

GENEALOGIE
en
GESCHIEDENIS
VAN DE
TWEE NEDERLANDSE
**KNIPSCHER
FAMILIES**

Met een deels geromantiseerd verhaal uit betrouwbare bronnen samengesteld door
Louis Knipscheer, Rotterdam
Secretaris-Archivaris van de Genealogische Vereniging Knipscheer
April 2011.

Voorwoord

Met de uitgave van:

"Genealogie en Geschiedenis van de twee Nederlandse Knipscheer Families"

is een fraai en overzichtelijk werk over generaties Knipscheer vanaf ongeveer 1500 tot nu toe verschenen. Het is het levenswerk geworden van onze bestuursarchivaris Louis Knipscheer.

Het boek laat niet alleen generaties Knipscheren aan ons voorbij komen, maar is ook als naslagwerk handig te gebruiken.

Het geheel wordt nog waardevoller omdat diverse generaties van naamgenoten in de geschiedenis van de tijd waarin zij leefden worden ingekleurd.

Deze manier van presenteren is uniek en maakt het boek veel waardevoller doordat niet alleen de betrokken persoon wordt beschreven in zijn familieverband, maar ook in de historische situatie waarin de betrokkene leefde.

Wij als bestuur menen dan ook dat deze uitgave voor ons nageslacht zo belangrijk is dat het zal worden uitgegeven door de:

"Genealogische Vereniging van het Nederlandse Geslacht KNIPSCHEER".

Wij hopen dat ook u, evenals het bestuur, van deze zeldzame uitgave zult genieten.

*De voorzitter van het bestuur,
Ron Knipscheer.*

INLEIDING

Wanneer je vraagt wie je stamvader is of was, dan zal niemand daarop een antwoord kunnen geven. Ook al is je genealogie nog zo goed na grondig onderzoek op papier gezet. Er is dan uiteindelijk wel een stamvader bekend, maar van wie is die dan een zoon? Onze werkelijke stamvader zou in het stenen tijdperk geleefd kunnen hebben. Er leefden toen jagers en vissers en later boeren. We moeten dan enkele duizenden jaren terug. Of stammen wij af van de Germanen, die 200 jr v.Chr. ons land binnen trokken? Wij weten het niet en zullen er ook nooit achter komen, hoe goed de databanken ook mogen worden samengesteld en via de moderne middelen onze huiskamer in worden gestuurd.

Er gaat een verhaal, dat wij allen afstammen van Karel de Grote. Theoretisch zouden wij allen deze Karel de Grote als stamvader kunnen hebben. Hij was Keizer aan het eind van de achtste eeuw en had zoveel nazaten, dat dit het aantal van de gehele Nederlandse bevolking overtreft. Dit is natuurlijk slechts theorie, maar als wij werkelijk in staat zouden zijn dit eens zover terug na te sporen, dan bestaat er zeer waarschijnlijk een grote kans, dat we inderdaad bij Karel de Grote uitkomen. Indien we ons verhaal in gaan, dan zult u zien dat we toch al een heel eind op weg zijn naar “Karel de Grote”. Echter, wat we ons ook zouden kunnen afvragen is; of de genealogie wel zo zuiver is als wij denken. Er zijn nl. kinderen die niet meer van de stamvader afstammen, maar wel de familienaam dragen. Ook is het nu mogelijk, dat een kind de naam van de moeder overneemt. Wat moeten wij hiermee voor onze verdere opstelling van onze genealogie. Wij kennen al een aantal van deze situaties, en zelfs niet eens van de laatste tijd. De gedefinieerde “mannelijke lijn” gaat dus niet meer op. Het gaat nu dus sec om personen die de naam “Knipscheer” dragen. Er ontstaan zelfs nieuwe stamvaders indien van een zoon van een ongehuwde moeder de naam wordt gewijzigd in “Knipscheer” indien zij met een Knipscheer in het huwelijk treedt. Zonen die de naam van de moeder blijven dragen, vallen dus af, terwijl zij wel afstammen in de mannelijke lijn. Maar hoe was het met de dochters en daar weer de kinderen van? Geen Knipscheer meer, maar de bloedverwantschap blijft. Maar indien een zoon van een dochter de naam van de moeder blijft behouden, is dat ineens wel weer een Knipscheer. Met recht wordt gesteld:

“Wat moeten wij hiermee voor onze verdere opstelling van een stamboom”.

In feite zijn wij niet meer echt met genealogie bezig, maar met familiekunde. En mogen we familiekunde dan ook genealogie noemen? In Van Dale wordt genealogie omschreven als de wetenschap van het stamboomonderzoek, van de ontwikkeling en verwantschap van geslachten (families). Genealogie is dus geslachtskunde. Of het een wetenschap is, daar worden door deskundigen nog vraagtekens bij gezet. Als wetenschap zou men zich bezig dienen te houden met o.a. het begrijpen, ervaren en voorspellen van erfelijke verschijnselen. Onze gegevens worden slechts geordend, gepubliceerd en uiteindelijk bewaard bij o.a. het C.B.G. (Centraal Bureau Genealogie).

Maar wat willen wij nu onder genealogie/familiekunde verstaan. Het standpunt afstammeling langs de mannelijke lijn is niet meer te handhaven, maar voor de liefhebberij, het in beeld brengen van de familie, zijn familiekunde en familiestamboom goed hanteerbare begrippen. Laten wij ons hier dan maar aan houden. Een professional op dit gebied doet een poging dit helder te omschrijven:

“Familiekunde houdt zich bezig met het op systematische wijze verzamelen, ordenen en (doen) publiceren van gegevens van personen, waarbij meestal een bepaalde familienaam als uitgangspunt wordt genomen en waarbij getracht wordt zoveel mogelijk aan elkaar verwante dragers van die familienaam in het verleden op te sporen, teneinde zich zo een beeld van de geschiedenis van die bepaalde familie te vormen.”

Wij houden het dus maar bij dat verzamelen, ordenen en publiceren van personen, die de naam Knipscheer dragen en zo zijn we al een heel eind in de geschiedenis terug (\pm 1480). Dit plaatsend in onze vaderlandse geschiedenis kom je tot de ontdekking dat onze voorvaderen het lang niet allen even gemakkelijk hebben gehad en dat proberen we met een vleugje romantiek in dit boek tot uiting te brengen.

Uiteindelijk blijven wij onze “familiekunde” wél “GENEALOGIE” noemen.

Met dit verhaal zijn wij al enige jaren geleden begonnen. Dit, om te trachten te voldoen aan de wensen van Cornelius Knipscheer (478). Hij legde de basis van het Nederlandse gedeelte van onze stamboom. Het Duitse gedeelte werd voornamelijk samengesteld door Max Knipscher in Krefeld. Cornelius schreef twee maal een namenregister, echter met een minimale omschrijving van wat hem toen bekend was, gedeeltelijk weer overgenomen en verbeterd vanuit het allereerste boekje:

“Geschiedenis van het Noord Brabantse Geslacht Knipscheer of Knipscheer” van A.F. van Beurden, uitgegeven in 1905 in opdracht van Constant Johan Laurent Knipscheer (384).

De wens van Cornelius was om uiteindelijk te komen tot een uitgebreide geschiedenis over ons geslacht. Weliswaar zijn er de laatste tijd weer aanvullingen en verbeteringen aangebracht, welke niet meer in dit boek konden worden doorverwerkt. Steeds weer worden er onjuistheden ontdekt en verbeterd. Het zal dan ook de taak worden voor een volgende generatie naamgenoten om een verbeterde uitgave te creëren of een supplement toe te voegen. Dus geheel compleet zal een dergelijk geschiedenisboek, voor welke latere uitgave dan ook, echter nooit worden. In ieder geval beginnen we ons verhaal nu in het einde van de 15^e eeuw.

Louis Knipscheer (421)

Aanduidingen onder de nummers:

S	Schipperstak, de basis van waaruit vele aftakkingen.
NB	De Noord-Brabantse tak met als bakermat ‘Den Hout’.
B	De Bemmelse aftakking vanaf nr <u>15/3</u> .
A	De Amsterdamse aftakking vanaf nr <u>51</u> , deels ook in het Ruhrgebied.
G	De Gereformeerde aftakking vanaf nr <u>72</u> , waarin ook de orgelbouwers en predikanten.
AA	De Keulse aftakking vanaf <u>73/30</u> , waarin de naam voornamelijk werd geschreven met twee a’s : ’Knipschaar’
E	De Krefelder aftakking vanaf <u>113/2</u> , waarin de naam voornamelijk werd geschreven met enkel e : ’Knipscher’
P	De Mülheimer aftakking vanaf <u>113/3</u> , waarin de naam voornamelijk werd geschreven met dubbel p : ’Knippscheer’
K	Een tweede Krefelder aftakking vanaf <u>113/6</u> , waarin de naam voornamelijk werd geschreven als : ’Knepscher’
USA	Een nog niet aan te sluiten tak vanaf <u>137/58</u> , welke eind 17 ^e eeuw emigreerde naar Amerika met de naam: ’Knipscher’

Verklaring tekens, cijfers en letters:

Voorbeelden:

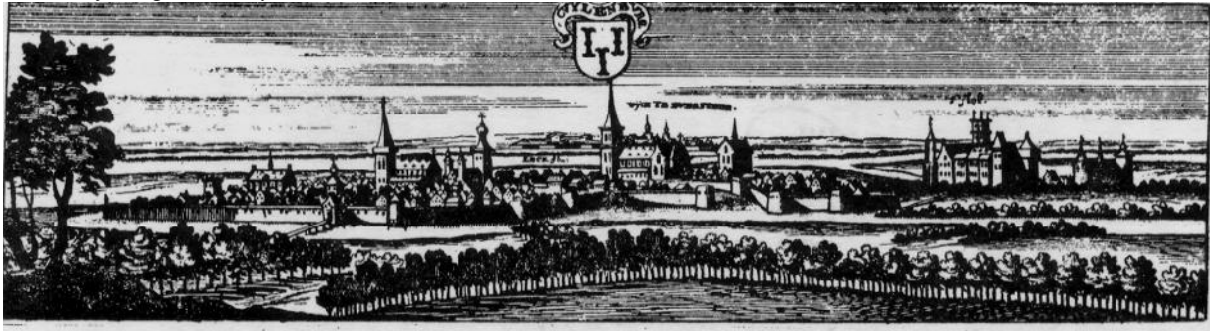
421	Nummer van een naamgenoot volgens het “groene boekje”
21/4	id. met subnummer i.v.m. latere toevoeging

Achter de naam:

(IV/10)	Verwijzing naar het groene boekje van C.J. Knipscheer. Romijnse cijfer van de toenmalige Knipscheertak met het nummer van de generatie. (volgens het groene boekje I, II, III en IV en 13 generaties)
(V141/81HH)	Verwijzing naar: Generatie met nummer/ te vinden op blz. in het boek van Hans Heubes.
(Zv378)	Verwijzing naar de vader cq ouders, of (Dv264) (Kv74)
(LK)	bronvermelding; zie overzicht achter in het boek.

CULEMBORG

Cuylenburg in Gelderland is een goede Stadt, wyt streckende met ghebiedt en heerlijckheyt, ende verheven tot een Graefschap door Keyser Carel de V inden Jare 1555.

"De wereld is rond", wordt er gefluisterd. Bijna niet te geloven, maar het is waar en wat men toen nog niet wist, dat je nazaten later deze wereld zouden veroveren, door zich geheel over deze aardbol te verspreiden. Eén van onze voorvaderen heeft zeker als jongen van 10 ook ongelovig over het Rijnwater aan de Lekdijk bij Culemborg zitten turen zich afvragend, waarom dan dit water niet van de bol afvloeit. **Teuntje (0/3)** wordt aan het water geboren aan het einde van de 15e eeuw. Vermoedelijk is zijn vader al schipper en zal hij als jongen veel aan het roer hebben gestaan, terwijl zijn vader door het jaagpad het schip naar de plaats van bestemming trok. Daarom zal ook hij dit leven van zijn vader voortzetten. Een belangrijk handelswaar in die tijd is de lakenhandel. In Arnhem is dit een bloeiende handel en de schapen leveren het materiaal. De schapenscheerders zorgen jaarlijks voor voldoende aanvoer, voornamelijk uit het Brabantse. De weverijen verwerken de wol tot lakenstoffen en in de steden worden de stoffen via de kooplui van de hand gedaan. In 's-Hertogenbosch is er geregeld een lakenmarkt en daar komt men van verre om handel te drijven. Ook Teunis zorgt voor het transport. Heel jong begonnen. Hij vaart, eerst nog met zijn vader, van Wijk bij Duurstede naar Arnhem en weer terug. In zijn huisje aan de Lekdijk in Culemborg zijn zij nauwelijks. Wat hij niet weet, is, dat er over de grote wereldzeeën naar andere werelddelen wordt gezocht. Terwijl Columbus dacht dat hij China had bereikt, waarvan later bleek, dat het de eilanden in midden Amerika waren, vecht Teunis tegen de sterke stroom in, zich een weg banend, om in Arnhem te komen. Het is een rustige tijd in het Gelre van de lage landen onder het bewind van Hertog Karel.

Langzaam dringen ook de berichten van de nieuwe werelddelen bij Teunis door. "Ze drinken daar de rook van opgerolde bladeren" wordt er gefluisterd. Hiermee belandt Teunis in de zestiende eeuw in een nieuwe tijd. Het Bourgondische leven van Philips de Schoone en zijn vrouw Johanna. De ondernemerszin van de kooplieden neemt toe. Er komt beweging onder de arbeiders die leidt tot politieke partijen. Er komt een stelsel van vertegenwoordiging en verkiezingen. Het zal bij Teunis zijn doorgedrongen, dat het ook voor hem een betere tijd wordt.

Er komen polderjongens, die aan de dijken gaan werken. Regelmatig zijn er overstromingen door het smeltwater na een strenge winter. Het is dan moeilijk varen en vele malen moet Teunis in het veilige huisje boven aan de dijk blijven. Met de mondvoorraad moet zuinig worden omgegaan en als de olie voor de lamp op is, verdwijnt men vroeg in het stro in de bedstee.

In januari van het jaar 1515 dringen de geruchten door van een nieuwe Prins Karel. Hij wordt Heer der Nederlanden. Hij blijkt nog maar 14 jaar oud te zijn, maar wordt gesteund door zijn tante, de strenge landvoogdes Margaretha. Hij zal later Keizer Karel V worden. Hendrik van Nassau, stadhouder van Holland en Zeeland, huwt met Claude de Châlons van Oranje (het ontstaan van het Oranjehuis). De jaren van Teunis gaan door, steeds maar weer van hier naar Arnhem en weer terug met steeds meer en ook andere koopwaar. Wijk bij Duurstede wordt een belangrijke plaats van waaruit de goederen met karren en paard en wagen de polder in gaan. Er gebeurt nog meer in dat jaar 1515. In Frankrijk krijgt een zeer intelligente Jean Chauvin, een jongen van 5 jaar, bekendheid. Hij zal later het Christelijk geloof van miljoenen diepgaand wijzigen. Zijn gelatiniseerde naam luidt Johannes Calvinus, verkort in het Nederlands als "Calvijn". Dat is de tijd waarin Teunis verder ploetert. Als hij zo rond 1520 huwt en zij niet lang daarna een zoontje krijgen, nemen ze hem al direct mee aan boord en heel jong zal hun oudste zoon **Cornelis (0/1)** snel als knecht zijn werk doen.

De scholen zijn zorgenpakhuizen en martelkamers. Op een dag komt Cor met striemen van zweepslagen thuis, waarna zijn vader hem niet meer aan wal naar de school brengt. En wat wordt hem uiteindelijk bijgebracht? "Onzin", zegt een vreemdeling uit het volk. Hij komt in de belangstelling door zijn snijdende spot naar geleerden en geestelijken. Deze Desiderius Erasmus wordt steeds bekender. Met zijn zelfvorming en zelfopvoeding, hij is een buitenechtelijk kind uit de geestelijke wereld, hoopt hij met zijn humanisme de trage wereld om zich heen wakker te schudden. Bij Paus Leo X lopen maîtresses de achterdeur in en uit. Vele dorpspastoors zijn aan de drank en/of leven in concubinaat. Vanuit Duitsland zoekt de 31-jarige Maarten Luther steun bij Erasmus.

Ook Cornelis wordt later schipper, na jaren in de leer bij vader geweest te zijn. Ook zijn 10 jaar jongere broer Hermann komt bij vader Teunis in de leer.

Het is hard werken over het water, vooral bij storm en regen. Als de verdiensten van een schipper het toelaten, kan er een zeilschip worden gekocht. Afhankelijk van de wind en waterstroming kan men het doel sneller bereiken. Het is ook veiliger op het water dan aan de wal. Er is honger in de Lage Landen waardoor er vele roofovervallen en brandschattingen zijn, voornamelijk in het zuiden.

0/3 **Teunis** ook wel Thoenis (E4/2HH)
S **STAMVADER VAN DE SCHIPPERSTAK**
 Schipper uit Culemborg
 * voor 1500
 oo NN
 2 zonen zijn bekend (0/1,0/2) + vermoedelijk een 3^e (0/2/1)

0/1 **Cornelis Teunisz** (D16/2HH)(Zv0/3)
S Schipper in Culemborg
 * omstr. 1520
 + voor 1596
 oo Lijsken of Lijnken
 * omstr. 1535

Bekend zijn 6 zonen (2-2/5) + vermoedelijk een 7^e zoon (2/7). >>> verder op blz. 6

0/2 **Jan** (D19/2HH)(Zv0/3)
S Geen gegevens bekend.
 Vermoedelijk 1 zoon (2/6).

0/2/1 **Hermann** (313HH) (Zv0/3)
S * omstr. 1540
 oo NN
 Er is 1 zoon bekend (2/8) >>> zie blz 10

0/1 Cornelis Teunisz & Lijnken

Als 20-jarige wordt Cornelis met zijn broertje Hermann van 10 jaar alleen op pad gestuurd. Er zijn veel concurrerende schippers, maar ook veel hulpvaardigen. Met veler hulp kan er al snel worden overgegaan op een zeilschip. Het zijn roerige tijden. Er wordt rond 's-Hertogenbosch veel geroofd en platgebrand door Maarten van Rossum, de schrik van de streek. Er ontstaat een contrareformatie tegen de opkomende Luther en Calvin. René van Nassau, zoon van Hendrik en Claude, hij noemt zich Prins van Oranje naar de afkomst van zijn moeder, wordt getroffen in de strijd en sterft op 26-jarige leeftijd. Opvolger is zijn 11-jarige neefje Willem, zoon van de Lutherse Graaf Willem van Nassau en Juliana van Stolberg, wonende in het slot van Nassau in Duitsland. Het wordt er allemaal niet beter op. Het leven wordt steeds slechter. Er is een economische achteruitgang. Duitse en Spaanse soldaten plunderen ons land. Er worden zware belastingen geheven en we worden hierdoor het duurste land van Europa. De inquisitie tegenover het Calvinisme is onvoorwaardelijk.

Cornelis wordt verliefd op één van de schipperdochters Lijnken. Met haar gehuwd gaan ze veilig aan boord wonen en gedrieën, Hermann blijft ook nog aan boord, drijven zij de handel over het stromende Rijnwater. Na enkele jaren gaat Hermann als knecht bij een andere schipper aan het werk en woont hij in Culemborg, waar hij ook in het huwelijk treedt.

Het is 1559 als er bij Cor en Lijnken een eerste kindje wordt geboren. Een naamgenoot **Cornelis.(2/5)** Daarna volgen al maar zonen: **Theunis(2/3)**, **Sebastiaan(2/1)**, **Willem(2/4)**, **Henric(2/7)**, **Wouter(2/2)** en **Jochum(2)**. En allen wonen aan boord en raken ook al vroeg vertrouwd met de handel over het water. De Knipscheren worden ze genoemd, vermoedelijk vanwege het knippen en scheren van de lakenstoffen (of het knippen en scheren van de algen en andere ongerechtigheden onder aan het schip!). Ieder gaat op zijn beurt als schipper handel drijven tussen Wijk bij Duurstede en Arnhem. Deze handel breidt zich gestadig uit, ook in de richtingen van Dordrecht en Amsterdam, dat in de vijftiger jaren in opkomst is. Ze voeren handel in kant, zijde, linnen, laken, vaten bier, zuivel en vis. Het gaat ze niet altijd gemakkelijk af in ons natte landje. Veel regenval teistert de rivierdijken, waardoor dijkdoorbraken en slechte oogsten elkaar regelmatig opvolgen. Er heersen vele ziekten zoals roodvonk, pokken, lepra en syfilis, maar ook long- en builenpest. In 1565 beleven ze een zeer strenge winter, waardoor weer honger en handelsproblemen ontstaan. De rivieren en havens zijn alle geheel dichtgevroren. Op vele plaatsen ontstaan er hoge ijsbergen. Ook de uitbreiding van het Calvinisme geeft steeds meer onrust doordat de inquisitie wordt opgevoerd. De jonge Prins Willem van Oranje, die vanaf zijn 11^e jaar in Brussel Katholiek wordt opgevoed wordt een sterk krijgsman en is tegen de inquisitie. Alle vertrouwen gaat nu naar deze nieuwe Stadhouders uit, die zo mild is en een compromis wil creëren tussen de verschillende geloofspartijen.

Bij het naderen van de 65 jarige leeftijd van schipper Cornelis Knipscheer wordt het hem toch wel vrij zwaar, maar ook voor Lijnken. Zijn zonen staan nu allen op eigen benen. In 1593 huwt zijn zoon Theunis met Christine Jansdochter. Cornelis verkoopt zijn schip, hij kan het werk niet meer aan.

Op 5 april 1595 in dat jaar koopt hij nog samen met Theunis van Pieter Henrics Pijper het kromstevenschip "Het Holl", met twee zwaarden en zwaardstukken, voor 829 gulden. Samen met Lijnken gaat hij aan de wal wonen en een rustig leven leiden in de Tollstraat in Culemborg. Ook Theunis en Christine wonen in Culemborg. In de winter daarop overlijdt Cornelis.

Samen met zoon Sebastiaan verkoopt Lijnken het huis in de Tollstraat aan Ott Hermans van Rijnsweert. Lijnken neemt intrek bij Christine en Theunis en is enkele jaren later ook overleden, ongeveer gelijk met de oudste zoon Cornelis. Samen met broer Willem kochten ze in Arnhem nog beiden een schip. Cornelis kocht de 'Eichen Dielen' van Gijsbert Peters de Timmerman en Willem kocht de 'Overlende Kaapschuit'. Op 24 september 1596 bekent Cornelis nog 73 gulden en 2 1/2 stuiver aan Gijsbert Peters schuldig te zijn.

In 1601 overlijdt ook Willem. Zijn vrouw Adri verkoopt het schip dan weer aan neef Herman, zoon van oom Herman, voor 426 guldens. Zoon Henric blijft aan de wal, maar diens zoon Cornelis Henricsz volgt zijn grootvader in de voetsporen en wordt ook weer schipper. Hij huwt met een kleindochter van Sebastiaan; Margriet Thoenisdochter. Dit huwelijk kan alleen maar voor het gerecht in Culemborg worden gesloten. Kinderen zijn er uit dit huwelijk niet gekomen.

Sebastiaan overlijdt in 1605 en laat 1 zoon na. Thoenis, die ook weer schipper in Culemborg wordt, ook Theunis genoemd, woont aan de Havendijk in Culemborg. In zijn huwelijk worden een viertal kinderen geboren: Jan, Cornelis, Anna en Margriet.

Jan koopt in 1591 van de scheepsbouwer/timmerman Eloy Willems een nieuw koevelschip en later ook nog een kromstevenschip, dat hij echter in 1601 weer verkoopt. In dat jaar vestigt hij zich in Gorinchem en huwt met Jantken Evertsdr. In 1603 overlijdt Jan op 43-jarige leeftijd en blijft zijn vrouw Jantken met kleine Thoenis op het schip in Gorinchem wonen.

Er is bekend dat in de jaren 1624 en 1625 nog havengeld is betaald. Daarna is er niets meer bekend van dit gezin. Ook van Cornelis is later niets meer bekend. Hij huwt, ook voor het gerecht, op 2 februari 1603 te Culemborg met Jans Aertsdr von Soelmont Heychjen. Zijn vader Thoenis en grootvader Sebastiaan zijn hiervan getuigen. Hij is samoreusschipper vanuit Culemborg en vaart voornamelijk houttransporten op Duitsland en België. Kort na zijn huwelijk op 1.10.1605 verkoopt hij echter zijn schip aan Dirck Aerts. De reden van deze verkoop is onbekend. Na die tijd is er niets meer van dit gezin bekend, ook geen kinderen. Anna woont in dat jaar nog bij haar vader in Culemborg en Margriet huwt in 1607 voor het gerecht met neef Cornelis Hendricsz, zoals bekend.

Ook de zoon en kleinzoon van de inmiddels in 1605 overleden Theunis, zijn schippers van Culemborg. Deze tak sterft echter uit. Teunis en Christine blijven aan de wal en wonen in Culemborg. Ook blijft hij schipper evenals zijn zoon Jan, geboren in 1594. Jan betaalt in de periode 1620-1637 regelmatig schippersgeld en havenbelasting aan de gemeente Culemborg. Ook is een schuldbekentenis bekend van fl 52,= aan Jan Cornelisz de Boert, waarvan een kopie aanwezig:

Hier metter Compensering van Cornelisz de Boert van Culemborg tot
 hulpe vandes - Leidingen van de Jan Cornelisz de Boert
 Regeneren van - de schippen van de boert de Boert
 Jan 1620: - de Boert tot betalen de somme van toder ende
 Injffte guld 320 uit 200 en 1/2 van alle betalingen
 van schepen en roosteren, belyden obligatie in
 date den 30^{en} Januarij 1620. Ende dat opdat
 is realiter executie actum den 1^{en} Januarij 1620.

Wouter huwt in 1599 en woont met zijn vrouw aan de wal in Culemborg. Hij is ook schipper, betaalt jaarlijks zijn schippersrechten en havengelden van 30 stuivers tot omstreeks 1621. Daarna moet hij zijn overleden. Zij hebben 1 zoon Cornelis en een kleinzoon Jochem.

Jochem is geboren omstreeks 1647 in Culemborg en huwt op 2 augustus 1668 met Maria Lamberts. Zij wonen op Recum bij Culemborg. Ondanks dat zijn vader het schippersvak nog trouw blijft, blijft zoon Jochem voor goed aan de wal.

Vervolg van blz 4:

0/1 Cornelis Teunisz & Lijnen

2/1.	Sebastiaen	(C21/2HH)(Zv0/1)
S	Schipper uit Culemburg	
	* na 1550	
	+ na 1603	
	oo NN	
	1 zoon is bekend. (6/5)	
6/5	Toenis Sebastiaensz	(B53/2HH) (Zv2/1)
S	Schipper uit Culemburg	
	* ?	
	+ ?	
	oo NN	
	4 kinderen zijn bekend. (17/4-17/7)	
17/4	Cornelis Thoenisz	(A65/3HH)(Zv6/5)
S	Samoreusschipper uit Culemburg	
	* in 1577	
	+ ?	
	oo 02.02.1603 te Culemburg	
	Jans Aertsdr von Soelmont Heychjen	
	* ?	
	+ ?	
	Er zijn geen kinderen bekend.	

7.

17/5 S	Anna Thoenisdr * in 1580 + ?	(A66/3HH)(Dv6/5)
17/6 S	Jan Theunisz Schipper uit Culemburg * vóór 1560 + vóór okt.1603 oo ? Jantken Cornelis Evertsdr * ? + ? Er is 1 zoon bekend. (31/2)	(A67/3HH)(Zv6/5)
31/2 S	Toenis Jansz Niets bekend	(I59/4HH)(Zv17/6)
17/7 S	Margriet Thoenisdr * 1582 + ? oo 25.01.1607 te Culemburg Cornelis Henricx Knipscheer (6/12)	(A68/4HH)(Dv6/5)
2/2. S	Wouter Schipper in Culemburg * ± 1573 + na 1621 oo 1599 NN 1 zoon is bekend. (6/6)	(C22/4HH)(Zv0/1)
6/6 S	Cornelis Woutersz Schipper * 1600 + ? oo NN Vermoedelijk is er 1 zoon. (17/10)	(B54/4HH) (Zv2/2)
17/10 S	Jochem Cornelisz. * vóór 1648 in Culemborg + ? oo 02.08.1668 te Culemborg Maria Lamberts	(zie blz 25HH) (Zv6/6)
<p>Uit dit gezin zijn 10 kinderen geboren (31/5-31/14), 6 zoontjes en 4 dochters. 3 zoontjes zijn echter op zeer jonge leeftijd of direct na de geboorte overleden. Van de andere kinderen is niets meer bekend:</p>		
31/5 S	Lijsbeth *d 02.05.1669 te Culemborg + ?	(Dv17/10)
31/6 S	Cornelis *d 02.05.1669 te Culemborg vermoedelijk jong overleden	(Zv17/10)

8.

31/7 S	Cornelis *d 30.07.1670 te Culemborg Vermoedelijk ook jong overleden.	(Zv17/10)
31/8 S	Lambert *d 18.12.1671 te Culemborg Vermoedelijk jong overleden.	(Zv17/10)
31/9 S	Neeltje *d 18.12.1671 te Culemborg	(Dv17/10)
31/10 S	Cornelis *d 02.02.1673 te Culemborg	(Zv17/10)
31/11 S	Maria *d 21.03.1675 te Culemborg	(Dv17/10)
31/12 S	Lambert *d 15.04.1676 te Culemborg	(Zv17/10)
31/13 S	Gerrichjen *d 12.05.1678 te Culemborg	(Dv17/10)
31/14 S	Marrichjen	(Dv17/10)
2/3. S	Theunis Schipper uit Culemborg * na 1550 + voor 1605 oo voor 1594 Christine Jansdr 1 zoon is bekend. (6/7)	(C23/4HH)(Zv0/1)
6/7 S	Jan Teunisz Schipper * 1594 + ? oo NN 1 zoon is bekend. (17/8)	(B55/5HH) (Zv2/3)
17/8 S	Cornelis Jansz Schipper * ? + ? oo ? Er zijn geen kinderen bekend.	(A68-1/5HH) (Zv6/7)
2/4. S	Willem Schipper uit Culemburg * na 1550 + voor 25.02.1601 oo NN / Adriantken Er zijn 3 kinderen bekend. (6/8,9,10)	(C25/5HH)(Zv0/1)

- 6/8
S **Cornelis Willemsz** (B56/6HH)(Zv2/4)
Schipper uit Culemburg
* rond 1585
+ ?
oo NN
Vermoedelijk 1 zoon. (17/9)
- 17/9
S **Thonis Cornelisz.** (A69/6HH)(Zv6/8)
* ?
+ ?
oo ?
Er zijn twee kinderen. (31/3 en 31/4)
- 31/3
S **Cornelia Toenisd**r (I132/6HH)(Zv17/9)
*d 15.10.1670 te Culemborg
+ ?
- 31/4
S **Adriaen Toenisz** (I133/6HH)(Zv17/9)
*d 18.01.1672 te Culemborg
+ ?
oo 17.01.1706 te Nijmegen
Grietje (Gerritje) Mos
Er zijn geen kinderen bekend.
- 6/9
S **Johan Willemsz** (B57/6HH)(Zv2/4)
Schipper
* rond 1587
+ ?
Geen kinderen bekend.
- 6/10
S **Jacob Willemsz** (B58/6HH)(Zv2/4)
Schipper
* ?
+ ?
Jacob ligt in maart 1624 met 38 andere schepen uit Culemburg vast in Wesel.
Geen kinderen bekend.
- 2/5.
S **Cornelis** (C27/6HH)(Zv0/1)
Schipper uit Culemburg
* voor 1560 vermoedelijk de oudste zoon van Cornelis
oo NN
Er zijn geen kinderen bekend.
- 2/6
S **Gisberts** (24HH)(vermoedelijk Zv0/2)
* omstr. 1550
+ ?
oo NN
Er is 1 zoon bekend (6/11)
- 6/11
S **Cornelis Gisberts** (24HH)(Zv2/6)
* omstr. 1580 te Arnhem
+ ?

2/7	Henric	(313HH)(vermoedelijk Zv0/1)
S	* voor 1560	
	+ ?	
	oo voor 1585	
	NN	
	Er is 1 zoon bekend (6/12).	
6/12	Cornelis Henricsz	(313HH)(Zv2/7)
S	Schipper te Culemborg	
	* voor 1585	
	+ ?	
	oo 25.01.1607 voor het gerecht in Culemborg	
	Margriet Thoenisdr. (17/7)	
2/8	Hermann	(313HH)(Zv0/2/1)
S	* omstr. 1570	
	+ ?	
	Geen kinderen bekend.	
2.	Jochum Cornelisz (ook Joachim)	(II/2)(C18/8HH)(Zv0/1)
S	Samoreusschipper vanuit Culemborg	
	* 1578 te Culemborg	
	+ tussen 1636-1643	
	oo 1604 Grietje Jansdochter	
	* voor 1586	
	+ voor 1648	
	Bekend van hen zijn 9 kinderen (4 t/m 6/4). >>> verder op blz.13	

De jongste zoon van Cornelis en Lijnken (0/1) is Jochum (2), geboren in 1578 te Culemborg. Vele neefjes en achterneefjes heeft hij inmiddels. Dat gaat zo als je de jongste bent uit een gezin van 7 kinderen. Hij huwt in 1604 met Grietje Jansdr en zij wonen in Culemborg, in het huis van Elisabeth Otten Verhouvel. Met zijn Samareusschip vervoert hij allerhande goederen over de Rijn, Maas en Waal. Zij vestigen zich in 1612 in Wesel. Echter Jochum blijft schipper en burger van Culemborg. Dat blijkt uit een oorkonde van Schout en Schepen: '*Van ouders tot ouders een geboren Burgerszoon*'. Zo vaart Jochum met zijn vrouw Grietje de 17e eeuw in.

DEN HOUT

(1) Cornelis Cnipscheer

In het westen van Noord-Brabant, ten zuiden van de nijvere Langstraat, ligt tussen welig geboomte de stad Oosterhout. Van verre ziet men de fraaie Gotische toren al rijzen boven de rode daken van het stedeke, terwijl terzijde de ruïne van het kasteel “Strijen” herinnert aan de feodale tijd van leenheren en lijfeigenen. Waar een Oosterhout bestaat, moet ook een Hout geweest zijn, dat westelijk lag. Volgt men de weg in westelijke richting langs weilanden en korenvelden heen, dan komt men door het gehucht Vrachtgelden langs ‘den Heiligen Eik’ aan een welgebouwd dorp met kerk, het oude Den Hout. Kortbij liggen de gehuchten Ter Aalst en Het Eind, waar vroeger de sloten “Het Pakhuis” en het “Huis ter Aalst” of “Bersselaarsslotje” lagen.

Toen **Cornelis** in het begin van de zestiende eeuw in Den Hout werd geboren, bestond Den Hout al sinds Willem van Duvenvoorde, Heer van Oosterhout, op deze plaats in 1336 een gasthuis met kapel stichtte, welke beide later in oorlogstijden zo verwoest werden, dat er slechts enkele brokstukken van over waren. In het midden van Den Hout staat een grote hofstede, waar Cornelis wordt groot gebracht in een boerenfamilie. Huizing, hof en goed worden bezittingen van Cornelis. Om het dorp liggen de Houtse akkers, waar hij zijn landerijen verbouwt en melkvee en schapen verzorgt. Het is hier een vruchtbare omgeving en vol afwisseling van bossen en weilanden.

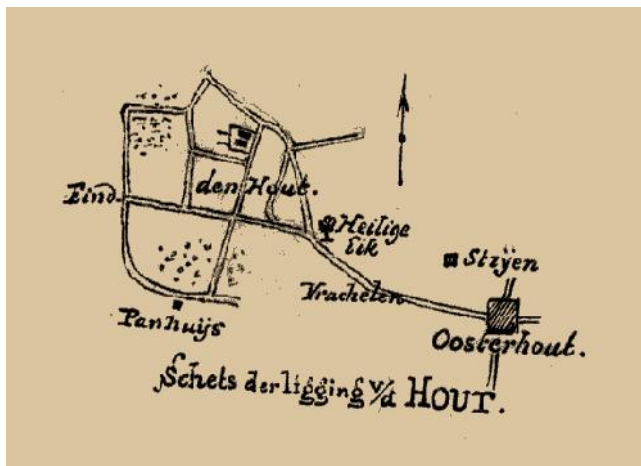
Cornelis wordt geboren zo rond 1510-1515. Hij krijgt een zwaar leven. In die tijd regeert Margaretha, als landvoogdes onder Keizer Karel V, haar broer. Er wordt een ongehoorde belastingplicht opgelegd wat uitloopt in vele ongeregelheden, opstanden, vechtpartijen, waarbij vooral de belasting-ambtenaren het moeten ontgelden. Margaretha hanteert strenge regels. Per brief houdt zij Karel V, die zich in Spanje bevindt, op de hoogte en oppert haar bezorgdheid over de zeden van de opgroeiende jeugd. Op een enkele uitzondering na zijn goeder trouw en eerbied voor God en Koning geheel verloren. Toen het in Gent op 'n hevigt uitliep, kwam Keizer Karel zelf maar eens met een leger naar de Lage landen. Als Gent de genadeslag heeft gehad trekt Karel zich weer terug in zijn paleis in Spanje. De onrust is echter nog niet verdwenen. Oorlogsdreiging in de Lage Landen blijft waaronder ook in het Brabantse land. Rond 's-Hertogenbosch en Breda trekt veldheer Maarten van Rossum met zijn troepen rond. Deze streken worden uitgemoord en platgebrand. "Nomdeju....", zal Cornelis veel hebben uitgesproken, maar zijn hofstede blijft steeds weer gespaard.

Als de grotere steden tegenstand bieden, trekt Maarten zich weer terug en komt er weer rust in het leven van de Brabantse boeren. Cornelis blijft zijn land en dieren verzorgen. Cornelis is een goed Katholiek en heeft niets te vrezen voor de plakkatens, die de inquisitie aankondigen. Dat zijn strenge regels. Een tweetal monniken augustijnen, die vóór de hervorming zijn, gaan in Brussel op de brandstapel. Niemand in het Brabantse Den Hout spreekt dan ook over hervorming, maar men blijft trouw aan de Katholieke kerk. Langzaam komt de landbouw, veeteelt en akkerbouw tot grote bloei en daar zal Cornelis ook van profiteren. In de loop van de vijftiger jaren en later in de zestiger jaren wordt het leven er niet beter op. Plunderingen houden niet op en een Geuzengroep komt in opstand tegen de strenge Paapse regels, die van Koning Philips uit Spanje komen. Het Calvinisme trekt verder de Lage Landen in. Ook de strenge winters brengen veel last in de stallen van Cornelis. De ijspret is er echter niet minder om. Onder meer de bekende kunstschilder Pieter Bruegel; legt dit vast in zijn schilderstukken. Ook zet hij het Luilekkerland op het doek. In die tijd wordt er gezopen "tot de buik vol is totter kinne". Met vrij grove onderschriften worden zuip- en bruiloftpartijen geschilderd.

Omstreeks 1550-1560 wordt een zoon, **Huybrecht(3)**, geboren. Hij volgt zijn vader op als landbouwer. Hij huwt en uit dit huwelijk worden 3 kinderen geboren. Cnipschaar, worden ze genoemd, vanwege de lakenhandel en vermoedelijk ook het schapenscheerderei. Allen leven zo rond 1595, zoals bekend in koopakten en kerkelijke registers. **Adriaan(7)**, de oudste, woont bij zijn ouders op de hofstede en huwt met Helena, een dochter van Adriaan. Familienamen kent men nog niet, van daar wordt het Helena Adriaansdochter. Van dit gezin is verder niets meer bekend. Ook geen kinderen. **Anthonis(8)**, de tweede zoon, koopt op 17 juni 1595 van Adriaan Hoevenaars zelf een stede met huis te Vrachelen. Daarbij een stuk land van 6 loopsaet. Het is niet bekend of hij ooit is getrouwd en daarom ook niet bekend, of er nakomelingen zijn.

Jan Huyben Cornelissen(9), zo staat het in de kerkelijke registers; zoon van Huybrecht en kleinzoon van Cornelis. Ook hij koopt eigen land. Op 20 april 1596 koopt hij 5 loopsaet land op de Houtakker in Den Hout. Hij blijft in de grote hofstede van zijn vader wonen. Of die op dat moment nog in leven is, is niet bekend. Jan vormt daar een gezin, waaruit 2 kinderen voortkomen.

Peter(18), hun oudste zoon koopt ook eigen land in Den Hout. Op 19 december 1632 koopt hij zaailand en later nog meerdere percelen, zoals blijkt uit de registers, berustend in de archieven van 's-Hertogenbosch. Van hem is niets meer bekend, dan dat hij nog getuige is geweest bij het huwelijk van zijn jongere broer Cornelis. Hij zelf is niet getrouwd geweest. **Cornelis Jan Huybrecht (19)** is geboren rond de eeuwwisseling. Zijn ouders zullen kort daarna zijn overleden. Het is niet bekend wanneer. De zeventiende eeuw is begonnen .

Hierop ingetekend de huizing van Cornelis.

(2) Jochum Cornelisz & Grietje Jansdochter

Vervolg van blz. 10

In 1578 wordt te Culemborg **Jochum Cornelisz** geboren. Hij is de jongste uit het gezin van vader Cornelis en moeder Lijnken. Jochum groeit op in een schippersgezin aan boord van vaders schip. Al zijn broers zijn ook schipper. Schippers van Culemborg. Hij heeft zijn broers weinig gezien. Af en toe lagen ze bij elkaar in de haven van Wijk bij Duurstede of in Arnhem, maar er werd steeds verder gekoerst, afhankelijk van de vracht die werd aangeboden. Het is de tijd van Willem van Oranje, Vader des Vaderlands en de tijd dat de Spanjaarden overal onverwacht opduiken in deze wat later de tachtjarige oorlog is geworden. De strijd wordt voorlopig voornamelijk in het Brabantse gestreden. Boven de rivieren dringt langzamerhand het calvinisme door. Jochum heeft de kneepjes van de koopmanschap snel door en kan al snel in dienst van de Staat als schipper gaan varen. Zo kan hij sparen voor een eigen schip. Niet zelden komt hij in contact met schipper Jan van Hees, waar hij maar al te graag aan boord komt, dat vanwege zijn dochter Grietje, een doorgewinterde schippersdochter. Rond de eeuwwisseling komt er wat rust in de oorlogstoestand. Er is geldgebrek aan beide fronten, er zijn strenge winters..... men wil vrede sluiten, maar de Staten willen daar niets van weten. Weg met die Spanjaarden, weg met de inquisitie. Uiteindelijk komt men voorlopig tot een bestand, dat 12 jaar zou voortduren en waar alle partijen zich wonder boven wonder aan hebben gehouden. Dat worden even goede tijden voor Jochum en Grietje. Ze maken hun plannen. Nog even goed sparen, een eigen schip en trouwen. En zo gebeurt het. In het vroege voorjaar van 1604 wordt het huwelijk in Culemborg gesloten tussen Jochum Corneliszoon en Grietje Jansdochter. Nu de rust ook in het zuiden is weergekeerd, kan hij ook handel drijven langs de Maas en in het Ruhrgebied. Als Grietje na een jaar zwanger wordt, wordt in 1606 hun eerste zoon geboren, **Theunis Jochums. (4)** Grietje krijgt het druk aan boord met de kleine Theunis. Er is veel werk en ze varen ook regelmatig van en naar Culemborg tot soms ver de Rijn op in Duitsland, voornamelijk naar Wesel, Ruhrort en Duisburg. Ook wordt er soms via Utrecht naar Amsterdam gevaren en gaan er enkele passagiers mee aan boord. Na enkele jaren zoeken ze in Wesel een huisvesting aan de wal. Jochum neemt hulp aan boord en laat vrouw en kind in Wesel achter. Deze plaats ligt centraal in de route en zo kan hij ook de meeste keren weer even thuis zijn. Dat houden ze echter niet lang vol. Het blijkt toch dat hij meer in Culemborg als thuishaven komt dan in Wesel. Het is en blijft een rustige tijd waarin de handel weer goed op gang komt. Het leefpatroon wordt door het calvinisme wel strenger. Optredende spelers met Italiaanse spelen van P.C. Hooft in open theaters worden als een poel "van zonde en verderf" beschouwd. Toch komt er in die tijd in Amsterdam de eerste schouwburg. Ook is dit de tijd van Joost van de Vondel en Jacob Cats. In 1615 wordt een tweede zoon geboren, Cornelis (4/1), maar hij is kort na de geboorte weer overleden. Ook Jantken, geboren in 1617 heeft maar een kort leven. Zij huwt in 1632, maar laat al enkele jaren later Cor Gerritsen als weduwnaar achter. Weer een jaar later wordt zoon Jan in Culemborg geboren. De welvaart neemt toe en Grietje heeft het goed met de kindertjes aan de wal. In deze tijd worden er nieuwsjagers het land ingezonden en de eerste echte nieuwsbulletins komen er. Er wordt land gewonnen door bedijkingen en inpolderingen. Om overstromingen te voorkomen worden bestaande dijken verbeterd. Er is een toenemende welvaart met vele nieuwe ondernemingen. Het wordt drukker in de havens van Amsterdam en Rotterdam. Er worden jongelui gevraagd voor de grote vaart naar de Oost. En ben je te lui om te werken, dan ga je in Amsterdam naar het Rasphuis, hout raspen. Voldoe je daar nog niet dan ga je de kelder in die langzaam vol loopt met water. Je krijgt een pomp mee en het was dan "Pompen of verzuipen". Jochum denkt er niet aan om zijn kinderen ooit naar zee te doen. Laten ze maar schipper worden.....en dat zijn ze geworden. De resolutie van v.Oldenbarneveld, die daarmee de lijn van de remonstrantie van de vermoorde Prins Willem van Oranje wil aanhouden, wordt door opvolger Prins Maurits, een verwoede contraremonstrant, niet in dank afgenomen. De contra's winnen en een staatsgreep volgt. Van Oldenbarneveld wordt door niet erkende rechters op het schavot gebracht, alwaar zijn welbekende laatste bevelende woorden tot de beul: "Maeck 'et kort, maeck 'et kort". Deze berichten worden in de eerste nieuwsbulletins door het land verspreid. Het worden weer onrustige jaren. De angst voor een burgeroorlog is er vanwege de spanningen tussen de geloofsverschillen. De Gereformeerden krijgen de overhand, maar de remonstranten en katholieken komen in verzet. Voor Jochum is dit duidelijk merkbaar in de handel. Hij moet rekening houden met wat hij gaat verladen.

Als in 1621 het verdrag ten einde komt, barst de oorlog weer los. Prins Maurits heeft zijn leger al klaar en brengt veel onrust in het land. De belastingen worden hoger. De geldkoersen stijgen. Er zijn overal plundertochten. In 1622 baart Grietje weer een zoon, maar ook hij, Arrian (4/2), overlijdt na enkele maanden. Moeizaam kruipen de komende jaren voorbij. In 1627 weer een zoon, **Harmen Jochums (6)**, een heel belangrijke stamvader van de Knipscheren, zal later blijken; en in 1628 een tweeling, Maria en Neeltje. Zij huwen rond 1648, maar er is verder niets van hen bekend.

Als in 1628 de zilvervloot van Piet Hein de Rotterdamse Delfshaven binnenloopt, is er feest. Er is weer geld, veroverd op een Spaanse vloot. Prins Frederik, broer van de overleden Prins Maurits maakt hier goed gebruik van. Hij versterkt zijn leger en gaat op 's-Hertogenbosch af, en op Wesel. Hevige strijd bij Wesel, waar al jaren de doorvaart wordt verstoord. In 1624 ligt zijn neef **Jacob (6/10)** met 36 andere schippers uit Culemborg lang vast bij Wesel. Langs de Maas zakt het leger af naar Maastricht. Frederik overwint en krijgt de macht en rond 1635 komt er rust onder de gelovigen en een toenemende verdraagzaamheid. Is het misschien daarom dat er in 1636 nog een nakomeling komt? Zoon **Cornelis Jochumsz (6/1)** wordt dan geboren. Jochum en Grietje zijn dan al ongeveer 58 en 55 jaar oud. Het zal niet lang daarna geweest zijn, dat Jochum is overleden. Op 28 januari 1636 laat hij een testament maken. (zie volgende blz.)

Zijn schip zal zeker door één van zijn kinderen, die vermoedelijk al bij vader werkte, zijn overgenomen en de handel hebben voortgezet. Grietje is met de jongste 2 kinderen in Culemborg gebleven maar is vóór 1648 ook overleden.

Uit een geschrift d.d. 18.01.1639 van de gemeente Culemborg werd een volgend uittreksel gemaakt:

“Schout en schep en van Culemborg oorkonden, dat Jochum Cornelis
 “Knipscheer, schipper en borger dezer stad, van ouders tot ouders een
 “geboren Burgerszoon is en dat dezelve met zijn huisvrouw en kinderen
 “of enige van zijn familie actueel is wonende in een kamer ten huize
 “van Elizabeth Otten Verhouvel”

Theunis Jochums(4), de eerstgeborene bij Jochum en Grietje, heeft bij zijn vader gevaren en heeft het schip na zijn overlijden in gebruik gehouden. Op de vaart naar Amsterdam passeerden ze regelmatig Vreeswijk, waar Theunis aan de ligplaats Aeltje heeft leren kennen. Na enkele jaren treden zij in 1636 in Vreeswijk in het huwelijk en in 1638 wordt in Culemborg een zoon **Aert Theunisz (15)** geboren. Vanaf dat moment wonen zij aan boord van vaders schip. Eerst enkele jaren na het overlijden van zijn vader is hij kapitaalkrachtig genoeg om het schip van zijn moeder te kopen. Volgens een koopovereenkomst van 8 juni 1643 komt hij met zijn moeder overeen het schip te kopen tegen een prijs van fl 600,= te betalen in 6 jaarlijkse termijnen van fl 100,=.

Vertaling van deze acte:

Coram Iden

Compareerden Antonius Jochums Knipscheer, ende bekende
 voor desen als den 8 Junij 1643 gecoect ende tot zynnen
 welgenoeogen ontfangen te hebben van zijn na Moeder Grietge
 Jans, weduwe van Jochum Knipscheer, een sammereus
 schip mit sijn toeschooren, sulcx het vaertbaer ende bejleude was.
 -elcoveende naer voor boven alle gereede ende voorhent betaelde
 penningen noch te betalen men Jan ende Harmen Jochum ende Cornelia
 Cornelis Jochums als man ende voocht van Neeltje
 Jochums ende Adriaen Kerts, man ende voocht van Neeltje
 Jochums, alle, neffens den Comparant, erffgenamen van de voers.
 Grietge Jans na, respectieve moeder ende schoon Moeder,
 de somme van ses hondert gulden in nevolgende termijnen ende is
 te weten dat den eersten termijn all verschenen ende omghecoen is
 haeschen verleden 1647 tot hondert gulden ende de resterende
 vijf hondert gulden te voldoen haeschen eerstcomende
 1648 hondert, ende weder iser daer naer gelijcke hondert gulden tot de
 volle voldoeninge toe. Doch is te weten dat hij Comparant inde
 voers. somme competeert ende behout sijn vijfde part als mee-
 erffgenamen voers. Dit alles op Waterrecht. Actum ut supra.

Contra Inimicos Villam...

Handwritten scribbles and a circled '1' in the left margin.

Main body of handwritten text in Dutch, including 'Contra Inimicos Villam' and 'Contra Inimicos...'. The text discusses military and administrative matters, mentioning dates like '20 Januarij 1536'.

*In dit originele geschrift uit het archief in Arnhem verklaren **Jochum Cornelisz Knipscheer en Grietken Jans**, echtelieden, geestelijk en lichamelijk gezond, zoals waargenomen, dat alle hunne bezittingen zonder uitzonderingen van hen gezamenlijk zijn. Zij verklaren nader dat, nadat beiden zijn overleden, aan **Gerrit Cornelisz**, de zoon van hun gestorven dochter **Jantken Jochums**, die gehuwd was met **Cornelis Gerritsz**, zal worden nagelaten een somma van fl 100,=. Indien hij blijkt te zijn overleden zonder kind of kinderen te hebben nagelaten, dan komen deze fl 100,= toe aan de overige kinderen van de comparanten, maar beslist niet aan de vader van **Gerrit Cornelisz**.
Verder in deze acte benoemen de comparanten hun gezamenlijke kinderen als hun erfgenamen.*

Datum acte: 28 januari 1636.

In 1643 wordt bij Theunis en Aeltje een tweede zoon geboren, **Cornelis Theunisz (13)**, vernoemd naar zijn grootvader en op 13 januari 1648 nog een zoon **Jan Theunisz (14)**. Het wordt 15 mei 1648 en de klokken luiden. Feestvreugde alom. Twee jaar geleden trokken alle partijen met koetsen en paarden over stoffige wegen naar Munster om tot een besluit te komen, deze nu al 78 jaar durende oorlog te beëindigen. Het heeft uiteindelijk nog twee jaar geduurd, maar nu is de “Vrede van Munster” een feit.

Er komt wat rust onder de gelovigen. Maar de spanningen blijven. In Culemborg komt een voornaam instituut voor adellijke freuletjes. “Best lieve meiskes, al zijn ze paaps” vinden de meeste Culemborgers. Culemborg is voornamelijk Hervormd en dat zijn Theunis en Aeltje ook. De handel komt weer op gang en Theunis heeft veel werk van en naar Dordrecht, het centrum van de binnenvaart. Bij houthandelaar Jacob de Witt zal hij vast wel eens hout hebben gelost, aangevoerd vanuit Duitsland. Diens zoon Johan de Witt zal later een voornaam persoon in de republiek worden.

In Dordrecht is veel werk te halen en dus ook veel te verdienen. Als ze in Amsterdam komen, valt het uitgaansleven van de voorname burgers hen op. In de zomer gaat men op zon- en feestdagen naar buiten. Er wordt gezeild en gevist. Ook hondenwagentjes ziet men gaan. Straatspelen verschijnen, zoals kaatsen, kegelen en 's-winters kolf (het latere ijshockey). Er komt openbaar vervoer op gang. Diligences rijden van stad naar stad, maar de wegen zijn slecht, onverhard, 's-zomers stoffig en 's-winters modderig en vol kuilen. Op sommige trajecten zijn deze wegen wel 1000 meter breed. Een tocht van Groningen naar Amsterdam duurt 42 uur. Er wordt overnacht in herbergen op stro en de kans op struikrovers tijdens zo'n reis is niet gering. De trekschuit wordt aantrekkelijker, is veel comfortabeler. Er kunnen ongeveer 50 passagiers mee en tijdens de reis wordt er veel gesproken over de politiek en het slechte nieuws dat er vermoedelijk weer een oorlog aan komt met Engeland. Als Theunis in de winters vastgevroren in de buurt van Amsterdam ligt, zien ze de twaalfstedentocht van 200 km door het Hollandse landschap voorbij komen. Overal staan dan de koekenzopies langs de route. Dat vastliggen in het ijs is een schadelijke inkomstenpost. Dat kan wel vele weken duren tot dat er weer kan worden gevaren. Als ze in 1649, terugkomende uit Amsterdam, in Vreeswijk liggen, wordt een dochter, Grietje(11), geboren. Een jaar later luiden weer de klokken, maar het zijn nu de doodsklokken. Onze Prins Willem II is op 24 jarige leeftijd plotseling overleden door een onverwachte ernstige ziekte. “Of is hij vergiftigd”, zo gaan de geruchten. En 6 dagen later brengt Maria Stuart, zijn vrouw, een zoon ter wereld, de latere Prins Willem III.

In 1652 verliest Tromp de eerste zeeslag tegen de Engelsen. Dit gaat ten koste van de handel en vele kooplieden gaan failliet en voor Theunis voorlopig geen of weinig werk. Handel en visserij liggen vrijwel geheel stil. Theunis en Aeltje liggen in 1653 in hun thuishaven Culemborg, als er weer een zoon wordt geboren, **Jochum Theunisz (10)**. Een jaar later, ook in Culemborg, zoon **Arian(15/2)**.

“Zeg Evert, heb je dat gehoord van onze chirurgijn Jan van Riebeeck uit Culemborg? Hij heeft bij de Oost Indische Compagnie zo'n fraaie carrière gemaakt dat hij opperkoopman werd en in Zuid Afrika Kaap de Goede Hoop heeft gesticht”. Er is en blijft onrust en oproer, voornamelijk in de handelssteden Rotterdam en Dordrecht tot dat de vrede van Westminster wordt aangekondigd. Wederom vrede in Europa. Ondanks het verzet van de predikanten worden er toch katholieke feestdagen gevierd, zoals Sint Maarten op 11 november met gebraden gans en jonge wijn en Sint Nicolaas op 5 december met peperkoeken, drinkpartijen, hossen en dansen. Het verschil tussen rijkdom en armoede wordt steeds groter. De armen leven in krotten, geplaagd door ratten en geteisterd door tyfus en pest. De misdaad neemt toe waardoor men 's-avonds niet meer op straat durft te komen.

Er is weer nieuwe handel voor de schippers. De tulp is in opkomst. Er worden verschillende soorten gekweekt en dat levert door de ongelooflijke prijzen veel geld op. In 1659 wordt er in Vreeswijk weer een dochter geboren, Aalbertje(12) en in 1660 nog een zoon **Pieter (15/1)**, geboren in Culemborg. De handel is weer op gang gekomen en Theunis komt daardoor veel in Dordrecht. Hij koopt daar dan ook op 23 mei 1662 zijn burgerrecht en staat dan officieel vermeld als schipper van Culemborg.

Dit is te weten dat de suppliant ontstet bij Tonis Jochumsz. Knipscheer, schipper, geboren tot Culemborgh ende getrouwt met een borgersdochter deser stede; waerby hij was versoeckende het borgerschap deser stede; in margine stont voor apostille: de Camere ontfaect den suppliant als inheemspoorter onder den behoorlijcken eedt aen handen van den heere heere borgemeesteren ende mits te deser stede behouue betalen de de somme van thien gulden, des blijft den suppliant gesecludeert uyt des gilts regeeringe. Actum den 23 Mey 1662. Onder stont: in absentie van den secretaris ende was onderteykent H. Roosboom

Dit geschrift komt uit het Gemeente archief van Dordrecht. Vertaald als volgt:

Op te requeste gepresenteert bij Tonis Jochumsz. Knipscheer, schipper, geboren tot Culemborgh ende getrouwt met een borgersdochter deser stede; waerby hij was versoeckende het borgerschap deser stede; in margine stont voor apostille: de Camere ontfaect den suppliant als inheemspoorter onder den behoorlijcken eedt aen handen van den heere heere borgemeesteren ende mits te deser stede behouue betalen de de somme van thien gulden, des blijft den suppliant gesecludeert uyt des gilts regeeringe. Actum den 23 Mey 1662. Onder stont: in absentie van den secretaris ende was onderteykent H. Roosboom

Ook koopt hij een groter schip, een samoreusschip met toebehoren. Theunis is vermoedelijk in het begin van de jaren tachtig overleden. Op 11 juni 1681 laat zijn weduwe, Aeltgen Pieters, een testament opmaken. (zie volgende blz.)

Zoon **Cornelis (13)** gaat verder op het schip van zijn vader. Ook hij vaart voornamelijk op Dordrecht en Rotterdam. Ook hij ontmoet zijn lief in Vreeswijk op doortocht naar Amsterdam, Jannetje, een dochter van Dirk. Zij huwen in Dordrecht op 28 juli 1669. Zoon **Jan (14)** volgt hen later. Koopt in 1671 het Burgerrecht in Dordrecht en staat daar vermeld als schipper van Dordrecht en Culemborg. Ondanks de opkomst van Lodewijk XIV vanuit Frankrijk blijft er voorlopig nog rust en vrede in de republiek. Maar ook luxe. De karossen, calèches en sjeesjes vullen de stoffige wegen. In de weekenden zijn er al files en verkeersopstoppingen. Iedereen wil dan naar buiten. Vooral in de nauwe straatjes van Amsterdam is er geen doorkomen aan. Van de magistraat komt er een voorstel om het verkeer van particulieren te verbieden. Welgestelde burgers willen met hun koetsen maar al te graag pronken en op de Dam staan de taxikoetsen. 's-Nachts wordt het steeds onveiliger op straat.

Originele acte uit het gemeentearchief van Dordrecht.

In den name ons Heeren ende Salichmakers Amen.
 Op buyden den 11^{den} dach Junii 1600 een ende tuchtentich comparcerde voor
 mij Armit van heten, orenbser notaris in Dordrecht, Aelken Pieters, we-
 duwe van zalicher Theunis Jochumsen Knipschaer, in zijn leven samoreus-
 schipper, varende op den Rhijnstroom, gesont van lichame, gaende ende
 staende, haer verstant, redenen ende memorie wel machtich ende volco-
 nentlijck gebruyckende, zoo 't selve ons notaris ende retuyren opent-
 lijck rebleken heeft: dewelcke senmerckende de broosheyd des tijt-
 lijcken levens, de zekerheyd des doots ende d'onsekere ure vandien en-
 de daeromme voorgenomen hebbende te disponeren van haere goederen, die
 zij mette doot zal comen te ontruymen, dewijle Godt de Heere haer tijt
 ende gelegentheyd daertoe is gevende, bevelende vooral haere onsterffe-
 lijcke siele in de grondeloose barmherticheyt Godts ende haer doode
 lichaem de christelijcke begraeffnisse, verclaerde uuyt vrijen ende
 onbedwongen gemoede eerst ende alvoren te revoceren, te dooden ende
 teniete te doen, revoceerde, doode ende dede teniete bij desen alle
 dispositiën van uutersten wille, die zij testatrice voor dese van de-
 sen eenichsins gemaect ofte gepasseert zoude mogen hebben, niet wil-
 lende dat eenige derselver cracht hebben ofte effecte zorteren sullen
 ende van nieuws disponerende, heeft voren uuytmaeckte ende geprelera-
 teert, gelijk zij voren uuytmaeckte ende prelegateerde bij desen: een
 haeren outaten sone Jan Theunissen Knipschaer d'somma van ses hondert
 caroli guldens ende een haeren tweeden sone Peter Theunissen Knipschaer
 d'somma van vier hondert caroli guldens ende dat beyde in vergeldinge
 ende recompense van de goede getrouwe diensten door d'selve een de
 testatrice ende haere zalicher man in 't bevaeren van haerluyder schip
 velen jaeren gedaen, gelijk zij dan tegenwoordich daerop mette testa-
 trice noch vaerende zijn ende belangende alle ende ierelijcke haer tes-
 trice andere verdere restorende goederen, zoo roerende als onroerende,
 actiën, inschulden ende crediten, geen goederen met allen uitzondert
 nochte reservesert, zulcx zij stervende die noch meer metter doot ont-
 ruymende naerlaten zal, daerinne verclaerde d'voors. testatrice tot
 haere wettige ende universele erfrenamen reïnstituert te hebben ende te
 institueren bij desen met vollen rechten: voor eerst d'voorn. haere
 beyde sone Jan ende Peter Theunissen Knipschaer mitsraders haere
 drye andere kinderen met namen Jochum, Maertge ende Aelbertge Theunis
 Knipschaer ende bij voorslijvicheyt van imanden van henluyden, dersel-
 ver wettige descendentes bij representatie, als oock de naergelatene
 kinderen van haer zalichen soon Cornelis Theunissen Knipschaer in plaet-
 se van de vader, omme alle d'selve goederen in ses staecken ofte clufften
 gerustelijcken ende vredelijcken gepart ende gedeelt te werden naer be-

hooren, kiesende ende eligerende oock zij testatrice tot voochden over de voorn. achtervolstone kinderen van heeren zalichen soen Cornelis Theunissen Knipschaer ende andere minderjarige, die in heeren boedel ende goederen gerechticht souden mogen wesen, d'voorn. haere twee outste sonen Jan ende Pester Theunissen Knipschaer, omme daer over alles te doen des goede ende getrouwe voochden schuldich zijn henluyden alle 't selve volcomentlijk toevertrouwende bij desen, met machte omme bij afsterven van imanden van henluyden een ander bequamen persoon bij de lancxtlevende ende overblijvende voocht in des afgestorvenens plaetse te mogen verkiesen ende assumeren, die 't den selven gelieven ende goetduncken zal, sonder daertoe te behoeven eenige andere confirmatie, oock zonder gehouden te wesen den staet ofte inventaris van heer testatrice achter te laten ofte eenige minderjarige erfnamen wederen te leveren ofte exhiberen aen eenige heeren magistraten ofte weesmeesters der stadt ofte plaetse, daer zij testatrice zoude mogen comen te overlijden, alsoo de testatrice de voors. heeren magistraten ende weesmeesters uut heeren boedel ende sterfhuyse verclaerde te excluderen ende uut te sluyten bij desen, behoudens nochtans d'eerwaerdicheyt d'ercelver; willende ende begerende dat dese dispositie naer heeren overlijden achtervolgt werden ende effect zorteren zal, 't zij als testament, codicill donatie ofte andersins, zoo 't selve naer rechten alderbest bestaan kan nietjegenstaende eenighe solemniteyten in desen mochten zijn geomitteert; versoeckende etc.

Aldus gedaen ende gepasseert binnen Dordrecht voorn., ter presentie van Frans van der Scher ende Jan van der Schaer, schippers, borganen deser stede, die mij notario affirmeerden de testatrice wel te kennen en welke personen mij bekend zijn als getuygen versocht.

(get.) Aeltren Penters

(get.) Frans van der Scher

(get.) Jan van der Scher

Mij 't oirconde

(get.) A. van Nuten Notarius publicus
1681

Zakkenrollers en straatrovers liggen overal op de loer. De straatverlichting met olielampen biedt uitkomst. De rijken worden steeds rijker en de armen armer. Cornelis en Jan varen er wel bij, zowel in letterlijke als figuurlijke zin. Maar voor hoe lang nog? Het rampjaar 1672 wordt ook voor hen een ramp. De Republiek staat nu alleen tegen Engeland, Frankrijk en enkele Duitse steden. De toestand van ons leger is miserabel slecht. Het buskruit, dat is opgeslagen in Den Bosch, is 43 jaar oud. Johan de Witt heeft er alles aan gedaan om de vrede te bewaren, maar er wordt niet meer naar hem geluisterd. De Fransen rukken op tot aan de waterlinie van Muiden tot Breda. Het westen weet Prins Willem III te behouden, maar er is veel onrust in Holland. Honger in Dordrecht. Men komt de straat op als protest tegen de gebroeders de Witt. Deze worden naar Den Haag gelokt en daar uiteindelijk op barbaarse wijze, lafhartig vermoord. In dat rampjaar wordt er in augustus bij Cornelis en Jannetje een zoon, **Theunis (20/0)**, geboren. Hij zal later schipper te Wesel worden. (zie blz. 53) De Prins komt steeds sterker te staan en weet vrede met Engeland te sluiten, mede door zijn huwelijk met Mary Stuart. De Fransen trekken zich terug tot in de zuidelijke Nederlanden. Cornelis en Jan kunnen weer naar Dordrecht en Amsterdam en er komt ook weer verkeer naar het Oosten. De Prins voelt zich steeds sterker met zijn doel om staatkundige en godsdienstige vrijheid te verkrijgen. De armoede slaat echter wel meer toe. Er moet tot 12 uur per dag gewerkt worden om brood op de plank te krijgen. Kinderarbeid is noodzakelijk voor enige aanvulling in de gezinskas. Er wordt geronseld voor de V.O.C. Ook Arian was ineens verdwenen. "Waar is ons broertje gebleven", zullen ze hebben gezegd. Hij zal zoals zo velen in de bierhuizen na de nodige drank zijn overgehaald om mee te gaan. Zij slapen hun roes uit aan boord en wanneer zij ontwaken en weer nuchter zijn, worden zij met harde hand aan het werk gezet en kunnen niet meer terug. Als in de tachtiger jaren de handel en de nijverheid met alle macht weer worden hersteld, blijkt, dat broer Cornelis en vader Theunis al zijn overleden.

Jan(14) huwt in 1683 in Dordrecht met Wilhelmijntje Jansdochter. Zij vestigen zich in Dordrecht aan de wal. Zij wonen daar aan de Riendijk. Jan blijft schipper in Dordrecht. Zij krijgen in de jaren daarop een drietal kinderen, die vermoedelijk allen kort na hun geboorte zijn overleden. Jan wordt slechts 48 jaar en zijn weduwe, aan de Riendijk verblijvende, overlijdt in 1719.

Hoe gaat het in deze zeventiende eeuw met de vierde zoon van **Jochum en Grietje**.

Jan(5) wordt geboren in 1618 te Culemborg. Hij, ook samoreusschipper, huwt in 1645 met Cornelia Willems, weduwe van Aart den Boer. Zij komt echter binnen enkele jaren te overlijden, waarna Jan voor een tweede keer in het huwelijk treedt met Gisbertje Aarts. Zij varen een geheel andere richting dan zijn broer Theunis. Zij oriënteren zich vooral op Emmerich en worden daar in 1657 dan ook burgers van Emmerich. Als erfgenaam nog van zijn eerste vrouw, die weer erfgename was van haar overleden man Aart den Boer beschikt Jan over en volmacht betreffende de verkoop van 1/4^e deel van een huis met boomgaard en land in Aechterberg bij Rhenen. Er is een notarieel verdrag aanwezig van 5 juni 1658, waarin Jan Jochums als comparant verschijnt, voor zichzelf, en als gemachtigde van enkele andere personen.

Originele acte in het Rijksarchief Utrecht:

Comparanden worden D: Aart Jochums
 Stadt Revisor, Jan Jochums huyligder
 ende wijfbedijger des stadsrechtliedij voor
 zins selven, D: Jochums Jan Jochums
 als speciale gemachtigde van zofen
 Loudrichtel ende Cornelis Loudrichtel

22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

In 1658 verkrijgen Jan en Gisbertje ook het burgerrecht in Rhenen. Zijn eerste vrouw schenkt hem 4 kinderen. Vermoedelijk nog vóór het huwelijk is **Jochum (15/6)** geboren, die met een veel jongere vrouw Maria Willemsen de Veer in 1682 in het huwelijk treedt. Jochum is koopman en schipper in Wesel. In de periode 1672-1699 vervoert hij turf van Holland naar Wesel en brengt hij hout weer terug in Dordrecht. Een vijftal kinderen worden er in die tijd geboren, allen in Duitsland, in de plaatsen Kalkar, Emmerich en Wesel. Drie kinderen overlijden vrij kort na de geboorte. Hun dochter Gisbertha is op het schip geboren en huwt later in Wesel met een theoloog. Zoon **Wilhelm Jochumsz (23/13)**, geboren op 30 augustus 1691 op het schip voor Kalkar, zal later schipper in **Rotterdam** worden. (zie blz.75) Na een dochter in 1646 worden nog vóór 1650 **Cornelis (15/4)** en **Arrian (15/5)** geboren. Cornelis wordt schipper en verkrijgt burgerrecht in Emmerich.

Uit het Bürgerbuch van Emmerich:

Cornelis Jochumsz Knipscheer Dofn Van Jan Jochumsz
 Knipscheer Van Mijnsz Eerlijk burger geworden
 cum iuramento solvit civitati S. & S. Latrape 24. 7
 febrinis februm et 15. Oct. 1650. 1650. 1650. 1650.

Arrian wordt beurtschipper in Wesel en wordt daar gildemeester van het schippersgilde. Als hij in 1676 Engeltje Eimerst van Manen ontmoet, blijkt dat haar vader ook schipper van Culemborg is. In dat zelfde jaar huwen zij nog. Van de vijf kinderen zal alleen **Adrian (23/11)** als schipper blijven varen. In het burgerregister van **Kalkar** staat hij genoemd als schipper en koopman. (zie blz. 68)

In het tweede huwelijk van Jan met Gisbertje wordt in 1660 **Gisbert (15/3)** geboren. Ook hij wordt weer schipper, voornamelijk in Emmerich. Later wordt hij grondbezitter in Kellen, nabij Brienen in Duitsland. Hij verwerft daar een landgoed "Prickenhof" voor 1100 rijksdaalders(D). Later, in 1739 wordt het hof door de erven verkocht voor 1000 Rdrs.

(kopie van een document uit het Rijksarchief Düsseldorf, zie vlg. blz.)

Hij zal de stamvader worden van vele families Knipscheer, die later voornamelijk in de omgeving van Bommel, Gendringen en Dinxperlo zullen opgroeien. Van zijn 7 kinderen zal alleen **Jacobus(23/2)**, geboren in 1696, het geslacht Knipscheer voortzetten. Jacobus gaat verder als schipper in **Emmerich**. (zie blz. 59)

De vijfde zoon van **Jochum en Grietje** zal een breed nageslacht opleveren. **Harmen (6)** wordt in 1627 in Culemborg geboren. Hij wordt al op jonge leeftijd schipper in Brienen. Als hij 21 jaar is, koopt hij op 10 februari 1648 in Rhenen een samoreusschip met roeiboort en toebehoren voor fl 750,=. Het waterrecht geeft hem de mogelijkheid om in termijnen te betalen. Een eerste termijn van fl 200,= mag hij na een jaar betalen en daarna jaarlijks fl 100,= en het laatste jaar fl 50,=. In Munster zijn nu al bijna 2 jaar eindeloze discussies gaande over vrede in de lage landen, die uiteindelijk op 15 mei 1648 uitmonden in een einde aan de tachtigjarige oorlog. Zal er nu wat rust komen in Europa, zodat er weer handel kan worden gedreven over de vele wateren? Als Harmen in de herfst van 1650 weer eens in Rhenen komt voor reparaties aan het schip loopt hij het bierhuis aan de haven binnen. Kooplieden komen hier bij elkaar en praten over de spanningen. "Ondanks de vrede wil onze prins oorlog", wordt er gezegd. Men is dan ook niet gelukkig met deze nieuwe stadhouder Prins Willem II. "Heeft de oorlog dan niet lang genoeg geduurd?" "Niemand van ons zoals we hier zitten heeft ooit vrede gekend". Als ze een paar dagen later weer in het bierhuis zijn is het nieuws over de dood van deze jonge prins doorgedrongen. Op 24 jarige leeftijd wordt hij plotseling ernstig ziek, maar velen denken anders. Hij zal wel vergiftigd zijn. Wat zal er nu veranderen? We hebben geen stadhouder meer.

Stellen

Thyris Eleberjanz

1183 127

No. des Stückes in Registro des Caten-Buchs.		Nahmen des Stücks und Pertinenzien.	Größe.		Besitzer.
Fol.	No.	Zwicken Hoff.	Morgen	Quarten	
16.	44.	der Mather Hof	"	458 $\frac{2}{4}$	Giesbert
17.	140.	-----	"	157 $\frac{1}{2}$	Kriepfcher
21.	227.	-----	"	223.	modo
	229.	-----	"	227 $\frac{3}{4}$	inoffizielles
22.	234.	-----	"	491 $\frac{1}{4}$	gelassener Linder,
24.	14.	die Saffronmühle	5.	120 $\frac{3}{4}$	modo
	15.	die Hofe	3.	44.	die Hofe in der
	20.	-----	"	265 $\frac{1}{2}$	und Kautschukmühle
	22.	-----	2.	148 $\frac{1}{4}$	die Hofe in der
	27.	-----	1.	509.	Heinrich Hansen.
	28.	-----	1.	255 $\frac{1}{4}$	inoffizielles
	31.	-----	"	302 $\frac{1}{2}$	
	34.	-----	"	131 $\frac{1}{4}$	
	35.	-----	"	425.	
	48.	-----	1.	501.	
	51.	-----	"	242 $\frac{1}{4}$	
	52.	-----	1.	5 $\frac{1}{4}$	
	54.	-----	"	248 $\frac{1}{2}$	
25.	2.	-----	"	388 $\frac{3}{4}$	
			22.	469 $\frac{1}{4}$	

Harmen zal nog enkele dagen in Rhenen moeten verblijven tot zijn schip weer gereed is. Hij ontmoet hier Grietje Jans van Spithoven. Zij kennen elkaar al, omdat haar vader ook schipper in Brienen is en nu ligt hij hier ook in de haven van Rhenen. Maar nu slaat de vonk over en spreken af elkaar in Brienen weer te zien. In het voorjaar van 1651 treden zij in het huwelijk in Brienen en vestigen zich samen aan boord van het schip. Zal het vanwege de spanningen in de lage landen zijn geweest dat ze besluiten zich in Emmerich te vestigen? Als Grietje in verwachting is wil ze wel graag aan de wal wonen. Op 11 januari 1652 wordt in Emmerich hun zoon **Joachim (17)** geboren. Als Harmen op 20 april 1652 weer in Rhenen komt, koopt hij een groter schip voor fl 850,=. Daarmee keert hij terug naar Emmerich. Van hier wordt er veel handelswaar overgeladen voor de zuidelijk gelegen gebieden. Hij zal dan ook voornamelijk in Duitsland varen. Op 30 juli 1660 wordt in Emmerich een tweede zoon **Cornelis (16)** geboren. Harmen wordt niet oud. Hij heeft de veertig jaren niet gehaald. Hij wordt ziekelijk en moet al vroeg zijn werk aan de bemanning over laten. Grietje Jans blijft met de kinderen in Emmerich wonen. Het schippersleven zit bij deze kinderen in het bloed. Als zij eerst als knechtje beginnen zullen ze al snel op een eigen schip als schipper het beroep van hun vader voortzetten. Als Joachim 25 jaar is, trouwt hij in Wesel met Margrit de Hoogh. In deze onrustige tijd is het moeilijk handelen. De Fransen zijn o.l.v. Lodewijk XIV in opkomst en bezetten de omgeving van Rees, Wesel, Orsoy en Emmerich. Naar het zuiden is weinig meer te doen. Dan maar richting het westen en daar weet hij weer contacten te leggen in Culemborg en wordt hij ook weer schipper aldaar. Als aan het eind van de zeventiger jaren de rust is weergekeerd, de Fransen hebben zich terug getrokken en handel en nijverheid herstellen zich weer snel, keren Joachim en Margrit weer terug naar Wesel. Moeder Grietje en broer Cor wonen daar nog steeds. Daar wordt dan in 1681 hun eerste kindje geboren. Een zoon, **Giesbert (29/0)**. Hij zal later geen schipper worden, maar wordt arbeider in Wesel. Hij krijgt het niet gemakkelijk. Als hij op 24 jarige leeftijd huwt met Johanna Horselaar uit Griethausen, moet hij na nog geen 2 ½ jaar, na een lang ziekbed van haar, weer afscheid nemen. Na nog geen 8 maanden huwt hij weer in Kleve met Klara Stevens uit Dinsbruggen. Samen vertrekken zij naar een onbekende bestemming, waardoor het niet bekend is of er uit dit gezin nog kinderen zijn voortgekomen.

Joachim en Margrit varen weer veel op Rotterdam en Dordrecht. Komen daardoor ook meerdere keren in Arnhem en Nijmegen. Het is dan ook in Nijmegen, waar in 1682 een tweede zoon **Herman (31/1)** wordt geboren. Hij zal later schipper worden en zich veelal op **Rotterdam** oriënteren. (zie blz. 103) Een jaar later, op 19 december 1683, wordt in Wesel hun derde zoon geboren, **Arey Knipscheer (29)**. Hij zal later door het leven gaan als schipper Adriaan in **Dordrecht**. (zie blz. 104) Ook in Wesel wordt in 1686 weer een zoon geboren **Johannes (30)**. Ook hij wordt later schipper en vestigt zich aan de Hoogendijk in **Rotterdam**. (zie blz. 109) In dat zelfde jaar, op 26 mei 1686, huwt broer **Cornelis (16)** in Emmerich met Jenneke Peerenboom. Op 16 juli 1690 schenkt Margrit in Wesel nog het leven aan een dochtertje Marray (31). Zij blijft ongehuwd en wordt slechts 41 jaar. Heel gelukkig met hun kinderen aan boord varen Joachim en Margrit een nieuwe eeuw in. Zij wonen de laatste jaren van hun leven in Wesel en overlijden daar respectievelijk in 1724 en 1729.

Broer Cornelis, inmiddels gehuwd, is burger van Kleve. In 1697 wordt hij lid van het schippersgilde aldaar. Hij heeft Jenneke in Dordrecht ontmoet. Zij komt uit Nieuwpoort. Zij wonen aan boord en varen ook veel op Dordrecht. Als zij in juni 1687 de Maas bevaren ter hoogte van Ammerzoden, zullen zij de reis moeten onderbreken. Jenneke was in verwachting van het eerste kind en op 22 juni wordt daar zoon **Herman (26)** geboren. Hij wordt later ook, evenals zijn vader, lid van het schippersgilde in Kleve, maar vindt zijn liefde in **Nijmegen**. (zie blz. 88) Niet lang daarna worden een tweetal dochters geboren, waarvan verder niets bekend is. Vermoedelijk zijn zij reeds kort na de geboorte overleden. Het heeft dan ook enkele jaren geduurd tot de geboorte van **Johannes (27)** in Nijmegen op 16 februari 1699. Jan wordt de stamvader van een uitgebreide Duitse tak met als bakermat **Wanheim**. (zie blz. 90) Jenneke overlijdt kort hierna in 1700, waarna Cornelis op 9 november 1701 (op 61-jarige leeftijd) in Neerbosch (Nijmegen) weer in het huwelijk treedt met de 12 jaar jongere Sybilla Roblo. Een jaar later wordt, ook in Nijmegen, zoon **Peter (28)** geboren. Hij zal later schipper in **Rotterdam** worden. (zie blz. 90) Omstreeks 1705 wordt nog een laatste zoon **Jacobus (28/4)** geboren in Brienen bij Nijmegen. In Nederbosch huwt hij in 1745 met Maria Vos, maar zij overlijdt in november 1748 in Nijmegen hem twee dochters achterlatend. Samen met zijn oudste dochter Catharina verwerft hij eerder in dat jaar het burgerrecht van Nijmegen. Eerst in 1756 huwt hij voor de tweede maal in Nijmegen met Maria van Reinbergh.

Zij krijgen samen nog 5 kinderen, van wie de namen afwijkend worden geschreven als Knepscher, Kniepscheer en Knepscheer. Van deze 5 kinderen is er slechts één bekend en wel **Peter of Pieter (73/20)**, geboren 7 oktober 1759 in Nijmegen. Ook hij wordt naast Knipscheer ook wel Knepscheer genoemd. Pieter huwt in Nijmegen op 10 augustus 1789 met Willemijna Johanna Noorduyn. Pieter is in die tijd Schippergildemeester en als zodanig is er een wapen van hem bekend. Dat wapen hangt aan een hoorn en was (en wellicht nog steeds) te zien in het stedelijke museum van Nijmegen. Aan de achterzijde staat de tekst: "Out-Meester in der Tyt Anno 1789" Het is en blijft nog steeds onbekend waaraan dit wapen nu exact is ontleend. Als Rijnschipper is hij in een bijzondere positie. Hem wordt op transport alles van waarde toevertrouwd. In die tijd moest er dan gezegeld worden en vanwege dat zegelen moest hij een zegelmerk of wapen hebben. Het vermoeden is, dat Pieter, behalve Rijnschipper ook jager cq boogschutter is geweest, in die tijd met pijl en boog. Heraldisch gezien ligt het dan voor de hand, dat Pieter, gedwongen door de nood van te moeten zegelen, zich als familiewapen 'n schild met twee gekruiste pijlen heeft laten ontwerpen. Het rund als helmteken wijst ook weer in de richting van veehouder en de vier scharen zijn schapenscheerderscharen, ontleend aan de naam Knipscheer en verwijzend naar een mogelijke afstamming van onze Brabantse tak. Deze aansluiting is echter nooit gevonden. Vanwege de wol zijn er echter ook veel Knipscheren-schippers in de lakenhandel terechtgekomen. Uit het huwelijk van Pieter en Willemijna worden in de periode van 1790 tot 1804 in Nijmegen zeven kinderen geboren, waaronder een tweeling in 1795. Van deze 3 zonen en 4 dochters is verder niets meer bekend. Vermoedelijk of jong overleden of kinderloos gebleven, waardoor deze tak in Nijmegen is vastgelopen. Ook van Pieter en Willemijna is na 1804 niets meer bekend.

Van de zesde zoon **Cornelis (6/1)** van **Jochum (2)** en **Grietje**, is minder bekend. Hij is schipper in Emmerich, ook burger en Gemeensman aldaar. Hij huwt in 1672 voor de tweede maal met Maria Nienhuys. Van zijn eerste huwelijk is niets bekend. In 1691 is hij lid van het schippersgilde. Zij krijgen 3 dochters, die alle drie in Emmerich huwen en wonen.

(2) Jochum Cornelisz & Grietje Jansdochter

4	Theunis Jochums	(II/3)(B41/8HH) (Zv2)
S	Samoreusschipper uit Culemburg	
	* 1606 te Culemburg	NH
	+ voor 11.06.1681	
	oo 1636 te Vreeswijk	
	Aeltje Pietersd	
	* ?	
	+ 16.01.1686 te Dordrecht	
	8 kinderen zijn bekend (10-15/2)	

- 10 **Jochum Theunisz** (II/4)(A44/45HH)(Zv4)
S Schipper
* in 1653 EvgI
+ 03.09.1724 te Wesel
oo 29.07.1681 te Wesel
 Susanne van Maanen
* ?
+ 29.10.1718
Er zijn geen kinderen bekend.
- 11 **Grietje** (II/4)(A47/47HH)(Dv4)
S *d 06.07.1649 te Vreeswijk Herv.
 Haar naam werd ook wel geschreven als 'Knip-Schaer'
Er zijn geen kinderen bekend.
- 12 **Aalbertje** (II/4)(A49/47HH)(Dv4)
S *d 30.01.1659 te Vreeswijk Ned.Herv.
+ ?
oo 09.06.1681 te Dordrecht
 Evert Jacobsz
 Scheepstimmerman in Rietdijk bij Dordrecht
* ?
+ ?
Er zijn geen kinderen bekend.
- 13 **Cornelis Teunisz** (11/4)(A46/47HH)(Zv4)
S Samoreusschipper uit Culemburg
* vóór 1643
+ vóór 06.11.1681
oo 28.07.1669 te Dordrecht
 Jannetjen Dirkdr uit Vreeswijk
* ?
+ ?
Er is 1 zoon bekend(20/0) + vermoedelijk 1 dochter(20/0/1)
- 20/0 **Teunis (Anton)** (I85/49HH)(Zv13)
S Schipper te Wesel
* d 10.08.1672 te Dordrecht
+ vóór 05.02.1713
oo 12.10.1704 te Wesel (Willebrorduskerk)
 Margaretha Korst
* d 03.11.1675 te Wesel Luth.
+ 13.09.1761 te Wesel
Er zijn 3 kinderen bekend.(60/1-60/3) >>> verder op blz.53

20/0/1	Grietje Cornelis	(Dv13)(LK)
S	* ?	
	+ ?	
	oo ?	
	Cornelis Joostz van den Bosch	
	* ?	
	+ ?	
	Er is 2 kinderen bekend:	
	1. Cornelis van den Bosch	
	*d 15.08.1706 te Rotterdam	(Geref.)
	+ ?	
	oo 03.04.1750 te Rotterdam	
	Anna Oudaen	
	* 09.02.1723 te Rotterdam	
	+ 01.05.1768 te Rotterdam	
	2. Elisabeth van den Bosch	
	*d 13.05.1708	(Geref.)
	+ ?	
14	Jan Theunisz	(II/4)(A42/39HH)(Zv4)
S	Schipper uit Culemburg en Dordrecht	
	*d 13.01.1648 te Culemburg	NH
	+ 16.02.1700 te Nieuwkerk	
	oo 26.09.1683 te Dordrecht	
	Wilhelmijntje Jansdr uit Noorddijk	
	* Utrecht	
	+ 02.12.1719 te Dordrecht	
	Er zijn 3 kinderen bekend. (20,21,22)	
20	Theunis	(II/5)(I82/39HH)(Zv14)
S	*d 13.09.1684 te Dordrecht	NH
	+ ?	
	Geen kinderen bekend	
21	Aeltje	(II/5)(I83/39HH)(Dv14)
S	*d 01.02.1686 te Dordrecht	NH
	+ ?	
	Geen kinderen bekend	
22	Jan	(II/5)(I84/39HH)(Zv14)
S	*d 16.07.1687 te Dordrecht	NH
	+ ?	
	Geen kinderen bekend	
15	Aert Theunisz	(II/4)(A45/46HH)(Zv4)
S	Schipper uit Culemburg	
	* 1638 te Culemburg	NH
	+ ?	
	oo NN	
	1 zoon is bekend (23)	

15/3 **Gisbert Jansz** (A50/104HH)(Zv5)
B Schipper en grondbezitter
 * 1660
 + 1738
 oo1 1690
 Henrina Beckers
 * EvgI
 + 29.10.1718 te Wesel
 oo2 22.08.1722 te Emmerich
 Anna Gertrud Winkels, wed. van G. Scholten
 *
 + vóór 1736
 Er zijn 7 kinderen bekend (23/1 t/m 23/7)

Stamvader van de Bemmelse tak, later voornamelijk gevestigd, na Emmerich en Lobith, in Bemmell, Gendringen en Dinxperlo.

23/1 **Helena Gijsberts** (I106/104HH)(Dv15/3)
B *d 22.12.1702 te Emmerich Ref.
 + ?
 oo 13.09.1736 te Lobith/Emmerich
 Hendrik Raagkes
 * ? te Brienem
 + ?
 Bekend is 1 zoon: Gisbert Raagkes (Rayskent)
 *d 16.05.1740 te Lobith

23/2 **Jacobus Gijsberts** (I107/107HH)(Zv15/3)
B Schipper en douanebeambte in Emmerich
 Brugpachter in Wesel van 4/1740-7/1747
 *d 21.04.1696 te Emmerich EvgI
 + 17.07.1747 te Wesel
 oo 10.09.1718 te Emmerich
 Agnete Castanje
 Wed. van Christiaan Beckman uit Emmerich
 * ? te Orsoy
 + ? te Wesel
 Er zijn 3 kinderen bekend. (60/10 - 60/12)

>>>>>>verder op blz. 59

23/3 **Wilm Gijsberts** (I108/116HH)(Zv15/3)
B *d 1691
 + ?
 oo 07.07.1723 te Nijmegen
 NN

23/4 **Arian Gijsberts** (I109/116HH)(Zv15/3)
B *d 25.06.1698 te Wesel EvgI
 + 07.08.1761 te Arnhem
 oo 13.02.1718 te Wesel
 Susanna Wagenaar
 * ? te Wesel
 dochter van Jan Isaac Wagenaar
 + ?
 Er zijn kinderen, maar niet bij ons bekend.

- 23/5
B **Jenneken Gijsberts** (I110/116HH)(Dv15/3)
*d 01.01.1700 te Emmerich Evgl ref.
+ vóór 01.06.1701
- 23/6
B **Johanna Gijsberts** (I111/116HH)(Dv15/3)
*d 02.06.1701 te Emmerich Evgl ref.
+ 17.11.1729 te Griethausen
oo ?
Lambert Brassen
Geen kinderen bekend.
- 23/7
B **Helene Gijsberts** (I112/116HH)(Dv15/3)
*d 02.06.1701 te Emmerich Evgl ref.
+ vóór 21.12.1702
Hierna is Helena (23/1) geboren.
Vermoedelijk waren er nog 2 kinderen van 15/3.
- 15/4
S **Cornelis Jansz** (A51/128HH)(Zv5)
Schipper
* vóór 1650
+
oo NN
Er zijn geen kinderen bekend.
- 15/5
S **Arrian Jansz** (A52/128HH)(Zv5)
Samareusschipper
* vóór 1650 te Kalkar
+ 25.06.1691 te Wesel
oo 1676
Engeltje Eimerst van Manen
* vóór 1667
+ ?
Er zijn 5 kinderen bekend. (23/8-23/12)
- 23/8
S **Johannes** (I113/137HH)(Zv15/5)
*d 24.03.1677 te Wesel Evgl
+ tussen 1681 en 1683
- 23/9
S **Johannes Adrian** (I114/137HH)(Zv15/5)
ook Knipschaer
*d 25.06.1684 te Dordrecht Evgl
+ 02.05.1692 te Wesel
- 23/10
S **Anneke Aryzet** (I115/137HH)(Dv15/5)
ook Knipschaer
*d 24.10.1685 te Dordrecht Evgl
+ tussen 1720-1722
oo 21.03.1706 te Nijmegen
Adrianus van Maanen
schipper van Nijmegen
* 12.02.1683 te Nijmegen Evgl
+ 09.10.1763 te Nijmegen
Geen kinderen bekend.

- 23/11 **Adrian** (ook Johannes Adrian) (I87/137HH)(Zv15/5)
S Schipper en handelaar
ook Knipschaer
* 26.12.1686 te Wesel
+ 03.05.1746 te Kalkar
oo in 1709 als Knipscheer
Weyerina van Thiel (Tiel,Thiell)
* in 1686 te Amsterdam
+ 07.10.1745 te Kalkar
Er zijn 5 kinderen bekend. (60/13-60/17)
>>> verder op blz. 68
- 23/12 **Gysbert(a)** (I88/137HH)(Kv15/5)
S * 20.01.1688 te Kalkar
+ ?
- 15/6 **Jochum** (A53/151HH)(Zv5)
S Schipper en koopman in Wesel
* 1640 Geref.
+ 03.09.1724 te Wesel
oo 06.05.1686 te Rotterdam
Maria Willemsen de Veer
* 1654 Geref.
+ 27.10.1718 te Wesel
5 kinderen zijn bekend. (23/13-23/17)
- 23/13 **Wilhelm Jochumsz** (I89/168HH)(Zv15/6)
S Schipper in Rotterdam
*d 30.08.1691
+ vóór 1766
oo 23.08.1722 te Nijmegen
Ida de Haan (Haen)
* ? 1700 te Nijmegen
+ vóór 1766
Er zijn 6 kinderen bekend. (60/18-60/23)
>>> verder op blz. 75
- 23/14 **Johannes** (I90/151HH)(Zv15/6)
S *d 26.12.1686 te Emmerich Evgf ref.
+ 13.12.1690 te Wesel
- 23/15 **Reinier** (I91/152HH)(Zv15/6)
S * 13.10.1695 te Kalkar Evgf
Hij is op het schip voor Kalkar geboren
+ In zijn jonge jaren reeds overleden.
- 23/16 **Arnold Jochumsz** (Knepscher) (I92/152HH)(Zv15/6)
S *d 22.08.1698 te Wesel
+ 28.10.1698 te Wesel

28/2 **Gerhard** (I121/316HH)(Zv16)
S Schipper te Nijmegen
* in 1695
+ 12.01.1736 te Everdingen
oo 21.03.1725 te Nijmegen
 NN
Er zijn geen kinderen bekend.

28/3 **Ida** (I124/317HH)(Dv16)
S * in aug. 1705
Verder niets bekend.

28/4 **Jacobus** (124HH)(Zv16)
S * na 1705 ? te Brienem Geref.
+ 07.06.1776 te Nijmegen
oo1 05.12.1745 te Nederbosch
 Maria Vos
* ?
+ 26.11.1748 te Nijmegen
oo2 31.10.1756 te Hees
 Maria Willemina van Reinbergh
* ?
+ ?

Voor Jacobus werden verschillende namen genoteerd, en wel:
Knepfer, Knepscher, Knepscheer, Knepscheer en Knipscheer.
Er zijn 7 kinderen bekend (73/18-73/20/4)

73/18 **Catharina** (124/HH)(Dv28/4)
S *d 08.12.1745 te Nijmegen Geref.

73/19 **Catrina** (124/HH)(Dv28/4)
S *d 22.03.1747 te Nijmegen Geref.

73/20 **Peter of Pieter** (124HH)(Zv28/4)
S Schipper (Ook wel Knepscheer genoemd)
*d 07.10.1759 te Nijmegen Geref.
+ ?
oo 10.08.1789 te Nijmegen
 Willemijna Johanna Noordduyn
* ?
+ ?
Er zijn 7 kinderen bekend (113/7 – 113/13)

113/7 **Maria Wilhelmijna** (124HH)(Dv73/20)
S *d 06.06.1790 te Nijmegen Geref.

113/8 **Jan** (124HH)(Zv73/20)
S *d 21.03.1792 te Nijmegen Geref.

113/9 **Jacobus** (124HH)(Zv73/20)
S *d 15.03.1795 te Nijmegen Geref.

36.

- 113/10 **Elisabeth** (124HH)(Dv73/20)
S *d 15.03.1795 te Nijmegen Geref.
 Vermoedelijk als kind overleden.
- 113/11 **Elisabeth** (124HH)(Dv73/20)(LK)
S *d 08.08.1798 te Nijmegen Geref.
 oo 1832
 Hendrik van Roggen
 Er zijn 2 kinderen bekend.
- 113/12 **Christina Woutelina** (124HH)(Dv73/20)
S *d 11.04.1802 te Nijmegen Geref.
- 113/13 **Peter** (124HH)(Zv73/20)(LK)
S *d 16.09.1804 te Nijmegen Geref.
 + 10.06.1842 te Nijmegen
 oo ?
 Cornelia van Roggen
 Er zijn twee kinderen bekend (164/18 en 164/19)
- 164/18 **Cornelis Johannes** (Zv113/13)(LK)
S * ?
 + 02.06.1841 te Nijmegen
- 164/19 **Wilhelmina Johanna** (Dv113/13)(LK)
S * 1841
 + 12.05.1882 te Nijmegen
- 73/20/1 **Willem** (124HH)(Zv28/4)
S *d 06.05.1764 te Nijmegen Geref.
 Werd ook wel Knepscher genoemd.
- 73/20/2 **Adrianus** (124HH)(Zv28/4)
S *d 14.01.1767 te Nijmegen Geref.
 Werd ook wel Knepscheer genoemd.
- 73/20/3 **Christina** (124HH)(Dv28/4)
S *d 15.03.1769 te Nijmegen Geref.
 Opgeschreven als Knepscheer.
 Vermoedelijk jong overleden.
- 73/20/4 **Christina** (124HH)(Dv28/4)
S *d 15.07.1770 te Nijmegen Geref.
- 17 **Joachim Harmensz** (II/4)(A56/202HH)(Zv6)
S Schipper uit Culemburg
 *d 11.01.1652 NH
 + 03.09.1724 te Wesel
 oo 1677
 Arris Margrit (Grietje) de Hoogh
 * 1654
 + 12.11.1729 te Wesel
 Er zijn 5 kinderen bekend. (29/0-31/1)

- 29/0
S **Giesbert** (II17/202HH)(Zv17)
* in 1681 te Wesel EvgI
+ in 1778 te Wesel
oo1 06.04.1705 te Wesel
Johanna Horselaar
* te Griethausen
+ 27.09.1707
oo2 03.06.1708 te Kleve
Katharina Klara Stevens uit Dinsbruggen
* ?
+ ?
Er zijn geen kinderen bekend.
- 29
S **Arey (Adriaan)** (II/5)(I94/204HH)(Zv17)
Schipper.
*d 19.12.1683 te Wesel NH
+ 22.08.1736 te Arnhem
oo1 24.01.1706 te Nijmegen
Geertrui Mertz
* Nijmegen
+ in 1718
oo2 15.05.1719 te Rees/Emmerich
Maria Dorothea van Aken (Dora)
Er zijn 7 kinderen bekend uit het eerste huwelijk en 6 kinderen uit het tweede huwelijk. (44-51/3) >>>verder op blz.105
- 30
S **Johannes (Jan)** (II/5)(I95/254)(Zv17)
Schipper
*d 05.05.1686 te Wesel NH
gedoopt in de Willebrorduskerk te Wesel
+ 01.05.1775 te Dordrecht
oo in 1723 te Dordrecht
Johanna de Klerk
* ? Geref.
+ 06.11.1756 te Dordrecht
Er zijn 14 kinderen bekend. (61/0-73) >>>verder op blz. 111
- 31
S **Marraij Grietje** (II/5)(I96/306HH)(Dv17)
*d 16.07.1690 te Wesel
+ 20.11.1731 te Wesel
Er zijn geen kinderen bekend.
- 31/1
S **Herman** (II/5, als nr 26)(I97/306HH)(Zv17)
Schipper
* in 1682 te Nijmegen NH
+ 13.02.1769 te Rotterdam
oo1 02.09.1708 te Neerbosch bij Nijmegen
Johanna van Tiel
* ? Wesel NH
+ 10.01.1727 te Wesel
oo2 19.10.1728 te Wesel
Catharina Elisabeth Ther Oehrdte
* ? Wesel
Er zijn 6 kinderen bekend. (38-43) >>>verder op blz. 105

6/1	Cornelis Jochumsz	(B46/19HH) (Zv2)
S	Schipper	
	* 1636	
	+ ?	
	oo1 ?	
	?	
	oo2 1672	
	Maria Magdalena Nienhuys	
	* ?	
	+ ?	
	Er zijn 3 kinderen bekend. (17/1-17/3)	
17/1	Gijsbertje	(A57/20HH)(Dv6/1)
S	* ?	Evgl
	+ ?	
	oo 16.10.1694 te Emmerich	
	Antoni Mol, weduwnaar van Sibille Verhoeven	
	Burger van Emmerich	
	* ?	
	+ ?	
17/2	Maria	(A58/20HH)(Dv6/1)
S	* 02.04.1687 te Emmerich	Evgl
	+ ?	
	oo 14.10.1710 te Emmerich	
	Jan Gorselinks uit Westerfoort	
	* ?	
	+ ?	
17/3	Jochamina	(A59/20HH)(Dv6/1)
S	* in 1680	Evgl ref.
	+ ?	
	oo1 04.05.1703 te Emmerich	
	Rutger Smits	
	* ?	
	+ in 1731	
	oo2 09.08.1732 te Emmerich	
	Peter Wiltzing uit Wesel	
	* ?	
	+ ?	
6/2	Jantken Jochumsd	(B47/23HH) (Dv2)
S	* 1617 te Culemborg	
	+ vóór 1639	
	oo 1632	
	Cornelis Gerritsz	
	Dijkarbeider	
	* ?	
	+ ?	
	1 zoon is bekend volgens testament van 18 jan. 1636:	
	Gerrit Cornelis Cornelisz.	

6/3 S	Maria Jochumsd (Marrigje) * 1610 te Culemborg + ? oo1 ? ? * ? + ? oo2 ? Cornelis Wambers * 1610 + ? Zij leefde rond 1648.	(B51/23HH) (Dv2)
----------	---	------------------

6/4 S	Cornelia Jochumsd (Neeltje) * 1630 + ? oo ? Arrian Aartsz * ? + ? Zij leefde rond 1648.	(B52/24HH) (Dv2)
----------	---	------------------

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Vervolg van blz. 12

DEN HOUT

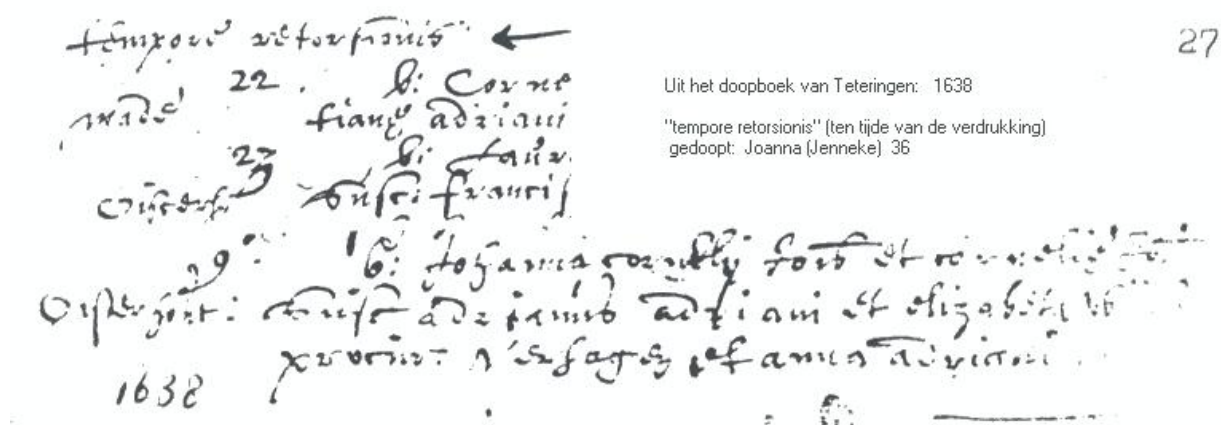
(19) Cornelis Jans Huybrecht Cnipscheer & Cornelia Jans de Bruyn

Cornelis is geboren in het begin van de 17e eeuw. Het is een rustige tijd, zelfs ook in het Brabantse land. Samen met zijn oudere broertje Peter helpen zij vaak op de akker van vader. Den Hout is een opvallend dorp. Op een zondag lopen ze langs het zandpad naar de heuvel, waar de nieuwe kapel wordt ingewijd. Uit de wijde omgeving komen de boeren, sommigen met kar en paard, om de inwijding bij te wonen. Terwijl boven de rivieren het calvinisme zich verspreidt, kan men in Den Hout nog een kruisje slaan. Peter en Cornelis groeien op en nemen al vrij jong het werk van hun vader over. Vermoedelijk al op vrij jonge leeftijd verliezen zij hun ouders.

Als Cornelis op 4 mei 1630 in Oosterhout in het huwelijk treedt met Neeltje Jans de Bruyn is zijn broer Peter getuige. Het gaat de Cnipscheren goed in die tijd en Peter besluit elders in de akkerbouw te gaan. Hij neemt zijn aandeel mee en koopt op 19 december 1632 nog een extra stuk zaailand. De landbouwbedrijven gaan van vader op zoon, door wie er een groot bezit in de familie Cnipscheer komt. Van Peter is verder niets meer bekend. Vermoedelijk is hij ongehuwd gebleven.

Op 6 januari 1634 koopt Cornelis er een stuk zaailand bij in Den Hout en op 11 augustus 1634 wordt in huize Knipscheer een dochttertje, Mayken, geboren, gedoopt als Maria. Op 2 januari 1635 koopt Cornelis nog een tweetal boerenhofsteden, één op 't Eind van Den Hout en één in de Vijfhuys en enige tijd later koopt hij nog een aantal percelen zaailand.

Het gezin Cnipscheer is een streng katholiek gezin. Afwijkende geloofsovertuigingen worden in deze tijd nauwelijks geaccepteerd en komen in deze streek dan ook niet voor. De kerkelijke registers worden zeer nauwkeurig bijgehouden. In de loop van de dertiger jaren echter komt er onrust in de katholieke kerken. Door de kerkvervolging kan er in veel plaatsen niet meer katholiek gedoopt worden. Als er dan ook in april 1638 een tweede dochter wordt geboren, wordt zij op 9 april in Teteringen gedoopt als Joanna. Ze wordt Jenneke genoemd en kon niet in Oosterhout worden gedoopt omdat daar geen priesters meer waren. In het doopboek van Teteringen lezen we dan ook: “tempore retorsionis”, wat betekent: “ten tijde van de verdrukking”.

De hervorming maakt het archiefwerk voor de katholieken heel moeilijk. Kinderen van katholieken moeten veelal elders worden gedoopt en het huwelijk van twee katholieken moet in het trouwboek van de hervormden worden ingeschreven. Maar het leven van de zandboeren ging gewoon door. Dagelijks wordt er hard gewerkt op de akkers. Als vader Cornelis nog wat kan kopen, zal hij het niet laten. Zo wordt er regelmatig wat zaailand bij gekocht. Als een jaar later een zoon, **Jan Cornelis Jan Huyben (33)**, wordt geboren en niet lang daarna een tweede zoon **Adrianus (37)**, dan krijgt men het extra druk in huize Knipscheer. Op 5 februari 1645 wordt **Huybrecht Cornelis Jan Huyben (32)** geboren, vernoemd naar zijn overgrootvader. Van de daarna omstreeks 1648 nog geboren **Peter (35)** is weinig bekend. Geen huwelijk en geen kinderen. Hij is vermoedelijk in of kort voor 1676 in Terheyden overleden.

Het gezin is compleet. Van zoon Adrianus is in 't geheel niets bekend. Vermoedelijk heeft hij vroegtijdig het ouderlijk huis verlaten en is er niets meer van hem vernomen.

Op 15 maart 1652 koopt Cornelis nog als laatste een boerenhofstede van de weduwe Anneke Willems aan de Heerstraat Oost in Den Hout. "Zekerheid voor mijn kinderen", zal hij gedacht hebben, want hij sterft 2 jaar later in zijn 50e levensjaar. Moeder Neeltje blijft met haar 5 kinderen zitten.

Zij hertrouwt enkele jaren later met Cornelis de Beer, weduwnaar van Huybertje van Daesdonck. Hij brengt twee kinderen mee, Bastiaan en Cornelia de Beer. Op 4 augustus 1654 is de acte van erfrecht opgemaakt. Weduwe Neeltje wordt moeder voogdes over de minderjarige kinderen en bewaart zo hun erfdeelen. Bijvoorbeeld van zoon Peter, een perceel zaailand, gelegen in de Menaersheide, groot 1/2 bunder en nog een stuk van 3 loopsaets, gelegen in den ouden Moer. Peter heeft maar kort van zijn erfdeel mogen genieten. Hij is ongehuwd op 29-jarige leeftijd overleden. Mayken erft van haar vader een perceel zaailand van ongeveer 3 loopsaet aan de Goeskensbos, evenals een bunder van het perceel Terheydense Hegge. Als zij 25 jaar is huwt zij met de zoon van haar stiefvader, Bastiaan de Beer. Zij vestigen zich op 't Eind van Den Hout. Zij sterft echter op 44-jarige leeftijd en laat Bastiaan met 2 minderjarige kinderen achter.

Ook Jenneke gaat na haar huwelijk met weduwnaar Wilbert op 't Eind wonen. Na 6 jaar huwt zij voor de tweede maal. Zij woont daar met 3 kinderen. Huybrecht erft een stede met land en een flink bedrag aan geld. Hij huwt in 1668 met Calèche v.d. Notenhout. Ook zij wonen op 't Eind van Den Hout. Hun 4 kinderen zijn na 12 jaar nog minderjarig als vader Huib op 49-jarige leeftijd overlijdt. Weduwe Calèche Knipscheer verkoopt op 9 december 1680 samen met haar broer Gijsbrecht, optredend als voogd over de minderjarigen, aan Cornelis Vingerhoed, schepen van Breda, de helft van een half bunder land op 't Eind van Den Hout. Van de kinderen zijn geen huwelijken bekend. Vermoedelijk ongehuwd gebleven of elders vroeg gestorven.

Jan Cornelis Jan Huyben (33), geboren omstreeks 1640 wordt de stamvader van de volgende generaties. Na het overlijden van zijn vader, hij is nog maar net 14 jaar, krijgt hij het niet gemakkelijk. Als oudste zoon krijgt hij nu de verantwoording over het gehele bedrijf. Heel wat akkers zijn er te bewerken en hij is dan ook van vroeg in de morgen tot laat in de avond op zijn akkers aan het werk. Als zijn moeder na twee jaar opnieuw in het huwelijk treedt, wordt hij als oudste zoon echt het stiefkind in dit gezin. Zijn zusjes zijn al snel daarna het huis uit. Jenneke huwt al een jaar later en daarna huwt Mayke met haar stiefbroer Bastiaan de Beer. Zij hadden beiden hun erfdeel, een huizing met zaailand op 't Eind. In Ter Aalst, een gehucht even buiten Den Hout, leert Jan zijn toekomstige vrouw, Neeltje kennen. Zij komt van een grote boerderij "Het Pannenhuis". Het duurt dan ook niet lang dat Jan en Neeltje gaan trouwen en hij nu samen met haar voorlopig in de boerderij "Het Pannenhuis" aan een eigen gezin kan beginnen. Op 9 maart 1660 is het zo ver. Zij huwen in Oosterhout:

Jan Cornelis Jan Huyben Cnipscheer & Cornelia Geraerds Martens van den Panne.....

.....en op 12 december in dat jaar wordt er een dochter geboren; Cornelia Jans.

Na een jaar op de boerderij "Het Pannenhuis" te hebben gewerkt, koopt hij land en een kavel op Ter Aalst, groot ± 10 loopsaet. Het begin van vele aankopen. Het harde werken vanaf zijn jongensjaren en de ervaring van zijn schoonvader heeft hem geleerd om een goed boerenbedrijf op te bouwen. Als hem onrecht wordt aangedaan, dan klimt hij er gelijk in. Zo blijkt uit een proces met zijn stiefvader d.d. 22-10-1664 over de deling der vaderlijke goederen. In de loop der jaren koopt hij veel zaailand en weiland. Ook zijn huizing wordt hem al snel te klein als in 1664 een zoon, **Gerardus Jansz (56)** wordt geboren. Zij gaan in Vrachelen wonen, een buurtschap in de richting van Oosterhout. Het is onrustig boven de rivieren. Er dreigt oorlog met Engeland, maar daarvan is in het zuiden weinig te merken. Wel dringt de naam van Michiel Adriaanszoon de Ruyter hier in het zuiden door als een goed zeeman, die op de Engelsen zal worden afgestuurd. In het jaar dat zoon **Adriaan (57)** (1667) wordt geboren is er wel een andere dreiging in het zuiden. Lodewijk XIV is in opkomst. En terwijl er in de republiek weer vrede is wordt Brabant door deze Lodewijk XIV opgeëist. Dit brengt wat spanningen mee, maar de boeren in Brabant houden zich niet zo met de politiek en de economie bezig. Ook Neeltje en Jan laten zich in de opbouw van hun bedrijf niet beïnvloeden door deze binnendringende machten vanuit het zuiden. Intussen koopt hij nog wat zaailand en bos, gelegen op 't Eind en een perceel van een bunder zaailand in de Meerstraat. Dan is het september 1669 wanneer Neeltje aangeeft dat er weer een kindje verwacht kan worden. En zo wordt in mei 1670 **Godefridus (58)** geboren en op 23 mei van dat jaar in Oosterhout gedoopt, waarvan getuigen een oom en tante van Neeltje, Anna Geraerds en Jan Goverts. De naam Godefridus, later Govert, komt dan ook uit de familie van "Het Pannenhuis". De tijden worden nu wat moeilijker, onrust in het gehele continent voortgebracht door Lodewijk XIV. Het Franse leger rukt verder op naar het noorden en in de richting van de Duitse grens. Het jaar 1672 is een crisisjaar. Holland, onder Prins Willem III, wordt in het nauw gedreven en brengt armoede onder de gehele bevolking. De toestand van het Hollandse leger is slecht. Als er in 1674 weer vrede met Engeland is gesloten en uiteindelijk in de republiek de rust is weergekeerd, trekt Lodewijk zich met zijn leger terug en trekt zijn grens in de zuidelijke Nederlanden. Hierdoor blijven Brabant en Vlaanderen nog lange tijd in de slag met de Fransen. Inmiddels is in 1673 **Cornelis Jansz (59)** geboren, gedoopt op 1 maart 1673, en in 1677 **Peter Jansz (60)**, gedoopt op 8 februari 1677. Het bedrijf van Jan en Neeltje blijft groeien. Cornelis is geboren in Den Hout, waaruit het vermoeden ontstaat, dat zijn ouders in die tijd al naar Den Hout zijn verhuisd. Zij kochten ook weer zaailand in Den Hout, 5 ½ loopsaet op de Houtacker en nog een aantal percelen weiland en hooiland.

Rond 1675 wordt op de Houtse Heuvel een boerderij gebouwd in opdracht van Michiel Pieter Wagemaker. Hij woont daarin tot omstreeks 1694, waarna deze boerderij wordt gekocht door Jan en Neeltje Cnipscheer, die zich er gaan vestigen. Dit is de bekende "Knipscheer-boerderij", en is dat eeuwenlang geweest.

In de afgelopen jaren heeft Jan steeds weer weilanden en zaailanden gekocht in deze omgeving, waardoor hij zich zo in de loop der jaren een rijk bezit had toegemeten.

In 1692 huwen hun zonen Adriaan en Gerard. Adriaan huwt met Gertrudis v.d. Made. Zij verlaten Den Hout en krijgen 3 kinderen. Over deze kinderen weten we dat zij in 1728, vermoedelijk na overlijden van hun moeder, meerderjarig zijn maar ongehuwd. Adriaan overlijdt in 1708 in z'n 41^e levensjaar. Van de kinderen is later niets meer bekend.

Gerard huwt met Jonkvrouw Antonia Maria Suermont. Zij heeft zich het jaar vóór het huwelijk nog katholiek laten dopen op 31 juli. Eerst dan kunnen zij in Oud Gastel huwen en zich aldaar vestigen. Zij laat zich later Henriëtte of Henderika noemen. In 1717 erfdn zij van haar moeder vele stukken weiland, waarvan één perceel in Nieuw Gastel, groot 12 gemet 258 roeden, naar Gerard was genoemd: "Den Knipscheer". Later wordt dit deel door Gerard verkocht voor f. 3.581,=. Begin 1726, kort voor het overlijden van Gerard, erven zij nog vaste goederen onder Oud- en Nieuw Gastel ter waarde van f. 554,=. Zij krijgen 6 kinderen, waarvan later niets meer bekend.

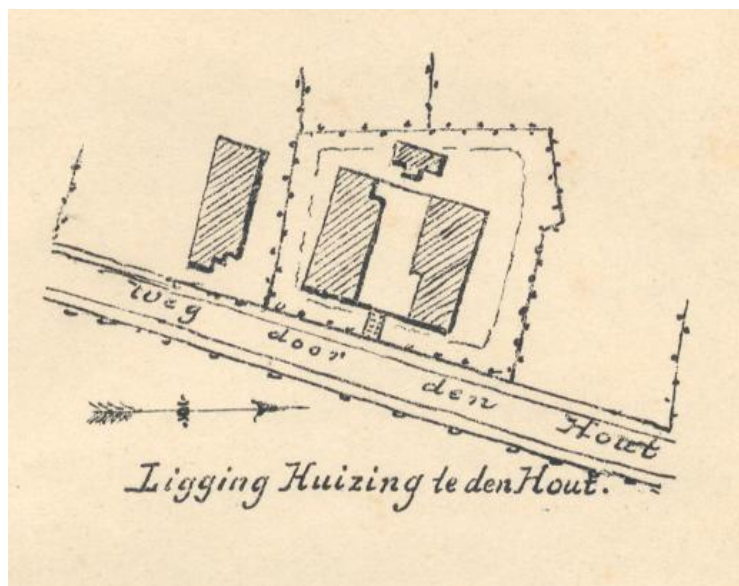
In die tijd breidt Den Hout zich langzaam uit tot een dorp rond de Houtse Heuvel. Als dochter Cornelia in 1695 voor de tweede maal in het huwelijk treedt met Sebrecht, blijft zij in Den Hout wonen. Sebrecht is Gemeensman en gezworene voor Den Hout. Is het wellicht daardoor, dat Jan in 1696 nog op zijn 56^e jaar ook werd gekozen als gezworene en Gemeensman? Cornelia en Sebrecht krijgen een rijk gezinnetje met 3 zonen en een dochter. Helaas overlijdt moeder Neeltje plotseling in april 1697, waardoor Jan met 3 kinderen op de boerderij over bleef. Govert, inmiddels 27 jaar, neemt al veel werk uit handen van zijn vader. Cornelis is weinig thuis, werkt in Rotterdam als los arbeider en komt steeds weer thuis als er geen werk is. Na jaren van slechte economie bloeit deze nu weer wat op en daar blijft Cornelis waakzaam voor. Hij ziet het wel zitten in dat Rotterdamse. Peter is ook weinig thuis. Hij studeert al enige jaren in Leuven en wordt in 1699 vice-pastor (=kapelaan) in Rijckevorsel. Een jaar later laat Cornelis weten zich voorgoed in Rotterdam te willen vestigen om daar te blijven werken. Hij heeft daar Johanna Keijsers leren kennen en huwt aldaar op 23 mei 1700. In de huwelijksakte staat hij vermeld als "Knipschaar", en in een later opgenomen testament als "Knipschaer". Het wordt geen gemakkelijke tijd in Rotterdam. De eerste jaren van hun huwelijk wonen ze kennelijk noodgedwongen nog op de boerderij. Hierdoor worden de eerste drie van de 12 kinderen in Den Hout geboren. Vanaf 1705 krijgen ze woonruimte in Rotterdam. Een stad, die stinkt; een stad van arbeiders, vuile zandstraten en een haven, stinkende naar olie en teer. Als je hard kan werken in de havens, dan zijn de lonen hoog, maar ook de belastingen zijn hoog, dus wordt er ook in die tijd al veel zwart gewerkt. Van de kinderen, die vervolgens om het jaar werden geboren, zijn weinig gegevens bekend. Vermoedelijk zijn 8 kinderen jong of direct na de geboorte overleden.

Als het laatste kind op 17 september 1720 wordt geboren, is vader Cornelis al op 24 maart van dat jaar overleden. Hij is slechts 47 jaar geworden en zijn leven bestond alleen uit werken.

Zijn oudste zoon Hendrik vindt ook werk in Rotterdam en ontmoet bij een binnenvaartschipper diens dochter Anna Kuipers uit Millingen. Zij huwen op 8 mei 1727, hij onder de naam Knipschaer. De kindersterfte is in het ongezonde Rotterdam erg hoog. Van de vijf kinderen sterven de eerste 3 kinderen direct na de geboorte. Het vierde kind Cornelius groeit op en huwt op zijn 19^e jaar met de twee jaar jongere Anna Maria van der Camp. Tot tweemaal toe is van hen een kraamkind begraven. De jongste zoon Petrus huwt op z'n 27^e jaar met Anna Elisabeth Kool. Hij weet zich op te trekken in de handel en zij weten zich dan ook een woning aan de Hoogstraat te bemachtigen. Van hun drie kinderen heeft de oudste, een dochter Anna, op een gegeven moment het huis verlaten. Van haar is verder niets bekend. Een tweetal zonen, resp. geboren in 1762 en 1766 hebben beide nog geen jaar geleefd.

Een vijfde kind van Cornelis en Johanna, **Joannes(92)**, huwt in Rotterdam op 21.10.1753 met Elisabeth de Haan. Zij wonen in de Zonnebloemsteeg en krijgen daar 5 kinderen. Hiervan overlijden 3 kinderen direct na de geboorte. Dochter Catharina, gehuwd met Hendrik Deerenberg, overlijdt op haar 54^e jaar kinderloos. **Cornelius(133)** huwt in Rotterdam met Maria Hoekers. Zij krijgen 2 kinderen, die beiden kort na de geboorte zijn overleden. Zo sterft de Rotterdamse aftakking van de Brabantse Knipscheren uit.

Govert blijft na het overlijden van zijn moeder uiteindelijk als enige bij zijn vader op de boerderij. Het zal dan nog 10 jaar duren, voordat hij in het huwelijk treedt met Anna Laureijsens. De krachten van zijn vader gaan achteruit, zodat al het werk nu op zijn schouders rust. Ook komt zijn broer Cor nog veel thuis als er in Rotterdam geen werk is. Het is een hele reis naar en van Rotterdam met de diligence en overvaren over een drietal stromende rivieren. In Rotterdam is het nog steeds armoede. Een drietal kinderen wordt nog in Den Hout geboren, maar daarna blijft Cor in Rotterdam. Door de steeds weer oplopende spanningen tussen Brabant en de Republiek wordt de verbinding naar het noorden steeds slechter. Govert blijft nu alleen op de "Knipscheer"-boerderij achter. In Den Hout en omgeving is men niet blij met dat Franse gezag. Het leven wordt er niet beter op.

Eigenlijk is er op de boerderij weinig van te merken als je je maar aan de Franse regels houdt. Tijd om nu te trouwen, denkt Govert en zo denkt zij er ook over. Zij kennen elkaar al een tijdje. Hun huwelijk wordt op 6 maart 1707 bevestigd:

Godefridus Janszn Knipscheer & Anna Laureijsens Bol.

Govert is dan al 36 jaar oud en Anna 6 jaar jonger. Zij zullen aan de voortzetting van hun bedrijf gedacht hebben en weldra is er ook een nakomeling op komst. Op 9 april 1708 wordt **Jan Govert Knipscheer (84)** gedoopt. Berichten over berovingen gaan thans de ronde. Door de armoede in de steden, komt men het platteland opzoeken en roven wat er te roven valt. Dat maakt het leven van de landarbeiders erg gespannen en onrustig. **Laurentius (85)**, hun tweede zoon wordt op de wereld gezet en wordt gedoopt op 13 november 1709 en nog geen 2 ½ jaar later wordt een dochter Elisabeth (87) geboren en gedoopt op 24 maart 1712. De tijden worden weer wat rustiger en de economie begint weer op te komen. Het is in die tijd gebruikelijk, dat je tijdig zorgt voor voldoende percelen grond voor een latere verdeling over de kinderen. Een stukje zekerheid dat zij eventueel een gelijkwaardig bedrijf kunnen voortzetten. Dat deed mijn vader, mijn grootvader en nu is het mijn tijd, denkt Govert. In 1714 koopt hij 2 percelen grond op de Houtse Ackers en in de Voorstraat. Een jaar later wordt weer een dochter geboren en gedoopt op 4 mei 1715 als Cornelia (88). En in 1717 **Adriaan Govert (86)**, gedoopt op 5 september 1717. In dat jaar, in de herfst, worden de Lage Landen belaagd met vele overstromingen. Het wordt een zachte stormachtige winter met veel regen en rond de kerst loeien er vloedstormen. De akkers hebben vele keren onder water gestaan en de wintertarwe heeft in het voorjaar dan ook een slechte oogst opgeleverd. In het jaar daarna koopt Govert er dan nog maar een stuk zaailand bij, maar dan komt eind van dat jaar de volgende tegenslag. De runderpest breekt uit en daaraan sterven vele koeien in het Brabantse. Door de ziekte snel te herkennen en de beesten af te zonderen is de schade bij 6 beesten gebleven. In 1719 werd de schade opgemaakt en bleek dat er in Den Hout 478 runderen zijn gestorven en in geheel Oosterhout 2011 dieren. De jaren daarop komt er eindelijk wat rust op alle gebied en de landbouw bloeit op. In 1721 koopt Govert van zijn neef Gerard 4 loops.23 roeden zaailand op de Houtse Ackers er bij. In april van dat jaar wordt ook weer een dochter geboren. Zij noemen haar Petronella (88/1) en laten haar dopen op 7 april van dat jaar. En dat het met de landbouw goed gaat blijkt uit de aankopen in de volgende jaren 1723 tot en met 1727. Hij breidt de runderenstal uit en koopt vele percelen weiland en hooiland er bij. Het gaat het gezin voor de wind. De kinderen gaan in Den Hout naar school en helpen in de drukke tijden in de vrij uurtjes op de akkers mee. Laurentius haakt af en gaat in Leuven studeren en wil daarmee in de voetsporen van zijn oom Peter treden. Na zijn studie wordt hij kapelaan in Dongen. Op 15 december 1746 wordt hij door de regering toegelaten als kapelaan in Breda en op 16 juli 1751 wordt hij toegelaten als Pastoor in Etten (NB) Zo is het in die tijd: de bisschop kan een priester wel benoemen, maar de regering moet het goedkeuren, anders gaat het niet door.

Jan Govert (84) huwt op 31 januari 1734 in Oosterhout met Elisabeth van Gils. Hij zal later de “Knipscheer”boerderij bewonen en wordt de stamvader van de volgende generaties. Met hem gaan we verder door de 18^e eeuw.

Jan Govert Knipscheer. 1733.

Elisabeth huwt op 15 mei 1740 met Jan Dongenaar. Van hen is verder niets meer bekend. Adriaan sterft, nog ongehuwd, in 1741 op 24 jarige leeftijd. Vermoedelijk heeft Cornelia al vroeg het huis verlaten en is zij in Breda als huishoudster gaan dienen. Er is later niets meer van haar bekend. Zo glijden de jaren voorbij en het zware landbouwwerk gaat als maar door. Govert en Anna hebben veel steun van zoon Jan en zijn vrouw Liesbeth. Hun ouderdom gaat nu opspelen. Net een maand 78 jaar geworden sterft Govert en twee maanden daarna ook Anna, nog in haar 69^e levensjaar. Petronella huwt eerst een jaar na het overlijden van haar ouders op 26 oktober 1749. Er zijn van hen geen kinderen bekend.

Govardt Janssen Knipscheer 1733.

Govert heeft in de “Knipscheer-boerderij” een mooie gietijzeren haardplaat nagelaten waarop een hoorn van overvloed en “G.K. 1700”.

(19) Cornelis Jans Huybrecht Knipscheer & Cornelia Jans de Bruyn

32	Huybrecht Cornelis Jan Huyben	(IV/5)(Zv19)
NB	Landbouwer	
	*d 05.02.1645	RK
	+ vóór dec. 1680	
	oo 12.02.1668	
	Claesje Cornenisd. v.d. Loenhout	
	* in Teteringen	
	+ ?	

Er zijn 4 kinderen min of meer bekend. (52-54/1)

52 **Cornelis Huybrecht Cornelissen** (IV/6)(Zv32)
NB *d 25.11.1668 te Oosterhout RK
 + 06.10.1708 te Klundert
 oo1 ?
 Jenneke Wouters van Mierlo
 * ? te Terheyden RK
 + ?
 oo2 24.07.1705 te Klundert
 Willemijntje Gertsen Knaap
 wed. van Hendrik Cornelissen te Grauw
 * ?
 + 13.07.1708 te Klundert

Er zijn geen kinderen bekend.

53 **Gabriël Huyb Cornelissen** (IV/6)(Zv32)
NB *d 02.10.1670 te Den Hout RK
 + ?

Geen huwelijk bekend.

54 Kind van 32. dat in een deelakte van 1676 (AvB) als minderjarig
NB genoemd werd. (IV/6)

54/1 idem
NB

33 **Jan Cornelis Jan Huyben** (IV/5)(Zv19)(CJK)
NB Landbouwer (ook Cnipscheer)
 * in of vóór 1640 RK
 + tussen 1703 en 1708
 oo 09.03.1660 te Oosterhout
 Cornelia (Neeltje) Gerard Martens van den Panne.
 * ?
 + april 1697

Er zijn 6 kinderen bekend. (55-60)

- 80/1 Minderjarig kind (IV/7)(Kv56)
NB RK
 Wordt in een akte van 16.11.1728 genoemd.
- 80/2 idem
NB
- 57 **Adriaan Janszn** (IV/6)(Zv33)
NB *d 09.12.1667 te Oosterhout RK
 + 1708
 ool 26.08.1692 te Oosterhout
 Gertrudis van der Made
 * 1668 te Vrachelen
 + ?
 Er zijn 3 kinderen bekend. (81-83)
- 81 **Maria Theresia** (IV/7)(Dv57)
NB *d ? RK
 meerderjarig in 1728, verder niets bekend.
- 82 **Antonetta Josepha** (IV/7)(Dv57)
NB *d ? RK
 meerderjarig in 1728, verder niets bekend.
- 83 **Thomas Francois** (IV/7)(Zv57)
NB *d ? RK
 meerderjarig in 1728, verder niets bekend
- 58 **Godefridus Janszn** (IV/6)(Zv33)
NB Landbouwer
STAMVADER DER KNIPSCHEREN IN DEN HOUT e.o.
 *d 23.05.1670 te Oosterhout RK
 + 20.06.1748 te Oosterhout
 oo 06.03.1707 te Oosterhout
 Anna Laureijsens Bol (of Bul)
 * 07.12.1677 te Oosterhout
 *d 07.12.1679 te Oosterhout
 + 20.08.1748 te Oosterhout
 Er zijn 6 kinderen bekend. (84-88/1)
- 84 **Jan Govert** (IV/7)(Zv58)
NB Landbouwer
 *d 09.04.1708 te Oosterhout RK
 + 13.06.1777 te Den Hout
 oo 31.01.1734 te Oosterhout
 Elisabeth Peter Staesen van Gils
 * 11.04.1712 te Den Hout RK
 + 14.08.1748 te Den Hout
 Er zijn 5 kinderen bekend. (123-127) >>>verder op blz. 118
- 85 **Laurentius** (IV/7)(Zv58)
NB Priester
 *d 13.11.1709 te Oosterhout RK
 + 02.02.1768 te Etten NB

86 **Adriaan Govert** (IV/7)(Zv58)
NB *d 05.09.1717 te Oosterhout RK
 + 29.11.1741 te Den Hout

87 **Elisabeth** (IV/7)(Dv58)
NB *d 24.03.1712 te Oosterhout RK
 + 24.09.1794 te Oosterhout
 oo 15.05.1740 te Oosterhout
 Johannes Adrianus Dongenaar
 *d 13.02.1710
 + ?

Geen kinderen bekend.

88 **Cornelia** (IV/7)(Dv58)
NB *d 04.05.1715 te Oosterhout RK
 Verder niets bekend.

88/1 **Petronella** (Dv58)(CJK-1978)
NB *d 07.04.1721 te Oosterhout RK
 + 14.06.1796 te Oosterhout
 oo 26.10.1749 te Oosterhout
 Gijsbert van Leijzen
 *d 24.04.1723 te Oosterhout RK
 + 26.11.1766 te Oosterhout

Geen kinderen bekend.

59 **Cornelis Jansz** (IV/6)(Zv33)
NB *d 01.03.1673 te Den Hout RK
 + 24.03.1720 te Rotterdam
 oo 23.05.1700 te Rotterdam
 Johanna Keijsers
 * te Rotterdam
 +
 Er zijn 12 kinderen bekend (89-99)

89 **Hendrik Cornelisz** (IV/7)(Zv59)
NB *d 06.03.1701 te Oosterhout RK
 + 12.03.1757 te Rotterdam
 oo 08.05.1727 te Rotterdam
 Anna Kuipers uit Millingen
 * ?
 + ?

Er zijn 5 kinderen bekend. (128-132)

128 **Cornelia** (IV/8)(Dv89)
NB * 17.01.1728 te Rotterdam RK
 + jong overleden

Verder niets bekend.

129 **Agnes** (IV/8)(Dv89)
NB * 17.01.1728 te Rotterdam RK
 + jong overleden

Verder niets bekend.

130 **Cornelius** (IV/8)(Zv89)
NB *d 22.01.1729 te Rotterdam RK
 + jong overleden

131 **Cornelius** (IV/8)(Zv89)
NB *d 22.04.1731 te Rotterdam RK
 + 07.06.1760 te Rotterdam
 oo 03.05.1750 te Rotterdam
 Anna Maria van der Camp
 * ? te Leuven RK
 + ?

Op 12.02.1752 en/of 06.02.1757 is van hen een kraamkind begraven.
Meer kinderen zijn niet bekend.

132 **Petrus** (IV/8)(Zv89)
NB *d 20.08.1733 te Rotterdam RK
 + 27.06.1767 te Rotterdam
 oo 26.04.1760 te Rotterdam
 Anna Elisabeth Kool
 * ? RK
 + ?

Er zijn 3 kinderen bekend. (199-201)

199 **Anna Elisabeth** (IV/9)(Dv132)
NB *d 13.03.1761 te Rotterdam RK
Verder niets bekend.

200 **Henricus** (IV/9)(Zv132)
NB *d 05.10.1762 te Rotterdam RK
 + 11.06.1763 te Rotterdam

201 **Jasper** (IV/9)(Zv132)
NB *d 10.10.1766 te Rotterdam RK
 + 15.08.1767 te Rotterdam

90 **Cornelia** (IV/7)(Dv59)
NB *d 10.08.1702 te Oosterhout RK
 + ?

Verder niets bekend.

90/1 **Anna Maria** (Dv59)
NB *d 27.03.1704 te Oosterhout RK
Verder niets bekend.

91 **Joannes Christianus** (IV/7)(Zv59)
NB *d 25.12.1705 te Rotterdam RK
 + vermoedelijk jong overleden

92 **Joannes** (IV/7)(Zv59)
NB *d 20.02.1707 te Rotterdam RK
 + 05.08.1775 te Rotterdam
 oo 21.10.1753 te Rotterdam
 Elisabeth de Haan
 * ? te Rotterdam

Er zijn 5 kinderen bekend. (133-137)

133 **Cornelius** (IV/8)(Zv92)
NB *d 16.06.1754 te Rotterdam RK
 + ?
 oo ?
 Maria Hoekers

Er zijn 2 kinderen bekend. (202/0 en 202)

202/0 **Elisabeth** (IV/9)(Dv133)
NB *d 1786 te Rotterdam RK
 + 04.06.1799 te Rotterdam

202 **Joanna** (IV/9)(Dv133)
NB *d 04.06.1788 te Rotterdam RK
 + 07.08.1788 te Rotterdam

DEZE ROTTERDAMSE TAK VAN DE BRABANTSE KNIPSCHEREN IS HIERMEDE DUS UITGESTORVEN.

134 **Catharina** (IV/8)(Dv92)
NB *d 06.12.1755 te Rotterdam RK
 + 07.06.1809 te Rotterdam
 oo ?
 Hendrik Deerenberg
 * ?
 + vóór 1809

Geen kinderen bekend.

135 **Joanna** (IV/8)(Dv92)
NB *d 28.07.1757 te Rotterdam RK
 + 20.08.1757 te Rotterdam

136 **Joanna** (IV/8)(Dv92)
NB *d 14.09.1758 te Rotterdam RK
 + 07.10.1758 te Rotterdam

137 **Pieter** (IV/8)(Zv92)
NB *d 11.12.1759 te Rotterdam RK
 + 05.09.1761 te Rotterdam

93 **Anna Maria** (IV/7)(Dv59)
NB *d 10.06.1709 te Rotterdam RK
 + ?

Verder niets bekend.

94 **Adrianus** (IV/7)(Zv59)
NB *d 24.05.1711 te Rotterdam RK
 + vóór 1718

95 **Petrus** (IV/7)(Zv59)
NB *d 14.11.1713 te Rotterdam RK
 + vermoedelijk jong gestorven

96 **Pieterrella** (IV/7)(Dv59)
NB *d 17.01.1716 te Rotterdam RK
 + 12.04.1767 te Rotterdam
 oo ?
 Dirk Krams
 * ?
 + ?

Verder niets bekend.

97 **Elisabeth** (IV/7)(Dv59)
NB *d 17.01.1716 te Rotterdam RK
 + vermoedelijk jong gestorven

98 **Adrianus** (IV/7)(Zv59)
NB *d 15.09.1718 te Rotterdam RK
 + vermoedelijk jong gestorven

99 **Francisca Cornelia** (IV/7)(Dv59)
NB *d 17.09.1720 te Rotterdam RK
 + vermoedelijk jong gestorven

60 **Peter Janszn** (IV/6)(Zv33)
NB Priester en sacellanus (=kapelaan) te Rijkevorsel.
 *d 08.02.1677 te Oosterhout RK
 + 07.11.1727 te Rijkevorsel

Hij is plotseling overleden, waardoor hij alleen het H.Oliesel kon ontvangen.

34 **Maria (Mayken) Cornelis Jan Huyben** (IV/5)(Dv19)
NB *d 11.08.1634 te Oosterhout RK
 + vóór 1676
 oo 17.12.1659 te Oosterhout
 Bastiaan Cornelissen de Beer, zoon van haar stiefvader (zie 19)
 Na het overlijden van Mayken bleven er twee minderjarige kinderen achter.

35 **Peter Cornelis Jan Huyben** (IV/5)(Zv19)
NB * omstreeks 1648
 + in of kort voor 1676 in Terheyden

36 **Johanna Cornelissen Jan Huyben** (IV/5)(Dv19)
NB (Jenneken)
 *d 09.04.1638 te Teteringen RK
 + ?
 oo1 01.01.1657 te Oosterhout
 Wilbert Willems Mieuwer
 (wdnr van Lijntje Geridts)
 oo2 25.11.1663 te Oosterhout
 Jan Pietersz Matheusen
 * ?
 + ?

Zij hadden in 1676 3 minderjarige kinderen.

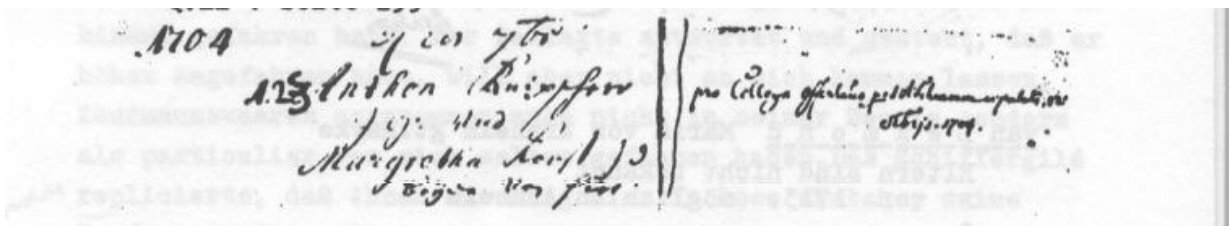
37 **Adrianus** (CJK1978)(Zv19)
NB *d 20.10.1641 te Oosterhout RK
 Verder niets bekend.

Vervolg van blz. 27

WESEL (D)

20/0 Teunis (Anton) Knipscheer & Margaretha Korst

Teunis wordt op 10 augustus 1672 nog op het schip in Dordrecht geboren. Het is een rampjaar, waarin weinig is te verdienen. Armoede onder het bewind van Lodewijk XIV. Als de Fransen zich terugtrekken tot onder de grote rivieren, Teunis is dan 6 jaar, waagt zijn vader de sprong richting Wesel. Het is daar beter te verdienen, zo luiden de berichten. Zijn vader heeft dit helaas niet meer lang mogen beleven. Hij overlijdt kort daarna op 36-jarige leeftijd. Zijn moeder neemt zijn werk over aan boord met Teunis en zijn jongere zusje Grietje. Zo wordt Teunis al vroeg eigen gemaakt met de handelingen op de Rijn en neemt hij al snel het roer over. Zij verblijven voornamelijk in de omgeving van Wesel waar hij dan ook officieel geboekt staat als schipper van Wesel. In deze stad leert hij ook Margaretha Korst kennen, waarmee hij op 12 oktober 1704 in het huwelijk treedt in de Lutherse kerk in Wesel.

op 28.09.1704 afroep in de Willebrorduskirche in Wesel

Nu de tijd wat rustiger wordt en de handel weer op gang komt vervoert Teunis weer regelmatig vracht tussen Dordrecht en het Ruhrgebied. De V.O.C. zorgt voor handel in de lage landen en voornamelijk ook de Rijn op. Het is dan ook, na drie jaar, wanneer zij weer een keer in Dordrecht liggen, dat daar zoon **Hendrik Antony (60/1)** aan boord wordt geboren.

Ook Teunis zal net als zijn vader niet oud worden. Er worden nog twee jongens geboren. Het is nog bekend dat zij zijn gehuwd en ieder nog een zoon kregen, maar daarna is het spoor verdwenen.

4. 0 : ST E K I , DOOPBOEK NH
 Augustus 1707
 21 Antoni Knipschaer, Margriete Borff Hendric
 + Emmenich 15 12 1772 (65 7)

Margaretha huwt in Wesel voor de tweede keer als Hendrik 6 jaar is. Hij wordt hier grootgebracht. Ook bij hem zit het schippersbloed in de aderen. Hij weet zich al snel in te burgeren in de stad Wesel en wordt beurtschipper van deze stad. Hij vaart regelmatig het traject Wesel-Amsterdam en weer terug en wordt lid van het schippersgilde in Ruhrort. In Angeren leert hij Mayke kennen, waarmee hij in 1733 in het huwelijk treedt.

1733
 Den 30. Octob.
 Hennik Anthony Knipschaer, J. M.
 van Wesel
 en
 Maria van Lesmond, J. D. van
 Arnhem

Er is welvaart en het gaat hen goed op de tochten naar Amsterdam en Dordrecht. Zij verschepen Spaanse brandewijn uit Cadia en jenever uit Schiedam. Er is voldoende handel. Wel zijn de belastingen hoog en zo wordt er regelmatig gesjoemeld met de gewichten van de ladingen. In 1735 wordt zoon **Peter Anton (73/30)** geboren. Zij noemen hem later Antony. In de jaren daarna krijgt hij er nog drie zusjes bij. Met vier kinderen aan boord belanden ze in de jaren 1740-45 in een crisistijd. De familienamen van de kinderen worden in Wesel veelal geschreven met **ae** en/of **aa**. Ook dochter Maria gaat verder als Knipschaer door het leven. Zij huwt later een Rijnschipper. Van de andere kinderen van Hendrik en Mayke is niets meer bekend. In 1750 wordt Hendrik betrapt op het ontduiken van belastingen en het zelfstandig handelen in goederen die hij onderweg in Holland, komende uit Amsterdam, heeft geladen en in Duitsland verhandeld. Hij wordt daarvoor o.a. door het Schippersgilde aangesproken. Volgens de Weseler Ratsprotokollen is Hendrik gestraft met een boete van 3 goldgulden met als aantekening, dat bij vervolg van deze handelingen hij zijn beurtvaart naar Amsterdam zal verliezen.

Als we tien jaar verder zijn treedt **Antony** in het huwelijk met schippersdochter Catharina Markus. Hij is dan 23 jaar en staat dan al aan het roer van zijn schip en bevaart voornamelijk de Beneden Rijn. Aan boord worden de komende jaren een tweetal dochters geboren met de naam **Knipschaar**, waardoor nu een familieaftakking ontstaat, waarin de naam Knipschaar gestand houdt.

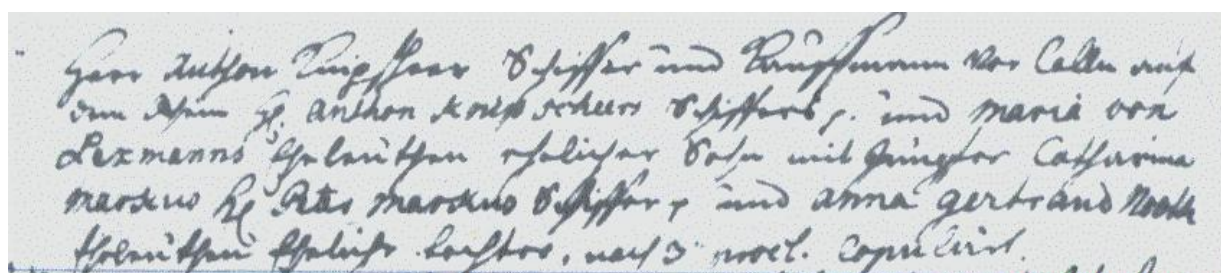
Een derde kind in dit gezin wordt dood geboren en bij een volgende geboorte moet helaas ook Catharina het leven laten. Het werk gaat door en de kinderen moeten aan boord worden opgevoed dus huwt Antony in 1769 voor de tweede keer met de Hollandse Gertrude van Geer. Antony wordt lid van het schippersgilde in Keulen, in welke gemeente hij ook voor vast staat ingeschreven. Hij heeft hier zijn vaste ligplaats en de meeste kinderen uit zijn tweede huwelijk worden dan ook geboren in of in de nabijheid van Keulen. Zijn vader overlijdt in 1772 en zijn moeder enkele jaren later.

Van de kinderen van Antony en Gertrude is weinig bekend. Zij krijgen er nog negen. Hun dochter Regina blijft tijdens een reis in Amsterdam en huwt aldaar. Ook dochter Elisabeth blijft in Amsterdam en ook zij huwt daar. Beiden bleven kinderloos. Hun jongste zoon wordt geboren op 29 december 1784 in Rees. Die huwt in 1806 met Maria Bremer en blijft met haar in Keulen wonen. Hij wordt stoker op één van de binnenvaart stoomschepen. Er zijn geen nakomelingen bekend.

In 1782 wordt ook nog een zoon geboren: **Frederik Willem Knipschaar (137/13)** Hij zal als enige de Keulse tak van deze familie voortzetten in de 19e eeuw.

20/0 Teunis (Anton) Knipscheer & Margaretha Korst

60/1 **Hendrik Antony** (II83/49)(Zv20/0)
S Beurtschipper van de stad Wesel
* 21.08.1707 te Dordrecht/Nieuwkerk NH
+ 15.12.1772 te Emmerich
oo 16.10.1733 te Angeren Geref.
afroepen in Arnhem en Wesel
Maria van Lexmonde, ged. Mayke NH
* vóór 1713, vermoedelijk in Arnhem
Er zijn 7 kinderen bekend. (73/30-73/36)

73/30 **Peter Anton (Antony) Knipschaer, Knipschaar** (III38/56HH)(Zv60/1)
AA Schipper
*d 30.08.1735 te Wesel Evgl.
+ vóór 1809
ool 28.04.1759 te Keulen-Mulheim
Catharina Markus
* 30.08.1735 te Wesel
+ 16.12.1768 te Utrecht
oo2 1769
Gertrude van Geer
*d 21.01.1744 te Wageningen Geref.
+ 04.03.1809 te Amsterdam
Zij is op 65-jarige leeftijd als weduwe
overleden.

Antony is de stamvader van de Keulse tak, waarin de naam voornamelijk wordt geschreven met dubbel A (Knipschaar).
Uit het eerste huwelijk zijn 4 kinderen geboren en uit het tweede huwelijk 9 kinderen. (137/1-137/13)

137/1 **Anna Wilhelmine Gertrude Knipschaar** (IV98/62HH)(Dv73/30)
AA * in 1761 te Keulen
+ ?
oo 19.10.1792 te Amsterdam
Jan Kiel
* 1758 te Rooven (Overijssel)
+ ?
Er zijn geen kinderen bekend.

- 137/2 **Johanna Susanna Knipschaar** (IV186/62HH)(Dv73/30)
AA * 23.08.1766 te Ruhrort
+ ?
oo 14.10.1805 te Mulheim/Rhein
Gerhard van Maanen
* te Dordrecht
+ ?
- 137/3 **AA** geen naam bekend (Kv73/30)
137/4 **AA** geen naam bekend (Kv73/30)
- 137/5 **Regina Everharda Knipschaar** (IV187/62HH)(Dv73/30)
AA * 1771 te Keulen
+ ?
oo 14.02.1800 te Amsterdam
Georg Franz Jacob de Ravallet
* 05.03.1774
+ ?
Zij woonden aan de Nieuwe Hoogstraat in Amsterdam.
Kinderloos.
- 137/6 **Augustus Knipschaar** (IV188/63HH)(Zv73/30)
AA * in 1774
+ ?
- 137/7 **Elisabeth Catharina Knipschaar** (IV189/63HH)(Dv73/30)
AA *d 07.08.1774 te Amsterdam (in de Nieuwe kerk)
+ 12.11.1850 te Amsterdam
oo 19.04.1805 te Amsterdam
Abraham Wiel
* 1773
+ vóór 1850
Er zijn geen kinderen bekend.
- 137/8 **Abraham Bernardus Knipschaar** (IV190/63HH)(Zv73/30)
AA *d 19.07.1776 te Amsterdam (in de Oude kerk)
+ 17.08.1776 te Amsterdam
- 137/9 **Arnolda Gerharda Knipschaar** (IV191/63HH)(Dv73/30)
AA *d 16.10.1777 te Keulen/Mulheim Evgl
+ ?
- 137/10 **Abraham** (IV19263HH)(Zv73/30)
AA *d 19.04.1780 te Amsterdam (in de Zuider kerk)
+ ?

- 137/11 NN **Knipschaar** (IV193/63HH)(Kv73/30)
AA * ?
 + ?
 oo ?
 Anton Muller uit Keulen
 Loonwerker
 * ?
 + ?
 Verder niets bekend
- 137/12 **Jan Jacob Martinus Knipschaar** (IV194/64HH)(Zv73/30)
AA Stoker
 * 29.12.1784 te Rees Evgl
 + in 1859 te Keulen
 oo 06.06.1806 te Amsterdam
 Maria Elisabeth Bremer (Brenner)
 * 1784 te Keulen RK
 + ?
 Dit echtpaar heeft in Keulen gewoond, resp. aan de
 Frankenturm 1, Lintgasse 23 en Aufm Brand 13.
 Er zijn geen nakomelingen bekend.
- 137/13 **Frederik Willem (ook Knipschaar)** (IV195/64HH)(Zv73/30)
AA Binnenvaartkapitein op de Nederrijn
 *d 20.12.1782 te Amsterdam(in de Oude kerk)ref.
 + ?
 oo 28.09.1804 te Amsterdam (wettelijk)
 29.11.1804 te Keulen (kerkelijk)
 Anna Margaretha Maria Appell
 *d 09.10.1783 te Keulen RK
 + 22.02.1847 te Hennef/Sieg
 Er zijn 7 kinderen bekend: (202/1-202/7) >>> verder op blz. 127
- 73/31 **Catharina Knipschaer** (III48/53HH)(Dv60/1)
S *d 07.11.1737 te Wesel
 + ?
 Verder niets bekend.
- 73/32 **Johanna Knipschaar** (III49/53HH)(Dv60/1)
S *d 06.04.1740 te Amsterdam
 + ?
 Verder niets bekend.
- 73/33 **Maria Knipschaer** (III51/93HH)(LK)(Dv60/1)
S *d 30.10.1742 te Wesel (Willibr.kirche)Evgl
 + 28.03.1800 te Emmerich
 oo omstr. 1760
 Johannes von Graevendaal
 Rijnschipper
 * te Graventhal RK
 + ?

73/34 S	Adriana Knipschaer *d 17.02.1744 te Wesel + ? Verder niets bekend.	(III123/53HH)(Dv60/1) Evgl
73/35 S	Jacoba *d 14.08.1748 te Wesel + ? Verder niets bekend.	(III124/53HH)(Dv60/1) Evgl
73/36 S	Helene *d 23.10.1750 te Wesel + ?	(III125/52HH)(Dv60/1) Evgl
60/2 S	Jan * ? + ? oo vóór 1737 Antje Lutermans * ? + ?	(II174/55HH)(Zv20/0)

Er is 1 zoon bekend. (73/37)

73/37 S	Johannes *d 06.01.1737 te Amsterdam (Oude kerk) + ? Verder niets bekend.	(III264/55HH)(Zv60/2)
-------------------	--	-----------------------

60/3 S	Adrianus * ? + ? oo vóór 1737 Jannetje van Lobevelt * ? + ?	(II175/55HH)(Zv20/0)
------------------	--	----------------------

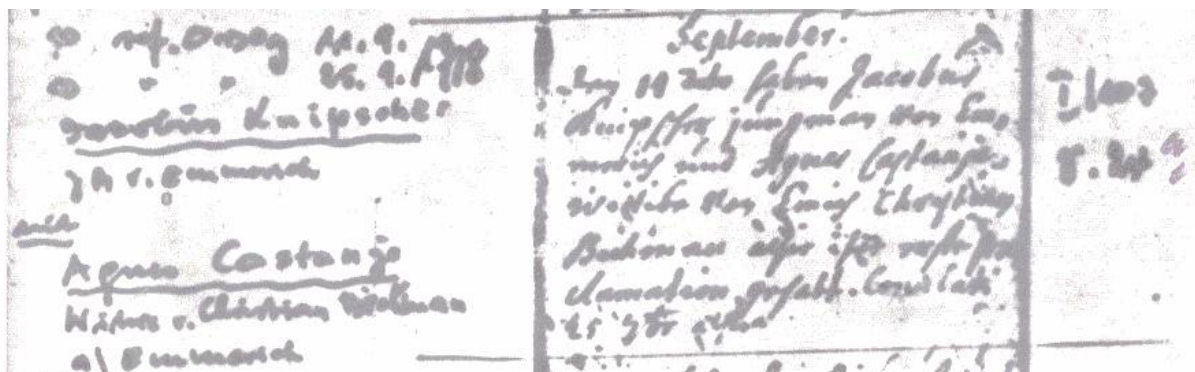
Er is 1 zoon bekend. (73/38)

73/38 S	Pieter *d 08.05.1737 te Amsterdam(Oude kerk) + Verder niets bekend.	(III265/55HH)(Zv60/3)
-------------------	---	-----------------------

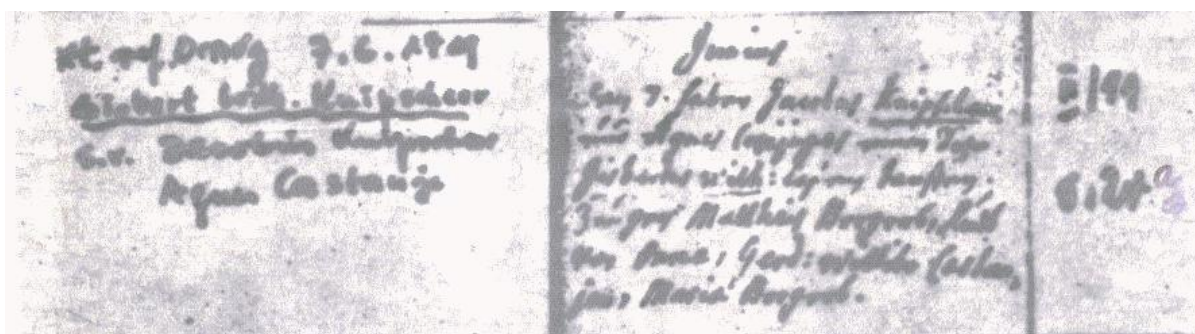
vervolg van blz. 30

EMMERICH

(23/2) Jacobus Gijsbertus Knipscheer & Agnete Castagne

In Emmerich treedt op 10 september 1718 in het huwelijk : **Jacob** Knipscheer met Agnete Castanje. Agnete is een jonge weduwvrouw. Als zijn vader zich terugtrekt op zijn landgoed neemt Jacob het roer als schipper over. Als ze op een mooie zomerdag in juni in Orsoy liggen, wordt **Gisbert Wilhelm (60/10)** geboren.

Net als neef Hendrik in Wesel hebben ook zij een goed leven aan boord. Er is handel genoeg en Jacob verplaatst zich voornamelijk in het Ruhrgebied en grensgebied met Gelderland. Na 3 jaar wordt in Ruhrort een tweede zoon geboren; **Martinus (60/12)** en weer 3 jaar later, ook in Ruhrort, **Jan Derk. (60/11)** Van deze laatste zoon is verder niets bekend. Hij zou heel jong overleden kunnen zijn. In ieder geval komen er nadien geen kinderen meer en na een tijdje als schipper te hebben gevaren geeft Jacob in 1738 het roer over aan zijn zoon Martin en neemt hij een vast contract aan als douanebeambte in Emmerich en gaan zij aan de wal wonen. In dat zelfde jaar overlijdt zijn vader Gisbert en zal het landgoed verkocht worden. Na 2 jaar kan hij een brug pachten in Wesel en zullen ze verhuizen. Daar slijt hij zijn laatste jaren tot hij in 1747 op 51-jarige leeftijd overlijdt. Hun zoon Gisbert is inmiddels in 1742 gehuwd met Anna Margaretha van Keeken uit Nijmegen. Het wordt een onrustige tijd. Honger en armoede. Het gaat slechter met de handel. Gisbert voelt niets voor het schippersleven en heeft zich al heel jong aangemeld als grenswacht in Lobith. Daar heeft hij zijn handen vol met het komen en gaan van het vrachtverkeer. Hoe gelukkig zijn zij met hun eerste zoon **Hendrikus Jacobus (73/40)**, geboren in Lobith op 10 april 1743. Hij wordt **Jacob** genoemd. Maar als een jaar later Anna (73/41) en nog een jaar later Martin (73/42) worden geboren is er leed in het gezin. Deze kinderen worden niet oud.

Besmettelijke ziektes veroorzaken vele slachtoffers in deze, toch al als crisistijd bekend staande periode. Als in oktober 1747 weer een zoon **Jan Gerrit (73/43)** wordt geboren, breken er weer betere dagen van geluk aan in het gezin. De tijden zijn wat verbeterd en het kind kan in leven gehouden worden. Nog 2 dochters en een zoon worden in de jaren daarna geboren en dan sterft zijn vrouw Anna in 1755 op 35-jarige leeftijd. Als hij nog dat zelfde jaar voor de tweede keer in het huwelijk treedt met Anna Maria Kamermanns uit Genderen gaat hij een ongelukkige tijd tegemoet. De 4 kinderen, die in dat huwelijk worden geboren, hebben allen maar een kort tot zeer kort leven gehad. Als het vierde kind Martin Jacob in 1764 op 2-jarige leeftijd ook overlijdt, sterft ook moeder Anna op 41-jarige leeftijd. Weer in dat zelfde jaar huwt Gisbert voor de derde keer, nu met Anna Maria van der Leyden. Ook in dit derde huwelijk sterven alle 8 geboren kinderen na enkele jaren of zelfs kort na de geboorte, terwijl er 1 kind dood is geboren. Het is eind 1797 als het achtste kind wordt geboren, totaal in het gezin van Gisbert dus 19 kinderen. Ook zijn derde vrouw wordt slechts 47 jaar en sterft in 1783. Het jaar daarvoor is ook zijn zoon Jan Gerrit uit zijn eerste huwelijk op 34-jarige leeftijd overleden. Hij laat zijn vrouw met twee kinderen achter. Als Gisbert zijn werk als grenswacht heeft beëindigd heeft hij nog zijn oudste zoon Jacob en twee dochters in leven. Het is 6 jaar na het overlijden van zijn derde vrouw als hij in zijn 70^e jaar Ida Schouten ontmoet. Zij is twee jaar ouder en komt uit Neerbosch bij Nijmegen. Zij huwen en zijn nog enkele jaren gelukkig tot Gisbert in 1803, hij is dan 84 jaar, in Lobith overlijdt.

Zoon Jacob is inmiddels in 1773 gehuwd met Hendrina Rijnen en is douanebediende in Lobith. Hendrina komt uit een bakkersfamilie en staat regelmatig in het bedrijf van haar ouders. Hun eerste zoon Gijsberth Jan, geboren op 11 februari 1774, is slechts tien jaar geworden. Met de tweede zoon, **Jacobus (137/15)**, geboren 5 november 1776, hebben ze meer geluk. In 1778 en 1781 volgen nog een dochter en een zoon resp. Johanna Catharina (137/16) en **Reyner (137/17)**, zodat zij nu drie kinderen rijk zijn. Hendrina heeft inmiddels het bakkersbedrijf overgenomen en Jacob wordt in dit bedrijf meesterbakker. De zaken gaan goed in Lobith, maar later is men naar Emmerich verhuisd en hebben ook daar een bakkersbedrijf opgebouwd. Zoon Jacob blijft in de zaak in Lobith. Ook de jongste zoon wordt in de bakkerij grootgebracht. Als dochter Johanna als eerste in het huwelijk treedt met Cornelis van Dijk uit Emmerich en zij naar Rotterdam vertrekken, waar zij aan de Goudsesingel gaan wonen, blijkt er ook voor de zonen Jacob en Reyner interesse voor Rotterdam te zijn. In ieder geval vinden zij daar hun partners. Zij huwen daar in het begin van de 19^e eeuw met respectievelijk Antje Verhagen en Johanna Neijs. Jacob gaat met Antje weer terug naar Lobith en Reyner wordt broodbakker in Rotterdam. Cor van Dijk heeft in Rotterdam een timmerbedrijf en heeft met Johanna een goed bestaan. Zij krijgen een zoon en een dochter. Er is verder weinig meer bekend dan, dat Johanna op 15 januari 1852 is overleden (*zie acte op vlg blz.*).

Van Reyner en Johanna is 1 zoon bekend. Deze werkt als bakkersknecht, maar wordt slechts 21 jaar. Het gezin **Jacob en Antje** verhuizen later naar Gendringen, waar nu nog steeds, alsmede in de nabije omgeving, vele nakomelingen te vinden zijn.

We gaan nog even terug naar de tweede zoon van Jacob en Agnete Castanje. **Martinus (60/12)** blijft het schippersvak nog trouw, maar woont met zijn vrouw Hendrina Revers wel aan de wal. Zij wonen in Emmerich aan de Visserskade. Ook zij beleven in deze crisistijd armoede. De kooplieden klagen en er is weinig vracht. Het is dan ook moeilijk om in die tijd kinderen op te voeden. Hun eerste zoontje **Jacobus Casparus (73/60)** wordt geboren op 28 juni 1747. Dit gezin krijgt hierna nog negen kinderen, die allen gezond en wel in leven blijven. Dat is heel wat in die tijd als je ziet hoe het bij zijn broer Gisbert verging. Behalve van het vierde kind **Friedrich Wilhelm (73/63)**, is er van de andere kinderen weinig bekend. We weten, dat hun eerste zoon omstreeks 1770 is overleden en dus slechts 23 jaar is geworden en dat hun oudste dochter Gisbertha in 1778 is gehuwd en samen met haar man is vertrokken naar elders. Zo zijn ook Agnes en Anna na hun huwelijk vertrokken. Van Catharina weten we, dat zij is gehuwd met Johann Stark uit Emmerich en daarna zijn vertrokken naar Amsterdam. Friedrich is geboren in 1753 en huwt op 24 oktober 1776 in Emmerich met Anna Barbara Eisengrein. Hij is opgegroeid in een hervormd gezin, maar Anna komt van gereformeerde huize, zodat ook hun kinderen gereformeerd worden opgevoed. Friedrich wordt kleinschipper op de Nederrijn. Hij wordt ingezet als er vracht is, daarom neemt hij, naast het schipper zijn, nog een baantje aan als huismeester.

Op-beden den *vijftien Januarij*, Achttien honderd Twee en
 Vijftig, zijn voor mij Lid van het Plaatselijk Bestuur der Stad Rotterdam, benoemd
 Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, in het huis der Gemeente, versochten:
 Hendrikus Jacobus van Dyk, van beroep Scheepmaker,
 oud zeventiendertig jaren, wonende *Slakade 13, 152,*
 Zoon, van de natenoemen overledene, en
 Leendert van den Sluvel, van beroep Timmerman,
 oud vijftienveertig jaren, wonende *Karnemelkshaven 13, 1070,*
 Scheep Zoon, van de natenoemen overledene, welke mij hebben
 verklaard, dat op den *vienden desz,*
 des *vroer* middags ten *twee* ure, in zeker huis staande
goudscheingel 12, 905, is overleden
 Johanna Catharina
 Knipscheer, oud drie en zeventig
 jaren, en achttien dagen, weduwe van
 Cornelis van Dijk, zonder beroep, geboren
 te Emmerik en gedomicilieerd alhier. —
 Dochter van wijlen Hendrikus Jacobus Knipscheer,
 en van wijfe Gendrina Rijnen; beide te Emmerik
 overleden.
 En heb ik hiervan deze akte opgemaakt, welke na voorlezing door
 de declaranten by mij is ondertekend.
 H. J. van Dyk L. van den Heuvel

Het voordeel is dan dat hij ook een redelijk goedkope bewoning verkrijgt en zijn vrouw hem hierin kan bijstaan. Hun eerste zontje wordt geboren op 1 juli 1777, **Martin (122)**, vernoemd naar zijn vader. In dit gezin worden in totaal 6 kinderen geboren, waarvan de jongste twee, een tweeling, kort na de geboorte aan de pokken zijn overleden. Van de oudste dochter is bekend dat zij na haar huwelijck met Peter Koch op 7 augustus 1803 is vertrokken naar Mulheim a/Ruhr. Eén van de kinderen van Martin zal later naar Bommel verhuizen, in welke omgeving tot heden ten dage zijn nageslacht nog leeft, overigens wel met een speciaal verhaal.

Moeder Anna overlijdt op haar 66e jaar in 1810 en Friedrich op zijn 80e in 1833.

23/2 Jacobus Gijsberts Knipscheer & Agnete Castanje60/10 **Gisbert Wilhelm** (II99/107HH)(Zv23/2)**B** Visser/ v.a. 02.10.1736 Grenswacht in Lobith

*d 07.06.1719 te Orsoy (doopbewijs 107HH) EvgI.

+ 03.06.1803 te Lobith

oo1 18.06.1742 te Arnhem

Anna Margaretha van Keeken

* in Nijmegen

+ vóór 1755

oo2 28.10.1755 te Lobith

Anna Maria Kamermanns

* in 1723 te Genderen

+ 25.04.1764 te Lobith

oo3 16.12.1764 te Lobith

Anna Maria van der Leyden

* in 1736 te Mulheim a/Ruhr

+ 03.07.1783 te Lobith

oo4 22.02.1789 te Neerbosch

Ida Cornelisdr. Schouten

* in 1717

+ ?

Er zijn totaal 19 kinderen bekend: (73/40-73/58)

7 kinderen uit het eerste huwelijk;
4 kinderen uit het tweede huwelijk en
8 kinderen uit het derde huwelijk.73/40 **Hendrikus Jacobus** (Jacob) (III143/110HH)(Zv60/10)**B** Douanebediende, later bakkersmeester

*d 10.04.1743 te Lobith EvgI ref

+ 23.04.1820 te Emmerich

oo 01.04.1773 te Emmerich

Hendrina Rijnen

* 15.09.1743 te Emmerich

+ ?

Dit gezin had 5 kinderen. (137/14-137/18)

137/14 **Gysberth Jan** (IV221/110HH)(Zv73/40)**B** * 11.02.1774 te Lobith

+ 01.09.1784 te Lobith

137/15 **Jacobus Henrich** (IV222/110HH)(LK)(Zv73/40)
B Broodbakker
* 05.11.1776 te Lobith Evg ref.
+ 25.12.1841 te Gendringen
oo 12.04.1802 te Emmerich
 06.04.1802 te Rotterdam afroep
 Johanna Philippine (Antje) Verhaagen
* in 1776 te Rotterdam
+ 16.12.1864 te Gendringen
Er zijn 5 kinderen bekend. (202/8-202/10/2) >>> *verder op blz 137*

137/16 **Johanna Catharina** (IV223/110HH)(LK)(Dv73/40)
B Naaister
* 17.12.1778 te Lobith/Emmerich
+ 04.01.1852 te Rotterdam
oo 03.05.1804 te Rotterdam
 Cornelis van Dijk
 Bakker
* omstr. 1772 te Emmerich of Maassluis ?
+ omstr. 1837-1847
Er zijn 2 kinderen bekend:

137/17 **Reyner** (IV224/111HH)(LK)(Zv73/40)
B Broodbakker (ook Knipschaar)
*d 22.04.1781 te Lobith
+ 27.11.1838 te Rotterdam
oo ?
 Johanna Neijs
* ? te Rotterdam
+ ?
Er is 1 zoon bekend (202/10/3)

202/10/3 **Jacobus Philippus** (LK)(Zv137/17)
B Broodbakkersknecht
* 28.06.1816 te Den Haag
+ 03.09.1837 te Rotterdam
Hij werd slechts 21 jaar, 2 maanden en 5 dagen oud.
(zie vlg. blz. kopie overl.reg. R'dam.)

137/18 **Geertruida Johanna** (IV225/111HH)(Dv73/40)
B *d 11.02.1784 te Lobith
 + 15.02.1784 te Lobith

73/41 **Anna Margaretha** (III144/108HH)(Dv60/10)
B *d 13.10.1744 te Lobith
 + ?

73/42 **Martin** (III161/108HH)(Zv60/10)
B *d 07.11.1745 te Lobith
 + ?

corr.202/10/3

In het jaer den duijend acht Hunderd Lxxviii den vijftien
 September des Indijazes compagne den vier en veertigden der
 Bataviaansche Ambtenaar van de burgerlyken Staat.

Jonas van Saraven, - in drieën veertig
 jaer lapper in een achtehoek klooster 2 1/2 8

1200g. **Abraham Disselwerff**, - in drieën vyftig
 jaer kleinmake. Inwoner van de Heerenstraat by
 de eede Neeft van de tweede guade bekende van ons jaeren
 de **Jacobus Philippus Knipscheer**.

202/10/2
 dewelken verklaerden dat den Dord. deijer
 Ammanndays ten drieghde in heten hijs
 staenden den dertigsten Septembris

Jacobus Philippus Knipscheer
 in eenentwintig jaer twee maanden en vyf
 dagen ongetruwd. In die gemeent broodbakker,
 kinder geboren te Graach. Haag en g. Dordrecht
 alhier Doorn van Krijnse Knipscheer. Brood
 bakker en van Inke Johanna Neeft de eede
 inwoner en de tweede alhier akerdy
 In hebben de declaranten desij act
 In overlegging in een s. en g. loeken
 Jan Saraven & Disselwerff

73/43

B**Jan Gerrit**

(III151/114HH)(LK)(Zv60/10)

Schoenmaker in Lobith

*d 29.10.1747 te Lobith

+ 26.09.1782 te Lobith

oo 24.11.1778 te Lobith

Christina Geertruyd Derksen

* 30.03.1741 te Herwen

+ 16.02.1815 te Lobith

Er zijn 2 kinderen bekend. (137/19 en 137/20)

137/19

B**Johanna Hendrina**

(IV226/114HH)(Dv73/43)

* 31.08.1779 te Lobith

+ omstr. 1820

oo ?

Bartholomeus Braam

* omstr. 1776 te Keeken(D)

137/20

B**Derk Jacobus Wilhelm**

(IV227/115HH)(Zv73/43)

*d 01.04.1782 te Lobith

+ in 1845

oo 08.05.1807 te Amsterdam

Geertrudi Petronella Heyer

* ?

+ ?

Er is 1 zoon bekend. (202/11)

- 202/11 **Johann Gerhard** (V238/115HH)(Zv137/20)
B Beheerder landgoed Gutshof in Nunspeet,
 huis Buitenzorg.
 * 05.05.1808 te Amsterdam
 + 18.08.1871 te Haarlem
 oo 03.10.1844 te Dieren
 Anna Maria Hendrika Elisabeth Nuboer
 weduwe van J.H. Bodemann
 * ?
 + 16.11.1850 te Nunspeet
 Er zijn 2 kinderen bekend. (283/13 en 283/14)
- 283/13 **Gerhard Pieter** (VI294/115HH)(Zv202/11)
B * 24.12.1846 te Nunspeet
 + ?
 Geen kinderen bekend.
- 283/14 **Hendrik Jacob** (VI295/115HH)(Zv202/11)
B * 16.11.1850 te Nunspeet
 + 31.01.1876 te Kota Radja (Sumatra)
- 73/44 **Hendrina Johanna** (III145/108HH)(LK)(Dv60/10)
B *d 24.11.1748 te Lobith
 + 18.01.1802
- 73/45 **Peeter** (III146/109HH)(Zv60/10)
B *d 10.10.1751 te Lobith
 + ?
- 73/46 **Bernhardina Catharina** (III152/109HH)(Dv60/10)
B *d 01.03.1750 te Lobith Evgf. ref.
 + ?
 oo 04.08.1793 te Emmerich
 Heinrich Boschmann (weduwnaar)
 * ?
 + ?
 Zij kregen 1 dochter:
- 73/47 **Gerrit Hendrik Frederik** (III147/109HH)(Zv60/10)
B *d 22.07.1756 te Lobith
 + 02.05.1785 te Lobith
- 73/48 **Gisberth Willem** (III153/109HH)(Zv60/10)
B *d 13.08.1758 te Lobith
 + vóór 1765
- 73/49 **Margaritha Johanna** (III154/109HH)(Dv60/10)
B *d 10.02.1760 te Lobith
 + 21.03.1764 te Lobith
- 73/50 **Martin Jacob** (III155/109HH)(Zv60/10)
B *d 20.09.1761 te Lobith
 + 05.03.1764 te Lobith

73/51 B	Gisbert Wilhelm *d 13.09.1765 te Lobith + ?	(III162/110HH)(Zv60/10)
73/52 B	Agnes *d 07.01.1767 te Lobith + ?	(III156/110HH)(Dv60/10)
73/53 B	Martin *d 07.01.1769 te Lobith + 21.07.1769 te Lobith	(III157/109HH)(Zv60/10)
73/54 B	Johanna Margaritha *d 17.06.1770 te Lobith + 22.07.1770 te Lobith	(III148/109HH)(Dv60/10)
73/55 B	Anna Maria *d 02.02.1772 te Lobith + ?	(III149/109HH)(Dv60/10)
73/56 B	NN (zoon) * 04.11.1776 te Lobith + dood geboren	(III150/109HH)(Zv60/10)
73/57 B	Johanna Margaritha *d 12.12.1773 te Lobith + 03.09.1785 te Lobith	(III158/110HH)(Dv60/10)
73/58 B	Francina Jacoba *d 03.11.1779 te Lobith + ?	(III160/110HH)(Dv60/10)
60/11 B	Jan Derk *d 23.09.1725 te Ruhrort + ?	(II100/118HH)(Zv23/2) Evgl
60/12 B	Martinus Schipper van Wesel *d 01.02.1722 te Ruhrort + ? oo 21.08.1746 te Lobith Hendrina Christina Emilie Revers * in 1731 te Wertzen am Oder + 22.06.1789 te Emmerich Er zijn 9 kinderen bekend. (73/60 - 73/68)	(II101/118HH)(Zv23/2) Evgl
73/60 B	Jacobus Casparus *d 28.06.1747 te Wesel + vóór dec. 1773	(III163/118HH)(LK)(Zv60/12) Evgl

- 73/61 **Gisbertha Maria** (III164/118HH)(LK)(Dv60/12)
B *d 23.11.1749 te Emmerich Evgl ref.
+ ?
oo 16.12.1778 te Emmerich
Henrich Benrath
* ? te Crudenborch Evgl luth.
+ ?
- 73/62 **Maria Friedreica Anna Clara** (III165/118HH)(Dv60/12)
B *d 19.11.1752 te Emmerich Evgl ref.
+ ?
- 73/63 **Friedrich Wilhelm** (III166/119HH)(LK)(Zv60/12)
B Kleinschipper op de Nederrijn,
tevens huismeester in Emmerich
* in 1753
+ 20.01.1833 te Emmerich
oo 24.10.1776 te Emmerich Geref.
Anna Barbara Eisengrein
* in 1744
+ 26.10.1810 te Emmerich
Er zijn 6 kinderen bekend. (122-122/5)
- 122 **Martin** (III/8)(IV229/119HH)(Zv73/63)
B Timmerman
* 01.07.1777 te Emmerich Geref.
+ 12.1860 te Emmerich
oo ?
Gertruda Hendricks
* ?
+ ?
Er zijn drie kinderen bekend. (179, 180 en 180/1) >>> verder op blz. 140
- 122/1 **Friederika Dorothea** (IV230/120HH)(Dv73/63)
B *d 10.08.1781 te Emmerich Geref.
+ 06.07.1824 te Emmerich
oo 07.08.1803 te Emmerich
Peter Koch
* in 1773 te Mulheim a/Ruhr
o/o ?
- 122/2 **Christina Gisbertha** (IV231/120HH)(Dv73/63)
B *d 19.12.1784 te Emmerich Geref.
+ 29.01.1821 te Emmerich
- 122/3 **Anna Wilhelmina** (IV232/120HH)(Dv73/63)
B *d 27.08.1787 te Emmerich Geref.
+ ?
- 122/4 **Hermanus** (IV233/120HH)(Zv73/63)
B *d 09.03.1789 te Emmerich Geref.
+ 17.07.1789 te Emmerich

122/5 B	Jacob Wilhelm *d 09.03.1789 te Emmerich + heeft slechts enkele dagen geleefd	(IV234/120HH)(Zv73/63) Geref.
73/64 B	Caspar *d 17.11.1759 te Emmerich + 15.06.1823 te Emmerich	(III167/118HH)(Zv60/12) Evgl ref.
73/65 B	Agnes of Agnita *d 20.05.1762 te Emmerich + ? oo 03.1781 te Emmerich Arndt van Haarlem Schipper uit Dordrecht * ? + ?	(III168/118HH)(Dv60/12) Evgl Luth.
73/66 B	Anna Maria *d 14.07.1765 te Emmerich + ? oo vóór 1795 NN ter Bruggen * ? + ? Er is 1 dochter bekend.	(III169/119HH)(Dv60/12) Evgl ref.
73/67 B	Catharina Dorothea *d 17.07.1767 te Emmerich + ? oo 16.08.1789 te Emmerich Johann Jacob Stark * Amsterdam + ?	(III170/119HH)(Dv60/12) ref. luth.
73/68 B	Jacob Caspar *d 02.12.1773 te Emmerich + ?	(III222/119HH)(Zv60/12) ref.

vervolg van blz 32

CALCAR

23/11 Adrian Knipscheer & Weijerina van Thiel

Adrian en Weijerina huwen in een tijd van welvaart. In zijn schipperstijd doet hij goede zaken, vaart regelmatig vanuit het roergebied op Amsterdam, en daar leert hij Weijerina kennen.

Hij heeft zijn eigen schip en doet langs zijn lange route naar en van Amsterdam zaken, waar zaken kunnen worden gedaan. Hij is dus ook koopman. Weijerina is geen schippersdochter en voelt er niets voor om aan boord te wonen. Zij komt van goede huize. Na het overlijden van haar ouders zoekt zij een huisvesting in Calcar, niet ver van de plaats waar Adrian min of meer zijn thuishaven heeft. Zij is dan 20 jaar. In 1709 huwen zij daar. Het volgende jaar, op 24 oktober 1710, wordt dochter Maria Engelberta (60/15) geboren. Op 10 maart 1711 worden ze officieel ingeschreven als burgers van Calcar.

In Calcar staat Adrian nu geregistreerd als koopman en marskramer. Zo reist hij de buurt af langs de schippers in Rees en Wesel. Als marskramer verkoopt hij op de markt alles wat iedereen in zijn dagelijks leven maar nodig heeft. Er worden vanuit het westen allerlei levensmiddelen aangevoerd waar Adrian als bekwaam handelaar, goede zaken mee doet. *(Hieronder de verklaring van het burgerrecht)*

Calcar d. 10ten Martij 1711 Coram
 DD. Consule et Sociis
 abate E. C. Langen

Johan Adrian Knipscher bürbtig wuß
 Joh. Adrianus Stadt wessell wußbürtig mit
 Knipscher wayerina van Tiel bürbtig wuß Am-
 sterdam, vor sich und seiner Döchtergen Maria
 Engelberta Knipschers bürbtig wuß
 d. gewöhnlichen bürbtig wuß bürgereydt außgeschworen.

Calcar den 10 ten Martii 1711
 coram DD Consule et Sociis

Seite 73

Johan Adrian Knipscher bürbtig auß der Stadt wessell
 verheyrattet mit Weyerina van Tiel bürbtig auß Amsterdam
 vor sich und seiner Döchtergen Maria Engelberta Knipschers
 Bürger worden und den gewöhnlichen Bürgereydt außgeschworen.

Het is een strenge winter en een koude winterdag als op 12 februari 1713 zoon **Arnold (60/14)** wordt geboren. Als hij in Calcar wordt ingeschreven staat hij daar vermeld met de familienaam Knippscheer. Maria en Arnold groeien op in het kleine huisje op het marktpleintje, waar zij op de marktdagen zicht hebben op de activiteiten van Adrian. We zijn weer ruim een jaar verder als op 20 oktober 1714 hun tweede zoon **Gerhard (60/16)** wordt geboren. Zijn leven is helaas maar kort. Hij is in ieder geval overleden vóór 27 oktober 1719, omdat op die datum wederom een geboorte van **Gerhard (60/17)** staat geregistreerd. Ook is er in die tijd, in 1717, nog een dochter geboren, die jong is overleden. De geboortedatum en vermelding van naam laten ons min of meer in het ongewisse.

Het leven gaat door en de zaken gaan nog steeds goed en zijn gezin met hun drie kindertjes inmiddels in de ouderdom van respectievelijk 13, 11 en 4 jaar groeien op in goede gezondheid. Het wordt nu dan ook eens tijd om naar een andere huisvesting te zoeken en die wordt in 1724 gevonden. Buiten Calcar, landelijk gelegen, ligt landgoed "Haus Horst", een oud bouwwerk in eigendom sinds 1700 van Dr de Nerée, rechter in de stad Calcar. Adrian koopt dit huis in 1724. Er moet veel aan worden verbouwd. De galgen en schavotten moeten er uit, welk hout echter weer hergebruikt kan worden voor andere doeleinden in dat huis. Hier trekt hij met zijn gezin in. Het is bekend dat zij vanaf die tijd drie dienstmeisjes in dienst hebben om dit grote huis netjes te houden.

Zo verstrijken de jaren van dit gezin, dat opgroeit in weelde en rijkdom. Dochter Maria is gaan schilderen en Arnold gaat al vroeg op pad met zijn vader. Ook in die tijd gaat er wel eens iets fout met een vriendin. Hij leert al vrij snel de drie jaar oudere Cornelia von Raab kennen. Zij woont in Rees bij haar ouders en zij blijkt ook al heel snel van hem in verwachting. In 1732 wordt bij haar, gezond en wel, **Frederik Willem (60/14)** geboren.

Vanwege de schande in die tijd vertrekt zij met kind en ouders over de grens naar Nederland en vestigen ze zich in Didam. Wanneer zij uiteindelijk toch huwen in 1738, wordt het kind door de rechter als wettelijk verklaard. Zij huwen in Didam en gaan twee jaar later terug naar het landgoed "Haus Horst", waarvan hij in dat jaar eigenaar wordt.

Maria huwt in 1736 met de Staatsbos-commissaris Johann Werningh. Zij huwen op "Haus Horst" en verblijven verder ook op dit landgoed. Alle kinderen, zeven in getal, worden hier geboren en grootgebracht. Hun zesde dochter, Gertrud Charlotte Werningh, treedt later in 1777 in het huwelijk met haar neef **Johann Adrian Knippscheer (73/74)**, zoon van Arnold, allen wonende in "Haus Horst". Zij krijgen een doodgeboren kind, waarbij de moeder Gertrud, 10 dagen daarna in het kraambed ook het leven laat.

Een olieverfschilderij van een zelfportret van Maria heeft tot voor kort (1969) nog in het stadsmuseum van Kalkar gehangen. Zij is hierop 29 jaar oud.

Ook van haar echtgenoot, Johann Werningh, maakte zij een olieverfschilderij. Hij is hierop 34 jaar oud.

Van broer Gerhardus, die ook in "Haus Horst" woont, is, nadat hij in 1764 is vertrokken, nimmer meer iets vernomen.

Moeder Weijerina en vader Adrian overlijden kort na elkaar in 1745 en 1746, resp. 58 en 59 jaren oud.

(Maria & Johann)

Na het huwelijk van **Arnold** met Cornelia von Raab blijven ook zij op landgoed “Haus Horst” wonen. Hun volgende kindje, **Johan (73/70)**, geboren op 31 mei 1739, wordt slechts 4 jaar. Er is veel kindersterfte in die tijd. De economie is ineengestort. Vanwege de opstanden in Amsterdam komt er weinig handel meer van de binnenvaart. Armoede in vele gezinnen. Op 3 december 1742 is nog een dochter Maria Weyerina (73/71) geboren, dat was de troost na het overlijden van Johan, maar als er in 1743 een dood zoontje wordt geboren is er weer verdriet in Huize Horst. In deze crisisjaren probeert Arnold met zijn verworven kennis van zijn vader er alles aan te doen om steeds weer aan koopwaar te komen. Ongeneeslijke ziektes alom in deze tijd, ook zijn vrouw is steeds weer ziekelijk. In die tijd verliest hij daardoor ook zijn ouders en wordt hij eigenaar van Haus Horst. Op 16 mei 1745 wordt dochter Johanna (73/73) geboren en op 31 december 1747 zoon **Johan Adrian (73/74)**. Zullen ze met het nieuwe jaar 1748 nu eens een wat betere tijd ingaan? Het ziet er wel naar uit, maar het geluk in dit gezin duurt maar kort. In het voorjaar van 1750, raakt Cornelia, zo zwak als ze is, toch nog in verwachting. Op 14 januari 1751 brengt zij nog een zoon ter wereld, **Gerhard (73/75)**, maar 11 dagen na de geboorte overlijdt zij in het kraambed. Friedrich heeft in die tijd het huis verlaten en daarna is er van hem niets meer van bekend. Zes jaar later zal Arnold nog drie kinderen verliezen. Zo blijft hij alleen met zijn 11-jarige zoon Johan achter, samen met zijn zuster Maria Werningh en gezin.

Het leven gaat door en het koopmansleven komt weer op gang. Johan wordt verder opgevoed door zijn tante Maria en groeit op met twee neefjes en een nichtje. Ook in dit gezin is kindersterfte in dezelfde tijd als bij Arnold en Cornelia. Lief en leed worden dan ook gezamenlijk gedeeld. Johan en zijn nichtje Gertrud Charlotte groeien samen op als broer en zus, maar zullen in februari 1777 in het huwelijk moeten treden als blijkt dat Gertrud van hem in verwachting is. Dat gaat niet goed. Als op 27 oktober een zoontje wordt geboren blijkt dit dood te zijn en 10 dagen daarna sterft ook het nog 18 jarige moedertje in het kraambed. Dat kan de 20-jarige Johan moeilijk verwerken en het duurt dan ook nog 16 jaar voordat hij weer in het huwelijk treedt met de 18 jaar jongere Anna Godfriengh.

Johan heeft in die tijd niet stil gezeten. De zaken gaan goed en hij laat naast het oude “Haus Horst” een nieuw pand aanbouwen. Boven de nieuwe huisdeur laat hij zijn initialen inzetten. Het huis wordt in 1795 opgeleverd, twee jaar nadat hij in het huwelijk treedt in “Haus Horst” met Anna.

Er zijn al twee kinderen van vóór hun huwelijk, **Johann Ludwigh Theodor Arnold (137/22)** geboren op 10 augustus 1790 en Christine (137/23) op 30 juni 1792. In hun huwelijk worden nog 6 kinderen geboren, waarvan er twee jong zijn overleden. Het gaat vader Johan verder voor de wind. Zijn kinderen leven in welvaart. Zoon Johann vertrekt na zijn huwelijk met Philippine naar Kervenheim en wordt daar Burgermeester. Christine vertrekt na haar huwelijk met Heinrich Overbeck naar Kleve. Heinrich is daar assistent van het gerechtshof. Ook de andere dochters vertrekken na hun huwelijk naar resp. Dusseldorf en Rees.

Moeder Anna Knippscheer-Gotfriengh heeft uiteindelijk in 1841, na het overlijden van haar echtgenoot, het landgoed “Haus Horst” verkocht aan Baron von Steengracht.

Bij het echtpaar Johann en Philippine wordt nog een dochter geboren als enig kind, waardoor deze Knippscheer tak verder is uitgestorven.

(23/11) Adrian Knipscheer & Weijerina van Thiel

60/13 S	Maria Engelhardina *d in 1717 te Calcar + jong overleden	(II173/140HH)(Dv23/11)
60/14 S	Arnold (Knipscheer) *d 12.02.1713 te Calcar + 03.10.1793 te Calcar oo 23.11.1738 te Didam (NL) Cornelia van Raab * 26.12.1710 te Calcar + 25.01.1751 te Calcar Er zijn 7 kinderen bekend. (73/69-73/75)	(II102/140HH)(Zv23/11) Prot. Prot.
73/69 S	Friedrich Wilhelm * in 1732 te Rees + ?	(III172/140HH)(Zv60/14)
73/70 S	Johan Adrian * 31.05.1739 te Didam + 01.04.1743 te Calcar	(III178/140HH)(Zv60/14)
73/71 S	Maria Weyerina * 03.12.1742 te Calcar + 28.09.1758 te Calcar	(III174/140HH)(Dv60/14)
73/72 S	NN (zoon) * 01.04.1743 te Calcar + 01.04.1743 te Calcar	(III177/141HH)(Zv60/14)
73/73 S	Johanna Engelbertha *d 16.05.1745 te Calcar + 20.09.1758 te Calcar	(III175/141HH)(Dv60/14)
73/74 S	Johan Adrian Knipscheer * 31.12.1747 te Calcar in Haus Horst + ? oo1 02.02.1777 te Calcar in Pfarrhause Gertrud Charlotte Werningh * 20.07.1749 te Calcar + 06.11.1777 te Calcar in het kraambed oo2 29.11.1793 te Calcar in Haus Horst Anna Elisabeth Godfriengh * in 1765 + 06.02.1849 in Alt Calcar Er zijn 9 kinderen bekend (137/21-137/29)	(III173/141HH)(Zv60/14)
137/21 S	NN * 27.10.1777 te Kalkar + 27.10.1777 te Kalkar	(IV235/141HH)(Zv73/74)

- 137/22 **Johann Ludwich Theodor Arnold** (IV236/141HH)(Zv73/74)
S * 10.08.1790 te Kalkar
+ ?
oo 04.06.1818 te Kalkar (in Haus Horst)
Philippine Wilhelmine Sophie Schultz
* 22.01.1794 te Kalkar
+ 07.06.1876 te Kalkar
Er is 1 dochter bekend. (202/12)
- 202/12 **Wilhelmina Elise Johanna Henriette** (V240/141HH)(Dv137/22)
S * 07.03.1820 te Kalkar
+ 23.09.1891 te Kalkar
oo 01.12.1846 te Kalkar
Franz Georg August Janssen
Econoom
* 1808
+ ?
Er zijn geen kinderen bekend.
- 137/23 **Christine Ernestine Elisabeth Gertruda** (IV237/142HH)(Dv73/74)
S * 30.06.1792 te Kalkar
+ ? te Mormter
oo 30.06.1819 te Kalkar (in Haus Horst)
Heinrich Wilhelm Overbeck
Geen kinderen bekend.
- 137/24 **Charlotte Gertrude Katharina** (IV238/142HH)(Dv73/74)
S * 10.03.1794 te Kalkar Ref.
+ 10.10.1867 te Rees
- 137/25 **Friedrich Philipp Arnold** (IV242/142HH)(Zv73/74)
S * 22.04.1796 te Kalkar
+ 24.01.1865 te Louisendorf
- 137/26 **Maria Johanna Cornelia** (IV239/142HH)(Dv73/74)
S * 12.02.1798 te Kalkar
+ 20.02.1800 te Kalkar
- 137/27 **Wilhelmina Sophia Friedrika Johanna** (IV240/142HH)(Dv73/74)
* 07.11.1801 te Kalkar
+ ?
oo 14.01.1835 te Kalkar (in Haus Horst)
Friedrich Gerhard August Pflugfeder
* in 1805 te Dusseldorf
+ ?
Er zijn 2 kinderen bekend:

137/28 S	Maria Johanna Cornelia * 08.11.1803 te Kalkar + 30.10.1883 te Rees oo 15.11.1836 te Rees Gerhard Friedrich Schultz waarnemend burgermeester in Rees * 16.04.1781 te Rees + 29.11.1852 te Rees Er zijn 5 kinderen bekend.	(IV352/142HH)(Dv73/74) Luth
137/29 S	Johanna Catharina * 05.09.1805 te Kalkar + 05.01.1810 te Kalkar	(IV241/142HH)(Dv73/74)
73/75 S	Gerhard * 14.01.1751 te Calcar + in 1758	(III176/141HH)(Zv60/14)
60/15 S	Maria Engelberta * 24.10.1710 te Calcar + 25.11.1775 te Kleve oo1 23.11.1736 te Calcar op "Haus Horst" Johann Heinrich Georg Werningh Staatsboscommissaris * 09.02.1713 te Kleve + 10.05.1769 te Kleve oo2 ? Johannes Terlinden uit Dinxperlo	(II103/144HH)(Dv23/11) Evgl ref. Ref.
Er zijn 7 kinderen bekend:		
1.	Johann Adrian	* 26.01.1742 te Kleve + 29.04.1809 oo 11.06.1775 te Calcar Wijnanda Maria van den Bergh uit Didam Zij kregen 4 kinderen
2.	Heinrich George	* 06.12.1743 te Calcar + 19.09.1788 oo 08.02.1784 te Calcar Catharina Seehausen uit Calcar Zij kregen 2 kinderen
3.	Gerhard Arnold	* 06.12.1743 te Calcar + 23.12.1743
4.	Gerhard Jacob	* 03.10.1745 te Calcar + 15.09.1758
5.	Gertrud Weyerina	* 08.10.1747 te Calcar + 25.09.1758
6.	Gertrud Charlotte	* 20.07.1749 te Calcar + 06.11.1777 oo 02.02.1777 te Calcar Johann Adrian Knippscheer (73/74) Zij kregen 1 kind.
7	Maria O.	* ? + 02.04.1757

60/16	Gerhardus	(II104/140HH)(Zv23/11)
S	* 20.10.1714 te Calcar	
	+ 27.08.1719 te Calcar	
 60/17	Gerhardus	(II105/140HH)(Zv23/11)
S	* 27.08.1719 te Calcar	
	+ na 1764	

-0-0-0-0-0-0-

*vervolg van blz.32***ROTTERDAM****23/13 Wilhelm Knipscheer & Ida de Haan**

Wilhelm is in augustus 1691 op het schip voor Kalkar geboren en grootgebracht, samen met zijn 3 jaar oudere zusje. Het is veel varen van Wesel naar Rotterdam en Dordrecht en weer terug. Als hij wat ouder wordt blijft hij achter in Rotterdam en zoekt hij daar een schip om zelf te gaan vervoeren.

Dat lukt hem al vrij snel en in 1718 verwerft hij het burgerrecht van Rotterdam en mag hij zich schipper van Rotterdam noemen. In die tijd ontmoet hij Ida de Haan op een beurtschip vanuit Nijmegen. Hij past zijn route enigszins aan door handel in Nijmegen op te halen. In 1723 is het dan ook zover, dat zij in Nijmegen in het huwelijk treden. De afkondiging wordt ook in Rotterdam gedaan en in Nijmegen worden zij in 1723 ereburgers. Zij blijven echter zwerven. Wilhelm heeft inmiddels ontdekt, dat je met zwerven zeker in deze onrustige tijden, het beste kan verdienen. Rotterdam en Dordrecht blijven sowieso in trek. Zij liggen dan ook aan de kade in Dordrecht als hun eerste zoon **Gerhard (60/18)** wordt geboren. Een jaar later in Friemersheim(D) **Johann (60/19)** en twee jaar daarna in Arnhem **Bastian (60/20)**. In 1728 liggen ze weer in Nijmegen als **Jan (60/21)** wordt geboren. Als in de komende jaren de tijden in Holland slechter worden trekt Wilhelm meer het Ruhrgebied in. In Ruhrort wordt dan ook in 1734 zoon **Jacob (60/22)** nog geboren. Het duurt geen twee jaar meer. Als het bij Wilhelm niet vlotten wil, dan maar naar wat anders op zoek en dat lukt hem in 1736 in Wesel. Hij vestigt zich daar, verkoopt zijn schip en pacht de Weseler scheepsbrug. Dat loopt goed; een rustig leven op één en dezelfde plaats. Ook Ida heeft het naar de zin. In 1737 wordt hier nog een dochter Maria (60/23) geboren. Maar lang zal deze voorspoed niet duren. In de zeer strenge winter van 1740/41 is alles dichtgevroren en doet de brug geen dienst, dus geen inkomsten terwijl de pachtsom betaald dient te worden.

Wilhelm gaat failliet. Zij vertrekken naar Rotterdam. Uiteindelijk heeft hij daar nog steeds het burgerrecht. Het is een tijd van armoede in Holland en sinds die tijd vernemen we niets meer van hen. Vermoedelijk zijn zij beiden omstreeks 1762-1765 overleden.

Maria, de jongste uit dit gezin is in Rotterdam nog op 29 augustus 1762 gehuwd met de Rotterdammer Jacobus Taevenraet. Haar ouders waren er toen nog bij. Daarna niets meer van hen vernomen. Bastiaan is vermoedelijk al als kind bij familie in Arnhem gebleven. Ook van hem is niets meer bekend.

Ook **Gerhard** is in die tijd in het huwelijk getreden. Hij was al enige jaren douanebeambte in Orsoy in welke functie hij in 1751 als beambte van Orsoy het burgervertrouwen verkreeg van de Koning van Pruisen. Op 8 februari 1749 is hij daar in het huwelijk getreden met de 5 jaar oudere weduwe, Catharina Hoof. Van de 4 kinderen, die vervolgens geboren worden, is weinig bekend. De eerste zoon wordt ingeschreven als Wilhelm Knipscher en is slechts 22 jaar geworden. In 1753 koopt Gerhard een stuk weiland aan de Egerdijk en nog een stuk land op de Orsoyerberg. Hiervan wordt melding gemaakt in de Duisburger Zeitung. Hij begint op dat land als wijnboer.

Dochter Ida huwt, en overlijdt in 1815 op 61-jarige leeftijd als weduwe. Van de zonen Johann en Arnold is verder niets bekend. Als Catharina in 1767 op 49-jarige leeftijd komt te overlijden blijft hij drie jaar alleen met zijn kinderen. Hij intensificeert zijn werk als wijnboer tot hij in 1769 de 22 jaar jongere Anna ontmoet. Zij was op haar 24^e jaar al weduwe. Zij huwen op 5 januari 1770.

Op 5 september 1770 wordt hun eerste zoon, **Johann (73/80)**, geboren. Hierna komt er in een tijdperk van nog geen 10 jaar nog een viertal kinderen bij. Zij zijn geen van allen oud geworden en ook Anna niet. Zij overlijdt op 36-jarige leeftijd.

Een tweede zoon van Wilhelm en Ida, **Johann Wilhelm (60/19)**, als Knipschaer bekend in Orsoy, wordt geboren en gedoopt in Friemersheim. In de evangelische kerk aldaar (*zie onder*), zijn vier generaties Knipscheren gedoopt.

Hij huwt in 1751 met Aletta Hoof, een jonger zusje van Catharina, de eerste vrouw van zijn broer Gerhard. Ook zij wordt slechts 34 jaar. Zij overlijdt in 1765, waarna Johann in 1766 weer in het huwelijk treedt met Louisa van Aachen. Johann begint al jong als koopman en bezit later een azijnbrouwerij in Orsoy. Hij woont aan de Rheinstrasse 16.

Uit een eerste huwelijk zijn 6 kinderen geboren en uit een volgend huwelijk 5 kinderen. Met zijn tweede vrouw beleeft hij de eeuwwisseling naar de 19^e eeuw.

Johann is heel lang ouderling van de evangelische gemeente in Orsoy in de kerk zoals hiernaast afgebeeld.

Het is dus een kinderrijk gezin met weer vele klein en achterkleinkinderen. Zoon **Gerhardt (73/85)** is geboren in mei 1752 en twee jaar later in januari 1754 een dochter Ida (73/86). In 1756 dochter Caterina (73/87), in 1759 dochter Maria (73/88) en in 1762 een zoon **Christian (73/89)**. In 1765 gaat het mis. Met de geboorte van **Johannes (73/90)** op 10 februari 1765 verliezen zowel moeder als kind het leven. Het is opvallend dat de naam Knipscheer verschillend wordt genoteerd. We zien Knypschaar en Knipschaer. In het tweede huwelijk van Johann worden er nog 5 kinderen gezond en wel geboren. Als in 1776 de jongste telg wordt geboren, dan loopt de oudste, inmiddels 24 jaar, al met zijn vader mee als koopman in Calcar. Hij zal later ook in Calcar gaan wonen en ontmoet daar de lieflijke Robertina. Ook Christiaan vestigt zich later in Calcar. Hij ontmoet het zusje van Robertina.

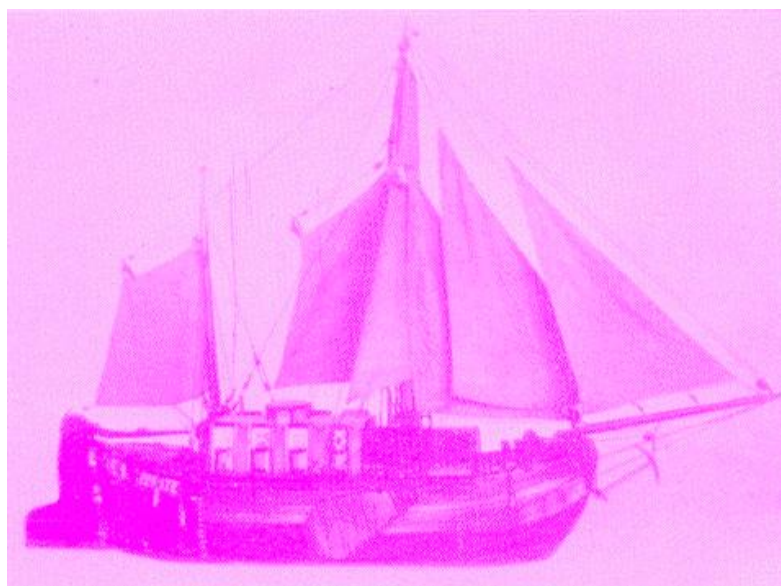
Christiaan en Maria huwen in april 1792 en krijgen een jaar later een eerste kindje, **Johann (137/36)**, dat slechts 2 jaar oud wordt. Verder zijn hier geen kinderen meer bekend. De drie dochters uit het eerste huwelijk blijven alle drie in Orsoy. Ida huwt met de dominee van de evangelische gemeente, Friedrich Schindler. Uit het gezin van Gerhard en Robertina komen 6 kinderen voort, waarvan 2 zonen, **Johann (137/32)** en **Christian (137/34)**. Johann pakt het beroep van zijn overgrootvader Wilhelm weer op. Hij wordt beurtschipper tussen Arnhem en Duisburg en wordt lid van het schippersgilde in Ruhrort, huwt op 27 oktober 1825 in Duisburg met Margaretha Reeders, waarna 2 kinderen worden geboren, die beiden jong zijn overleden. Zoon Christiaan wordt meubelmaker, blijft ongehuwd en overlijdt op 32-jarige leeftijd.

Uit het tweede huwelijk van Johann met Louisa komen gezond en wel 3 zonen voort en 2 dochters. **Jacob (73/91)**, geboren in 1767, huwt in 1793 in Orsoy met Odelia Beyarts. Zij krijgen 6 kinderen waarvan niets meer bekend is. Vermoedelijk zijn veel van die kinderen jong gestorven. Van de tweede zoon **Georg (73/92)** is alleen bekend, dat hij 42 jaar is geworden. Louisa (73/93), een dochter, geboren in 1770, huwt in 1799 in Arnhem met Johannes Troost. Hij is daar directeur van de Pruisische Post naar Arnhem en is tevens lid van de gemeenteraad in Arnhem. Zij krijgen 8 kinderen.

Zoon **Arnold (73/94)** wordt geboren op 25 oktober 1771. Hij huwt in 1801 in Ruhrort met Wilhelmine Morgenroth. Ook Arnold pakt het schippersvak weer op, maar blijft wel aan de wal wonen in Orsoy in de Kirchenstrasse 195, nabij de kerk waar zijn vader ouderling is. Zij krijgen 7 kinderen, waarvan weinig bekend is. Ook hier enkele kinderen jong overleden. Van dochter Maria, wordt geregistreerd als Knibsch, is bekend, dat zij in 1846 huwt met Johann Beinecke uit Neuenmunster. Twee maanden na het huwelijk wordt zoon Johann geboren. Maria overlijdt echter in 1858 op 43-jarige leeftijd, waarna Johann voor de tweede maal in het huwelijk treedt, nu met de Oostenrijkse Adriana Freitag. Johann woonde toen nog in Keulen. Hij was daar telegrafist. Maar zij verhuizen na hun huwelijk naar Oostenrijk en wonen daar in het familieschloss Senftenberg in Ferschnitz.

We kennen nog een tweetal schippers uit het schippersgezin Wilhelm Knipscheer en Ida de Haan. We gaan dan weer terug naar 1728, in welk jaar in Nijmegen **Jan Christoffel Willemsz (60/21)** wordt geboren, en zes jaar later **Jacobus (60/22)**. Zij groeien op als schipperskinderen en zullen later beiden schipper worden. Jan voelt zich al snel aan Rotterdam gebonden omdat hij daar Catharina van der Graaf leert kennen. Zijn vader meert regelmatig in Rotterdam af en dan gaat Jan naar zijn geliefde. Hij huwt ook in Rotterdam op 8 april 1762 en wordt schipper van Rotterdam. Als op 16 januari 1763 hun eerste zoon, **Wilhelm Jacob (73/96)**, gezond en wel wordt geboren zijn ze gelukkig ondanks alle armoede. In die tijd nemen de tegenstellingen tussen rijk en arm sterk toe. De kooplieden doen goede zaken, maar de schippers worden slecht betaald. In resp. 1766, 1770 en 1773 worden nog 3 zonen geboren, die allen jong zijn overleden. Zoon Wilhelm studeert aan de wal in Rotterdam, huwt op 20 jarige leeftijd met Maria Hoppesteyn en woonden aan de Hoogstraat in Rotterdam. Hun beide kinderen overlijden direct na de geboorte. Hij is kerksecretaris, maar ook hij overlijdt op nog jonge leeftijd (34 jr).

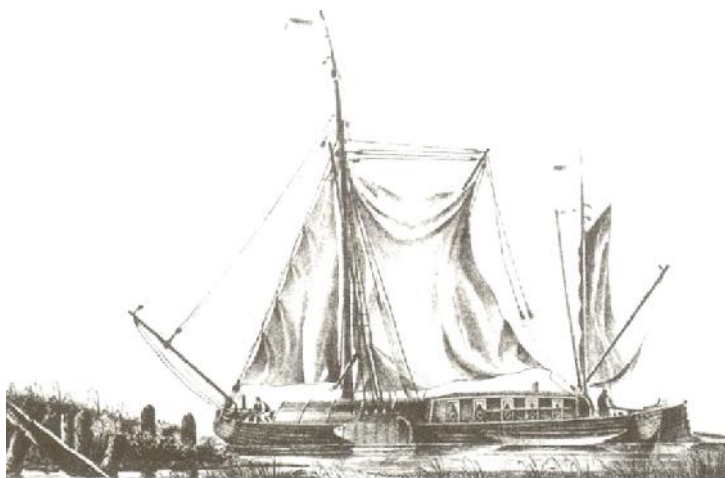
Zijn broer Jacob is al eerder gehuwd. En wel in 1758 met Wilhelmina v.d. Wiel uit Orsoy. Hij wordt beurtschipper tussen Arnhem, Nijmegen en Duisburg.

Zeilschip van Jacob.

Er gelden scherpe regels voor deze beurtvaart, samengevat in een reglement voor het schippersgilde van Ruhrort, waar Jacob lid van is. Maar ondanks dat, zijn er toch nog regelmatig meningsverschillen tussen de verschillende beurtvaartschippers. Jacob houdt zich strikt vast aan de lading, die hij verantwoord mag meenemen. Krijgt hij te veel aangeboden, dan laat hij een gedeelte op de wal staan. Indien hij daarover wordt aangeklaagd, bemiddelt zijn oom Jan de Haan, ook lid van dat gilde, voor hem. Aan het eind van dat jaar wordt dochter Ida (73/100) geboren. Ook hier begint een gelukkig echtpaar met een gezonde dochter. Na enkele jaren met zijn oom Jan de Haan als beurtschipper te hebben gevaren, krijgt hij van zijn oom het alleenrecht om voor eigen rekening te gaan varen. Dit blijkt uit het anstellungspatent van 23 april 1759. Jan de Haan neemt dan vrijwillig afstand van zijn recht op deze beurtvaart. Jacob en Wilhelmina wonen op het schip en de beurtvaart levert voldoende op. Naast vracht gaan er regelmatig passagiers mee.

Samoreus (of Keulenaar)

De grootsten van dit soort zijn 150 voet lang en 24 voet breed. Overmatig lang en zeer smal en plat. Zo dus zeer geschikt voor de binnenvaart. Omdat de schippers gewoonlijk de gehele huishouding aan boord hebben, zijn de schepen, behalve tot vracht goederen, ook bijzonder daartoe ingericht en is het inwendige verdeeld als volgt:

Ten eerste het ruim, hetwelk beweeglijk is en zowel voor als achter is afgeschoten met afzonderlijke toegangen. Aan de voorzijde tot volkslogies, en achter tot berging van victualie. Verder zijn in het ruim voor of achter de grote mast twee

zeilkisten tot berging van de zeilen. Op het bovendek bevindt zich een fraaie roef met verschillende afdelingen afgeschoten en tot kamers ingericht, voorzien van vele gemakken. Aan de voorkant van de roef is het ruim boven het dek vergroot door een ronde, losse betimmering, de "DEN" genaamd, welke dient tot meerdere berging of tot bedekking van de bovenlast. De tuiging bestaat uit twee masten, grote en bezaanmast genaamd, waarvan eerstgemelde 130 voet lengte heeft met de gelaste steng. Verder heeft men de boegspriet, de kluiffok of het vildershout, schoverzeil en topzeilra en spriet van het ferryzeil. De zeilen zijn: de kluiffok, stagfok, de vilder, het schoverzeil met twee reven, een topzeil, een ferryzeil, een bazaar en een achterfok, welke op de roef neerkomt. Het ferryzeil wordt door geijen geborgen en de overige allen door de te strijken. Er zijn veertien, zowel grote als kleine, ankers aan boord en verschillende ankertouwen, paardelijnen, jaagtrossen, en ook 300 vadem jaaglijnen. Deze laatsten zijn van puike kwaliteit, die de krachttuioefeling van twintig paarden moeten kunnen doorstaan. De equipage bestaat uit 10 man, buiten de huishouding van de schipper, de stuurman, drie vaste of jaarknechts, drie reisknechts tot het doen van de reis en twee jongens. De in de tekening voorstellende Samoreus ligt voor stilte, zijn zeilen drogende, naar de natuur getekend.

(fragment uit: Afbeeldingen van schepen en vaartuigen in verschillende bewegingen van P. le Compte 1831)

Als anderhalf jaar later een tweede kind wordt geboren, een zoon Jan, dan loopt het slechter af. Het kind wordt geboren op het schip voor Lobith en is enkele dagen na de geboorte weer overleden. In de komende jaren worden nog een viertal dochters geboren, die allen slechts enkele jaren oud worden. Zoon **Christiaan (73/106)**, geboren in 1768 zal het beter redden hetgeen ook geldt voor de jongste dochter Elisabeth (73/107), geboren in 1770.

Jacob en Wilhelmina werpen zich nu geheel op de beurtvaart en de opvoeding van hun kinderen. Het is een druk bevaren route en ze zullen alle zeilen, letterlijk en figuurlijk, moeten bijzetten om het hoofd boven water te houden. Uiteindelijk lukt hen dat uitstekend. Jacob wordt ook lid van het schippersgilde in Arnhem en start tevens een hout- en steenkolenhandel in Orsoy. Zijn zoon Christiaan zal later zijn schipperstaak overnemen en vader Jacob stort zich in de handel. Indien echter zijn vrouw omstreeks 1780 onverwacht komt te overlijden, geeft hij de hout- en steenkolenhandel weer op. Zijn dochter is inmiddels het huis uit en huwt een jaar later. Met zijn zoon verlaat hij Orsoy en gaat naar Arnhem om daar met zijn zoon de beurtvaart voort te zetten. Hij zal enkele jaren later in Arnhem overlijden.

Ida Knipscheer

Dochter Ida huwt met beurtschipper Teunis Vielhaber uit Duisburg. Zij krijgen 5 kinderen binnen 7 jaar. Echter bij de geboorte van het 5^e kind sterft Ida in het kraambed 5 dagen na de geboorte op 30-jarige leeftijd. Enkele jaren na het overlijden van zijn vader huwt Christiaan met Elisabeth Roeloffs uit Arnhem. Van de 7 kinderen, die in dit gezin worden geboren, bereikt alleen het 4^e kind **Wilhelm (137/54)** zijn 23^e geboortejaar. Alle andere kinderen zijn kort na de geboorte overleden.

Van vader Christiaan is er op 9 februari 1822 het laatste levensteken, hij was toen 53 jaar. Daarna is er niets meer van hem en zijn vrouw bekend en is deze van oorsprong Rotterdamse aftakking uitgestorven.

23/13 Wilhelm Knipscheer & Ida de Haan

60/18	Gerhard	(II92/169HH)(Zv23/13)
S	Douanebeambte en 'Weinwirt' te Orsoy	
	*d 18.06.1723 te Dordrecht	
	+ 05.08.1794 te Orsoy	
	oo1 08.02.1749 te Orsoy	
	Catharina Hoof, weduwe van Bernd Wiemans	
	* 10.07.1718 te Orsoy	
	+ 30.03.1767 te Orsoy	
	oo2 05.01.1770 te Orsoy	
	Anna Catharina Vorstmann	
	weduwe van Prediger Tellerings	
	* in 1745	
	+ 16.04.1781 te Orsoy	

Er zijn 4 kinderen uit het eerste huwelijk bekend en 5 kinderen uit het tweede huwelijk. (73/76-73/84)

73/76 S	Wilhelm Knypscher * 04.07.1751 te Orsoy + 08.06.1773 te Orsoy	(III134/169HH)(Zv60/18)
73/77 S	Ida * 06.09.1754 te Orsoy + 17.08.1815 te Orsoy als weduwe oo ?	(III135/169HH)(Dv60/18)
73/78 S	Johann Christian * 26.12.1756 te Orsoy + ?	(III136/171HH)(Zv60/18)
73/79 S	Arnold Jacob * in 1766 te Orsoy + 03.12.1853 te Orsoy oo ? Otilie Werner * ?	(III137/171HH)(Zv60/18)
73/80 S	Johann Pieter * 05.09.1770 te Orsoy + 05.12.1772 te Orsoy	(III138/171HH)(Zv60/18)
73/81 S	Christian Jacob * 13.01.1772 te Orsoy + ?	(III139/171HH)(Zv60/18)
73/82 S	Johanna Maria Luisa * 17.02.1774 te Orsoy + 19.03.1795 te Orsoy	(III140/171HH)(Zv60/18)
73/83 S	Johann Wilhelm Douanebeambte langs de Rijn in Orsoy * 06.10.1775 te Orsoy + 03.06.1795	(III141/171HH)(Zv60/18)
73/84 S	Wilhelmine * 04.04.1780 te Orsoy + 29.04.1781 te Orsoy	(III142/171HH)(Dv60/18)
60/19 S	Johann Wilhelm (ook Knipschaer) Koopman en azijnbrouwer in Orsoy *d 30.07.1724 te Friemersheim + 16.03.1808 te Orsoy oo1 19.09.1751 te Orsoy Aletta Hoof * 13.11.1731 te Orsoy + 1765 oo2 24.08.1766 te Orsoy Louisa Henrietta van Aachen	(II93/172HH)(Zv23/13) Evgl. Prot. Ref.

Er zijn 6 kinderen uit zijn eerste huwelijk bekend en 5 Kinderen uit zijn tweede huwelijk.
(73/85-73/95)

73/85 S	Gerhard Wilhelm Koopman in Calcar * 07.05.1752 te Orsoy + 17.02.1807 te Orsoy oo 10.03.1782 te Orsoy Robertina Peypers * Calcar + vóór 1814 te Calcar	(III210/173HH)(Zv60/19) Evgl
Er zijn 6 kinderen bekend. (137/30-137/35)		
137/30 S	Johanna Louisa Henriette *d 21.03.1782 te Orsoy + 30.09.1834 te Kalkar	(IV269/173HH)(Dv73/85) Evgl
137/31 S	Maria Elisabeth * 22.03.1789 te Orsoy + 08.07.1855 te Kalkar oo 23.11.1814 te Rotterdam Theodor Bettray Ondernemer in Kalkar * 18.03.1791 te Vynen + 05.11.1883 te Kalkar	(IV270/173HH)(Dv73/85) RK
Er zijn 3 kinderen bekend.		
Er is een kopie huwelijksakte, waarin bepaald, dat een kind, reeds geboren op 19.10.1813, bij dit huwelijk wordt gewettigd.		
1. Louisa Knipschaar * 19.10.1813 te Rotterdam verder niets bekend		
137/32 S	Johann Wilhelm Adrian Schipper * 31.01.1791 te Kalkar + ? oo 27.10.1825 te Duisburg Margaretha Reeders * in 1799 + 16.10.1831 te Kleve	(IV271/174HH)(Zv73/85) Evgl
Er zijn 2 kinderen bekend. (202/13 en 202/14)		
202/13 S	Ludwig * ? + 09.12.1832 te Duisburg	(V271/174HH)(Zv137/32)
202/14 S	Johanna Louisa * 08.04.1826 te Duisburg + ?	(V343/174HH)(Dv137/32)
137/33 S	Anna Elisabeth Alette * 12.05.1793 te Kalkar + 02.07.1795 te Kalkar	(IV272/174HH)(Dv73/85)

- 137/34 **Christian Jacob Theunis** (IV273/174HH)(Zv73/85)
S Meubelmaker
* 30.01.1796 te Kalkar
+ 11.12.1828 te Kalkar
- 137/35 **Anna Maria** (IV274/174HH)(Dv73/85)
S * 10.02.1801 te Kalkar EvgI
+ 13.01.1883 te Orsoy
oo 27.04.1838 te Orsoy
Peter Hannessen
Schoenmaker
* 07.1808
+ 09.12.1889 te Orsoy
In dit gezin zijn 2 zonen en 1 dochter geboren.
- 73/86 **Ida** (ook Knypschaar) (III211/175HH)(Dv60/19)
S * 18.01.1754 te Orsoy EvgI
+ ?
oo 21.03.1782 te Orsoy
Friedrich Wilhelm Schindler
Prediker
* ?
+ ?
In dit gezin zijn 2 kinderen bekend.
- 73/87 **Caterina** (III212/175HH)(Dv60/19)
S * 18.02.1756 te Orsoy EvgI
+ 10.06.1803 te Orsoy
oo 21.03.1786 te Orsoy
Peter Sieberg
* 25.03.1756 te Orsoy
+ ?
In dit gezin zijn 3 kinderen bekend
- 73/88 **Maria** (Knipschaer) (III213/175HH)(Dv60/19)
S * 13.01.1759 te Orsoy EvgI
+ 03.06.1770 te Orsoy
- 73/89 **Christian Jacob**(Knipschaer) (III214/175HH)(Zv60/19)
S * 21.12.1762 te Orsoy EvgI
+ 04.08.1817 te Orsoy
oo 16.04.1792 te Kalkar
Maria Peypers
* ?
+ ?
Er is 1 zoon bekend. (137/36)
- 137/36 **Johann Heinrich Samuel** (IV275/175)(Zv73/89)
S * 01.04.1793 te Orsoy
+ 17.03.1796 te Orsoy
- 73/90 **Johannes** (Knipschaer) (III215/175HH)(Zv60/19)
S * 10.02.1765 te Orsoy

73/91 **Jacob Arnold** (Knipschaer) (III216/176HH)(Zv60/19)
S * 21.05.1767 te Orsoy Evgl
 + ?
 oo 07.03.1793 te Orsoy
 Odelia Beyarts
 * in 1766 te Orsoy
 + ?

Er zijn 6 kinderen bekend. (137/37-137/42)

137/37 **Arnold Jacob Knipschaer** (IV276/176HH)(Zv73/91)
S * 05.04.1793 te Orsoy
 + 20.07.1793 te Orsoy

137/38 **Louise Jacobine Pauline Knipschaer** (IV277/176HH)(Dv73/91)
S * 27.09.1794 te Orsoy
 + vermoedelijk als jong kind overleden

137/39 **Marianne Arnoldine Knipschaer** (IV278/176HH)(Dv73/91)
S * 04.04.1797 te Orsoy
 + ?

137/40 **Louise Johanna Knipschaer** (IV279/176HH)(Dv73/91)
S * 01.03.1799 te Orsoy
 + ?

137/41 **Anton Samuel Knipschaer** (IV280/176HH)(Zv73/91)
S * 10.04.1802 te Orsoy
 + ?

137/42 **Helena Knipschaer** (IV281/176HH)(Dv73/91)
S * 20.04.1805 te Orsoy
 + ?

73/92 **Georg Arnold** (Knipschaer) (III217/176HH)(Zv60/19)
S * 20.10.1768 te Orsoy
 + 27.09.1810 te Orsoy

73/93 **Louisa Christina Catharina** (Knipschaer) (III133/176HH)(Dv60/19)
S * 10.03.1770 te Orsoy Evgl
 + 03.08.1847 te Arnhem
 oo 27.01.1799 te Arnhem
 Johannes Arnoldus Troost
 Direkteur van de Pruisische Post naar Arnhem
 * 10.01.1772 te Arnhem
 + 08.01.1850 te Arnhem

Er zijn 8 kinderen uit dit huwelijk geboren.

73/94 S	Arnold (Knipschaer) Schipper * 25.10.1771 te Orsoy + 11.01.1848 te Orsoy oo 01.08.1801 te Ruhrort Wilhelmine Maria Morgenroth * 1777 te Elberfeld + 17.04.1830 te Orsoy	(III218/177HH)(Zv60/19) Evgl
Er zijn 7 kinderen bekend. (137/43-137/49)		
137/43 S	Maria Helena Knipschaer * in 1807 te Duisburg + 10.04.1829 te Orsoy	(IV282/177HH)(Dv73/94)
137/44 S	Johann Arnold Knipschaer * 12.08.1809 te Orsoy + 29.10.1809 te Orsoy	(IV283/177HH)(Zv73/94)
137/45 S	Maria Louisa Knipschaer * 16.11.1810 te Orsoy + 06.10.1811 te Orsoy	(IV284/177HH)(Dv73/94)
137/46 S	Louise Frederika Knipschaer * 24.04.1813 te Orsoy + ?	(IV285/177HH)(Dv73/94)
137/47 S	Maria Christine Knipschaer (ook Knibscher) * 04.07.1815 te Orsoy + vóór 1858 ? oo 25.02.1846 te Elberfeld Johann Heinrich Hermann Beinecke * 14.04.1819 te Neuenmunster RK + 08.07.1870 te Keulen	(IV288/177HH)(Dv73/94)
Er is 1 zoon bekend.		
137/48 S	Johann Arnold Knipschaer * 10.07.1817 te Orsoy + ?	(IV365/177HH)(Zv73/94)
137/49 S	Adolf Knipschaer * 30.01.1823 te Orsoy + ?	(IV366/177HH)(Zv73/94)
73/95 S	Wilhelmine Helena (Knipschaer) * 20.06.1776 te Orsoy + 12.06.1851 te Ruhrort ongetrouwd	(III219/177HH)(Dv60/19)
60/20 S	Bastian Theodor (ook Knipscher) * 27.09.1726 te Arnhem + ?	(II94/178HH)(Zv23/13) Geref.

60/21	Jan Christoffel Willemsz	(II95/178HH)(Zv23/13)
S	Schipper	
	* 26.09.1728 te Nijmegen	Geref.
	+ ?	
	oo 08.04.1762 te Rotterdam	
	Catharina van der Graaf (Greef)	
	* ?	
	+ 12.09.1805	
Er zijn 4 zonen bekend (73/96-73/99)		
73/96	Wilhelm Jacob	(III129/178HH)(Zv60/21)
S	Kerksecretaris	
	* 16.01.1763 te Rotterdam	
	+ 14.07.1797 te Rotterdam	
	oo 03.11.1793 te Rotterdam	
	Maria Cornelia Hoppesteyn	
	* Rotterdam	
	+ ?	
Er zijn 2 kinderen bekend. (137/50-137/51)		
137/50	Jan Christiaan Wilhelm	(IV211/178HH)(Zv73/96)
S	* 27.06.1794 te Rotterdam	
	+ 06.07.1794 te Rotterdam	
137/51	Cornelia Johanna	(IV212/178HH)(Dv73/96)
S	* 12.05.1797 te Rotterdam	
	+ 12.05.1797 te Rotterdam	
73/97	Gerhard	(III130/178HH)(Zv60/21)
S	* 13.02.1766 te Rotterdam	
	+ 06.03.1772 te Rotterdam	
73/98	Jacobus	(III131/180HH)(Zv60/21)
S	* 28.10.1770 te Rotterdam	
	+ 21.06.1781 te Rotterdam	
73/99	Gerhard Jan	(III132/180HH)(Zv60/21)
S	* 04.04.1773 te Rotterdam	
	+ ?	
60/22	Jacobus	(II96/180HH)(Zv23/13)
S	Schipper	
	* 05.02.1734 te Ruhrort	Evgl.
	+ 17.07.1784 te Arnhem	
	oo 15.01.1758 te Orsoy	
	Wilhelmine van der Wiel (v.d. Wyl)	
	* 24.12.1730 te Orsoy	Prot.
	+ tussen 1777-1785	
Er zijn 8 kinderen bekend. (73/100-73/107)		

137/53 S	Johannes * 19.04.1795 te Arnhem *d 21.05.1795 te Arnhem + ?	(IV227/196HH)(LK)(Zv73/106) Ref.
137/54 S	Wilhelm * 04.10.1798 te Arnhem *d 07.10.1798 te Arnhem + 07.02.1822 te Dusseldorf	(IV228/196HH)(LK)(Zv73/106) Ref.
137/55 S	Henriette * 24.11.1805 te Arnhem + ?	(IV229/196HH)(Dv73/106) Ref.
137/56 S	Wilhelmine * 14.10.1807 te Arnhem *d 17.12.1807 te Arnhem + ?	(IV230/196HH)(LK)(Dv73/106) Ref.
137/57 S	Christian Jacob *d 31.10.1810 te Arnhem + ?	(IV231/196HH)(Zv73/106) Ref.
73/107 S	Elisabeth * 05.04.1770 te Arnhem + 28.07.1829 te Zutphen oo 21.10.1792 te Velp Ghyben Johannes Badon Belastingenontvanger * 25.06.1764 te Vlaardingen + 16.11.1831 te Zutphen	(III220/195HH)(Dv60/22) Ref.
60/23 S	Maria Catharina Mechtilda *d 12.05.1737 te Wesel + 05.05.1786 te Rotterdam oo 29.08.1762 te Rotterdam Jacobus Taevenraet * ? te Rotterdam + 04.10.1798 te Rotterdam	(II97/178HH)(Dv23/13) Evgl

vervolg van blz. 34
NIJMEGEN

26 Herman Cornelisz & 1^e Catharina v.d. Pauvert / 2e Sibilla Steijn

Als aan het einde van de 17^e eeuw, na veel verlies tegen de Fransen en een tijd van slechte handel in de republiek, de vrede van Rijswijk resulteert in een verbetering van de economie, bloeit de handel weer op. Er komt rust in de regio en de scheepvaart kan weer ongedwongen zijn weg vervolgen. Het is 1709; Herman, nu net 22 jaar, zit te mijmeren aan de Nijmeegse kade. Wat had zijn vader het zwaar de afgelopen jaren. Zij wonen nog steeds in Kleve, maar Nijmegen is de haven, waar Herman het liefst komt. Niet alleen omdat hij daar zijn handel goed kan verkopen, zijn vader kwam hier immers al jaren, maar hij had hier Catrien leren kennen, de dochter van schipper v.d. Pauvert. Sinds vorig jaar staat hij nu zelf aan het roer. Vader kan het niet meer opbrengen vanwege zijn gezondheid. Hij gaat nog wel eens mee, maar laat de handel nu voornamelijk aan zijn oudste zoon over. Het gaat naar en van Dordrecht, altijd weer op Nijmegen aan. Dan weer Duitsland in, maar nooit verder dan Kleve. Hij zit op de uitkijk en verwacht ieder moment het schip, waarop zijn Catrien. Zij heeft deze keer een reisje met haar vader meegemaakt. Het is maar voor kort. Eén avondje op de kade tijdens een zwoele zomeravond. Het schip is reeds geladen en de volgende ochtend zal Herman vroeg vertrekken richting Dordrecht. Hij zou Catrien graag meenemen, maar haar vader vindt haar nog te jong. Ze is nog maar 16. Zo zien ze elkaar soms kort, dan weer wat langer. Zij woont met haar moeder aan de wal in Nijmegen. Voor Herman zijn het gouden tijden. De handel bloeit op. Johan Willem Friso regeert en zorgt voor de welvaart. Hoge lonen, maar ook hoge belastingen. En dan komt het er onverwacht toch van dat Herman de dochter van v.d. Pauvert mag huwen. Op 3 mei 1711 staan zij voor de burgervader van de gemeente Nijmegen:

Herman Cornelisz Knipscheer & Catharina v.d. Pauvert

De handel gaat weer door en de volgende morgen vroeg gaan ze samen aan boord, richting Dordrecht. Helaas komen na een paar jaar al de problemen met de gezondheid van Catrien. Ze wordt ziekelijk en zwak, blijft bij haar ouders in Nijmegen en sterft in haar 25^e levensjaar. Na een jaar neemt Herman Sibilla mee aan boord. Zij komt uit Wesel en is een grote steun voor hem. Een half jaar later huwen ze in Wesel en vestigen zich tevens in deze plaats. Nog geen vijf maanden later op 12 juni 1720 wordt een dochter, Emerina, geboren. Even is er geluk in het gezin, maar dat mocht niet lang duren. Emerina is 1 ½ jaar, als zij aan een kinderziekte overlijdt. In september 1722 wordt weer een dochter geboren, die vernoemd wordt naar haar overleden zusje. Maar ook zij overlijdt al jong op 2 ½ jarige leeftijd. Kort daarvoor wordt ook nog een kindje dood geboren en ook hun 4^e kindje, een dochter, geboren op 22 september 1726, wordt nog geen jaar oud.

Het is bekend, dat zij nog vaak in Wesel afmeerden, maar op een gegeven moment zijn ze uit het gezicht verdwenen en is er van hen niets meer vernomen. Het is dus onbekend waar zij uiteindelijk terecht zijn gekomen

6 **Herman Cornelisz** (II/5)(I98/315HH)(Zv16)
S Schipper
* 22.06.1687 te Ammerzoden(Maas)
+ ?
oo1 03.05.1711 te Nijmegen
 Catharina v.d. Pauvert(Catrien)
*d 07.05.1693 te Nijmegen
+ vóór 1719
oo2 14.01.1720 te Wesel
 Sibilla Steyn
* Wesel
+ ?

Er zijn 4 kinderen bekend. (73/1-73/4)

73/1 S	Emerina * 12.06.1720 te Wesel + vóór 1722	(II141/315HH)(Dv26) Evgl
73/2 S	Emerina * 16.09.1722 te Wesel + 27.03.1725 te Wesel	(II142/316HH)(Dv26) Evgl
73/3 S	NN * 22.11.1724 te Wesel + 22.11.1724 te Wesel	(II144/316HH)(Kv26)
73/4 S	Johanna * 22.09.1726 te Wesel + 01.09.1727 te Wesel	(II143/316HH)(Dv26) Evgl

vervolg van blz. 34

(27) Johannes Knipscheer & 1^e Dina Hessing / 2^e Anna Bohres

WANHEIM

Broer Jan trekt als schipper Duitsland in, niet wetende dat hij met dat besluit een enorme stamboom in dat land zal gaan opzetten. Zijn nazaten zullen zich dan ook voornamelijk rond Wanheim, Krefeld en Mulheim gaan vestigen. Weer later zullen deze takken dan worden opgesplitst in veranderde familienamen, zoals Knipscher, Knippscheer en Knepscher. Ook Jan, opgegroeid in Nijmegen, is vaak langs de kade te vinden, als hij daar ligt om te lossen of te laden. Hij heeft ook veel contact met andere schippers en is, net als zijn broer Herman verliefd op een dochter van een schipper en wel op die van schipper Abraham Hessing. Dina is 1 jaar ouder en komt uit Wesel. Zij woont met haar ouders aan boord.

Hun thuishaven is Wanheim. Dat is voor Jan dan ook de reden, dat hij kiest voor de richting Wanheim. Als later in Duitsland door Max Knipscher het stamboomonderzoek wordt opgezet, komt men bij Jan niet verder terug. Hij blijkt dan de oudste stamvader te zijn in het Wanheimer Knipscheergeslacht. De familienaam wordt dan nog voornamelijk geschreven als Knibscheer.

Het is zo dat vele schippers hun dochter weer graag gehuwd willen zien met een schipper. Zij zijn aan boord groot gebracht en het geeft een vertrouwd gevoel wanneer ook de dochter schippersvrouw wordt. Zo treden *Johannes Knibscheer en Dina Hessing* in augustus 1727 in Wanheim in het huwelijk. Tegen de zin in van vader Abraham Hessing vestigen zij zich in Wanheim. Dina blijft nu als schippersvrouw steeds alleen thuis als Jan op de vaart is. Jan heeft een klein huisje gehuurd met een stukje grond, dat Dina zal gaan gebruiken om wat groenten en aardappels op te verbouwen. Het schippersvak levert Jan te weinig op om van te kunnen leven. Hij is veel van huis om zoveel mogelijk vrachtjes te krijgen. Het gebeurt dan ook dat een tweeling wordt geboren terwijl Jan niet thuis is. Dina verschijnt nu alleen bij de dominee in Friemersheim om het dochttertje Catharina te laten dopen. Eerst daar maakt zij bekend, dat haar tweelingzusje dood is geboren. Catharina zal het ook niet lang maken. Zij sterft enkele dagen na de geboorte en wordt op 18 november begraven. Ook hun zoontje Cornelius, geboren in 1730, overlijdt door een kinderziekte op 2-jarige leeftijd. Een triest begin in dit gezin. Kindersterfte komt veel voor in deze tijd. Kinderziektes zijn moeilijk te bestrijden en de hygiëne bij bevallingen laat nog veel te wensen over.

Als Cornelius op 1 april 1732 sterft is Dina al weer 4 maanden zwanger. Op 2 september 1732 wordt dan weer een tweeling geboren, welke de namen krijgen van de vooroverleden kinderen: Cornelius Petrus en Catharina Johanna. Cornelius zal dan weer maar 2 jaar worden, maar Catharina (73/9) komt door haar kinderjaren heen. Weer twee jaar later komt nog eens een tweeling ter wereld, maar ook deze dochttertjes sterven op jonge leeftijd.

Op 31 december 1735 wordt **Hermannes (73/12)** geboren. Hij overleeft voorlopig zijn zusje en broertje, die nog in 1738 en 1740 geboren worden. Zij sterven in 1741 en 1745.

Het leven voor Dina is zwaar. Zij staat nu voor de opvoeding van haar twee kinderen. Zij schaffen zich een geit en een varken aan. Voor melk en t.z.t. voor vlees terwijl de tuin hun nu regelmatig groenten en aardappels levert. Als zij dan ook nog eens ziek wordt en overwerkt, kan zij het niet meer aan en sterft kort na haar verjaardag op 51-jarige leeftijd. Nog in dat zelfde jaar huwt Jan voor de tweede maal met de 39-jarige Anna Bohres. Zij zal de taak in huis van Dina overnemen. Kinderen wil ze niet. Er is te veel leed met alle kindersterfte. Zo groeit het gezin verder op onder stiefmoeder Anna, die de kinderen van Jan ziet als haar eigen kinderen.

Al enkele jaren komt Heinrich, neefje van Anna, op bezoek. Van oorsprong sloopstimmerman, maar als er weinig werk is helpt hij zoveel mogelijk bij Anna op het land. Tevens koopt hij hier en daar nog een stuk land en verhuurt dat aan derden om te verbouwen. Er is een liefdesrelatie ontstaan tussen Heinrich en Catharina en uiteindelijk treden zij op 19 juni 1761 in het huwelijk. Zij vestigen zich elders in Wanheim. Precies 3 jaar later huwt ook zoon Hermannes. Hij is sinds zijn 14e jaar al schippersknecht, dwaalt van de ene schipper naar de andere. Hij is al vroeg het huis uit en heeft een eenvoudig huisje in Wanheim. Op één van zijn reisjes leert hij in Orsoy aan de wal Sophie kennen. Steeds weer ontmoet hij haar daar en neemt haar later mee naar huis. Haar vader is ook schipper en ook zij wonen in Wanheim.

Na enkele jaren raakt Sophie zwanger en denken ze er aan om nu maar eens te gaan trouwen. Dit wordt door het onregelmatige werk van Herman steeds weer uitgesteld tot men besluit om op 16 juni 1764 in Orsoy in het huwelijk te treden.

Te laat, Sophie haalt het niet meer. Het is onbekend of dit dochtertje op tijd of wellicht te vroeg is geboren. Op 4 juni 1764 wordt Anna Catharina (113/1) geboren en op 16 juni volgt de huwelijksvoltrekking in Orsoy:

Hermannes Knijpscheer & Sophie Duven

Kleine Anna is helaas weer als kind gestorven, echter onbekend wanneer. Vader Jan heeft inmiddels zijn schip verkocht en heeft met de opbrengst het huurhuisje kunnen kopen. Hij heeft zich verdiept in de akkerbouw en heeft zo het huishouden kunnen verdienen in alle eenvoud. Inmiddels wordt in het gezin Hermann en Sophie een eerste zoon geboren op 2 januari 1766: **Johannes (113/2)**, en 2 jaar later op 18 maart 1768 een tweede zoon: **Cornelius (113/3)**. Terwijl Anna wordt ingeschreven als Knijpscheer, worden de twee jongens nog steeds ingeschreven als Knibscheer. Na dochter Dina (113/4), geboren in 1771, wordt een derde zoon geboren op 23 december 1773: Jacobus (113/5). Hij zal echter na 14 maanden weer sterven.

Als op 7 juli 1776 weer een zoon wordt geboren, noemen ze hem wederom **Jacobus (113/6)**. In die laatste periode is echter plotseling vader Jan op 74-jarige leeftijd overleden. Zijn weduwe Anna weet zich nog 14 jaar te redden met de producten van hun land en overlijdt op 76-jarige leeftijd. De drie zonen van Herman en Sophie nemen niet meer, zoals vader en grootvader, het schippersberoep aan. Het is een onrustige tijd in deze jaren. Dan weer de Oostenrijkers, dan weer de Fransen. Een burgeroorlog in de lage landen. Er is te weinig handel op het water, die voornamelijk uit Dordrecht en Amsterdam moet komen. Johannes kiest voor de akkerbouw. Hij koopt een schamel pandje en bouwt dit uit tot een klein boerderijtje en huwt op 22 november 1789 in Friemersheim:

Johannes Knibscheer & Catharina Drüen

Dit wordt geen gelukkig huwelijk. Catharina wordt slechts 25 jaar. Ook hun drie kinderen overlijden in hun eerste levensjaren. Else, de tweede dochter, leeft nog als Johannes 4 maanden na het overlijden van zijn eerste vrouw voor de tweede maal in het huwelijk treedt op 22 juni 1794 in Friemersheim:

Johannes Knibscheer & Sybilla Brans

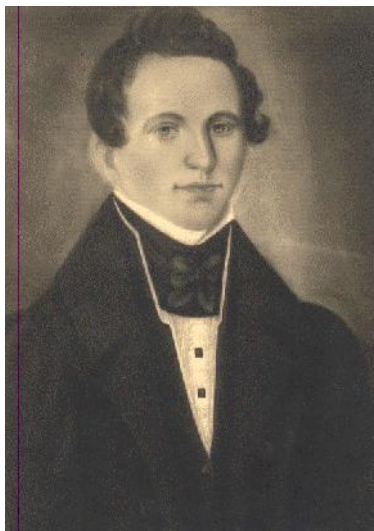
Hun eerste dochter Gertrud wordt geboren op 8 maart 1795, maar sterft weer 6 maanden later en nog geen twee maanden daarna sterft ook Else uit zijn eerste huwelijk. Rouw en verdriet ook weer in dit huwelijk. Hoe moeten ze verder. Ze werpen zich op het boerenbedrijf. Kopen vee, paarden en een grotere bewoning. Ook zijn moeder overlijdt in december 1797, zij werd 62 jaar. Een maand later wordt een zoon **Heinrich (164/5)** geboren en daarna volgen nog 4 zonen; **Hermann (164/6)**, **Wilhelm (164/7)**, **Gerhard (164/8)** en **Johann (164/9)**, resp. in 1799, 1802, 1804 en 1807. Zij zullen allen een hogere leeftijd behalen. In die tijd wonen ze aan de Pruisisch/Franse grens, waar regelmatig onenigheid ontstaat met het Franse leger. De Franse revolutie zorgt steeds weer voor onrust in deze streek. Eerst in 1815 trekt Napoleon zich terug. Door deze gebeurtenissen heeft dit gezin slechts van een karig bestaan geleefd. Doch na 1815 worden de levensverwachtingen weer beter als tijdens het Weens congres wordt besloten dat de linker Rijnsoever bij Pruisen zal worden ingedeeld.

Vader Johannes wordt de stamvader van de Wanheim/Krefelder linie. De naam Knipscheer zal later geschreven worden als Knipscher. Alleen de tak van zijn jongste zoon Johann blijkt nog een mengelmoes van verbasterde namen Knipscheer te hebben.

Hoe gaat het verder met zijn broers Cornelius en Jacobus? Cornelius huwt op 18 juni 1797 met Hilleken Schmitz. Zij vestigen zich in Friemersheim, waar hun eerste 2 kinderen worden geboren. In 1801 verhuizen ze terug naar Wannheim, waar ook nog eens 2 kinderen geboren worden. Cornelis wordt de stamvader van de Mülheimer linie, zoals later in de stamboom is te zien. De naam Knibscheer zal later in deze aftakking geschreven worden als Knippscheer.

Jacobus huwt op 12 april 1801 met Gerdrutt Achterberg uit Werthausen. Zij huwen in Friemersheim en vestigen zich ook in deze plaats. Hun eerste twee kinderen worden nog in de ouderlijke woning bij de ouders van Gerdrutt geboren. Jacobus wordt de stamvader van de Krefelder linie. De naam Knibscheer zal in deze tak later geschreven worden als Knepscher. In 1804 overlijdt vader Hermannes. De kinderen van Johannes en Sibilla groeien allen op in Wanheim.

De jongste zoon Johann (foto) wordt bediende in het slot van de familie “von der Leyen” in Krefeld . Hij is tevens huisschilder en woont op een kamer in het slot. In 1830 overlijdt zijn moeder op 66-jarige leeftijd. Hij heeft in Krefeld Christine leren kennen. Zij is als dienstster ook in dienst bij de fam. “von der Leyen”. Een geloofsverschil verstoort hun relatie, maar wat gebeurtChristine wordt zwanger. Als op 9 augustus 1835 een zoon, **Ferdinand (229/11)**, wordt geboren, moeten ze toch snel een trouwdag regelen.

Zij huwen op 22 oktober 1835:

Johann Knipscheer & Christina Maria Monica Wirtz.

Zij wonen in de Niederstrasse in Krefeld. Het probleem in dit huwelijk blijft, dat Christine van Rooms Katholieke huize komt en Johann uit een Hervormde familie. In die tijd geeft dat nog al wat problemen. Christine komt uit een streng katholiek gezin uit Titz bei Jülich. Ferdinand wordt min of meer gemengd opgevoed. Een tweede zoon **Johann Pieter (229/12)** wordt geboren op 4 april 1839. Een jaar later sterft zijn vader op 74-jarige leeftijd. Er worden daarna in dit gezin nog 3 kinderen geboren; **Gerhard (229/13)** in 1843, **Gottfried (229/14)** in 1846 en Margarethe (229/15) in 1851. Met de geboorte van de laatste dochter, die RK wordt gedoopt, besluiten ze om alle kinderen alsnog RK te laten dopen, waardoor alle nakomelingen in deze aftakking later ook RK worden gedoopt.

Ferdinand wordt wever en huwt in 1865 met Josje Grund. Zij krijgen twee kinderen, van wie de zoon **Karl Johann (334/34)** diplomaat en koopman wordt. Van deze kinderen is verder weinig bekend.

Johann Pieter neemt het beroep van zijn vader op en huwt in 1868 met Johanna Mäskes. Zij krijgen 4 kinderen, 5 kleinkinderen en 2 achterkleinkinderen. Van de kinderen zijn er vermoedelijk 2 jong overleden. De kleinkinderen, kinderen van Max en Anna, leven allen in het begin van de twintigste eeuw. Van twee zonen is bekend dat uit beider huwelijk: Max Knipscher & Hilde Schwerdtm en Heinrich Otto Hermann Knipscher & Hedwig Cox, nog een zoon wordt geboren.

Gottfried Friedrich wordt ook wever en huwt in 1874 met Anna Aldendorf en een jaar later huwt Margarethe met Heinrich Krebbers. In het gezin van Gottfried en Anna worden 7 kinderen geboren. De eerste en laatste twee kinderen sterven jong. Dochter Sophie huwt met Peter Neuhoff, een boekdrukker; dit gezin blijft kinderloos.

Karl zal tweemaal in het huwelijk treden, maar van de vier daaruit voortkomende kinderen is niets meer bekend. Karl komt op 65-jarige leeftijd om het leven tijdens een luchtaanval in 1944 op Dusseldorf. In het gezin van Julius worden drie dochters geboren, waarvan ook niets meer bekend.

August Friedrich (334/44), geboren op 7 februari 1883, wordt huisschilder en neemt het bedrijf van zijn oom Johann over. Hij huwt op 22 november 1907 in Ahrweiler met Ursula Tretter. Zij is geboren in Bachem aan de Ahr. Zij krijgen 6 kinderen in de periode 1908 – 1913. Daarna wordt August betrokken bij de eerste wereldoorlog. Hij is gelegerd in Frankrijk en sneuvelt daar op 18 maart 1918 in Nogelle. Zijn vrouw hertrouwt daarna met Wilhelm Zielhoff.

De oudste zoon van August en Ursula, Heinrich Karl, wiens familienaam later ook wel staat gemeld als Knippscheer, huwt in 1930 met Christine Rohles. Zij krijgen 1 dochter. Ook in het gezin van Julius en Magdalene wordt in 1935 een dochter geboren. De jongste zoon August huwt met Ellie Bruns. Zij krijgen op 22 december 1937 in Erkrath een zoon. Van deze drie kinderen is verder niets bekend, waardoor deze tak op papier uitsterft.

(27) Johannes Knipscheer & 1^e Dina Hessing / 2^e Anna Bohres

73/5 **Catharina** (II145a/323HH)(Dv27)
S *d 08.11.1728 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 16.11.1728 te Wanheim-Friemersheim

73/6 **NN** (II145b/323HH)(Kv27)
S * 08.11.1728 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 08.11.1728 te Wanheim-Friemersheim

73/7 **Cornelius Petrus** (II146/323HH)(Zv27)
S * 23.02.1730 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 01.04.1732 te Wanheim-Friemersheim

73/8 **Cornelius Petrus** (II147/323HH)(Zv27)
S * 02.09.1732 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 07.11.1734 te Wanheim-Friemersheim

94.

73/9 **Catharina Johanna** (II148/323HH)(Dv27)
S * 02.09.1732 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + ?
 oo 19.06.1761 te Friemersheim
 Heinrich Bohres
 Scheepstimmerman in Wanheim
 * 14.04.1733 te Friemersheim
 + ?

Er zijn 4 kinderen, waarvan niets bekend.

73/10 **Ida Gerhardine Gertrud** (II149/323HH)(Dv27)
S * 04.11.1734 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + ?

73/11 **Gertrud** (II150/323HH)(Dv27)
S * 04.11.1734 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + ?

73/12 **Hermannus** (Hermann) (II151/324HH)(LK)(Zv27)
S (zijn naam werd ook wel geschreven als Knijpscheer)
 Schippersknecht
 * 31.12.1735 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 12.01.1804 te Wanheim
 oo 16.06.1764 te Orsoy
 Sophie Duven
 *d 27.02.1735 te Orsoy EvgI
 + 12.12.1797 te Wanheim

Er zijn 6 kinderen bekend. (113/1-113/6)

113/1 S	Anna Catharina ook wel Knypscheer genoemd * 04.06.1764 te Orsoy + ? Verder niets bekend.	(III204/324HH)(Dv73/12) Evgl
113/2 E	Johannes ook wel Knibscheer genoemd * 02.01.1766 te Wanheim + 27.12.1840 te Duisburg oo1 22.11.1789 te Friemersheim Catharina Drüen * 20.12.1768 te Werthausen + 24.02.1794 te Wanheim oo2 22.06.1794 te Friemersheim Sybilla Brans * 13.04.1764 te Wanheim + 29.10.1830 te Wanheim	(III205/325HH)(Zv73/12) Evgl. Evgl Evgl

Johannes is de stamvader van de Wanheim/Krefelder tak, waarin de naam later voornamelijk wordt geschreven met enkel e : (Knipscher).

Er zijn 3 kinderen uit het eerste en 6 kinderen uit het tweede huwelijk bekend (164/1-164/9)

164/1 E	Sophia Knibscheer * 09.1790 te Wanheim + 27.03.1791 te Wanheim	(IV313/325HH)(Dv113/2) Evgl
164/2 E	Else Knibscheer * 15.02.1791 te Wanheim + 08.11.1795 te Wanheim	(IV314/325HH)(Dv113/2) Evgl
164/3 E	Hermann Knibscheer * 02.02.1793 te Wanheim + 23.08.1794 te Wanheim	(IV315/325HH)(Zv113/2) Evgl
164/4 E	Gertrud * 08.03.1795 te Wanheim + 24.09.1795 te Wanheim	(IV316/326HH)(Dv113/2) Evgl
164/5 E	Heinrich Landarbeider * 07.01.1798 te Wanheim + 29.09.1846 te Duisburg oo 28.10.1821 te Friemersheim Anna Zimmermann * 12.02.1798 te Friemersheim + 26.03.1846 te Wanheim	(IV317/326HH)(Zv113/2) Evgl

Er zijn 5 kinderen bekend (229/1-229/5). >>>>> zie verder op blz. 161

164/6 **Hermann Knibscheer (Knipscher)** (IV318/346HH)(Zv113/2)
E Schilder in Krefeld

* 15.11.1799 te Wanheim EvgI

+ 22.09.1858 te Krefeld

oo1 16.11.1833

Amalie Otters

* 1800 te Schwanenberg

+ 15.02.1838 te Krefeld

oo2 12.11.1839 te Haan

Anna Wilhelmine Büren

* 06.10.1799 te Haan

+ 21.07.1856 te Krefeld

Er zijn 5 kinderen bekend (229/6-229/10) >>>>> zie verder op blz. 205

164/7 **Wilhelm** (IV319/348HH)(Zv113/2)

E * 23.05.1802 te Wanheim EvgI

+ 14.01.1864 te Wanheim

Ongehuwd gebleven.

164/8 **Gerhard** (IV320/348HH)(Zv113/2)

E Schilder in Krefeld

* 16.09.1804 te Wanheim EvgI

+ 30.04.1856 te Krefeld

oo 05.08.1830 te Krefeld

Margarethe Louven

* 16.05.1793 te krefeld

+ 15.03.1869 te Krefeld

Verder niets bekend.

164/9 **Johann** (IV321/349HH)(Zv113/2)

E Schilder en Bediende in slot van de familie von der Leyen.

* 07.05.1807 te Duisburg EvgI

+ 23.03.1869 te Krefeld

oo 22.10.1835 te Krefeld

Christina Maria Monica Wirtz

* 17.12.1807 te Titz bei Jülich RK

+ 05.11.1894 te Krefeld

Er zijn 5 kinderen bekend (229/11-229/15).

229/11 **Ferdinand August** (V301/349HH)(Zv164/9)

E Wever

* 29.08.1835 te Krefeld EvgI (later RK)

+ 12.05.1912 te Krefeld

oo 25.02.1865 te Krefeld

Josepha Helena Grund

* 22.08.1834 te Elberfeld

+ 30.04.1884 te Krefeld

Er zijn 2 kinderen bekend. (334/34-334/35)

334/34 **Karl Johann** (VI407/349HH)(Zv229/11)
E Diplomaat/Koopman
 * 11.04.1866 te Krefeld RK
 + ?
 oo 11.06.1895 te Krefeld
 Maria Jungbluth
 * 31.03.1872 te ?
 + 31.10.1936 te Krefeld

334/35 **Helene Christine** (VI408/349HH)(Dv229/11)
E * 27.04.1869 te Krefeld RK
 + 01.10.1909 te Krefeld
 oo 09.08.1895 te Krefeld
 Josef Vieth
 * ?
 + ?

229/12 **Johann Peter** (later Knipscher) (V302/350HH)(Zv164/9)
E Schilder
 * 04.04.1839 te Krefeld Evgl (later RK)
 + 10.02.1917 te Krefeld
 oo 15.02.1868 te Krefeld
 Johanna Elisabeth Albertine Mäskes
 * 05.08.1839 te Krefeld
 + 20.04.1904 te Krefeld

Er zijn 4 kinderen bekend. (334/36-334/39)

334/36 **Maximilian Hermann Johann Knipscher**
E (VI409/350HH)(Zv229/12)
 * 25.11.1868 te Krefeld RK
 + 22.05.1938 te Krefeld
 oo 06.02.1896 te Krefeld
 Anna Katharina Spans
 * 23.04.1869 te Essen RK
 + ?

Er zijn 5 kinderen bekend. (395/29-395/33)

395/29 **Johanna Bernhardine Knipscher**
 (VII394/350HH)(Dv334/36)
E * 14.11.1896 te Krefeld RK
 + ?

395/30 **Maria Knipscher** (VII395/350HH)(Dv334/36)
E * 05.06.1898 te Krefeld RK
 + ?

395/31 **Max Knipscher** (VII396/350HH)(Zv334/36)
E Bakker

* 05.09.1900 te Krefeld RK

+ 22.05.1938 te Krefeld

oo1 05.09.1927 te Krefeld

Hilde Schwerdtn

* 15.06.1901 te ? Evgl.

+ 25.05.1930 te Krefeld

oo2 28.04.1934 te Krefeld

Hedwig Klussek

* 14.04.1907 te Oberhausen RK

+ ?

Er is 1 zoon bekend. (481/18)

481/18 **Max Gustav Knipscher**
(VIII388/350HH)(Zv395/31)

E * 31.01.1929 te Krefeld RK

395/32 **Heinrich Otto Hermann Knipscher**
(VII397/350HH)(Zv334/36)

E Bakker

* 07.04.1903 te Krefeld RK

+ ?

oo 15.05.1933 te Krefeld

Hedwig Cox

* 05.08.1905 te Krefeld RK

+ ?

Er is 1 zoon bekend. (481/19)

481/19 **Heinz Gerd Knipscher**
(VIII389/350HH)(Zv395/32)

E * 07.03.1934 te Krefeld RK

395/33 **Bernhardine Helene Johanna Knipscher**
(VII398/351HH)(Dv334/36)

E * 06.06.1905 te Krefeld RK

+ ?

oo 04.08.1934 te Krefeld

Peter Stangenberg

* 19.06.1903 te Krefeld

+ ?

334/37 **Margarethe Johanna Knipscher**
(VI410/351HH)(Dv229/12)

E * 02.04.1872 te Krefeld RK

+ ?

334/38 **Otto August Knipscher** (VI411/351HH)(Zv229/12)

E * 13.06.1874 te Krefeld RK

+ 23.12.1877 te Krefeld

334/39 **Heinrich Gerhard Knipscher** (VI412/351HH)(Zv229/12)

E Bakker
 * 14.11.1875 te Krefeld
 + 15.03.1937 te Krefeld
 oo 15.06.1904 te Krefeld
 Johanna Henriette Dahmen
 * 04.09.1876 te Krefeld
 + ?

229/13 **Gerhard** (V303/351HH)(Zv164/9)

E Brouwer
 * 20.07.1843 te Krefeld EvgI
 + 19.07.1871 te Moers (gestoken)
 ongehuwd

229/14 **Gottfried Friedrich** (V304/351HH)(Zv164/9)

E Wever
 * 25.12.1846 te Krefeld EvgI (later RK)
 + 07.09.1903 te Krefeld
 oo 31.10.1874 te Krefeld
 Anna Katharina Sophie Aldendorf
 * 22.05.1853 te Krefeld
 + 18.03.1909 te Krefeld

Er zijn 7 kinderen bekend. (334/40-334/46)

334/40 **Jakob Friedrich** (VI413/351HH)(Zv229/14)

E * 14.02.1875 te Krefeld RK
 + 27.01.1878 te Krefeld

334/41 **Sophie** (VI414/351HH)(Dv229/14)

E * 07.08.1876 te Krefeld RK
 + 21.03.1951 te Krefeld
 oo 12.05.1899 te Krefeld
 Peter Neuhoff
 Boekdrukker
 * 29.08.1874 te Krefeld
 + ?

334/42 **Karl** (VI415/352HH)(Zv229/14)

E * 10.02.1879 te Krefeld RK
 + 09.09.1944 te Dusseldorf
 oo1 24.09.1904 te Duisburg
 Anna Rosenbaum
 * 31.12.1882 te Barmen
 + 29.12.1920 te Dusseldorf
 oo2 21.08.1923 te Dusseldorf
 Maria Born
 * 13.11.1878 RK
 + 28.02.1960 te Dusseldorf

Er zijn 4 kinderen bekend. (395/34-395/37)

- 395/34 **Julius** (VII399/352HH)(Zv334/42)
E Musicus
 * 24.12.1905 te Duisburg RK
 + ?
- 395/35 **Maria Anna** (VII400/352HH)(Dv334/42)
E * 08.07.1908 te Krefeld-Linn RK
 + ?
- 395/36 **Peter** (VII401/352HH)(Zv334/42)
E * 24.07.1911 te Friemersheim RK
 + ?
- 395/37 **Anna** (VII402/352HH)(Dv334/42)
E * 14.10.1924 te Düsseldorf RK
 + ?
- 334/43 **Julius** (VI416/352HH)(Zv229/14)
E Meubelmaker
 * 15.10.1880 te Krefeld RK
 + 16.11.1933 te Krefeld
 oo 17.11.1904 te Krefeld
 Dina Rosenbaum
 * 03.11.1884 te Barmen
 + ?
- Er zijn 3 kinderen bekend. (395/38-395/40)
- 395/38 **Johanna** (VII403/352HH)(Dv334/43)
E * 17.03.1917 te Krefeld RK
 + ?
 oo 27.08.1938 te Krefeld
 Johann Holzschneider
 * 08.06.1910 te Krefeld
 + ?
- 395/39 **Anna** (VII404/352HH)(Dv334/43)
E * 21.11.1919 te Krefeld RK
 + 24.05.1936 te Hüls
 ongehuwd
- 395/40 **Hubertine** (VII405/352HH)(Dv334/43)
E * 28.02.1922 te Krefeld RK
 + ?
- 334/44 **August Friedrich** (VI417/353HH)(Zv229/14)
E Huisschilder
 * 07.02.1883 te Krefeld RK
 + 18.03.1918 te Nogelle
 oo 22.11.1907 te Ahrweiler
 Ursula Tretter
 * 23.08.1884 te Bachem (Ahr)
 + ?
- Er zijn 6 kinderen bekend. (395/41-395/46)

395/41 **August** (VII406/353HH)(Zv334/44)
E * 22.10.1913 te Düsseldorf RK
 + ?
 oo 17.10.1936 te Erkrath
 Elisabeth Bruns
 * 08.12.1909 te Moers
 + ?
 Er is 1 zoon bekend. (481/20)

481/20 **Heinrich Wilhelm** (VIII390/353HH)(Zv395/41)
E * 22.12.1937 te Erkrath

395/42 **Anna** (VII407/353HH)(Dv334/44)
E * 01.12.1909 te Düsseldorf RK
 + 24.11.1910 te Düsseldorf

395/43 **Heinrich Karl** (VII408/353HH)(Zv334/44)
E * 08.10.1908 te Düsseldorf RK
 + ?
 oo 24.05.1930 te Erkrath
 Christine Rohles
 * 11.08.1908 te Erkrath
 + ?
 Er is 1 dochter bekend. (481/21)

481/21 **Margarethe Wilma (ook Knippscheer)**
E (VIII391/353HH)(Dv395/43)
 * 29.04.1926 te Erkrath RK

395/44 **Julius August** (VII409/353HH)(Zv334/44)
E * 26.02.1911 te Düsseldorf RK
 + ?
 oo ?
 Magdalene Labonte
 * 07.06.1913 te Mettmann RK
 + ?
 Er is 1 dochter bekend. (481/22)

481/22 **Magdalene (ook Knippscheer)**
E (VIII392/353HH)(Dv395/44)
 * 21.08.1935 te Erkrath RK

395/45 **Hubert Peter** (VII410/355HH)(Zv334/44)
E * 02.05.1912 te Düsseldorf RK
 + 29.08.1913 te Düsseldorf

395/46 **Karl** (VII411/355HH)(Zv334/44)
E * 17.01.1915 te Düsseldorf RK
 + ?

334/45 **Johanna Anna** (VI418/351HH)(Dv229/14)
E * 13.11.1885 te Krefeld RK
 + 15.01.1904 te Krefeld

334/46 **Friedrich Karl** (VI419/351HH)(Zv229/14)
E * 15.11.1887 te Krefeld RK
 + 01.03.1889 te Krefeld

229/15 **Margarethe** (V305/355HH)(Dv164/9)
E * 20.10.1851 te Krefeld RK
 + 01.07.1886 te Krefeld
 oo 09.04.1875 te Krefeld
 Heinrich Krebbers
 * 20.02.1851 te Kalkar
 + 07.07.1928 te Krefeld

Er zijn geen kinderen bekend.

113/3 **Cornelius Petrus** (III206/355HH)(Zv73/12)
P ook wel Knipscheer genoemd
 * 18.03.1768 te Wanheim Evgl
 + 29.01.1833 te Wanheim
 oo 18.06.1797 te Friemersheim
 Hilleken Helene Schmitz
 * 21.02.1765 te Friemersheim Evgl
 + ?

Cornelius is de stamvader van de Mülheimer tak, waarin de naam later voornamelijk wordt geschreven met dubbel p (Knippscheer)

Er zijn 4 kinderen bekend (164/10-164/13)

164/10 **Johann Heinrich** (IV326/355HH)(Zv113/3)
P Kleermaker
 * 09.10.1797 te Friemersheim Evgl
 + ?
 oo 27.05.1821
 Sibilla Kesselberg
 * ? te Wanheim
 + ?

Er is 1 zoon bekend (229/16)

229/16 **Hermann** (V312/355HH)(Zv164/10)
P * 1822 ?
 + 14.09.1842 ?

164/11 **Anna Maria** (IV327/355HH)(Dv113/3)
P * 11.08.1800 te Friemersheim
 + ?
 oo 30.05.1824 te Duisburg
 Martin Müller
 * ?
 + ?

164/12 **Anna Katharina** (IV328/355HH)(Dv113/3)
P * 02.01.1806 te Wanheim
 + ?

164/13 **Hermann** (IV329/356HH)(Zv113/3)
P Meester Kleermaker
 * 16.09.1802 te Wanheim EvgI
 + 19.01.1848 te Mülheim-Speldorf
 oo 18.10.1828 te Mülheim a/Ruhr
 Maria Driescher
 * 09.06.1808 te Mülheim-Speldorf EvgI
 + 06.07.1885 te Mülheim-Speldorf
 Er zijn 5 kinderen bekend. (229/17-229/21) >>>>> zie verder op blz 295

113/4 **Dina** (III207/325HH)(Dv73/12)
S * 05.03.1771 te Wanheim EvgI
 + ?
 oo 21.11.1802 te Friemersheim
 Mathias Exel
 * in 1770
 + ?

113/5 **Jacobus** (III208/325HH)(Zv73/12)
S * 23.12.1773 te Wanheim EvgI
 + 22.02.1775 te Wanheim

113/6 **Jacobus (Knibscheer)** (III209/376HH)(Zv73/12)
K * 07.07.1776 te Wanheim EvgI
 + 09.11.1820 te Friemersheim
 oo 12.04.1801 te Friemersheim
 Gerdrutt Achterberg
 * 18.10.1779 te Werthausen EvgI
 + na 1840

Jacobus is de stamvader van de Krefelder tak, waarin de naam later wordt geschreven als Knepscher.

Er zijn 4 kinderen bekend (164/14-164/17)

164/14 **Margarethe Knibscheer** (IV322/376HH)(Dv113/6)
K * 20.10.1801 te Werthausen EvgI
 + ?
 oo 23.05.1824 te Duisburg
 Johann von der Eicken
 * in 1786
 + ?

164/15 **Hermann Knibscheer** (IV323/376HH)(Zv113/6)
K * 19.01.1804 te Werthausen EvgI
 + 17.04.1806 te Werthausen

164/16 **Hermann** (later Knepscher) (IV324/376HH)(Zv113/6)
K Operator
* 23.01.1810 te Rheinhausen EvgI
+ 19.05.1883 te Krefeld
oo1 18.06.1836 te Krefeld
 Sybilla Schroers
* 17.07.1810 te Krefeld EvgI
+ 02.08.1871 te Krefeld
oo2 30.11.1872 te Krefeld
 Johanna Ebert
* 04.11.1826 te Andernach EvgI
+ 19.07.1890 te Krefeld
Er zijn 7 kinderen bekend. (229/22/0-229/27) >>>>> zie verder blz. 209

164/17 **Maria** Knibscheer (IV325/376HH)(Dv113/6)
K * 24.09.1819 te Friemersheim
 + 04.06.1821 te Friemersheim

73/13 **Amalia Gertrude** (II152/324HH)(Dv27)
S * 01.02.1738 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 07.02.1745 te Wanheim-Friemersheim

73/14 **Johann Wilhelm** (II156/324HH)(Zv27)
S * 18.09.1740 te Wanheim-Friemersheim EvgI
 + 16.12.1741 te Wanheim-Friemersheim

vervolg van blz. 37

Schippersknecht

DORDRECHT/ROTTERDAM

We gaan weer terug naar de schippers. Naar een drietal zonen van Joachim Knipscheer en Grietje de Hoogh: **Herman (31/1), Arey (29) en Jan (30)**. Zij hebben alle drie het schippersvak van vader geleerd, begonnen als schippersknecht. Het is het einde van de 17^e eeuw, waarin deze jongens worden grootgebracht. Een onrustige tijd. De Fransen zijn steeds weer in de slag met Brabant en Vlaanderen en dat is in het noorden goed merkbaar. De handel in de republiek komt niet van de grond. Prins Willem II vertrekt naar Engeland en laat ons landje in de zorgen achter. Hij huwt Mary Stuart en zij worden koning en koningin van Engeland. Met de verovering van het katholieke Ierland ontstaat er een situatie met veel tegenstellingen, welke tot op de dag van vandaag (2006) nog steeds voortduren.

Waar blijft de handel met Engeland, zal vader Joachim steeds weer gezegd hebben als hij nodeloos in Dordrecht op vracht ligt te wachten en wat gaat er een gejuich op, als in 1697 de vrede van Rijswijk wordt getekend. Dat geeft een oppepper voor de komende jaren. De economie bloeit weer op. De republiek komt weer op krachten, zeker na het overlijden van prins Willem III, die wordt opgevolgd door Johan Willem Friso. We zijn inmiddels door de eeuwwisseling heen en de jongens worden al snel op eigen benen gezet. Arey is op kleine schaal begonnen tussen Nijmegen en Wesel. Als hij in Nijmegen Geertrui Mertz ontmoet, zijn zij in 1706 al spoedig een paar en vestigen zich aan boord van een nieuw schip.

Twee jaar later huwt ook Herman. Johanna van Tiel komt uit Wesel, maar zij huwen op 2 september 1708 in Neerbosch bij Nijmegen. Jan huwt in 1723 met Johanna de Klerk en zij vertrekken met het schip van vader Joachim al snel in de richting Dordrecht/Rotterdam. Vader blijft in Wesel achter en woont de laatste jaren met zijn vrouw Grietje aan de wal.

Het huwelijk van Herman gaat niet bepaald over rozen. Hun eerste dochter wordt nog in Wesel geboren op 2 april 1709, maar daarna vertrekt ook hij al spoedig naar Rotterdam, zijn broer achterna. Hij vervoert voornamelijk klein stukgoed in en rond het opkomende Rotterdam. Een vijftal kinderen, die allen in Rotterdam worden geboren, overlijden allen op zeer jonge leeftijd. Ook zijn vrouw Johanna wordt ziek en hij brengt haar terug naar Wesel. Kort daarna overlijdt zij op 39-jarige leeftijd. Herman hertrouwt weer in 1728, maar dat huwelijk schenkt hen geen kinderen meer. Herman overlijdt op 87-jarige leeftijd in 1769 in Rotterdam.

31/1	Herman	(II/5, als nr 26)(I97/306HH)(Zv17)
S	Schipper	
	* in 1682 te Nijmegen	NH
	+ 13.02.1769 te Rotterdam	
	oo1 02.09.1708 te Neerbosch bij Nijmegen	
	Johanna van Tiel	
	* ? Wesel	NH
	+ 10.01.1727 te Wesel	
	oo2 19.10.1728 te Wesel	
	Catharina Elisabeth Ther Oehrdte	
	* ? Wesel	

Na het overlijden van Herman huwde Catharine voor de tweede keer met weduwnaar Franz van Mook. Er zijn 6 kinderen bekend. (38-43)

- 38 **Johanna Gertruydt** (II/6)(II107/307HH)(Dv31/1)
S * 02.04.1709 te Wesel Evgf
 + 20.12.1791 te Rotterdam
 oo1 14.07.1740 te Rotterdam
 Jacobus Buys, weduwnaar
 * ?
 + voor 1759
 oo2 23.08.1759 te Rotterdam
 Johannes Hoogvliet, weduwnaar
 * ?
 + 02.02.1774 te Rotterdam
 In Dordrecht werd een testament opgesteld.
 Tot haar overlijden woonde zij in de Lombardstraat, Rotterdam.
- 39 **Catharina Maria** (II/6)(II108/307HH)(Dv31/1)
S * 10.11.1712 te Rotterdam Geref.
 + als klein kind.
- 40 **Catharina Maria** (II/6)(II109/307HH)(Dv31/1)
S * 03.06.1717 te Rotterdam Geref.
 + Zij is ook op jonge leeftijd overleden.
- 41 **Gerardus Arnoldus** (II/6)(II110/307HH)(Zv31/1)
S * 04.08.1718 te Rotterdam Geref.
 + Reeds op jonge leeftijd overleden.
- 42 **Marija Martijna** (II/6)(II111/307HH)(Dv31/1)
S * 30.04.1720 te Rotterdam Geref.
 + Reeds op jonge leeftijd overleden.
- 43 **Aernoldus** (II/6)(II112/307HH)(Zv31/1)
S * 27.05.1723 te Rotterdam Geref.
 + Reeds op jonge leeftijd overleden.

-0-0-0-0-0-0-

29 Arey Knipscheer & Geertrui Mertz

Na hun huwelijk in 1706 vertrekken ze met hun nieuwe schuit al snel naar Dordrecht. Het gaat goed daar in het westen en er komt veel handel van overzee. Ze zijn dan ook regelmatig onderweg van Dordrecht richting Wesel, Rees, Emmerich en weer terug. Aan het eind van het jaar wordt dochter Margriet geboren, maar daarna krijgt ook dit gezin te maken met kindersterfte. Een zestal kinderen, geboren in de komende jaren tot 1718, zijn vermoedelijk allen op jonge leeftijd overleden. Ook Margriet overlijdt weer in de leeftijd van 9 jaar. Met de laatste van deze kinderen, Herman, geboren en weer overleden in 1718, verliest Arey ook zijn vrouw Geertruy. Met al deze kindersterfte sterven ook regelmatig kraamvrouwen aan boord van het schip. Het eenvoudige leven aan boord en de nog slechte hygiëne zijn daarvan, naast de matige medische zorg, de oorzaak.

Adriaan, zoals ze hem in Dordrecht kennen, staat er weer alleen voor. Het zijn moeilijke jaren in deze laatste periode. Daarbij komt hij in Dordrecht ook nog eens in moeilijkheden vanwege de hevige vloedstormen rond de kersttijd in 1717. Het eiland van Dordrecht krijgt er flink van langs met overstromingen. Zij kunnen met hun schip geen kant meer heen in deze koude wintertijd. Het duurt dan ook enige tijd eer de handel weer op gang komt. Nog geen jaar na het overlijden van zijn vrouw ontmoet hij in Emmerich Dora met wie hij op 15 mei 1719 in het huwelijk treedt.

Vanaf die tijd gaat hij zijn handel voornamelijk drijven in en om Arnhem. In deze plaats zijn ook hun 6 kinderen aangegeven. Het duurt 6 jaar, maar dan wordt hun eerste zoon, **Johannes (50/1)**, geboren. Een jaar later Willem, maar hij zal niet oud worden. Hun derde zoon **Gisbert (51)** zal voor een rijke opvolging zorgen. Zijn nazaten leven thans nog in het Ruhrgebied en in en om Amsterdam. Van drie dochters, die geboren worden in de jaren 1730, 1732 en 1735, is niets bekend met het vermoeden, dat deze allen op zeer jonge leeftijd zijn gestorven. Ook vader Adriaan overlijdt een jaar later op 52-jarige leeftijd. Zijn vrouw gaat in Arnhem wonen. Van haar is niets meer bekend. Hun oudste zoon Jan vertrekt naar Utrecht en huwt aldaar op 23 augustus 1747 op 22-jarige leeftijd met Theodora Coenen. Zij hebben daar een sober bestaan. Hun eerste vier kinderen sterven allen jong of direct bij de geboorte. Hun 5^e kind, **Johannes (73/25)**, blijft leven en brengt het gezin weer wat levensvreugde. Na weer drie kinderen op jonge leeftijd te moeten verliezen, wordt dan toch in 1766 nog een gezonde zoon, **Willem (73/29)**, geboren. In dit gezin blijft het uiteindelijk bij deze twee kinderen. Beide zonen huwen omstreeks 1780. Johannes in Loenen met Agnita Sanderson. In hun huwelijk, waarvan verder weinig bekend, worden twee dochters geboren. Van de kleinzoon, Mr. H. Schouten uit Deventer, zoon van de jongste dochter Johanna, is nog correspondentie bekend. Hij vraagt in 1949 naar de stamreeks van zijn grootmoeder. Zoon Willem huwt met Anna Klokkenberg. Zij krijgen 1 dochter; Wilhelmina (136/3). Het is bekend, dat zij onder de naam Knipschaar in Rotterdam werkzaam was als dienstbode. Zij is echter op jonge leeftijd (38 jr), ongehuwd, op 17 december 1828 aldaar in het ziekenhuis overleden.

Handwritten text, likely a family record or genealogical note, mentioning names like Daniel Jacob, Everardus de Roo, and Wilhelmina Jacoba Knipschaar. Includes a circled number 136/3 and a signature Hoffmann.

Haar grootvader, Johannes(73/25) heeft haar overleefd. Hij overleed op 4 april 1834 (zie blz 107). Hij was Luitenant Kolonel in het Nederlandse leger.

44	Margriet	(II/6)(II113/204HH)(Dv29)
S	*d 21.11.1706 te Dordrecht + mogelijk vóór 1716	NH
45	Cornelis	(II/6)(II114/204HH)(Zv29)
S	*d 26.02.1708 te Dordrecht	NH
46	Geertruy Catarina	(II/6)(II115/204HH)(Dv29)
S	*d 03.08.1711 te Dordrecht	NH
47	Adriaentje	(II/6)(II116/204HH)(Dv29)
S	*d 24.03.1713 te Dordrecht	NH

48 S	Johanna Margrieta *d 11.01.1715 te Dordrecht	(II/6)(II117/204HH)(Dv29) NH
49 S	Margrita *d 02.12.1716 te Dordrecht	(II/6)(II118/204HH)(Dv29) NH
50 S	Herman *d 05.01.1718 te Dordrecht	(II/6)(II119/204HH)(Zv29) NH
50/1 S	Johannes Gijsbertus (Jan) *d 21.02.1725 te Arnhem + ? oo 23.08.1747 te Utrecht Theodora Coenen * ? te Utrecht + ?	(II122/205HH)(Zv29) NH

Er zijn 9 kinderen bekend.(73/21-73/29)

73/21 S	Geerhardus Adrianus *d 26.12.1749 te Utrecht + ?	(III266/205HH)(Zv50/1) Geref.
73/22 S	Maria Theodora *d 29.02.1752 te Utrecht + ?	(III267/205HH)(Dv50/1) Geref.
73/23 S	Johanna Reiniera *d 28.04.1754 te Utrecht + ?	(III268/205HH)(Dv50/1) Geref.
73/24 S	Adriana *d 23.05.1756 te Utrecht + ?	(III269/205HH)(Dv50/1) Geref.
73/25 S	Johannes (ook Knipschaer) Luit. Kolonel *d 25.10.1758 te Utrecht(domkerk) + 04.04.1834 te Rotterdam ool omstr. 1780 te Loenen Agnita Sanderson * ? + ? oo2 ? Jacoba Johanna Godron *d 20.05.1770 + ?	(III270/205HH)(LK)(Zv50/1) Geref.

Er zijn 2 kinderen bekend (136/1 en 136/2)

- 136/1 **Theodora** (LK)(Dv73/25)
S * 14.10.1781 te Loenen a/Vecht
+ ?
oo1 10.07.1799 te Delft
James Nicolson
Kolonel reg. Dundas (Schots geslacht)
oo2 ??
Brunes de Rochbrune
Kaptein der Zeemacht
- 136/2 **Johanna Clasina Helena** (LK)(Dv73/25)
S * 25.08.1815 te Wijnbergen
+ ?
oo 24.08.1845 te Rotterdam (Hillegersberg)
D. Schouten
- 73/26 **Fransie** (III271/205HH)(Dv50/1)
S *d 02.07.1760 te Utrecht Geref.
+ ?
- 73/27 **Deliana** (III272/205HH)(Dv50/1)
S *d 03.09.1762 te Utrecht Geref.
+ vóór 1764
- 73/28 **Deliana** (III273/205HH)(Dv50/1)
S *d 22.04.1764 te Utrecht Geref.
+ ?
- 73/29 **Willem** (III274/205HH)(LK)(Zv50/1)
S *d 15.04.1766 te Utrecht Geref.
+ vóór 1828 te Rotterdam
oo ?
Anna Elisabeth Klokkenberg
* na 1828
Zij woonden in Rotterdam.
Er is 1 dochter bekend (136/3)
- 136/3 **Wilhelmina Jacoba** (LK)(Dv73/29)
S dienstbode (ook Knipschaar)
* 11.10.1790 te Den Haag
+ 17.12.1828 te Rotterdam
- 50/2 **Willem** (II120/205HH)(Zv29)
S *d 01.01.1726 te Arnhem NH
+ vóór aug.1736

51	Gisbert Willem	(II/6)(II121/206)(Zv29)
A	Schipper	
	* 12.04.1728 te Arnhem	NH
	+ 07.07.1807 te Orsoy	
	oo1 18.10.1752 te Rees	
	Johanna Gertruda Stoer (Stoehr, Steur)	
	* 1730 te Arnhem	Evgl
	+ 25.12.1791 te Orsoy	
	oo2 13.11.1792 te Orsoy	
	Gertrud Pieperhoff	
	* 1761 te Dinslaken	RK
	+ 24.07.1824 te Dinslaken	

Gijsbert is de stamvader van de Amsterdamse tak, met enkele aftakkingen naar het Ruhrgebied.

Er zijn 19 kinderen bekend:

(11 uit het eerste huwelijk en 8 uit het tweede huwelijk)
(74/0/1 t.m 75/11).

>>>>> *vervolg op blz. 188*

51/1	Anna Catharina	(II123/205HH)(Dv29)
S	*d 31.11.1730 te Arnhem	NH
51/2	Hendrina Geertruy	(II124/205HH)(Dv29)
S	*d 21.12.1732 te Arnhem	NH
51/3	Adriana	(II125/205HH)(Dv29)
S	*d 29.03.1735 te Arnhem	

Vervolg van blz. 37

30 Johannes Knipscheer(Jan) & Johanna de Klerk

Jan leert al heel jong het schippervak van zijn vader. Hij groeit op in een tijd van welvaart. Zijn ouders vestigen zich al spoedig aan de wal in Wesel. De koopmanschap zit hem in het bloed en hij komt nu behalve in Dordrecht ook in Rotterdam. Deze laatste handelsplaats is in opkomst. Zo vaart hij regelmatig van en naar Wesel. Hij is al 30 jaar als hij in Dordrecht, aan welke kade hij regelmatig ligt aangemeerd, Johanna leert kennen als huishoudster in één van de rijke koopmanshuizen.

Ze zien elkaar maar weinig en het duurt dan ook nog 7 jaar eer zij in het huwelijk treden. "Kom mee aan boord", zal hij tegen haar gezegd hebben, "en laten we een gezinnetje stichten". En zo gebeurt het, dat zij in 1723 in Dordrecht in het huwelijk treden. Een jaar later wordt aan boord Jochum (61/9) geboren, maar hij zal, zoals zoveel gebeurt in deze tijd, niet lang in leven blijven. Als een jaar later **Jan jr (61)** wordt geboren, hebben ze meer geluk. Kleine Jan is een gezonde baby en zo is het even een gelukkig gezinnetje aan boord. Johanna kan het echter niet wennen op het schip; ze is weer zwanger en wil liever aan wal gaan wonen met haar kind. Dordrecht is erg duur wonen en zo belanden zij in Rotterdam, waar zij aan de Hoogendijk een arbeiderswoning kunnen betrekken. Daar wordt in 1726 **Bartholomeus (62)** geboren en verkrijgt Jan gelijktijd het burgerrecht van Rotterdam. Vermoedelijk is ook Bartje kort na de geboorte overleden en na hem nog een vijftal zusjes en een broertje in een periode tot 1737. Zij zijn dan inmiddels weer verhuisd naar een woning buiten de Oostpoort, waar hij met zijn schip dichterbij kan komen.

Na deze zware jaren wordt eindelijk in 1738 een gezonde dochter, Johanna (69), geboren. Daarna gaat het twee keer weer mis. Hermanus wordt maar enkele jaren oud en Maria sterft kort na haar geboorte. Zij hebben zich in die tijd toch maar in Dordrecht gehuisvest. Ook daar verwerft Jan in 1740 het Burgerrecht.

H. Actum Den 1.8. Maart 1740
Ontfangen als vorzen Jan Knipscheer geboren
in Wesel met doode J. en beklant tot behou
van de rechte J. 20 ponden te de grooten J. 1000
De blyvende gecluseert en houdende J. 1000
alhier

“Het hoeft nu even niet meer”, zal Johanna hebben gezegd, maar dan toch op 31 januari 1744 wordt **Hermanus (72)** in Dordrecht geboren. Hij zal een heel belangrijke stamvader worden in de Knipscheer geschiedenis, waarvan schrijver dezes ook een afstammeling is. Twee jaar later wordt nog, ook in Dordrecht, een **Adrianus (73)** geboren, waarvan verder niets bekend. Vermoedelijk is ook hij heel jong overleden. Uiteindelijk leeft Johanna in Dordrecht met haar drie kinderen. Vanuit haar woning kijkt ze op de haven waar Jan steeds weer na zijn reis uit Wesel en later meer uit Arnhem terugkeert. Het gaat de laatste jaren niet meer zo goed met de koophandel. De kooplieden klagen steen en been en ook Jan begint dit goed te merken. Hij probeert overal handel mee te nemen en komt daarvoor ook weer steeds terug in Rotterdam, waar hij wel wat verwacht, maar ook daar slaat de armoede toe. Ze moeten weer terug naar een goedkopere huisvesting en belanden uiteindelijk in 1748 weer terug aan de Hoogendijk in Rotterdam. Jan pakt alles aan om in de vaart te blijven en wordt lid van het schippersgilde in Arnhem. In dat jaar wordt er een prinsje, **Willem Batavus**, geboren, zoon van Prins Willem IV. Er komt opstand in de Zeven Provinciën, men is tegen Oranje. Drie jaar later overlijdt Prins Willem van Oranje en is er nauwelijks bestuur in de Lage Landen.

De Hoogendijk is wederom een tijdelijke verblijfplaats. Zij komen weer buiten de poorten te wonen en wel nu buiten de Sluyspoort in Rotterdam. In februari 1755 huwt Jan Jr. (61) vanuit dit adres in Dordrecht met Maria Smak. Een jaar later overlijdt zijn moeder Johanna. Zij vestigen zich in de geboorteplaats van Maria en in dit gezin worden in de periode 1755-1766 een vijftal kinderen geboren, waarvan alleen de oudste **Jan (101)** in leven blijft. Deze Jan huwt in 1776 met Antonia van Epenhuizen uit Zwijndrecht, in welk gezin in Dordrecht 3 zonen en een dochter worden geboren. Vermoedelijk allen op zeer jonge leeftijd of bij de geboorte overleden. Van Jan en Antonia is daarna niets meer bekend. Na het overlijden van Johanna, blijft Jan (30) alleen op zijn schip achter. Zijn dochter Johanna en zoon Hermanus vestigen zich in Dordrecht en vermoedelijk heeft hij, inmiddels 70 jaar geworden, zijn schip verkocht, en zal zijn ingetrokken bij één van zijn kinderen.

Johanna blijft ongehuwd in Dordrecht, maar **Hermanus (72)**, huwt in 1768 op 23 oktober met **Alida Schouten**. Alida is Amsterdamse van geboorte en heeft in Dordrecht een dienstbetrekking bij een rijke koopmansfamilie. Er zijn in die tijd veel tegenstellingen tussen rijk en arm. In 1767 is inmiddels de jonge Prins Willem V (19 jaar) gehuwd met Wilhelmina van Pruisen. De piano is in opkomst en de rococostijl is “in”. Hun huwelijk moet, want Alida is al 5 maanden zwanger. En er wordt dan ook in februari 1769 een gezonde zoon **Jan (106)** geboren, vernoemd naar zijn vader. Er heerst nog steeds armoede, ook in Dordrecht. De strijd tussen de Oranje-aanhangers en de anti's duurt nog steeds voort. Kaat Mossel en de Oranje-meid Keetje Swenk rijden in een janplaisir-wagen, vol met oranje strikken, naar Den Haag voor een demonstratie. Zij bezoeken de prins op Huis ten Bosch. Later zullen zij voor

hun acties worden opgepakt en door de schepenen worden veroordeeld tot geseling en jarenlange spinhuisstraf. De Oranjegezindheid moet aan banden worden gelegd. Oranjewortels worden vanaf dat moment peentjes genoemd. Er mag geen oranje meer worden gedragen en prinsessenboontjes heten nu slaboontjes. In deze maatschappelijke wanorde leven Herman en Alida een min of meer sober bestaan. Als 1 ½ jaar later een dochter Alida wordt geboren, dan gaat het mis. Zij sterft kort na de geboorte, maar weer 1 ½ jaar later wordt een tweede gezonde zoon **Hermanus (108)** geboren. Met de geboorte van Johanna (109), vernoemd naar zijn moeder hebben zij nu een gelukkig gezinnetje. Vader Jan heeft dit nog mogen meemaken. Een jaar later overlijdt hij in een prachtige leeftijd van 89 jaar. “Hij was een harde werker”, zal men gezegd hebben, “en een goede vader en voorbeeld voor zijn kinderen.” In de daaropvolgende jaren worden nog een drietal gezonde kinderen geboren; Cornelia (110), **Jacobus (111)** en Elisabeth Maria (112). Het is voor die tijd een rijk gezin met een aantal gezonde kinderen. De kindersterfte is echter nog steeds groot. Zo slaat toch ook in 1780 in dit gezin het noodlot weer toe. Kleine Johanna, nog geen 6 jaar oud, wordt ernstig ziek en overlijdt in korte tijd. Ook als een jaar nadien weer een dochtertje wordt geboren, wederom een Johanna (113), zal ook zij kort na de geboorte overlijden.

Omdat de spanningen in Zuid Nederland toenemen onder het Oostenrijkse bewind, en dat is ook in Dordrecht goed merkbaar, zal het niet onwaarschijnlijk zijn, dat Alida tegen Herman, die in Dordrecht een eenvoudige arbeider was, gezegd zal hebben: “Herman, ga mee naar Amsterdam, ik heb gehoord, dat het er daar beter aan toe gaat”.

En zo vertrekken zij op 25 augustus 1785 met hun 5 kinderen en hun schamele bezittingen naar Amsterdam en kunnen zij voorlopig intrekken bij een bekende Amsterdamse filantroop Jan van Meekeren, een goede huisvriend van een broer van Alida. Jan van Meekeren is eigenaar van de houtzaagmolen “De groote dommekracht” buiten de Utrechtse poort en hij neemt Herman aan als zijn knecht. Nadat Herman zich in 4 jaar tijd had opgewerkt tot meesterknecht in dit bedrijf, verhuizen zij in 1793 naar Oostzaan om daar zelf een houtzaagmolen te gaan exploiteren. Hij wordt echter ziek en kan het werk niet meer aan. Hij overlijdt in Zaandam op 8 februari 1796 in zijn 53^e levensjaar. Van zijn vrouw Alida is daarna niets meer bekend.

Hermanus (72)

Beide oudste zonen zijn inmiddels al gehuwd. Jan huwde in 1792 in Oost Zaandam met Catharina Siedenbergh. Hij volgt een artsenopleiding en wordt huisarts in Zaandam. Hij is dan ook de stamvader van een kleine artsentak in de Zaanstreek.

Herman is 13 jaar, als hij met zijn ouders verhuist van Dordrecht naar Amsterdam. In het huis van Jan van Meekeren staat een huisorgel, waarin hij hevig is geïnteresseerd.

Gedurende de vier jaren, dat zij daar hebben gewoond heeft hij orgelmaker Dirk Baars leren kennen. Als zijn ouders gaan verhuizen naar Oost-Zaandam, blijft hij bij Dirk Baars en maakt hij zich daar eigen met het orgelbouwwerk. Hij zal dan ook de stamvader worden van een drie generaties durende orgelbouwertak en nog vele generaties daarna.

In 1802 treedt Cornelia in het huwelijk met Dirk Molenaar. Hij is veerman en turfhandelaar in Oost-Zaandam. Er zijn geen kinderen in dit gezin bekend.

Een jaar later treedt Elisabeth in het huwelijk met Dirk Visser. Ook in dit gezin zijn geen kinderen bekend.

Als Jacob in 1804 in het huwelijk treedt met Trijntje Grauw, is hij 27 jaar en werkt hij als molenaarsknecht in Oost-Zaandam. Later zullen zij naar Amsterdam verhuizen, waar hij knecht wordt in de zaagmolen "Het Hijblok" aan de Buitensingel. Hij zal de stamvader worden van een in beginsel Gereformeerde Knipscheertak, waarvan thans nog vele nazaten, waaronder schrijver dezes.

30 Johannes(Jan) Knipscheer & Johanna de Klerk

61/0 S	Jochum * in 1724 + ?	(II126/258HH)(Zv30)
-----------	---	---------------------

61 S	Jan * in 1725 + in 1775 oo 02.02.1755 te Dordrecht Maria Smak * ? + ?	(II/7)(II127/258,40HH)(Zv30) NH
---------	--	------------------------------------

Er zijn 5 kinderen bekend. (101-105)

101 S	Jan *d 12.11.1755 te Dordrecht + ? oo 27.10.1776 te Dordrecht Antonia van Epenhuizen * ? te Zwijndrecht + ?	(II/8)(III223/40HH)(Zv61) NH
----------	---	---------------------------------

Er zijn 4 kinderen bekend. (141-144)

141 S	Jan Petrus *d 12.01.1777 te Dordrecht + ?	(II/9)(IV309/40HH)(Zv101) NH
----------	--	---------------------------------

142 S	Maria Pieterella *d 21.01.1778 te Dordrecht + ?	(II/9)(IV310/40HH)(Dv101) NH
----------	--	---------------------------------

143 S	Simon *d 28.07.1780 te Dordrecht + ?	(II/9)(IV311/40HH)(Zv101) NH
----------	---	---------------------------------

144 S	Jan *d 12.11.1782 te Dordrecht + ?	(II/9)(IV312/40HH)(Zv101) NH
----------	---	---------------------------------

102	Abraham	(II/8)(III224/40HH)(Zv61)
S	*d 07.12.1759 te Dordrecht + vóór 9 november 1763.	NH
103	Hermanus	(II/8)(III225/40HH) (Zv61)
S	*d 07.04.1762 te Dordrecht + vóór 9 november 1763.	NH
104	Abraham	(II/8)(III226/40HH) (Zv61)
S	*d 09.11.1763 te Dordrecht + ?	NH
105	Johanna	(II/8)(III227/40HH) (Dv61)
S	*d 23.05.1766 te Dordrecht + ?	NH
62	Bartholomeus	(II/7)(II128/258HH)(Zv30)
S	*d 29.05.1726 te Rotterdam + ?	NH
63	Elisabeth Marya	(II/7)(II129/258HH)(Dv30)
S	*d 19.10.1727 te Rotterdam + ?	NH
64	Johanna	(II/7)(II130/258HH)(Dv30)
S	*d 25.08.1729 te Rotterdam + voor 1738	NH
65	Margrita Maria	(II/7)(II131/258HH)(Dv30)
S	*d 19.11.1730 te Rotterdam + ?	NH
66	Maria	(II/7)(II132/258HH)(Dv30)
S	*d 27.08.1733 te Rotterdam + rond Pasen in 1741	NH
67	Jacomijntje	(II/7)(II133/258HH)(Dv30)
S	*d 11.04.1735 te Rotterdam + ?	NH
68	Jacobus	(II/7)(II134/259HH)(Zv30)
S	*d 10.02.1737 te Rotterdam + ?	NH
69	Johanna	(II/7)(II135/259HH)(Dv30)
S	*d 27.08.1738 te Dordrecht + 06.06.1799 te Dordrecht ongetrouwd In Dordrecht is op 15.05.1799 een testament opgemaakt.	NH
70	Hermanus	(II/7)(II136/259HH)(Zv30)
S	*d 21.09.1740 te Dordrecht + voor 1744	NH

- 71 **Maria** (II/7)(III137/259HH)(Dv30)
S *d 11.10.1741 te Dordrecht NH
 + ?
- 72 **Hermanus** (II/7)(III139/259,265HH)(Zv30)(LK)
G *d 31.01.1744 te Dordrecht NH
 + 08.02.1796 te Zaandam
 oo 23.10.1768 te Dordrecht
 Alida Schouten uit Amsterdam
 * in 1745 te Amsterdam
 + ?

Er zijn 8 kinderen bekend. (106-113)

- 106 **Jan** (II/8)(III196/266HH)(Zv72)
G arts te Zaandam
 *d 28.02.1769 te Dordrecht NH
 + 29.02.1820 te Zaandam
 oo 27.07.1792 te Oost Zaandam
 Catharina Siedenbergh
 * 23.08.1767 te Amsterdam
 + 04.02.1855 te Zaandam

Er zijn 8 kinderen bekend. (145-152)

>>> *vervolg op blz. 215*

- 107 **Alida** (II/8)(III197/276HH)(Dv72)
G *d 17.10.1770 te Dordrecht NH
 + ?

- 108 **Hermanus** (II/8)(III198/276HH)(Zv72)(LK)
G Orgelbouwer
 *d 18.02.1772 te Dordrecht NH
 + 29.03.1833 te Amsterdam
 oo1 19.04.1793 te Amsterdam
 Maria Hansen
 * 05.01.1769 te Horsens, Denemarken (Jutland)
 + 15.12.1822 te Amsterdam
 oo2 14.05.1823 te Amsterdam
 Jeanettie Keijzer
 * in 1794 te Amsterdam
 + 25.04.1847 te Amsterdam

Er zijn 9 kinderen bekend, 6 kinderen uit het eerste huwelijk
en 3 kinderen uit het tweede huwelijk. (153-161)

>>> *vervolg op blz. 224*

- 109 **Johanna** (II/8)(III199/292HH)(Dv72)
G *d 03.09.1774 te Dordrecht NH
 + voor 1781

- 110 **Cornelia** (II/8)(III200/292HH)(Dv72)
G *d 28.02.1776 te Dordrecht NH
 + ?
 oo 26.11.1802 te Oost Zaandam
 Dirk Molenaar
 Veerman en turfhandelaar
 * Oost Zaandam
 + ?
- 111 **Jacobus** (I/8 en II/8)(III203/292HH)(Zv72)
G Zaagmolenaarsknecht
 * 03.09.1777 te Dordrecht NH
 + 22.03.1827 te Amsterdam
 oo1 02.11.1804 te O.Zaandam
 Trijntje Johannesje Graauw
 * ? te Monnikendam
 + voor 1817
 oo2 30.07.1817 te Amsterdam
 Geertruij Westendorp
 * 16.04.1785 te Barneveld NH
 + 31.12.1839 te Amsterdam

Er zijn 3 kinderen uit het eerste en 3 kinderen uit het tweede huwelijk bekend.
 (162,163,164,138,139,140)

>>> *vervolg op blz. 241*

- 112 **Elisabeth Maria** (II/8)(III201/292HH)(Dv72)
G * 26.06.1779 te Dordrecht NH
 + ?
 oo 30.12.1803 te Oost Zaandam
 Dirk Woutersz Visser
 * te Oost Zaandam
 + ?
- 113 **Johanna** (II/8)(III202/292HH)(Dv72)
G * 03.02.1781 te Dordrecht NH
 + ?
- 73 **Adrianus** (II/7)(II138/259HH)(Zv30)
S *d 15.01.1746 te Dordrecht NH
 + ?

vervolg van blz. 48

DEN HOUT

Jan Govert Knipscheer (84) & Elisabeth van Gils

Terwijl de welvaart boven de rivieren zegeviert, is er in het Brabantse nog steeds armoede, waardoor berovingen regelmatig voorkomen. Na zonsondergang is het niet meer veilig buiten de deur. Voor de armen zijn er speciale scholen opgericht. In die tijd is **Jan** geboren op de Knipscheerboerderij in Den Hout en gedoopt in Oosterhout op 9 april 1708. Doopgetuigen waren Cornelis Bol en zijn tante Cornelia Knipscheer. Hij groeit op in een tijd van overstromingen en runderpest. Rond de kerst in 1717 wordt het land geteisterd door vloedstormen. Er zijn spanningen tussen Brabant en de republiek. Het is eerst in het jaar 1725, dat de rust in de zuidelijke Nederlanden terugkeert en de landbouw weer wat opbloeit. Jan is dan 17 jaar. Er valt heel wat te doen op het land van zijn vader, samen met de stukken grond die zijn vader de laatste tijd heeft aangekocht.

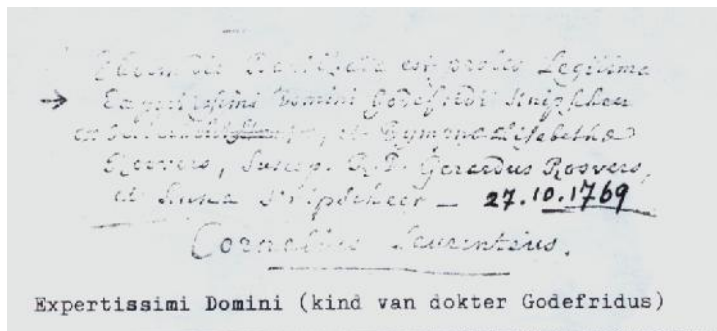
Het zal nog 9 jaar duren eer hij met Elisabeth van Gils in Oosterhout in het huwelijk treedt. Hij kende haar al heel lang van het dorp. Zij is de dochter van Peter Eustachiuszn.

Wanneer zij in januari 1734 in het huwelijk treden wordt nog in dat zelfde jaar op 17 december een stamhouder geboren: **Godefridus Jan (123)**, en anderhalf jaar later een dochter Maria (124).

Het worden allemaal gezonde kinderen, ook stamhouder **Petrus (126)**, geboren in 1739; Anna (127), geboren in 1740 en Catharina (125), geboren in 1743. Echter met de gezondheid van moeder Elisabeth gaat het niet zo goed. Een slepende ziekte overvalt haar, die tot haar dood leidt op 12 augustus 1748. Zij is slechts 36 jaar geworden. Het is dan een zware tijd voor Jan. Twee maanden eerder overleed zijn vader en 8 dagen na zijn vrouw ook nog eens zijn moeder. Hij staat er ineens alleen voor op de Knipscheer-boerderij met vijf opgroeiende kinderen in de leeftijden van 5 tot 14 jaar. Alleen zijn jongste zusje Petronella is nog thuis. Zij neemt de zorg van de kinderen op zich, terwijl zij een jaar later in het huwelijk treedt met Gijs van Leijsen. Zij zullen nog enige tijd op de boerderij wonen. Kinderen uit hun huwelijk zijn niet bekend.

Ook Jan volgt het voorbeeld van zijn voorvaders. Grond kopen om later te kunnen verdelen over de kinderen. Van Allegonda Govaerts van Dongen koopt hij een stuk weiland aan de Rondenberg en van Adriaantje Zegers, zij is religieuze, een stuk hooiland Steenhoven. Ook van zijn broer Laurens, kapelaan te Breda, koopt hij zijn erfdeel op, ook een stuk hooiland Steenhoven. Zo koopt hij in de komende jaren nog meer hooi- en weilanden, o.a. aan de Houtsche akkers.

Er wordt, met de hulp van zijn kinderen, hard gewerkt om dit landbouwbedrijf weer tot bloei te brengen. De tijden zijn niet slecht in het midden van de 18^e eeuw en de landbouw levert goed geld op. Zij kunnen zelfs hun oudste zoon Govert medicijnen laten studeren. Dat is zijn grote wens. Dat boerenleven is maar niets voor hem en hij vertrekt op 18-jarige leeftijd naar Leuven. Het wordt februari 1764, als zijn dochter Maria in het huwelijk treedt met Jan van Leijsen. Zij trekken het dorp uit en daarna is er van hen niets meer bekend. In mei in dat zelfde jaar doet Anna haar intrede als beginnend in Breda. Als Govert is afgestudeerd en met een proefschrift ook nog eens de titel Dr. krijgt, vestigt hij zich in Zevenbergen als heelmester, maar al spoedig daarna krijgt hij een aanbieding in Roosendaal. Daar leert hij Dympna Roovers kennen en treedt hij al snel in het huwelijk. In dit gezin worden zes gezonde kinderen geboren, 5 dochter en 2 zonen. Hun tweede kind, in 1769, is **Cornelius Laurentius (182)**. Hij wordt ook de enige stamhouder in dit gezin. Govert Jan wordt als een "heel bijzonder heer" vermeld in het doopboek bij de geboorte van Cornelius.

Van zijn oudere zusje Elise is verder niets bekend. Zijn drie zusjes, die na hem komen, treden allen in het huwelijk, maar brengen voorzover bekend, geen van drieën kinderen voort. Ook van zijn jongste broertje Joannes is verder niets bekend.

Govert en Dympna zijn niet oud geworden. Dympna overlijdt in 1784 in haar 44^e levensjaar en Govert in

1795 in zijn 61^e levensjaar.

Cornelius wordt geboren in Roosendaal op 27 oktober 1769 in de tijd van Prins Willem V, die twee jaar eerder met Wilhelmina van Pruisen is getrouwd. Cornelis groeit op in een rijk gezin. In de rococo stijl wordt er in hun vriendenkring veel kamermuziek van Händel en Bach gespeeld. De piano is in opkomst. Ook hij krijgt weer ruim de gelegenheid om te gaan studeren. Zijn vader zet hem aan om ook medicijnen te gaan studeren. Hij wordt naar Parijs gestuurd en studeert daar tijdens het Franse schrikbewind en wordt “doctor”. Terug thuis gekomen voert hij zijn kennis niet in de praktijk uit. Hij heeft in Frankrijk de nodige wijnkennis opgedaan en wordt wijnkoper in Roosendaal. Daar leert hij Maria de Ruyter kennen. In het huis van zijn ouders maakt hij echter ook avances met de huishoudster Johanna Stuyts uit Wuustwezel. Na enige tijd blijkt zij in verwachting te zijn van Cornelius. Tot schande van de familie wordt op 13 januari 1801 een zoon geboren, een natuurlijke zoon van Cornelius en Johanna, genaamd en ook nog eens vernoemd naar de vader: **Cornelius Stuyts**.

Een resolutie in de vergadering van 14.01.1801 te Roosendaal luidt:

“Den Drossaard geeft kennis dat door de vroedvrouw Anna Jelderda hem kennis was gegeven dat op gisteren voor haar een kind was gehaald bij de ongehuwde Johanna Stuyts geboren te Westwesel, waarvan als vader was opgegeven Cornelius Knipscheer zijnde als getuigen geweest Anna Bierings en Christoffelien van Oers”.

DTB -doop Cornelis Stuyts 1801

Doop -13.01.1801 –Roosendaal

Decima Tertia sub conditione baptizaus est Cornelius, filius ----- et Joannae Stuyts

Liberæ:

Suscep : Cornelius Stuyts, et Cornelis Stuyts

Deze zoon van Cornelius leeft verder onder de familienaam Stuyts en vermoedelijk is hier een belangrijke Knipscheer-stam verloren gegaan.

Ruim acht maanden later huwt Cornelius toch op 31-jarige leeftijd met Maria de Ruyter. Zij huwen op haar geboortedatum, 24 september 1801. Zij wordt die dag 19 jaar.

Na zijn huwelijk gaat hij ook nog rechten studeren en zo wordt hij later vrederechter en burgemeester van de stad Roosendaal. Mede als kerkmeester heeft hij zich bijzonder beijverd om te komen tot de bouw van een nieuwe Sint Janskerk in Roosendaal onder landdeken en pastoor G. Tallon. De kerk is gebouwd in 1821 en geconsacreerd in 1839.

Het gezinsleven begint niet zo gelukkig. De eerste twee kinderen sterven weer op zeer jonge leeftijd. Eerst in 1805 wordt hun derde kindje, hoewel veel te vroeg, geboren en blijft in leven. Zij noemen hem **Godefridus Joannes Babtista (262)**. Hij is geboren in Roosendaal, maar wordt gedoopt in Bergen op Zoom. In het doopboek aldaar staat vermeld: “Rosaevallensium” hetgeen wil zeggen dat de ouders uit Roosendaal komen en dat dit 12 km ver is om hun kind in een RK kerk te Bergen op Zoom te laten dopen. Dat is in de tijd, dat ondanks de 4000 katholieken van Roosendaal, de St. Janskerk nog aan de 100 hervormden was toegewezen. Deze weinige hervormden in Roosendaal konden die St. Janskerk niet onderhouden en lieten die geheel tot verval komen. Intussen hadden de katholieken van Roosendaal in trouw aan hun heilig geloof op 7 km afstand in het Belgische gehucht Steenpaal een noodkerkje gebouwd om daar op zondag de H.Mis te vieren en de H.Sacramenten te ontvangen. Vader Cornelius heeft daarom als kerkmeester veel geijverd voor het bouwen van een nieuwe Sint Janskerk, zoals ook z'n zwager Henricus Quakkelaar, de man van Elisa (185), die toen ook kerkbestuurslid was van de St.Janskerk. Ook Jacoba, geboren in 1806, Dymphna in 1808 en Joannes in 1809 worden om die zelfde reden met deze notatie in Bergen op Zoom gedoopt. In 1811 en 1812 worden nog een dochter en zoontje geboren, die beiden slechts enkele maanden hebben geleefd. In 1813 wordt **Jacobus Henricus (261)** geboren. Met deze stamhouder gaan we met ons verhaal verder de 19^e eeuw in.

We gaan nu weer even terug naar het gezin van Jan Govert (84) en Elisabeth. In 1772 treedt dochter Catharina (125) in het huwelijk met Pieter Loonen. Catharina geeft in 1787 een perceel bouwland, gelegen aan de Houtse Heuvel, ten geschenke, om daarop een Katholieke Kerk met Parochie onder één dak te laten bouwen. In de Kerkelijke Geschiedenis van het Bisdom Breda door J.B. Kruger lezen we:

"Den 10e Julij werd bij gunstig berigt des Drossaards van Oosterhout, op de Requeste der R.Katholieken van den Hout, - versoekende te mogen doen bouwen ene Kerkschuer en daar nevens eene pastoorswoning, alsmede vervolgens admissie van een pastoor, aan de supplianten gepermitteert, een perceel bouwland toebehorende aan Catharina Jansen Knipscheer, huisvrouw van Pieter Loonen, gelegen op den houtsche heuvel, om op den voorzegden akker eene R.C. Kerkschuer, lang 70 en breed 36 voeten te mogen bouwen.- (20 x 10 m)

Pastoor Dirne schrijft in 'Den Hout en de kerk van St.Cornelius', 1978: dat Pieter Loonen toch iets ontvangen heeft voor die grond: een gratis stoel in de kerk. In het 'Memoriale van de Parochie van St Cornelius' te Den Hout, dat is het boek, waarin de pastoor regelmatig alles noteert wat rechtstreeks of zijdelings in verband staat met de parochie en de kerk, lezen we: "dat op 20 september 1876 in die kerk een schrijven werd voorgelezen van Mgr H. van Beek, Bisschop van Breda, om aan te sporen tot het bouwen van een nieuwe kerk." Op dat schrijven volgde - aldus het Memoriale - een collecte in Den Hout, die maar liefst f. 22.000,== opbracht. De kerk kostte f. 50.000,==. De mensen van Den Hout gaven dus bijna een halve kerk !

Op de lijst van inschrijvingen lezen we de namen:

Andries Knipscheer (279)	f.	500,==
kinderen J. Knipscheer (266 enz)	f.	500,==
Piet Knipscheer (197)	f.	500,==
Govaart Knipscheer (275)	f.	200,==
Samen dus	f.	1.700,==

Het kerkbestuur, waarin Andries, zijn broer Laurentius en hun neef Adriaan Knipscheer, was gelukkig. Men wilde de nieuwe kerk liever elders gebouwd zien, maar Mgr van Beek besliste, dat de oude kerkschuur zou worden afgebroken om ter plaatse een nieuwe kerk te bouwen. Zo bleef de grond door Catharina Knipscheer geschonken de plaats van de kerk in Den Hout. Het in 1872 begonnen "Canton van Oosterhout", een sympathiek weekblad, schrijft bij het 100-jarig, als zelfstandige parochie, bestaan van Den Hout in 1887:

"Het kerkbestuur van Den Hout vierde heden het 100-jarig bestaan als zelfstandige parochie te Den Hout 1887:

Toen wij schreven 1787 jaren
 En onder 't Bisdome Antwerpen waren
 Heeft hier zijn erf en grond
 Waarop toen nog de boekweit stond
 Geschonken Pieter Loonen
 Ten bouw van Godes Wone."

Vanaf 06.12.1787 heeft Den Hout dan ook een eigen doopboek.

Het gezin bleef kinderloos en Catharina overleed in haar 93^e levensjaar in Den Hout.

Vijf jaar na het huwelijk van Catharina met Pieter Loonen, in 1777, overlijdt haar vader Jan Govert in zijn 70^e levensjaar. Hij heeft dit stukje geschiedenis niet mogen meemaken.

Op 8 februari 1779 huwt **Petrus (126)** in Oosterhout met Johanna Rutten. In dat zelfde jaar nog wordt hun eerste dochttertje geboren, die in 1814 haar intrede zal doen als begijn in Breda. Hun eerste zontje **Joannes Pieter (191)** wordt geboren op 10 maart 1781. Hij zal de stamvader worden van de thans nog bestaande Noord Brabantse Knipscheer familie. We komen in het jaar 1785. In februari wordt dochter Maria (191/2) gezond en wel geboren. **Laurentius (191/1)** is dan al bijna 2 jaar oud. Liesbeth en Jan Pieter zijn resp. 6 en 4 jaar. Er heerst armoede in het Brabantse onder het Oostenrijkse gezag. Steun van de republiek krijgt men niet. Holland is zwak, Holland is niets.

Berovingen en brandschattingen zijn aan de orde van de dag. Ook Petrus en zijn gezin ontkomen er niet aan. In dat jaar maakt hij de sensatie mee door Adriaan van Campen gebrandschat te worden. Dit heerschap is in deze grote omgeving berucht. De volksfantasie spreekt van een grote bende misdadigers, die tot alles in staat is. Onverwacht komt hij aan huis kloppen en vordert een bedrag aan geld en 'anders steken wij uw huis in brand' is de bedreiging, die de vordering kracht moet geven. Later blijkt, dat hij dit steeds alleen doet; daarvan is het spreekwoord ontstaan: "Hier zijn wij, zei van Campen, en hij was alleen". Dit spreekwoord wordt vooral gebruikt, wanneer men 's-avonds in het donker ergens alleen aankomt.

Wij lezen in het Gem. Archief Breda schepensbank nr 687, acte nr. 72:

"Tussen 4 en 5 jan. 1785 in de nagt omtrent klokke tussen twee en drie uren aan het vengster zijner woonhuijzinge is aangeklopt geworden en hebben geroepen: 'Knipscheer, doet open of staat op', waarop hij op bedde liggende antwoordde: 'ik ken u niet, ik sta niet op'. Dat vervolgens andermaal is aangeklopt en geroepen geworden: 'Ik moet geld hebben, gij moet mij tien Rijksdaalders geven als andere brave luyden, of ik steek u huys in brand'.

“De brandbrief-schrijver Adriaan van Campen leefde van 25.05.1746 tot 17.04.1787. Hij is te Baarle Nassau geboren. Hij ging in Weelde (B) naar school en leerde lezen, schrijven en rekenen. Zijn moeder was al vlug weduwe en in 1756 verhuisden ze naar Ginneken. Hij was schapwachter, koehoeder en van 1762-1764 boerenknecht te Bavel. Hij werkte te Ginneken, Terheyden en Zevenbergen en kende daardoor de hele streek. Op 21.01.1770 huwde hij met Maria Loonen. Haar ouders woonden in Oosterhout. Hij werkte als boerenarbeider en woonde 5 jaren op de Zandheuvel te Oosterhout. Omstreeks 1776 huurde hij van de wed. van Spaandonk een hoef. Uit de nalatenschap van zijn moeder trok hij f 400,==, die hij gebruikte om in de boerderij te steken. Hier bleef hij 6 jaren, tot hij omstreeks 1782 een boerderij in Dorst wist te betrekken. In de 17 jaar van zijn huwelijk heeft van Campen zich met het schrijven van zgn 'brandbrieven' bezig gehouden. Onder een boom, aan een hekpaal, of tussen de planken van een varkenshok stak hij zijn dreigende briefjes, waarin hij verklaarde de boerderij van een bepaalde boer in brand te zullen steken, als hij niet binnen zoveel tijd een bepaalde som geld op een aangegeven plaats legde. Hij heeft bij zijn verhoor uitvoerig inlichtingen gegeven. Er vielen schades tussen de f. 2.500,00 en f 3.500,00 aan boerderijen en schuren, die met een zwavelstok in brand werden gestoken. Ook ontving hij bedragen tussen de f. 200,00 en f 1000,00. Bij sommigen kwam hij 2x of 3x terug. Meermalen bedreigde hij z'n slachtoffers met een schietwapen en om de indruk te wekken, dat het een hele bende was sprak hij van 'wij'. Men staat verbaasd, hoe van Campen 17 jaar lang zo heeft kunnen doorgaan. Zeker is dat hij zeer behoedzaam te werk is gegaan en hij zich altijd wel onherkenbaar heeft gemaakt. Maar ook de arm van de justitie in die tijd was erg zwak. Weliswaar nam de overheid maatregelen. De bevolking werd er nl op gewezen, dat indien zij een brandbrief mochten ontvangen, daaraan geen gevolg te geven, doch terstond de schout of drossaard moesten berichten. Werd niettemin brand in het huis gestoken dan werd de schuld van landswege vergoed. Een zekere A.J., landbouwer te Dorst, had in de vroege morgen van een winterdag begin 1787 een brandbrief onder de voordeur gevonden. Hij las hem, borg hem op onder de striktste geheimhouding, ook voor de huisgenoten. Op een zondag in maart uit de kerk komende ontmoet hij zijn buurman, Adriaan van Campen, en deze zei: "Wat hoor ik, buurman, hebben ze bij u ook een brandbrief gelegd?" Welke vraag door A.J. bevestigend werd beantwoord. Waarop van Campen zei: "Dan staat ge voor een moeilijk geval. Brengt ge het geld, dan zijt ge de centen kwijt, en brengt ge het niet, dan leeft ge uw leven lang in onrust..... Ge moet het zelf weten, maar in uw plaats zou ik de centen brengen, ge kiest van twee kwaden de minste".

A.J. spoedde zich naar Breda (5km) om de drossaard van zijn ontmoeting in kennis te stellen. Adriaan van Campen stond bekend als een zeer gespierd persoon, sluw en geslepen. Daarom werd een valstrik gespannen. De verkoop van brandhout vormde in die dagen bij gebrek aan steenkool een niet te versmaden bron van inkomsten voor vrijwel elke landbouwer, zo ook voor Adriaan van Campen, die - toen hij werd verzocht de volgende dag een kar hout te leveren aan het garnizoen te Breda - zich onmiddellijk daartoe bereid verklaarde. Nauwelijks was de eerste brug bereikt, die toegang gaf tot de vesting, of de wacht sprong toe. Maar niet vlug genoeg om van Campen te beletten van onder zijn blauwe kiel een pistool te grijpen, op de wacht te vuren en zich in de vestinggracht te werpen, teneinde

zich door verdrinking van het leven te beroven. De poging mislukte. Hij werd uit het water gehaald en naar de gevangentoren gebracht. Hij werd lang en uitvoerig gehoord, het derde verhoor van 19 tot 30 maart telde 531 vraagpunten, en toen kwam zijn schuld onomstotelijk vast te staan. Ook zijn vrouw scheen men niet geheel onschuldig te achten, want zij werd eveneens gevangen gezet.

Het vonnis werd 11 april 1787 uitgesproken en op 17 april op de grote markt te Breda voor het stadhuis uitgevoerd: de rechterhand werd afgehakt, levend van onderop geradbraakt, zijn hoofd afgehakt, het dode lichaam op het buitengerecht verbrand en aldaar het afgehakte hoofd op een pin op een paal gezet en de hand daaronder genageld. Zo stierf Adriaan van Campen en werd de omgeving verlost van de angst, die door hem, bijna 17 jaar, over de streek geheerst heeft.”

In het gezin van Petrus en Johanna worden nog vier zonen en drie dochters geboren. Ook Maria wordt begijn in Breda en Dymphna wordt Novice op 27.04.1813, Begijn te Breda, maar sterft 6 maanden later op 25-jarige leeftijd. Zij is de eerste Knipscheer, die op 2.11.1788 in Den Hout is gedoopt.

Eveneens Anna, geboren in 1797, wordt in 1813 begijn in Breda en is in 1817 geprofest.

Naamgenoot Petrus huwt in 1831 met Petronella Havermans. Zij brengen 4 kinderen voort, 3 zonen en 1 dochter. Alleen de dochter, Petronella, treedt in het huwelijk, maar blijft kinderloos.

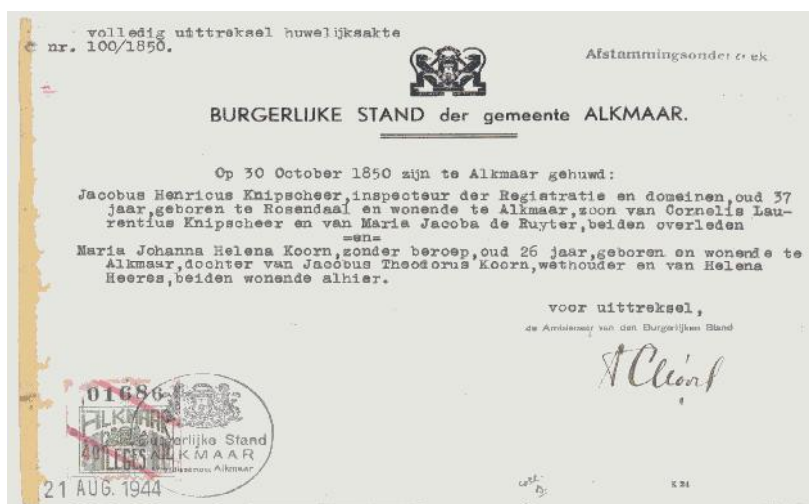
Zo gaan we met de Brabantse tak de 19^e eeuw in. Een tijd met veel onrust, burgeroorlog en Franse revolutie. Nog steeds de Oostenrijkse drang in het zuiden, waarvan in 1789 het eind in zicht is, maar doordat de Belgische Republiek mislukt, komen de Oostenrijkers weer terug. De winter van 1795 is zeer streng. Prins Willem V vlucht met z'n gezin naar Engeland. De republiek is dood. De zuidelijke Nederlanden zijn leeggeplunderd.

-0-0-0-0-0-

Jan Govert Knipscheer (84) & Elisabeth Peter Staesen van Gils

123	Godefridus Jan	(IV/8)(Zv84)(LK)
NB	Expertissimus medicus (heelmeester cq huisarts)	
	*d 17.12.1734 te Oosterhout	RK
	+ 22.08.1795 te Roosendaal	
	oo 23.08.1767 te Roosendaal	
	Dympna Elisabeth Roovers	
	* 12.11.1740 te Roosendaal	
	+ 15.09.1784 te Essen (B)	
	Er zijn 6 kinderen bekend. (181-186)	
181	Elisa Paula	(IV/9)(Dv123)
NB	* 23.08.1768 te Roosendaal	RK
182	Cornelius Laurentius	(IV/9)(Zv123)
NB	o.a.: Wijnkoper, later adj.burgemeester	
	* 27.10.1769 te Roosendaal	RK
	+ 04.10.1844 te Schiedam	
	oo 24.09.1801 te Roosendaal	
	Maria Jacoba de Ruijter	
	*d 24.09.1782 te Roosendaal	
	+ 10.02.1815 te Roosendaal	
	Er zijn 9 kinderen bekend (261-265/2)	

261 **Jacobus Henricus (Jacques Henri)** (LK)(IV/10)(Zv182)
NB Inspecteur der Registratie en Domeinen
 * 27.09.1813 te Roosendaal RK
 + 28.06.1888 te Amsterdam
 oo 30.10.1850 te Alkmaar
 Maria Johanna Helena Koorn
 * 17.06.1824 te Alkmaar RK
 + 09.08.1897 te Alkmaar

Er zijn 3 kinderen bekend (384 – 386) >>> *vervolg op blz. 373*

261/1 **Godefridus Jacobus** (IV/10)(Zv182)
NB *d 31.07.1802 te Roosendaal RK
 + jong gestorven

261/2 **Maria Dymphna** (IV/10)(Dv182)
NB * 24.09.1803 te Roosendaal RK

262 **Godefridus Joannes Babtista** (LK)(IV/10)(Zv182)
NB Horlogemaker
 *d 25.05.1805 te Bergen op Zoom RK
 ongehuwd

263 **Jacoba Dymphna Paulina** (IV/10)(Dv182)
NB *d 19.08.1806 te Bergen op Zoom RK
 + ?
 oo 30.11.1827 te Roosendaal
 Johannes Broekhals
 Wijnkoper
 * 23.05.1803 te Rotterdam
 + 28.07.1854 te Breda

Er zijn geen kinderen bekend.

- 264 **Dymphna Jacoba Henrica** (IV/10)(Dv182)
NB * 25.05.1808 te Roosendaal RK
+ 28.07.1882 te Schiedam
oo 06.07.1838 te Roosendaal
Jacobus Theodorus Joannes Nolet
* 02.10.1813 te Schiedam
- 265 **Joannes Babtista Gerardus** (IV/10)(Zv182)
NB *d 07.12.1809 te Roosendaal RK
+ 20.09.1888 te Ginneken
ongetrouwd, doof.
- 265/1 **Maria Elisabeth** (LK)(Dv182)
NB * 10.04.1811 RK
+ 18.08.1811
- 265/2 **Jacques Ch.** (LK)(Zv182)
NB * 21.07.1812 RK
+ 25.10.1812
- 183 **Paula Petronella** (IV/9)(Dv123)
NB *d 22.02.1773 te Roosendaal RK
+ 15.04.1841 te Roosendaal
oo 29.11.1797 te Roosendaal
Cornelis van Weel
Armmeester van de markt
*d 11.01.1743
+ 22.08.1825
Er zijn geen kinderen bekend.
- 184 **Anna Catharina** (IV/9)(Dv123)
NB *d 09.07.1775 te Roosendaal RK
+ ?
oo 17.01.1802 te Roosendaal
Godefridus van Kampen
*d 13.01.1763 te Breda
+ ?
Er zijn geen kinderen bekend.
- 185 **Elisabeth Paula** (IV/9)(Dv123)
NB *d 30.03.1778 te Roosendaal RK
+ ?
oo 14.01.1805 te Roosendaal
Henricus Quakkelaar
*d 23.02.1777 te Zevenbergen
Er zijn geen kinderen bekend.
- 186 **Joannes Babtista** (IV/9)(Zv123)
NB *d 03.05.1780 te Roosendaal RK

- 124 **Maria** (IV/8)(Dv84)
NB *d 08.08.1736 te Den Hout RK
 + 29.06.1801 te Den Hout
 oo 27.02.1764 te Den Hout
 Jan Andries van Leijsen
 * ? te Oosterhout
 + ?
- 125 **Catharina Jansen** (IV/8)(Dv84)
NB *d 20.12.1743 te Oosterhout RK
 + 29.01.1836 te Den Hout
 oo 18.05.1772 te Den Hout
 Pieter Loonen
 *d 02.04.1742 te Terheijden
 + 25.03.1818 te Den Hout
- 126 **Petrus** (IV/8)(Zv84)
NB Landbouwer
 *d 18.01.1739 te Den Hout RK
 + 23.01.1827 te Den Hout
 oo 08.02.1779 te Oosterhout
 Johanna Rutten
 * 01.11.1753 te Oosterhout
 + 14.05.1811 te Den Hout
 Er zijn 11 kinderen bekend (190-198)
- 190 **Elisabeth** (IV/9)(Dv126)
NB * 13.11.1779 te Den Hout RK
 + 27.05.1823 te Breda
- 191 **Joannes Pieter** (IV/9)(Zv126)
NB Landbouwer
STAMVADER van de thans nog bestaande Brabantse tak.
 *d 10.03.1781 te Den Hout RK
 + 04.02.1870 te Den Hout
 oo 28.09.1807 te Den Hout
 Christina van Leijsen
 * 24.08.1783 te Den Hout
 + 28.02.1856 te Den Hout
 Er zijn 14 kinderen bekend (266-279) >>> *vervolg op blz. 346*
- 191/1 **Laurentius** (Zv126)
NB *d 19.05.1783 te Oosterhout RK
 + 09.01.1812 te Den Hout
- 191/2 **Maria** (Dv126)
NB *d 02.02.1785 te Oosterhout RK
 + 02.06.1840 te Breda
- 192 **Adrianus** (IV/9)(Zv126)
NB * 16.05.1787 te Den Hout RK
 + 18.01.1854 te Rijen

193 **Dymphna** (IV/9)(Dv126)
NB *d 02.11.1788 te Den Hout RK
 + 07.10.1813 te Breda (begraven in Den Hout)

194 **Cornelia** (IV/9)(Dv126)
NB *d 29.09.1790 te Den Hout RK
 + 12.02.1881 te Den Hout
 oo1 08.02.1819 te Den Hout
 Joannes P.v. Leijsen
 *d in 1787 te Oosterhout RK
 + 28.08.1823 te Oosterhout
 oo2 11.06.1833 te Den Hout
 Henricus Albertus Jacobus du Bois
 Burgemeester te Made en Drimmelen (1822-1841)
 Weduwnaar van Huberdina van der Corput

Uit dit tweede huwelijk is 1 zoon bekend:

Henricus Gabriël, *d 17.09.1834 te Made.

195 **Gabriël** (IV/9)(Zv126)
NB *d 22.07.1792 te Den Hout RK
 + 20.06.1841 te Den Hout
 oo 01.05.1831 te Den Hout
 Petronella van Leijsen
 * 1794 te Den Hout RK
 + 31.01.1874 te Den Hout

Er zijn geen kinderen.

196 **Godefridus** (IV/9)(Zv126)
NB *d 01.03.1794 te Den Hout RK
 + 05.08.1815 te Den Hout

197 **Petrus** (IV/9)(Zv126)
NB *d 12.09.1795 te Den Hout RK
 + 30.08.1882 te Den Hout
 oo 03.11.1831 te Den Hout
 Petronella Havermans
 * ? RK
 + 18.06.1869 te Den Hout

Er zijn 4 kinderen bekend (280-283).

280 **Adrianus** (IV/10)(Zv197)
NB * 04.08.1832 te Den Hout RK
 + 28.08.1906 te Den Hout

Hij was ongehuwd.

281 **Petronella** (IV/10)(Dv197)
NB * 03.08.1833 te Den Hout RK
 + 24.06.1900 te Den Hout
 oo 30.04.1860 te Den Hout
 Joannes Keij
 * 25.01.1830 te Oosterhout RK
 + 25.03.1913 te Den Hout

Er zijn geen kinderen bekend.

282	Joannes	(IV/10)(Zv197)
NB	* 17.11.1834 te Den Hout	RK
	+ 24.07.1876 te Den Hout	
	Hij was ongehuwd.	
283	Cornelia	(IV/10)(Dv197)
NB	* 04.12.1836 te Den Hout	RK
	+ 26.03.1905 te Den Hout	
	Zij was ongehuwd.	
198	Anna	(IV/9)(Dv126)
NB	*d 26.08.1797 te Den Hout	RK
	+ 28.08.1874 te Breda	
127	Anna	(IV/8)(Dv84)
NB	*d 24.12.1740 te Oosterhout	RK
	+ 18.03.1812 te Breda	

vervolg van blz. 57

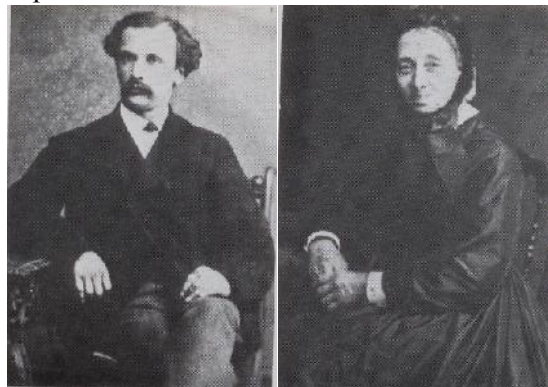
KEULEN

Hier woont binnenvaartkapitein op de Nederrijn, **Frederik Willem Knipscheer (137/13)**, daar ook **Knipschaar** genoemd. Frederik is op 20 december 1782 in de Oude kerk in Amsterdam gedoopt. Hij leert het schippersvak van zijn vader, die lid was van het schippersgilde in Keulen. Daar leert Frederik ook **Anna** kennen, waarmee hij op 28 september 1804 in Amsterdam wettelijk in het huwelijk treedt. In Keulen trouwen zij 2 maanden later over in de Rooms Katholieke kerk en in juli 1805 wordt hun eerste dochtertje geboren, vernoemd naar haar moeder.

In de periode daarna tot april 1817 worden er nog 4 zonen en 2 dochters geboren, daarna, in 1818, vertrekt Frederik naar Londen, waarna er niets meer van hem is vernomen. Anna blijft met haar 7 kinderen alleen achter. Alle kinderen staan als **Knipschaar** geregistreerd en zijn Katholiek gedoopt.

In de akte van overlijden van Anna is mede aangetekend, dat zij de gestorven echtgenote is van de in Londen wonende scheepskapitein Frederik Wilhelm Knipschaar.

Zoon **Adrian Abraham Christian (202/3)**, wordt op 15 jan. 1808 geboren op een schip liggende in Keulen. Hij groeit op als schipperzoon bij zijn vader, maar later zal blijken dat hij een ander vak verkiest aan de wal. En dat gebeurt, wanneer hij op 22-jarige leeftijd Maria Knipprath leert kennen. Zij werkt in een Weinwirtschaft van haar ouders, welk bedrijf zij later zal overnemen. Christian zal haar dan bijstaan in dat bedrijf. Zij huwen in 1836 en wonen dan in Keulen aan de Buttermarkt 23.

Ook zoon **Anton (202/7)**, geboren 18 april 1817, groeit op als schipperszoon. Evenals zijn broer

verkiest hij een ander vak. Hij wordt koperslager, huwt in 1841 met Catharina Herckenrath en woont dan in Keulen in de Severinstrasse 124. Zij genieten helaas maar 15 jaar van hun huwelijk. Anton overlijdt op 39-jarige leeftijd en laat Catharina met 7 kinderen achter. Zij moet nu de kost gaan verdienen en dat doet ze door het opzetten van een winkel in furnituurhandel.

In het gezin van Adrian en Maria wordt in 1837 een eerste kindje geboren. Een zoontje; **Nicolaus Knipschaar (283/2)**. Hij vindt het maar niets in de wijnhandel en vertrekt als student naar de universiteit in Bonn. Dat gaat hem goed af en na enkele promoties wordt hij Professor in de Mathematiek en Fysica. Hij wordt docent in het Marcellen-gymnasium in Keulen, Pro-gymnasium in Wipperführt, het gymnasium in Düren en het Kgl. Kaiserin Augusta Gymnasium in Koblenz.

In Wipperführt huwt hij in 1870 Anna Drecker. Later wordt hij geridderd in de orde van de Rode Adelaar IVE klasse en woont hij samen met zijn echtgenote in Koblenz. In 1906 gaat hij met pensioen, waarvan hij nog ruim 6 jaar zal genieten. Hij overlijdt in Koblenz op 6 januari 1913 in zijn 76^e levensjaar. Anna overlijdt aldaar 21 jaar later in haar 90^e levensjaar.

Dit gezin bracht een 5-tal kinderen op de wereld, waarvan **Carl Knipschaar (395/1)** in 1871 de eerste was en **Julius Knipschaar (395/2)** in 1874 de volgende zoon. Ook zij gaan, net als hun vader en wellicht door hem aangezet, studeren aan de universiteit in Bonn. Julius huwt tijdens zijn studie nog met Else Ostermann uit Andernach en zij krijgen een zoon Günter, die slechts 9 jaar oud zal worden.

Ook Julius blijkt niet zo gezond. Zijn studie is al vervroegd afgebroken en hij is dan, weliswaar helaas, toch nog 48 jaar geworden. Else huwt voor de tweede keer met een handelsman uit de Verenigde Staten, Harry Newman en vertrekt met hem naar de USA.

Carl studeert af in de medicijnen en vestigt zich in Saarlouis. Daar is hij bekend als Professor Dr.

Knipschaar. Hij huwt in 1903 met Josephine Funke. Zij krijgen 1 dochter Anna Maria Lieselotte Knipschaar (481/1), geboren op 30 november 1906 in Saarlouis. Ook zij gaat studeren en leert in haar studietijd Josef Jünker kennen. Zij huwen in Saarlouis in 1935 en worden beiden Dr. Med. Arzt in Essen-Borbeck in de Fürstenbergstrasse, nr 14. Hun huwelijk verrijkt hen met een dochter en een zoon. Dochter Margot wordt kloosterzuster Beatrix in de abdij Maria Heimsuchung in Steinfeld in de Eiffel. Na 10 jaar huwelijk overlijdt haar vader Carl in Höfen. Hij is 74 jaar geworden. Moeder Josephine komt dan naar haar dochter in Essen en overlijdt daar 5 jaar later in 1950.

Professor Nikolaus Knipschaar
u. Ehefrau Anna geb. Drecker
(1837-1913 bezw. 1844 - 1934)

Jesus! Maria! Joseph!

„Wer im Gedächtnis seiner Lieben lebt, der ist nicht tot; tot ist, wer vergessen wird.“

+

Zum Andenten
an Herrn
Professor Nikolaus Knipschaar
Gymnasial-Oberlehrer a. D.,
Ritter des Roten Adler-Ordens IV. Klasse,
der am 6. Januar 1913, mit den Heilmitteln der kath. Kirche verleben, sanft und gottgegeben verchieden ist.
Er war geboren zu Köln am 19. Februar 1837. Dort besuchte er das Gymnasium und widmete sich dann auf der Universität zu Bonn dem Studium der Mathematik und Physik. Nach kurzer Tätigkeit an dem Marien-Gymnasium zu Köln wirkte er als Lehrer an den damaligen Progymnasien zu Wipperführt und Jülich, dem Gymnasium zu Düren und zuletzt von 1889-1906 an dem Kgl. Kaiserin Augusta-Gymnasium zu Koblenz. Am 1. Oktober 1906 trat er in den Ruhestand.
Wer den Verstorbenen gekannt hat, weiß, was Sonne und Freunde an ihm verloren haben.
Er ruhe in Frieden!

Jesus! Maria! Josef!

„So tue nun, o Herr, an mir nach Deinem Willen und laß meine Seele aufgenommen werden in Frieden!“
(Tob. 1, 6.)

+

Zur Erinnerung im Gebete
an die
wohlachtbare Frau
Anna Knipschaar
geb. Drecker
welche am 11. März 1934 nach kurzem, schmerzlichem Leiden, gestärkt durch die hl. Sakramente der kath. Kirche, sanft im Herrn entschlief.
Die Heimgegangene war geboren am 6. Oktober 1844 zu Wipperführt. Sie vermählte sich am 10. Juni 1870 mit dem Studienrat Nikolaus Knipschaar, Gott segnete die glückliche Ehe mit 5 Kindern. Ihr Gatte und 3 Kinder sind ihr in die Ewigkeit vorangegangen. Mutig und voll Gottvertrauen trug sie ihr Lebensgeschick, bis sie ihre treue Seele dem zurückgab, der zeitweilen ihre Stütze und ihre Hoffnung gewesen.
Wer die Verstorbene gekannt hat, weiß, was die Ibrigen an ihr verloren haben!
Sie möge ruhen in Frieden!

VII/254 E/16/4 zu S.11 G.95

+

Heute Mittag entschlief sanft mein innigstgeliebter Mann, unser guter Vater, Großvater, Schwiegervater, Bruder, Schwager und Onkel,
Herr Professor Dr. Knipschaar
Studienprofessor I. R. Cavt.
im Alter von 73 Jahren.
In tiefer Trauer:
Josefine Knipschaar, geb. Funke
Frau Dr. Lieselotte Jünker, geb. Knipschaar
Oberstabsarzt Dr. Jünker, z. Zt. im Felde
zwei Enkelkinder
und die übrigen Verwandten.
In die Ewigkeit entschlafen
Höfen (Heidchen Nr. 6) Essen, Köln, Mönchau,
Affenberg bei Koblenz, den 12. November 1934.
Die Exequien finden statt in Mönchau (Aukirche) am Mittwoch, den 17. November, um 9 Uhr, anschließend Beerdigung.
Bekanntgemacht Jakob Vord. Meerphe

Na Carl en Julius komen er nog 3 kinderen in het gezin Nicolaus en Anna. **Otto (395/3)**, geboren in 1877, wordt eerst leraar maar om gezondheidsredenen zal hij hiermee vroegtijdig moeten stoppen. Nog enkele jaren daarna is hij bankbediende in Keulen, maar hij wordt niet ouder dan 33 jaar en overlijdt ongehuwd op 28 januari 1911. De in 1878 geboren **Ernst (395/4)** overlijdt na enkele dagen. Het duurt even voordat een jongste dochter wordt geboren. Katharina Juliana Maria Anna (395/5) wordt geboren in 1889. Nadat haar broer Otto is overleden, zij is dan 21 jaar, besluit ze het klooster in te gaan. Ze wordt Non onder de naam Maria Viktoria. Zij blijft daar tot dat ze in haar 81^e levensjaar aldaar in 1970 overlijdt.

We gaan weer terug naar het gezin van Adriaan en Maria, in welk gezin hun eerste kindje Nicolaus wordt geboren. In 1839 krijgt Nicolaus een zusje Margaretha (283/1). Zij wordt huishoudster en later verkoopster in een textielwinkel, blijft ongehuwd en wordt 68 jaar. Zij heeft eens een stukje in een vriendenboek geschreven, waarvan hieronder een afdruk:

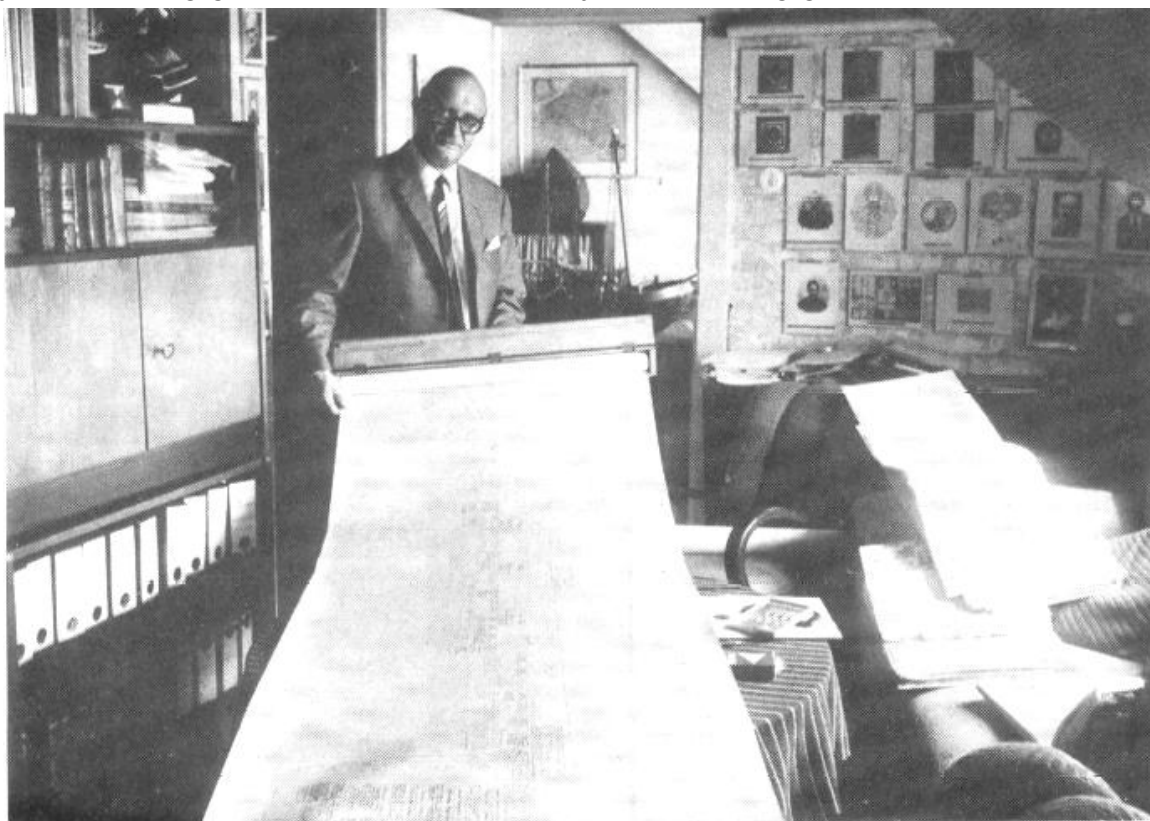
H. 245.

Das weltliche Gold' mich brünnst und mich
 Aber nicht Gebet noch Gerechtigkeit
 Darf mich sein. Nicht mit Trübsal
 Allzeit besser helfen sie mir.
 Und wie die Luft mich mich so
 Und durch die Trübsal mich
 Ich mich die Trübsal die Welt zu Gold
 Das fremde Götze. Das weltliche Gold!

 Für liebevolle Erinnerung
 von ihrem
 Margarethe Knipschaaß
 Köln 22 August 1895.

Zoon **Julius (283/4)**, geboren in 1841 en Catharina (283/5), geboren in 1843, zijn de volgende kinderen, waarvan maar weinig bekend is. Julius huwt met Ottilia Vieten en zij krijgen 3 dochters. Catharina is mede-eigenares van de textielwinkel, waarin ook haar zusje Gretha heeft gewerkt.

De jongste dochter van Christiaan en Maria is Maria Hubertine Therese Knipschaar (283/3). Zij wordt geboren op 25 maart 1847 in Keulen en huwt in 1872 met Friedrich Ritzenhoff. Het bijzondere van Therese (haar roepnaam) is, dat zij de grootmoeder is van **Hans Heubes**, bij velen van ons bekend als de schrijver van het boek: "**Knipscheer-Knipschaar, 400 jaar Nederrijn-Hollandse-schippers**". Hans is door zijn grootvader gestimuleerd om zijn werk voort te zetten. Friedrich was ook onderzoeker van een genealogie en wel die van de stam "Henot". Hans is hoofdvertegenwoordiger en in zijn vrije tijd archivaris van het Heubes archief, waarvan hij verschillende banden bezit, waaronder onze Rijnschippers Knipscheren. Door zijn contact met Max Knipscher in Krefeld heeft hij alle, toen bij Max bekende gegevens, kunnen verwerken in zijn boekwerk, uitgegeven in 1973.

Hans Heubes in zijn archief

Nog een stukje verder terug komen we nog even in het gezin van Anton (202/7) en Catharina. Hun eerste 5 kinderen zijn dochters en dan komen er nog twee zonen. **Fritz (283/11)**, geboren in 1855 en **Lorenz (283/12)**, geboren in 1857. Beiden zijn hoofdagent in de verzekeringsbranche. Lorenz huwt met Christine Päßgen, waaruit 2 zonen, Otto en Fritz. Otto Knipschaar leeft van 1886 tot 1911 en is in Keulen bekend als Dr. Jurist. Van Fritz is verder niets bekend. Van beiden zijn geen kinderen bekend.

Fritz (283/11) huwt in Keulen in 1880 met Elise Löhndorf uit Bonn. Uit dit gezin is 1 zoon bekend; **Max Heinrich Knipscheer (395/9)**, geboren in 1887. Ook hij heeft een functie in de verzekeringsbranche. Hij is beambte bij een verzekeringsmaatschappij. In 1913 huwt hij met Anna Settegast uit Kaisersesch. Er is van dit gezin 1 zoon bekend; **Ernst Knipschaar (481/3)**, geboren op 20 december 1918. Hij wordt koopman in Keulen en huwt in 1951 met Franzisca Kratzenstein. Zij vestigen zich in Metserstrasse 22 in Keulen. Er wordt hier slechts één dochter geboren, hetgeen het einde betekent van de **Knipschaarlinie**. Inge Knipschaar (495) is geboren in Keulen op 1 maart 1955. Zij huwt in 1973 met Hans Achnitz en wonen daarna samen in de Metserstrasse in Keulen.

Verder is van dit gezin niets meer bekend. Bij het schrijven van dit boek kunnen zij uiteraard daar nog steeds woonachtig zijn en wellicht ook de ouders nog.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

202/1 **Anna Gertrude Sybilla Antonetta Petronella Knipschaar** (V219/65HH)(Dv137/13)
AA

* 07.07.1805 te Keulen
+ ?

202/2 **Reiner Joseph Knipschaar** (V220/65HH)(Zv137/13)
AA

* 01.11.1806 te Keulen
+ ?

202/3 **Adrian Abraham Christian Knipschaar** (V223/66HH)(Zv137/13)
AA

Fasz binder
* 15.01.1808 te Keulen RK
+ 17.03.1862 te Keulen
oo 13.01.1836 te Keulen voor de burgerlijke stand
17.01.1836 te Keulen kerkelijk
Maria Agnes Knipprath
*d 28.10.1801 te Nideggen RK
+ 17.01.1888 te Keulen

Er zijn 5 kinderen bekend. (283/1-283/5)

283/1 **Margaretha Knipschaar** (VI280/66HH)(Dv202/3)
AA

Huishoudster, later verkoopster textielwinkel
* 31.03.1839 te Keulen RK
+ 11.02.1908 te Keulen
ongetrouwd

283/2 **Nikolaus Knipschaar** (VI281/70HH)(Zv202/3)
AA

Professor in de Mathematic en Phisica
* 19.02.1837 te Keulen RK
+ 06.01.1913 te Koblenz
oo 10.06.1870 te Wipperfürth
Anna Drecker
* 06.10.1844 te Wipperfürth
+ 11.03.1934 te Koblenz

Er zijn 5 kinderen bekend. (395/1 - 395/5)

395/1 **Carl Knipschaar** (VII254/71HH)(Zv283/2)
AA

Dr Phil.Gymnasial-Professor in Saarlouis
* 19.10.1871 te Wipperfürth RK
+ 12.11.1945 te Höfen
oo 19.08.1903 te Berg.Gladbach
Josephine Funke
* 14.03.1878 te Aachen RK
+ 30.09.1950 te Essen

Zij kregen 1 dochter. (481/1)

481/1 **Anna Maria Lieselotte Knipschaar**
 AA Dr.med. (VIII/257/71HH)(Dv395/1)
 * 30.11.1906 te Saarlouis
 +
 oo 05.01.1935 te Saarlouis
 Josef Jünger
 Dr.med.Arzt in Essen/Ruhr
 * 27.09.1894 te Odenkirchen RK
 Er zijn 2 kinderen bekend.

395/2 **Julius Knipschaar** (VII255/72HH)(Zv283/2)
 AA * 16.06.1874 te Jülich
 + 04.03.1922 te Keulen
 oo ?
 Else Ostermann uit Andernach
 * ?
 + ?
 Er is 1 zoon bekend. (481/2)

481/2 **Günter Knipschaar** (VIII258/72HH)(Zv395/2)
 AA * ?
 + op 9-jarige leeftijd in Andernach

395/3 **Otto Knipschaar** (VII256/72HH)(Zv283/2)
 AA Leraar, later bankbeambte in Keulen
 * 24.03.1877 te Jülich
 + 28.01.1911 te Keulen
 ongehuwd

395/4 **Ernst Knipschaar** (VII253/70HH)(Zv283/2)
 AA * in 1878
 + na enkele dagen weer overleden.

395/5 **Katharina Juliana Maria Anna** (VII257/72HH)(Dv283/2)
 AA Ordenszuster Maria Viktoria
 * 25.02.1889 te Düren
 + 06.09.1970 te Koblenz

283/3 **Maria Hubertine Therese Knipschaar**
 AA (VI282/73HH)(Dv202/3)
 * 25.03.1847 te Keulen RK
 + 23.02.1918 te Dusseldorf-Oberkassel
 oo 07.09.1872 te Keulen, kerkelijk in de St.Alban
 10.09.1872 te Keulen voor de wet.
 Peter Joseph Friedrich Ritzenhoff
 Hoofdbeambte van de Provinciale Brandverzekering
 van de Rijnprovincies, te Dusseldorf
 * 20.08.1844 te Keulen RK
 + 15.09.1930 te Honnef a.d. Rijn
 Er zijn 4 kinderen bekend.

283/4 **Julius Knipschaar** (VI283/82HH)(Zv202/3)
AA * 30.03.1841 te Keulen RK
 + 09.10.1914 te Keulen
 oo 15.05.1875 te Keulen
 Otilia Vieten
 * 31.08.1854 te Neuss RK
 + 14.07.1927 te Keulen
 Er zijn 3 kinderen bekend. (395/6 - 395/8)

395/6 **Agnes Henriette Josefine Maria** (VII258/82HH)(Dv283/4)
AA * 08.07.1876 te Keulen RK
 + 31.08.1931 te Keulen Melaten
 oo 09.05.1899 te Keulen
 Jacob Paul Bähren
 Koopman in Keulen
 * 31.03.1874 te Keulen RK
 + 10.02.1929 te Keulen Melaten

Zij kregen 1 dochter.

395/7 **Henriette Maria Hubertine Knipschaar**
AA (VII260/84HH)(Dv283/4)
 * 29.03.1880 te Keulen RK
 + 10.03.1949 te Keulen Melaten

395/8 **Paula Maria Knipschaar** (VII259/84HH)(Dv283/4)
AA * 02.10.1881 te Keulen RK
 + ?
 oo 28.08.1906 te Keulen
 Gottfried Hirtz
 Groothandelaar in Keulen en Zürich
 * 06.09.1878 te Keulen RK
 + 16.09.1957 te Zürich

Zij kregen 3 kinderen, 12 kleinkinderen en bekend is 1 achterkleinkind.

283/5 **Catharina Knipschaar** (VI284/82HH)(Dv202/3)
AA * 21.07.1843 te Keulen
 + 26.09.1911 te Düsseldorf
 Ongehuwd.

202/4 **Maria Josepha Catharina Knipschaar**
AA (V221/66HH)(Dv137/13)
 * 1813 te Keulen RK
 + 23.04.1891 te Wiesbaden
 oo 27.11.1839 te Keulen
 Carl August Lohndorff
 * 1803 te Neuerburg bei Frankfurt a.d. Oder
 + 15.10.1876 te Bonn

202/5 **Antonius Knipschaar** (V222/66HH)(Zv137/13)
AA * 05.12.1814 te Keulen RK
 + vóór april 1817

202/6 AA	Maria Elisabeth Therese * 30.04.1816 te Keulen	(V218/65HH)(Dv137/13) RK
202/7 AA	Anton Knipschaar Koperslager * 18.04.1817 te Keulen + 16.09.1856 te Keulen oo 13.10.1841 te Keulen Catharina Herckenrath * 06.06.1818 te Keulen + 03.05.1887 te Keulen	(V224/88HH)(Zv137/13) RK
Er zijn 7 kinderen bekend. (283/6-283/12)		
283/6 AA	Gertrud Knipschaar * 11.01.1842 te Düren + 22.02.1908 te Keulen ongetrouwd	(VI273/88HH)(Dv202/7) RK
283/7 AA	Margarethe Knipschaar * 1844 te Keulen + 09.1882 te Keulen (37 jr) ongetrouwd	(VI274/88HH)(Dv202/7) RK
283/8 AA	Sophia Knipschaar * 15.02.1845 te Düren + 01.07.1895 te Keulen ongetrouwd	(VI275/89HH)(Dv202/7) RK
283/9 AA	Maria Knipschaar * 22.03.1850 te Keulen + 14.02.1929 te Keulen oo 16.01.1873 te Keulen Christiaan Ferdinand Mathias Michels * 15.09.1842 te Meckenheim + 10.04.1896 te Königsberg	(VI276/89HH)(Dv202/7) RK
Er zijn 4 kinderen bekend.		
283/10 AA	Catharina Josephina Knipschaar * 04.07.1851 te Keulen + 03.06.1874 te Keulen ongetrouwd	(VI277/90HH)(Dv202/7) RK
283/11 AA	Fritz Knipschaar Hoofdagent Verzekeringen * 04.03.1855 te Keulen + 14.09.1927 te Keulen oo 01.05.1880 te Keulen Elise Löhndorff * 15.07.1854 te Bonn + 06.10.1934 te Keulen	(VI278/90HH)(Zv202/7) RK
Er is 1 zoon bekend. (395/9)		

395/9 **Max Heinrich Knipschaar** (VII250/91)(Zv283/11)
AA Verzekeringsbeambte
* 18.06.1887 te Keulen RK
+ 12.04.1955 te Lindlar
oo 15.11.1913 te Keulen
Anna Settegast
* 06.02.1880 te Kaisersesch
+ 19.04.1952 te Hohkeppel
Er is 1 zoon bekend. (481/3)

481/3 **Ernst Knipschaar** (VIII256/91HH)(Zv395/9)
AA Koopman
* 20.12.1918 te Keulen RK
+ ?
oo 21.08.1951 te Keulen
Franziska Kratzenstein
* 27.12.1921 te Keulen RK
Er is 1 dochter bekend. (495)

495 **Inge Knipschaar** (IX247/91HH)(Dv481/3)
AA * 01.03.1955 te Keulen
oo 13.03.1973 te Keulen
Hans Achnitz
* 28.12.1950 te Keulen

DIT IS HET EINDE VAN DE KEULSE LINIE KNIPSCHAAR

283/12 **Lorenz Knipschaar** (VI279/91HH)(Zv202/7)
AA Hoofdagent
* 02.01.1857 te Keulen RK
+ 13.01.1925 te Keulen
oo ?
Christine Päßgen
* 26.10.1861 te Keulen
+ 23.01.1911 te Keulen
Er zijn 2 kinderen bekend. (395/10 en 395/11)

395/10 **Otto Knipschaar** (VII251/92)(Zv283/12)
AA Dr Jurist
* 18.01.1886 te Keulen RK
+ in 1911
oo ?
Otilie Nolden
* ?
+ ?

395/11 **Fritz Knipschaar** (VII252/92HH)(Zv283/12)
AA * 07.08.1899 te Keulen
+ ?

vervolg van blz. 63

137/15 Jacobus Henrich Knipscheer & Johanna Philippine Verhaagen

GENDRINGEN

Jantje zag eens pruimen hangen,
 O, als eieren zo groot.
 't Scheen dat hij ze wou gaan plukken
 Schoon zijn vader het hem verbood

Dit zal Jacob zeker op school hebben geleerd. Dergelijke moraliserende rijmpjes werden geschreven door “van Alphen”. Jacobus, geboren 5 november 1776, groeit op in een bakkersfamilie. Zijn vader is oorspronkelijk douanier, maar verhuist later naar Emmerich, waar hij samen met zijn vrouw een bakkersbedrijf runt. Het is onrustig in het westen en zuiden van de republiek, waarvan in Emmerich niet veel is te merken. Het is de tijd van de patriotten en Prins Willem V, samen met zijn gemalin Wilhelmina van Pruisen, worden min of meer aan de kant gezet. Zij vluchten naar rustige streken. Het bakkersbedrijf loopt goed en Jacob is later een goede hulp in de zaak. Als hij echter schippersdochter Antje Verhaagen uit Rotterdam leert kennen, komen bij hem de plannen op om zelf een bakkersbedrijf te beginnen. Antje komt al enige jaren in de zaak, steeds als haar ouders met het schip Emmerich aan doen. Als in de zomer van 1801 blijkt, dat Antje in verwachting is, zullen er huwelijksplannen moeten worden gesmeed. Antje blijft bij de ouders van Jacob, waar op 11 januari 1802 een dochtertje, Hendrina (202/8) wordt geboren. Vermoedelijk is zij al weer jong gestorven. Er is verder van haar niets bekend. Op 6 april 1802 is de huwelijksafroep in de Hervormde gemeente in Rotterdam, dat zij op 12 april 1802 in Emmerich in het huwelijk zullen treden. Na nog een korte tijd in Emmerich bij Jacob z'n ouders te hebben gewoond, vestigen ze zich in Lobith. Daar wordt op 3 mei 1803 Barbara geboren, maar ook zij overlijdt 5 dagen na de geboorte.

Doordat Jacob nu dagelijks brood bezorgt in Gendringen, doet hij alle moeite om daar zelf een bakkerzaak te beginnen. Dat lukt hem een jaar later en zij vestigen zich in dat kleine dorpje een stukje landinwaarts. Daar maken ze een goede start. Antje staat in de winkel en Jacob zal 's-morgens het door hem 's-nachts gebakken brood in het dorp en de wijde omgeving rondbrengen.

Na de tegenslagen van de vorige geboortes wordt er op 27 juni 1805 in Gendringen een gezonde zoon geboren; **Jacob Hendrik (202/10)**. Na enkele jaren blijkt, dat ze hun plaatsje hebben gevonden. Nu Napoleon aan de macht is blijkt alles weer beter te gaan. De nijverheid bloeit op. Eén Europa, gelijke munt, gelijke wetten, was toen al de wens van Napoleon. Eén van de goede dingen is de oprichting van de burgerlijke stand. Iedereen moet zich laten inschrijven. Velen weten niet wanneer zij geboren zijn. Alleen het kerkelijke volk heeft houvast aan de kerkelijke registers.

Als in december 1812 wederom een dochtertje wordt geboren, dan moet ook zij nu officieel bij de burgerlijke stand worden ingeschreven. En dan blijkt, dat er bij de inschrijvingen vele vergissingen worden gemaakt.

Handwritten Dutch civil registration document (Handwritten Dutch) dated 27 June 1805. The document records the birth of Jacob Hendrik Knipscheer in Gendringen. The text is written in cursive and includes names, dates, and signatures. Handwritten annotations include 'N 765' and '202/10/1'. The document is signed by Jan van De Poth.

Onder de naam Johanna Josina Knipschaer (202/10/1) staat zij vermeld in de boeken van Gendringen. Zij zal echter niet oud worden. Door de contacten, die haar moeder nog in Rotterdam heeft, komt ze al heel jong als dienstbode te werk in een koekenbakkersgezin in deze stad. Zij wordt daar slechts 19 jaar en 3 maanden oud. (*zie acte van overlijden op blz. 136*)

Jacob Hendrik (202/10) vertrekt naar Deventer en zal daar omstreeks 1840 gehuwd zijn met Catharina Koopmann. Zij overlijdt echter binnen 4 jaar, niet nadat zij hem een zoon heeft geschonken; **Martinus Johannes (259)**, geboren op 24 juni 1842. Jacob komt met zijn zoontje terug in het ouderlijk huis, waar alleen zijn moeder nog leeft. Zijn vader is in 1841 overleden. Kleine Martin wordt in Gendringen door oma grootgebracht, totdat Jacob de 20 jaar jongere Mientje Bouwhuis ontmoet, waarmee hij in augustus 1848 in het huwelijk treedt.

Vier jaar na de geboorte van Johanna wordt nog een zoon geboren, **Reinier (202/10/2)**. Samen met zijn 11 jaar oudere broer zijn zij een goede kracht in het bakkersbedrijf. Dat is ook wel nodig in deze tijd. Nadat Napoleon in 1813 wordt verslagen, gaat de Oranjevlag weer in top. Zullen de tijden nu weer verbeteren? De Prins van Oranje wordt in 1815 onze eerste Koning; **Koning Willem I**. Maar Napoleon krijgt weer aanhang in Frankrijk en rukt wederom op naar het noorden.

Vanuit Engeland wordt de stoommachine ons land ingevoerd en krijgt bekendheid onder de arbeiders, die daardoor in opstand komen. "Wat mot er van ons worden als die stoommesjien ons werk overbodig maakt". Het wordt er inderdaad niet beter op. Armoede alom. De bakkerij levert op een gegeven moment dan ook nog maar weinig op. Als zoon Jacob 20 jaar is wordt hem dan ook gezegd dat hij beter elders naar werk kan gaan zoeken. Reinier blijft nog even als hulp bij zijn ouders, maar verdient al snel wat extra als hulpje bij een metselaar, welk vak hij na enige tijd meester wordt en zo zichzelf als metselaar aandient. Hij is dan ook metselaar gebleven in Gendringen.

In 1841 overlijdt zijn vader plotseling en dus staat zijn moeder nu alleen in het bakkersbedrijf. Hij schiet dan weer te hulp tot zijn broer Jacob uit Deventer met zijn tweejarig zoontje terugkeert en bij moeder intrekt. Jacob komt dan zijn moeder te hulp in het bakkerbedrijf en Reinier trekt zich weer terug in het metselaarsvak. Wat jaren later leert hij Bertha Udo kennen en zij huwen op 6 juni 1849 in Gendringen. In 1851 wordt hun eerste zoon geboren; **Jacobus Hendrik (260/1)** en 3 jaar later hun tweede zoon **Jan Bart (260)**. We hebben hier nu een drietal stamvaders, waarvan de nakomelingen zich voornamelijk in en rond Gendringen en Dinxperlo zullen vestigen.

.....

137/15 Jacobus Henrich Knipscheer & Johanna Philippine Verhaagen

137/15 **Jacobus Henrich** (IV222/110HH)(LK)(Zv73/40)
B Broodbakker
* 05.11.1776 te Lobith Evg ref.
+ 25.12.1841 te Gendringen
oo 12.04.1802 te Emmerich
 06.04.1802 te Rotterdam afroep
 Johanna Philippine (Antje) Verhaagen
* in 1776 te Rotterdam
+ 16.12.1864 te Gendringen

Zij woonden eerst in Emmerich, later in Gendringen.
Er zijn 5 kinderen bekend. (202/8-202/10/2)

202/8 **Hendrina Johanna** (V235/111HH)(Dv137/15)
B *d 11.01.1802 te Emmerich EvgI.Ref.
 + ?
Verder niets bekend.

202/9 **Barbara** (V236/111HH)(Dv137/15)
B *d 03.05.1803 te Lobith EvgI.Ref.
 + 08.05.1803 te Lobith

202/10 **Jacob Hendrik** (V237/111HH)(Zv137/15)
B * 27.06.1805 te Gendringen
 + 24.03.1854 te Gendringen
oo1 ?
 Catharina Koopmann
* ?
+ 03.01.1844 te Deventer
oo2 01.08.1848
 Mientje Bouwhuis
* 16.09.1826
+ ?

Er is 1 kind bekend. (259)

259 **Martinus Johannes** (III/10)(VI292/112HH)(Zv202/10)
B Aannemer
* 24.07.1842 te Deventer NH
+ 29.01.1921 te Gendringen
oo 24.01.1869 te Gendringen
 Johanna Engelina Luymes
* 06.09.1847 te Gendringen NH
+ 21.03.1912 te Gendringen

Er zijn 6 kinderen bekend. (378 - 383) >>> *vervolg op blz. 354*

202/10/1 **Johanna Josina** (ook Knipschaer) (LK)(Dv137/15)
B dienstbode te Rotterdam
 * .12.1812 te Gendringen
 + 27.03.1832 te Rotterdam
 Zij werd slechts 19 jaar en 3 maanden.

202/10/2 **Reinier** (LK)(Zv137/15)
B metselaar
 * in 1816 te Gendringen
 +
 oo 06.06.1849 te Gendringen
 Bertha Udo
 dienstmeid
 * in 1822 te Heerewaarden

Er zijn 2 kinderen bekend (260 en 260/1)

260/1 **Jacobus Hendrik** (Zv202/10/2)(LK)(RRKnip)
B Smid
 * omstr. 1852 te Gendringen
 + op 45-jarige leeftijd te Dinxperlo ???
 oo1 23.10.1875 te Dinxperlo
 Louisa Sophia Prinzen
 * in 1857 te Gendringen
 + voor 1880
 oo2 28.05.1880 te Dinxperlo
 Dina Carolina Prinzen
 * in 1860 te Dinxperlo
 Zuster van 1^e echtgenote
 + ?

Er zijn 6 kinderen bekend (383/7-383/12) >>> *vervolg op blz. 365*

260 **Jan Bart** (III/10)(VI293/111HH)(Zv202/10/2)(LK)
B metselaar
 * 25.02.1854 te Gendringen NH
 + 12.09.1927 te Dinxperlo
 oo 26.08.1889
 Naatje Heinen
 * 05.11.1869 te ?
 + ?

Er zijn 7 kinderen bekend. (383/1-383/6) >>> *vervolg op blz. 361*

vervolg van blz. 67

BEMMEL

122 Martin Knipscheer & Gertruda Hendricks

Tijdens de familieonderzoekingen in de jaren vóór 1939 is **Martin (122)** geboren in 1777 te Emmerich de oudste bekende Knipscheer van een tak, waarvan de nakomelingen voornamelijk in Gelderland wonen. Later blijkt deze tak, waarvan men nog lang in en rond Bemmél woont, een voortzetting te zijn van de schippers Knipscheren.

Als deze Martin zo rond of na de eeuwwisseling in het huwelijk treedt met Gertruda Hendricks leven zij in een tijd van verdeeldheid in de republiek. Het is de tijd van Napoleon, die weer aan de macht komt. Een tijd van bandieten, roofovervallen en het vernietigen van kostbare archieven.

Dit alles speelt zich voornamelijk in het zuiden en westen af, zodat men het in Emmerich nog vrij rustig heeft. Martin heeft daar zijn timmerbedrijf en doet zonder enige hinder zijn werk.

In dit gezin worden achtereenvolgens in de jaren 1807, 1809 en 1812 een drietal kinderen geboren:

Friedrich Wilhelm (179), gereformeerd gedoopt op 26 februari 1807; **Reinold of Reinderd (180)** in of omstreeks 1809 en een dochter in 1812. Van deze laatste twee kinderen is verder niets meer bekend. Friedrich groeit nog op in Emmerich, maar zoals vele Duitsers, trekt ook Friedrich de grens over, het Gelderse in om daar werk te zoeken. Hij komt in Bemmél terecht en kan daar als schildershulp worden aangesteld. Als hij tijdens zijn werk in Bemmél een hulpje in één van de huishoudens ontmoet, heeft hij zijn partner gevonden. Antje komt ook uit het Duitse gebied. Zij is RK gedoopt in Grieth. Beiden hebben zich inmiddels definitief gevestigd in Bemmél en misschien leefden zij in die tijd al samen, want als zij op 9 juni 1834 in het huwelijk treden is Antje al drie maanden in blijde verwachting.

Zij huwen in de Rooms Katholieke gemeente van Bemmél en zullen zich daar ook definitief vestigen. Friedrich heeft zich in het schildersbedrijf al snel opgewerkt tot decoratie- en rijtuigenschilder. Op 24 november 1834 wordt een gezonde zoon geboren: **Martinus (252)**. Twee jaar later op 20 augustus 1836 een tweede zoon **Johannes Hendricus (253)**.

In de jaren daarna tot 1850 worden er nog twee zonen en drie dochters geboren, waarvan één zoon slechts 27 jaar oud wordt en de andere zoon vermoedelijk naar Amerika is vertrokken. Van twee dochters weten we dat zij in Bemmél zijn gehuwd, maar van een derde dochter is niets bekend.

Als Martinus al in zijn jonge jaren als hulpje in een nabijgelegen hotel dienst doet, heeft hij op een gegeven moment praktische kennis genoeg om zelf een hotel te gaan exploiteren. Hij heeft daarbij de steun van zijn 9 jaar jongere vriendin Antje uit Nijmegen, met wie hij op zijn 30^e jaar in het huwelijk treedt. Niet veel later openen zij in Nijmegen hun hotel "Zur Stadt Cleve". Dit hotel is zeer gunstig gelegen in de nabijheid van de Duitse grens, waardoor er veel bezoekers uit het Duitse Rijnland dit hotel bezoeken. Een jaar later, op 29 mei 1866, wordt een zoon **Joannes Martin (373)** geboren en nog geen twee jaar daarna een zoon, die slechts twee maanden oud is geworden. Verdriet alom vanwege dit verlies en het duurt dan ook ruim 9 jaar voordat er een volgende geboorte plaats vindt. Was het de angst of wellicht de drukte in het hotel. Maar dan wordt er in juni 1877 toch weer een gezond kind geboren, een dochter; Christina Maria Johanna (375). Het is een zware tijd voor Antje. Twee kinderen groot brengen en ook veel werk in het hotel. We zijn weer 8 jaar verder als er toch weer een zoontje wordt geboren; **Martin Ignatius Matheus (376)**. Hun oudste zoon Joan is inmiddels 18 jaar en heeft zijn HBS opleiding achter de rug. Hij heeft met goed gevolg toelatingsexamen gedaan voor de Rijksveeartsenijschool, waarvoor hij in 1888 zijn eindexamen haalt. Een jaar daarvoor, op 4 februari 1887 is zijn moeder overleden en bleef zijn vader in het hotel achter met hun twee opgroeiende kinderen. Geen van zijn kinderen echter heeft enige interesse om dit hotel verder te runnen. Maria heeft haar vader wel bijgestaan in het hotel en voor de kleine Martin gezorgd. Het zal rond de eeuwwisseling zijn geweest als Martin zijn hotel van de hand doet. Het duurt dan ook niet lang meer dat hij komt te overlijden en wel in januari 1903. Zoon Joan huwt in 1908 in Nijmegen met Jaennette Rombouts, zoon Martin in 1913 in 's-Hertogenbosch met Cornelia Grimmink en dochter Christina in 1920 in Velp met Willem van der Grinten en zo zijn alle kinderen op hun plaats van bestemming.

Na de voltrekking van het huwelijk van Christina en Willem vestigen zij zich in Arnhem en staan aldaar genoteerd als "Apotheker van der Grinten".

Tijdens de onderzoektochten van kapelaan Knipscheer uit Ginneken, de grondlegger van deze Genealogie, zoekt hij in Arnhem in een geheel andere Knipscheertak en komt zo ook op het spoor van Christina Maria Johanna Knipscheer, gehuwd met een apotheker van der Grinten. Het is dan ook in het jaar 1925 dat de apotheker door de kapelaan wordt bezocht. Het wordt het eerste contact voor kapelaan Knipscheer voor het opzetten van een Bemmelse tak, waarvan Martin (122) de stamvader wordt en waarvan op dat moment nog geen aansluiting kan worden gevonden op de overige Knipscheer naamgenoten. Vermoedelijk is Willem van der Grinten rond zijn 60^e levensjaar gestopt met het apothekersbedrijf, want gezien de latere correspondentie wonen zij in 1938 weer in Velp.

Nog in dat zelfde jaar (1925) bezoekt de kapelaan ook haar broer Martin, die inmiddels in 's-Hertogenbosch een kantoorboekhandel heeft. Martin wordt hevig geïnteresseerd in het Knipscherengeslacht en heeft sindsdien dan ook regelmatig contact met de kapelaan. Hij neemt kennis van een reeds uitgegeven boekje in 1905 over het Brabantse Knipscherengeslacht en stelt zich beschikbaar een eventueel volgend boekje bij hem te laten uitgeven.

Zowel Martin als Christina worden in 1938 ook door de toenmalige voorlopige secretaris benaderd vanwege de plannen die er na een grote Knipscheerbijeenkomst in Mülheim in dat jaar zijn gerezen om in Utrecht een volgende, door ons te organiseren bijeenkomst, te plannen.

In verband met de spanningen die er inmiddels zijn met de opkomst van het Nationaal Socialisme in Duitsland, is Christina er nog niet zo gelukkig mee om ons te verenigen met Duitse naamgenoten, maar Martin blijft enthousiast en vindt het jammer dat hij de Duitse bijeenkomst niet kan bijwonen. Hij zal bij een volgende gelegenheid zeker van de partij zijn.

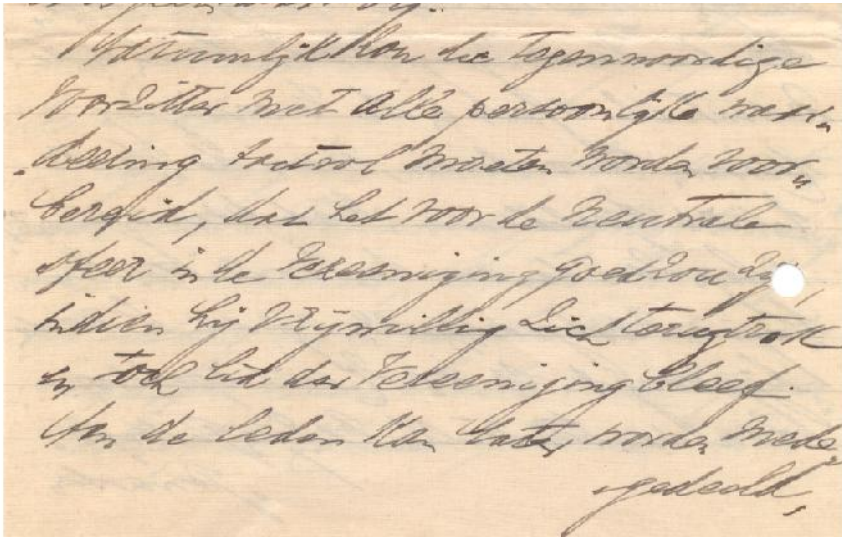
Martin dirigeert de kapelaan ook naar zijn oudste broer Joan in Den Haag. Nog voor de eeuwwisseling, dat is op 6 maart 1890, wordt Joannes Martin Knipscheer, 23 jaar oud, bij KB benoemd tot militair paardenarts. Na zijn eindexamen in 1888 is hij al eerder bij KB benoemd tot docent aan de Rijksveeartsenijschool, maar dat houdt hij na een half jaar al voor gezien. Hij wil zich als praktiserend dierenarts in Nijmegen vestigen, maar ook dat heeft niet lang geduurd.

In het leger heeft hij het helemaal naar zijn zin. Als militair paardenarts wordt hij achtereenvolgens bij verschillende bereden korpsen in verschillende garnizoenen ingedeeld.

Aan het begin van de mobilisatie in 1914 wordt hij bij de geneeskundige dienst van de landmacht geplaatst, toegevoegd aan de dirigerend Paardenarts als chef van de militaire veterinaire dienst. Per 1 augustus 1920 wordt hij bij KB in de rang van Luitenant Kolonel tot hoofd van dit dienstvak benoemd. In de rang van Kolonel wordt hij een aantal jaren later eervol ontslagen. Hij blijft nog vele jaren lid van een Ierse compagnie voor aankoop van legerpaarden. Hiervoor maakt hij vele reizen naar de "Green Isle". Als ook hij van de toenmalige voorlopige secretaris de Duitse krant ontvangt waarin de beschrijving van de Mülheimer Knipscheerdag in 1938, heeft hij spijt niet aan deze dag te hebben kunnen deelnemen. Door zijn broer Martin is hij overigens al veel eerder in contact gekomen met naamgenoten uit andere takken waaronder ook onderzoeker kapelaan Knipscheer.

Op 15 januari 1939 vindt een eerste Knipscheerbijeenkomst in Nederland plaats. Een oprichtings-vergadering, echter nooit statutair vastgelegd. De Kolonel wordt gekozen als 2^e voorzitter, hij is dan 72 jaar oud. Zijn broer en zus zijn echter niet aanwezig op die dag.

(detail uit laatste brief van de Kolone)

Kort na deze bijeenkomst lopen de spanningen met Duitsland op. Het blijkt dat de voorzitter van onze vereniging lid is van de NSB en daar hebben de overige bestuursleden enige moeite mee, hoewel hij als naamgenoot, zoals afgesproken, niet zou mogen worden genegeerd. Voorstel van de Kolonel in de functie van 2° voorzitter moet dan ook zijn te bewerkstelligen dat hij zich vrijwillig terugtrekt als voorzitter.

Alleen is de vraag wie er dan voorzitter moet worden. Hij vindt zich zelf te oud om deze functie op zich te nemen en doet suggesties in de richting van jongeren. Hoe dit bestuurlijk in die tijd is opgelost is niet bekend. De correspondentie daarover d.d. 8 maart 1940, is ook het laatste levensteken van de Kolonel.

Na de oorlogsjaren zijn er sowieso nog maar weinig contacten. Data van overlijden zowel van hem als van zijn vrouw zijn dan ook niet bekend. Zowel in het gezin van Joan als van Martin zijn geen kinderen geboren, derhalve zijn er hier geen nakomelingen.

We gaan weer terug naar de broer van de hotelhouder; **Johannes Hendrikus (253)**. Van hem weten we dat hij op 9 maart 1885 is gehuwd in Bemmelen met Wilhelmina Jansen en dat zij altijd in Bemmelen hebben gewoond. Op 14 april 1886 wordt hun enige zoon geboren; **Frederikus Wilhelmus Maria (377)**. Hij zal de stamvader worden van de thans nog levende stamhouders al of niet wonende in of in de nabijheid van Bemmelen.

Ook hij groeit op in Bemmelen. Na de lagere school bezoekt hij de ambachtschool en begint daarna zijn schildersloopbaan tot hij op een gegeven moment zijn eigen schildersbedrijf opstart. Hij is dan inmiddels

getrouwd (1911) met de bijna 4 jaar oudere Catharina Kropman uit Hatert. In april 1912 en februari 1914 worden een tweeling dochter geboren;

Willy en Annie. Beiden hebben zij hun laatste levensjaren, na het overlijden van hun echtgenoten, doorgebracht in het verzorgingstehuis aan de Gouden Appel in Bemmelen, waar zij een hoge leeftijd hebben bereikt.

In juni 1915 wordt zoon Jan geboren; **Johannes Henricus (458)** en een jaar later, november 1916, zoon Thijs; **Martin Christiaan Matthijs (459)**. Het is een onrustige tijd, al blijft Nederland neutraal. Revolutie in Rusland, revolutie in Duitsland. De prijs in Vlaanderen is hoog. In Bemmell blijft het rustig, maar ook hier is toenemende werkloosheid en voedselschaarste. Er zijn opstootjes en plunderingen van winkels. We moeten overgaan tot distributie, meent de minister van landbouw. In 1917 verschijnen ook in Nederland de bonkaarten, waar iedereen gek van wordt. Bon 184F geeft recht op 100 gram 20+kaas á 8 cent. Op bon 2 van de vleeskaart Groen-D, 1 ons vet kalfsvlees. Voor de soepuitdeling van de centrale keukens zal bon 180F worden afgeknipt. Voor een gezin met 4 opgroeiende kinderen is dat niet eenvoudig en het kost Fred dan ook veel moeite om aan het werk te kunnen blijven. Als er verkiezingen zijn in 1918 wordt een eerste vrouw in de kamer gekozen als lid van de SDAP. Na de revolutie in Duitsland in oktober 1918, Duitse militairen weigeren aan boord te gaan voor een aanval op Engeland, komt het begin van het einde in zicht. Op 11.11.1918 te 11 uur Franse tijd wordt de vrede gesloten. Ook met het schildersbedrijf van Fred breken er daarna betere tijden aan, maar er blijft nog veel armoede om hun heen bestaan. Ze nemen dan ook een goed besluit en worden lid van de Vincentiusvereniging (armenzorg), waar ze meer dan 50 jaar lid van zijn gebleven. Het gezin wordt in april 1921 weer uitgebreid met een zoon **Frederikus Wilhelmus Maria (460)**. Voor de andere kinderen in dit gezin, 5, 6, 8 en 10 jaar oud, is er dus nog een broertje bij gekomen. Het blijft voor hen dan ook "broertje" en later "Broer", dat is daarna nooit meer veranderd. Twee jaar later wordt er nog een dochtertje geboren; Catharina Antoinetta Maria (461), de kinderen noemen haar Toos, en zo is het gebleven.

Handenvol werk in een gezin met 6 opgroeiende kinderen, maar voor je het weet groeien ze allemaal weer de deur uit om een eigen gezin op te bouwen. Zo huwen de kinderen in de periode van 1934 tot 1947. Ook Fred is in 1938 benaderd voor het bijwonen van de Knipscheerdag op zondag 15 januari 1939. Omdat het 6 dagen in de week druk is in het schildersbedrijf komt de zondag hem wel uit, maar de kosten om deze dag te kunnen bezoeken kan het huishoudgeld in deze crisistijd van zijn gezin met nog 5 kinderen thuis niet opbrengen.

Bemmell Jan 1939.

Wett. Me. Eper A. St. Th. Knipscheer de Eperst.

Wett. Me. Eper.

Stae quame ook, kan ik tot mijn grate spijt, de familie vergadering van aart. Zondag niet bijwonen. De financieelen omstandigheden in dese benarde crisistijd laten 't niet toe. Doch zal 't mij een groot genaalgen zijn iets aangaande 't verloop der vergadering te mogen horen.

Met familie groeten
F. W. M. Knipscheer.
et. St.
Bemmell

377

In overleg met Dr. H. M. Kn. de A. Kn. op kosten der kas 1/2 Kn. fam. Ver (13.7) name Mrs. geboren. A. M. Kn.

Hij schrijft dan ook een keurig briefje terug, waarop door de voorlopige secretaris in overleg met de penningmeester direct wordt gereageerd en wordt hem tegemoet gekomen in de reiskosten naar Utrecht. (f. 3.--)

En, dankbaar voor deze tegemoetkoming is hij dan ook in Utrecht aanwezig bij de oprichting van onze Genealogische vereniging.

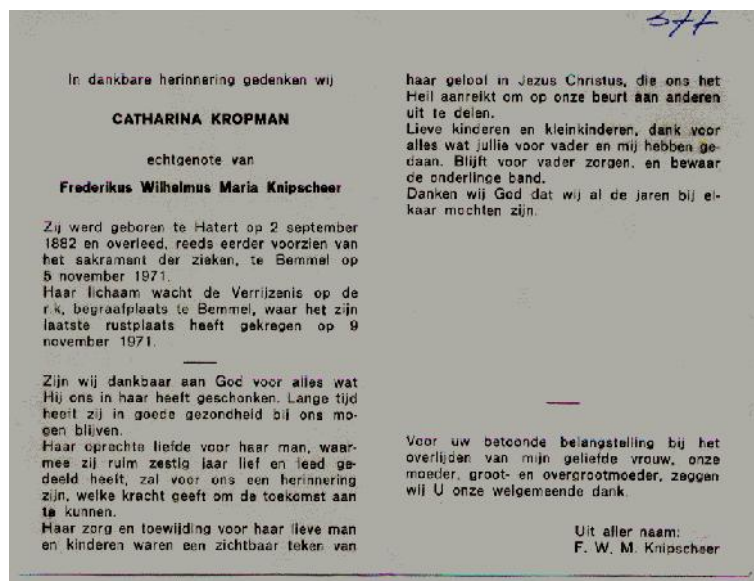
Uit de groepsfoto die daar wordt gemaakt, is hij hieronder geprojecteerd.

Als de Knipscheervereniging in 1969 weer wordt heropgericht, 30 jaar na de oprichting in 1939, dan op 18 januari 1969, is ook Fred weer aanwezig, nu in gezelschap van zijn jongste dochter Toos en zoon Broer.

Op 21 juni 1971 vieren zij hun 60-jarig huwelijksfeest.

Ter gelegenheid daarvan ontvangen zij een telegram van de Koningin. Enkele maanden daarna, op 5 november 1971, overlijdt zijn echtgenote, Catharina Kropman, na een lang ziekbed.

Vanaf 1972 krijgt Fred een plaats in het bejaardenhuis aan de Sint Liduinastraat te Bemmel. Daar overlijdt hij op 23 januari 1976.

458 Johannes Henricus (Jan) x Gezina Petronella Aleida Buurman (Sientje)

Over hun leven valt weinig te vertellen. We weten, dat na hun huwelijk op 5 augustus 1941 nog in Bommel in juli 1943 een dochter is geboren met een nog rasechte Hollandse naam; Elisabeth Catharina Wilhelmina (630); zij wordt Els genoemd, maar later in Indiana (USA), waarheen het gezin in de 50er jaren met de emigrantenstroom is meegegaan, wordt haar roepnaam omgezet in Liz. Zij huwt in 1964 met Gary Lee Turpchinoff en dit gezin wordt daar verrijkt met een drietal kinderen; Ria, Chris en Kelly. Ook deze kinderen zijn allen weer gehuwd en hebben ook weer kinderen, allen geboren in 1997, terwijl er in het gezin van Ria voor zover bekend in 2002 een tweeling geboren moet zijn. Els krijgt er in februari 1945 een broertje bij; **Fredericus Johannes (631)**, vanwege een evacuatie vanuit Bommel wordt hij geboren in Hatert bij Nijmegen. Zijn roepnaam is Fred, hoe kan het ook anders. Het duurt dan weer zes jaar voordat een derde kind wordt geboren; Eric, maar ook weer vernoemd en wel: **Jan Hendrick (632)**.

Kort na de geboorte van Eric is dit gezin geëmigreerd naar de USA. Zij wonen daar in Indiana te Fort Wayne, waar ook alle kinderen en kleinkinderen zijn geboren en getogen.

Fred wordt daar autospuiter en huwt in juni 1968 met Joy Beverly Castignetti. Zij krijgen in de jaren 1969 en 1972 twee zonen, Freddy en Brian, en zijn daarna vermoedelijk weer gescheiden.

Eric huwt in oktober 1972 met Martha Jane Tincher. Zij krijgen in de jaren 1973, 1976 en 1979 een drietal kinderen; Paul, Philip en Patrick.

Dan zijn nog de huwelijken van Freddy en Brian bekend. Fred huwt in 1992 met Nicole Craig. Van hem is bekend, dat hij een bekend ijshockeyer is. Zie de informatie van internet:

Fred Knipscheer

Number: 48

Born: September 3, 1969 Fort Wayne, Indiana

Position: Center

Shoots: Left

Fred was signed by the Bruins as a free Agent April 30, 1993 after being named a Second Team All-American while playing with St. Cloud State. He tallied 34 goals and 60 points in 36 games at St. Cloud in the 92-93 season. He spent most of his time with Boston playing for Maine in the AHL, where he scored 26 and 29 goals. Fred was dealt to St. Louis on October 2, 1995 in exchange for Rick Zombo.

Career Stats

Season	Team	League	GP	G	A	Pts	Pim
1993-94	Boston	NHL	11	3	2	5	14
1994-95	Boston	NHL	1	0	0	0	2
1995-96	St. Louis	NHL	1	0	0	0	2
NHL Totals			28	6	3	9	18
BRUIN Totals			27	6	3	9	16
Playoff Totals*			16	2	1	3	6

*All Playoff Totals as a member of the Bruins

Zij krijgen twee kinderen; **Kylie** in februari 1995 en **Jack Robert** in april 1998.

Brian huwt in 1996 met Katie Mc Carthy. Ook hier wordt in mei 1999 een stamhouder geboren, voorlopig de jongste Knipscheer stamhouder in Indiana; **Griffin (1122)**

459 Martin Christiaan Mathijs (Thijs) x Everdina Johanna Jansen (Dien)

Na hun huwelijk op 11 maart 1943 vormen zij in de komende jaren een gezin met 4 kinderen. In een bevrijd gedeelte van Nederland wordt in november 1944 te Bemmelen hun eerste kindje geboren, een dochter; Johanna Wilhelmina (Hanny) (633). Zij zal in 1969, een jaar later kerkelijk, in het huwelijk treden met Cyriel uit Elst, waaruit een tweetal kinderen, Frank en Kim.

In de jaren 1946 en 1948 worden hun enige twee zonen geboren; **Martin Gerardus Cornelis Maria (Mart) (634)** en **Hendrikus Gerardus Maria (Henk) (635)**.

In 1951 wordt nog een dochter **Carla (636)** geboren, die in 1974 zal huwen met Albert Aalbers (Appie). Appie is in dienst van een wegenbouwbedrijf van welk bedrijf Cyriel de uitvoerder is.

In het gezin van Appie en Carla worden ook twee kinderen geboren; Caroline en Rob.

Mart wordt eigenaar van een carrosseriebedrijf, in welk bedrijf zijn broer Henk werkt. Henk blijft ongehuwd en woont in 1999 nog steeds bij zijn vader. Zijn moeder Everdina is helaas in september 1977 al overleden. Henk heeft een gehoor- en spraakprobleem overgehouden na het gebruik van het medicijn streptomycine (tegen oorontsteking).

Martin huwt pas in 1983, hij is dan 36, in Bemmelen met de 11 jaar jongere Margaretha Jacoba Meyman (Margit). Zij vormen een gezin met een drietal kinderen, geboren in 1983, 1984 en 1987, resp. **Mathijs Christiaan Martin (838)**, **Mike Hendrik Johan (839)** en **Derek Frederik Gerard (840)**.

Een drietal stamhouders geboren in Bemmelen.

Dien overlijdt in 1977 en Thijs in 2001 in de leeftijd van 84 jaar.

*Je was een man van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een vader en opa waar je op kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden als je hebt geleefd,
zo bescheiden ben je van ons heengegaan.*

Geheel onverwacht is vandaag, na een leven dat getekend werd door eenvoud en hartelijkheid voor ons en allen die hem kenden, in de leeftijd van 84 jaar, thuis in zijn eigen vertrouwde omgeving van ons heengegaan onze zorgzame vader en lieve opa

Martin Christiaan Mathijs Knipscheer

(460) Frederikus Wilhelmus Maria (Broer) & Elisabeth Maria van Biesen (Bets)

Fred gaat na de lagere school naar de LTS om daar het metaalvak te leren. Hij wordt verwarmingsmonteur bij Boerboom Installatietechniek in Nijmegen.

In 1941 wordt hij onvrijwillig naar Duitsland gebracht als monteur centrale verwarming in Munster bij de firma Berlow, Sophiastrasse. Na ongeveer twee maanden vlucht hij via Gronau. Verder is hij met valse papieren de oorlog doorgelopen. Na de bevrijding in België (1944) is hij chauffeur bij de hulppolitie in Brussel. Hij rijdt daar als militair gezag voor de geallieerden.

Als hij na de oorlog weer in Bemmelen terugkeert huwt hij daar op 22 november 1946, welk huwelijk op 30 december wordt bevestigd in de RK kerk in Elst. Een jaar later, op 11 september 1947 wordt een eerste zontje Freddy geboren, maar dit brengt hun geen geluk. Zij moeten dit helaas na 3 maanden weer afstaan. In januari 1949 wordt dit weer goedge maakt met een gezonde zoon **Frederikus Hendrikus Maria (1086)**, de gelijke namen als die van zijn vooroverleden broertje. Zijn roepnaam wordt Frits. In de komende (vijftiger) jaren worden er nog een drietal zonen in dit gezin geboren:

Hendrikus Johannes Maria (1087) Henk, **Johannes Hendrikus Maria (1088)** Hans en **Alexander Carolus Maria (1089)** Alex.

Tot 1963 woont dit gezin met deze 4 zontjes op diverse plaatsen in Bemmelen, maar daarna verhuizen zij naar Haarlem aan de Vergierdeweg. Alle kinderen hebben daar na het lager onderwijs ten minste een voortgezet onderwijs genoten. Zoon Frits gaat net als zijn vader naar de LTS om de installatietechniek meester te worden. Hij volgt nog extra cursussen verwarming- en koeltechniek en wordt ook monteur bij de firma Boerboom onder leiding van zijn vader. Henk gaat eerst naar de MULO, maar aanvullend naar de HBS. Na een jaar TH te Delft studeert hij in Haarlem verder aan de HTS voor werktuigbouwkundige. Hans komt via de LOM school op te LTS en krijgt een opleiding als schademonteur. Alex gaat naar de MAVO. Zijn sport is voetbal, hetgeen ook geldt voor zijn broer Frits, die keeper is. Als er in 1969 weer een eerste Knipscheermeeting plaats vindt na de stilte sinds de oorlogsjaren, dan is het Frits, die met zijn vader en grootvader mee komt naar Den Haag om daar met 72 andere naamgenoten en aangehuwden getuige te zijn van de heroprichting van de Genealogische Vereniging Knipscheer. In die tijd zegde hij de archivaris toe onderzoekingen te zullen gaan doen in de Bemmelse tak, waarvan toen nog zo weinig bekend was. Men is erg verheugd met een steun uit deze hoek, maar wellicht zullen het de vele werkzaamheden zijn, waardoor er geen ruimte komt voor dit werk. In die tijd heeft hij ook Ans leren kennen, met wie hij op 26 juli 1972 in het huwelijk treedt.

Frits en Ans

Als er in 1973 een volgende Knipscheermeeting wordt georganiseerd, nu een boottocht vanuit Rotterdam naar Dordrecht en daarna een middagronvaart, dan zijn wederom vader en moeder, Broer en Bets, van de partij, dan vergezeld van hun jongste zoon Alex, die nog schoolgaand is en bij zijn ouders thuis woont.

We komen in het jaar 1974, als het huwelijk van Henk en Marijke wordt aangekondigd:

marijke	henk	
		<p>gaan trouwen op donderdag 27 juni huwelijksvoltrekking om 14.00 in de gravenzaal van't stadhuis te haarlem kerkelijke inzegening om 14.45 in de st. bavokathedraal aan de leidse- vaart te haarlem receptie van 18³⁰20³⁰ in de zaal van de spaarne roet en zeilvereniging marisplein 5 heemstede toekomstig adres:</p>

Na hun huwelijk wonen zij in Delft en meldt Marijke zich al snel tot de vereniging met enige familie-informatie. Als verwoed handwerkster vraagt zij tevens naar het familiewapen om dit te borduren. In dat zelfde jaar wordt er bij Frits en Ans op 10 november 1974 in Haarlem een zoon geboren; **Emiel Fredericus Bernardus (1150)** (Emiel).

Henk moet na de HTS zijn dienstplicht nog vervullen. Dat duurt tot september 1974. Vanaf die tijd tot februari 1979 studeert hij aan de TH in Delft werktuigbouw. Marijke is verpleegkundige, maar staakt in 1977 met dit beroep omdat zij een tweeling ter wereld brengt op 15 februari 1977: als eerste een dochter Maria Hendrika Carolina (1155) (Marjolein) en als tweede een zoon **Robertus Franciscus Maria (1156)** (Robbert), beiden geboren in Delft.

In dat zelfde jaar wordt er bij Frits en Ans op 7 augustus 1977 een tweede zoon geboren; **Paulus Hendrikus Fredericus (1151)** (Paul). We zijn in deze familie van Broer en Bets nu in een soort van een geboortegolf terecht gekomen van kleinkinderen. In mei 1979 wordt bij Henk en Marijke, thans wonende in Amersfoort, een zoon geboren; **Bartholomeus Antonius Maria (1157)**(Bart).

Een jaar later, in april 1980 treedt Hans in het huwelijk met ziekenverzorgster Ria van der Poel. Zij vestigen zich in Den Haag aan de Suezkade en worden op 20 mei 1981 verblijd met een dochter; Adriana Maria (1240) (Anneke) en op 22 september van dat zelfde jaar weer een zoon bij Henk en Marijke; **Michaël Aloysius Fredericus Maria (1158)** (Michiel). Voorlopig als laatste in deze serie van geboortes, op 3 maart 1983, Marco, zoon van Hans en Ria; **Marcus Hendrikus (1241)**.

Het oudste kleinkind Emiel is inmiddels 9 jaar geworden. Tot die tijd heeft hij zijn jeugd in Haarlem doorgebracht. Rond 1984/85 verhuist hij met zijn ouders en broertje naar Hoofddorp. In deze periode doet hij veel aan sport. Voornamelijk de vechtsport karate trekt hem aan. Hij wordt al snel twee maal clubkampioen. Als hij daarna een betere training op zich neemt bij een andere sportschool, wordt hij in 1994 2^e van Nederland in de gewichtsklasse van 65 kg. In 1995 wordt hij winnaar van de open Nederlandse Marinier Kampioenschappen. Hij wordt geselecteerd voor de Europese kampioenschappen, maar breekt zijn duim en het feest gaat niet door. Ook is hij nog geselecteerd geweest voor de wereldkampioenschappen, maar de schoolexamens zijn voor hem belangrijker en zo stopt hij er mee in 1997. Al in 1993 haalde hij het examen 'installatietechniek'. Net als zijn vader en zijn opa is dit werk z'n leven. Hij ging al vaak met zijn vader mee. Hij start bij de firma Breman in Haarlem. Via het leerlingensysteem behaalt hij in 1998 z'n specialistendiploma 'installatiemonteur'. In 1996 werd hij al door Breman overgeplaatst naar Drachten om daar als volwaardig installatiemonteur verder te gaan.

Inmiddels is op 10 september 1995 ook de jongste zoon Alex in het huwelijk getreden met Esmeralda Luca uit Den Helder. Zij huwden in Hoorn waar zij ook wonen. Zij wonen later in Zwaag en daarna in Zutphen. In Hoorn werden in 1995 en 1997 nog hun beide kinderen geboren.

In de jaren 1997 en 1998 stuurt Marijke de Knipscheervereniging nog wat waardevolle gegevens van haar familietak. Zij wonen nu na enkele omzwervingen sinds 1 april 1998 in Soest, waar Henk zijn eigen adviesbureau is gestart: "Ingenieursbureau Knipscheer BV.

Als Emiel in 1996 met vakantie in Frankrijk verblijft, hij woont dan nog steeds in Haarlem, leert hij in één van de dorpjes Kitty kennen. Zij is geboren in Renkum en woont in Drachten. Werkt daar als schoonheidsspecialiste bij de DA. Ze is in Frankrijk met een jongeregezelschap en moet na een week al weer naar huis. Als Emiel 2 weken later thuis komt zoekt hij zo snel mogelijk weer contact met haar. Dat is dan ook de reden van de overplaatsing naar Drachten. Hij woont daar enkele maanden bij haar ouders en gaat daarna samenwonen. Op 7 mei 1999 treden zij in het huwelijk. Emiel kan het in Drachten met de hem opgedragen werkzaamheden niet echt vinden, daarom verlaat hij in september 1999 Breman en krijgt hij al heel snel een vaste aanstelling bij een kleiner bedrijf "De Haan BV" in Appelscha. Hier is nog van waardering sprake.

Ook hij meldt zich om, net als zijn vader dat wilde, onderzoekwerk te willen gaan doen in zijn familietak en dan met name bij zijn familie in Fort Wayne in Indiana, waar hij van plan is zijn achterneven en nichten te gaan bezoeken.

Hij treedt daarvoor zelf in het bestuur en bezoekt eenmaal een bestuursvergadering. Hij vindt dat de vereniging nooit ten onder mag gaan en biedt zelfs aan om later het gehele archief over te nemen. Helaas moet hij al snel afhaken, net als zijn vader. Het onderzoekwerk vergt heel veel tijd en die tijd is niet vrij te maken in zo'n beroep als installateur. Ook de afstand vanuit het hoge noorden is moeilijk te overbruggen en kost veel tijd. Het is voor hem dan ook heel spijtig dat hij moet afschrijven.

Als de Knipscheervereniging vanaf 2001 een jaarlijkse “Knipscheerborrel”, later “Knipscheermeeting” gaat organiseren, dan zijn in oktober 2002 tijdens een bijeenkomst bij een melkveehouder in West Brabant, Frits (Broer) en Bets weer van de partij, deze keer vergezeld van hun zoon Hans en kleindochter Marjolein. Marjolein, de dochter van Henk en Marijke, heeft een verpleegkundige opleiding gevolgd, gelijk haar moeder. Zij is hevig geïnteresseerd in de activiteiten van de Knipscheervereniging. Bezoekt dan ook de volgende meetings, resp. in Rijnsburg en Biddinghuizen, steeds vergezeld van vriend Eelco en grootouders Frits en Bets.

Op 2 september 2005 treden zij in Amersfoort in het huwelijk.

In het gezin van Emiel en Kitty wordt in die zelfde maand op 27 september, een zoon; **Mackenzie (1350)** geboren. Hiernaast de trotse vader, grootvader en overgrootvader (broer), samen met de kleine Mackenzie de vier generaties (installatiemonteurs?).

In deze Bemmelse tak zijn in ieder geval vele stamhouders Knipscheren aanwezig die eventueel nog voor een rijke aanvulling kunnen zorgen aan de stamboom.

Weliswaar geen stamhouder, maar er wordt nog wel een zoon geboren, en wel bij Marjolein en Eelco. Zij zijn trots op hun zoon Wouter, geboren op 8 augustus 2006. Op 8 augustus 2008, een bijzondere datum (8.8.08) op welke dag velen in het huwelijk wensen te treden, zo ook Robbert (1156), met Ruth Kloosterman. Vader Fred (Broer) mag dit nog allemaal meemaken, maar overlijdt in zijn 88^e levensjaar nog in dat zelfde jaar op 29 december.

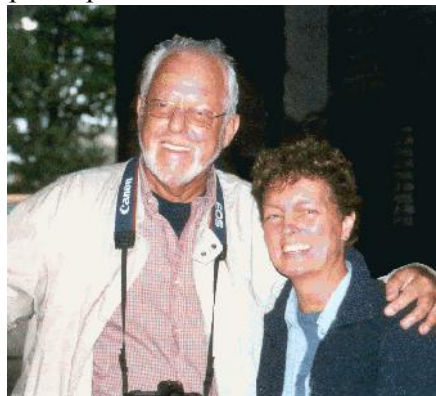
Het huwelijk van Toos Knipscheer & Kees Verhoeff

Toos, verkoopster in een dameskledingzaak huwt in Nijmegen op 16 april 1947 met een accountant. Kees komt oorspronkelijk uit een protestant gezin maar gaat later over tot het rooms-katholieke geloof.

Nadat hun eerste dochter Carla nog in Bemmelen is geboren, hebben ze daarna voornamelijk in Arnhem gewoond. Daar wordt het gezin nog verrijkt met een zoon en een dochter, Charles en Paula.

Charles, inmiddels huisarts/docent beroepsopleiding huisarts, huwt, nadat zij al sinds 1978 samenwonen, in 1992 met Judith Reedijk, sociaal verpleegkundige JGZ.

Deze uitloper uit de Knipscherentak voornamelijk gemeld vanwege het feit, dat Judith zich mede verdiept in de Genealogie van de Knipscheerfamilies. Zij heeft het Knipscheerarchief al vele aanvullingen bezorgd.

Judith samen met de archivaris van de GVK

Haar schoonvader overlijdt ruim een jaar na hun huwelijk. Haar schoonmoeder woont in 2004 weer in Bemmelen, in het verpleegcentrum "De Lingehof" aan de Gouden Appel. Zij is dan 81 en geniet, voor zover bekend, van haar 3 kinderen en 9 kleinkinderen en wellicht ook al achterkleinkinderen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Hieronder een samenvatting vanaf Martin (122)

179 B	Friedrich Wilhelm Schilder	(III/9)(V239b/120HH)(Zv122)(LK)
	*d 26.02.1807 te Emmerich	Geref.
	+ 28.02.1877 te Bemmelen	
	oo 09.06.1834 te Bemmelen	
	Anna Maria Elisabeth Banning	
	*d 01.07.1806 te Grieth (D)	RK
	+ 16.09.1884 te Bemmelen	

Er zijn 7 kinderen bekend. (252 - 258)

252 B	Martinus Hotelhouder	(III/10)(VI296/120HH)(Zv179)
	* 24.11.1834 te Bemmelen	RK
	+ 09.01.1903 te Nijmegen	
	oo 20.07.1865 te Nijmegen	

377 **Frederikus Wilhelmus Maria**
B Schilder (III/11)(VII275/121HH)(Zv253)(LK)
 * 14.04.1886 te Bommel RK
 + 23.01.1976 te Bommel
 oo 23.05.1911 te Bommel
 Catharina Kropman
 * 02.09.1882 te Hatert RK
 + 05.11.1971 te Bommel

Er zijn 6 kinderen bekend. (456 - 461)

456 **Wilhelmina Antoinetta Maria (Willy)**
B Winkelbediende (III/12)(VIII274/122HH) (Dv377)(LK)
 * 18.04.1912 te Bommel RK
 oo 24.07.1934 te Bommel
 Fredericus Jansen (Frits)
 Kruidenier
 * 24.07.1909 te Westervoort RK
 + 25.01.1997 te Arnhem
 Zij kregen 1 dochter:
 Aleida Catharina Maria (Ida)
 Onderwijzeres
 * 14.12.1937 te Arnhem RK
 oo 22.08.1973 te Arnhem
 Cornelis Antonius Roelofsen (Kees)
 * 31.10.1939 te Nijmegen RK

457 **Antoinetta Henrica Johanna (Annie)**
B (III/12)(VIII275/122HH)(Dv377)(LK)
 * 23.02.1914 te Bommel RK
 + 08.05.2000 te Nijmegen
 oo 23.03.1943 te Bommel
 Gerardus Henricus Johannes Buurman (Gros)
 Slager, fabrieksarbeider AKU
 * 20.01.1914 te Gendt RK
 + 07.09.1990 te Bommel

Er zijn twee kinderen bekend:

1. Catharina Elisabeth Wilhelmina Maria (Ineke)
 * 21.05.1945 te Hengelo (Gld)
 oo 13.05.1966 te Bommel
 Antonius J.M. de Koning
 Fraser
 * 31.12.1934 te Huissen

Zij kregen 3 kinderen:

1. Wendelina Maria * 28.02.1967
 2. Ingeborg Antonia * 22.09.1968
 3. Sabine Johanna * 03.08.1972

2. Johannes Fredericus Gerardus (André)
Inkoper

* 06.08.1948 te Gendt

oo 04.12.1970 te Assen

Janny de Graaf

* 10.08.1949 te Assen

Er zijn geen kinderen.

458 **Johannes Henricus (Jan)** (III/12)(VIII276/122HH)(Zv377)(LK)

B (of Jan Hendrick ?)

* 12.06.1915 te Bommel

RK

oo 05.08.1941 te Gendt

Gezina Petronella Aleida Buurman (Sientje)

* 23.01.1918 te Gendt

Er zijn 3 kinderen bekend: (630 – 632)

630 **Elisabeth Catharina Wilhelmina (Els Liz)** (Dv458)(LK)

B * 18.07.1943 te Bommel

oo 26.09.1964 te Fort Wayne USA

Gary Lee Turpchinoff

* 17.07.1944 te Fort Wayne USA

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Maria Lynn (Ria)

* 20.02.1967 te Fort Wayne, Indiana USA

oo ?

Daniël Wallis

* ?

In dit huwelijk is 1 kind bekend.

1. Madelyn * 17.04.1997

(*Er wordt een tweeling verwacht in 3/2000*)

2. Christopher Elo (Chris)

* 30.05.1970 te Fort Wayne, Indiana USA

oo ?

Amy NN

* ?

In dit huwelijk is 1 kind bekend.

1. Jordan * 13.08.1997

3. Kelly Elisabeth (Kelly)

* 28.12.1974 te Fort Wayne, Indiana USA

oo ?

Christofer Diederich

* ?

In dit huwelijk is 1 kind bekend.

1. Grant * 17.03.1997

631 **Fredericus Johannes (Fred)** (Zv458)(LK)

B Autospuiter

* 05.02.1945 te Hatert-Nijmegen

oo 08.06.1968 te West Boylston Mass. USA

Joy Beverly Castignetti

* 25.12.1945 te Holden Mass. USA

o/o ?

Er zijn twee kinderen bekend. (830 en 831)

830 **Fredericus Jan (Freddy)** (Zv631)(LK)

B * 03.09.1969 te Fort Wayne USA

oo 17.07.1992 te ?

Nicole Craig

* 28.04.1969 te ?

Er zijn twee kinderen bekend. (1120/21)

1120 **Kylie** (Dv830)(LK)

B * 15.02.1995

1121 **Jack Robert** (Zv830)(LK)

B * 29.04.1998

831 **Brian Joseph** (Zv631)(LK)

B * 23.08.1972 te Worchester USA

oo 06.1996 te ?

Katie Mc Carthy

* 17.05.1975 te ?

Er is 1 kind bekend (1122).

1122 **Griffin** (Zv831)(LK)

B * 08.05.1999

632 **Jan Hendrick (Eric)** (Zv458)(LK)

B * 03.10.1951 te Bommel

oo 07.10.1972 te Fort Wayne, Indiana USA

Martha Jane Tincher

* 15.04.1951 te Kendallville.

Er zijn 3 kinderen bekend. (835 – 837)

835 **Paul Hendrick** (Zv632)(LK)

B * 06.04.1973 te Fort Wayne Indiana USA

Verder niets bekend.

836 **Phillip Joseph** (Zv632)(LK)
B * 09.02.1976 te Fort Wayne Indiana USA

Verder niets bekend.

837 **Patrick Alan** (Zv632)(LK)
B * 03.10.1979 te ?

Verder niets bekend.

459 **Martin Christiaan Matthijs (Thijs)** (Zv377)(LK)
B Schilder/autospuiter (III/12)(VIII277/122HH)
 * 08.11.1916 te Bemmeler RK
 + 03.08.2001 te Bemmeler
 oo 11.03.1943 te Huissener
 Everdina Johanna Jansen (Dien)
 Dienstbode
 * 24.10.1915 te Huissener
 + 24.09.1977 te Bemmeler

Er zijn 5 kinderen bij ons bekend. (633 – 637)

633 **Johanna Wilhelmina (Hanny)** (Dv459)(LK)
B * 07.11.1944 te Bemmeler RK
 oo 31.12.1969 te Bemmeler
 06.10.1970 te Bemmeler (kerkelijk)
 Cyrillus Bernardus Maria Jansen (Cyriel)
 Uitvoerder van een wegenbouwbedrijf
 * 09.02.1946 te Elst (Gld) RK

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Frank Christiaan Rodger (Frank)
 * 20.10.1972 te Nijmegen
2. Kim Diana Doris (Kim)
 * 18.05.1984 te Nijmegen

634 **Martin Gerardus Cornelis Maria (Mart)** (Zv459)(LK)
B Eigenaar carrosseriebedrijf
 * 22.10.1946 te Nijmegen RK
 oo 21.01.1983 te Bemmeler
 Margaretha Jacoba Meyman (Margit)
 * 20.06.1957 te Bussum

Er zijn 3 kinderen bekend. (838 – 840)

838 **Mathijs Christiaan Martin** (Zv634)(LK)
B * 19.06.1983 te Bemmeler

839 **Mike Hendrik Johan** (Zv634)(LK)
B * 21.11.1984 te Bommel

840 **Derek Frederik Gerard** (Zv634)(LK)
B * 02.01.1987 te Bommel

635 **Hendrikus Gerardus Maria (Henk)** (Zv459)(LK)
B werkt in bedrijf van broer Mart
 * 07.07.1948 te Bommel

Henk is ongehuwd en woont in 1999 nog bij zijn vader.

636 **Catharina Geertruida Johanna Maria (Carla)** (Dv459)(LK)
B * 04.05.1951 te Bommel
 oo 11.10.1974 te Bommel
 Albert Hendrik Aalbers (Appie)
 In dienst van een wegenbouwbedrijf
 * 12.03.1951 te Driel

Er zijn twee kinderen bekend:

1. Catharina Everdina Wendelina (Caroline)
 * 23.03.1975 te Nijmegen
2. Robert Hendrik Christiaan(Rob)
 * 12.07.1980 te Bommel

637 **Willy** (Dv459)(LK)
B * 18.08.1956 te Bommel
 + 18.08.1956 te Bommel

460 **Frederikus Wilhelmus Maria (Broer)** (Zv377)
B (III/12)(VIII278/122HH)(LK)

Montagechef centr.verwarming
 * 23.04.1921 te Bommel RK

oo 22.11.1946 te Bommel
 30.12.1946 kerkelijk in Elst (Gld)
 Elisabeth Maria van Biesen (Bets)
 * 09.04.1919 te Elden (gem Elst) RK

Er zijn 5 kinderen bekend. (1085 - 1089)

1085 **Frederikus Hendrikus Maria (Freddy)** (LK)(Zv460)
B * 11.09.1947 te Bommel RK
 + 10.12.1947 te Bommel

1086 **Frederikus Hendrikus Maria** (Frits) (IX320/122HH)(Zv460)
B Verwarmingsmonteur (LK)
 * 07.01.1949 te Bemmél RK
 oo 26.07.1972 te Haarlem
 Adriana Johanna Maria Brekelmans (Ans)
 * 01.11.1949 te Kaatsheuvel

Er zijn 2 zonen bekend. (1150/1)

1150 **Emiel Fredericus Bernardus** (Zv1086)(LK)
B Installatiemonteur
 * 10.11.1974 te Haarlem RK
 oo 07.05.1999 te Drachten
 Anna Alexandrine Sueters (Kitty)
 Schoonheidsspecialiste bij DA.
 * 30.11.1975 te Renkum RK
 1350 **Mackenzie** (Zv1150)(LK)
B * 27.09.2005 te Donkerbroek

1151 **Paulus Hendrikus Fredericus** (Paul) (Zv1086)(LK)
B * 07.08.1977 te Haarlem

Verder niets bekend.

1087 **Hendrikus Johannes Maria** (Henk jr) (Zv460)(LK)
B Bouwkundig ingenieur
 * 28.02.1950 te Bemmél RK
 oo 27.06.1974 te Haarlem
 Maria Catharina Josephina van Dungen (Marijke)
 * 26.12.1949 te Amersfoort RK

Er zijn 4 kinderen bekend. (1155-1158)

1155 **Maria Hendrika Carolina** (Marjolein) (Dv1087)(LK)
B * 15.02.1977 te Delft
 *d 05.1977 te Delft RK

1156 **Robertus Franciscus Maria** (Robbert) (Zv1087)(LK)
B * 15.02.1977 te Delft RK

1157 **Bartholomeus Antonius Maria**(Bart) (Zv1087)(LK)
B * 29.05.1979 te Amersfoort RK

1158 **Michaël Aloysius Fredericus Maria** (Michiel)(Zv1087)(LK)
B * 22.09.1981 te Amersfoort RK

1088 **Johannes Hendrikus Maria** (Hans) (Zv460)(LK)

B Bedrijfsleider

* 26.04.1954 te Bommel RK

oo 02.04.1980 te Sassenheim
Maria Theresia Jacoba van der Poel (Ria)
Ziekenverzorgster

* 10.04.1957 te Sassenheim

Er zijn twee kinderen bekend. (1240 en 1241)

1240 **Adriana Maria (Anneke)** (Dv1088)(LK)

B Peuterleidster

* 20.05.1981 te Den Haag

ss ?
Peter Lucassen

1241 **Marcus Hendrikus (Marco)** (Zv1088)(LK)

B * 03.03.1983 te Rijswijk

1089 **Alexander Carolus Maria** (Alex) (Zv460)(LK)

B Groepchef

* 29.01.1959 te Bommel RK

oo 10.09.1995 te Hoorn
Auke Aletta Esmeralda Luca (Esmeralda)

* 13.12.1966 te Den Helder

Er zijn 2 kinderen bekend.(1242-1243)

1242 **Ian Duncan** (Kv1089)(LK)

B * 26.05.1995 te Hoorn

1243 **Nigel Collin** (Kv1089)(LK)

B * 10.06.1997 te Hoorn

461 **Catharina Antoinetta Maria (Toos)** (Dv377)(LK)

B Verkoopster in dameskledingzaak (III/12)(VIII279/122HH)

* 22.02.1923 te Bommel RK

oo 16.04.1947 te Nijmegen
21.10.1947 te Bommel (kerkelijk)
Cornelis Alphonsus Maria Verhoeff (Kees)
Accountant bij de ABTB

* 05.09.1922 te Arnhem NH/RK

+ 20.03.1993 te Arnhem

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Catharina Jacoba Maria (Carla)
Kleuterleidster
* 29.01.1949 te Bommel RK
oo 21.05.1976 te Heemskerk
Machiel de Weers (Chiel)
Direkteur stuwadoorsbedrijf
* 07.05.1945 te Velzen.

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Joke * 14.04.1978 te Santpoort N.
2. Paul * 25.03.1980 te Santpoort N.
3. Roel * 30.08.1986 te Velsen

2. Charles Petrus Maria
Huisarts/docent beroepsopleiding huisarts
* 08.06.1952 te Arnhem RK
ss 01.10.1978 te Nijmegen
oo 14.02.1992 te Lelystad
Judith Reedijk
Sociaal verpleegkundige JGZ
* 01.11.1953 te Port Harcourt, Negeria NH

Er zijn 4 kinderen bekend:

1. Floortje Jorinde (Floor) * 08.07.1983 te Lelystad
2. Lonneke Lidewijde (Lonneke) * 20.12.1985 te Lelystad
3. Sarah Relinde (Sarah) * 28.01.1988 te Lelystad
4. Rozemarijn Annick (Rozemarijn)* 24.04.1991 te Lelystad

3. Paula Monica Maria
Analist laboratorium
* 20.03.1960 te Arnhem RK
oo 11.10.1985 te Arnhem
Ludovicus Maria (Ludo)
Analist
* 26.08.1951 te St.Michelsgestel

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Tim * 21.09.1993 te Nijmegen
2. Corine * 25.04.1995 te Nijmegen

254 **Frederikus Wilhelm** (III/10)(VI298/123HH)(Zv179)
B * 19.07.1847 te Bommel RK
+ 19.12.1874 te Bommel
Ongehuwd.

255 **Catharina** (III/10)(VI299/123HH)(Dv179)
B *
+
oo
Johan Eekhout
*
+

Zij hebben tenminste 1 dochter Martina Maria Elisabeth
oo 09.06.1909 met Fred.Th v. Gelder

256 **Johanna Maria** (III/10)(VI300/123HH)(Dv179)(LK)
B * 16.02.1841 te Bommel RK

+
oo 12.06.1878 te Bommel
 Johann v. Wickeren
* 08.03.1843 te Asperden
+

257 **Geertruida** (III/10)(VI301/123HH)(Dv179)
B * 07.02.1843 te Bommel RK
 + ?

Verder niets bekend.

258 **Hermanus** (III/10)(VI302/123HH)(LK)(Zv179)
B * 24.10.1838 te Bommel RK
 + ?

180 **Reinold of Reinderd** (III/9)(V239a/120HH)(Zv122)
B * ?

Verder niets bekend.

180/1 **E.Knipscheer** (LK)(Dv122)
B * in 1812
 + ?
 oo ?
 NN. Kleijpass

Verder niets bekend.

.....

vervolg van blz. 95

WANHEIM

164/5 Heinrich Knipscher & Anna Zimmermann

Op 28 oktober 1821 huwt Heinrich Knipscher (164/5) in Friemersheim met Anna Zimmermann; beiden geboren in 1798, resp. in Wanheim en Friemersheim. Heinrich is landarbeider in de omgeving van Wanheim. Een streek, waar vele van zijn naamgenoten hebben gewoond en gewerkt. In dit gezin worden 3 zonen en twee dochters geboren.

De oudste zoon **Johann (229/1)**, geboren in 1822, blijft lang werkzaam bij zijn vader in het landbouwbedrijf en vermoedelijk heeft hij het bedrijf ook voortgezet. Nadat Napoleon in 1815 is verslagen en er in Wenen vrede is overeengekomen, is het ook in Pruisen rustig geworden. Een vette boterham is het niet. Er moet hard gewerkt worden op het land. Ook als hij met Elisabeth huwt, blijft hij bij zijn ouders wonen, waar ook hun 4 kinderen worden geboren. Het wordt geen groot gezin. Nog twee kleinkinderen en 5 achterkleinkinderen. Daarna is er niets meer bekend van deze tak.

Een tweede zoon **Jakob (229/2)** wordt geboren op 19 januari 1825. Als hij het ouderlijk huis verlaat, trekt hij als bakkersknecht in bij bakker Wiacker in Meiderich. Hij wordt daar verliefd op de twee jaar oudere dochter Agnes en huwt met haar op 21 februari 1851. Er is geen geluk in dit gezin. Hun eerste kindje wordt dood geboren en zijn vrouw blijft zwak na deze geboorte. Nadat zij in 1854 nog verhuizen naar een eigen bakkerij in Laar, sterft zij op 14 oktober 1857 en laat hem achter met 2 kindertjes van 5 en 2 jaar.

Hij huwt al weer snel met de 10 jaar jongere Elisabeth op 21 januari 1858, in welk gezin nog 4 dochters worden geboren. Van zijn twee zonen uit zijn eerste huwelijk is bekend, dat Heinrich ongehuwd is gebleven en Eberhard met zijn vrouw naar Amerika is vertrokken. Het enige wat van hen nog bekend is, is het gegeven dat daar in Paterson (Noord Amerika) 3 kinderen zijn geboren.

De nakomelingen van de derde zoon, **Wilhelm (229/3)**, bestaan in ieder geval nog tot in de 20^e eeuw, maar zullen voortbestaan onder de familienaam **Knipscher**. Wilhelm wordt koetsier en bediende in Krefeld. Hij is daar inwonend in de Blumenstraat. Als hij hier Gertrud leert kennen, besluiten zij snel tot een huwelijk, omdat al spoedig blijkt dat zij een kind verwacht.

229/3 Wilhelm Knipscher & Gertrud Elisabeth Loos

Zij huwen op 27 december 1854 in Krefeld en 6 maanden later wordt een gezonde zoon **Heinrich (334/12)** geboren. Het is een bedrijvige tijd in Pruisen en het gaat goed met de handel en de kooplieden. Het gezin Knipscher profiteert hier rijkelijk van. Het wordt dan ook een rijk gezin, waarin per twee jaar een kind wordt geboren. In totaal 5 zonen en 2 dochters.

Wilhelm maakt vele goede contacten en het zal vermoedelijk ook daaraan liggen, dat al zijn kinderen en ook vele van zijn nakomelingen goed terechtkomen in de maatschappij. Heinrich huwt in april 1882 op 28-jarige leeftijd met Adelheid Richarts. Hij is bakker in Krefeld. Er worden in dit gezin 2 zonen en 2 dochters geboren. Ook zij bereiken weer een goede plaats in de maatschappij: een architect en een electricien. Van de twee dochters is verder weinig bekend. In de volgende generatie is minder bekend. Eén van de nakomelingen sneuvelt in 1941 in Polen. Kleindochter Ruth en kleinzoon Horst zijn in de 20e eeuw nog bekend in Krefeld. **Horst Wilhelm (481/12)**, geboren in 1927, huwt in 1952 met Hanny Peters. Met de twee dochters uit dit gezin (500 en 501) eindigt deze Knipschertak.

Ook Elise (334/13), geboren in maart 1857, 2^e kind en dochter in het gezin Wilhelm/Gertrud komt in de bakkerswereld terecht. Zij huwt met bakker Gerhard Looman. Van hen is verder niets bekend. Zoon **Friedrich (334/14)**, geboren in april 1859, wordt zelfs meesterbakker. We weten het niet, maar het zou best wel eens kunnen, dat we hier met een familiebedrijf te doen hebben. Friedrich huwt in november 1888 met Margarethe Köhnen. Van de twee zonen uit dit gezin is het **Gustav (395/22)**, die zijn vader zal volgen in het bakkersbedrijf, maar helaas sneuvelt hij al op 25-jarige leeftijd in Frankrijk (Canny Ferme) op 4 mei 1918. Zijn broer Friedrich is in 1915 al gehuwd met Maria Meijers en overleeft deze 1^e wereldoorlog. Behalve, dat dit gezin nog een dochter en een zoon voortbrengt, is er verder niets meer bekend.

Zoon **Wilhelm (334/15)** is de eerste van de kinderen, die geen interesse heeft in het bakkersbedrijf. Hij wordt meester schrijnwerker. Heel triest is het, als hij kort na zijn huwelijk in 1888 met Anna Osterfeld op 27 jarige leeftijd overlijdt. Op 31 juli 1889 werd nog een zoon, **Heinrich (395/23)** geboren. In zijn gezin komen geen kinderen meer.

Van dochter Christine (334/16) is weinig bekend, maar van zoon **Jakob (334/17)** des te meer. Hij wordt meester huisschilder en huwt ook in maart 1888 met de 6 jaar oudere Amalie Lüsebrink in Krefeld. In dit gezin worden twee kinderen geboren: een zoon **Max (395/24)** op 26 december 1887 en een dochter Anna Auguste (395/25), geboren op 20 december 1892.

Anna huwt vier keer, omdat haar echtgenoten steeds weer op jonge leeftijd overlijden. Alleen uit haar eerste huwelijk is een zoon geboren, eerst drie maanden na het overlijden van haar eerste echtgenoot.

Max Knipscher zal de geschiedenis ingaan als samensteller en archivaris van het gehele Duitse deel van de Knipscheer Genealogie.

Na zijn middelbare opleiding meldt hij zich bij de Rijksspoorwegen in Duitsland. Na de dertiger jaren in de 19^e eeuw, als ook in Pruisen de stoomlocomotief en daarmee het railverkeer wordt opgebouwd, bestaat er in het begin van de 20^e eeuw al een aardig railnet in Duitsland. Door de interesse van Max weet hij zich in die branche op te werken tot hoofdsecretaris van de Rijksspoorwegen. Al rond 1920 gaat zijn interesse uit naar zijn familiebanden in het verleden. Hij woont samen met zijn moeder in Krefeld. Vanaf 1927 ontstaat er een schriftelijk contact tussen hen en Kapelaan Cornelis Knipscheer (NB) (478). Daarna ongeveer 10 jaar niets meer van elkaar gehoord. Na heel veel werk te hebben verricht aan het zoveel mogelijk compleet maken van verschillende Knipscher, Knipscheer, Knepscher en Knippscheer aftakkingen, stuurt hij in mei 1937 een eerste stencilrondschrijven naar alle op dat moment bekende naamgenoten. Hij begint dit eerste rondschrijven als volgt:

Verder schrijft hij over zijn vorderingen en waar nog de nodige aanvullingen noodzakelijk zijn. “Die Wanheimer linie konnte fast restlos geklärt werden“, schrijft hij verder. Hij heeft hiervan een sippentafel getekend van 70x250 cm. In de herfst verwacht hij een vervolg van deze linie op te zetten waarin een aftakking naar de Mülheimer linie. Hij hoopt op vele reacties en ondertekent “mit Deutschem Gruss”.

Max Knipscher
Reichsbahn-Sekretär
Krefeld, Florastr.16

Krefeld, im Mai 1937

An
alle Namensträger und Mitglieder der Familien
Knipscher, Knipscheer, Knepscher, Knippscheer etc.

Die Zeit der nationalen Wende hat auch die Ahnen- und Sippenforschung wieder in den Vordergrund geschoben, viele Familienforscher beschäftigen sich damit und sind bemüht, den Aufbau ihrer Familie kennen zu lernen. Seit 10 Jahren ist auch der Unterzeichnete bestrebt, die Sippenforschung der Familien Knipscher, Knipscheer, Knepscher, Knippscheer durchzuführen. Inzwischen

Later krijgt hij contact met Ds Frederik Knipscheer in Zaltbommel (310) en met Herman, Dr. Apotheker in Amsterdam (327). In zijn eerste brief aan Herman op 2 november 1937 schrijft hij hem, dat hij via een omweg aan zijn adres is gekomen met het doel enige verbindingen te vinden met zijn Knipscheer verzameling. Hij schrijft, dat hij 10 jaar geleden al eens contact had gehad met Cornelius Knipscheer, waarvan hij weet, dat die net als hij, druk doende is met het zoeken naar Knipscheren, zowel in Holland als in Duitsland. Hij vraagt zich echter af of deze heer nog leeft. “Heeft u wel eens van hem gehoord”, vraagt hij aan Herman. Tevens meldt hij Herman, dat hij al vele nakomelingen heeft ontdekt van in Holland wonende families.

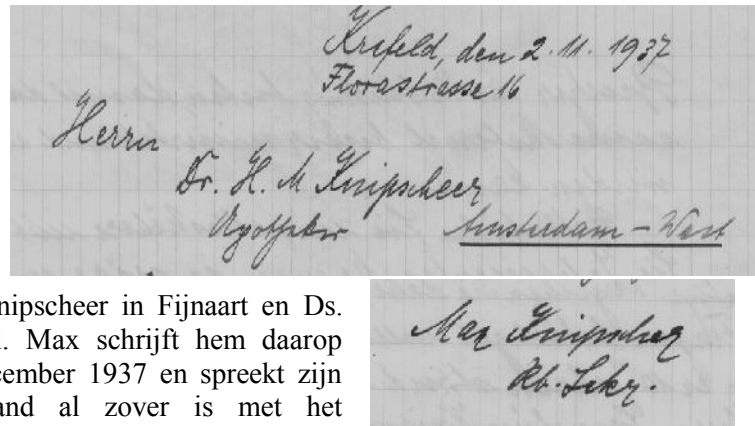
Met de eventuele vondsten van Cornelius wil hij zijn verzameling zo volledig mogelijk maken.

Hier de kop en de staart van deze brief:

Herman reageert direct met de mededeling dat wij in Nederland al aardig ver gevorderd zijn met onze onderzoekingen en dat er nog steeds regelmatig contacten worden onder-

houden met Kapelaan Cornelius Knipscheer in Fijnaart en Ds. Frederik Knipscheer in Zaltbommel. Max schrijft hem daarop gelijk terug in een brief van 17 december 1937 en spreekt zijn verbazing uit, dat men in Holland al zover is met het onderzoekwerk. Hij bedankt Herman voor de hem toegezonden voorlopige stamboom en reageert al direct op sommige daarop geplaatste naamgenoten. Op 17 januari 1938 kon hij Herman schrijven, dat er op zijn eerste rondschrijven goed is gereageerd en hij op 9 januari een eerste samenkomst heeft georganiseerd, waarin 60 deelnemers van Knipscher families en aanverwanten uit 13 steden in Krefeld bij elkaar zijn gekomen. Op deze bijeenkomst zo meldde hij, is vastgesteld, dat alle hier aanwezigen afstammen van Schippersfamilies. Voor velen werd deze dag met de presentaties van Max een zeer interessante dag, zodat menigeen eerst in de late uurtjes 's-avonds Krefeld verlieten. Afsproken wordt, dat nog dit jaar in de herfst in Mülheim an der Ruhr een tweede dag zal worden georganiseerd, waarin dan ook de Hollanders en evt. andere buitenlanders zullen worden uitgenodigd. Verder schrijft hij, dat het inderdaad moeilijk zoeken is naar die ene Knipscheer, waarbij een aansluiting gevonden moet kunnen worden naar andere takken. Op dat moment heeft hij 400 personen in zijn stamboom geplaatst met als oudste, geboren in 1695. In een overzicht, dat hij met zijn brief meestuurt, komt hij vanuit zijn plaats gezien naar boven niet verder dan Johannes (27), geboren 6 februari 1699. Verder vraagt hij Herman om hem zoveel mogelijk adressen uit Nederland te sturen.

Op 12 juli 1938 stuurt Max een tweede stencilschrijven rond aan alle hem bekende

Burcht Linn, Krefeld (Vliegtuigopname 1937)

Knipscheren in binnen- en buitenland, waarbij zij worden uitgenodigd voor een eerste grote Knipscheer Sippentag in Mülheim a/Ruhr op 18 september 1938. De bedoeling is, dat aan deze dag een feestelijke invulling zal worden gegeven. Het programma zal tijdig worden toegezonden. Een week later schrijft hij Herman weer om hem te bedanken voor de Hollandse aanvullingen in de stamboom en vraagt hem om ook aanwezig te zijn op deze eerste grote Sippentag. In een brief van 9 augustus weet Max aan Herman te melden, dat er meer dan 60 families zich hebben gemeld voor de Sippentag in september. Hij heeft inmiddels ook kennisgenomen van een grote Knipscheertak uit Hoek van Holland, waarvan hij hoopt dat ook vanuit die hoek een aantal naar Mülheim zal komen. Deze tak staat geheel op zich zelf en is in de verste verte nog niet te koppelen aan de andere stamboomtakken. Nogmaals verzoekt hij Herman toch beslist naar Mülheim te komen. Als spoorwegman weet hij hem exact de reistijden te melden om op tijd om 14.00 uur in Mülheim te zijn. Op 12 augustus 1938 gaat de definitieve uitnodiging de deur uit, samen met brieven van Max en Wilhelm Knipscheer, wonende in Mülheim (395/47). Wilhelm heeft e.e.a. in Mülheim georganiseerd. Hij meldt de plaats van samenkomst en de kosten per persoon. Boven de 18 jaar RM 1 per persoon. Daaronder kostenvrij. Hij vraagt naar draagkracht iets meer te betalen, zodat voor de sociaal zwakkere families de prijs verlaagd kan worden.

Met de uitnodiging gaat tevens het volgende programma mee:

1..	14.00 Eröffnung und Begrüßung:	Wilhelm Knippscheer, Mülheim
2.	Vorspruch:	Helga Knippscheer, Mülheim
3.	Vorstellung und Bekanntmachung der teilnehmenden Familienkreise:	Max Knipscher, Krefeld
4.	Einleitende Worte und Bekanntmachungen des Leiters.	
5.	Begrüßungslied:	„Gott grüße Dich“ von Fr. Mücke
6.	Vortrag: 450 Jahre Knippscheer-familien:	Max Knipscher, Krefeld
7.	Duette: „Die Himmel rühmen“	Beethoven.
8.	Bericht über die Holländischen Familienkreise:	Herr Kaplan C.Knipscheer
9.	Duette: „Kein Feuer keine Kohle“	Volkslied 1190
	„Kommt ein Vogel geflogen“	K.v. Holtei
10.	Aussprachen und Berichte der Älteren Generationen.
Beschlussfassung über die Gründung eines Sippenverbandes und
Tagung 1939 in Mülheim a/Ruhr.	

PAUZE

EIN FROHEN RHEINISCHEN ABEND MET TÄNZCH

Omstreeks diezelfde tijd schrijft Max weer naar Herman en nu ook aan Henri Knipscheer (331) in Baarn. Zij wisselen weer wat gegevens uit en tevens weer een verzoek van Max om met zoveel mogelijk Hollanders naar Mülheim te komen. Hij kan hen mededelen dat Kapelaan Knipscheer uit Fijnaart heeft beloofd te komen. Hij ondertekent nu met: "Jullie neef Max".

Henri zal overigens al ruim een week eerder in Mülheim aanwezig zijn en wordt door Max uitgenodigd voor een persoonlijke bijeenkomst op de "Kahlenberg".

De Sippentag verloopt geheel naar wens. In totaal zijn 181 familieleden aanwezig; Knip(p)sche(er) naamdragers en aangehuwden. Uit Holland 8 personen.

Der "National Zeitung" Mülheim van Sonntag 18 September 1938 schrijft een uitgebreid artikel over deze "Sippentag Knipscheer in Mülheim" "Eine alte Niederheinische Sippe". Etwa 150 angehörige der Sippe treffen sich heute im „Handelshof“. Daarbij afgedrukt de foto's van Maria Engelbertha Knipscheer (60/15), samen met haar echtgenoot Waldcommissar Johann Werningh en tevens foto's van het huis "Horst" bij Kalkar en het woonhuis van koopman Johann Wilhelm Knipschaer in Orsoy 1770 (60/19). Op 30 oktober 1938 schrijft Max een derde stencilschrijven naar alle Knipscheren, waarin hij o.a. zijn tevredenheid uitspreekt over de bijeenkomst van vorige maand. Zijn plannen zijn nu, ondanks het vele werk, om een nog grotere dag te organiseren in 1940. Ook wil hij een Kroniek, welke periodiek aan alle Knipscheren zal worden verzonden. Tevens vraagt hij om steun om medeonderzoekingen te doen. Hij krijgt al medewerking van Karl Knipscheer uit Mülheim-Speldorf (395/72). Met Max hebben zich inmiddels verschillende naamgenoten op de onderzoeken geworpen en komen nu ook regelmatig als een soort bestuur bij elkaar. Ook Henri heeft zich hierbij aangesloten als Hollandse vertegenwoordiger. Op 19 november 1938 wordt een protocol vastgesteld met daar aanhangend een soort van huishoudelijk reglement. Dan wordt ook een volgend rondschrjven verzonden waarin een bevestiging van gemaakte afspraken in de bijeenkomst van 18 september (z.o. een deel van dat rondschrjven) maar ook een ledenwerving. In verband met Hitlers macht en overheersing in die tijd wordt iedereen verplicht zijn correspondentie te beëindigen met "Heil Hitler".

Mülheim(Ruhr) Speldorf, den 23. November 1938

Lutherstrasse 7

R u n d s c h r e i b e n !

Am alle Familien des Namens Knippscheer, Knipscheer, Knipscher, Knipschier, Knipschaar pp sowie Angehörige und Sippenverwandten.

Betrifft: Gründung des in Mülheim(Ruhr) am 18.9.38 beschlossenen Sippenverbandes.

Die mit Rundschreiben vom 30.10.38 angekündigte Gründung des Sippenverbandes ist, nachdem die Vorarbeiten von dem in Mülheim(Ruhr) eingesetzten Arbeitsausschusses soweit gefördert waren, am 19.11.38 in Duisburg gegründet worden. An der Arbeitstagung nahmen teil ein Vertreter aus Holland, Vertreter aus Mülheim(Ruhr), Essen, Düsseldorf, Krefeld und Dbg.-Meiderich. In einer 1 1/2 Stunde vor der Tagung angesetzten Vorberatung konnten grundlegende Fragen besprochen und für die Konferenz, die um 19,00 Uhr ihren Anfang nahm, geklärt werden.

Nach Eröffnung und Begrüßung durch den Leiter des Arbeitsausschusses referierte Herr Max Knipscher Krefeld über einen von ihm entworfenen Satzungsentwurf, der in allen Einzelheiten beraten und nach einigen Abänderungen bzw. Ergänzungen einstimmige Annahme fand. Alsdann schritt man zur Vorstandswahl. Aus der Wahl ging hervor zum Verbandsleiter Carl Knippscheer, Mülheim(Ruhr)-Speldorf, Lutherstrasse 7. Zu seinem Stellvertreter wurde ernannt Hermann Knippscheer Mülheim(Ruhr)Speldorf. Geschäftsführer wurde Wilhelm Neufwinger Dbg.-Ruhrort. Zum Kassenswart ist Heinrich Knipscher Dbg.-Meiderich erwählt. Zum Sippenrat wurde erwählt Max Knipscher, Krefeld. Ihm zugeteilt wurden als Sippenwarte Wilhelm Knippscheer sen, Mülheim(Ruhr) Speldorf und Jakob Knipscheer Düsseldorf. Die Zusammenarbeit mit den holländischen Kreisen wurde dergestalt geregelt, als sie in Aufbau und Verwaltung selbständig ist, das heißt die holländischen Kreise erledigen ihre Arbeiten getrennt, lehnen sich im übrigen aber an unsere Satzungen an.

Enz.

In de jaren '38 en '39 blijft er schriftelijk contact met Herman en Henri, maar nu ook met de kapelaan in Fijnaart en de dominee in Bloemendaal en nog enkele andere Knipscheren in Nederland. In januari 1939 meldt hij, dat hij zeer ernstig ziek is. Hij heeft inmiddels van de kapelaan over zijn plannen gehoord om op 15 januari een eerste Knipscheerbijeenkomst in Utrecht te willen organiseren, waar hij dolgraag bij aanwezig zou willen zijn, maar vanwege zijn ziekte zal de kans om te kunnen komen, maar gering zijn. Later schrijft hij dat hij beroepsmatig extra in beslag wordt genomen vanwege enkele promoties. Hij heeft wel plannen om in de zomer een paar dagen naar Nederland te komen om Henri en Herman te komen bezoeken en weer wat gegevens uit te wisselen en te completeren. Wellicht zal hij dan ook nog naar Bloemendaal doorreizen en ook hoopt hij de kapelaan nog te ontmoeten evenals de broer van Henri in Baarn. Na dit bezoek, dat volgens Max zeer goed en heel vriendelijk is verlopen heeft hij van Kapelaan Cornelis Knipscheer geen reactie meer gekregen op brieven die hij hem na dit bezoek heeft geschreven. Hij kan niet begrijpen wat daarvan de reden kan zijn.

In oktober 1939 schrijft Max aan Henri : “Onze geplande reis in het Rheinland is helaas niets geworden, de oorlog is uitgebroken en we moeten maar afwachten wat het worden zal”. Het is al lange tijd gespannen met de opkomst van Hitlers macht. Nu dat men Polen gedeeltelijk heeft bezet is de spanning tot een maximum gestegen. De Engelse ambassadeur in Berlijn roept op tot directe terugtrekking, maar Hitler weigert en de tweede wereldoorlog is een feit.

In november wordt begonnen met het regelmatig uitgeven van kronieken. Een van de eerste mededelingen is, dat er in Nederland intussen al een tweetal familiebijeenkomsten hebben plaats gevonden. Max is heel enthousiast en verwacht een goede toekomstige samenwerking.

Eén grote vereniging, maar financieel gesplitst houden. Hij verwacht een volgende grote bijeenkomst te kunnen realiseren in 1940 of 1941. In de volgende uitgaven, bijna maandelijks uitgegeven, worden regelmatig vele informaties gegeven over de onderzoeken in Nederland. De laatst bekende uitgave is van september 1942, en daarna blijft het stil.

Max is inmiddels door Henri in het bezit gesteld van de op een 8 meter lange afdruk gezette stamboom van de op dat moment alle bekende takken Knipscheren geschreven door Kapelaan Cornelis Knipscheer. Hij kan een dergelijke onhandige presentatie niet begrijpen. Zelf werkt hij met tafels en verwijzingen naar de aansluitpunten. Hij probeert nog steeds daarover in contact met Cornelis te komen om met hem te overleggen. Hij vindt dat twee onderzoekers in een zelfde familie een zelfde systeem moeten volgen. Maar de Kapelaan laat niets van zich horen. Het wordt kerstmis 1939 als hij Henri schrijft te hopen, dat er met recht vrede zal komen en wij, samen met alle Hollandse Knipscheerfamilies spoedig met alle nog losse mozaïek stukjes één geheel kunnen vormen. Ondanks de oorlog gaat Max door met

zijn onderzoekingen en schrijverijen met Hollandse naamgenoten. Na de inval van de Wehrmacht in Nederland schrijft Max nog één keer aan Henri. Er was een tijd geen correspondentie met Duitsland mogelijk, maar op 8 september 1940 komt een laatste brief van Max met vertraging bij Henri aan. Hij verontschuldigt zich en schrijft, dat door de oorlog de mensen uit hun gewone doen zijn gehaald. Hij hoopt echter, dat de oorlog na een paar maanden weer voorbij is, aan welke melding we uiteraard niet zijn gedachtegang kunnen beoordelen. Na deze brief wordt het stil en de oorlog duurt voort.

In die tijd woont hij nog steeds ongehuwd bij zijn moeder.

Na het einde van de tweede wereldoorlog komen de contacten met zijn Hollandse naamgenoten voorlopig niet meer op gang. In augustus 1947 schrijft hij een samenvatting over de Knipscheer onderzoeken in het algemeen en uiteraard ook over zijn eigen werk.

Hij weet dan al veel van de Nederlandse onderzoekers en kan daar uiteraard verslag van doen.

Hij eindigt dit verslag als volgt:

Wir sind der zuversichtlichen Hoffnung, diese Arbeit später einmal abschliessen zu können, mit dieser Überzeugung arbeiten wir an unserer Aufgabe und erwarten von allen Familien ein bleibendes Interesse an unserer Stammesgeschichte.

Krefeld, den 24.8.47

Max Knipscher

Max is, vermoedelijk in de vijftiger jaren, alsnog in het huwelijk getreden met de 16 jaar jongere Hanni Aeker, geboren in Soest. Na het overlijden van Herman in Amsterdam, komt zijn dochter Rie Rooker Knipscheer in het bezit van zijn correspondentie en zoekt contact met Max, waardoor er weer een briefwisseling op gang komt vanaf 1957. Max schrijft haar, dat er voor Genealogie in Nederland nu veel meer interesse blijkt te bestaan dan in Duitsland. Hij is verheugd te vernemen dat zij nog interesse toont voor de Knipscheer geschiedenis. Hij meldt haar, dat hij nu lid is van de Nederlandse Genealogische Vereniging en daarvoor ook het tijdschrift "Gens Nostra" ontvangt. Ook heeft hij onlangs weer een contact gehad met Henri in Soest. Zij hebben nu een afspraak lopen om elkaar binnenkort in Arnhem te ontmoeten en hij hoopt dan dat alles weer ten goede zal keren. De hoofdzaak is dat de onderzoeken worden voortgezet. Zowel de Duitse als de Nederlandse Knipscheer geschiedenis moeten beslist voor onze nakomelingen behouden blijven. Hij hoopt ook Rie nog eens te komen bezoeken. Uit de volgende correspondentie blijkt, dat Max weer steeds actiever wordt in zijn onderzoektocht en daartoe ook vele contacten zoekt met o.a. Hollandse Kerkelijke archieven.

In oktober 1958 overleeft Max een zwaar ongeval. Hij wordt door de tram aangereden en verliest daarbij zijn rechterbeen. Het blijft daarna even stil, maar met de jaarwisseling 1959/1960 groeien de contacten weer. Max is inmiddels 73 jaar en invalide.

De correspondentie met Rie komt na de jaarwisseling ook weer op gang hoewel niet meer zo frequent. Van Henri heeft hij sinds 1958 niets meer gehoord en van de Kapelaan sinds 1939 niet meer. In 1960 krijgt hij bezoek van Rie Rooker-Knipscheer. Hij laat haar zijn prachtig geschreven stamboom zien, welke hij in 10 takken (tafels) heeft laten uitgroeien. Daarnaast heeft hij een grote fotoverzameling, waarin ook enkele Nederlandse Knipscheren. Zijn Brabantse tak is niet compleet. Hij zou er graag meer van willen weten en de schakel vinden, waarmee de verwantschap met de schippersafstammelingen zou kunnen worden aangetoond. Hij heeft hiervoor meerdere brieven geschreven aan de heer Kapelaan C. Knipscheer, waarop hij steeds weer geen antwoord kreeg.

In 1962 schrijft hij een artikel over de scheepvaart en schippers op de Nederrein in de loop van de laatste eeuwen. Een afdruk daarvan stuurt hij aan Rie Rooker.

In verband met de slechte gezondheid van zowel Max als Hanni, zijn vrouw, gaan zij in september 1961 voor 5 weken naar een kuuroord in Bad Oeynhausen. Zelfs hier in dit kuuroord blijft hij met zijn onderzoeken bezig. Hij schrijft van daaruit naar Rie, dat hij nog enkele aanvullingen heeft bemachtigd. Ook schrijft hij, dat het hem verbaast, dat er van de schippersstamvader van 1550 ongeveer 850 nakomelingen bekend zijn, terwijl er van de boerenstamvader van 1565 slechts 135 bekend zijn. Is dit geslacht zo nakomelingenarm of ontbreken in deze stamboom nog ongeveer 700 Knipscheren die men tot op heden nog niet heeft kunnen vinden.

In verband met steeds weer terugkerende gezondheidsproblemen van zowel Max als van zijn vrouw wordt er aan de Knipscheergeschiedenis nu weinig of niets meer gedaan en is er ook geen correspondentie meer. In september 1968, hij is dan 80 jaar, zit hij nog eens door zijn fotoalbum te bladeren. Hij wordt er dan aan herinnerd dat Rie Rooker in 1960 bij hem in Krefeld was. Hij schrijft haar nog een keer op 22 september 1968. Hij schrijft haar thans over 1400 Knipscheer nakomelingen te beschikken, 3 banden geschreven familiegeschiedenis en verschillende verhandelingen over de Rijnschippers. Ook heeft hij diverse fotoboeken. Al dit materiaal zal hij later in het Düsseldorfer Staatsarchief laten deponeren, waar een ieder de gelegenheid krijgt deze verzameling in te zien. Hij vraagt haar om het adres van Henri, die nu in Bussum woont en waarvan hij geen adres heeft. Ook vraagt hij nog eens het adres van Cornelis Knipscheer, de Katholieke Geestelijke; "In welk Pastoraat is hij inmiddels Pastor geworden?" Hij hoopt op een antwoord. En dat antwoord komt er.

Rie Rooker kan hem tevens berichten, dat er onlangs weer wat leven in de Vereniging is gekomen en zij verwijst hem naar Louis Knipscheer in Rotterdam, die nu het archief van de Pastoor heeft overgenomen.

En natuurlijk schrijft hij deze nieuwe secretaris in een zeer gebrekkig schrift (zie vlg. blzn).

Zo krijgt hij in de jaren 1968/1969 nog contact met de nieuwe (her)opgerichte vereniging in Nederland, m.n. met Louis Knipscheer. Een korte briefwisseling met hem volgde nog. Van Louis ontvangt hij de eerste informatie met betrekking tot de heroprichting van de Genealogische Vereniging. Hij wordt door hem uitgenodigd voor de (her)oprichtingvergadering in Den Haag. Daaraan kan hij op deze leeftijd niet meer voldoen. Hij is zwaar gehandicapt en zijn vrouw is ziek van leverkanker. Het verheugt hem, dat in Nederland nu weer actief wordt gewerkt aan de Knipscheer Genealogie.

In het 81^e levensjaar van Max zijn de activiteiten volledig weggevallen en wil hij zijn archief nu wel overdoen aan ons Nederlands archief. Hij wil daarvoor wel veel geld hebben omdat hij hieraan 40 jaar heeft gewerkt en dat heeft hem veel geld gekost. Zijn laatste brief aan Louis is op 4 maart 1969. Hanni overlijdt op 20 juni 1969 en kort daarna overlijdt ook Max op 10 december 1969.

Later wordt van Huyb Knipscheer uit Canada, neef van Henri, die ook veel met Max correspondeerde, vernomen, dat hij een onvermogen man was en dat hij in een nogal armoedige stand leefde. Overigens heeft de toenmalige voorzitter Ger Knipscheer dat nog kunnen bevestigen. Hij is kort voor zijn overlijden nog bij hem op bezoek geweest. In deze situatie is het enigszins begrijpelijk dat hij hiervoor een vergoeding wenste, met de wetenschap, dat er nu weer in Nederland een vereniging bestaat met contribuanten en geld wordt uitgegeven voor onderzoekwerk.

Gott, der Herr, nahm heute meinen lieben Schwiegersohn,
unseren guten Schwager und Onkel

Max Knipscher
Bundesbahnersekretär i. R.

im Alter von fast 81 Jahren zu sich in sein Reich.

In stiller Trauer:
Frau Helene Aecker geb. Oberg
Karl-Günter Schönberg un **Frau Ria**
geb. Schilling
und alle Anverwandten

Krefeld, Soest, Mönchengladbach, den 10. Dezember 1969
Buschhüterdyk 14

Die Beerdigung findet Montag, den 15. Dezember 1969, um 10 Uhr von
der Kapelle des neuen Friedhofes Krefeld aus statt.

Freundlichst zugedachte Blumenspenden dorthin erbeten.

Krefeld den 21. 10. 68

Sehr geehrter Herr L B Kripscheer
 Von Frau Becker, Bussum J K van't
 Hoffweg 4 erhielt ich Ihre Adresse
 freundlicherweise. Was mich nun zu-
 nächst interessiert ist ob Sie von dem
 nordbrabantischen Bauerngeschlecht oder
 von dem Geschlecht der Schipper, Orgetbäuer
 und Predikanten abstammen. Die Letzteren
 kommen von Amsterdam. Die Herr
 L B Kripscheer wohnen jetzt in Rotterdam
 und sind der Sekretär des neuen Krips-
 scheer Vereins. Bitte sagen Sie mir
 doch wo ist ~~der~~ dann der Vorstande
 des Vereins und wo wohnt er? Wer
 ist der Jenningmeister
 der am 15. Januar 1939 die nieder-
 landische Kripscheer Vermögensgenossenschaft
 zu Utrecht gegründet wurde und

intuïtief dat vele Krijgsvrijwilligers gestorven
 zijn is het toch zeer interessant
 te weten wie noch lid van de
 Vereniging is. Naar mijn mening is
~~de~~ Hr. Herman van Krijgsvrijwilligers Limburg
 Overtoom 325 schon 1945 gestorven
 enich der Ehrenvorsitzende van
 Blommendaal ist tot. Krieviel Mit-
 glieder hat dann der Verein? Ich habe
 die Adresse des 1. Vorsitzenden des
 führenden Vereins und der hatte 50
 Mitglieder. Das Bild liegt hier vor und
 kann belegt werden.

Also bitte ich ~~ich~~ Sie freundlichst
 um Ihre Angaben des Vereins

Mit freundlichen Grüssen imbe-
 kammerweise re bin ich Ihr

Max Krijgsvrijwilliger

~~Antw. dd. 11-12-40~~
~~+ alle Circulieren~~

Die Krefelder KNIPSCHER - Familienzweige

veröffentlicht in Mitteilung und Nachrichten
des Sippenverbandes Knipscheer

1942 S.69 - 72 und 77 - 78

(MK)

Als Ende 1815 das linke Rheinufer wieder preussisch wurde und die Franzosen abgerückt waren, blühte der Handel und Wandel wieder auf. Überall, wo eine gesunde Industrie vorhanden war, regte sich der Unternehmungsgeist der Bürger.

Zu den Städten, die schon zur Zeit Friedrichs des Großen sehr tätig waren, gehörte auch die Stadt K r e f e l d, die durch die Herstellung von Seide und Samt nicht nur in Deutschland, sondern auch im Ausland einen guten Ruf erworben hatte. Während die Stadt um 1800 noch 8000 Einwohner zählte, waren es 1805 schon 13200, 1830 etwa 18500 und 1840 fast 26000. Immer mehr Fremde verlegten ihren Wohnsitz nach Krefeld, weil es dort Arbeit und Brot gab. Daher ist es auch zu verstehen, daß aus den benachbarten Dörfern und Städten der Zugang groß und größer wurde.

So kamen denn auch aus Wanheim, Friemersheim und Duisburg um 1830 verschiedene Knipscheer nach Krefeld, um hier ihren Lebensunterhalt zu suchen und zu finden.

Es waren dies die schon genannten Gebrüder

Hermann, Gerhard und Johann Knipscheer, die Söhne des Johann Knipscheer und der Sybilla geb. Brans und außerdem ein Vetter namens Hermann Kn., ein Sohn des Jacob, der zuletzt in Friemersheim ansässig war. In den fünfziger Jahren kam dann noch W i l h e l m, der jüngste Sohn des Heinrich Kn., also ein Neffe der zuerst genannten Brüder, ebenfalls nach Krefeld, heiratete und hier sesshaft wurde.

Diese 5 Zweige bilden die Stämme der heute noch in Krefeld ansässigen Knipscheer - Familien. Da sich vielfach die Vornamen in den einzelnen Familien wiederholen, werden diese durch römische Zahlen wie folgt gekennzeichnet:

die Gebrüder Hermann I, Gerhard II, Johann III, Hermann d.Sohn des Jacob als Hermann IV, und der Neffe Wilhelm als Wilhelm V.

Später kamen dann noch die Söhne eines Jacob Knipscheer nach Krefeld. Jacob war ein Bruder des Wilhelm V. Jacob's Söhne waren Heinrich (+ 1875 Krefeld) und Eberhard Wilhelm.

Letzterer wanderte nach Amerika aus, war aber vorher etwa 7-8 Jahre in Krefeld tätig. Seine Mutter hatte in zweiter Ehe in Krefeld einen Vetter ihres Mannes namens Gerhard Knipscheer geheiratet. Gerhard war ein Sohn des Hermann Kn.I und ein Stiefbruder des Manufakturhändlers Heinrich Kn.

Linie Hermann Knipscheer I :

Hermann, der 1799 zu Wanheim geboren wurde, kam anfangs der dreißiger Jahre nach Krefeld. Am 16.11.1833 hatte er sich mit Amalie O t t e r s aus Schwanenberg verheiratet. Aus dieser Ehe gingen 3 Söhne hervor:

Johann, Gerhard und Wilhelm

Die beiden Erstgenannten waren Zwillingenbrüder und wurden am 26.6.1835 zu Krefeld geboren. Wilhelm erblickte das Licht der Welt am 15.2.1838, starb aber schon am nächsten Tage. Die Mutter war bereits am Tage vorher im Wochenbett gestorben. Am 12.11.1839 heiratete dann Hermann in zweiter Ehe Anna Wilhelmine B u r e n aus Haan, die im Verlauf einer 17 jährigen Ehe noch 2 Kindern das Leben schenkte, nämlich Heinrich Wilhelm, der am 23.11.1840 zu Krefeld, und Maria, die am 5.1.1846 ebenfalls zu Krefeld geboren wurden.

Nach seiner Übersiedlung nach Krefeld wurde Hermann "Färber" und hat sich in diesem Beruf, der damals sehr begehrt war und gute Verdienstmöglichkeiten bot, bis zu seinem Lebensende betätigt. Sein Einkommen muss gut gewesen sein, denn er konnte seinen Söhnen eine bessere Schulbildung suteil werden lassen. Von seinem Sohn Heinrich Wilhelm ist bekannt, daß er die Realschule besuchte bis zur Obersekundareife. Der frühe Tod des Hermann, er starb am 22.9.1858 zu Krefeld, wirkte sich für seine Kinder sehr nachteilig aus. Da seine Frau bereits am 21.7.1856 ihm im Tod vorangegangen war, waren sie nun verwaist und in jungen Jahren auf sich selbst angewiesen. Sie mussten nun ihr Brot selbst verdienen, was nicht immer leicht gewesen sein wird, zumal Maria ja noch ein Kind von 12 Jahren war. Hier wird die helfende Hand der Brüder des Hermann, nämlich Johann und Gerhard, zur Seite gestanden haben; diese wohnten damals auf der Niederstraße in Krefeld. Von Hermann ist leider nicht viel bekannt geworden, er wohnte in seinen letzten Lebensjahren im Hause Felbelstraße 30, wo er ein einfaches und arbeitsames Leben führte.

Die Söhne Gerhard und Johann erlernten denselben Beruf und wurden Färber. Daß sie später in diesem Beruf etwas leisteten, ersieht man daraus, daß Gerhard sich selbständig machte und eine Färberei begründete. Der Stiefbruder Heinrich Wilhelm aber wurde Kaufmann und hat als solcher lange ein Manufakturwarengeschäft besessen, das selbst in den Jahren größten Niedergangs der deutschen Wirtschaft seinen Bestand festigen konnte. Die Tochter Maria aber war bis zu ihrer Verheiratung im Hause des Bruders Heinrich Wilhelm tätig, der ihr zur Seite stand und ein hilfreicher Bruder war.

Und nun wollen wir das Schicksal der vier Geschwister etwas näher kennenlernen.

Der Bruder Johann hatte am 7.9.1871 zu Krefeld die Witwe Sibilla B r e c h t e f e l d geheiratet, die eine Schwester der Frau des Gerhard war. Die beiden Brüder heirateten Schwestern, deren Mädchennamen O v e r b e c k war. Sie stammten aus Ruhrort bzw. Beeck bei Duisburg.

Das Ehepaar hatte 10 Kinder, von denen aber 8 Kinder in den ersten Lebensjahren starben. Wir sehen hier eine kinderreiche Familie, deren Kinder aber fast alle im Säuglingsalter starben. Sollten diese Kinder alle eine schlechte Lebenserwartung gehabt haben oder sollte hier eine mangelhafte Säuglingspflege vorliegen, das wissen wir nicht. Bekannt ist, daß in früheren Zeiten eine größere Säuglingssterblichkeit vorlag, die wohl auf mangelhafte Pflege oder unpassende Ernährung zurückzuführen war und alle leicht anfälligen Säuglinge dahinraffte. Johann wohnte damals auf der Königstraße 44 und im Jahre 1882 finden wir ihn dann im Adreßbuch auf der Lohstraße 167 wohnhaft. Damals waren wirtschaftlich schlechte Zeiten angebrochen. Nach den Gründerjahren trat nunmehr ein Rückschlag ein, der viele Krefelder Familien in große Not stürzte. Es herrschte überall Arbeitslosigkeit, die dazu führte, daß viele Krefelder Familien ihr Hab und Gut verkauften, um nach Amerika auszuwandern. Auch Johann litt sehr unter den wirtschaftlichen Schwierigkeiten, sodaß er schließlich auch den Entschluß faßte, auszuwandern. Sein Neffe Eberhard Wilhelm war um diese Zeit schon drüben. Dieser Entschluß wird nicht leicht gewesen sein und ein solcher Schritt musste reichlich überlegt werden, denn er nahm neben seiner Frau auch seine beiden Kinder Johann Eberhard und Elise mit, die erst 9 bzw. 6 Jahre alt waren. In den ersten Augusttagen des Jahres 1883 verließen sie Krefeld, um nicht mehr zurückzukehren. Er wohnte später in Paterson bei Philadelphia in USA in guten Lebensverhältnissen, wie ein Brief, der im Jahre 1921 nach Krefeld gelangte und von seiner Frau abgesandt war, berichtet. Sibilla, die Frau des Johann, wohnte in ihren letzten Lebensjahren bei ihrer Nichte Mathilde, der Tochter des Gerhard, die mit einem amerikanischen Militärbeamten verheiratet war. Sie ist also mehr als 76 Jahre alt geworden. Johann und Gerhard werden um diese Zeit bereits tot gewesen sein. Von den Kindern des Johann ist von drüben nichts mehr bekannt geworden. Sein Bruder Gerhard Knipscheer war seit dem 1.12.1871 mit Elisabeth O y e r b e o k verwitwete Knipscheer verheiratet. Aus dieser Ehe ging eine Tochter hervor, die auf den Namen Mathilde am 23.8.1874 zu Krefeld geboren wurde.

Die Ehe des Gerhard wurde zu Krefeld geschlossen. Seine Frau war die Witwe des zu Tegelen in Holland verstorbenen Veters Jacob Knipscheer, der ein Sohn des in Wanheim ansässigen Ackerwirts Heinrich Knipscheer war. Diese brachte in ihre zweite Ehe 6 Kinder mit, nämlich 2 Kinder aus der ersten Ehe des Jacob Kn. mit Gertrud O s a e k e r und 4 aus ihrer Ehe mit Jacob Kn. Eberhard Wilhelm geb. am 17.4.1852 zu Meiderich und Heinrich geb. am 3.1.1855 zu Laar bei Meiderich stammten aus der ersten Ehe des Jacob Knipscheer. Aus der zweiten Ehe des Jacob waren die Töchter Maria, Anna Gertrud Sibilla, Elise und Sibilla, die alle zu Laar geboren wurden. Nachdem im August 1874 Mathilde geboren war, waren somit 7 Kinder aus 3 Ehen vorhanden. Um diese Zeit wohnte Gerhard Kn. auf der Mürserstraße 61 und war als Seidenfärber tätig. Ein Jahr später gründete er dann seine Färberei zunächst in kleinerem Umfange auf der Lutherischen Kirchstraße 50, die er später, etwa Anfang 1879, nach der Lutherischen Kirchstraße 86 verlegte. Bei seiner Arbeit wird ihm sein Stiefsohn in den ersten Jahren eine gute Stütze gewesen sein.

Dann aber ließen allmählich die Aufträge nach, sodaß er für diesen keine Beschäftigung mehr hatte. Eberhard Wilhelm, der bei seinem Stiefvater wohnte, war dann eine zeitlang arbeitslos. Sein Bruder Heinrich war bereits 1875 in Krefeld gestorben. Hieraus ersehen wir, daß der Betrieb ein Kleinbetrieb war, der aber seinen Besitzer immer noch beschäftigte und nährte. Später trat dann in den achtziger Jahren ein zweiter Rückgang ein. Wie so viele Unternehmungen der damaligen Zeit mußte auch dieser Betrieb schließen und Gerhard war gezwungen, seinen Beruf bei anderen und größeren Firmen auszuüben. Inzwischen war sein unternehmungslustiger Stiefsohn Eberhard Wilhelm um 1879/80 nach den Vereinigten Staaten von Nordamerika ausgewandert.

Wie so viele Krefelder wollte er dort sein Glück versuchen, da ihm die Heimat keine Arbeitsmöglichkeit bot.

Als nun die Frau des Gerhard am 5.12.1886 zu Krefeld starb, da mag er sich ebenfalls entschlossen haben, auszuwandern, denn einmal mußte das Leben auch für ihn wieder einen Aufstieg bringen. Um diese Zeit waren aber in Krefeld die Verhältnisse noch nicht so gefestigt, daß man mit größerem Vertrauen in die Zukunft blicken konnte. Sein Bruder Johann und sein Stiefsohn, die bereits dort waren, werden ihn auch ermuntert haben, diesen Schritt zu wagen. Es wird nicht leicht gewesen sein, diesen Entschluß zu fassen, denn außer seiner Tochter Mathilde waren auch noch 4 Stieftöchter vorhanden für die er sich verantwortlich fühlen mußte. Dennoch faßte er den Entschluß, mit seiner Tochter Mathilde nach Nordamerika auszuwandern, seine Stieftöchter aber blieben hier. Am 11.6.1887 verließ er Krefeld, um nie wieder nach dort zurückzukehren. Darüber aber erwarteten ihn seine Verwandten, die ihm in der ersten Zeit mit Rat und Tat zur Seite standen und das Leben erleichterten. Kurz vor seiner Ausreise hatte seine Stieftochter Anna Gertrud Sibilla am 20.5.1887 in Laar den Lehrer A. Schönefelder geheiratet, während Elise später am 3.9.1892 zu Krefeld den Lehrer Heinrich Kuhlmann heiratete. Maria war Anfang Januar 1900, als sie nach Bochum übersiedelte, noch unverheiratet. Von der jüngsten Tochter Sibilla, die am 3.8.1871 zu Laar geboren wurde, fehlt jede weitere Nachricht.

Über die Tätigkeit des Gerhard in Nordamerika und seine Erfolge ist nichts bekannt geworden. Es ist jedoch sicher, daß es ihm dort wesentlich besser ging und seine Lebensverhältnisse geordnet waren. Seine Tochter Mathilde heiratete später dort, wie von ihrer Tante Sibilla Knipscheer, der Frau des Bruders Johann, berichtet wurde. In zweiter Ehe war sie dann mit einem Berufssoldaten verheiratet; Kinder aus diesen Ehen sind nicht bekannt geworden. Auch Sibilla Kn. erwähnt in ihrem Brief vom Jahre 1921 nichts hiervon, sodaß wohl eine kinderlose Ehe anzunehmen ist.

So haben diese beiden Brüder ein schicksalreiches Leben geführt, sie folgten dem Zuge der Zeit, wanderten aus, um sich eine neue Existenz zu schaffen, was ihnen auch gelang.

Der Stiefsohn des Gerhard, Eberhard Wilhelm war wie bereits bemerkt um 1880 nach Nordamerika ausgewandert, da selbst sein Stiefvater ihn in seinem Kleinbetrieb nicht mehr beschäftigen konnte. Eberhard verstand es, sich dort emporzuarbeiten, er lebte später in guten Verhältnissen in Paterson und war Färbereibesitzer. Eine Krefelderin, Mathilde Stegmann, die ebenfalls um diese Zeit auswanderte, heiratete er dort. Sie hatten drei Kinder und zwar einen Sohn Frederik und die Töchter Lulu und Lilian. Lulu soll mit einem Arzt verheiratet sein.

Näheres ist aber darüber nicht bekannt geworden. Vor dem ersten Weltkrieg besuchte Eberhard Wilhelm nochmals seine Krefelder Verwandten, die er schon Jahrzehnte nicht mehr gesehen hatte. Da gab es viel zu erzählen, denn inzwischen hatte sich in den Familienkreisen viel verändert. Da noch heute Personen in Krefeld ansässig sind, die mit ihm in Paterson freundschaftlich verkehrt haben, dürfte über ihn noch Manches zu erfahren sein. Um 1915 soll Eberhard W. gestorben sein, von seinen Angehörigen haben wir seit dieser Zeit nichts mehr gehört.

Wenn auch Eberhard Wilhelm ein Sohn des Jacob Knipscheer ist, so war es doch zweckmäßig, ihn wegen der gleichen Lebensverhältnisse mit seinem Stiefvater Gerhard aufzuführen. Sein Vater Jacob Knipscheer war, wie bereits bemerkt, früh gestorben; er hatte als Brauer und Bäckermeister zu Tegelen in Holland gelebt. Als 2. Sohn des Ackerwirtes Heinrich Knipscheer, der ein Bruder des Hermann Kn.I war, wurde er am 17.1.1825 zu Wanheim bei Duisburg geboren.

Anders verlief nun der Lebensweg des Stiefbruders Heinrich Wilhelm, der 1840 geboren wurde, die Realschule bis zur Obersekundareife besuchte und dann bei der Firma Müller Johs. Sohn eine kaufmännische Lehrzeit durchmachte. Er war 5 Jahre jünger als seine Stiefbrüder Johann und Gerhard. Es traf ihn daher der Tod seines Vaters besonders hart, da er noch in der Berufsausbildung war. Als 18jähriger war er nun auf eigene Füße gestellt und da er sich als angehender Kaufmann gut bewährte, beschäftigte ihn die Firma Müller auch bald als Reisenden. Als solcher lernte er Land und Leute am Niederrhein kennen, erwarb sich umfassende Kenntnisse in der Manufakturwarenbranche, sodaß er mit 34 Jahren an die Gründung eines eigenen Manufakturwarengeschäftes denken konnte. Es wird im Jahre 1874 gewesen sein, als er auf der Königstr. Nr. 36 erst in kleinerem Umfange dieses Geschäft gründete, das er später, 1878 oder 1879, nach der Königstr. 101 (Ecke Neue Linner Straße) verlegte. Hier hatte er weitere Ausdehnungsmöglichkeiten, von denen er auch in den nun folgenden 20 Jahren seiner Geschäftsführung Gebrauch machte. Interessant ist festzustellen, daß kurz nach dieser Geschäftsgründung auch sein Stiefbruder Gerhard seine Färberei begründete. Hier mag die eine Tat wohl die andere geboren haben. Heinrich hatte noch eine Schwester Maria, für die er sorgte, denn sie war 6 Jahre jünger als er und bedurfte noch der fürsorgenden Hand des Bruders. Sie wohnte lange bei ihm auf der Königstraße bis sie eines Tages, es war am 5.5.1884, zu Krefeld den Klempner und Installateur Jakob te K l o o t heiratete. Am 6.10.1905 starb sie, während ihr Mann später am 23.4.1919 durch Unfall aus dem Leben schied. Auch Heinrich hatte inzwischen am 13.7. 1865 zu Heppenheim (Pfalz) geheiratet. Seine Frau Maria geborene D e t t w e i l e r schenkte ihm 3 Kinder und zwar die Töchter Katharine geb. am 31.5.1866 zu Krefeld, Elisabeth geb. 28.4.1869 zu Krefeld und Johanna geb. 18.1.1872 zu Krefeld und einen Sohn August geb. 8.6.1867, der aber am 14.6. 1867 wieder starb. Später wandte er sich dem Eisenhandel zu und das kam wohl so: Der Inhaber der Firma Passarin, Hochstraße, Herr Christian Wolfertz, war mit Heinrich Knipscheer sehr eng befreundet, was dazu führte, daß sie auch manchmal geschäftliche Dinge miteinander besprachen. Als dann Herr Wolfertz erkrankte und diese Krankheit ihn längere Zeit plagte, hat sich Heinrich Knipscheer sehr um dieses Geschäft gekümmert.

Das währte wohl einige Jahre und als Wolfertz dann seinen Tod kommen sah, bat er seinen Freund, sich doch seiner Frau und der Kinder anzunehmen, was er dann auch versprach. Ein Jahr später, d.h. nach dem Tode des Herrn Wolfertz trat er in das Geschäft Passarin als Teilhaber ein. Inzwischen hatte er aber sein Manufakturwarengeschäft an C.A. Biederbick verkauft um 1894, sodaß er sich nun voll und ganz dem Eisenwarenhandel widmen konnte, der ihm auch besser zusagte. So sehen wir ihn denn noch viele Jahre in dieser Branche tätig. Zunächst hatte er sich der Kinder und der Wittve des Herrn Wolfertz angenommen und war ihr Vormund und Berater in jeder Weise. Als aber die Kinder mehr und mehr heranwachsen, konnte er daran denken, sich allmählich zur Ruhe zu setzen. Etwa 1912 zog er sich von diesem Geschäft zurück, denn mittlerweile war er 72 Jahre alt geworden. Die Söhne des verstorbenen Freundes aber waren jetzt soweit, daß sie das Geschäft selbst weiterführen konnten. So schied der Freund von ihnen, nachdem er sie fast zwei Jahrzehnte betreut hatte. Am 25.3. 1917 starb er nach einem erfolgreichen und arbeitsamen Leben im 77. Lebensjahre. Mit ihm schied ein energischer und zielbewußter Mann aus dem Leben, der selbst in schwierigen Zeiten die Zügel seines Betriebes fest und überlegen in der Hand behielt und so an allen Klippen vorbeisteuerte, die ihm das Schicksal in den Weg legte. Seine Frau, die ihm bis dahin treu zur Seite stand, folgte ihm 5 Jahre später, am 14.11.1922 zu Krefeld.

Seine Tochter Katharina heiratete am 4.4.1889 zu Krefeld den Kaufmann Jakob P f l ü g e r aus Kolgenheim in der Pfalz und Elisabeth den Bruder Georg am 25.9.1891 zu Krefeld, der ebenfalls Kaufmann war. Die Gebrüder waren beide zu Kolgenheim geboren und zwar Jakob am 12.7.1854 und Georg am 19.4.1856. Die Tochter Johanna hatte ebenfalls am 25.9.1891 zu Krefeld die Ehe mit Friedrich Gottfried Johann B o c h t e l geschlossen, der am 18.8.1864 zu Kreuznach geboren wurde,

Hiermit wollen wir das Geschlecht des Hermann Knipscheer I beschließen. Das Leben seiner Söhne, Töchter und Enkelkinder ist an unserem geistigen Auge vorübergezogen und wir haben gesehen, wie verschieden das Schicksal der einzelnen war.

Das Geschlecht des Hermann ist in Deutschland heute dem Namen nach ausgestorben, es lebt nur in den weiblichen Linien seiner Enkelkinder fort. Möglich ist jedoch, daß es in Nordamerika im Mannesstamme noch weiterlebt.

Na de uitgave van het "Hans Heubes - boek" in 1973 is er nogal wat kritiek op dat boek. Hans Heubes gebruikt nl het materiaal van Max, zodat de Nederlandse Genealogische Vereniging middels dit boek toch zo goed als al het materiaal van Max in huis krijgt.

Rie Rooker reageert op deze kritiek in een samenvatting over Max's levensstijl en de inhoud van het boek:

"Door taalmoeilijkheden komen er in de Nederlandse namen veel fouten voor, maar afgezien daarvan had ik die kritiek toch anders verwacht. De reden van de slechte kritiek kan op een misverstand berusten, zodat ik hierover iets wil schrijven want de schuld van dit misverstand is de oorlog. En de oorlog zal ook wel de oorzaak zijn geweest tot het totstandkomen van het uitgebreide familie-onderzoek door de Duitse Knipscheren. Dat is natuurlijk een slecht begin. Geen wonder dan ook, dat het resultaat niet goed is. Maar we kunnen er wel iets goeds van maken, als we dit werk combineren met alle onderzoekingen die door de Nederlandse Knipscheren al gedaan zijn en nog steeds worden voortgezet. Max Knipscher had dit ook al willen doen, maar hij kreeg weinig medewerking van de Nederlanders in de jaren zo kort na de oorlog (en begrijpelijk).

*Max heeft niet zozeer beseft waarom dit zo was. Hij heeft de oorlog eenzijdig meegemaakt en wist van de toestand in Nederland niets af. Hij overleefde de hevige bombardementen op Krefeld, waarbij 12 Knipscheren om het leven kwamen, maar hij werd later invalide door een tramongeval. Daarbij had hij op z'n oude dag nog veel kwalen en operaties te ondergaan, zodat hij als een heel zielig mens door z'n vrouw werd verpleegd. Toch werkte hij tot het laatst door aan de stamboom en verzamelde foto's en archiefstukken, waarvoor hij ook met Nederlandse gemeentearchivarissen correspondeerde (wat hem geld kostte), want het spoor van alle Duitse Knipscheren liep ten slotte naar **CULEMBORG**.*

Het is nu wel duidelijk, dat de oorlog de schuld is van het voor de Nederlanders slechte resultaat van het Duitse Knipscheer-boek van Hans Heubes. Toch is dit boek met de vele prachtige afbeeldingen van bewijsstukken een waardevol uitgangspunt om op door te gaan. Laten we hopen, dat de schakel tussen de Brabantse Knipscheren en de andere Nederlandse en Duitse Knipscheren (schippersafstammelingen) nog eens gevonden zal worden. Dat zou een reusachtig Knipscheerfeest ten gevolge moeten hebben! En dan ook een in alle opzichten compleet en goed Knipscheer – stamboomboek.”

M.G.C.Rooker – Knipscheer (432), Kunstschilderes

Als reactie hierop kon de toenmalige secretaris-archivaris, Louis B. Knipscheer (421), melden, dat er al vele onjuistheden uit dit boek zijn hersteld. Ook zijn er inmiddels vanuit alle windstreken al vele aanvullingen genoteerd, zodat er inderdaad wordt gewerkt aan een totaal nieuw boek, waarin een combinatie van alle gegevens van Duitsland en Nederland zullen worden genoteerd. Een koppeling met de NB-tak is helaas nog niet gevonden. Overigens zijn er nog meer kleine takjes, die nog geen aansluiting kunnen vinden, w.o. een groeiende tak in de U.S.A. waarvan de thans bekende stamvader aan het eind van de 19^e eeuw vanuit Utrecht emigreerde naar de USA en die uit Duitsland afkomstig moet zijn, gezien de naam Knipscher.

Er is nog een jongste zoon van Wilhelm (229/3) en Gertrud, geboren op 18 februari 1868, **Moritz Knipscher (334/18)**. Ook hij groeit op in Krefeld.

Als dienstplichtig militair meldt hij zich als beroeps bij het “Garde du Corps”. Hij is daar tijdelijk in dienst als soldaat. Vermoedelijk heeft hij zich al eerder uit dit dienstverband onttrokken. Hij gaat in de leer als meubelmaker. Als hij 25 jaar is, huwt hij in mei 1893 met Anna Mühlenbach, ook uit Krefeld. Zij is dan al zeven maanden zwanger. Een zoontje, dat op 27 juli 1893 wordt geboren, zal slechts twee dagen in leven blijven. Om gezondheidsredenen van Anna is het noodzakelijk om enige tijd rust te nemen. Het duurt nu tot april 1898, als blijkt dat Anna weer in verwachting is.

In januari 1899 wordt een gezonde dochter Erna (395/27) geboren. Kort daarna verhuist het gezinnetje naar Oberhausen, waar Moritz bij een meubelmakerij in dienst kan komen. Er gaan wat jaren voorbij voordat Anna in 1908 wederom zwanger raakt. Tijdens deze zwangerschap moeten zij helaas hun dochttertje Erna weer afstaan. Zij sterft op 9-jarige leeftijd aan een kinderziekte. Er wordt dan op 23 november in dat jaar weer een gezonde zoon geboren, **Hans Erich (395/28)**. In de komende tijd zullen ze met z'n drieën blijven. Er komen in dit gezin geen kinderen meer. Moritz werkt zich op tot meester meubelmaker.

Zoon Hans groeit op in Oberhausen en komt na zijn schoolopleiding in het winkelbedrijf terecht. Hij treedt als verkoper in dienst in één van de Kaufhausen in Oberhausen, waar hij verliefd wordt op de zes jaar jongere verkoopster Helene Buschhausen.

Na een korte verlovingstijd raakt zij in oktober 1935 van hem in verwachting en zullen ze tot een huwelijk besluiten. Op 27 december 1935 treden zij dan ook in het huwelijk en vestigen zich in alle eenvoud in de Schlängelstrasse 47. Daar wordt op 8 juli 1936 een gezonde zoon geboren; **Werner (481/15)**. In dit gezin volgen nog een tweetal dochters, resp. in 1940 Christa (481/16) en in 1945 Helia (481/17). Van deze jongste dochter is alleen bekend, dat zij bankbediende is geworden bij één van de banken in Oberhausen. Van Christa is bekend, dat zij technisch tekenares is geworden en in 1964 is gehuwd met Detlef Schloszherr. Zij hebben zich in Keulen gevestigd, waar dit gezin is verrijkt met 2 zoontjes.

Werner wordt slotenmaker en huwt met Käthe Klose. In dit gezin worden in Oberhausen 3 kinderen geboren in resp. 1960, 1964 en 1965. Werner komt kort hierna in 1965 te overlijden en laat Käthe met de drie kindertjes achter. Zij zal later voor een tweede keer in het huwelijk treden.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Hieronder de stamreeks vanaf Heinrich (164/5)

229/1 **Johann** (V291/326HH)(Zv164/5)
E Boer in Wanheim
* 23.05.1822 te Wanheim Evgl
+ ?
oo ?
 Elisabeth Sensis
* ?
+ ?
Er zijn 4 kinderen bekend. (334/1-334/4)

334/1 **Elisabeth** (VI378/326HH)(Dv229/1)
E * 23.04.1849 te Wanheim Evgl
 + 23.06.1932 te Solingen
 oo 11.09.1872 te Wanheim
 Peter Kaisers
 * 18.07.1843 te Winkelhausen bei Hochemmerich
 + in 1891 te Solingen-Höhscheid
Er zijn geen kinderen bekend.

334/2 **Heinrich** (VI379/326HH)(Zv229/1)
E Molenaar
* 05.08.1851 te Wanheim Evgl
+ 28.05.1897 te Homberg
oo 04.07.1885 te Homberg
 Gertrud Dahmen
* 08.10.1846 te Hochhahlen
+ 08.03.1918 te Homberg
Er zijn 2 kinderen bekend. (395/12 en 395/13)

229/2 **Jakob** (V292/327HH)(Zv164/5)
E Bakker en Brouwer
* 19.01.1825 te Wanheim Evgl
+ 14.03.1871 te Tegelen (NL))
oo1 21.02.1851 te Meiderich
Agnes Gertrud Wiacker
* 24.05.1823 te Ruhrort
+ 14.10.1857 te Duisburg Beeck
oo2 21.01.1858 te Duisburg Beeck
Elisabeth Overbeck
* 04.12.1833 te Duisburg Beeck
+ 05.12.1886 te Krefeld

Er zijn 3 kinderen uit het eerste en 4 kinderen uit het tweede huwelijk bekend. (334/5-334/11)

334/5 **Eberhard** (VI382/327HH)(Zv229/2)
E * 1851 te Meiderich Evgl
+ 1851 te Meiderich

334/6 **Eberhard Wilhelm** (VI383/328HH)(229/2)
E Kunstschilder
* 17.04.1852 te Meiderich Evgl
+ in 1915? in Noord Amerika?
oo ?
Mathilde Stegmann
* ? te Krefeld
+ ?

Er zijn 3 kinderen bekend. (395/14-395/16)

395/14 **Lulu** (VII380/328HH)(Dv334/6)
E * 01.02.1884 te Paterson(Amerika) Evgl
+ ?
oo ?
NN

Verder niets bekend.

395/15 **Frederic** (VII381/328HH)(Zv334/6)
E * ? in Amerika Evgl.
+ ?
oo ?
NN

Verder niets bekend.

395/16 **Lilian** (VII382/328HH)(Dv334/6)
E * ? in Amerika Evgl.
+ ?
oo ?
NN

Verder niets bekend.

- 334/7 **Heinrich Johann** (VI384/328HH)(Zv229/2)
E Zijdeschilder
* 03.01.1855 te Laar EvgI
+ 17.04.1875 te Krefeld
ongehuwd
- 334/8 **Maria** (later Knipscher) (VI385/328HH)(Dv229/2)
E * 04.06.1859 te Laar EvgI
+ ?
Verder niets bekend.
- 334/9 **Anna Gertrud Sibilla** (later Knipscher)
E (VI386/328HH)(Dv229/2)
* 30.07.1861 te Laar (bij Duisburg) EvgI
+ ?
oo1 20.05.1887 te Laar
A.Schneider
* 30.03.1859 te Neukirchen
+ vóór 1898
oo2 14.05.1898 te Saarbrücken
Karl Kies
* ?
+ ?
Verder niets bekend.
- 334/10 **Elise** (later Knipscher) (VI387/328HH)(Dv229/2)
E * 11.09.1863 te Laar EvgI
+ 28.10.1934 te Krefeld
oo 03.09.1892 te Krefeld
Heinrich Kuhlmann
Onderwijzer
* 22.06.1859 te Viersen
+ ?
Verder niets bekend.
- 334/11 **Sibilla** (later Knipscher) (VI388/328HH)(Dv229/2)
E * 03.08.1871 te Laar EvgI
+ ?
Verder niets bekend.
- 229/3 **Wilhelm** (later Knipscher) (V293/329HH)(Zv164/5)
E Koetsier en Bediende in Krefeld, Blumenstr.94
* 17.08.1828 te Duisburg EvgI
+ 01.01.1896 te Krefeld
oo 27.12.1854 te Krefeld
Gertrud Elisabeth Loos
* 10.02.1832 te Krefeld
+ 06.09.1909 te Krefeld
Er zijn 7 kinderen bekend. (334/12-334/18)

- 334/12 **Heinrich Knipscher** (VI389/329HH)(Zv229/3)
E Bakker
* 30.06.1855 te Krefeld Evgl
+ 22.05.1936 te Krefeld
oo 12.04.1882 te Rheydt
 Adelheid Richarts
* 17.08.1858 te Rheydt
+ 02.03.1904 te Krefeld
Er zijn 4 kinderen bekend. (395/17-395/20)
- 395/17 **Wilhelm Knipscher** (VII383/329HH)(Zv334/12)
E Architect
* 19.02.1883 te Krefeld Evgl.
+ 27.05.1918 te Ronoy
oo 24.06.1909 te Krefeld
 Wilhelmine Bovenschen
* 28.08.1881 te Krefeld
+ ?
Er is 1 zoon bekend. (481/9)
- 481/9 **Ulrich Knipscher** (VIII381/329HH)(Zv395/17)
E Koopman
* 11.01.1913 te Krefeld Evgl
+ ?
Verder niets bekend.
- 395/18 **Bertha Knipscher** (VII384/329HH)(Dv334/12)
E * 02.02.1884 te Krefeld Evgl.
+ 20.10.1953 te Krefeld
 ongehuwd
- 395/19 **Elisabeth Auguste Knipscher** (VII385/329HH)(Dv334/12)
E * 20.09.1885 te Krefeld Evgl.
+ ?
oo 28.07.1908 te Krefeld
 Ernst Goldbach
 Koopman
* 13.08.1883 te Krefeld Evgl.
+ 23.05.1944 te Krefeld
Geen kinderen bekend.
- 395/20 **Paul Gerhard Friedrich Knipscher** (VII386/330HH)(Zv334/12)
E Electrotechniker
* 25.03.1890 te Krefeld Evgl.
+ ?
oo 20.11.1917 te Krefeld
 Klara Anna Stroedter
* 06.12.1889 te Elberfeld
+ 12.12.1966 te Krefeld
Er zijn 3 kinderen bekend.(481/10-481/12)

481/10 **Wolfgang Ernst Heinrich Adolf Knipscher** (VIII382/330HH)(Zv395/20)
E

* 11.11.1918 te Krefeld
 + 05.10.1941 te Jekowzawa in Polen (gesneuveld)

481/11 **Ruth Knipscher** (VIII383/330HH)(Dv395/20)(LK)

E * 04.10.1921 te Krefeld Evgl
 + ?
 oo 25.08.1943 te Krefeld
 Erich Fischer
 * 11.02.1920 te Düsseldorf
 + 17.06.1999 te Krefeld

Er zijn 2 kinderen bekend:

Wolfgang Erich Fischer, * 08.06.1946
 Sigrid Ruth Elisabeth Fischer * 01.04.1949

Laatst bekende adres in Krefeld, Westwall 109

481/12 **Horst Wilhelm Knipscher** (VIII384/330HH)(Zv395/20)(LK)

E * 03.03.1927 te Krefeld Evgl
 +
 oo 17.04.1952 te Krefeld
 Johanna Sibylla Berta Peters(Hanny)
 * 14.07.1926 te Krefeld
 +

Laatst bekende adres: Krefeld, Dionysiusstraat 76

Er zijn 2 kinderen bekend: 500 en 501

500 **Ute Knipscher** (IX454/330HH)(Dv481/12)(LK)

E * 14.09.1952 te Krefeld Evgl
 oo 20.08.1980 te Stuttgart
 Werner Friedrich
 * 28.02.1951 te Stuttgart Evgl

Laatst bekende adres in Glendfield 1310, 7 Stendisphlaze N.Z.

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Inga
 * 02.04.1983 te Glendfield, N.Z.
2. Stefen
 * 06.12.1987 te Glendfield, N.Z.

501 **Ulrike Knipscher** (IX455/330HH)(Dv481/12)(LK)

E * 25.03.1955 te Krefeld Evgl
 oo 29.09.1999 te Berlin
 Stefan Ostermeier
 * 05.06.1958 te München

Laatst bekende adres in 73663 Berglen, Elchstr. 63

395/22 **Gustav Heinrich Knipscher** (VII388/331)(Zv334/14)
E Bakker
 * 22.07.1893 te Krefeld
 + 04.05.1918 in gesneuveld in Frankrijk
 Canny Ferme

334/15 **Wilhelm Knipscher** (VI392/332HH)(Zv229/3)
E Meester Schrijnwerker
 * 10.04.1861 te Krefeld Evgl
 + 27.09.1888 te Krefeld
 oo ?
 Anna Osterfeld
 * 24.10.1867 te Duisburg
 + 10.06.1934 te Krefeld
 Er is 1 zoon bekend. (395/23)

395/23 **Heinrich Knipscher** (VII389/332)(Zv334/15)
E Meubelmaker en Billardbouwer
 * 31.07.1889 te Krefeld Evgl.
 + ?
 oo 22.03.1919 te Krefeld
 Hermine Auguste Meinersmann
 * 19.05.1893 te Krefeld Evgl.
 + 17.03.1942 te Krefeld
 Er zijn geen kinderen bekend.

334/16 **Christine Knipscher** (VI393/332HH)(Dv229/3)
E * 16.05.1863 te Krefeld Evgl
 + ?
 oo 27.10.1885 te Krefeld
 August Storde
 Graveur
 * 11.01.1859 te Krefeld
 + 24.01.1940 te Krefeld
 Verder niets bekend.

334/17 **Jakob Knipscher** (VI394/332HH)(Zv229/3)
E Meester huisschilder
 * 27.07.1865 te Krefeld Evgl
 + 29.06.1928 te Munchen Gladbach
 oo 06.03.1888 te Krefeld
 Amalie Lüsebrink
 * 14.02.1859 te Valbert/W.
 + 30.04.1940 te Krefeld

Er zijn 2 kinderen bekend. (395/24 en 395/25)

395/24 **Max Knipscher** (VII390/332)(Zv334/17)
E Hoofdsecretaris Rijksspoorweg
 * 26.12.1887 te Krefeld
 + 10.12.1969 te Krefeld
 oo ?
 Johanna Aecker(Hanni)
 * 23.02.1903 te Soest (NL)
 + 20.06.1969 te Krefeld
 Er zijn geen kinderen bekend.

395/25 **Anna Auguste Knipscher** (VII391/342HH)(Dv334/17)
E * 20.12.1892 te Krefeld Evgl.
 + 29.11.1916 te Krefeld
 oo1 16.12.1968 te M. Gladbach
 Karl Schöneberg
 * 08.10.1889 te Reichensaksen Evgl
 + 02.02.1919 te Krefeld
 oo2 23.02.1922 te M. Gladbach
 Heinrich Schiffer
 Cafehouder
 * 24.04.1871 te ? RK
 + 30.01.1927 te Krefeld
 oo3 28.02.1930 te M. Gladbach
 Frits Kunst
 Koopman en cafehouder
 * 02.08.1898 te M. Gladbach RK
 + ?
 oo4 ?
 Konrad Eser
 * ?
 + ?

Alleen uit het eerste huwelijk is 1 kind bekend, geboren na het overlijden van haar eerste echtgenoot.

Karl Gunter Konrad
 Technisch medewerker
 * 31.05.1919 te Krefeld Evgl
 oo 03.10.1940 te M. Gladbach
 Maria Schilling
 * 29.12.1921 te M. Gladbach RK
 Zij krijgen 6 kinderen:
 1. Sigrid Adelheid *21.12.1940
 2. Rith Anna *10.10.1942
 3. Wolfgang Heinrich Gunter *20.06.1945
 4. Lothar Max *04.05.1950
 5. Karl Gunter Hermann *07.05.1951
 6. Yvonne Maria Sigrid *12.02.1957

- 334/18 **Moritz Knipscher** (VI395/343HH)(Zv229/3)
E Meester meubelmaker
 * 18.02.1868 te Krefeld Evgl
 + 01.09.1952 te Oberhausen
 oo 18.05.1893 te Krefeld
 Anna Mühlenbach
 * 28.02.1869 te Krefeld Evgl
 + 23.07.1939 te Oberhausen
 Er zijn 3 kinderen bekend. (395/26-395/28)
- 395/26 **Jakob Knipscher** (VII392/344HH)(Zv334/18)
E * 25.07.1893 te Krefeld Evgl.
 + 27.07.1893 te Krefeld
- 395/27 **Erna Knipscher** (VII393/344HH)(Dv334/18)
E * 25.01.1899 te Krefeld Evgl.
 + 14.06.1908 te Oberhausen
- 395/28 **Hans Erich Knipscher** (VII518/344HH)(Zv334/18)
E Verkoper
 * 23.11.1908 te Keulen Evgl.
 + ?
 oo 27.12.1935 te Oberhausen
 Helene Buschhausen
 Verkoopster
 * 27.12.1914 te Oberhausen Evgl.
 + ?
 Er zijn 3 kinderen bekend. (481/15 – 481/17)
- 481/15 **Werner Knipscher** (VIII474/344HH)(Zv395/28)
E Slotenmaker
 * 08.07.1936 te Oberhausen
 + 31.12.1965 te Oberhausen
 oo ? te Oberhausen
 Käthe Klose
 * 03.03.1938 te Hirschberg
 +
 Er zijn 3 kinderen bekend. (502-504)
- 502 **Michael Knipscher** (IX354/344HH)(Zv481/15)
E * 15.07.1960 te Oberhausen
 Verder niets bekend.
- 503 **Bettina Knipscher** (IX355/344HH)(Dv481/15)
E * 29.09.1964 te Oberhausen
 Verder niets bekend.
- 504 **Hanno Knipscher** (IX356/344HH)(Kv481/15)
E * 22.08.1965 te Oberhausen
 Verder niets bekend.

In Arnhem worden nog geboren; **Christiaan (74/1)** in 1758 en Maria (74/2) in 1761. Van deze twee kinderen is verder niets meer bekend. In januari 1765 liggen ze in Utrecht als **Gysbert (74/3)** wordt geboren. Hij wordt gedoopt in de Domkerk, maar zal binnen het jaar sterven. Ze liggen weer in Rees als **Gisbert Willem (75)** wordt geboren op 2 februari 1766. En het is wederom op een winterdag, maar nu in februari 1771 in Rotterdam, als dochter Johanna (75/1) wordt geboren. Zij zal echter niet ouder worden dan 12 jaar. In die tijd is er veel kindersterfte. Aan voeding zal het niet hebben gelegen. Gisbert en Johanna hebben een rijk leven. Er worden goede zaken gedaan, al is het wel ,dat er lange en onregelmatige vaartochten moeten worden ondernomen in soms barre weersomstandigheden. Het is meer de hygiëne in die tijd en de omstandigheden, waarin men aan boord moet leven en waarin kinderen worden geboren, meestal met ondeskundige hulp. Ook de volgende 2 zonen, Hendrik en Jacob hebben maar een kort leven gehad. Men sterft aan mazelen en kinkhoest. In die tijd krijgt Gisbert in Orsoy te horen, dat er nog een onbewoond herenhuis, leeg en beschadigd, te wachten staat op een nieuwe eigenaar. Dit pand is zwaar beschadigd door de zevenjarige oorlog heen gekomen. De stad heeft aangeboden tegemoet te komen in de kosten van herstel, maar de eigenaar bekommert er zich niet om en reageert niet op dit aanbod. Als hij onverwacht komt te overlijden blijken ook de erfgenamen geen interesse te hebben en wordt het pand door de gemeente gevorderd. Lange tijd heeft men pogingen ondernomen om dit pand aan de man te krijgen tot Gisbert dit ten gehore krijgt en hij de Gemeente Orsoy daarover benadert. Hij wil al een tijdje ophouden met varen. Ze hebben goed verdiend en het schip zal worden verkocht aan zijn zoon Gisbert. Met de wetenschap, dat de Gemeente van dit pand af wil kan hij eisen stellen met betrekking tot herstel van dit pand. In feite is het er met deze vele jaren leegstand ook niet op vooruit gegaan. Het duurt nog enkele jaren voordat hij het pand kan betrekken. De kosten worden uitgesmeerd over de komende jaren en Gisbert moet daarvoor toch nog wat jaartjes varen.

Zijn kinderen verblijven vanaf die tijd in dat huis. Echter, hun oudste dochter Agnes huwt in 1779 met een weduwnaar, Johann van der Wiel, en 2 jaar later huwt ook Ary, inmiddels Rijnschipper in Orsoy, met Anna de la Haije.

Op 1 augustus 1784 wordt er op het schip, dat in Rees aan de wal ligt, alsnog een dochter geboren, Agenitta (75/4). Dit is het elfde kind uit dit huwelijk en zal ook het laatste kind zijn. Johanna wordt ziek. Reden om te besluiten voorgoed in Orsoy te gaan wonen. Hij staat immers al sinds 1773 genoteerd als burger en huisbezitter van Orsoy. Zoon Gisbert neemt het schip, inmiddels het tweede van zijn vader, en huwt op 1 januari 1785 in Orsoy met de aldaar geboren Johanna Schuurmanns.

Het duurt nog tot 1791, als op 1^e kerstdag Johanna Stöhr op 61-jarige leeftijd overlijdt. Gisbert is dan 63 jaar en huwt nog geen jaar later op 13 november 1792 in Orsoy met de 31-jarige Gertrud Pieperhoff. Er worden in dit gezin dan nog acht kinderen geboren, 4 zonen en 4 dochters. (75/5-75/11). De laatste zoon in 1803. In 1807 overlijdt Gisbert op 79-jarige leeftijd.

74 Ary Knipscheer & Anna Katharina Elisabeth de la Haije

Ary is Rijnschipper in Orsoy en net als zijn vader lid van het schippersgilde in Arnhem. Anna is burger van Orsoy. Het feit dat hij schipper is en daardoor ook in de meest belangrijke handelsplaatsen komt is ook hier weer te zien aan de verschillende geboorte- en doopplaatsen van de kinderen.

In januari 1783 wordt aan de kade in Amsterdam hun eerste zoon geboren, vernoemd naar zijn vader Gijsbert Willem (114). Hij wordt gedoopt in de Oude Kerk, maar zal slechts 4 jaar oud worden.

Ook hun tweede zoontje, Johan (115), geboren in Dordrecht, moet zeer jong zijn gestorven. Eerst op 3 juli 1788 wordt op een schip voor Ruhrort een zoon geboren, wederom naar zijn vader vernoemd, **Gisbert Willem (116)**. Hij zal de stamvader worden van een tak waarvan de nakomelingen tot op heden veelal nog in het Ruhrgebied leven. Het is in deze jaren 80 en 90 aan het eind van de 18^e eeuw een roerige tijd. Holland is zwak, Holland is niets. In Zuid Nederland heerst armoede. Er is burgeroorlog, Franse revolutie; men wil naar een betere rechtspraak, beter onderwijs, een rechtvaardiger bestuur. In het gezin van Ary worden nog een drietal kinderen geboren, waarvan niets bekend. Vermoedelijk allen jong of zeer jong gestorven. In 1795 is er een nieuwe grondwet en zijn er nieuwe Franse wetten. Enerzijds is het feest in Amsterdam; de Patriotten vieren het aanbreken van een nieuwe tijd, maar gelijktijdig is er ook verwarring en onzekerheid. In de diligences is het hét gesprek van de dag; over de nieuwe belastingen de Fransen vreten ons kaal.

De Dam in Amsterdam is het plein van de revolutie. Prins Willem V vlucht met zijn gezin naar Engeland. De Republiek is dood. Het leven als schipper gaat gewoon door en als ze in in mei 1804 in Rotterdam liggen wordt een gezonde zoon geboren. Op 3 juni wordt **Christiaan Ary (120)** in Rotterdam Gereformeerd gedoopt. Christiaan zal de stamvader worden van een tak, waarvan vele nakomelingen thans nog voornamelijk in Amsterdam en omgeving wonen.

In maart 1806 wordt nog een zoon geboren **Peter Jacob (121)**, de laatste in dit gezin. Vermoedelijk is kort hierna Anna overleden. Peter zal het beroep van zijn vader niet opvolgen. Zou het misschien aan de naam liggen? Hij wordt schachtenmaker, maar later in zijn tweede huwelijk komt hij in een poeliersbedrijf terecht. Een bedrijf waarin Geertruy van Lier als weduwe is achtergebleven. Eerst in het tweede huwelijk worden een tweetal kinderen geboren; **Peter Jacob (177)** waarvan verder niets bekend is en Elisabeth Maria Wilhelmina (178), gedoopt op 30 juni 1854 in Amsterdam. Zij huwt in 1886 met Johannes van der Woude, Kapitein bij de Kon. Maatschappij. In 1890 wordt in Amsterdam een tweeling geboren. Hij wordt echter slechts 49 jaar en is in 1907 overleden.

Elisabeth is in 1912 verhuisd naar Doorn, waar zij bijna 30 jaar heeft gewoond aan de Eikenlaan 26.

Op 1 april 1937 is zij aldaar overleden.

75 Gisbert Willem Knipscheer & Johanna Christina Schuurmanns

Ook Gisbert jr is weer schipper in Orsoy, gelijk zijn vader, en lid van het schippersgilde in Arnhem en ook in Nijmegen. Zij huwen op 1 januari 1785 in Orsoy. Ook zij bevaren alle rivieren in de Nederlanden, naar Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht, maar ook vanaf Arnhem de IJssel op richting Zutphen. Het is in 1788, als zij voor de wal liggen in Orsoy, als hun eerste dochter wordt geboren; Maria Theodora (121/1). Zij sterft echter binnen twee jaar. Een tweede dochter, ook geboren in Orsoy op 11 oktober 1790 krijgt dezelfde namen (121/2). Zij wordt op 12 oktober gedoopt in Arnhem en groeit gezond en wel aan boord op. In 1792 wordt nog een derde dochter geboren, waarvan verder niets bekend is.

In de strenge winter van 1799 liggen ze met de boot in Zutphen aan de wal. Een zware ijsgang op de rivier veroorzaakt een ernstige overstroming in en buiten de stad. Meerdere gezinnen uit de voorstad, die door ijs en water afgesneden zijn en op de daken en de dijk gevlucht zijn, dreigen daarbij te verhongeren en om te komen. Men verzoekt de schippers in Zutphen deze mensen te helpen en hun levensmiddelen te brengen. Sommige inwoners van de stad offeren goede beloningen voor diegene, die het zou willen proberen de mensen in nood te redden. Doch niemand meldt zich.

Tenslotte komt schipper Knipscheer, die zijn scheepsknechten moed in spreekt, en zich aanbiedt een poging te ondernemen. Onder groot levensgevaar gaat hij dwars door de golven, ijs en pakij, en brengt de ongelukkigen voedsel. Hij komt heelhuids terug, maar geeft niet op tot dat hij al de slachtoffers gered heeft. De stedelijke overheid, alsook mensen uit de stad, bieden hem daarop beloningen aan, welke hij echter onbaatzuchtig afwijst. Daarop besluit de vroedschap van Zutphen, getroffen door deze moedige en onbaatzuchtige daad, dit in het stedelijke archief op te tekenen en Knipscheer tevens een zilveren penning met opschrift aan te bieden.

Tegelijkertijd wordt een bericht geschreven aan de wetgevende raad der Republiek. Deze besluit daarop dat aan de edelmoedige Knipscheer een zilveren doos uitgereikt zal worden, waarin een perkament waarop zijn moedige daad is beschreven. Het is onbekend waar de zilveren penning en de zilveren doos van schipper Gisbert Willem Knipscheer gebleven zijn.

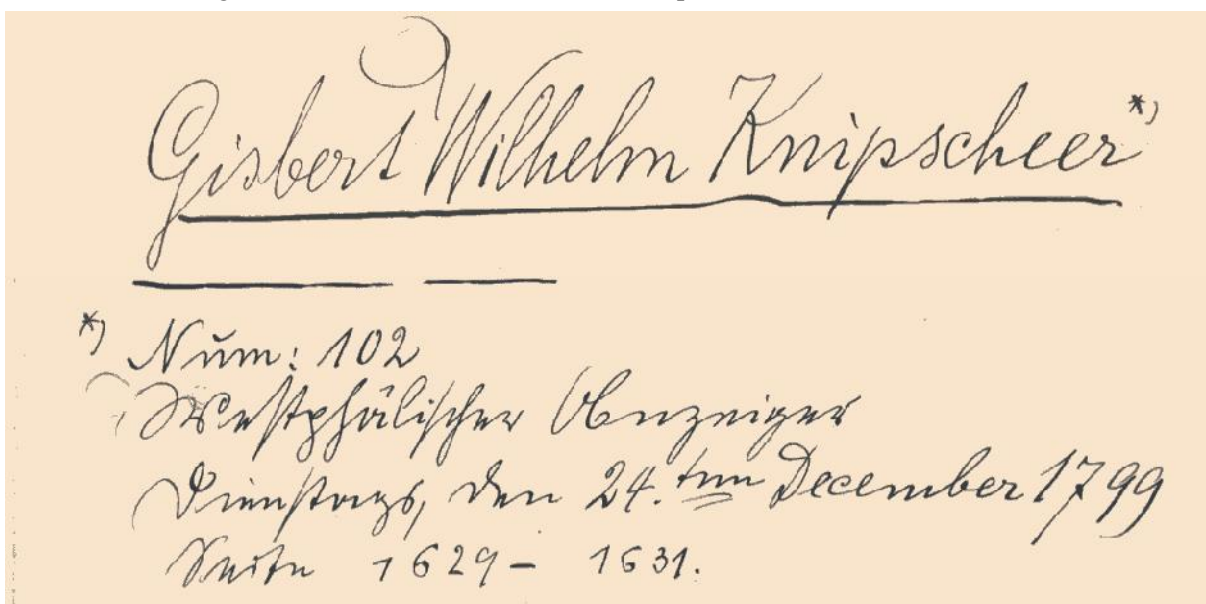
Volgens de beschrijving in de "Westfaelische Anzeiger" van 24.12.1799 is op één zijde van de medaille het wapen der stad gegrift en staat op de keerzijde de volgende vermelding:

Gisberto Wilhelmo Knipscheer ob egregiam operam
in servandis an inundatione civibus praestitam,
Senatus Zutphaniensio grati animi momentum.
Anno 1799 V. Lib. Bat.

Hetgeen vertaald luidt:

Aan Gisbert Willem Knipscheer wegens het uitstekend werk
dat volbracht werd bij het redden der burgers bij een
overstroming als herinnering en uit dank van
De Senaat van Zutphen.
In het jaar 1799 V. der Bataafse bevrijding.

E.e.a. staat als volgt beschreven in de archieven van Zutphen:

Edelmeist.
Herrn Schultheiss der Bürgermeisterei
Zutphen, den 24. ten December 1799
Nimm 1629 - 1631.

Edelmeist.
Herrn Schultheiss der Bürgermeisterei
Zutphen, den 24. ten December 1799
Nimm 1629 - 1631.

Herrn Schultheiss der Bürgermeisterei
Zutphen, den 24. ten December 1799
Nimm 1629 - 1631.

Herrn Schultheiss der Bürgermeisterei
Zutphen, den 24. ten December 1799
Nimm 1629 - 1631.

Dochter Maria huwt op 1 mei 1816 in Rotterdam met schipper Johan Polssen. Uit een door hen ondertekende akte in Rotterdam, worden de namen geschreven als Knipschaar. Zie de handtekeningen van Johan en Maria.

Of er nog meer nakomelingen uit dit gezin zijn voortgekomen is niet bekend. Ook van Gisbert en Johanna is na 1816 niets meer bekend.

De volgende huwelijken zijn uit het tweede huwelijk van Gisbert Sr (51) met Gertrud Pieperhof:

75/5 Wilhelm Knipscheer & Elisabeth Coellen

Zij huwen op 10 juni 1819 in Uerdingen, waar zij een slagerij hebben. Het huwelijk was wel noodzakelijk omdat Liesbeth op dat moment al 5 maanden zwanger was. Van de eerste drie dochters, in dit gezin geboren, is weinig bekend. Een vierde dochter wordt geboren in 1823. Vermoedelijk heeft zij met twee van haar jongere zusjes een katoenhandel in Keulen gehad. Ook van zoon Gisbert Willem, geboren in 1825, is weinig bekend. Eerst van de zonen **Jacob (121/9)** en **Theodor (121/10)** is meer bekend.

Jacob vertrekt al op jonge leeftijd naar Keulen en gaat daar in dienst bij een horecabedrijf. Hij leert daar alles van dit bedrijf, maar ook zijn vrouw Elisabeth kennen, waarmee hij in 1854 in het huwelijk treedt. Dit huwelijk wordt bekrachtigd in de Keulse Dom. Samen met Elisabeth starten zij een konditorei en na acht jaar nemen zij een hotel over. Helaas wordt Jacob niet oud. Hij wordt slechts 41 jaar. Zijn weduwe, die nog vele jaren het hotel zal runnen wordt 87 jaar.. Hun drie zoontjes **Wilhelm (178/1)**, **Peter (178/2)** en **Ferdinand (178/3)**, toen nog maar 14, 10 en 5 jaar, waren nog te jong om in het bedrijf te helpen. Wilhelm is later geëmigreerd naar Philadelphia/USA. Peter is nog een tijdje bij zijn moeder in het hotel kok geweest, maar later is hij in Keulen handelaar in huiden geworden. Ferdinand wordt zeilmaker in Keulen. In de gezinnen van deze twee jongste zonen worden alleen nog maar een tweetal dochters geboren, zodat deze Keulse Knipscheertak is uitgestorven.

Ook **Theodor** emigreert naar Amerika. Het is niet bekend of dat vóór of na zijn huwelijk was. Uiteraard is dan ook niet bekend, wáár hij met Sophie Bruce in het huwelijk trad. Er zijn wel in dit gezin in Amerika 8 kinderen bekend. Slechts van een drietal zonen is nog een gezin bekend:

In het gezin van **Bruce (178/14)** zijn nog 9 kinderen bekend, waaronder enkele zonen moeten zijn en waarvan thans nog nakomelingen in Amerika moeten leven. Ook in het gezin van **William (178/13)** nog een zoon en in het gezin van de oudste zoon **Hubert Alexander (178/12)** zijn drie dochters bekend, waarvan dochter Harriett (251/6), wonende in Kansas City, USA, in 1970 nog contact op nam met Huyb Knipscheer (436), die na de tweede wereldoorlog naar Canada was geëmigreerd. Tijdens haar vakantie door Canada komt zij op een gegeven moment de naam Knipscheer tegen en is er vast van overtuigd dat dit een ver familielid moet zijn. Er komt een briefwisseling op gang, waaruit enkele maanden na hun ontmoeting wat familiegegevens komen. Huyb kan echter de aansluiting in de stamboom niet vinden. Zij weet in ieder geval te vertellen, dat haar grootouders al in de USA leefden. Zij kan zich nl. herinneren dat haar grootmoeder orgel speelde in de RK kerk in Gardner in Kansas. Toen de naam en geboortedatum van haar grootvader bekend werden en dit in handen kwam van de Nederlandse Genealogische Vereniging, werd de aansluiting al snel gevonden.

Hieronder één van de brieven van Harriett aan Huyb:

Electric Supply Company _____

1033 Vermont _____

ANDY LECHTENBERG
MIKE LECHTENBERGPHONE 913-842-1434
LAWRENCE, KANSAS 66044

SEPTEMBER 21, 1970

Dear Mr. Knipscheer,

It was nice to hear from you, and I've thought a dozen times how dumb I was not to ask you over to see us, at the motel, it would have been easier for # you to find. But it is too, late now.

I tried to call my cousin in K.C. 2 week ends ago, but he wasn't home. I did write to my older sister, in Omaha, and finally received these papers from her. But I'm afraid they aren't much help. I will still try and get in touch with my cousin.

I don't think my grandparents were catholics, I think I can remember that Grandma played the organ in Gardner, Kansas in the Catholic Church there and became interested and was converted. I could be wrong.

My Father's name was ^AHEBERT ALEXANDER KNIPSCHER, he was 75 when he died in 1940.

He had a brother William, Bruce, John (who was a Jesuit Priest), and Lewis, who diad before I was born, he had a Sister Conelia (Cora), May, that was a Sister M. Bernard, and a sister Elizabeth. They are all dead now, Uncle Bruce lived in Los Angeles, and had about 9 children, he is the only one that had any boys. And I don't know where any of them are now, I believe Uncle Will had a boy also.

Papa and Mama (Anna) (Reichert), had only the 3 girls, Sophia Melanie, she is 66 or 67 and lives in Omaha, Nebraska, then myself Harriett C, I am 62 years old, and my little sister Jane she is 58 years, and she lives in K.C., which is about 52 miles from Lawrence, Omaha is a good 5 hour drive from here. We called Sophia (Phya) and I was always called Hae. Here in Lawrence I am called Harriett. 2/1/6
We were all born in K.C. Mo.

Andrew and I lived there until 1959, when we moved to Tulsa, Oklahoma. We then moved to Lawrence, Kansas in 1964, and went into the whole-sale Electrical Business, and in March our son Michael, moved here

Electric Supply Company

1033 Vermont

ANDY LECHTENBERG

MIKE LECHTENBERG

PHONE 913-842-1034

LAWRENCE, KANSAS 66044

from Wichita, Kansas to help us in the store. Andrew is 65 and about ready to quit, working. We both like to play golf.

I was married in 1925 and had 6 children. James, Daniel, Mary Anne, Martha, Michael, and Mark. And we have 14 grandchildren.

James lives in K.C. and has two girls (one married), Daniel lives in Seattle, Washington and is not married. Mary Anne lives in Beltsville, Maryland, and has 2 boys and 2 girls, Martha lives in K.C. and has one boy and 2 girls, Michael lives here in Lawrence, and has a boy and a girl, and Mark lives in K.C. and has one boy and 2 girls.

From your signiture it looks like your name might be Hubert?

I think I have told you all I know, and as soon as I hear from my cousin I will let you know if he knew anything.

We hope to go to Canada again but don't know when. I love all the parts, that we have visited, so far. We went to Maryland to see, Mary Anne, 2 years ago, and then went through the New England States, and into Montreal, and Toronto, I would also like to visit in Qubec sometime.

Maybe sometime you could come to Lawrence, and visit us. Mary Anne and her family are coming next summer, and Danny will come from Seattle, also.

Let me hear from you again, and tell me, are you married? How old are you?

Sorry about the mistakes, I have a new electric typewriter, and haven't gotten used to it yet.

Keep well, and God Bless you,

Sincerely,

Harriett Knipscheer Lechtenberg

*We have the Kansas
University Rec. R. U.*

75/10 Gerhard Knipscheer & Anna Maria Noiret

Zij krijgen 1 zoon **Friedrich Gisbert (121/13)**. Ook hij groeit op in Orsoy, maar huwt in Ruhrort op 26 april 1857 met Henriette Waltenbauer uit Dinslaken.

Van de zeven kinderen uit dit gezin is slechts iets bekend van Anna (178/5) en **Friedrich (178/7)**.

Anna wordt ongehuwde moeder van een zoon **Heinrich Friedrich (251/1)**.

Friedrich wordt huisschilder en polijster en huwt in 1888 in Essen met Maria Faulenbach.

Van de vier kinderen uit dit gezin huwt Louisa (251/5) in 1922 met haar neef Heinrich (251/1), in welk gezin geen kinderen worden geboren. In één van de andere gezinnen wordt alleen nog maar een dochter geboren, waardoor ook deze tak, voornamelijk in Essen wonende en bekend stond onder de familienaam Knipscheer, is uitgestorven.

75/11 Jacob Knipscheer & Sybilla Pruesmann

Jacob wordt meubelmaker in Orsoy. Ook dit gezin levert geen nakomelingen op. Van de twee zonen in dit gezin is geheel niets bekend.

-0-

51 Gisbert Willem x oo1 Johanna Gertruda Stühr oo2 Gertrud Pieperhoff

74/0/1	Arie	(III179/206HH)(Zv51)
A	*d 04.07.1753 te Rees	Geref.
	+ 06.02.1754 te Rees	
74/0/2	Agnes	(III180/206HH)(LK)(Dv51)
A	*d 01.08.1754 te Rees	Geref.
	+ 07.07.1864 te Orsoy	
	oo1 07.03.1779 te Arnhem	
	Johann van der Wiel,	
	weduwnaar van Dorothea Schwaep van Arnhem	
	* 1746	
	+ ?	
	oo2 30.03.1811 te ?	
	NN Witsing	
74	Ary	(II/7)(III189/218HH)(Zv51)
A	Rijnschipper	
	*d 25.07.1756 te Arnhem	
	+ 03.03.1822 te Ruhrort	
	oo 23.10.1781 te Orsoy	
	Anna Katharina Elisabeth de la Haije	
	* ? te Orsoy	
	+ ?	

Er zijn 8 kinderen bekend. (114-121)

114	Gijsbert Willem	(II/8)(IV244/218HH)(Zv74)
A	*d 12.01.1783 te Amsterdam in de Oude Kerk NH	
	+ vóór 1788	

177 **Peter Jacob** (II/9)(V252/220)(Zv121)
A *d 02.03.1852 te Amsterdam
 + 12.08.1876
 ongehuwd

178 **Elisabeth Maria Wilhelmina** (II/9)(V253/220)(Dv121)
A *d 30.06.1854 te Amsterdam
 + 01.04.1937 te Doorn
 oo 07.05.1886 te Amsterdam
 Johannes van der Woude
 Kapitein Kon.Maatschappij
 * 05.12.1858 te Amsterdam
 + 11.06.1907 te Amsterdam

Er is een tweeling bekend.

74/1 **Christian** (III181/206HH)(Zv51)
A *d 20.09.1758 te Arnhem
 + ?

74/2 **Maria Theodora** (III182/206HH)(Dv51)
A *d 08.02.1761 te Arnhem
 + ?

74/3 **Gysbert Willem** (III183/206HH)(Zv51)
A *d 05.01.1765 te Utrecht in de Domkerk
 + vóór 1766

75 **Gisbert Willem** (II/7)(III190/207HH)(Zv51)
A Schipper te Orsoy
 *d 02.02.1766 te Rees Geref.
 + ?
 oo 01.01.1785 te Orsoy
 Johanna Christina Schuurmanns
 * ?
 + ?

Er zijn 3 kinderen(dochters) bekend.(121/1-121/3)

121/1 **Maria Theodora** (IV291/214HH)(Dv75)
A *d 15.06.1788 te Orsoy Evgl
 + voor 1790

121/2 **Maria Theodora** (IV292/214HH)(LK)(Dv75)
A * 11.10.1790 te Orsoy
 *d 12.10.1790 te Arnhem Evgl
 + ?
 oo 01.05.1816 te Rotterdam
 Johan Pollsen
 Schipper te Rotterdam
 * 25.10.1791 te Beek
 + ?

121/3 A	Wilhelmine Louise *d 07.12.1792 te Arnhem	(IV293/214HH)(Dv75)
75/1 A	Johanna Maria Theodora *d 03.02.1771 te Rotterdam + 26.06.1783 te Orsoy	(III184/207HH)(Dv51) Evgl.
75/2 A	Hendrik *d 18.07.1773 te Rees	(III185/207HH)(Zv51) Geref.
75/3 A	Jakob *d vóór 1780 + 14.05.1795 te Orsoy	(III186/207HH)(Zv51)
75/4 A	Agenitta *d 01.08.1784 te Rees + 07.07.1864 te Orsoy oo 30.03.1811 Johan Heinrich Wilsing * ? + ?	(III191/207HH)(Dv51)
75/5 A	Wilhelm Slager in Uerdingen * 15.01.1793 te Orsoy + ? oo 10.06.1819 te Uerdingen Elisabeth Coellen *d 13.04.1795 te Uerdingen + ?	(III192/214HH)(Zv51) Evgl. RK

Er zijn 9 kinderen bekend (121/4 - 121/12)

121/4 A	Anna Gertrud *d 06.10.1819 te Uerdingen + ?	(IV297/214HH)(Dv75/5) RK
121/5 A	Maria Anna *d 03.02.1821 te Uerdingen + ?	(IV298/214HH)(Dv75/5) RK
121/6 A	Theodora Christina *d 27.05.1822 te Uerdingen + ?	(IV299/214HH)(Dv75/5) RK
121/7 A	Cornelia Josephina *d 21.11.1823 te Uerdingen + ? oo 27.11.1852 Johann Hubert Weber * ?	(VI300/214HH)(Dv75/5) RK

121/8 **Gisbert Wilhelm** (IV301/214HH)(Zv75/5)
A *d 30.05.1825 te Uerdingen RK
+ ?

121/9 **Jacob** (IV302/215HH)(Zv75/5)
A Hoteleigenaar in Keulen
* d 19.04.1827 te Uerdingen RK
+ 07.01.1869 te Keulen
oo in 1854 in de Dom in Keulen
Elisabeth Katharina Halberg
* 27.10.1822 te Mülheim RK
+ 01.10.1909 te Keulen

Er zijn 4 kinderen bekend (178/1-178/4).

178/1 **Wilhelm** (V283/215HH)(Zv121/9)
A * in 1855

178/2 **Peter Johann Hubert** (V284/215HH)(Zv121/9)
A Kok, later handelaar in huiden in Keulen
* 10.03.1859 te Keulen RK
+ 06.01.1929 te Keulen
oo in 1891 ?
Wilhelmine Göbel
* 05.03.1871 te Ahe, gem Sieg
+ 05.05.1894 te Ahe, gem. Sieg

Er is 1 dochter bekend (251/0)

251/0 **Elisabeth** (VI364/215HH)(Dv178/2)
A * 12.09.1892 te Ahe/Sieg RK
+ ?
oo 09.10.1915 te Keulen
Johann Beyer
* 15.07.1891 te Keulen
+ ?

178/3 **Ferdinand** (V285/215HH)(Zv121/9)
A Zadelmaker in Keulen
* 03.12.1863 te Keulen RK
+ 19.10.1900 te Keulen
oo 24.07.1890 te Keulen
Liesette Kemper
* 06.12.1859 Evgl

Er is 1 dochter bekend (251/0/1)

251/0/1 **Wilhelmine Elisabeth** (VI363/HH215)(Dv178/3)
A * 01.12.1890 te Keulen RK
+ ?
oo 14.10.1920 te Keulen
Heinrich Joseph Moll
Koopman
* 02.02.1890 te ? RK
+ ?

178/4 **Arthur** (V340/215HH)(Zv121/9)
A * 1862 te Keulen
 + 01.10.1863 te Keulen

121/10 **Theodor** (IV303/216HH)(Zv75/5)(LK)
A *d 22.10.1828 te Uerdingen RK
 + 08.1880
 oo 07.04.1863
 Sophie Bruce
 * ?
 + ?

Er zijn 8 kinderen bekend: (178/12 – 178/19)

178/12 **Hubert Alexander** (Zv121/10)(LK)
A * 1865 te ? USA
 + 1940 te ?
 oo ?
 ?

Er zijn 3 dochters bekend. (251/6 – 251/8)

251/6 **Harriet C. (Hae)** (Dv178/12)(LK)
A * in 1908 te Kansas City USA
 oo in 1925
 A.C. Lechtenberg
 * in 1905

Zij kregen 6 kinderen

251/7 **Sophia Melanie (Phya)** (Dv178/12)(LK)
A * in 1903 in Kansas City

251/8 **Jane** (Dv178/12)(LK)
A * in 1912 in Kansas City

178/13 **William** (Zv121/10)(LK)
A
 Er is 1 zoon bekend, verder niets. (251/9)

251/9 **NN** (Zv178/13)(LK)
A

178/14 **Bruce** (Zv121/10)(LK)
A * ? in Los Angeles
 Er zijn 9 kinderen bekend w.o. enkele zonen. (251/10 – 251/18)

251/10 - 251/18 (Kinderen van 178/14)(LK)
A
 Hieronder enkele zonen, maar verder niets bekend.

178/15 A	John * ?	(Zv121/10)(LK)
178/16 A	Lewis	(Zv121/10)(LK)
178/17 A	Cornelia (Cora)	(Dv121/10)(LK)
178/18 A	Mai Bernard	(Zv121/10)(LK)
178/19 A	Elisabeth	(Dv121/10)(LK)
121/11 A	Rebekka Katharina *d 02.05.1830 te Uerdingen + ?	(IV304/216HH)(Dv75/5) RK
121/12 A	Katharina Wilhelmina Hubertina *d 25.04.1834 te Uerdingen + ? oo 06.11.1869 te Mechernich Peter Klöckner * 13.03.1840 te Catzfey + in 1903	(IV351/216HH)(Dv75/5) RK RK
75/6 A	Johanna Catharina *d 19.09.1796 te Orsoy	(III187/207HH)(Dv51)
75/7 A	Anna * in 1797 te Orsoy + ? oo 09.12.1821 te Orsoy Peter Musken, meubelmaker uit Duisburg * in 1794	(III258/207HH)(Dv51) Evgl.
75/8 A	Gerhard *d 02.08.1798 te Orsoy + 21.08.1798 te Orsoy	(III188/207HH)(Zv51)
75/9 A	Brigitta Elisabeth *d te Orsoy + ? oo 19.04.1818 te Orsoy Franz Schreuder * ? + ?	(III193/216HH)(Dv51)

75/9/1 **Anna Elisabeth** (III527/aanv.206HH)(Dv51)
A * 22.09.1799 te Orsoy
 + 08.04.1867 te Rheinberg
 oo1 ?
 Heinrich Herold
 Apotheker
 * ?
 + 08.11.1835 te Rheinberg
 oo2 01.05.1851 te Dusseldorf
 Johann Adam Hanckamer
 Looier
 * 18.05.1792 te Rheinberg
 + 19.03.1854 te Rheinberg

75/10 **Gerhard** (III194/216HH)(Zv51)
A Slotenmaker
 *d 16.05.1801 te Orsoy
 + ?
 oo ?
 Anna Maria Noiret
 * ?
 + ?

Er is 1 zoon bekend (121/13).

121/13 **Friedrich Gisbert** (IV294/216HH)(Zv75/10)
A * 27.10.1830 te Orsoy
 + 1886
 oo 26.04.1857 te Ruhrort
 Henriette Waltenbauer
 * 1835 te Dinslaken EvgI
 + ?

Er zijn 7 kinderen bekend (178/5-178/11)

178/5 **Anna** (V276/217HH)(Dv121/13)
A * 09.11.1859 EvgI
 + 1927

Anna werd ongehuwde moeder van 1 zoon (251/1).

251/1 **Heinrich Friedrich** (VI358/217HH)(Zv178/5)
A ook Knippscheer
 * 26.08.1883 te Essen EvgI
 + 22.11.1958 te Essen
 oo 03.11.1922 te Essen
 Louisa Anna Knippscheer (zijn nicht 251/5)
 * 17.08.1895 te Essen
 + 24.04.1956 te Essen

Er zijn geen kinderen.

178/6 **Wilhelm** (V277/217HH)(Zv121/13)
A * ?
 + ?

178/7 **Friedrich Karl Gustav** (V278/217HH)(Zv121/13)
A Huisschilder en Polijster
 * 31.01.1862 te Essen Evgl
 + 16.06.1916 te Essen
 oo 06.12.1888 te Essen
 Maria Faulenbach
 * 14.06.1869 Evgl
 + ?

Er zijn 4 kinderen bekend (251/2-251/5).

251/2 **Christina Henriette** (VI359/217HH)(Dv178/7)
A ook Knippscheer
 * 21.03.1889 te Essen Evgl
 + ?
 oo1 03.06.1919 te Essen
 Gustav Adolf Pieper
 * 05.10.1887 te Essen
 + 28.05.1928 te Essen
 oo2 25.03.1939 te Essen
 Gottfried Karl Kreutzer
 * ?
 + ?

251/3 **Maria Knippscheer** (VI360/217HH)(Dv178/7)
A * 12.10.1891 te Essen Evgl
 + ?

251/4 **Friedrich Hubert Knippscheer** (VI361/217HH)(Zv178/7)
A * 29.09.1893 te Essen Evgl
 + 20.09.1936 te Essen
 oo 17.04.1920 te Essen
 Maria Magdalena Kluwe
 * 12.03.1893 te Essen
 + ?

Er is 1 dochter bekend (372/1).

372/1 **Maria Christina Knippscheer** (VII340/217HH)(Dv251/4)
A * 04.08.1920 te Essen

251/5 **Louisa Anna Knippscheer** (VI362/218HH)(Dv178/7)
A * 17.08.1895 te Essen Evgl
 + 24.04.1956 te Essen
 oo 03.11.1922 te Essen
 Heinrich Friedrich Knippscheer (251/1)
 * 26.08.1883 te Essen Evgl
 + 22.11.1958 te Essen

Johann huwt op 7 september 1871 met Sibilla Overbeck. Het geboorteverloop in dit gezin is zeer triest. Van de 10 kinderen zijn 8 kinderen of tijdens de geboorte of kort na de geboorte overleden.

De laatste van deze 8 overleden kinderen is de tiende geboorte van Maria, geboren op 18 februari 1883. Na nog geen 5 maanden hierna overlijdt zij op 11 juli 1883 te Krefeld. Kort hierna vertrekt dit gezin met nog maar twee kinderen: Johann 7 jaar en Emilie 2 jaar naar Amerika.

Of **Johann Eberhard (334/21)** daar nog nakomelingen heeft is niet bekend.

Gerhard huwt op 1 december 1871 met een zus van Sibilla, Elise Overbeck. Zij is weduwe van de 9 maanden geleden overleden neef Jakob (229/2). In dit gezin is slechts 1 dochter bekend. Ook zij vertrekken naar Amerika, 4 jaar na zijn tweelingbroer.

Maria is inmiddels in 1884 gehuwd met Jakob te Kloot. Van dit gezin is verder niets bekend.

164/6 E	Hermann Knipscheer (Knipscher) Schilder in Krefeld	(IV318/346HH)(Zv113/2)
	* 15.11.1799 te Wanheim	Evgl
	+ 22.09.1858 te Krefeld	
	oo1 16.11.1833	
	Amalie Otters	
	* 1800 te Schwanenberg	
	+ 15.02.1838 te Krefeld	
	oo2 12.11.1839 te Haan	
	Anna Wilhelmine Büren	
	* 06.10.1799 te Haan	
	+ 21.07.1856 te Krefeld	

Er zijn 5 kinderen bekend (229/6-229/10)

229/6 E	Johann (later Knipscher) Schilder in Krefeld	(V296/346HH)(Zv164/6)
	* 26.06.1835 te Krefeld	Evgl
	+ ? (in USA)	
	oo 07.09.1871 te Krefeld	
	Sibilla Anna Overbeck	
	* 12.02.1845 te Ruhrort	Evgl
	+ na 1921 in Paterson (USA)	

In 1883 zijn zij naar de USA vertrokken.

Er zijn 10 kinderen bekend. (334/19-334/28)

334/19 E	Gerhard	(VI396/346HH)(Zv229/6)
	* 09.01.1873 te Krefeld	Evgl
	+ 30.11.1873 te Krefeld	
334/20 E	Herman Heinrich	(VI397/346HH)(Zv229/6)
	* 26.05.1874 te Krefeld	Evgl
	+ 03.07.1874 te Krefeld	
334/21 E	Johann Eberhard	(VI428/346HH)(Zv229/6)
	* 31.01.1876 te Krefeld	Evgl
	+ ?	
	oo ?	
	NN	

Is sinds 1883 met zijn ouders vertrokken naar de USA.

334/22 **Elise** (VI398/346HH)(Dv229/6)
E * 23.07.1877 te Krefeld Evgl
 + 23.07.1877 te Krefeld

334/23 **Wilhelm** (VI399/346HH)(Zv229/6)
E * 21.08.1878 te Krefeld Evgl
 + 21.08.1878 te Krefeld

334/24 **Maria** (VI400/346HH)(Dv229/6)
E * 21.08.1878 te Krefeld Evgl
 + 02.10.1878 te Krefeld

334/25 **Emilie** (VI429/347HH)(Dv229/6)
E * 08.11.1879 te Krefeld Evgl
 + 06.03.1881 te Krefeld

334/26 **Gerhard** (VI430/347HH)(Zv229/6)
E * 26.03.1881 te Krefeld Evgl
 + 31.07.1882 te Krefeld

334/27 **Emilie** (VI431/347HH)(Dv229/6)
E * 08.11.1881 te Krefeld Evgl

2 jaar later met ouders naar USA vertrokken.
 Verder niets bekend.

334/28 **Maria** (VI401/347HH)(Dv229/6)
E * 18.02.1883 te Krefeld Evgl
 + 11.07.1883 te Krefeld

229/7 **Gerhard** (V297/347HH)(Zv164/6)
E Schilder in Krefeld
 * 26.06.1835 te Krefeld Evgl
 + ? (in USA)
 oo 01.12.1871 te Krefeld
 Elise Overbeck
 Wed. van Jakob Knipscheer (229/2)
 * 04.12.1833 te Beek Evgl
 + 05.12.1866 te Krefeld

In 1887 zijn zij naar de USA vertrokken.
 Er is 1 dochter bekend. (334/29)

334/29 **Mathilde** (VI402/347HH)(Dv229/7)
E * 23.08.1874 te Krefeld
 + ?
 oo ? in Paterson USA
 NN

229/8 **Wilhelm Knipscher** (V298/347HH)(Zv164/6)
E * 15.02.1838 te Krefeld Evgl
 + 16.02.1838 te Krefeld

229/9 **Heinrich Wilhelm Knipscher** (V299/347HH)(Zv164/6)
E Koopman in Krefeld
 * 23.11.1840 te Krefeld EvgI
 + 25.03.1917 te Krefeld
 oo 13.07.1865 te Heppenheim
 Maria Dettweiler
 * 02.04.1836 te Kindenheim
 + 14.11.1922 te Krefeld

Er zijn 4 kinderen bekend. (334/30-334/33)

334/30 **Katharina Knipscher** (VI403/348HH)(Dv229/9)
E * 31.05.1866 te Krefeld Mennon.
 + 21.02.1928 te Krefeld
 oo 04.04.1889 te Krefeld
 Jakob Pflüger
 Ontvanger Staatsloterij
 * 12.07.1854 te Kolgenstein (Pfalz) Mennon.
 + ?

334/31 **August Knipscher** (VI404/348HH)(Zv229/9)
E * 08.06.1867 te Krefeld (of 28.06)
 + 14.06.1867 te Krefeld (of 24.06)

334/32 **Elisabeth Knipscher** (VI405/348HH)(Dv229/9)
E * 28.04.1869 te Krefeld Mennon.
 + ?
 oo 25.09.1891 te Krefeld
 Georg Pflüger
 Koopman
 * 19.04.1856 te Kolgenstein EvgI
 + 10.02.1931 te Dusseldorf

334/33 **Johanna Knipscher** (VI406/348HH)(Dv229/9)
E * 18.01.1872 te Krefeld Mennon.
 + ?
 oo 25.09.1891 te Krefeld
 Friedrich Gottfried Johann Bechtel
 * 18.08.1864 te Kreuznach EvgI
 + ?

229/10 **Maria Knipscher** (V300/348HH)(Dv164/6)
E * 05.01.1846 te Krefeld EvgI
 + 06.10.1905 te Krefeld
 oo 05.05.1884 te Krefeld
 Jakob te Kloot
 * 04.07.1839 te Krefeld
 + 23.04.1919 te Krefeld door een ongeval

vervolg van blz. 103

KREFELD

164/16 Hermann Knibscheer & 1^e Sybilla Schroers 2^e Johanna Ebert

In deze Krefelder aftakking is de familienaam het meest aan wijzigingen onderhevig geweest. Begonnen we na 1500 met Teuniszoon, Corneliszoon, Jochumszoon en Harmszoon, in 1699 werd een geboorte al geregistreerd met **Knibscheer** i.p.v. Knipscheer. In 1735 zien we in deze tak een geboorte genoteerd als **Knypscheer**, in 1778 weer **Knibscheer** maar ook **Knepscheer**.

Hermann, geboren in 1810, zal deze naam in 1842 definitief wijzigen in **Knepscher**. Hij huwt in juni 1836 in Krefeld met Sybilla Schroers. Ook dit gezin kampt met kindersterfte. Als het eerste kindje op 23 januari 1837 levenloos wordt geboren, zal een tweede kindje, geboren op 4 april 1838 slechts 2 maanden en 8 dagen in leven blijven.

Een derde, dochter Maria Henriëtte, is gezond en zal op haar 28^e in het huwelijk treden met Eduard Koch. Zij vertrekken naar Koblenz. Zij wordt daar slechts 59 jaar oud.

Een vierde kindje, dochter, leeft slechts twee dagen. Daarna worden er nog 3 gezonde kinderen geboren, hoewel de jongste zoon slechts 17 jaar wordt.

Zo leeft dit gezin voort in Krefeld met 3 kinderen. Nadat 2 kinderen resp. in 1868 en 1869 in het huwelijk zijn getreden, overlijdt moeder Sybilla in haar 61^e levensjaar op 2 augustus 1871.

Als ook de laatste dochter in april 1872 in het huwelijk treedt en met haar Albert naar Frankfurt vertrekt, blijft vader Hermann alleen achter. Hij is dan 62 jaar en voert nog steeds zijn beroep als operator uit.

Alleen is maar alleen, zal hij gedacht hebben, want in dat zelfde jaar in november huwt hij voor de tweede keer met de 46 jarige Johanna Ebert. Hij heeft nog 11 gelukkige jaren met haar, maar in 1883 sterft hij in zijn 74e levensjaar. Er is slechts één gehuwde zoon in dit gezin:

229/25 Gustav Adolph, & Eugenie Mathilde Spieker

Ook in dit gezin weer kindersterfte. Van de acht kinderen is een drietal op jonge leeftijd gestorven. Een dochter wordt lerares en blijft ongehuwd, maar vier zonen hebben voor een flinke uitbreiding van deze Knepschertak kunnen zorgen, maar

Terwijl Gustav en Eugenie het druk hebben in hun eigen bedrijf “ververij van stoffen”, zoeken deze vier jongens het toch in een wat andere richting.

Zoon **Hermann (334/53)** is accountant en huwt in 1910 met Margarethe Kiehl, in welk gezin een jaar later hun enige zoon **Wolfgang (395/95)** wordt geboren. Deze wordt koopman, maar wordt slecht 31 jaar oud, vermoedelijk in 1942 tijdens een oorlogshandeling om het leven ghemmen.

Ook zoon **Hugo Robert (334/56)** is koopman. Hij huwt al in 1908 met Adèle Verhulsdonk.

In dit gezin wordt één dochter geboren, waarvan later niets meer bekend is.

Eveneens in het gezin van de vierde zoon **Walter (334/59)**, die ook in 1910 is gehuwd; met Elisabeth Rustein, wordt slechts één dochter geboren, waarvan later ook niets meer bekend is.

De jongste zoon **Hans Max (334/60)** is bankbeambte. Hij huwt in 1921 met de 16 jaar jongere Betty Kühl en vestigt zich met haar in Barmen. Binnen 3 jaar, op 18 april 1924 wordt een zoon geboren, **Hans Gustav Knepscher (395/98)**. Deze zoon overlijdt echter ongehuwd op 21-jarige leeftijd. Twee jaar later, op 14 maart 1926 wordt een tweede zoon geboren, **Klausjürgen (395/99)**.

In het voorjaar van 2001 ontvangt de Genealogische Vereniging Knipscheer een bericht van deze laatste nog in leven zijnde **Knepscher**, wonende in Neusäß (D). Zijn naam is door het secretariaat in het Duitse telefoonboek gevonden en wordt zodoende benaderd met een enquêteformulier, zoals nog vele andere Knip(p)sche(e)rs in Duitsland. Klaus Knepscher reageert hierop o.a. als volgt:

“...als ich vor etwa 4 Jahren daran ging, aus der Hinterlassenschaft meines Anfang 1945 im Osten verschollenen Vaters Hans Knepscher, geb. 1885, die Unterlagen des „Sippenverband Knipscheer und verwandte Familien“ zusammenzustellen, habe ich nicht in Traum daran gedacht, dasz ich von irgendeiner Seite noch einmal in dieser Sache angesprochen würde“

Omdat, zoals hij verder schrijft, hij de laatste mannelijke naamdrager is van de naam “Knepscher”. In 1915 waren er nog 5 mannelijke “Knepscher’s” en na de tweede w.o. nog 2. Klausjürgen, heeft twee dochters en daarmee zal de naam “Knepscher” verdwijnen.

164/16	Hermann (later Knepscher)	(IV324/376HH)(Zv113/6)
K	Operator	
	* 23.01.1810 te Rheinhausen	Evgl
	+ 19.05.1883 te Krefeld	
	oo1 18.06.1836 te Krefeld	
	Sybilla Schroers	
	* 17.07.1810 te Krefeld	Evgl
	+ 02.08.1871 te Krefeld	
	oo2 30.11.1872 te Krefeld	
	Johanna Ebert	
	* 04.11.1826 te Andernach	Evgl
	+ 19.07.1890 te Krefeld	

Er zijn 7 kinderen bekend. (229/22/0-229/27)

229/22/0	Naamloos Knepscher	(Kv164/16)(LK)
K	* 23.01.1837 te ?	
	+ 23.01.1837 te ?	
229/22	Maria Henriëtte Knepscher (Knepscheer)	(V306/377HH)(Dv164/16)
K	* 04.04.1838 te Krefeld	Evgl
	+ 12.06.1838 te Krefeld	
229/23	Maria Henriëtte Knepscher	(V307/377HH)(Dv164/16)
K	* 19.01.1840 te Krefeld	Evgl
	+ 19.12.1899 te Koblenz	
	oo 16.07.1868 te Krefeld	
	Eduard Koch	
	* 01.10.1836 te Altenkirchen	
	+ 23.07.1907 te Koblenz	
Geen kinderen bekend.		
229/24	Gertrud Louise Knepscher	(V308/377HH)(Dv164/16)
K	* 09.03.1841 te Krefeld	Evgl
	+ 11.03.1841 te Krefeld	
229/25	Gustav Adolph Knepscher	(V309/377HH)(Zv164/16)
K	Eigenaar ververij van stoffen.	
	* 30.06.1842 te Krefeld	Evgl
	+ 05.01.1915 te Krefeld	
	oo 21.12.1869 te Krefeld	
	Eugenie Mathilde Spiecker	
	* 28.09.1846 te Krefeld	Evgl
	+ 12.07.1933 te Krefeld	
Er zijn 8 kinderen bekend. (334/53-334/60)		

334/53 **Hermann Friedrich Knepscher** (VI420/377HH)(Zv229/25)
K Accountant
* 08.10.1870 te Krefeld EvgI
+ 17.03.1935 te Dortmund
oo 08.10.1910 te Iserlohn
 Margarethe Mathilde Wilhelmine Kiehl
* 11.01.1887 te Danzig
+ 22.08.1929 te Dortmund
Er is 1 zoon bekend. (395/95)

395/95 **Wolfgang Eugen Knepscher** (VII412/377HH)(Zv334/53)
K Koopman
* 25.08.1911 te Iserlohn EvgI
+ in 1942 ?
Verder niets bekend.

334/54 **Eugenie Caroline Knepscher** (VI421/378HH)(Dv229/25)
K Lerares
* 20.06.1872 te Krefeld EvgI.
+ 27.12.1933 te Krefeld
 ongehuwd

334/55 **Klara Aline Knepscher** (VI422/378HH)(Dv229/25)
K * 26.06.1873 te Krefeld EvgI.
+ 23.08.1873 te Krefeld

334/56 **Hugo Robert Knepscher** (VI423/378HH)(Zv229/25)
K Koopman
* 27.07.1874 te Krefeld EvgI.
+ 06.05.1942 te Berlijn
oo 16.05.1908 te Krefeld
 Adele M. Verhülsdonk RK
+ ?
Er is 1 dochter bekend. (395/96)

395/96 **Vera Knepscher** (VII413/378HH)(Dv334/56)
K * 22.11.1911 te Krefeld RK
+ ?
Verder niets bekend.

334/57 **Adolph Knepscher** (VI424/378HH)(Zv229/25)
K * 27.09.1876 te Krefeld EvgI.
+ 16.08.1882 te Krefeld

334/58 **Max Friedrich Wilhelm Knepscher** (VI425/378HH)(Zv229/25)
K * 27.07.1879 te Krefeld EvgI.
+ 28.08.1879

334/59 **Walter Artur Knepscher** (VI426/378HH)(Zv229/25)
K Textieltechniker
* 05.01.1884 te Krefeld EvgI
+ in 1957 te Krefeld
oo 18.06.1910 te Krefeld
 Elisabeth Rustein
* 29.06.1885 te Krefeld
+ ?
Er is 1 dochter bekend. (395/97)

395/97 **Elisabeth Charlotte Adolfine Knepscher**
K (VII414/378HH)(Dv334/59)
* 20.03.1910 te Krefeld
+ ?
Verder niets bekend.

334/60 **Hans Max Knepscher** (VI427/378HH)(Zv229/25)
K Bankbeambte
* 30.09.1885 te Krefeld EvgI.
+ 1945 ?
oo 09.07.1921 te Krefeld
 Betty Sophie Kühl
* 01.09.1901 te Flensburg EvgI.
+ 29.03.1973 te Hamburg

Hans is 59 jaar oud geworden. Hij werd in 1945, tegen het einde van de tweede WO vermist in de omgeving van Gnesen. Per 31.12.1945 werd hij officieel voor dood verklaard.
Er zijn 2 zonen bekend. (395/98 en 395/99)

395/98 **Hans Gustav Adolf Knepscher** (VII415/378HH)(Zv334/60)
K * 18.04.1924 te Barmen EvgI
 + 03.05.1946 te Hamburg

395/99 **Klausjürgen Walter Knepscher** (LK)(VII416/378HH)(Zv334/60)
K * 14.03.1926 te Barmen EvgI
 oo 26.02.1949 te Hamburg
 Ilse Elisabeth Grünwaldt
 * 21.12.1923 te Hamburg
Er zijn 2 dochters bekend (598 en 599)

ZAANDAM

106 Jan Knipscheer & Catharina Siedenberg

In Dordrecht geboren, maar hij was 14 jaar, toen zijn ouders besloten naar Amsterdam te verhuizen. Zijn moeder is Amsterdamse van geboorte en wist daar de weg. Met zijn twee jongere broertjes en zusjes vertrekken zij in augustus 1785 naar Amsterdam. Zij kunnen daar voorlopig intrek nemen bij een bekende Amsterdamse filantroop Jan van Meekeren. Hij is eigenaar van een houtzaagmolen “De groote domme kracht”. Zijn vader Herman (72) wordt bij hem aangenomen als molenaarsknecht.

Acht jaar later begint vader een eigen houtzaagmolen in Oostzaan. Jan is voorlopig weer terug naar Amsterdam, maar dat is vanwege zijn medische studie. In de Zaanstreek leert hij Catharina kennen, met wie hij dan ook in Oost Zaandam op 27 juli 1792 in het huwelijk treedt en aldaar zullen zij zich ook vestigen. Jan begint hier een praktijk als heelmeester.

Na 10 maanden wordt hier in huize Knipscheer een zoon geboren, vernoemd naar zijn grootvader, **Hermanus (145)**. Het is een rumoerige tijd in de Lage Landen, maar in de Zaanstreek is en blijft het tot nu toe vrij rustig. De onrust speelt zich voornamelijk in het zuiden af. De Prins is gevlucht, een nieuwe grondwet is in de maak, nieuwe Franse wetten. Patriotten vieren in Amsterdam het aanbreken van een nieuwe tijd. De Dam is het Plein van de Revolutie. “Leve de vrijheid, leve de Bataafse Republiek!” Met die kreten gaan we door de jaarwisseling 1794-1795 een zeer strenge winter in. Catharina is weer enkele maanden in verwachting en druk met de kleine Herman. Het is moeilijk om het huis warm te stoken. Als de zomer weer is aangebroken wordt in juni 1795 een dochter geboren, Johanna (146). Het blijft een onrustige tijd; verdeeldheid, armoede. In februari 1796 overlijdt plotseling Jan z'n vader (Hermanus – 72). Hij is slechts 52 jaar geworden. Het is moeilijk met twee kleine kinderen deze armoede door te komen. Vele zieken zullen eerst naar een apotheker gaan om aldaar een medicijn te bemachtigen. De apothekers schrijven in die tijd zelf een recept uit. Een doktersbezoek van 3 stuivers kan men niet betalen. En dan zit het ook nog eens tegen, dat de volgende twee kinderen binnen enkele jaren komen te overlijden. Zo gaan we de eeuwwisseling door en komen we in de 19^e eeuw. Het wordt pas februari 1802, wanneer er een gezonde zoon wordt geboren, **Jan Frederik (149)** en 2 jaar later in mei 1804 een gezonde dochter Cornelia (150). In 1806 en 1809 zal dit gezin nog eens worden verrijkt met een tweetal zonen respectievelijk **Frederik (151)** en **Jacobus (152)**. De tijden zijn deze afgelopen jaren iets verbeterd. Er komt meer eenheid onder een nieuw bestuur. Lodewijk Napoleon wordt Koning in Holland en Schimmelpenninck wordt Raadspensionaris en vestigt zich in “Huis ten Bosch”. Voor dit gezin met 6 kinderen thuis breken er gelukkig wat betere tijden aan. Zij kunnen Herman, inmiddels 17 jaar geworden, ook voor medicijnen laten studeren. Als hij dan is afgestudeerd, komt hij bij zijn vader in de praktijk en huwt hij in november 1816 met Hendrica Buschman. Hij geeft uitbreiding aan de praktijk met een apotheek en neemt Pieter Bon in dienst als apothekersknecht. Drie maanden later huwt ook zijn zusje Johanna met Hendrik van Arum. Dit zal een kinderloos huwelijk blijven. Ook Jan z'n moeder overlijdt in 1818 plotseling in de leeftijd van 72 jaar. Met Jan z'n gezondheid gaat het de laatste tijd niet zo goed. Hij laat het werk zo veel mogelijk aan zijn zoon en in een koude februarimaand in 1820 gaat het mis. Z'n gezondheid laat hem in de steek en hij overlijdt op een schrikveldag, 29 februari 1820, in z'n 51^e levensjaar. Na de val van Napoleon tijdens de aanval op Rusland met het grootste leger ooit, is de Oranjevlag weer in top gegaan. Prins Willem van Oranje is weer terug en wordt, na de definitieve val van Napoleon in de slag bij Waterloo, in het Koninkrijk der Nederlanden; Koning Willem I. Als in 1825 de Amsterdamse Stoomboot Mij wordt opgericht, komt er o.a. een bootverbinding met Zaandam en dat is goed voor de kooplieden. Zaandam zal groeien en de bevolking zal er beter van worden. In 1826 treedt zoon Jan in het huwelijk met Maria Sandhaus en in dat zelfde jaar wordt er een tweeling geboren in het gezin Hermanus/Hendrica; **Hermanus (210)** en **Anna (211)**. Van Hermanus is bekend, dat hij in zijn huwelijk een zoon en een dochter krijgt en van Anna is bekend, dat uit haar huwelijk 3 kinderen worden geboren, maar verder is er van deze gezinnen niets meer bekend.

Ook over en in de huwelijken van Jan (149) en Jacobus (152) is weinig bekend. Cornelia blijft het langst in het ouderlijk huis. Zij speelt piano en helpt in de apotheek. Er ontstaat een vriendschap, gevolgd door een verloving met Pieter Bon en uiteindelijk treden zij op 19 februari 1837 in het huwelijk.

Pieter en Cornelia

Er zijn in hun gezin 3 zonen geboren.

Frederik (151) echter, zal stamvader worden van een tak, waarvan de nakomelingen in de 21^e eeuw nog bekend zijn. Hij huwt op 16 april 1835 in Zaandam met Helena Adriana Volraat.

151 Frederik Knipscheer & Helena Adriana Volraat

Het is onrustig in de regeringsperiode van Koning Willem I. Hij heeft een verlies moeten accepteren omdat na een hevige strijd in Brussel, België onafhankelijk is verklaard. Hij zal het verder moeten doen met een verkleind Koninkrijk en een stukje Luxemburg wat hij mag behouden.

In het gezin van Frederik en Helena worden 4 kinderen geboren. Een drietal dochters, waarvan de oudste slechts 16 jaar is geworden. De beide jongere dochters zijn in Amsterdam geboren en ook aldaar in het huwelijk getreden. Voor zover bekend zijn beide huwelijken kinderloos gebleven. De oudste zoon **Jan (213)** geboren in Zaandam op 30 augustus 1836, bezoekt na de lagere school een opleidingsinstituut voor onderwijzers en werkt als kwekeling o.a. in Haarlem en Amsterdam. Hij heeft later in Amsterdam aan de Amstel (toentertijd Weesperkarspel) een eigen, particuliere school. Daar leert hij Wilhelmina kennen, waarmee hij op 15 mei 1862 in het huwelijk treedt. Hun eerste twee kinderen worden nog in Weesperkarspel geboren: Helena (306) in 1863 en **Jacob Frederik (307)** in 1865. Helena zal op jonge leeftijd naar Amerika vertrekken en aldaar in San Francisco in het huwelijk treden. Er zijn daar drie kinderen bekend. Dochter **Clasina (308)**, geboren in 1867 zal later met haar huwelijkspartner naar Oosterbeek verhuizen, waar twee kinderen en drie kleinkinderen bekend zijn.

2) Frederik Knipscheer, Sohn des Arztes Jan Knipscheer, geb. am 4. 9. 1806 zu Zaandam und Ehefrau Helene, Adriana geb. Volraat, geb. am 16. 3. 1804

Jan en Wilhelmiën verloofd in 1857

eeuw) in doopsgezind “vaarwater” terecht gekomen. Op latere leeftijd wordt ook hij lid van de doopsgezinde gemeente.

De eerste die in het huwelijk treedt en het ouderlijk huis van Jan en Wilhelmiën verlaat, is Jacob (307). Al in 1888 wordt hij na zijn studie aan de universiteit en het doopsgezind seminarium aangesteld als doopsgezind predikant.

Hij huwt in 1891 met Antoinetta Helena Krol. Hij zal de stamvader worden van een predikantentak, welke zich voornamelijk in het N.O. van het land zal gaan vestigen. Nadat ook de twee dochters in het huwelijk zijn getreden, volgt zoon Frederik Samuel (310). Ook hij volgt een theologische opleiding en huwt in 1898 in Amsterdam met Geertruida van der Linden. Hij zal de stamvader worden van, een in beginsel, predikantentak in Gelderland.

Als laatste zal Jan Willem (311) het huis verlaten. Hij bezoekt het Gem. Gymnasium te Amsterdam, al waar hij in 1889 op 16-jarige leeftijd wordt toegelaten tot de 4^e klas.

Kort daarop gaat hij kantoorwerk doen. In 1898 komt hij bij

*50 jr Jan en
Wilhelmiën*

de Maatschappij tot Exploitatie van de Staatsspoorwegen.

Er zijn vage vermoedens dat hij ook nog heeft gewerkt bij de spoorwegen in Zuid Afrika. In 1905 huwt hij met de Rotterdamse Elisabeth Vos en drie jaar later wordt bij hun een zontje geboren **Joannes Matthijs Willem (431)**. In 1911 is hij procuratiehouder bij Ter Marsch & Co in Rotterdam. Later woont hij in Den Haag en is in dienst als boekhouder bij een notaris of accountantskantoor. Tevens leidt hij ook een kleine muziekuitgeverij, die o.a. composities van zijn schoonzuster Anna Lambrechts-Vos uitgeeft; o.a. de Suid Afrikaanse liederen.

Joannes bezoekt na de lagere school de HBS. In die tijd schrijft hij al in verschillende uitgaven. Later voor “Het Vaderland”, “Panorama” en “De Haagse Post”. Tijdens zijn studie rechten in Utrecht is hij actief in een jazzbandje, waarmee hij ook in het buitenland optreedt.

Het blijkt steeds weer, dat oud worden in die tijd een uitzondering is. Er heerst nog steeds armoede, waardoor er veel ziektes ontstaan zoals de tering, dat een nationale kwaal is. Er heerst roodvonk en pokken. 20% van de zuigelingen sterft binnen een jaar en slechts 50% van de jongens haalt de 35 jaar.

Het is niet bekend waaraan zij zijn overleden. In 1869 sterven moeder Helena op 65-jarige leeftijd en oom Jacob (152) op 60 jarige leeftijd en in dat zelfde jaar wordt **Frederik (309)** geboren, die slechts negen maanden oud is geworden.

Nog twee gezonde jongens worden geboren, die alle vervelende ziektes hebben doorstaan, en wel **Frederik Samuel (310)** en **Jan Willem (311)**.

In 1881 wordt nog een nakomeling geboren. Hij zal echter slechts 19 maanden leven.

Op 1 juli 1882 wordt Frederik benoemd tot catechiseermeester (godsdiensleraar) bij de Vereniging Doopsgezinde Gemeente van Amsterdam. Hij was oorspronkelijk lid van de Ned.Herv. kerk, maar door zijn doopsgezinde vrouw (afstammeling van gevluchte Zwitserse doopsgezinden uit de achttiende

Jan met zontje Jacob (307)

In juni 1926, hij is slechts 19 jaar, slaagt hij voor zijn doctoraal examen rechten. In dat zelfde jaar overlijdt zijn grootmoeder, Wilhelmina Meihuizen. Zij wordt bijgezet in het familiegraf Meihuizen-Knipscheer in Zorgvliet, Amsterdam. Jan, zijn grootvader, overlijdt ruim een jaar later, op 8 juli 1927, in de leeftijd van 90 jaar in het huis van zijn vader (Jan Willem 311) in Den Haag. Ook hij wordt bijgezet in dat familiegraf.

In 1930 is Joannes advocaat in Den Haag. Daar leert hij zijn eerste vrouw, Catharina Jung, kennen, waarmee hij in 1931 in het huwelijk treedt. In 1935 maakt hij een wereldreis, waarvan hij als journalist een beschrijving geeft van zijn tochten door Australië en Ned. Oost Indië.

Het is bekend, dat zijn vader vanaf 1934 al een huisje huurde in Diepenveen, een voormalige boswachterwoning, waar hij in 1937 woonachtig is. In dat jaar wordt in Den Haag dochter Margaret Sheila (491) geboren. Na een periode van zijn verblijf in New York, waar hij schrijft voor de New York Times, woont hij in 1939 in Texas. Na zijn scheiding in dat jaar trouwt hij in 1940 met een Amerikaanse. Tijdens de oorlog is hij reserve officier bij de Nederlandse Strijdkrachten in Londen. Na de bevrijding vestigt hij zich in Los Angeles, Californië. Daar is hij schrijver van detective romans. Na zijn vertrek naar Los Angeles is hij niet meer in Nederland teruggekeerd. Hij schrijft eerst onder zijn eigen naam en later onder "James M. Fox" (J.M. Fox).

Uit de flapteksten van zijn boeken is te lezen, dat hij ook een "producer for TV and motionpictures" is, en tevens band-leader and a tournament player of bridge.

De schrijversnaam Fox is zeer waarschijnlijk ontleend aan de familienaam van zijn moeder (Vos).

Vanuit de Vos-traditie stamt ook waarschijnlijk de liefde voor schrijven en musiceren.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

-0-0-0-0-0-

Margaret Sheila vliegt geheel alleen op 9-jarige leeftijd van Amsterdam naar Los Angeles. Op de lijn Amsterdam-New York is zij de 10.000ste passagier. (krant jan. 1947)

10.000e passagier naar New York

Zaterdagmiddag vertrok van Schiphol met de K.L.M.-Constellation PH-TAM, gezagvoerder Parmentier, de 10.000ste passagier op de trans-atlantische route naar New York. Deze dienst werd op 21 Mei 1946 geopend met de vlucht van de „Rotterdam“. Binnen acht maanden heeft men dus met een dienstfrequentie van twee maal per week 10.000 personen vervoerd.

Tot aller verrassing bleek de betrokken passagier een Nederlandsch meisje van negen jaar te zijn. Het was Margaret Sheila Knipscheer, die geheel alleen de groote reis over den oceaan maakt. In New York zal haar vader haar opwachten.

Het hoofd van den Noordatantischen dienst, de heer V. Dubourg, overhandigde het meisje een toepasselijke oorkonde uit, ondertekend door dr. A. Plesman, alsmede een geschenk. Hij wenschte de kleine passagier een goede reis.

Op 2 oktober 1945 overlijdt Elisabeth Mathilde Vos op 74-jarige leeftijd. Ruim 3 jaar later, op 14 december 1948, overlijdt Jan Willem Knipscheer in de leeftijd van 75 jaar.

Beiden in Diepenveen, waar zij de laatste jaren in een voormalige boswachterwoning woonden.

Zoon Joannes Matthijs Willem, in Amerika bekend als de schrijver "James M. Fox", is in Californië overleden in 1989. Van Margaret Sheila is nimmer meer iets vernomen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

213 **Jan** (II/10)(V269/268HH)(Zv151)

G Onderwijzer
 * 30.08.1836 te Zaandam
 + 08.07.1927 te 's-Gravenhage
 oo 15.05.1862 te Amsterdam
 Wilhelmina Johanna Meihuizen
 * 30.03.1838 te Amsterdam
 + 02.04.1926 te Amsterdam

Er zijn 7 kinderen bekend. (306-312)

306 **Helena Adriana** (II/11)(VI327/268HH)(Dv213)

G * 05.03.1863 te Weesperkarspel Prot.
 + 18.09.1931 te San Francisco USA
 oo 13.11.1893 te San Francisco
 Shull Daniels
 * NN te Wees Prot.
 + ?

Er zijn 3 kinderen bekend:

Wilhelmina Johanna
 * 06.02.1895 te San Francisco
 + 06.07.1925
 oo NN
 zij kregen 2 zonen en 1 dochter

Elizabeth Theresa
 * te San Francisco
 + ?
 oo NN
 zij kregen 2 dochters

John Shull
 * 15.12.1903
 + ?
 oo NN
 zij kregen 1 dochter

307 **Jacob Frederik** (II/11)(VI328/268HH)(LK)(Zv213)

G Doopsgezind Predikant
 * 22.05.1865 te Weesperkarspel Prot.
 + 20.02.1954 te Gorssel (zie HH269)
 oo 20.11.1891 te Weidum
 Antoinetta Helena Krol
 * 26.07.1865 Prot.
 + vóór 1950 te Gorssel

Er zijn 5 kinderen bekend. (422-426)

>>>

vervolg op blz. 420

308 **Clasina Ida Elisabeth** (II/11)(VI329/272HH)(Dv213)
G * 10.01.1867 te Amsterdam Prot.
 + .1936 te Amsterdam
 oo 23.03.1893 te Amsterdam
 Frederik Johann Sillmann
 * 26.12.1869 te Amsterdam Prot.
 + ?

Zij woonden in Oosterbeek (Dreijenscheweg) en hadden twee kinderen:

Willem George
 * 05.07.1895 te Amsterdam
 oo Maria Mewe
 zij kregen 2 dochters
 Christina Elisabeth, geb. 01.03.1924
 Wilhelmina Georgina, geb. 16.09.1927

Catharina Jeanette
 * 11.02.1897 te Amsterdam
 oo Jan Massing
 zij kregen 1 dochter
 Catharina Jeannette, geb. 28.01.1928

309 **Frederik Samuel** (II/11)(VI330/272HH)(Zv213)
G * 26.02.1869 te Amsterdam NH
 + 01.11.1869 te Amsterdam

310 **Frederik Samuel** (II/11)(VI331/272HH)(Zv213)(LK)
G Predikant en Veldprediker
 * 14.02.1871 te Amsterdam NH
 + 05.12.1955 te Bloemendaal (zie HH273)
 oo 21.07.1898 te Amsterdam
 Geertruida Diederika van der Linden
 * 06.01.1870 te Amsterdam NH
 + 07.09.1958 te Bloemendaal

Er zijn 4 kinderen bekend. (427-430) >>> *vervolg op blz. 427*

311 **Jan Willem** (II/11)(VI332/276HH)(Zv213)
G Kassier boekhouder
 * 23.04.1873 te Amsterdam
 + 14.12.1948 te Diepenveen
 oo 11.05.1905 te Rotterdam
 Elisabeth Mathilda Vos
 * 09.03.1871 te Rotterdam
 + 02.10.1945 te Diepenveen

Er is 1 zoon bekend. (431)

Op 3 maart 1799 wordt in gezin Knipscheer een dochter geboren; Alida (154). Na de dood van de voormalige compagnon van leermeester Jan Baars in mei 1799, verhuist Herman met zijn gezinnetje naar het Rustenburgerpad, waar Jan Baars zijn zaak had.

Het is een onrustige tijd, ook in Amsterdam. Men denkt dat ze van de Fransen af zijn. Erfprins Willem van Oranje is al weer terug uit Engeland, maar slechts voor korte duur. Napoleon komt weer aan de macht. Hij belooft verbetering van de havens, van het onderwijs en van de industrie en zowaar, de nijverheid bloeit weer wat op ondanks nog steeds grote armoede in het westen.

Aan het einde van dat jaar, in november, vindt er nog een, te vroege, geboorte plaats, en wel van een zoon **Jan Hendrik (155)**. Hij zal echter niet oud worden, maar heeft zijn zevende levensjaar nog bereikt.

Ook in het laatste jaar van de achttiende eeuw blijft Herman met bureauorgels adverteren; de disposities identiek aan de eerder verkochte exemplaren. Begin 1800 heeft hij een "welluidend bevoegd orgel" te koop. Opvallend is, dat in die zelfde tijd een orgel met precies dezelfde, niet zo vaak voorkomende, dispositie te koop wordt aangeboden bij J.J. de Koning in de Reguliersbreestraat. Is dit een commissieverkoop, omdat Knipscheer misschien een verkoopadres in de stad wil hebben?

In 1801 adverteert hij met "een extra fraai welluidend huis- of kerkorgel naar de nieuwste smaak met een sprekend front". Het heeft een opvallende uitgebreide dispositie.

De eerste jaren van deze eeuw leven we in Nederland volledig onder het bewind van Napoleon. Hij stuurt zijn broer Lodewijk als koning van Holland onder wiens bestuur er eenheid tot stand komt in de Lage Landen met in "Huis ten Bosch" onze raadspensionaris Schimmelpenninck. Ondanks dat, is en blijft er armoede.

In die tijd wordt op 28 augustus 1802 **Hermanus jr (156)** geboren. Waarschijnlijk nog steeds in het depot van het Haagse Gemeentemuseum is nog een gesigneerd bureauorgel van Hermanus Knipscheer bewaard gebleven. Het meubelstuk zou in noten gefineerd zijn op een eiken kern. Boven het klavier is het gesigneerd: "Anno – H.Knipscheer-1804". Overigens verkeert dit instrument in zeer slechte staat. Uit het huwelijk van Herman en Maria zijn nog een tweetal kinderen geboren en wel; **Jacobus (157)** op 11 augustus 1804, heeft slechts zeven dagen geleefd en is overleden op de dag dat hij is gedoopt, en een dochter **Johanna (158)** op 3 juli 1808.

Het is 1810, dat Koning Lodewijk op de vlucht slaat voor zijn broer. Holland is nu verenigd met het Keizerrijk van Napoleon. De Hollanders zijn Fransen geworden. Dan al wil Napoleon "Eén Europa", gelijke munt, gelijke wetten enz. Hij voert de Burgerlijke Stand in. De telegrafie is in opkomst. Maar al met al Er blijft armoede en plunderingen.

Deze Franse tijd zal echter niet lang duren. Als de overmoedige Napoleon met het grootste leger aller tijden een aanval op Rusland doet wordt hij in 1813 verslagen. De Oranjevlag gaat weer in top en Prins Willem van Oranje komt weer terug. Hij zal in 1815 tot Koning Willem I worden gekroond.

Het is een slechte tijd voor Herman. Er wordt weinig verkocht. Maria ligt al lang ziek te bed. Zij blijkt aan een chronische ziekte te lijden, waaraan zij uiteindelijk in december 1822 komt te overlijden. Waar heeft het aan gelegen; aan de armoede, aan de hongersnood? Het is bekend, dat er in die tijd veel Nederlanders ondervoed en krachteloos zijn. Ze zijn onbekwaam en te traag om te werken. Alleen al in Amsterdam worden in een jaar 855 kinderen te vondeling gelegd en 240 kinderen zo maar achter gelaten. De brandewijnstokerijen doen goede zaken om alle ellende weg te drinken. In 1818 is dochter Alida gehuwd met een Amsterdamse chirurg, Hendrik Danekus.

Nadat Herman zijn vrouw in 1822 is overleden, hertrouwt de 51-jarige weduwnaar in 1823 met de 29-jarige Jeannette Keijzer. Inmiddels is zijn zoon Herman in zijn bedrijf komen meewerken.

Een groot huisorgel, dat hij of zijn zoon omstreeks 1830 heeft gebouwd, komt voor zover bekend in privé bezit. Het is zeer rijk gedisponeerd, een instrument dat wel een grote uitzondering is op het over het algemeen veel soberder gehouden 19e eeuwse huisorgel.

Hermanus Knipscheer (108)

Uit de vermelde advertenties kan men concluderen, dat Knipscheer sr zich, zeker in het begin, heeft toegelegd op het bouwen van kleine, soms zeer kleine huisorgels, met name bureauorgels.

Na 1800 adverteert hij minder frequent. Zijn zoon Herman Knipscheer zet het bedrijf voort en wordt een van de belangrijkste huisorgelbouwers uit het midden van de 19^e eeuw. Daarnaast begint hij ook met het bouwen van kerkorgels. Vele van de instrumenten zijn bewaard en inmiddels zelfs gerenoveerd. In zijn huwelijk met Jeannette worden nog 3 kinderen geboren en wel:

op 29 december 1824 zoon **Dirk Jacobus (159)**. Deze, zijnde ongehuwd en muzikant, verlaat Amsterdam in 1861 en vestigt zich in Utrecht. Daarna is er niets meer van hem vernomen. Ook van

Johannes (160), geboren in 1827 is niets meer bekend. Ook hij heeft Amsterdam verlaten.

Op 27 juli 1830 wordt de jongste zoon **Jacobus (161)** geboren. Nog geen 3 jaar later, op 29 maart 1833, overlijdt Hermanus, 's-morgens om 4 uur, in zijn woonhuis aan de Reguliersgracht 68. Jeannette is later nog hertrouwd met Jan Hendrik Schoof.

Onder Koning Willem I bloeit de economie enigszins op. De Nederlandse Bank wordt opgericht. Indië moet winstgevend worden. Oprichting van de Ned. Handel Maatschappij. Welgestelde ondernemers laten hun meesterknecht het werk doen en komen zelf af en toe even kijken.

De Amsterdamse Stoombootmaatschappij wordt opgericht met diensten op Kampen, Zaandam en Den Helder en later ook op Hamburg en Londen.

In 1835 huwt dochter Johanna met Paulus Metz. Paulus is begonnen als broodbakker, maar later als ze naar Nieuw Amstel vertrekken opent hij aldaar een fabriek in, vermoedelijk, siroop.

Jacobus(161) begint in Amsterdam als sigarenmaker. Hij is op 12 januari 1853 nog ongehuwd uitgeschreven naar Haarlem, waar hij vermoedelijk in 1853 of 1854 voor de eerste keer huwt. Op een schip naar Londen is op 04.04.1855 een zoon geboren; **Jacobus (229)**. Deze wordt op 13 mei 1855 gedoopt in de NH kerk in Londen (Christchurch, Spitalfields). Weer terug in Amsterdam zijn z'n ouders kort daarop gescheiden en is hij bij zijn vader gebleven. Daar huwt hij voor de tweede keer op 22 juni 1859 met Gerritje van de Berg. Bij dat huwelijk wordt Jacobus jr als zoon erkend. Nadat zij in 1867 weer terug naar Londen gaan, hebben zijn ouders zich daar voorgoed gevestigd. Van eventuele nakomelingen in Engeland is niets bekend.

Jacobus jr is na enkele jaren weer terug gegaan naar Amsterdam. Aldaar zet hij zijn studie voort en wordt hij onderwijzer in het lager onderwijs. In die tijd leert hij zijn vriendin Tjitske kennen, waarmee hij in 1882 in het huwelijk treedt. Later kiest hij in Amsterdam voor het diamantvak. Dit gezin wordt verrijkt met drie dochters.

(332) Gerritje Egberdina, geb. 24 april 1886 in Amsterdam. Zij blijft ongehuwd, woont eerst in Laren, later in Blaricum. In Laren wordt zij in de dertiger jaren in de 21^e eeuw ontdekt door kapelaan Cornelis Knipscheer en door hem ook bezocht. Zij heeft veel interesse voor het onderzoekwerk van de kapelaan en wordt dan ook door de toenmalige kandidaat secretaris van de nog op te richten Knipscheer vereniging uitgenodigd voor een eerste Nederlandse Knipscheerdag in januari 1939. Op deze deelfoto uit een groepsfoto, gemaakt op 15 januari 1939, is zij 52 jaar.

In 1948 zijn er nog enige schriftelijke contacten met de secretaris A.H.Th. Knipscheer met de vraag of er nog activiteiten in de vereniging bestaan en of er mogelijk nog een keer een Knipscheerdag zal worden georganiseerd. Albert kan haar hierop uiteraard geen antwoord geven. Alle contacten zijn immers uiteen gevallen. Wel stuurt hij haar de stamboom en het bijbehorende boekje nog toe. Haar laatste brief is van mei 1948. Daarna is er niets meer van haar vernomen en is ook niet bekend waar en wanneer zij is overleden.

(333) Titje Hendrika, geb. 13 maart 1888 in Amsterdam. Zij huwt in 1911 met legerofficier Willem Brave en wonen in Hilversum. Ook zij wordt door Kapelaan Cornelis Knipscheer bezocht. In augustus 1926 komt hij met de fiets uit Amsterdam, van een bezoek aan Herman de Apotheker, weer onderweg terug naar Den Hout, even langs bij Titje.

Van haar krijgt hij meer informatie over haar vader, die een volle neef blijkt te zijn van Herman (327) (apoth. en penn.meester van de GVK)).

In 1942 schrijft zij de secretaris met een dringend verzoek om hulp. Zij schrijft hem, dat haar man, Willem Brave, officier in het leger, in een vlaag van verstandsverbijstering iets heeft gedaan waarmee hij met de justitie in aanraking is gekomen, hetgeen betekent, dat hij voorlopig uit zijn functie is ontheven. “Het is voor ons een grote financiële strop, te meer omdat we ook niet in staat zijn een goede advocaat te nemen. Ik verzoek u beleef mij inlichtingen te verstrekken hoe wij ons van een dergelijke rechtspersoon kunnen voorzien”, aldus T. Brave – geb. Knipscheer.

Albert schreef haar terug, dat de Genealogische Vereniging niet bij machte is haar te helpen. Hij meldt haar, dat er gelegenheid bestaat voor kosteloze juridische hulp en verwijst haar voor een adres naar het politiebureau en wenst haar daarbij veel sterkte en succes. Ook van dit gezin is daarna niets meer bekend.

Egberdina (334), geboren in Amsterdam op 12 juni 1892. Zij huwt op 21 juni 1928, maar van dit gezin is in 't geheel niets bekend.

(156) Hermanus Knipscheer & Maria van Senus

We komen weer terug bij Hermanus jr, de tweede orgelbouwer. Al heel jong werkt hij mee in de orgelmakerij van zijn vader. In die jaren heeft zijn vader, naast het maken van voornamelijk huisorgels, verscheidene kerkorgels in onderhoud en maakt zelf al een enkel nieuw kerkorgel, o.a. voor de Oosterkerk in Amsterdam (1817), de Hervormde kerk in Amstelveen (1818) en de Hervormde kerk in Lisse (1822). Helaas blijft van deze orgels nauwelijks iets bewaard.

Op 9 juni 1824 treedt Herman in het huwelijk met Maria. Nadat hij al vier jaar bij zijn vader heeft gewerkt, gaat hij in 1825 een compagnonschap met zijn vader aan. Na diens overlijden in 1833 zet hij het bedrijf voort. Hun eerste zoon is ook weer een **Hermanus (218)**, geboren op 20 juni 1826. Deze Hermanus III zal later met zijn broer **Hendrik (220)**, geboren op 30 mei 1831, medefirmant worden in het bedrijf van hun vader. De in 1828 geboren **Coenraad (219)** wordt slechts 7 jaar oud. Hermanus II verplaatst in die tijd de orgelmakerij van de Reguliersgracht naar de N.Z. Achterburgwal (de tegenwoordige Spuistraat). Het voordeel hier is, dat het water van de gracht direct achter het pand grenst. Zo kunnen de orgels en onderdelen ervan eenvoudig worden geladen in een schip om te worden vervoerd. Ondanks een tijd van armoede gaan de zaken goed. In de komende jaren worden er nog twee zoons geboren; **Willem Frederik (221)** in 1834 en **Coenrad Anthonie (222)** in 1836.

In 1837 bouwt Herman voor de Hervormde kerk in Sassenheim zijn eerste orgel als zelfstandig orgelmaker. Er volgen nog vele orgels, met name in de provincies Noord- en Zuid Holland, Utrecht en Gelderland. Volgens zijn meesterknecht en latere opvolger A.M.T. van Ingen bouwt hij in totaal 32 kerkorgels, in omvang variërend van klein tot middelgroot. Daarnaast vervaardigt hij vele huispijporgels en zelfs pianofortes. Ook heeft hij tal van orgels in onderhoud, met name de grote orgels van Amsterdam en Haarlem. Zo tellen de jaren door. Een volgend kind is weer op komst en wordt geboren op 9 september 1838; een zoon **Philip (223)**. Hij zal ongehuwd in Amsterdam door het leven gaan, waarvan verder niets bekend. Ruim een jaar later kondigt zich een dochter aan in de familie; Anna Maria (224), zij wordt geboren op een koude winterdag in december 1839.

Een van de redenen voor de goedgevulde orderportefeuille van Herman is de grote behoefte, die in de eerste helft van de negentiende eeuw ontstaat aan orgels voor de begeleiding van de gemeentezang. In veel kerken, waaronder ook de Grote Kerk te Noordwijk binnen, wordt de gemeentezang gedurende eeuwen geleid door een voorzanger. Dit kwam de kwaliteit vaak niet ten goede. Herman voelt dit goed aan door orgels te maken die optimale begeleidingskwaliteiten bezitten. In rustiger periodes maakt hij nl. orgels op voorraad, waardoor hij snel kan leveren. Ook mede door de gunstige prijzen kan hij concurreren met vooral de Utrechtse orgelbouwers.

Eén van zijn werkstukken is een orgel in de Elandskerk in Amsterdam voor de prijs van f. 6.000,=. De kas, de onderbouw en de blaasbalgen worden voor f. 2.625,== door de timmerman van de kerk gemaakt. Dit orgel wordt op zondag 15 december 1844 om 9.30 uur tijdens een bijzondere dienst in gebruik genomen. Het Elandskerkorgel behoort tot de grotere instrumenten die Hermanus II heeft gebouwd. Het grootste staat nog steeds (1996) in de Amsterdamse Noorderkerk.

Tot 1852 blijft het Elandsorgel bij Herman in onderhoud, maar in dat jaar krijgt hij een gevoelige klap te verwerken. Door toedoen van de in 1848 aangestelde toezichthouder op de orgels van de Ned.Herv.Gemeente Amsterdam, Jan Brachthuyzer, verliest Herman het onderhoud van de Nieuwe-, Ooster-, Wester-, Noorder- en Elandskerk ten gunste van zijn grote concurrent de fa. Flaes en Brunjes. Het ontslag wordt door Brachthuyzer onderbouwd met vernietigende kritiek op het werk van Herman. Tegenover deze kritiek staan echter veel lovende woorden van o.a. de organist van de Bavokerk te Haarlem en de organist van de Zuiderkerk ter Amsterdam, van welke kerken hij een jaar later het onderhoud krijgt opgedragen. Dat het onderhoud van het beroemde Müllerorgel van de St.Bavo eervol is, blijkt wel uit het feit, dat Hermanus II in de jaren daarna zijn brieven tekent met:

“H. Knipscheer, reparateur van het Haarlemsche Orgel”

De Elandskerk wordt in 1938 gesloten vanwege de bouwvallige toestand en het orgel wordt op de Cultuurmonumentenlijst geplaatst. Uiteindelijk wordt de kerk in 1950 afgebroken.

Hermanus Knipscheer II

Maria van Senus

In het Algemeen Handelsblad van woensdag 10 mei 1950 lezen we onder meer het volgende: *“Oud gebouw onder de slopershamer, Bickerseiland verliest zijn kerk”*. Levendige handel heeft dit deel van Amsterdam beheerst. Op 9 december 1736 werd de kerk officieel in gebruik genomen:

“De Eilandskerk”. Na het honderdjarig bestaan van deze kerk werd het toch wel eens tijd voor een echt kerkorgel. De buurtbewoners brachten in de loop van de komende jaren de gelden bijeen waarvoor Hermanus Knipscheer II een kerkorgel bouwde, welk orgel in 1844 in gebruik werd genomen.

. Getrouwd:
SASSENHEIM,
12 October 1860.
H. C. KNIPSCHER,
van Amsterdam, en
E. H. KONING.

Nog vier kinderen worden er in deze jaren geboren; **Johannes Marinus (225)**, geboren op 5 augustus 1842 zal slechts 24 dagen in leven blijven. Een jaar later op 20 december met dezelfde naam **Johannes Marinus (226)**. En nog twee dochters Elisabeth (227) in 1847, die ongehuwd zal blijven en uiteindelijk 78 jaar zal worden in Huize Vredeveld in Amstelveen; en Pouwelina (228), geboren op 25 mei 1850. In 1856 huwt zoon Hermanus III en in 1858 verhuist Herman met zijn bedrijf naar de Warmoesstraat, waar hij tot zijn dood gevestigd blijft. Van de 11 kinderen uit dit gezin van Herman en Maria van Senus zijn er twee jong overleden en vier zonen zijn ook werkzaam in de orgelbouw en orgelhandel.

Margot

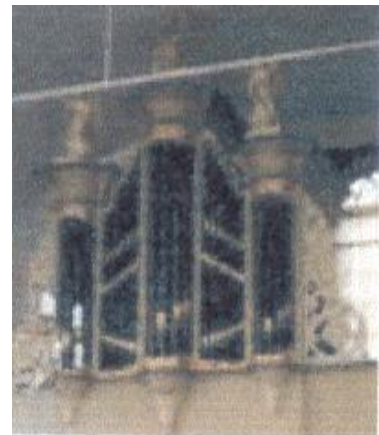
Op 12 oktober 1860 treedt broer Hendrik in het huwelijk met Elisabeth Koning, uit welk huwelijk op 31 juli 1861 een dochter Maria (322) wordt geboren. Zij zal later met een advocaat trouwen en vijf kinderen krijgen. Nadat Herman III met zijn broer Hendrik samen enkele jaren medefirmant is bij hun vader, beginnen zij in 1864 een eigen bedrijf onder de firmanaam "Gebroeders Knipscheer". Hendrik is naast orgelbouwer ook pianohandelaar. Enkele jaren later verandert de naam in "Magazijn van pijporgels Herman Knipscheer & Co". In 1865 wordt in het gezin van Hendrik en Elisabeth weer een dochter geboren; Margaretha (323) Onder de naam Margot wordt ze onderwijzeres in Amsterdam en later in Blaricum. In 1870 toch nog een broertje er bij; **Hendrik Christiaan (324)**. Hij zal in het bedrijf van zijn vader pianostemmer worden, maar vertrekt op zijn 26^e jaar naar Warmond en overlijdt daar binnen 2 jaar op 27-jarige leeftijd. Vanaf 1870 ontstaat de situatie dat er drie orgelbedrijven zijn die de naam Knipscheer voeren en werkzaam zijn op verschillende adressen. Ook Coenrad wordt pianofabrikant, maar is ook organist. Hij huwt in 1871 met Gerarda Dijk. Zij zullen voor de verdere aftakkingen van de Knipscheren zorgen, waarin o.a. een deel van de oprichters van de Genealogische Vereniging Knipscheer.

Bij de orgels van Hermanus II zijn klassieke en eigentijdse elementen met elkaar verweven. Bij de tweemanuelige orgels past hij altijd een opbouw met hoofdwerk en bovenwerk toe.

De disposities van het hoofdwerk van de grote instrumenten vertonen een tamelijk uniform beeld met een volledig prestantenkoor. Het bovenwerk is altijd bestemd voor de zachte en lieflijke geluiden. Het Knipscheer-orgel in Noordwijk-binnen wijkt op alle fronten af van alle andere Knipscheerorgels.

In 1871, op 68-jarige leeftijd bouwt hij nog een orgel, geoffreerd aan een NH kerk in Rijnsburg, maar uiteindelijk verkocht aan de NH kerk in Koudekerk a/d Rijn. In 1925 staat dit orgel te koop. Een vicaris uit Boxmeer verneemt dit en koopt het orgel voor F 500,-. In 1926 wordt het orgel op transport gezet en door de plaatselijke orgelbouwer Van Leeuwen geïnstalleerd. Helaas zijn enkele fijn handbewerkte panelen in Koudekerk achtergebleven. In 1934 wordt het orgel gereviseerd door 'Standaard' uit Schiedam. Hun voorstel

is o.a. een geheel nieuwe tonatie aan te brengen alsmede het installeren van een elektrische ventilatie. Beide voorstellen worden niet uitgevoerd. Wel wordt eerst in 1948 de elektrische ventilatie aangebracht. In 1959 wordt er door het orgelcomité van de NH kerk een negatief rapport uitgebracht over de conditie van het orgel. Zij doen het voorstel om maar een nieuw orgel te bouwen. Elke besteding om het orgel te behouden zou een verkwisting zijn. Echter het lokale comité besluit te kunnen volstaan met enkele eenvoudige reparaties. En zo gaat het orgel nog probleemloos jaren mee. Uiteindelijk wordt in 1973/4 het orgel toch volledig gerestaureerd door orgelbouwer 'Verschuieren' uit Heythuizen. In 1988 worden ook de destijds achtergebleven panelen gereconstrueerd in het originele dessin door Eligius Hermans. In 1994 verricht 'Verschuere' nog een snelle onderhoudsbeurt en corrigeert nog enkele intonaties. Zo gaat het orgel in Boxmeer nog jaren mee.

In 1941 wordt in de gereformeerde kerk te Strijen (ZH) besloten een nieuw orgel aan te schaffen. Vanwege de hoge kosten voor nieuw wordt naar een goede bestaande uitgekeken. Via een adviescommissie komt men bij het op de lijst gemelde exemplaar van de Elandskerk. De koopprijs bedraagt f 1.250. De kosten van overplaatsing en herstel worden geschat op een even zo groot bedrag. Per schip wordt het orgel naar Strijen vervoerd en komt daar aan op 27 november 1941. Op 'Goede Vrijdag', 3 april 1942, wordt het orgel aldaar in gebruik genomen met hetzelfde aanvangslied als destijds in Amsterdam (Psalm 95). De watersnoodramp van 1953 heeft echter veel schade aan het orgel toegebracht.

Eind zeventiger jaren blijkt dat het orgel buiten het normale onderhoud, aan een grote renovatiebeurt toe is, kosten rond de f. 280.000,= . Een groot gedeelte kan middels subsidie worden gedekt, maar veel geld dient ook uit eigen middelen te komen.

Fonds zamelt geld in

Monumentaal orgel behoeft restauratie

STRIJEN — De Rotterdamse organist Geert Bierling gaf afgelopen zaterdag een concert op het met ondergang bedreigde orgel van de Gereformeerde Kerk te Strijen. Met dit concert werd aandacht gevraagd voor de zo gewenste restauratie van dit orgel en de daartoe nog altijd ontbrekende middelen.

Het Orgelcomité Hoeksche Waard had afgelopen weekend de organisatie van het concert op één van de laatste nog bespeelbare Knipscheer-orgels van Nederland.

Strijen dankt dit feit aan een verhuizing van dit ambachtelijk vervaardigde orgel tijdens de Tweede Wereldoorlog vanuit de voormalige Eilandskerk in Amsterdam, waardoor het instrument voor vernietiging bespaard bleef.

Het orgel, dat voorkomt op de lijst van historische orgels van Monumentenzorg, is dringend aan een technische revisie toe. De kosten van deze restauratie gaan echter ver boven de draagkracht van de Gereformeerde Gemeente uit.

Om het orgel weer volledig bespeelbaar te maken is daarom enige jaren geleden een fonds opgericht om de nodige middelen te vinden. Met de

Geert Bierling op het met ondergang bedreigde orgel.

organisatie van onder meer twee bazars en het uitbrengen van een Strijen-kwartet heeft men echter nog altijd niet het einddoel in zicht gekregen.

Het Orgelcomité Hoeksche Waard, dat volledig achter het Strijense Orgelfonds staat, deed echter afgelopen zaterdag weer een duif in het zakje. Bovendien plaatste men het orgel weer voor het publiek in de kijker.

Bazar

Voor het orgelfonds een bijzonder nuttig feit, om-

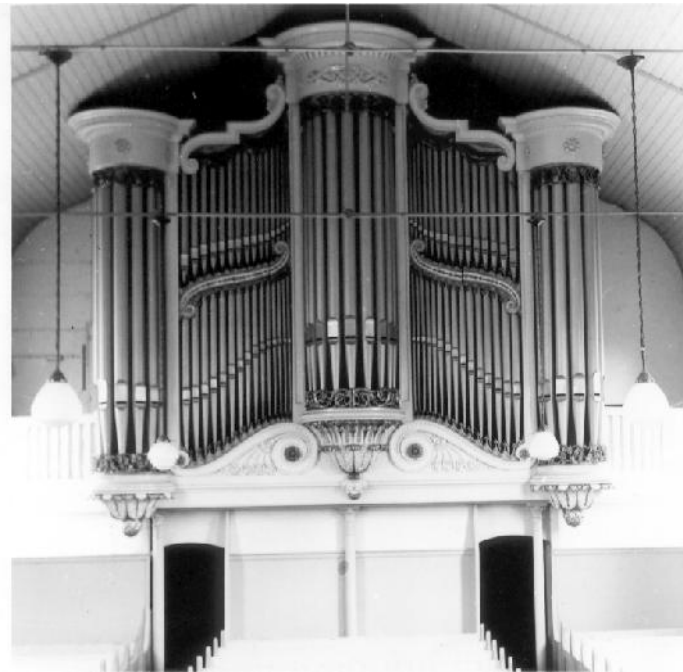
dat men aanstaande zaterdag voor de derde maal een bazar opzet. In gebouw De Haven aan het Spui komt dan de opbrengst van deze markt in zijn geheel ten goede aan het Knipscheerorgel.

Over dit orgel kan men overigens op de bazar ook informatie inwinnen bij een speciale stand. Belangstellenden kunnen eventueel ook het bedreigde orgel gaan

bezichtigen. Op de bazar, die duurt van 9.00-17.00 uur, neemt het Rad van Avontuur een centrale plaats in.

Men biedt daarnaast ook een rommelmarkt en eetstands. Verder kan men in De Haven het Strijense kwartet aanschaffen.

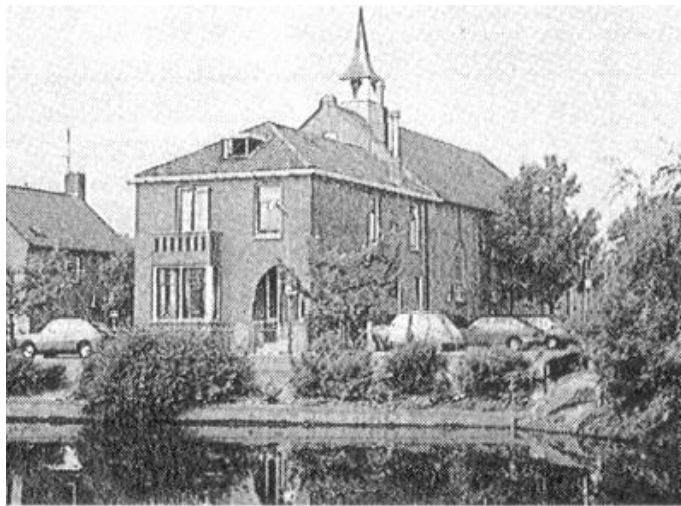
De uitslag van de aan de bazar verbonden kleurwedstrijd voor de jeugd wordt om 15.00 uur bekend gemaakt.

De toen 12-jarige Hans is de zoon van Evert v.d. Boom en Adriana Knipscheer (417), wonende in Hoogvliet. In die tijd is er nog geld in kas van de op dat moment tijdelijk niet meer functionerende Genealogische Vereniging Knipscheer. De secretaris-archivaris, die in de nabijheid van Strijen woont, schenkt, in samenspraak met de voorzitter, het orgelfonds f. 200,=. Later, in 1992, in de laatste fase van de renovatie wordt er namens de Genealogische Vereniging nog eens f. 100,== geschonken. Het orgel wordt op zaterdag, 21 september 1996, weer definitief, geheel gerestaureerd, in gebruik genomen.

Elandkerk, Amsterdam

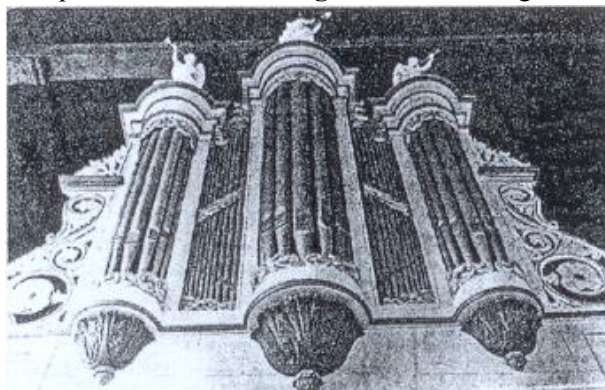

Gereformeerde kerk Strijen (Hoeksewaard Z.H.)

Zo ook worden later Knipscheerkerkorgels gerestaureerd in Varsseveld, Oostzaan, Muiden. Ook de orgels in de Noorderkerk in Amsterdam, Giethoorn en Warmenhuizen komen aan de beurt. In de oude Ursulakerk in Warmenhuizen is een Knipscheerorgel aanwezig, dat dateert uit 1864. In 1992 wordt geconstateerd, dat dit orgel nog aan renovatie toe is. Het orgel is redelijk gaaf gebleven, maar heeft te maken met houtworm. Er zijn enkele onderdelen verdwenen, zoals registerplaatjes en lijstjes en de motor moet nodig worden vervangen.

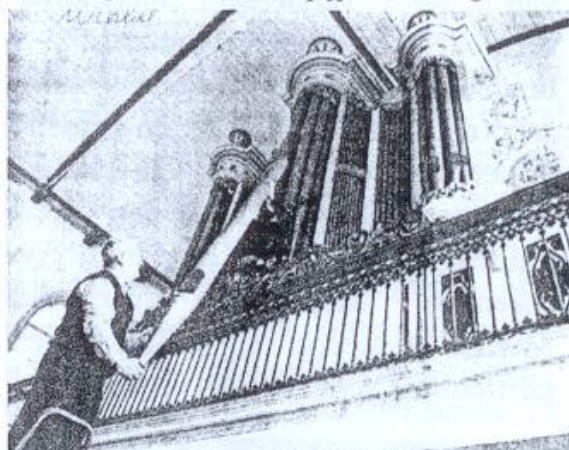
Als gevolg van de warmte zijn de windladen uitgedroogd en lek. Ook het pijpwerk vertoont de nodige gebreken. Er moet regelmatig gesjoemeld worden bij het stemmen want de balg is lek en er blijven toetsen hangen. Het duurt echter nog vier jaar eer men met de renovatie kan beginnen. Beschikbaar geld hiervoor is het grote probleem. Het orgel wordt in de pers omschreven als uniek. Men vindt, dat als de restauratie klaar is en de gewelfschilderingen ook weer zichtbaar worden, dat er dan maar één gast niet mag ontbreken die dit alles moet komen opluisteren: **de Koningin**. Want het orgel is een

monument van de tweede generatie "Knipscheer" orgelbouwers. Het is een schitterend instrument en het heeft een warme klank, die je niet vindt bij elektronische orgels. Tijdens de restauratie blijft er maar weinig van het orgel in de kerk staan. Alleen de kast is tijdens de herstelwerkzaamheden nog in de kerk aanwezig. De pijpen, de balg, het mechanisme, de luchtleidingen, alles wordt extern onder handen genomen. De restauratie wordt uitgevoerd door het bedrijf Flentrop uit Zaandam. Het is de eerste keer, dat dit orgel uit elkaar wordt gehaald. Belangrijk bij deze restauratie is dat de oude barokromantische klank behouden moet blijven. In maart 1998 is het orgel weer zover geïnstalleerd, dat het weer bespeeld kan worden. De ingebruikname wordt dan ook opgeluisterd met orgelstukken van Händel en Verrips, gespeeld door de organisten J. Jongepier en de vaste bespeler van het orgel, F. Seijdel. Een jaar later worden ook de gewelfschilderingen weer in de oude trend hersteld.

Ook in Winkel wordt in 1997 een Knipscheerorgel gerestaureerd. Dit orgel is in 1862 door Knipscheer II voor f. 4.600 in de kerk aangebracht. De restauratie wordt uitgevoerd door orgelmakerij Bakken & Timmenga uit Leeuwarden, een al eeuwenoud bedrijf. Het orgel is heel authentiek en het enige in de kop van Noord Holland. Het is echter door ouderdom aan alle kanten lek. Binnen enkele dagen worden de duizend pijpen van het orgel uitgenomen en vervoerd naar Friesland. De pijpen zijn meestal van tin of van hout, meestal eiken, maar soms grenen. Alle pijpen worden gerenoveerd en teruggeplaatst. Het is een hele eer voor Bakker & Timmenga om deze opdracht binnen te halen. Er wordt door orgeldeskundigen uit binnen- en buitenland met argusogen naar deze restauratie gekeken. Kerkelijke en wereldlijke organisaties, die hun orgel willen laten maken bij Bakker & Timmenga moeten voornamelijk geduld hebben. De naam Knipscheer wordt in het rijk der pijpen, laden en registers met eerbied en ontzag uitgesproken. Het is een in Nederland gevestigde naam op kerkorgelgebied. Knipscheer II maakte tijdens zijn leven zo'n 16 grote kerkorgels, die alle een zeer hoge graad van ambachtelijk vakmanschap en muzikale perfectie hebben. Daarnaast was Knipscheer een groot restaurateur. Het orgel in de NH kerk in Winkel behoort volgens kenners tot de top van de bestaande Knipscheercollectie. Dit orgel is niet alleen bedoeld voor kerkdiensten. Er kunnen ook concerten mee worden gegeven.

De langste en zwaarste pijp wordt uitgenomen

uit het Knipscheer-orgel in Winkel

Hermanus II leeft van 28 augustus 1802 tot 24 februari 1874. Hij is 71 jaar geworden. Zijn vrouw Maria van Senus was 3 jaar jonger en is 11 jaar later overleden.

. Heden overleed, zacht en kalm, na een smartelijk lijden van vijf weken, tot diepe droefheid van mij, mijne kinderen en behuwdkinderen, na eene gelukkige echtverbintenis van bijna vijftig jaren, mijn hartelijk geliefde echtgenoot, de Heer HERMANUS KNIPSCHER, in den ouderdom van ruim 71 jaren.
AMSTERDAM, 24 Februarij 1874. Wed. H. KNIPSCHER, VAN SEENUS.

Hermanus III (218) (Manus) is de 3^e grote orgelbouwer in Amsterdam. Ook hij leert het vak van zijn vader en is ook medefirmant. Het is niet bekend hoeveel orgels hij heeft gebouwd, maar van 4 orgels is het bekend dat deze van hem zijn. Een drietal broers nemen ook het vak van hun vader over. Behalve Coenrad (222) zorgt ook Johannes Marinus (Rinus) (226) voor het vervolg van de stamboom Knipscheer. Coen is organist in de Muiderkerk en pianofabrikant. Samen met Gerarda woont hij in de Muiderstraat. Rinus heeft nog even het vak van orgelbouwer uitgevoerd, maar hij wordt voornamelijk pianohandelaar. Samen werken zij in een gebroedersschap met Hendrik (220).

Vanaf 1870 ontstaat dan ook de situatie dat er drie orgelbedrijven, die de naam Knipscheer voeren, werkzaam zijn op verschillende adressen:

1. **Hermanus II** heeft zijn bedrijf nog in de Warmoesstraat;
2. **Hermanus III en Co.** aan de Egelantiersgracht, later aan de Haarlemmerhouttuinen en vanaf 1873 aan de N.Z. Voorburgwal;
3. Gebr. Knipscheer **aan de Heerenstraat.**

Als Hendrik in 1875 een nieuw pand koopt aan de Herengracht zet hij de firmanaam Gebr. voort, maar Coen en Rinus gaan beiden zelfstandig verder. Coen vestigt zich in de Wolvenstraat en adverteert daar met een eigen orgelmagazijn.. Hij voelt zich minder aangetrokken tot het orgelmakersvak, want hij geniet meer bekendheid als musicus en pianohandelaar. Hij speelt soms nieuwe Knipscheerorgels in, voordat ze in gebruik worden genomen. Ook Rinus stopt op een gegeven moment met de orgelbouw. Hij heeft een zaak in de Van Baerlestraat en is daar pianomagazijnhouder.

Het zal duidelijk zijn, dat het bedrijf Knipscheer de grootste bloei beleefde onder Hermanus II. Zijn zonen verrichten nog wel onderhoudswerkzaamheden, maar voelen zich blijkbaar toch meer aangetrokken tot de handel in orgels, harmoniums en piano's. Dit blijkt wel uit het feit, dat het laatste kerkorgel in 1875 wordt gebouwd.

Het bedrijf van Hermanus II wordt na zijn dood in 1874 tijdelijk voortgezet door zijn weduwe, maar spoedig daarna neemt A. van Ingen, sinds 1865 bij hem in dienst, het bedrijf over. Met het gezin van Hermanus III komt er een einde aan de orgelbouwers. Overigens een zeer triest verloop in dit gezin, waarin 10 kinderen worden geboren. Acht kinderen zijn jong overleden, resp. in de leeftijden van 5jr, 3 m, 10 jr, 5m, 27 jr. 8m, 4m, 8m en 20 jr. Alleen **Hermanus IV (314)** wordt 57 jaar, maar blijft ongehuwd. We komen hier in de tijd van Pieter Jelles Troelstra met de SDAP. De tegenhanger Savornin Lohman start een eigen partij en richt de Chr. Hist. Unie op en Dr Schaepman richt zijn Katholieke partij op. Zo stevenen we af op de twintigste eeuw met stevig afgebakende partijen.

Na het overlijden van Koningin Sophia, de vrouw van Koning Willem III, huwt deze nog op 60-jarige leeftijd met de jonge Emma van Waldeck Piermont, dit omdat zijn 3 zonen Maurits, Willem en Alexander niet voor troonopvolging in aanmerking komen. Er moet dus voor een troonopvolger worden gezorgd. In 1880 wordt dan ook Prinses Wilhelmina geboren. Ondanks dit geboortefeest is er veel onrust in Amsterdam. Relletjes en protesten. Opstootjes en misverstanden. Vrouwen willen kiesrecht. Henriëtte Roland Holst wordt lid van de SDAP.

In oktober 1902 wordt Hermanus IV ambshalve uitgeschreven uit het bevolkingsregister van Amsterdam. Vermoedelijk heeft hij te maken gehad met de opstootjes in Amsterdam en heeft hij daardoor in het gevang gezeten en is hij aldaar overleden. Er zijn hier dus geen Knipscheer-nakomelingen meer.

Over één broer van Hermanus III hebben we het nog niet gehad. Hij is de enige, die niets van het orgelvak wil weten. Broer Willem Frederik (221) wordt handelaar in tabaksartikelen. Hij start een kleine sigarenmakerij en huwt in Meppel met Reingje Roelink. Zij vestigen zich in Amsterdam, waar hij samen met haar de sigarenfabriek "De Morgenster" runt. Hun huwelijk blijft kinderloos en duurt ook niet lang. Na 12 jaar komt Willem in zijn 39^e levensjaar te overlijden. De weduwe van Willem wordt op 3 februari 1875 in Amsterdam uitgeschreven en vertrekt weer naar haar geboorteplaats Meppel. Een origineel sigarenzakje is nog in ons archief bewaard.

(108) Hermanus Knipscheer & 1/Maria Hansen, 2/ Jeanettie Keijzer

153	Johannis	(II/9)(IV252/282HH)(Zv108)
G	*d 14.02.1796 te Amsterdam	NH
	+ ?	
154	Alida	(II/9)(IV253/282HH)(Dv108)
G	* 03.03.1799 te Amsterdam	NH
	+ 19.01.1883 te Utrecht	
	oo1 09.09.1818 te Amsterdam	
	Hendrik Benjamin Danekus	
	Chirurg	
	* 17.07.1787 te Amsterdam	
	+ vóór 1850 elders	
	oo2 15.12.1859 te Amsterdam	
	Peter Magnus Heldahl	
	Schipper	
	* 09.06.1811 te Drontheim	
	+ 07.01.1864	

Er is 1 dochter bekend:

John Frederic, * 11.05.1891 te Amsterdam
 Leo Emile, * 27.05.1892 te Amsterdam
 Jan Philippus Albertus, * 15.11.1895 te Heerenveen
 + 01.04.1915 te Amsterdam

- 323 **Margaretha Wilhelmina Maria Davida (Margot)**
G Onderwijzeres (II/11)(VI356/286H)(Dv220)(LK)
 * 25.01.1865 te Amsterdam
 + ? te Blaricum
 oo 31.03.1898 te Amsterdam
 Petrus Franciscus van Maarseveen
 * 03.12.1845 te Amsterdam
 + 12.04.1910 te Amsterdam
 Hij was weduwnaar van Johanna Wilhelmina Bokhoven.
 o/o 14.02.1908
- 324 **Hendrik Christiaan** (II/11)(VI357/286HH)(Dv220)
G Pianostemmer
 * 22.10.1870 te Amsterdam
 + 04.1898 te Warmond
 Ongehuwd gebleven
- 221 **Willem Frederik** (II/10)(V257/286HH)(Zv156)
G Handelaar tabaksartikelen
 * 16.03.1834 te Amsterdam
 + 09.02.1874 te Utrecht
 oo 21.06.1862 te Meppel
 Reingje Roelink
 * 02.01.1838
 + ?
- 222 **Coenrad Anthonie** (II/10)(V258/286HH)(Zv156)
G Organist Pianofabrikant
 * 21.10.1836 te Amsterdam NH
 + 17.04.1899 te Amsterdam
 oo 13.07.1871 te Amsterdam
 Gerarda Joanna Dijk
 * 18.07.1843 te Beesd
 + 27.10.1918 te Amsterdam
 Er zijn 3 kinderen bekend. (325-327) >>> *vervolg op blz. 378*
- 223 **Philip Jacob** (II/10)(V259/287HH)(Zv156)
G * 09.09.1838 te Amsterdam
 + 09.02.1907 te Amsterdam
 Ongehuwd gebleven.

- 224 **Anna Maria** (II/10)(V260/287HH)(Dv156)
G * 27.12.1839 te Amsterdam
+ 1923
oo 25.08.1881 te Amsterdam
Hajo Dekker, weduwnaar van Neeltje Vis.
Koopman
* 13.10.1825 te Westzaan
+ 16.01.1889
Kinderloos.
- 225 **Johannes Marinus** (II/10)(V261/288HH)(Zv156)
G * 05.08.1842 te Amsterdam
+ 29.08.1842 te Amsterdam
- 226 **Johannes Marinus (Rinus)** (II/10)(V262/288HH)(Zv156)
G Orgelbouwer en pianohandelaar.
* 20.12.1843 te Amsterdam
+ 10.11.1927 te Amsterdam
oo 15.07.1875 te Amsterdam
Adriana Petronella Bickel
* 17.10.1850 te Amsterdam
+ 18.07.1907 te Amsterdam
Er zijn 4 kinderen bekend. (328-331) >>> *vervolg op blz. 406*
- 227 **Elisabeth Wilhelmina** (II/10)(V263/288HH)(Dv156)
G * 27.07.1847 te Amsterdam
+ 11.12.1925 te Amsterdam
- 228 **Pouwelina** (II/10)(V264/288HH)(Dv156)
G * 25.05.1850 te Amsterdam
+ 06.07.1898 te Amsterdam
oo 06.07.1872 te Amsterdam
Frederik Hendrik Dijk
Makelaar
* 13.03.1845 te Edam
+ 23.07.1902 te Amsterdam
- Er zijn in dit gezin 2 kinderen geboren:
1. Cornelia Elisabeth
* 30.05.1873 te Amsterdam
+ ?
 2. Hermanus
* 29.04.1874 te Amsterdam
+ ?
- 157 **Jacobus** (II/9)(IV256/282HH)(Zv108)
G * 11.08.1804 te Amsterdam NH
+ 19.08.1804 op de dag dat hij gedoopt is in de Amstelkerk.

- 333 **Titje Hendrika** (II/11)(VI462/283HH)(Dv229)
G * 13.03.1888 te
 + ?
 oo 22.02.1911
 Willem Bernard Brave
 legerofficier
 * 08.03.1887
 + ?
- 334 **Egberdina** (II/11)(VI463/283HH)(Dv229)
G * 12.06.1892 te Amsterdam
 + 28.11.1962 te ? RK
 oo 21.06.1928 te Amsterdam
 Wilhelmus Jacobus du Maine
 * 08.12... ? te Amsterdam
 + ?

vervolg van blz. 117

AMSTERDAM

8 7 7 6

**AFSCHRIJF
HUWELIJSAKTE**

Uittreksel uit een register van huwelijken en echtscheidingen, uitsluitend bestemd voor een **AFSTAMMINGSONDERZOEK**

Hierboven moet een legesompost van f. 0.40 staan.

Op 30 juli 1817 is te Amsterdam het huwelijk voltrokken tusschen

oud 39 jaar, geboren te Jacobus Knipscheer
 wonende te Boschveld
 beroep Amsterdams
 weduwnaar van/gescheiden van Kaampmakersknacht
Wijntje Graauw

vader Germaans Knipscheer
 overleden/oud jaar, wonende te
 beroep

moeder Alida de Kanten
 overleden/oud jaar, wonende te Amsterdam
 beroep Landst.

en

oud 22 jaar, geboren te Jacobus Meestersdorp
 wonende te Barnesveld District. Van Keen
 beroep Amsterdam
 weduwe van/gescheiden van

vader Jou, Dirksegg Meestersdorp
 overleden/oud jaar, wonende te Barnesveld
 beroep de Kantenmaker

moeder Konigkerkje Wilkeend
 overleden/oud jaar, wonende te Barnesveld
 beroep Landst.

Stadsinlichter/Amst. 44-0000

Z. O. Z.

De huwelijksakte van het tweede huwelijk van Jacobus Knipscheer (111) met Geertruij Westendorp. Met dit gegeven wordt in 1945 een aansluiting gevonden van een grote Knipscheer tak aan de schippersstamboom.

Jacobus wordt op 3 september 1777 in Dordrecht geboren in het gezin Hermanus (72) en Alida Schouten. Hij is 7 jaar, als zijn ouders naar Amsterdam verhuizen. Daar kan zijn vader werk krijgen in de houtzaagmolen “De Groote dommekracht”. Jacobus groeit op in een zeer slechte tijd. Onderwijs is er nauwelijks en er moet zo snel mogelijk geld verdiend worden. Er zijn strenge, lange winters en de republiek is dood. De Fransen hebben de macht. De verwarring is omvangrijk. Prins Willem V vlucht met zijn gezin naar Engeland. Jacobus wordt al snel het knechtje in de houtzaagmolen waar zijn vader werkt. We zijn weer 8 jaar verder, Jacobus is 16 jaar, het gezin verhuist naar Oostzaan waar zijn vader een eigen houtzagerij kan beginnen. Jacobus kan nu meehelpen in de molen van zijn vader. Hij heeft het zo best naar zijn zin bij zijn vader. Hij leeft zijn leven. Hij viert het feest mee van de Patriotten, van het aanbreken van een nieuwe tijd, op de Dam, het Plein van de Revolutie. Geen Wilhelmus meer, geen Oranje. Maar wat een nieuwe tijd, de armoede wordt alleen maar heftiger. Naast de molen woont Johannes Graauw uit Monnikendam, hij vervoert het hout naar de omliggende dorpen. Met dochter Trijntje kan Jacobus het wel vinden en als ze samen op de heerlijke zomeravonden langs de waterkant zitten, vergeten ze alle ellende. Ook zij helpt mee in de zagerij. Na samen wat te hebben gespaard kunnen ze een optrekje huren in de buurt en huwen zij op 2 november 1804 in Oost Zaandam. Helaas gaat het met de gezondheid van Trijntje niet zo goed. Als er na ruim 2 jaar een dochter wordt geboren is ook dat kindje niet gezond en sterft al weer snel. Ook de volgende twee dochters, geboren in resp. 1809 en 1812 hebben maar een kort leven en spoedig daarop overlijdt ook moeder Trijntje, vermoedelijk in de leeftijd van rond de 35 jaar. Jacobus voelt zich doodongelukkig en vertrekt naar Amsterdam om een nieuw leven te beginnen. Zijn vader kent daar de zaagmolen “Het Hijblok” en weet dat daar een knecht wordt gevraagd. En Jacobus neemt daar zijn intrek. In Amsterdam leert hij al snel Geertruij Westendorp kennen. Zij is geboren in Barneveld en is 7 ½ jaar jonger dan Jacobus. Zij komt van goeden huize en is de jongste dochter uit een gezin van 2 zonen en 6 dochters. Als dienstster woont zij thans in Amsterdam op de hoek van de Laurier- en de Prinsengracht. De tijden zijn weer wat verbeterd nu de Oranjevlag weer in top hangt en Prins Willem van Oranje nu Koning Willem I is. Hij werkt keihard, is vasthoudend en neemt veel export mee uit Engeland. Het werk in de molen groeit en zo treden Jacobus en Geertruij op 30 juli 1817 in het huwelijk. Zij vestigen zich aan de Buitensingel in Amsterdam, waar een jaar later zoon **Jacobus (138)** wordt geboren en nog geen drie jaar daarna zoon **Jan (139)**. Hun arbeidershuisje is niet groot. Ze wonen nu met z'n vieren in een kamertje waarin een bedstee, waar zij ook met z'n vieren in slapen, maar ondanks de wederom ontstane armoede voelen ze zich gelukkig. Na 4 jaar kan er nog wel een kleintje bij. **Hermanus (140)** wordt geboren op 29 april 1825. Hun geluk zal niet lang meer duren als blijkt dat vader Jacobus ziek wordt. Zal het de ondervoeding zijn of de hygiëne, waarmee men het in die tijd nog niet zo nauw neemt. Hij sterft in zijn 49^e levensjaar en laat Geertruij achter met 3 kinderen van resp. 8, 5 en 1 jaar.

Om haar kinderen te kunnen onderhouden treedt zij al snel weer in het huwelijk met Jan Luyn, maar zij kan de opvoeding niet voltooien. Elf jaar later overlijdt ook zij in haar 54^e levensjaar.

De kinderen Jan en Herman worden opgenomen en verder opgevoed in het Burgerweeshuis van Amsterdam, maar Jacobus jr is dan al 19 jaar en is Amsterdam ingetrokken. Vermoedelijk is hij, zoals zovele jongens in die tijd, in de bedelarij terechtgekomen en heeft hij een besmettelijke ziekte opgelopen. Er is verder niets meer van hem bekend. Jan vertrekt na zijn opvoeding in het weeshuis naar Curaçao. Ook van hem is niets meer bekend. Herman krijgt in het weeshuis een opleiding “goud- en zilversmid” en leert daar de vijf jaar jongere Arnolda kennen. Samen trekken ze dagelijks met elkaar op, ondanks dat de regels in het huis zeer streng zijn. Als Herman het weeshuis mag verlaten treedt hij in dienst bij een goudsmid in Amsterdam, waar hij het vak tot in de perfectie verder bestudeert. Arnolda blijft nog enige tijd in het weeshuis en krijgt daar zelfs een tijdelijke functie tot dat ze buiten het huis wat vindt. Niets meer gevonden, maar ze gaat met Herman mee, die inmiddels heeft besloten in Arnhem zelf met een smederij te beginnen. Op 9 mei 1855 treden zij in Arnhem in het huwelijk.

140 Hermanus Knipscheer & Arnolda Margaretha Klein

Onder Koning Willem III vormt zich nu een liberaal kabinet met Schimmelpenninck jr als Minister President. In die tijd worden ook min of meer de partijen gevormd. Onder Thorbecke de liberalen en onder Groen van Prinsteren de Christelijken. Ook advocaat van Hall heeft zijn aanhang. Hij is een man van de wereld. Herman en Arnolda maken in Arnhem kennis met de Gereformeerde kerk en laten daar hun huwelijk zegenen. Het gevolg daarvan is, dat de meeste van de nakomelingen voornamelijk nog steeds aangesloten zijn bij de Gereformeerde kerk.

Het is een jaar later als op 15 juni 1856 een naamgenoot **Hermanus Jacobus (203)** wordt geboren. Het leven in Arnhem is beter dan in het westen. Daar heerst nog steeds armoede. Veel kinderarbeid rond de 7 jaar. Zij werken soms 60 à 70 uur per week. In Moordrecht werken kinderen van rond de 5 jaar in de touwbanen. Ze zijn ondervoed en niet volgroeid. De meeste kinderen volgen geen onderwijs. In Arnhem is het rustig. Veel kooplieden voeren handel in Duitse steden in het Ruhrgebied. Hier lijkt het er op dat de welvaart groeit. Zeker bij Herman als goudsmid. Een tweede zoon wordt geboren op 29 april 1858; **Philippus Cornelis (204)**, wordt Cor genoemd, en een jaar later een derde zoon. Deze zoon, geboren op 17 november 1859, wordt vernoemd naar een zwager van Arnolda; **Louis Bernard (205)**. Nadat er in 1861 nog een dochter Cornelia (206) is geboren dient zich in 1865 een tweede dochter aan; Arnolda (206/1). En dan gaat het niet goed. Arnolda is zwak en niet gezond. Na ongeveer een jaar sterft zij. Dat komt even hard aan in een welvend gezin, waarin eigenlijk niets ontbreekt. Het duurt dan drie jaar voordat een volgende dochter wordt geboren op 19 juli 1867. Zij vernoemen haar naar hun overleden dochttertje Arnolda Margaretha (207)

Het gezin, waarin de kinderen opgroeien, is een hecht gezin waar vader de bezorgdheid al duidelijk laat blijken. Nolda is vooral in het begin het zorgenkindje, na de ervaring met hun overleden kindje. Ook aan het sociale leven wordt niet voorbij gegaan. De kerk en alles wat daar mee te maken heeft, staat uiteraard centraal. Het organisatievermogen in kerkelijk bestuur brengt hun vader al snel over op de kinderen. Het gezin wordt nog verrijkt met zoon **Cornelis Philippus (208)** die, om verwarring te voorkomen, Philip wordt genoemd, en dochter Geertruida (209).

De jongerenvereniging is een plicht voor alle kinderen en zij allen nemen dit zeer serieus op. Ook weet vader hun een goede lagere schoolopleiding te laten volgen, dat is in die tijd niet zo eenvoudig. De partners, die ze leren kennen, komen ook voornamelijk uit de jongerenvereniging. Zij zijn in huize Knipscheer altijd welkom zo eind zeventiger, begin tachtiger jaren van de 19de eeuw. Louis is de eerste, die het ouderlijk huis verlaat. Na zijn opleiding tot kapper vertrekt hij naar Amersfoort, waar hij als kappersknecht kan beginnen. Daar leert hij Maria kennen, oorspronkelijk afkomstig uit Delft. Een eerste huwelijk komt er ook aan, dat van Herman jr met Johanna Meurs op 21 augustus 1882 en kort daarop op 26 oktober 1882 treedt Louis in het huwelijk met Maria Weber. Hun huwelijk wordt voltrokken in Amersfoort. Louis ziet het niet zo zitten om verder te studeren. Dat kappersbedrijf, dat is nog eens gezellig. Onder de mensen en praten over geloof en politiek, dat is wat hij wil. Cor, de tweede zoon, is inmiddels aan het werk gegaan bij begrafenisonderneming Kramer in Arnhem. Hij treedt twee jaar later, in april 1884, in het huwelijk met Geertruida Hulstein. In dat zelfde jaar wordt er een tweede kleinkind geboren; naamgenoot **Hermanus Jacobus (284)** de derde op rij. Een eerste kleinkind was er vorig jaar reeds uit het huwelijk van Louis en Maria, die inmiddels naar Scheveningen zijn verhuisd, waar Louis een aanbieding heeft gekregen als kapper in het Scheveningse Kurhaus. Later verhuist hij naar Hoek van Holland, waar het gezin zich verder uitbreidt met nog vele nakomelingen waaronder schrijver dezes.

In het gezin Herman en Johanna worden in de komende jaren nog twee dochters en een zoon geboren. Deze zoon **Cornelis (286)** wordt slechts 28 jaar. Van de twee dochters, die in de twintigste eeuw in het huwelijk zullen treden, is verder niets meer bekend. De geboorte van zijn jongste dochter mag Herman helaas niet meer mee maken. Hij overlijdt in zijn 49^e levensjaar. Johanna is dus al vroeg weduwe en blijft nog tot 1938 gezond. Dan krijgt ze een hersenbloeding en raakt rechts verlamd. Ze kan zich dan niet meer verstaanbaar maken. De kinderen hebben daar moeite mee, juist omdat ze er geheel alleen voor staat.

Omstreeks 1890 zal Cornelia (206) gehuwd zijn met een koloniaal onderofficier, Hubertus Kuneweg. Van dit gezin is verder niets meer bekend, ook geen kinderen.

Zoon Philip is inmiddels in de leer gegaan bij de heer Kribo in Oosterbeek, waar hij het meubelmakervak leert. Elke dag loopt hij drie kwartier naar zijn werk en weer terug en 's-avonds bezoekt hij ook nog eens een avondvakschool. In z'n 20^e levensjaar verandert hij van werkring en komt hij bij een theezaak van de firma Siblesz in Arnhem als winkelbediende. In z'n vrije avonden bezoekt hij o.a. een zangvereniging, waar hij kennis krijgt aan Hermina van Voorst. Ze is als kind bij haar oom en tante in huis en woont in Plattenburg bij Arnhem. Daar hebben haar oom en tante een kruidenierszaak. Ze zijn 5 jaar verloofd. Als dan haar oom sterft is er geen opvolger voor de zaak en nu de jonge Philip wat zakenkennis heeft opgedaan trouwt het jonge paar op 2 februari 1898, nemen de winkel over en blijft tante van de bruid bij hen inwonen.

Herman en Nolda hebben nu nog twee dochters in huis. Deze huwen respectievelijk in 1900 en 1908. In beide huwelijken zijn geen kinderen bekend.

Op latere leeftijd zijn Herman en Nolda nog een tijdje huisbewaarder bij een adellijke familie 'van Limburg Stirum', alwaar diverse kleine karweitjes worden verricht en zodoende een hechte vriendschap ontstaat tussen de graaf en de familie Knipscheer.

Na de dood van zijn vrouw in 1899 komt Herman bij z'n jongste zoon Philip en z'n vrouw Hermina in huis, die in Plattenburg bij Arnhem wonen en later verhuizen naar Doesburg.

Daar overlijdt hij in 1917 op 92-jarige leeftijd. De laatste 2 jaar kon hij niet meer zien.

In het gezin van kleinzoon Herman(284), inmiddels gehuwd met Jacoba de Bie, worden in 1916 en 1923 een tweetal dochters geboren. Zij wonen in die tijd in Amsterdam in de van Karnebeekstraat, waar Cornelis zijn beroep als behanger uitoefent. In 1938 heeft hij o.a. nog een briefwisseling met zijn oom Philip in verband met de onderzoekingen in de Knipscheerfamilie. In deze briefwisseling komt tevens de bezorgdheid over zijn moeder tot uiting. Ze kan alle gesprekken nog goed volgen, maar zich zelf niet meer verstaanbaar maken en ze blijft rechts nog steeds verlamd. Hij vindt het hard voor zijn moeder dit nog te moeten meemaken en zelf vinden zij het vreselijk haar nooit te kunnen begrijpen, met wat ze bedoelt te zeggen. Zijn brieven ondertekent hij met "Herman en Coba".

Beiden zijn in de tachtiger jaren overleden en hebben geen stamhouders meer nagelaten.

Herman is 83 jaar geworden.

De nakomelingen van Cor en Geertruida blijven zich voornamelijk in en rond Arnhem vestigen en de nakomelingen van Philipus en Hermina in en rond Apeldoorn.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

111 Jacobus Knipscheer & 1^e Trijntje Graauw, 2^e Geertruij Westendorp

162	Johanna	(II,9) (IV306/292HH)(Dv111)
G	* 13.02.1807 te Oost Zaandam	NH
	+ voor febr. 1812	
163	Cornelia	(II,9) (IV307/292HH)(Dv111)
G	* 16.01.1809 te Oost Zaandam	NH
164	Johannetje	(II/9) (IV308/292HH)(Dv111)
G	* 28.02.1812 te Oost Zaandam	NH
138	Jacobus	(I,9) (IV372/294HH)(Zv111)
G	* 16.07.1818	Geref.
139	Jan	(I,9) (IV373/294HH)(Zv111)
G	* 12.04.1821	Geref.

140 **Hermanus** (I,9)(IV374/294HH)(LK)(Zv111)
G Goud- Zilversmid
 * 29.04.1825 te Amsterdam Geref.
 + 05.02.1917 te Doesburg
 oo 09.05.1855 te Arnhem
 Arnolda Margaretha Klein
 * 28.03.1830 te Amsterdam
 + 15.11.1899 te Amsterdam
 Er zijn 8 kinderen bekend. (203 t.m. 209)

203 **Hermanus Jacobus** (I/10)(V351/294HH)(Zv140)(LK)
G * 15.06.1856 te Arnhem Geref.
 + 05.01.1895 te Amsterdam
 oo 21.08.1882 te Arnhem
 Johanna Margaretha Meurs
 * 28.10.1856
 + ?
 Er zijn 4 kinderen bekend (284 t/m 287)

284 **Hermanus Jacobus** (I/11)(VI334/294HH)(Zv203)(LK)
G Behanger
 * 08.09.1884 te Amsterdam Geref.
 + 15.08.1968 te Amsterdam
 oo 23.08.1913 te Amsterdam
 Jacoba Cornelia de Bie
 * 02.11.1887 te Utrecht
 + na 1968
 Er zijn 2 kinderen bekend. (396,397)

396 **Jacoba Sara** (I/12)(VII303/294HH)(Dv284)
G * 23.03.1916 te Amsterdam Geref.
 +
 oo ?
 M. Schoemaker
 * ?
 Verder niets bekend.

397 **Cornelia Gerharda** (I/12)(VII304/294HH)(Dv284)
G * 06.01.1923 te Amsterdam Geref.
 + 08.10.2003 te Nijmegen
 oo ?
 Jaap Brommer
 * ?

Er is één zoon bekend: Jos Brommer
 oo ?
 Geertje Mebel
 Zij hebben twee kinderen: Bob
 Stan

- 206/1 **Arnolda Margaretha** (LK)(Dv140)
G * 01.04.1865 te Arnhem Geref.
 + binnen 2 jaar
- 207 **Arnolda Margaretha** (I/10)(V355/303HH)(Dv140)
G * 19.07.1867 te Arnhem Geref.
 + 17.05.1947 te Apeldoorn
 oo 03.01.1908 te Doesburg
 Bouke Faber
 Smid
 * 04.01.1860 te Koudum
 + 22.01.1928 te Apeldoorn
- Geen kinderen bekend.
- 208 **Cornelis Philippus** (I/10)(V356/303HH)(LK)(Zv140)
G Meubelfabrikant, later begrafenisondernemer.
 * 08.08.1872 te Arnhem Geref.
 + 26.02.1963 te Apeldoorn
 oo 02.02.1898 te Arnhem
 Hermina van Voorst
 * 10.03.1874 te Groningen
 + 26.02.1953 te Apeldoorn
- Er zijn 5 kinderen bekend, waarvan één jong is overleden. (301/304) >>> *vervolg op blz.485*
- 209 **Geertruida** (I/10)(V357/303HH)(Dv140)
G * 24.01.1874 te Arnhem Geref.
 + 16.09.1923 te Vlieland
 oo NN
 Karel Blanckstein
 Burgermeester van Vlieland
 * ?
 + ?
- Er zijn geen kinderen bekend.

Vervolg van blz. 197

RUHRORT / DUISBURG

116 Gisbert Willem Knipscheer & Friederike van Essen

Het huwelijk van Gisbert en Friederike zal omstreeks 1820 hebben plaats gevonden in Arnhem. Hij vaart dan als schipper voornamelijk visa versa tussen Arnhem en Ruhrort, maar pakt regelmatig toch ook een vracht naar en van Amsterdam en Rotterdam. Op 13 april 1822 wordt een zoon geboren op het schip, op dat moment gelegen in Ruhrort, **Ary Johann (165)** en twee jaar later op dezelfde plaats een dochter, Maria (167). In Nederland doet Koning Willem I er alles aan om de welvaart in het land te verbeteren, maar de verschillen tussen rijk en arm blijven groot. De schippers “varen er in die tijd wel bij” als in Rotterdam de Maatschappij voor Scheeps- en Werktuigbouw “Feijenoord” wordt opgericht. Daardoor ontstaat er veel vraag voor houttransport vanuit Duitsland naar Rotterdam. Het is dan ook in Rotterdam, op hun schip “Zeldenrust” liggend in de Scheepmakershaven, waar op 17 oktober 1828 weer een dochter wordt geboren, Burgedina Geertruida Johanna (167/1).

Patent zum Betriebe der Rheinischen Schiffahrt.

Nachdem der Offizier Ari Knipscheer aus Kathort
 im Jahre alt, Sohn von J. W. Knipscheer
 und zu Kathort im Regierungs-Bezirk Düsseldorf wohn-
 haft, nachgewiesen hat, daß er nach vorgelegtem protokollarischem Gutachten der Prüfungs-Commission
 vom 7ten Juni 1847. - die nöthige Qualifikation zum Betriebe der Rheinischschiffahrt
 besitzt, so wird demselben hiermit das Patent zum Betriebe der Rheinischen Schiffahrt in seinem
angewandten Verfahren von seinem Patente an den 1.ten Januar 1848
in der Stadt und im Regierungs-Bezirk Düsseldorf zur Verfügung
in der Stadt und im Regierungs-Bezirk Düsseldorf zur Verfügung
an den 1.ten Januar 1848 in der Stadt und im Regierungs-Bezirk Düsseldorf zur Verfügung
in der Stadt und im Regierungs-Bezirk Düsseldorf zur Verfügung

gegeben Köln, den 1.ten März 1852.
B. I. 1446.

Signalement des Patent-Inhabers.

- 1) Größe . . . fünf Fuß vier Zoll
- 2) Haare . . . hell braun
- 3) Stirn . . . klein
- 4) Augenbraunen . . . klein
- 5) Augen . . . blau
- 6) Nase . . . nicht
- 7) Mund . . . wohlgebildet
- 8) Bart . . . dunkelbraun
- 9) Sinn . . . wohlgebildet
- 10) Gesicht . . . rund
- 11) Gesichtsfarbe . . . gesund
- 12) Statur . . . wohlgebildet
- 13) Besondere Kennzeichen . . . keine

Königlich Preussische Regierung,
 Abtheilung des Innern.

Gültig für das Schiff Heinrich von
3892 Stn. Lasten Ladungsfähigkeit, welches nach
 Ausweis des Schiffs-Revisions-Buches dem Kapitän Zuführung
des Knipscheer Gründung gegen
Mündlich gefordert.

Kathort den 18ten Maerz 1852.

Unterschrift des Patent-Inhabers:
 (Name und sämtliche Vornamen.)
Ari Knipscheer

Der Bürgermeister, Amberg

Arie is 30 jaar oud, als hij het patent krijgt op een op te zetten onderneming, waarbij hij het recht verkrijgt de Rijn te mogen bevaren vanaf het punt waar de Rijn bevaarbaar is tot aan de uitstroming in de zee, alsmede van alle zijrivieren van de Rijn voorzover voor de handel bevaarbaar. Een kopie van de originele patentverklaring ziet u hierboven. De inhoud is als volgt:

Patent zum betriebe der Rheinischen Schiffahrt

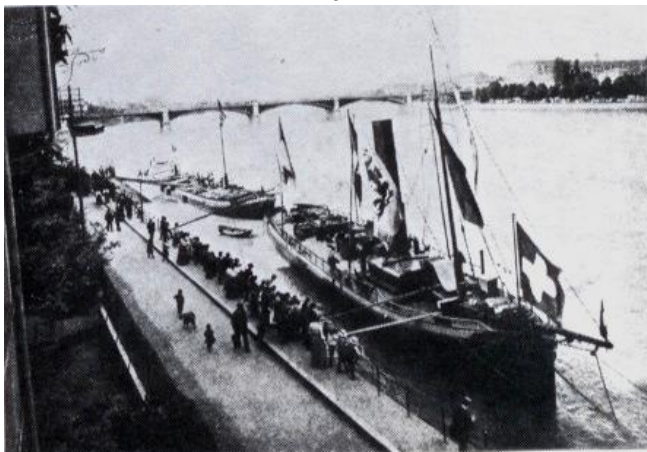
Nachdem der Schiffer Ari Knipscheer aus Ruhrort, dreiszig Jahre alt, Sohn von G.W.Knipscheer und zu Ruhrort im Regierungsbezirke Düsseldorf wohnhaft, nachgewiesen hat, dasz er nach vorgelegtem protokollarischem Gutachten der Prüfungs-Commission vom 7 ten Juni 1847 die nöthige Qualifikation zum Betriebe der Rheinschiffahrt besitzt, so wird demselben hiermit das Patent zum Betriebe der Rheinischen Schiffahrt in ihrer ganzen Ausdehnung von dem Punkte an, wo der Rhein schiffbar wird bis ins Meer und umgekehrt, imgleichen zur Befahrung der in den Rhein ausmündenden Nebenflüsse für das von der betreffenden Ortsbehörde hierunter zu bezeichnende Schiff ertheilt.

Gegeben Köln, den 1 ten März 1852

Signalement des Patentinhabers

1) Grösze	fünf Fusz drei Zoll (1.65m)	
2) Haare	hellbraun	
3) Stirn	rund	Königlich Preuszische Regierung
5) Augen	blaugrau	
4) Augenbrauen	blond	Abtheilung des Inneren
6) Nase	dick	Gültich für das Schiff Heinrich von
7) Mund	gewöhnlich	3892 Zentnern (194,6 To) Ladungsfähigkeit,
8) Bart	dunkelbraun	welches nach Ausweis des Schiffs-revisions-
9) Kinn	gespalten	Buches dem Patent-Inhaber Ari Knipscheer
10) Gesicht	oval	hierselbst eigen thümlich gehört.
11) Gesichtsfarbe	gesund	
12) Statur	Gesetzt	Ruhrort den 18 ten März 1852
13) Besondere kennzeichen	keine.	Der Bürgermeister

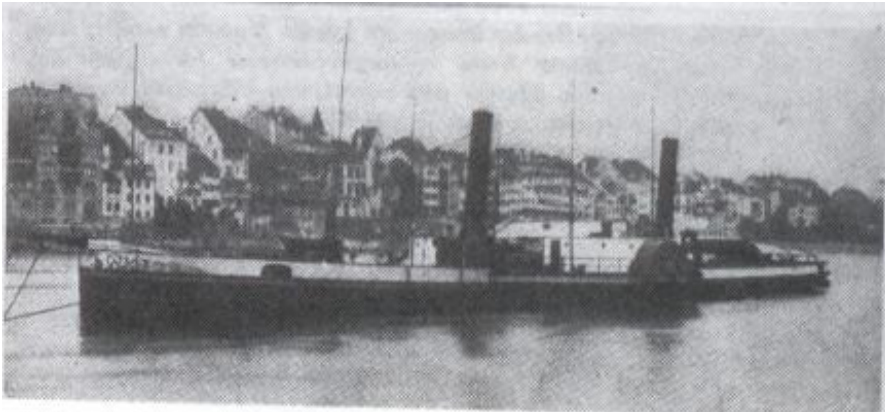
Ary is min of meer de grondlegger van de bekende Rederij “Knipscheer” in Ruhrort. Het is dan ook de oudste zoon Johann, geboren in 1862, die het bedrijf van zijn vader flink weet uit te breiden. Nadat hij eerst zelf als schipper heeft gevaren, werkt hij zich op tot eigenaar van een bevrachtingbedrijf. Hij is een selfmademan. Door ijver en bekwaamheid weet hij zich omhoog te werken. In 1885 wordt hij

lid van het Ruhrorter schippersgilde. In dat zelfde jaar, hij is dan 23, huwt hij met Käthe Lambrecht. Hij is in 1900 de grondlegger van een “Aktien-Gesellschaft für Transport- und schleppschiffahrt Johann Knipscheer” te Ruhrort. Hij bezit 19 sleep-stoomschepen “Johann Knipscheer” I t/m XIX.

In 1904 waagt Johann het als eerste een sleepvaart naar Basel te ondernemen. Dat laat hij uitvoeren met bekwaam personeel op de “Johann Knipscheer IX. Op transport gaat de Rijnaak “Christine” mit schiffsführer Johann Kirchgässer en gevuld met 300 ton kolen.

Hier ziet u de aankomst in Basel op 2 juni 1904, waar de volgende dag wordt begonnen met het lossen van de kolen. Gedurende dit lossen, dat 5 dagen duurt is er veel belangstelling van groot en klein. Zij volgen de bedrijvigheid op het sleepvaartuig. De reis is redelijk goed verlopen, maar dat lossen is niet eenvoudig. Basel heeft in die tijd nog geen haven en de Rijn heeft ter plaatse een behoorlijke stroming. Kirchgässer heeft de gasfabriek al schriftelijk benaderd om maatregelen te willen nemen om goed te kunnen aanmeren. Geadviseerd wordt om een boomstam 1,5 meter diep te willen ingraven. Het blijkt dat deze paal dan ook de enige mogelijkheid is om aan te kunnen meren. Via een zeer lastige loopplank moet dan de lading met veel mankracht in korven aan land worden gebracht. Ook aan de wal is het verdere transport niet eenvoudig. Het plan is om op maandag 12 juni weer stroomafwaarts te vertrekken. Dat gaat echter niet zonder problemen. De kapitein van de sleper wordt verrast door de hoge waterstand en de daarbij versnelde stroming, waardoor hij gedwongen wordt zo hard als mogelijk tussen de zandbanken door te varen. Bij de Neuenburger Brücke komt het sleepvaartuig in gevaar. Met buitengewone snelheid bruist het water tussen de pijlers van de brug door. Het sleepvaartuig loopt vast op een zandbank en wat men er ook aan doet, er zit geen beweging meer in. Een 50- á 60-tal op de oever aanwezige boeren, die het schip staan na te kijken proberen met een stalen kabel met spierkracht de sleper los te trekken, maar ook dat lukt niet. Dan wordt een sleeptros aan de oever stroomopwaarts aan een sterke boom bevestigd en met de ankerspil langzaam opgedraaid. Heel langzaam komen sleper en aak los van de bank. Weer terugdraaiende met de stroom mee voltrekt zich echter toch nog een ongeluk. Bij een wending manoeuvre stoot de sleper op de oeverbebouwing. De 32 meter sterke sleeptros breekt en de losgeslagen "Christine" wordt hulpeloos Rijnafwaarts met de stroom meegevoerd en komt zijdelings op de ijsbreker van de Hüniger Brug terecht waardoor het schip door midden breekt en zinkt. De bemanning kan tijdig worden gered.

Johann geeft het niet op na dit ongeluk.

Enige jaren later laat hij zijn "Johann Knipscheer XVIII" speciaal bouwen voor de vaart naar Basel.

Al in februari 1906 heeft Johann met Basel een verdrag gesloten voor verdere handel. De voorzieningen zijn

inmiddels verbeterd. De eerste tocht naar Basel was voor hem een goede les .

Johann is trouwens ook een gezelschapsman. Van 1895 tot 1903 is hij voorzitter van de Ruhrorter Bürgerschützen. Bij het Schützenfest in 1901 wordt hij tot Schützenkönig gekroond.

Hij zit ook vol grappen en grollen, daar staat hij om bekend en dat is hem ook wel aan te zien.

Hij overlijdt in 1925, 63 jaar oud. Zijn vrouw Käthe wordt 84 jaar en sterft in 1948.

Er bestaat nog een familiegraf in Duisburg.

Van de 9 kinderen uit het huwelijk van Johann en Käthe is het de oudste zoon **Johann Konrad Ary (345)** die de rederij van zijn vader overneemt. Bij deze overname blijkt, dat het zijn vader de laatste jaren toch niet zo voor de wind is gegaan. Als hij het bedrijf in 1926 definitief overneemt, varen er nog maar 4 stoomsleepboten en wat meer sleepaken. Nog ruim 10 jaar houdt dit bedrijf stand tot enkele jaren voor de WOII, dan liquideert hij zijn bedrijf en blijft hij koopman aan de wal in Duisburg, Ruhrort en later in Miltenberg a/Main.

In augustus 1968 lezen we in WAZ Duisburg:

In Schifferkreisen nog gut bekannt

Johann wordt op 27 augustus 80 jaar en er wordt herinnerd aan de door hem overgenomen rederij van zijn vader. Het slepen van Rijnaken met stoom-(rader)-sleepboten over grote afstanden was een specialiteit van dit bedrijf. Ook wordt zijn afstamming van een eeuwenoude schippersfamilie hier vermeld waarin het Ruhrortse schippersleven een belangrijke rol heeft gespeeld. Ook heeft Johann zich daadkrachtig ingezet voor de stadsbelangen van Ruhrort.

Nog steeds is Johann (in 1968) langs de Rijn, Main en Neckar een bekende persoonlijkheid.

Het is ons niet bekend hoe oud hij is geworden. Ook in het gezin van Johann en Käthe zijn een drietal kinderen op jonge leeftijd overleden. Deze generatie leeft tijdens de eerste wereldoorlog. Twee kinderen, broers van Johann II, zijn in deze oorlog gesneuveld.

Artur (348/2) is dan luitenant bij de landmacht en is op 19-jarige leeftijd gevallen bij Verdun in 1916.

Wilhelm (348) is luitenant vlieger en is in 1918 op 24-jarige leeftijd gevallen in Böblingen.

Uit het 2^e huwelijk van Johann II wordt in 1936 slechts 1 kind geboren, **Hans Joachim (450)**. Deze huwt in 1957 met een in Thailand geboren Erna Cossman. In 1998 emigreren zij naar Thailand, maar keren spoedig weer terug naar Duisburg. Hun beide zonen, resp. 41 en 34 jaar wonen in Duisburg.

Johann Arie (493/4/1) huwt daar met stadgenote Sonja Grittner en zijn jongere broer **Gregor Michael (493/4/2)** huwt met een Thaise, Phailin Meesiphong en gaat met haar in Berlijn wonen.

Zij beginnen daar een restaurant en hebben, voorzover bekend 1 zoon **Marc (1065)**.

Arie is verzekeringsagent. In zijn huwelijk met Sonja wordt in 1976 een dochter Nathalie (1063) geboren, die in 1999 is gehuwd, en een zoon **Jan Philip (1064)**.

Dit was het verhaal van de oudste zoon **Johann (239)** van Ary, de grondlegger van de Rederij. Er was ook nog een jongere zoon **Wilhelm Heinrich Gerhard (232)**. Ook hij was schipper en lid van het schippersgilde "Freiheit" in Ruhrort, maar tijdens zijn huwelijk met Elisabeth Wittrham, gesloten in 1877, hebben zij hun schip verkocht en wonen zij aan de wal, waar hij als waard dienst doet. Toen zijn broer Johann de Reederij opstartte, werd hij diens vertegenwoordiger in Mannheim.

In hun huwelijk worden twee dochters geboren. De oudste dochter Maria (335) huwt met een particulier schipper, Ernst Becker.

Zij zijn lid van het 'Sippenverband Knipscheer' Na het overlijden van Ernst Becker wordt een Scheepvaartbedrijf "Erven Becker" in Ruhrort" opgericht.

In 1973 hebben de erven nog 1 schip op de Rijn, t.n. "Wilhelm Knipscheer". Het betreft een motorschip van 1114 ton, gebouwd in 1960. Er worden massagoederen

mee vervoerd, zoals kolen en erts, Rijn-op en Rijn-af. Het rederijteken bestaat uit een gele ring met daarin een rechthoek met twee diagonalen. Links en rechts witte driehoeken met de letters E en B. Boven en onder rode driehoeken.

233 Heinrich Gerhard & Christina Heckes

Dan is er nog zoon **Heinrich (233)** Heinrich is nog schipper geweest; zijn nakomelingen niet meer. Ook hij staat op de lijst van het schippersgilde "Freiheit". Hij huwt in 1882 in Friemersheim met Christina Heckes. In dit gezin worden 7 kinderen geboren, waarvan 3 dochters en 4 zonen. Van de drie dochters zijn er twee kort na de geboorte gestorven. Dochter Elise leeft van 1890 tot 1980 en een huwelijk van ruim 40 jaar, uit welk huwelijk 5 kinderen zijn geboren.

Doordat Heinrich regelmatig op Rotterdam voer, zijn hun eerste twee kinderen ook daar langs de kade geboren. Maria in 1882, één van de dochtertjes dat jong is overleden en **Heinrich Ari (338)** in 1883. Deze Heinrich wordt ladingmeester bij de spoorwegen, huwt in 1909 in Duisburg met Therese Pörschken, met wie hij 1 dochter, Therese (442), krijgt. Zij overlijdt echter in haar 9e levensjaar.

Zoon **Johann Herman (339)** huwt Johanna Schroer uit Duisburg Meiderich waar zij zich ook vestigen. Hun gezin wordt verrijkt met 3 kinderen, waarvan 1 dochter en 2 zonen. De jongste zoon overlijdt, wanneer hij net 20 jaar is geworden. De oudste zoon **Walter (443)** huwt in 1934 met Helene Biermann uit Oberhausen. Zij vestigen zich in Salzgitter, echter een tweetal kinderen worden nog geboren in Duisburg/Meidrich. Dochter Christa (491/2) woont ook in Salzgitter en zoon **Rolf (491/1)**, later koopman van beroep, woont sinds 1994 met Lydia Mark, met wie hij nog in Salzgitter is gehuwd, met zoon **Michael (1058)**, ook nog geboren in Salzgitter, in Peiting, Oberbayern.

Als Michael in 2000 een vrouw met 3 kinderen huwt, wonen zij en werkt hij in Braunschweig.

Zoon **Jakob Gerhard (340)**, wordt geboren in Ruhrort op 24 mei 1888. Op zeer jonge leeftijd leert hij de 3 jaar jongere Henriette kennen.

Als blijkt, dat zij een kind verwacht, zullen zij met spoed in het huwelijk moeten treden. Hij is dan nog 22 jaar, als op 6 mei 1911 het huwelijk wordt voltrokken in Duisburg-Meiderich met de in Essen geboren 19 jarige Henriette Vermöhlen. Na ruim anderhalve maand wordt op 27 juni zoon **Heinrich Gerhard (447)** geboren.

Twee jaar later een tweede zoon **Johann (447/1)**, die echter slechts 2½ jaar oud is geworden.

Weer twee jaar later zoon **Wilhelm Jacob (446)**. Hij wordt in de tweede WO aan het oostfront gestationeerd, wordt aldaar door de Russen opgepakt en in mei 1943 gefusilleerd.

In de jaren '40 en '41 worden Jakob en Henriette beiden lid van het Sippenverband Knipscheer. Hiernaast hun lidmaatschapbewijzen met foto's:

In 1971 vieren zij hun 60-jarig huwelijksfeest. Jakob is dan 82 jaar en zijn vrouw 79. Acht maanden later overlijdt zijn vrouw in Duisburg- Hamborn. In zijn 88^e levensjaar huwt Jakob nog voor een tweede keer, met Elisabeth Knipscheer, eerder gescheiden van zijn zoon Heinrich. Zij is dan 64 jaar oud. In Duitsland is het gebruikelijk, dat een gescheiden vrouw de naam van de man blijft behouden, tenzij er om naamswijziging wordt verzocht.

Nog ruim 4 ½ jaar hebben zij samen mogen doormaken. Jakob overlijdt in 1981 op 93-jarige leeftijd. Elisabeth in 1992 op 80-jarige leeftijd. Hun laatste adres was in Duisburg-Hamborn, in de Hagelkreuzstr.

Zoon Heinrich huwt op 30 maart 1935 met Elisabeth Mann. Na 19 jaar scheiden zij echter weer, waarna Heinrich anderhalf jaar later voor de tweede keer in het huwelijk treedt met de 13 jaar jongere Theodora Löw.

Zijn gescheiden vrouw Elisabeth zal 22 jaar later voor de tweede keer trouwen met de 88-jarige vader van haar ex. Uit hun eerste huwelijk zijn 3 dochters geboren.

Zoon **Gerhard Gisbert Wilhelm (342)**, geboren in 1891, huwt in 1916 met Katharina Borchardt. Dit huwelijk zal echter nog geen 13 jaar duren vanwege het vervroegde overlijden van zijn echtgenote. Zij overlijdt 16 dagen na de geboorte van hun enige zoon **Günter (448)**.

Anderhalf jaar later huwt Gerhard voor de tweede keer met Adele Böckman, uit welk huwelijk een tweede zoon **Walter Gerhard (449)** wordt geboren. Zij wonen in Duisburg in de Gartsträucherstrasse, in welke woning ook hun zoon Günter blijft wonen. Als Günter op 21 augustus 1954 in het huwelijk treedt met Ilse, overlijdt zijn vader 7 maanden later. Günter heeft een technische opleiding gehad en

zal ook als “techniker” door het leven gaan. Hij is één van de weinige Duitse naamgenoten, die zich nog verdiept in de familiegeschiedenis. Hij doet diverse onderzoeken sinds hij weer in contact komt met de Nederlandse Genealogische vereniging in 1998 en heeft daardoor nog interessante gegevens aan de vereniging kunnen doorgeven. Vanaf 2001 bezoekt hij ook de jaarlijkse

Knipscheermeetings
in Nederland.

Aan het hoofd van de tafel met links voor aan zijn vrouw Ilse. Onzichtbaar daartussenin een nicht, die uit Duitsland is meegekomen.

Ook zijn halfbroer Walter, groothandelaar en koopman in Wetter wordt weer lid van de Nederlandse Knipscheervereniging. In het gezin van Günter en Ilse worden drie kinderen geboren. Dochter Andrea huwt met Peter Paul Buber. Zij wonen met hun twee kinderen ook weer op het zelfde adres als haar ouders en grootouders. Zoon **Gisbert (493/2)**, geboren op 4 juni 1962 woont in Berlijn. Hij is Ingenieur Architect, spreekt net als zijn vader, goed Nederlands en doet voor de Nederlandse vereniging regelmatig vertalingen in het Duits voor de eens in de 4 maanden uitkomende uitgave van “Familiecontacten”, uitgegeven door de Nederlandse Genealogische Vereniging Knipscheer. De derde zoon **Uwe Christian (493/3)** kiest ook voor de technische kant en wordt Ingenieur Machinebouw. In zijn huwelijk met Claudia zijn 2 kinderen bekend. In het gezin van halfbroer Walter, gehuwd met Ruth Herbold is één zoon bekend; **Klaus (493/4)**. Ook Klaus is, net als zijn vader, koopman en woont met zijn echtgenote Helga in Wetter, waar het gezin inmiddels is uitgebreid met 2 kinderen. Gezien een viertal mannelijke stamhouders, **Jan Tobias (1061)**, geb. 17-11-1988, **Johann Marc David (1065)**, geboren 28-12-1988, **Jan Philip (1064)**, geb. 11-09-1990 en **Philipp (1060)**, geb. 23-11-1999, kan de Duisburgse Knipscheertak vanuit het Ruhrgebied zeker nog verder uitbreiden in Duisburg en Wetter.

116 Gisbert Willem & Friederike van Essen

165 **Ary Johann** (II/9)(V243/219HH)(Zv116)
A Schipper
* 13.04.1822 te Ruhrort
*d 06.05.1822 te Ruhrort
+ 03.08.1890 te Ruhrort
oo 12.05.1846 te Ruhrort
 Henriette Schneider uit Homberg
* 17.12.1823 te Ruhrort
+ 01.04.1908 te Unkel

Er zijn 11 kinderen bekend. (230-240)

230 **Wilhelm Johann Jacob Robert** (II/10)(VI310/226HH)(Zv165)
A * 08.10.1846 te Ruhrort
 + 14.09.1849 te Ruhrort

231 **Elisabeth Gertrud** (II/10)(VI311/226HH)(Dv165)
A * 08.02.1849 te Ruhrort
 + 17.02.1922 te Ruhrort
oo1 23.09.1872 te Muhl a.d. Ruhr
 Wilhelm Buchloh
 * 31.07.1848
 + 17.03.1892 te Rotterdam
oo2 19.01.1894 te Ruhrort
 Wilhelm Stoffels
 * 21.09.1838
 + 10.03.1913 te Homberg

Er zijn geen kinderen bekend.

232 **Wilhelm Heinrich Gerhard** (II/10)(VI317/227HH)(Zv165)
A Schipper, later waard, vervolgens vertegenwoordiger
 van zijn broer Johann in Mannheim
 * 14.09.1850 te Ruhrort
 + 03.07.1934 te Mannheim
oo 03.04.1877 te Ruhrort
 Elisabeth Wittrham
 * 24.09.1851 te Hamburg
 + 24.01.1886 te Ruhrort

Er zijn 2 kinderen bekend. (335 en 336)

335 **Maria Christine** (II/11)(VII286/227HH)(Dv232)
A * 25.12.1877 te Ruhrort
 + 04.12.1961 te Ruhrort
oo 22.10.1901 te Ruhrort
 Ernst Becker
 Particulier schipper
 * 01.03.1874 te Ruhrort
 + 12.07.1951 te Ruhrort

Zij kregen 4 kinderen.

443 **Walter** (II/12)(VIII292/234HH)(LK)(Zv339)
A * 05.02.1906 te Duisburg-Meiderich Evgl
 + 25.07.1994 te Salzgitter
 oo 02.08.1934 te Duisburg-Meiderich
 Helene Biermann
 * 13.04.1907 te Oberhausen Evgl
 + 07.04.1997 te Salzgitter

Er zijn 2 kinderen bekend. (491/1 en 491/2)

491/1 **Rolf** (IX250/234HH)(LK)(Zv443)
A Koopman
 * 03.05.1935 te Duisburg/Meiderich Evgl

 oo 06.06.1958 te Salzgitter
 Lydia Mark
 * 27.02.1935 te Lemberg Evgl
 + 29.04.1999 te Braunschweig

Er is 1 kind bekend (1058).

1058 **Michael** (Zv491/1)(LK)
A * 30.11.1960 te Salzgitter Evgl.

 oo 2000 te

491/2 **Christa** (LK)(Dv443)
A * 20.12.1940 te Duisburg/Meiderich Evgl

 oo 24.05.1963 te Salzgitter
 Willi Daniel
 * 06.06.1938 te Peine Evgl

Er zijn 2 kinderen bekend.

444 **Margarethe** (II/12)(VIII293/234HH)(LK)(Dv339)
A * 02.06.1914 te Duisburg-Meiderich Evgl
 + 24.06.2003 te Duisburg
 oo 16.05.1938 te Duisburg-Meiderich
 Bruno Pelzer
 * 21.09.1914 te Ruhrort Evgl
 + 22.10.1977 te Duisburg-Meiderich

Er zijn 2 kinderen bekend:

445 **Johannes** (II/12)(VIII294/234HH)(LK)(Zv339)
A * 31.03.1923 te Duisburg-Meiderich Evgl
 + 14.06.1943 te Duisburg-Meiderich

340 **Jakob Gerhard** (II/11)(VII291/235HH)(LK)(Zv233)
A * 24.05.1888 te Ruhrort
 + 20.06.1981 te Duisburg/Hamborn
 oo1 06.05.1911 te Duisburg/Meiderich
 Henriette Vermöhlen
 * 06.01.1892 te Essen
 + 15.01.1972 te Duisburg/Hamborn
 oo2 15.11.1976 te Duisburg/Hamborn
 Elisabeth Mann
 * 30.10.1912 te Patilsen (Oost Pruisen)
 + 26.10.1992 te Duisburg/Meiderich

Er zijn 3 kinderen bekend. (446 en 447/1)

446 **Wilhelm Jacob** (II/12)(VIII296/235HH)(LK)(Zv340)
A * 11.06.1915 te Duisburg-Meiderich EvgI
 + 20.05.1943 gefusileerd in Rusland

447 **Heinrich Gerhard** (II/12)(VIII295a/235aHH)(LK)(Zv340)
A * 27.06.1911 te Duisburg-Meiderich EvgI
 + 04.01.1967 te Duisburg-Meiderich
 oo1 30.03.1935 te Duisburg-Meiderich
 Elisabeth Mann
 * 30.10.1912 te Patilsen (Oost Pruisen) EvgI
 o/o 20.01.1954 te Duisburg-Meiderich
 oo2 29.07.1955 te Duisburg-Hamborn
 Theodora Löw
 * 29.04.1924 te Duisburg-Hamborn RK

Er zijn 3 kinderen bekend. (492, 492/1 en 493)

492 **Lieselotte** (II/13)(IX292/235HH)(LK)(Dv447)
A * 13.10.1935 te Duisburg-Meiderich EvgI
 oo 03.11.1956 te Duisburg-Meiderich
 Willi Müller
 * 08.06.1934 te Duisburg-Meiderich
 + 24.11.1998 te Loikum/Hamminkeln

Er is 1 zoon bekend:

492/1 **Wilma** (IX293b/235aHH)(LK)(Dv447)
A * 02.03.1943 te Duisburg-Hamborn
 oo ? te ?
 Ernest de Bondt
 * 26.09.1943

- 493/4 **Klaus** (IX447/237HH)(Zv449)(LK)
A Koopman
* 14.01.1960 te Wengern
*d 03.04.1960 te Wengern EvgI

oo 15.04.1985 te Wetter
 Helga Fröhning
* 26.04.1964 te Wetter
*d 21.06.1964 te Wetter EvgI
- Er zijn 2 kinderen bekend (1061/62)
- 1061 **Jan Tobias** (Zv493/4)(LK)
A * 17.11.1988 te Witten
 *d 14.05.1989 te Wetter EvgI.
- 1062 **Julia** (Dv493/4)(LK)
A * 09.06.1991 te Witten
 *d 20.10.1991 te Wetter EvgI.
- 343 **Maria Christine** (II/11)(VII294/238HH)(Dv233)
A * 16.03.1893 te Ruhrort
 + 20.04.1893 te Meiderich
- 234 **Friederike** (II/10)(VI312/226HH)(Dv165)
A * 22.12.1854 te Ruhrort
 + 20.11.1910 te Ruhrort
oo 06.01.1878 te Ruhrort
 Dietrich von Marwick
* 17.09.1852 te Ruhrort
+ 29.10.1910 te Ruhrort
- 235 **Maria Christina** (II/10)(VI313/226HH)(Dv165)
A * 28.07.1856 te Amsterdam
 + 31.12.1942 te Ruhrort
oo 04.12.1883 te Ruhrort
 Adolf Reinders
* 03.06.1857 te Ruhrort
+ 14.10.1921 te Ruhrort
- 236 **Bertha Christina** (II/10)(VI314/226HH)(Dv165)
A * 06.04.1858 te Ruhrort
 + 23.12.1906 te Ruhrort
oo 20.07.1876 te Duisburg Hochfeld
 Peter Neuwienger
* 08.02.1850 te Springiersbach a.d. Moezel
+ 01.05.1926 te Ruhrort

- 237 **Henriette Sophie** (II/10)(VI315/226HH)(Dv165)
A * 09.07.1859 te Ruhrort
+ 22.03.1953 te Ruhrort
oo 21.08.1886 te Ruhrort
Adolf Thomas
* 30.10.1859 te Ruhrort
+ 31.03.1938 te Duisburg Meiderich
- 238 **Albertine Maria Christina** (II/10)(VI316/226HH)(Dv165)
A * 25.01.1861 te Ruhrort
+ 09.09.1931 te Ruhrort
oo 21.08.1886 te Ruhrort
Wilhelm Kramer
* 07.03.1863 te Eckenroth (gem.Kreuznach)
+ 27.01.1923 te Ruhrort
- 239 **Johann** (II/10)(VI319/238HH)(Zv165)
A Reeder te Ruhrort / Particulierschipper
* 24.06.1862 te Dinslaken Evgl.
+ 09.09.1925 te Ruhrort
oo 08.12.1885 te Ruhrort
Katharina Lambrecht (Käthe)
* 21.06.1864 te Ruhrort
+ 05.08.1948 te Bedburg/Hau

Er zijn 9 kinderen bekend. (344 - 348/4)

- 344 **Anna** (II/11)(VII294/245HH)(Dv239)
A * 14.06.1886 te Ruhrort Evgl.
+ 08.11.1918 te Oberhausen
oo 27.06.1905 te Ruhrort
Carl Dunkelberg
Koopman
* 10.11.1872 te Freiburg
+ te Dusseldorf-Oberkassel
- 345 **Johann Konrad Ary** (II/11)(VII295/245HH)(Zv239)
A Reeder en koopman in Duisburg-Ruhrort, later in
Miltenberg a/Main.
* 27.08.1888 te Ruhrort Evgl.
+ ?
oo1 09.1921 te Dusseldorf
Christel Heucher
* 13.09.1895 te Aachen RK
+ ?
oo2 09.08.1934 te Duisburg
Josefine Heucher
* 19.05.1902 te Aachen RK

Er is 1 zoon bekend. (450)

450 **Johann Hans** (II/12)(VIII299/245HH)(LK)(Zv345)
A * 13.01.1936 te Duisburg (Hans Joachim) Evgl
 + 30.11.2004 te Duisburg
 oo 04.05.1957 te Düsseldorf
 Erna Cossmann
 * 09.10.1934 te May Schoss (Thailand) RK

Er zijn 2 kinderen bekend (493/4/1 en 493/4/2).

493/4/1 **Johann Arie (Arie)** (Zv450)(LK)
A Verzekeringsagent
 * 31.10.1957 te Duisburg Evgl
 oo 14.05.1982 te Duisburg
 Sonja Christa Grittner
 * 04.01.1957 te Duisburg RK

Er zijn 2 kinderen bekend (1063/64).

1063 **Nathalie** (Dv493/4/1)(LK)
A * 02.08.1976 te Duisburg
 *d 18.09.1976 te Duisburg RK
 oo 15.06.1999 te Duisburg-Hamborn
 Christian Baumeister
 * 21.08.1975 te Duisburg RK

1064 **Jan Philip** (Zv493/4/1)(LK)
A * 11.09.1990 te Duisburg
 *d 09.12.1990 te Duisburg Evgl.

493/4/2 **Gregor Michael** (Zv450)(LK)
A Restauranthouder
 * 22.06.1964 te Duisburg
 oo 16.04.1998 te Berlin
 Phailin Meesiphong
 * 19.03.1962 te Samut-Song, Thailand

Er is 1 zoon bekend (1065)

1065 **Johann Marc David (Marc)** (Zv493/4/2)(LK)
A * 28.12.1988 te Duisburg

346 **Konrad Wilhelm** (II/11)(VII296/245HH)(Zv239)
A * 11.03.1890 te Ruhrort
 + 28.12.1890 te Ruhrort

347 **Katharina Henrietta Maria** (II/11)(VII297/246HH)(Dv239)
 A * **12.03.1892 te Ruhrort**
 + 15.01.1959 te Duisburg
 oo 10.10.1911 te Ruhrort
 Paul Zeyen
 Koopman
 * 26.09.1882 te Ruhrort
 + 17.02.1933 te Ruhrort

Er zijn 2 dochters bekend.

348 **Wilhelm Heinrich** (II/11)(VII298/246HH)(Zv239)
 A Luitenant vlieger
 * 31.01.1894
 + 06.11.1918 gevallen in Böblingen

348/1 **Henriette Friederike** (VII299/246HH)(Dv239)
 A * 02.10.1895 te Ruhrort
 + ?
 oo1 05.05.1918 te Ruhrort
 Helmutt Schempp
 * 25.10.1890 te Ulm
 + 26.12.1932 te Dusseldorf
 oo2 ?
 Rudolf Eiermann
 Orthopedisch arts in Heidelberg
 * ?
 + ?

Er zijn geen kinderen bekend.

348/2 **Artur Jakob Max** (VII300/246HH)(Zv239)
 A Luitenant landmacht
 * 03.04.1897 te Ruhrort
 + 16.04.1916 gevallen bij Verdun

348/3 **Mathilde** (VII301/246HH)(Dv239)
 A * 06.01.1899 te Ruhrort
 + 15.08.1899 te Ruhrort

348/4 **Erna** (VII302/246HH)(Dv239)
 A * 31.01.1900 te Ruhrort
 + 06.04.1916 te Ruhrort

Aantekeningen:

vervolg van blz 197

AMSTERDAM

120 Christiaan Arij Knipscheer & Alida Angela Koop

Christiaan wordt geboren, wanneer zijn ouders, Ary (74) en Anna in Rotterdam liggen te lossen. Het is op 20 mei 1804. Zijn vader is Rijnschipper van Orsoy, omdat hij daar zijn echtgenote heeft leren kennen en zij daar ook in het huwelijk zijn getreden. Zelf komt hij uit Arnhem. Als zij vanuit Rotterdam doorvaren naar Amsterdam, wordt Christiaan op 3 juni 1804 daar in de gereformeerde Oosterkerk gedoopt.

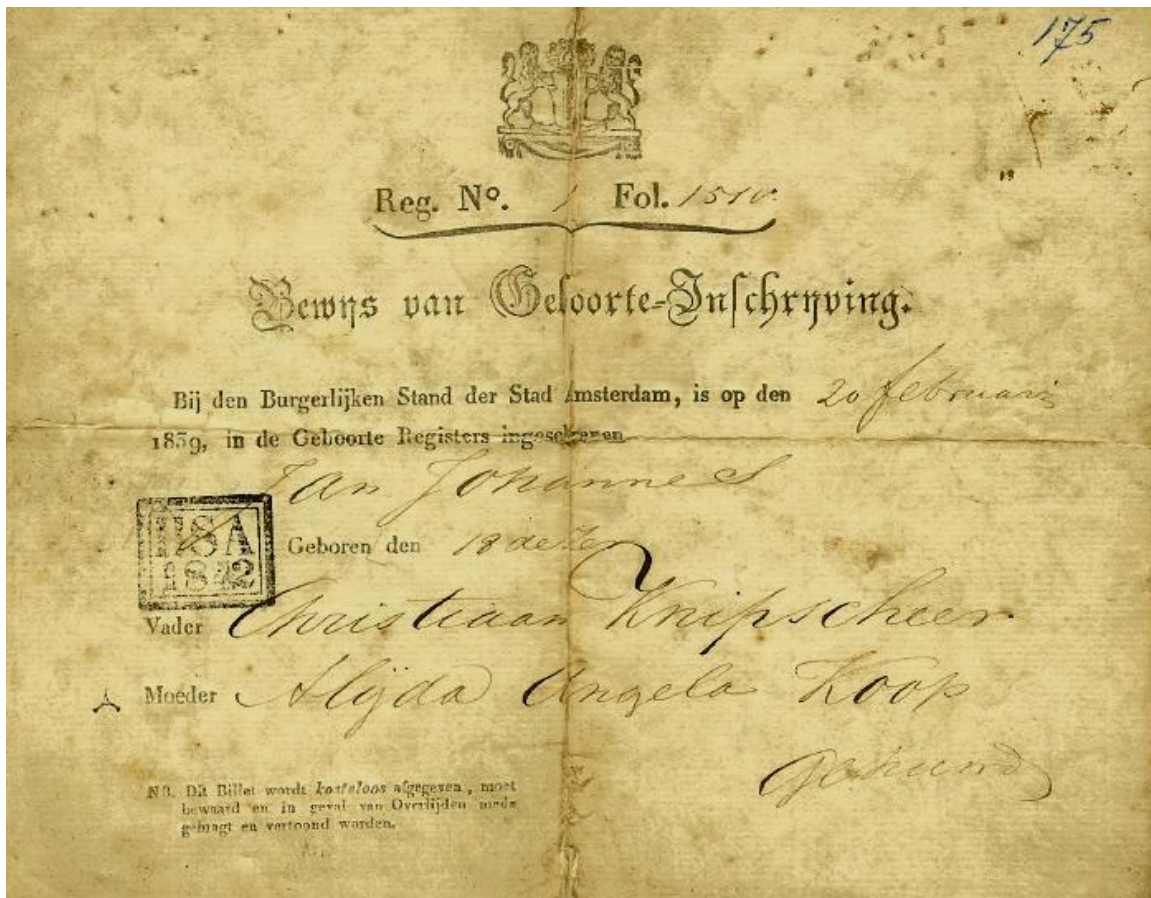
Het is al heel avontuurlijk in Christiaans jonge leventje. Zeilende van Amsterdam naar Dordrecht, van Dordrecht naar Ruhrort, Orsoy, hun thuishaven en dan weer terug naar Rotterdam en zo jaar in jaar uit. Ook zijn oudere broertjes en zusjes zijn geboren op het schip in verschillende plaatsen. Nog één jonger broertje, geboren in Ruhort, en het gezin is compleet aan boord. Verschillende kinderen in dit gezin zijn vermoedelijk weer jong gestorven.

Het is in de tijd dat Napoleon aan de macht is met vele goede bedoelingen. Naast nieuwe wegen komen er ook nieuwe kanalen en verbetering van de havens. De nijverheid bloeit op, maar ondanks dat is er grote armoede in het westen, voornamelijk in de havenplaatsen Rotterdam en Amsterdam.

Als Napoleon in 1812 een aanval op Rusland riskeert, wordt hij verslagen en gaat in 1813 de Oranjevlag weer in top. Prins Willem van Oranje, die naar Engeland was gevlucht keert weer terug en het lijkt er op dat de handel weer aantrekt.

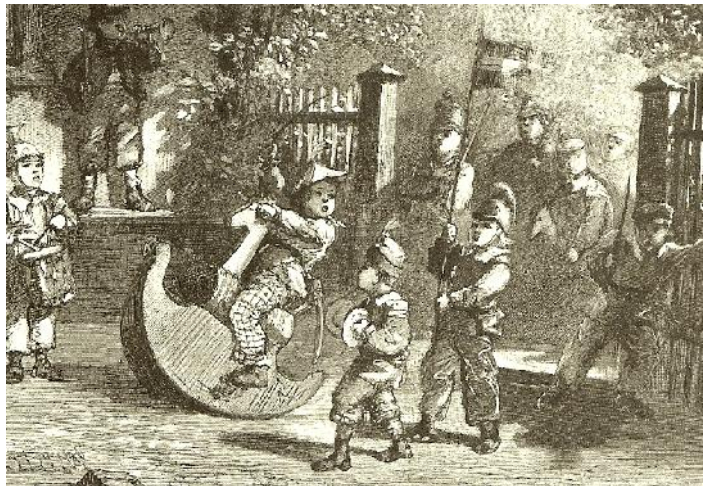
Christiaan is nog jong als hij op een gegeven moment in Amsterdam blijft en scheepsjongen wordt bij schuitenvoerder Martinus Koop in de Amsterdamse havens. Hij komt daarmee in een Katholiek gezin terecht en trekt op met hun 4 jaar oudere dochter Alida. Het is één en al armoede in het gezin Koop. In het begin van de twintiger jaren gaat toch de zon weer een beetje schijnen. Onder Koning Willem I (v.m. Prins van Oranje) worden de waterwegen opnieuw verbeterd en uitgebreid. De Nederlandse Handelmaatschappij wordt opgericht. De stoomvaart is in opkomst en de handel gaat vooruit, maar de armoede blijft. Christiaan is inmiddels zelf schipper, schuitenvoerder in Amsterdam geworden. Als blijkt dat Alida een kind verwacht treedt hij op 5 november 1828 met haar in het huwelijk.

Het is dan ook 3 maanden later, als op 8 februari 1829 een zoontje wordt geboren, **Theodor Ary (171)**. Er is opstand in Amsterdam, armoede en honger. De woningen zijn krap, één kamer met een bedstee, waar vader en moeder met de kinderen in moeten slapen. Kleine kinderen sterven aan de "tering". Nederlanders zijn te traag, ondervoed, krachteloos en onbekwaam om te werken, daarom komen er in die tijd geschoolde gastarbeiders uit Duitsland en Zwitserland, waardoor de armoede nog meer toeneemt. Er worden kinderen te vondeling gelegd of zo maar achtergelaten. De brandewijn stokerijen doen goede zaken, om alle ellende weg te drinken. We weten niet hoe het in die tijd verging in het gezin van Christiaan en Alida, maar ook hier slaat het noodlot toe, doordat zij hun volgende drie kinderen op zeer jonge leeftijd weer moeten afstaan. Zij worden respectievelijk maar 10 maanden, 3 jaar en 9 maanden oud. Eerst in 1839 wordt een 5^e kind geboren, **Jan Johannes (175)** en dan nog in 1841 een 6^e, **Christiaan Franciscus (176)** Zij zullen de armoede overleven.

Doordat vader Christiaan in Amsterdam blijft wordt hij de stamvader van een Amsterdamse Knipscheertak. Alida voedt haar kinderen katholiek op, waardoor de meeste nakomelingen tot aan de dag van vandaag (2009) nog katholiek zijn en nog steeds in de omgeving van Amsterdam wonen.

In de komende jaren ontstaan er veel ziektes door de armoede. Roodvonk en pokken heersen. Aan flarden gedronken maagwanden. Zwerende of ontstoken ogen, bedorven longen en vergroeiingen door ondervoeding. “Trek rode kleren aan en hang rode lappen rond de bedstee”, adviseren de doktoren, als een patiënt roodvonk of pokken heeft. De lichtstralen, door al dat rood gezeefd, krijgen dan extra geneeskundige kracht. Ondanks dat spelen de kinderen wel op straat. “Hollandse jongens”, staat er onder deze houtsnede van F.C.Sierig.

Het is in 1839, dat Nicolaas Beets onder de schuilnaam *Hildebrand* furore maakt met zijn boek *Camera Obscura*. “Gegroet, gegroet, gij vrolijke en gezonde, lustige en stevige knapen” schrijft hij. Het zijn de gezonde jongens waar hij over schrijft. De vele kinderen die in mufte werkplaatsen dag in dag uit sigarenkistjes timmeren, zijn niet zo vrolijk en gezond.

Als katholiek gezin is het in die tijd moeilijk je te handhaven. Slechts heel langzaam komt er verbetering in het leefklimaat in een arbeidersstad als Amsterdam.

Door de oprichting van het dagblad “De Tijd” in 1846 ontstaat er een groepering, die zich ook in de politiek zal gaan manifesteren. Zelfs Koning Willem II, die in 1849 aan een hartkwaal overlijdt, laat zich op het laatste moment nog katholiek dopen.

De kinderen van Christiaan maken een aantal belangrijke ontwikkelingen mee. In 1839 de eerste trein naar Haarlem. In 1850 komen de eerste gaslantarens in de Amsterdamse straten. Tien jaar later de stadsomnibus met een dubbeldekker; de winkel van Sinkel, het eerste warenhuis in Nederland.

Er komen waterventers door de straten met vers water uit de duinen. Onderwijs kan Christiaan zijn kinderen niet laten geven. Daardoor is er veel kinderarbeid, veelal vanaf rond de zeven jaar. Zo gaat Theodor al vroeg als arbeider aan de slag. Dan hier en dan weer daar. Jan wordt opgeleid tot schachtenmaker en Christiaan jr kan ergens in dienst als bediende tegen een zeer karig loontje. Vader Christiaan overlijdt, zoals zovelen in die tijd, helaas op vrij jonge leeftijd. Hij is net 51 jaar geworden. Als Christiaan jr Maria leert kennen en zij van hem in verwachting raakt, zullen haar ouders hun dochter moeten opvangen. Er is nog geen geld en geen huisvesting. In juli 1864 wordt het voorechtelijk kind geboren en het duurt nog negen maanden, voordat zij in het huwelijk treden. Zij erkennen hun zoon **Johannes Christiaan (247)**. Twee jaar later wordt **Johannes Bernardus Theodorus (248)** geboren, zij zullen hem Theo noemen. En weer ruim een jaar later, weer een **Christiaan (249)**.

Ook in dit gezin krijgt men met kindersterfte te maken. In de jaren 1869 en 1872 sterven twee dochtertjes in de leeftijden van 2 maanden en 20 maanden. Christiaan jr en Maria zijn op dat moment nog maar 32 jaar, maar er komen geen kinderen meer. Zij worden resp. 71 en 72 jaar.

In dat zelfde jaar, 1872, trouwt de oudste zoon Theodor, in zijn 43^e levensjaar met de 55-jarige Margaretha Roelofs. Ook zij leven beiden nog tot in het begin van de volgende eeuw, maar het huwelijk blijft wel kinderloos.

Ook Jan is inmiddels gehuwd, en wel op 18 februari in dat jaar met Maria Dingboom. Na zijn leerschool wordt hij inderdaad schachtenmaker, maar nu samen met Maria openen zij een broodwinkel en bezorgt hij brood aan huis.

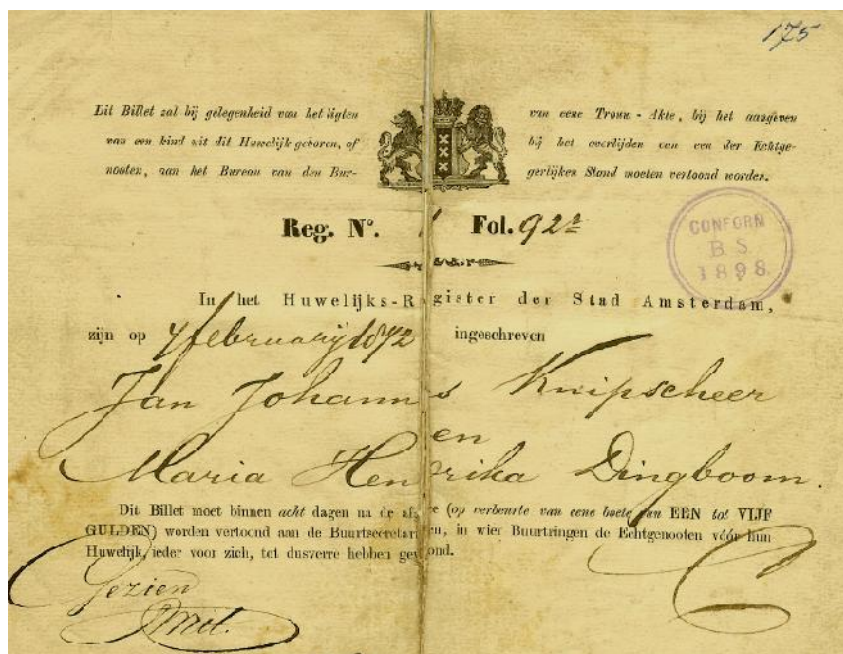
Dat wordt een succes. Het zijn vroege en late uren, maar levert voldoende op om voor die tijd rijk van te kunnen leven.

In januari 1873 wordt in hun huwelijk een zoon geboren, **Johannes Engelbertus Josephus (243)**, en een jaar later,

augustus 1874 een tweede zoon **Josephus Maria Franciscus (244)**. Twee maanden later overlijdt zijn moeder in de leeftijd van 74 jaar, nadat zij 19 jaar weduwe is geweest.

Twee jaar later, op 26 oktober 1876 wordt de derde zoon geboren, **Alphons Dominicus Ignatius Franciscus (245)** en weer 2½ jaar verder hun vierde zoon **Aloysius Franciscus (246)**. Hij wordt Louis genoemd. Dat de zaken in dit bakkersbedrijf voor de wind gaan blijkt wel uit het feit, dat men omstreeks 1892 onderstaande foto van de 4 zonen door een fotograaf kan laten maken.

In de zestiger en zeventiger jaren is de fiets flink in opkomst gekomen. Rond 1870 spreekt men al van een teveel aan fietsen op de weg.

Uiteindelijk wordt er ook eens aandacht geschonken aan de kinderarbeid. Er moet maar eens een wet komen, dat kinderen beneden de twaalf jaar niet meer in dienst mogen worden genomen. Ds. Dr. Abraham Kuyper geeft hierin de doorslag.

Wat maken deze jongens nog meer mee? Het centraal station wordt gebouwd, het rijksmuseum en de koopmansbeurs van Berlage.

Maar ook de opkomst van de S.D.A.P. met Mr. Pieter Jelles Troelstra.

Na het overlijden van Koningin Sophia, de vrouw van Koning Willem III, komen geen van de kinderen in aanmerking voor de troonopvolging. Prins Maurits is al vroeg overleden; Prins Willem ontvreemd van Nederland nadat hij naar Parijs is vertrokken en Prins Alexander is zwak begaafd en lijdt aan vetzucht. Daarom huwt Willem III op 60-jarige leeftijd nog met de jonge Emma van Waldeck-Pyrmont, uit welk huwelijk

op 31 augustus 1880 prinses Wilhelmina wordt geboren. Hiermee stevenen we af op de 20^e eeuw.

Johannes (243) is inmiddels gehuwd op 22 augustus 1895 met Maria Dijkmans. Hij is schoenmaker.

Het zal nog 8½ jaar duren voordat in deze Knipscheertak een eerste kind wordt geboren. Het wordt een dochttertje, dat helaas niet ouder zal worden dan 14 jaar.

Een jaar later, op 19 februari 1905 wordt **Wilhelmus Johannes (350)** geboren. In 1908 weer een zoon, **Johannes (351)**, die de 3 jaar niet zal halen, maar in 1910 een gezonde zoon **Joseph Maria Franciscus (352)** zij noemen hem Jos.

243

En nog geen drie jaar later **Petrus Alphonsus Maria (353)**. Het laatste kind van de vijf, zullen ze gedacht hebben na het overlijden van Johannes in 1911. Beiden zijn nu in hun 40^e levensjaar en druk in de schoenmakerij en met de opvoeding van hun drie overgebleven kinderen, waarvan de oudste al weer 8 jaar is. Er heerst een wapeningswedloop in Europa, waarvan Nederland het slechtst is bewapend. Zij verwachten ook geen problemen en zeker geen oorlog, ondanks de donkere oorlogswolken. In de Balkan heerst de meeste spanning en het is dan ook een Bosnische strijder voor onafhankelijkheid, die de Oostenrijkse Aartshertog Frans Ferdinand in Sarajewo neerschiet.

Het gevolg hiervan is een oorlogsverklaring van Oostenrijk aan Servië. Wat er daarna gebeurt is onvoorstelbaar. Binnen een paar dagen verklaart iedereen de oorlog aan iedereen. België en Nederland blijven neutraal. Dat is Nederland uiteindelijk gelukt, maar België niet. Zij worden door de machtige Duitse troepen geheel ingepakt. Vele Belgische vluchtelingen stromen Nederland binnen en Amsterdam loopt vol. De eerste wereldoorlog is een feit. Net als België, staat ook Nederland machteloos. Er is slechts een zwak leger en onvoldoende materieel. Het blijft echter bij rantsoenering van levensbehoefte middelen, werkloosheid en rouwende vissers, die op de niet neutrale Noordzee worden getroffen gedurende de komende 4 jaar.

Zo plotseling als het is begonnen is het ook weer afgelopen. Als de Duitsers aan het muiten slaan omdat men niet de aanval op Engeland wenst in te zetten, wordt er overal in een uitgehongerd Duitsland gecapituleerd. Na een slag van miljoenen doden en gewonden is het weer vrede en is er gejuich in Amsterdam. Het gezin van Johan en Maria haalt opgelucht adem. Bij ons gelukkig geen oorlog geweest. Jos is acht jaar. Hij loopt de lagere school door en is, of via een toneelschool of rechtstreeks, in de toneelwereld terechtgekomen. Rijk kan je er niet worden, daarom moet er flink worden gesnabbeld op alle gebied. Het is onbekend wat hij in de periode tot 1961 heeft gedaan, maar wel bekend is, dat hij twee maal is gehuwd. Ook is niet bekend of deze huwelijken zijn beëindigd door scheiding of door overlijden van zijn echtgenotes. Beide huwelijken zijn kinderloos gebleven. In 1961 woont hij in Amsterdam in de Overijsselsestraat. In de jaren daarna wordt hij bekend in televisieseries en in die wereld leert hij Mary Druyf kennen. Zij is ladyspeaker en actrice bij het "Goois toneel". Later wordt ze regisseuse in die toneelgroep. In verband met het 40-jarig bestaan van dit toneelgezelschap regisseert zij in 1966 "Op hoop van zegen" van Herman Heijermans.

Op de foto tweede van rechts

Als zij in 1970 naar Arnhem verhuizen gaat zij verder bij het "Arnhemse toneel". Daar blijft zij nog lang bekend, ook na het overlijden van Jos in 1977. Hij wordt slechts 67 jaar. Mary overlijdt in 2000 in haar 82^e levensjaar. Voor zover bekend is ook dit gezin kinderloos gebleven.

Zijn oudste broer Wilhelmus wordt administrateur en huwt in 1941 in Amsterdam met Maria Pels. Hun geluk duurt echter niet lang. Drie jaar later overlijdt Wim in zijn 40e levensjaar en laat hij zijn vrouw achter met drie jonge dochtertjes van 2½ jaar, 1 jaar en de jongste nog geen maand oud, allen oorlogskindertjes: Astrid (451/1), Madeleine (451/2) en Diana (451/3).

Astrid en Diana blijven ongehuwd en wonen beiden in Amsterdam. Astrid echter heeft één zoon op haar eigen naam, **Arthur Johannes Wilhelmus Knipscheer (493/10)** die inmiddels in 1991 voor de tweede keer is gehuwd met de 7 jaar jongere Daniëlle Doevendans, in welk gezin nu twee zonen zijn geboren: **Fernando (680) en Julian (681)**.

Overgrootmoeder, grootmoeder en moeder; Mw. M.H.H. Knipscheer-Pels woont (april 2010) nog steeds in Amsterdam aan de Wittgensteinlaan en leeft daar in haar 101^e levensjaar.

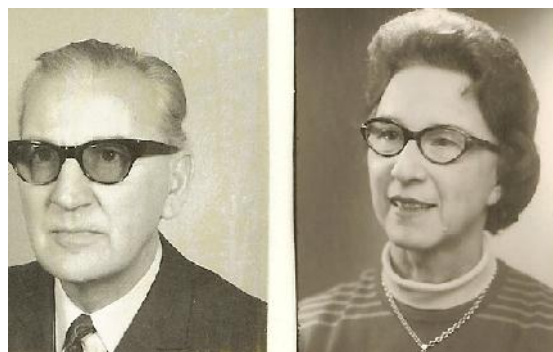
Dochter Madeleine huwt in Utrecht met Ger Mik. Zij koopt daar midden in het centrum een oude niet meer als zodanig in gebruik zijnde kerk, welke ruimte eerst wordt gebruikt voor het opnemen van klassieke muziek en later wordt verbouwd tot een horeca gelegenheid. Madeleine is in 1998 toegetreten tot het bestuur van de Genealogische Vereniging Knipscheer. Zij doet het organisatorische werk. Zij heeft dan ook in 2001 weer een eerste Knipscheer bijeenkomst georganiseerd bij haar in het kerkgebouw. De bedoeling nu is een jaarlijks terugkerende bijeenkomst te organiseren onder de naam “Knipscheerborrel”. Deze naam is later veranderd in “Knipscheermeeting”, dit om duidelijk te maken dat er niet alleen maar geborrel wordt, maar er meerdere activiteiten plaats vinden en vanwege het feit dat er weinig geborrel wordt omdat iedereen nog met de auto naar huis moet en er ook geheelonthouders in de Knipscheerkring bestaan die het gevoel hebben niet welkom te zijn.

Tot op heden (2010) worden er nog immer steeds door haar “Meetings” georganiseerd, steeds op een andere locatie in het land.

353 Piet en Nol

De jongste broer Petrus wordt journalist en huwt in 1937 met Arnolda Schiering uit Duisburg. In dit huwelijk worden een tweetal zonen geboren. Op 7 februari 1945 **Joseph Willem Paul Maria (451/1) (Jos)** en op 15 juni 1947 **Franciscus Petrus Maria (451/2) (Franc)**.

Piet heeft in de zeventiger jaren regelmatig contact gezocht met de archivaris van de Genealogische Vereniging en hem verschillende familiegegevens

JOS KNIPSCHIEER		<p>MIJN VOETBALLLENDE VRIENDJES</p> <p>een ongewoon boek. 20 verslagen die samen 'n jaar uit het leven van zomaar 'n voetbalclub beschrijven. 20 semi-journalistieke meesterwerkjes, van week tot week geschreven. achter elkaar gedrukt veranderen ze waar u bij zit in een verbijsterende roman!</p>
		<p>JOS KNIPSCHIEER (1945) schrijft flapteksten en beoordeelt manuskripten voor een uitgeverij schrijft sportverslagen voor o.a. de Volkskrant. debuteerde als dichter in Avenue Literair. dit is zijn romandebuut.</p>

toegezonden. De journalistiek en het schrijven zullen de jongens zeker van hun vader hebben overgenomen. In de zestiger jaren begint Jos flapteksten te schrijven en manuscripten te beoordelen voor een uitgeverij. Ook schrijft hij sportverslagen voor o.a. de Volkskrant. Hij debuteert als dichter in Avenue Literair. Met de uitgave van “Mijn voetballende vriendjes” maakt hij zijn romandebuut. Op 22 april 1971 treedt hij in het huwelijk met Els van Rossum. Met zijn broer Franc start hij in 1976 de uitgeverij: “In de Knipscheer”. Jos begint met de uitgave van een programmatisch periodiek “Mandala”. Dit is een grenzeloos literair tijdschrift. Zijn aandacht trekt voornamelijk naar Latijns Amerika, maar ook naar het Caribische gebied en Afrika. Later gaat zijn

persoonlijke belangstelling ook uit naar Noord-Amerikaanse auteurs. Verder gaat de interesse van de broers uit naar de jonge schrijvers in de voormalige koloniën. Verschillende schrijvers van de Antillen en Aruba vinden onderdak bij “In de Knipscheer”. Zo rolt boek na boek literaire werken van de persen. Jos is uit het echte uitgevershout gesneden. Hij raakt snel enthousiast als je over een nieuw project spreekt, misschien wel eens te enthousiast. Daardoor moet hij wel eens schrijvers teleurstellen. Echter op een gegeven moment brengt de uitgeverij een dusdanige hoeveelheid titels, die nauwelijks renderen, waardoor “In de Knipscheer” in de verdrukking komt tussen de grotere uitgeverijen.

1976 oprichting "In de Knipscheer"

Verschillende goed lopende auteurs stappen over naar de Bezige Bij en Arbeiderspers en zo wordt Jos getroffen door de concurrentie, waardoor zijn doorzettingsvermogen sterk op de proef wordt gesteld. Bovendien is hij dan al 20 jaar nierpatiënt, waardoor hij regelmatig in het ziekenhuis aan de dialyse ligt. Het wordt een uitputtingslag en zo stapt hij aan het begin van de jaren '90 uit de uitgeverij. Hij begint een klein poëziefonds en komt toch weer even voor redactioneel begeleidingswerk terug bij "In de Knipscheer", die door zijn broer Franc is voortgezet. Maar dan krijgt hij plotseling een hersenbloeding en zo komt een einde aan zijn welgevulde, maar qua gezondheid o zo broze leven. Drie dagen na zijn 52^e verjaardag overlijdt hij. Hij is zonder meer de belangrijkste uitgever van Caribische literatuur – en daarbinnen van Surinaamse literatuur – die Nederland ooit gekend heeft.

'Onze lezers zijn avontuurlijke lezers. Mensen die niet afgaan op water in de toptien staat, maar verrast willen worden door een boek.' Dat zei **JOS KNIPSCHER** in 1986 in een interview naar aanleiding van het tienjarig bestaan van de door hem en zijn broer Franc opgerichte uitgeverij In de Knipscheer. Deze week overleed Jos Knipscheer op 52-jarige leeftijd.

1986 was een mooi jaar voor Jos Knipscheer. Het feest van het tienjarig bestaan van de uitgeverij kreeg extra glans door de toekenning van de Nobelprijs voor de literatuur aan de Nigeriaanse schrijver Wole Soyinka, die in Nederland door Knipscheer werd uitgegeven. 'Eens in de tien jaar een Nobelprijs met je fonds, dat moet er toch inzitten', meende Knipscheer toen.

De broers Knipscheer gaven vooral werk uit van indische schrijvers en auteurs uit Derde Wereldlanden, zoals in Afrika en het Caribisch gebied. In het fonds zaten ook enkele Nederlandse schrijvers, onder wie Marion Bloem.

Wij zijn allemaal bedroefd door het plotselinge overlijden van onze liefste

JOS KNIPSCHER

mede-oprichter van Uitgeverij In de Knipscheer

Moedig droeg hij zijn ziekte en samen genoten wij intens van elkaar en van het leven. Jos werd 52 jaar.

Els Knipscheer-van Rossem

Zohra

Ulco

Gilbert, Nona, Gwennie

P. A. M. Knipscheer

Franc en Anja

Cosmo, Casper

10 februari 1997

Bovenover 148

1025 JZ Amsterdam

Uitgeverij:

Singel 450

1017 AV Amsterdam

U kunt afscheid nemen van Jos op donderdag 13 februari 1997 van 19.00 tot 19.45 uur in Uitvaartcentrum Zuid, Fred. Roeskestraat 91 te Amsterdam.

De crematie vindt plaats op vrijdag 14 februari 1997 om 10.45 uur in crematorium Velsen, Duin en Kruidbergerweg 2-4 te Driehuis-Westerveld.

6/51/1

*Jos Knipscheer

451/2 Frank en Anja

De geschiedenis van 'In de Knipscheer' is het verhaal van een marginaal uitgeverijtje dat in vijftien jaar uitgroeit tot een kleine, succesvolle uitgeverij. Op het hoogtepunt is er de ambitie groter te worden, maar die wordt gedwarsboemd door een bijkans duizelingwekkende opeenvolging van zowel zakelijk als emotioneel ingrijpende tegenslagen.

Met een gezonde dosis idealisme beginnen de broers Franc en Jos Knipscheer in 1976 een uitgeverij aan het Korte Spaarne in Haarlem. In de Knipscheer presenteert zich uitdrukkelijk als multiculturele uitgeverij. Dat is in die tijd nieuw - en niet altijd gemakkelijk. Maar met schrijvers als Leon de Winter, die debuteert bij 'de Knip', Craig Strete en later Astrid Roemer, Alice Walker en Edgar Cairo kunnen de broers hun bedrijfje goed in de markt zetten.

De werkruimte aan het Korte Spaarne wordt al snel te klein. In 1980 verkast het bedrijf naar een groter pand aan de Haarlemse Schouwteslaan. Het blijft allemaal goed gaan en eind jaren '80 komt, met het rumoer dat de Maximalen - een aantal jonge auteurs die bij 'In de Knipscheer' publiceren - veroorzaakt, ook de ambitie nog verder door te groeien.

Franc: „Die ambitie hebben we heel even gehad. Om die reden zijn we in 1989 met de uitgeverij verhuisd naar Amsterdam, naar een pand aan de Singel. Dat had ook te maken met de nierziekte van Jos, die het toen al niet meer redde om dagelijks van Amsterdam naar Haarlem te reizen. We wilden hem er zo lang mogelijk bij houden. Maar al vrij snel kwamen we erachter dat het niet lukte door te groeien. Wij hadden de Maximalen, maar die gingen tenonder aan hun eigen succes. Die groep schrijvers, onder wie René Huigen, Pieter Boskma en Koos Dalstra kreeg het niet voor elkaar uit te groeien tot een serieuze schrijversgeneratie. Het werd duidelijk dat we een kleine uitgeverij zouden blijven. Daar had ik op zich geen moeite mee, het gaat mij erom dat we goede boeken uitgeven.”

KLAP OP KLAP

Vanaf dat moment komt het familiebedrijfje in zeer onrustig vaarwater. Met zes, zeven mensen in dienst in een te ruim en duur jasje is één ding. Maar dan ook nog achter elkaar de nodige klappen moeten incasseren is iets anders. De eerste klap komt al snel. De uitgeverij gaat voor vele tienduizenden gulden het schip in, doordat ze wordt meegeleid in het faillissement van een vrouwen-uitgeverij, die een imprint van 'In de Knipscheer' in bruikleen heeft. Vervolgens gaat de gezondheid van Jos Knipscheer achteruit. Met zijn overlijden begin 1997 verliest de uitgeverij een belangrijke steunpilaar.

Dan wil het niet lukken de gekoesterde Afrikaanse Bibliotheek - die de uitgeverij weliswaar veel goodwill heeft opgeleverd,

maar tegelijkertijd altijd een verliespost is - te verkopen aan het Koninklijk Instituut voor de Tropen. Franc: „Zo'n reeks - er zijn vijftig titels in verschenen - kun je je als kleine uitgeverij niet permitteren. Dat moet gesubsidieerd worden. We waren heel ver met het K.I.T. maar door een wijziging in het subsidiebeleid van het ministerie van ontwikkelingsamenwerking, ging dat niet door. Dat werd medio 1998 duidelijk. Daardoor hebben wij de redacteur van die reeks per 1 januari 1999 als laatste - de anderen waren al weg - van de loonlijst moeten schrappen. Hij is echt slachtoffer geworden van alle ontwikkelingen. En de reeks is ter ziele. Al geven we natuurlijk wel nog titels uit die eigenlijk in de serie terecht hadden moeten komen. We willen de contractuele verplichtingen gewoon nakomen en bovendien passen de titels prima in ons fonds.”

Deze zakelijke teleurstelling is nog niet verwerkt als Franc's echtgenote Anja, die de volledige administratie van het bedrijf doet en de zetterij, ziek wordt. Er volgt een lijdensweg van zes operaties. Franc: „Pas toen in juni 1999 bleek dat Anja niet voor de zevende keer onder het mes hoefde, konden we gaan kijken hoe we weer groei in de uitgeverij konden krijgen.”

GEEN JANKVERHAAL

Knipscheer vertelt het allemaal zakelijk en nuchter, hij wil vooral geen jankverhaal vertellen. „Maar het leek af en toe inderdaad op zelfkastijding. We hebben drie jaar op halve kracht gedraaid. Ik merkte dat zowel bij de boekhandel als bij de media het beeld ontstond dat het slecht met ons ging. Maar we

hebben alleen maar minder titels uitgegeven. Tja, dan wordt vanzelf de aandacht in de media en de omzet in de boekhandel minder. Maar ik heb nog steeds het gevoel dat we serieus genomen worden. Ik heb wel eens geprobeerd aansluiting te vinden bij een grotere uitgeverij, maar ben nu blij dat dat niet gebeurd is. De kans dat je wordt opgeslokt is dan levensgroot aanwezig. Ik wilde mijn auteurs niet op het spel zetten, met het risico dat ze buitenspel zouden komen te staan. Kijk, schrijvers als Alice Walker en Maryse Condé blijven wel overeind in een grotere uitgeverij, maar wij koesteren ook de minder goed verkopende Boeli van Leeuwen en Hugo Pos.”

De uitgeverij heeft dus niet gekozen voor schaalvergroting, maar voor consolideren, zegt Knipscheer. Toch is een aantal auteurs overgestapt naar andere uitgeverijen. „Het klinkt misschien onbegrijpelijk, maar dat heeft deels ook met Jos te maken. Nadat hij eind '93 had terug getrokken als uitgeefdirecteur, bleef hij als adviseur contacten onderhouden met zijn auteurs. En hij stelde zich daarin heel onafhankelijk op. Hij keek vooral naar wat het beste was voor de auteur, binnen of buiten de uitgeverij. Dus tegen sommigen zei hij ronduit dat ze beter naar een ander konden overstappen; heel kenmerkend voor Jos. Astrid Roemer is zo naar De Arbeiderpers gegaan en Alfred Binney naar Contact, maar de laatste is inmiddels weer terug, net als Ephimenco. Ik heb indertijd natuurlijk wel op mijn manier geprobeerd om ze binnen te houden, maar ja auteurs die gericht zijn op groei, moet je niet aan je willen binden als jij die groei niet aankan. Je moet gelijke tred houden.”

We hebben drie jaar geleden na het overlijden van Jos wel even overwogen te stoppen. Maar we dachten al meteen dat we daarvoor niet waren begonnen. Hij de pijp uit en wij het bijtje erbij neergooien? Nee, dat nooit. We hebben toen besloten om op afgeslankt niveau en met zoveel mogelijk plezier verder te gaan. Plezier is belangrijk, dat slaat terug op je auteurs. We wisten toen natuurlijk nog niet dat - door de klappen die nog moesten komen - we nog een stapje terug moesten doen. Ook daardoor hebben we ons niet gek laten maken. We wilden onszelf de tijd gunnen onze sores op een rijtje te zetten. Tot de helft terug gaan, één aanbieding

per jaar om te laten zien dat je er nog bent en zoeken naar een nieuw evenwicht en een nieuwe start.

We hebben onszelf veel ontzegd. We zijn heel diep gegaan om de uitgeverij overeind te houden. Ophouden is definitief en onafgemaakt... we wilden het afmaken. En ja, dan kregen we een nieuw boek in de brievenbus en dat vonden we dan weer erg de moeite waard. Het is een wisselwerking. Onze auteurs lieten ons niet in de steek en wij wilden onze auteurs niet laten vallen. En vergeet niet, we zijn van meet af aan eigenwijs geweest en anti-modieus - koppig bijna. Maar, het had niet veel langer moeten duren...

Of onze geschiedenis een typisch verhaal is van de wet van de remmende voorsprong? Tja, dat zou kunnen, maar daar heb ik nooit mee gezeten. Natuurlijk waren wij de eerste uitgeverij die echt de nadruk legde op het multiculturele. Maar we hebben nooit een monopoliepositie op dat punt willen hebben. Wilden buitenlandse schrijvers op wie wij een oogje hadden naar een andere uitgeverij, prima, dan hoefden wij het niet te doen. Ik denk wel dat we zeker door toedoen van Jos vele wegen hebben geopend voor veel schrijvers, anderen zijn daar goed op ingestapt, dat is prachtig. En wij worden nog steeds serieus genomen. Dat komt ongetwijfeld ook doordat wij nog steeds keuzes maken op basis van wat wij zelf interessant vinden. We kijken pas in tweede instantie naar de haalbaarheid. Ja, ook onze titels worden - net als bij collega uitgevers - door de trend van hypen in de media deels genegeerd. Maar welke titels het wel of niet redden, het blijft onvoorspelbaar. Je komt elke keer weer voor verrassingen te staan."

CIRKEL

De druk is van de ketel. Franc Knipscheer heeft een groot bedrijfspand aan de Lange Herenvest in Haarlem, waar hij niet alleen de hele uitgeverij kan runnen, inclusief opslag, maar ook met zijn gezin woont. „We zitten hier nu nog wat anoniem, met alleen een bordje op de deur dat onze aanwezigheid verraaft. Er zit overigens een leuk verhaal achter dit pand. Er zat hier een vernis- en gominrichting, een bedrijfje dat onder meer boekomslagen maakte. De eigenaar herinnerde zich dat hij het eerste boek van Leon de Winter had gedaan, hij wist de oplage nog! Het gaf me een soort gevoel dat de cirkel rond is.

We gaan nu eerst onze positie terugwinnen, het aantal boeken per jaar verdubbelen. De eerste stap die we hebben gezet is dat we weer een externe vertegenwoordiger hebben. Dat heb ik de afgelopen jaren ook zelf moeten doen. We werken nu met zelfstandige redacteur en free lancers, maar hopen op termijn ook in de uitgeverij weer iemand extra in dienst te kunnen nemen.

En we willen ons straks net als vroeger uitdrukkelijk als Haarlemse uitgeverij presenteren. Niet alleen door mee te doen aan boekenmarkten en andere culturele evenementen, maar ook door hier in huis presentaties te organiseren en lezingen. We hebben dat vroeger ook veel gedaan, menigeen zal zich *One World Poetry* nog kunnen herinneren. De afgelopen jaren heb ik me verstoppt, ik had ook geen zin in dat soort dingen. Maar nu verheug ik me erop weer een beetje die rol te gaan spelen."

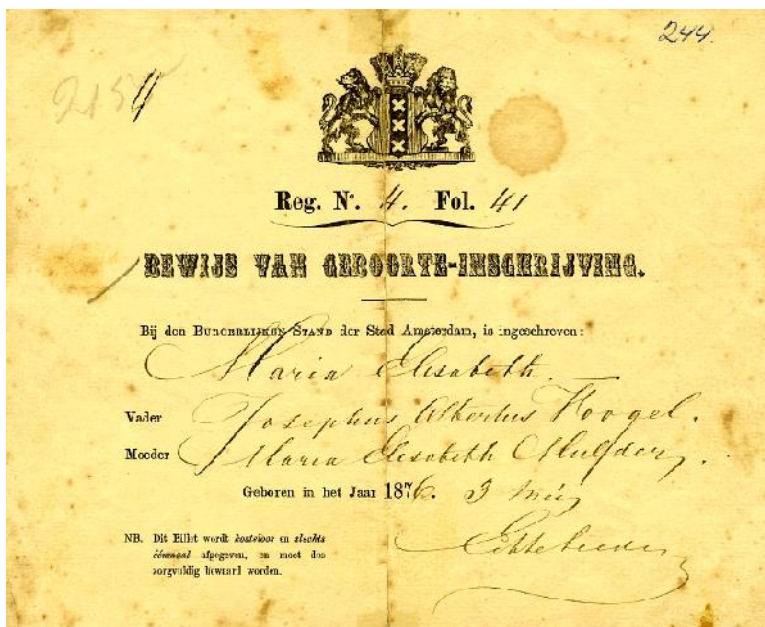
Dit is de krant van 15 april 2000 met als aankondiging “Nieuwe start na grote tegenslagen”. Uitgeverij “In de Knipscheer” terug naar af en terug in Haarlem. In beider gezinnen komen stamhouders voor, zodat een uitbreiding van de Knipscheerstamboom gewaarborgd is.

We gaan weer terug naar de kinderen van Jan de schachtenmaker en Maria Dingboom. Joseph (244) begint na de lagere school als wijnkoper. In die tijd leert hij Maria Voogel kennen met wie hij, nadat zij in mei 1900 in het huwelijk treden, samen een sigarenwinkel opstart in de Westerstraat. Het lijkt even goed te gaan. Een tweetal gezonde dochters worden geboren, resp. in maart 1901 Maria (355) en in juli 1902 Josephina (355).

Amsterdam in de 2^e helft 19^e eeuw

Was het nog een te kort aan ervaring of kan Maria het niet meer aan met hun twee kleine kinderen? We weten het niet, maar in ieder geval moeten zij de winkel in 1902 weer opgeven. Hij gaat in loondienst bij de melkinrichting Neerlandia (het latere VAMI). Het jaar 1903 is weer een onrustig jaar in Amsterdam. Ontevredenheid over de lonen, waardoor stakingen in de havens en uit solidariteit komen er landelijke spoorwegstakingen. Oproer in Amsterdam. Op het Damrak voert de marechaussee een charge uit. Het leger komt er aan te pas om plunderslaars tegen te gaan. Later blijkt de staking als geheel mislukt omdat de stakingskas uiteindelijk niet kan voldoen aan de nodige financiële ondersteuning van de stakers. Deze heftige periode van arbeidsonrust kent vele gevolgen. Eén daarvan is dat men tot het inzicht komt dat een goed georganiseerde arbeidersbeweging noodzakelijk is om de rechten van de arbeiders te waarborgen. De oprichting van het NVV wordt een feit. Bij Neerlandia gaat het werk gewoon door en in die zin heeft Joseph weinig last van de staking. In die jaren groeit zijn gezin gestadig met weer een tweetal dochters in de jaren 1903 Johanna (356) en 1904 Geertruida (357). Dan wordt het toch een zware tijd voor dit gezinnetje en de enige houvast voor Joseph is, dat hij een vaste werkgever heeft. Zijn jongere broer Alphons daarentegen is los werkman en hinkt van de één naar de ander. Hij heeft Cornelia Kelvink leren kennen, maar zij hebben nog geen geld om samen verder te gaan. Hun jongste broertje Louis, al een tijdje ernstig ziek, overleeft deze tijd van armoede en ziektes niet. Hij sterft op 7 juli 1904.

Als in 1906 een vijfde kindje in het gezin van Joseph en Maria wordt geboren, is het een stamhouder. Op 1 september 1906 wordt **Josephus Albertus Franciscus (358)** geboren.

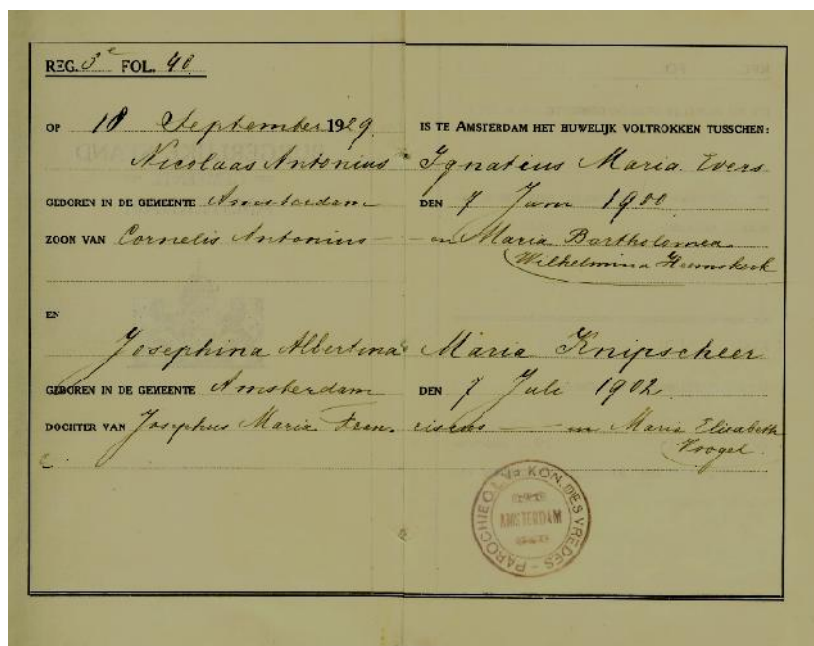
Hierna komen er in dit gezin nogmaals een tweetal dochtertjes. In 1907 Annie (359) en in 1910 Catharina (360). In dat zelfde jaar treedt zijn jongere broer Alphons in het huwelijk met Cornelia Kelvink. In welk gezin een jaar later naamgenoot **Alphonsus Dominicus Ignatius Franciscus (361)** wordt geboren. Na hem wordt dit gezin nog verrijkt met 4 dochters, maar daarvan is verder niets meer bekend. Van Alphonsus is bekend, dat hij in 1939 huwt met Sara Louise en dat ook hun oudste zoon weer wordt vernoemd naar vader en grootvader **Alphonsus Dominicus Ignatius Franciscus (454/2)**. Die huwt in 1989 met Albertina van Leeuwen en zij wonen met hun dochtertje Claudia in Almere. Zijn broer **Johannes Anthonius (454/3)** woont met zijn vrouw Judy in Hoorn. Zij hebben een zoon en een dochter, waarvan verder niets bekend is. Zusje **Sarah Louise (454/4)** woont met haar echtgenoot in Gramat Le Lot in Frankrijk. Hun jongste broer **Franciscus Aloysius (454/5)** woont met Trudy en hun zontje Dave ook in Almere. (Deze laatste gegevens zijn bekend in 2002). Stamhouders voor de toekomst zijn er in deze tak in ieder geval.

We gaan weer terug naar het gezin van Joseph en Maria en zijn inmiddels in 1919 beland, 17 jaar nadat zij hun sigarenwinkel hebben opgegeven. Wellicht toegerust met wat meer kennis over de tabaksindustrie trekken zij de stoute schoenen aan en starten opnieuw een sigarenwinkel in de v.d. Helststraat en later, met wat hulp van de kinderen, nog een filiaal in de Pienemanstraat. Een streng katholiek gezin, waarin alle kinderen opgroeien. Joseph is lid van het comité Eucharistisch congres van de afdeling Amsterdam. Zijn kinderen krijgen een perfecte opvoeding en komen allen ook goed terecht in de maatschappij. Dochter Maria huwt in 1922 met Johannes Wenting, een accountant. Een van hun dochters heeft de Genealogische Vereniging Knipscheer in de zestiger jaren nog geholpen met de verzorging van de buitenlandse correspondentie. Zij woont in Zoetermeer en verzorgt de vertalingen. Dochter Josephina, zij wordt Jos genoemd, huwt in 1929 met een ambtenaar Nico Evers.

Na 6 jaar gaat dit huwelijk al weer mis. Het wordt echter eerst ontbonden 4 weken vóór het overlijden van haar echtgenoot. Na haar lagere schoolopleiding studeert Jos boekhouden, handelskennis en Frans en neemt zij privé les Engels. Met al deze kennis begint zij in 1937 een pension in de Joh. Vermeerstraat 83. Echter tot september 1940. Daarna werkt ze gedurende 8 1/2 jaar op kantoor van een sigarenfabriek. Hierna verzorgt zij 35 jaar lang de administratie van een firma in woninginrichting.

Naast haar werk doet zij nog vrijwilligerswerk als verzorgster bij Sociale zaken. Aldaar jubileert zij (25 jr.)

Na de scheiding cq overlijden van haar man is ze penningmeester geworden van de RK bejaardensoos St. Agnes, A'dam. Zij is een liefhebster van klassieke muziek en bezit een grote platenkollektie. Na gewoond te hebben in de Westerstraat, Quellijnstraat, Korte Leidschedw.str., Vrolijkstraat, 3e Oosterparkstraat, 2e Jan Steenstraat, 1e v.d. Helmstraat, Pienemanstraat, Woubruggestraat, Joh. Vermeerstraat, Joh. Verhulststraat en Westermarkt, is het laatst bekende adres (v.a. 1963) Sophialaan 38I te Amsterdam.

Op dit laatste adres woont ze bij haar zusje Hanna, nadat daar haar zwager in 1962 is overleden.

Jos heeft een ex libris laten maken van het Brabantse familiewapen, doelend op haar persoonlijke liefde voor muziek en boeken. Ook is zij enthousiast lid van de Genealogische Vereniging in de jaren '60 en '70.

Wilt U bij alle correspondentie en giro-overschrijvingen

DIT NUMMER →

vermelden. Dit voorkomt vergissingen.

Controleert u ook de gegevens in de kaart. Wat ontbreekt gelieve u te melden aan:

De Archivaris
L. D. Knipscheer, Nildier v Dorplann 40, telefoon 01856-723, Zuid-Bejerland.

Penningmeester: G. Knipscheer, Slednorstraat 26, telefoon 0/0-652876, Den Haag.

Postgiro: 377584 2.977.090
Un. Geneal. veren. Knipscheer
Den Haag

Bewijs van Lidmaatschap

STAMBOOM NR. 355 197

KNIPSCHER

Genealogische Vereniging van het Nederlands Geslacht „KNIPSCHER“
Oprichting 15 januari 1939

Johanna (Hanna) huwt in 1927 met Willem van Tellingen, winkelier, in welk gezin 5 kinderen bekend zijn.

Geertruida huwt in 1934 met winkelier Joseph Croin.

Annie huwt in 1932 een kleermaker, Cor

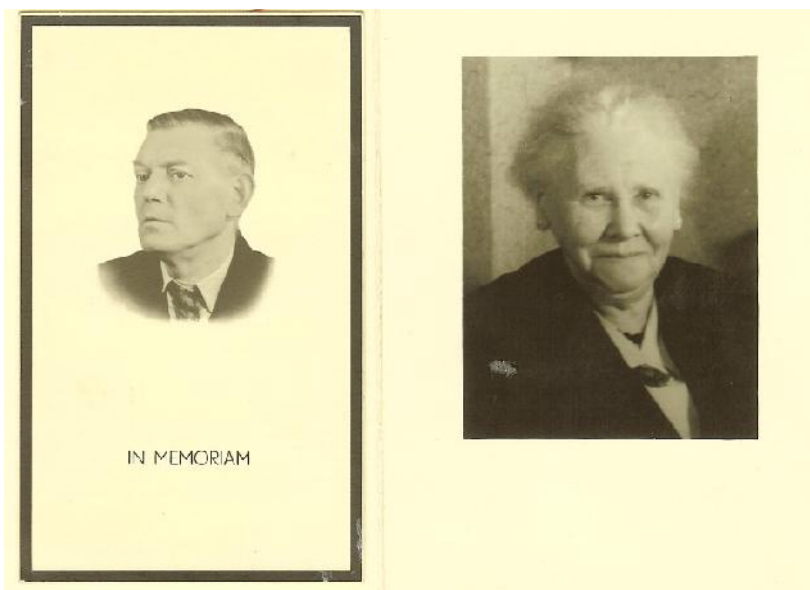
Sieverding, in welk gezin 5 kinderen bekend zijn. De jongste dochter Catharina huwt in 1936 met Anton Heyke, coupeur. Bij hen is één dochter bekend.

De enige zoon en stamhouder, Joseph, huwt op 28 augustus 1930 met Johanna Vredeveltdt.

Het gaat goed met het gezin Joseph en Maria. Als Joseph in 1926 in contact komt met de Brabantse pastoor Cornelis Knipscheer, wordt hij gegrepen door diens onderzoekwerkzaamheden in de Knipscheer archieven. Naast de zoektochten van apotheker Hermanus, een naamgenoot uit een geheel andere Knipscherentak, wil Joseph toch wel eens weten hoever hij van deze, wellicht neef, verwijderd staat. Hij wordt enthousiast en zoekt in Amsterdam op zijn kosten de bevolkingsregisters af. Zij

hebben samen met hun gezin twee wereldoorlogen overleefd, maar kort na de bevrijding in 1945 wordt Joseph ziek. Het worden moeilijke jaren voor Maria. Met de toewijding en liefdevolle zorg, waarmee zij als een andere Maria haar Joseph omringt, troost ze hem en geeft hem sterkte. Joseph overlijdt in zijn 75^e levensjaar op 11 maart 1949 in de Gijsbrecht Bekkersstichting aan de Postjesweg. Maria blijft achter, stil en verlangend naar hem, die eens haar steun is geweest. Zij leeft nog 13 jaar in deze eenzaamheid, maar van de kinderen ontvangt ze alle liefde in deze tijd. Zij wordt 86 jaar en overlijdt op 3 oktober 1962.

Zoon Joseph (358) gaat in de autohandel. Hij wordt chef verkoop bij een autobedrijf in Den Haag.

In oktober 1931 wordt in dit gezin van Joseph en Johanna een eerste kindje geboren, een zoon **Ronald Jean Joseph Laurent (452)** en in mei 1933 een dochter Yvonne Johanna Maria Josephine (453). Het zijn geen gemakkelijke jaren. Crisisjaren over de gehele wereld dus ook in Nederland, werkloosheid alom. Mussert heeft een nieuwe politieke partij opgericht, de NSB, en in Berlijn sticht communist Marinus v.d. Lubbe diverse branden. Hij wordt opgepakt bij de brand van het Rijksdaggebouw en gaat in januari 1934 op het schavot. Het wordt 1936; op 22 juli wordt weer een dochter geboren: Theophila Joanna Maria Christina (454). Dit is ook het jaar waarin de verloving plaats vindt van Prinses Juliana met de Duitse Prins Bernard. De Nederlanders staan, gezien de huidige toestand in de wereld, in beginsel wat afstandelijk tegenover deze Duitse Prins. Nederland is toch neutraal? Wat kan ons dan gebeuren. Maar de WO II wordt een feit en Nederland moet buigen. Het is eerst na de bevrijding in 1945, dat er in december van dat jaar nog een dochter wordt geboren: Germaine Johanna Maria Theophila (454/1). Het gaat goed met al deze kinderen. Theophila gaat na de lagere school naar de middelbare meisjesschool van de zusters van Liefde in Leiden. Daarna gaat zij naar de kweekschool van dezelfde congregatie in Tilburg. Vanaf 1955 staat Phil voor de klas in hetzelfde schoolgebouw in Loven. Ze begint in een 3^e klas met 48 meisjes. Haar eerste salaris, handje contantje uitbetaald bedraagt 234 gulden. Veertig jaar later is het een veelvoud daarvan. Veertig jaar lang is juffrouw Phil Knipscheer verbonden aan deze katholieke basisschool Loven in Tilburg. Sinds die tijd heeft ze aan pakweg 1200 leerlingen les gegeven.

Ze wordt adjunct-directeur van Loven. Ook verzorgt zij het secretariaat bij de heroprichting van de Genealogische Vereniging Knipscheer in de zestiger jaren en

is sinds 2002 weer actief in deze vereniging. Zij verzorgt de verzending van felicitaties.

Van haar oudere zusje Yvonne is minder bekend. Zij is in 1956 gehuwd met J. van Buitenen, met wie zij in België woont. Haar jongste zusje Germaine kiest ook voor het onderwijs. Zij is docente Nederlands in het middelbaar onderwijs in Delft. Gehuwd met Will Lutz. Samen hebben ze tevens een galerie aan de Oude Delft. Een drietal dagen uit het leven van Germaine ziet er als volgt uit:

Vrijdag 9 februari.

7.00: Will roept! Het zalige bed uit, ontbijten en wegwezen. Onderweg zetten wij altijd Classic FM op. Die muziek geeft je de illusie dat het een rustige zondagmiddag is en niet vrijdagochtend 8 uur in de spits. Illusie. Een vriendin vertelde mij dat haar ouders van Amsterdam naar een provinciestad moesten verhuizen. Pa was dominee. In Amsterdam gingen ze zondags altijd naar het Concertgebouw, maar in dat nieuwe stadje bestond zoiets niet. Wat deden ze? Grandioos. Zij luisterden zondagmiddag altijd naar een concert op de radio, kleedden zich daarvoor alsof ze uitgingen en als er pauze was op de radio, hielden zij ook pauze door in de tuin te gaan wandelen. Als er onverhoopt tijdens het concert gebeld werd, zei het dienstmeisje: 'meneer en mevrouw zijn naar het concert.' Dit vind ik getuigen van grote allure.

9.05: 5 havo. Zalig. Zij kijken altijd zoals ik mij voel: 'wat doe ik hier, ik hoor in mijn bed.' Ze hebben dan van die wollige bedgezichten.

9.55: Dalton in de nis met Kieke Arlman: begeleiding van grote en kleine konijnen, ze zijn intelligent, maar moeten op het juiste spoor gezet worden. De nis heeft dan iets van een huiskamer. Toen ik jaren geleden in Nijmegen op kostschool zat, hadden wij veel contact met het jongenscollege. De eindexamenklassen hadden een eigen villa, naast de school.

Daar konden leerlingen een soort thuis creëren: oude, lekkere, comfortabele stoelen, draken van schemerlampen en een boekenkast met veel boeken. De nis doet me daar een beetje aan denken. Als Dalton wat meer ruimte had, zou ik dat hier ook wel willen.

10.45: Pauze, babbelen, lol en/of een serieus gesprek.

11.15-12.55: 4v, 5v, 6v. Leuk en gezellig, af en toe wat labbekakken die ik aan hun staart moet trekken, maar het zijn wel aardige labbekakken. Ik vind september in het nieuwe schooljaar altijd even slikken als ik zie dat bepaalde leerlingen niet meer bij mij zitten, maar ja: that's life.

12.55: Lokaal en nis opruimen voor vanavond.

14.00: Will haalt me op. 's Morgens was de galerie nog leeg en toen ik thuiskwam was hij volledig ingericht. Fantastisch werk van Margreet Bouman. Thema: portret/masker als drager van de binnen- en buitenwereld van de mens. Zondagmiddag is de opening.

15.00: Boodschappen besteld. Stukje herlezen van de Ontdekking van de Hemel.

17.00: We hebben vroeg gegeten: groente-omelet.

18.15: Door Ineke Verpoorten opgehaald. Onwerkelijk 's avonds op school. TL-licht is dan zo hard.

18.45: Mezelf in de nis gezet. Grote, lelijke, maar toch gezellige schemerlamp aangedaan en maar twee TL-buizen. Merkte aan sommige ouders dat ze zich heel behaaglijk bij de schemerlamp nestelden. Ik geniet van ouders die zo bewust en kritisch een school voor hun kind uitzoeken. Volgens mij vindt de selectie al buiten de school plaats. De meeste ouders en kinderen hebben al iets Daltonachtigs in hun blik. Een jongen van 11 jaar, een 'man' van weinig woorden, maar met een open, stoute blik, zei alleen maar: 'Het is hier goed.' Dat was ik met hem eens.

22.00: Met Ineke Verpoorten naar huis. Nog even gezapt op TV en als een beer in bed geknort. Will kwam later thuis, moest naar een verjaardag.

Zaterdag, 10 februari.

8.30: Dit is niet goed. Zaterdag om 8.30 op, normaal sudder ik nog in bed, terwijl Will zich doecht en luistert naar de radio: Martin Ross, over literatuur, boekbesprekingen. Enerzijds een onmogelijke man, anderzijds heel bevlogen en hij leest zich het leplazerus, daar hou ik van.

9.00: Ontbijt in de keuken, aankleden en weg.

10.00: Peter de Jonge stond klaar om mij op te halen.

10.15: Op school een sigaret gerookt in de rookserre. Weer een onwerkelijk gevoel, zaterdag op school. Iedereen had even die ontheemde blik.

10.45: Op naar nis 227. Het buitengebeuren werkt mee. Zon overal. De sfeer klopt en is zoals hij altijd is, natuurlijk niets opgeklopt. Een ouder stelde een terecht zakelijke vraag: 'Wat is de meerwaarde die Dalton heeft te bieden?' Ik denk de flexibiliteit en diversiteit hier op school. Docenten en leerlingen zijn er in allerlei soorten en maten. Natuurlijk hebben wij begeleiding op alle fronten, hebben wij een science-lab, hebben wij computers, internet etc. Maar ik vind dat zoiets als toiletten: ze moeten er vanzelfsprekend zijn en moeten uitmuntend functioneren, maar de vele soorten wegen die je kunt bewandelen om ergens te komen en de ruimte die daarvoor gegeven wordt, is van essentieel belang.

14.00: Voldaan naar huis. Bij leerlingen en docenten zag ik dezelfde blik.

14.30: Even met Will gebabbeld over school. Hij vertrok naar Haarlem voor een opening van een tentoonstelling van een kunstenaar van ons.

15.30: Weer stukje herlezen in de Ontdekking. Stukje geschreven (althans begin gemaakt) voor een recensie van het Filmhuis.

18.30: Will terug. Nieuw pastarecept gemaakt, eenvoudig maar zalig, met o.a. verse dragon. Eindelijk even rustig samen. Ik hou niet van dit soort zoef-zoef weekenden.

20.30: Film bekeken van Lars van Trier. 'Breaking Waves', een ontroerende film. Gemaakt volgens Dogma '95: zonder special effects, eenvoudig en sober.

22.30: Bezoek vrienden. Konden zondag niet op de opening komen.

Kwamen de tentoonstelling bekijken.

23.30: Ze de deur uitgegooid, begrepen ze.

Zondag 11 februari

10.00: Het aloude ritueel. Gelukkige vandaag wel. OVT op de VPRO radio. Ontbijt op bed.

12.00: De laatste hand leggen aan de tentoonstelling die 's middags geopend wordt.

14.00: Lunchen even nog lekker rustig.

15.30: Langzaam druppelen de mensen binnen.

16.30: Stampvol, praten, kijken, praten etc. Wel aangenaam

18.00: Met kunstenaar en vriend en Will en ik bij de Italiaan gegeten. Over 't werk, leven en allerlei zaken gepraat. We gingen als de laatste gasten weg.

23.30: Allebei het bed ingerold!

Germaine Knipscheer

Ronald is de enige stamhouder. Hij volgt de HBS-B in Den Haag, St.Aloysiuscollege, waarvoor hij in juli 1950 zijn diploma behaalt. In december 1958 behaalt hij aan de Rijksuniversiteit in Leiden zijn artsendiploma. Daarna wordt hij reserve Kapitein Arts. In dat zelfde jaar huwt hij op 25 oktober met Arnolda Jeukens. Hij studeert verder voor specialist Gynaecologie aan de R.K. Universiteit in Nijmegen van 1960 tot 1965. Op 4 maart 1960 wordt er in hun gezin een dochter geboren: Birgitta Theophila (493/15) zij noemen haar Birgit. In die tijd doet hij een promotie onderzoek naar Megaloblastaire anaemie in de zwangerschap. Ook in die zelfde periode wordt er in Nijmegen nog een zoon geboren op 29 november 1962: Henricus Clemens (493/16). Hij wordt Haye genoemd.

Na zijn opleiding is hij verbonden als gynaecoloog aan het Bethlehem ziekenhuis te Den Haag. In 1971 gaat hij naar Groningen. Aan de Rijksuniversiteit komt hij in de specialisatie als Oncoloog/Gynaecoloog.

Vanaf 1973 verbindt hij zich aan het 'Onze Lieve Vrouwe Gasthuis' in Amsterdam als niet universitair A opleider. In 1984 wordt hij hier stafid gynaecologieobstetrie belast met oncologie chirurgie. Het kan haast niet missen, dat kinderen in een doktersgezin ook medicijnen gaan studeren, wellicht aangemoedigd door hun pa. Birgit heeft inmiddels ook kennis gekregen aan Karel van Tuijl, waarmee zij op 7 september 1984 in het huwelijk treedt.

Ook Haye heeft tijdens zijn studie Ria Lanphen leren kennen en huwt haar op 27 mei 1988.

Als Ron 7 jaar later zijn 60^e levensjaar bereikt besluit hij gebruik te maken van de v.u.t. Na deze vervroegde uittreding in oktober 1991 neemt hij direct aansluitend daarop deel aan een missie naar Indonesië en wordt hij betrokken bij de onderhandelingen die hebben geleid tot een ondertekening van een Memory of Understanding tussen de directie van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis te Amsterdam, het ziekenhuis waar hij tot voor kort nog werkte, en de deken van de Medische Faculteit van de Gadjah Mada Universiteit van Yogyakarta. In die Memory of Understanding worden verschillende praktische zaken geregeld over uitwisseling van personeel, kennis en ervaring.

Tevens voert Ronald nog missies uit voor de PUM (Programma Uitzending Managers), o.a. naar Malawi (Afrika) en naar Krynica (Polen). Daarbuiten krijgt hij tevens in 1994 van het O.L.V.Gasthuis nog een opdracht om in Indonesië de contacten met opgebouwde relaties weer nieuw leven in te blazen. Een tegenslag voor hem in dat jaar is, dat zijn vrouw van hem gaat scheiden. Voor het Ministerie van Buitenlandse zaken wordt hij naar Suriname uitgezonden i.v.m. de 4-jaarlijkse evaluatie van de zgn. RLA-regeling (Regeling laag frequente aandoeningen). Dat betekent, dat de Surinaamse bevolking uit Suriname voor medische hulp in aanmerking kan komen indien de aandoening met eenmalige hulp te behandelen is en dit niet in Suriname kan gebeuren. De kosten worden uit de ontwikkelingsgelden bekostigd onder supervisie van het Ministerie van Buitenlandse zaken. In zijn werkzame periode werkt hij ook nog twee maanden op St. Maarten en in die periode heeft hij tevens de meeste andere Antilliaanse eilanden bezocht. Hij is daardoor goed geïnformeerd over de lokale en politieke situaties in Indonesië, in Suriname en in de Antillen.

Een belangrijk deel van zijn dagtaak in de periode 1992-1997, is een onafhankelijk voorzitterschap van het bestuur en de leden van 28 verzorgingstehuizen in Gooi- en Vechtstreek.

In vele vergaderingen bereikt hij met vele anderen, dat zorgaanbieders voor de ouderenzorg in Gooi- en Vechtstreek in één regionale organisatie worden verenigd.

In 1999 komt hij in contact met de Genealogische Vereniging Knipscheer. Hij had daarvoor al eerder belangstelling getoond, maar de tijd ontbrak hem om zich daarin verder te verdiepen.

Nu heeft hij wat meer tijd en stelt hij zich beschikbaar als: **voorzitter van onze Genealogische Vereniging 'Knipscheer'**.

Birgit is na haar opleiding in de medicijnen apotheker geworden. Karel is vice-president bij Philips International. Zij wonen in Eindhoven met hun in 1988 geboren zoon Sander (e.e.a. bekend in 1988).

Haye heeft de richting van zijn vader gekozen en is in Amsterdam gaan studeren voor het specialisme Gynaecologie. Na de geboorte van hun eerste dochtertje Sofie (1080) in december 1990 hebben daarna respectievelijk in 1992 en 1994 een tweetal kindertjes het leven niet mogen behouden. Uiteindelijk heeft Sofie op 19 juli 2005 alsnog een broertje gekregen, een stamhouder **Bas (1083)** en op 27 september 2006 nog een zusje Vera (1084). Deze kinderen zijn geboren in een derde partnerschap van Haye met Marsha Thoolen.

120 Christiaan Ary Knipscheer & Alida Angela Koop

- 171 **Theodor Ary** (II/9)(V246/247HH)(Zv120)
A * 08.02.1829 te Amsterdam RK
 + 04.02.1911 te Amsterdam
 oo 31.07.1872 te Amsterdam
 Margaretha Roelofs
 * 02.02.1817 te Amsterdam
 + 26.04.1908 te Amsterdam
 Kinderloos.
- 172 **Gerrit Johannes Nicolaas** (II/9)(V249/247HH)(Zv120)
A * 31.01.1831 te Amsterdam RK
 *d 15.02.1831 te Emmerich
 + 01.12.1831 te Amsterdam
- 173 **Johanna Maria Elisabeth** (II/9)(V250/247HH)(Zv120)
A * 04.06.1834 te Amsterdam RK
 + 23.07.1837 te Amsterdam
- 174 **Johannes Gerardus** (II/9)(V251/247HH)(Zv120)
A * 13.05.1836 te Amsterdam RK
 + 27.02.1837 te Amsterdam

- 175 **Jan Johannes** (II/9)(V247/247HH)(LK)(Zv120)
A Schachtenmaker.
 * 18.02.1839 te Amsterdam RK
 + 09.07.1920 te Amsterdam
 oo 07.02.1872 te Amsterdam
 Maria Hendrika Alida Dingboom
 * 06.10.1839 te Amsterdam
 + 03.02.1922 te Amsterdam
 Er zijn 4 kinderen bekend. (243-246)
- 243 **Johannes Engelbertus Josephus**
A Schoenmaker (II/10)(VI306/247HH)(LK)(Zv175)
 * 14.01.1873 te Amsterdam
 + 28.05.1935 te Amsterdam
 oo 22.08.1895 te Amsterdam
 Maria Alberdina Dijkmans
 * 05.05.1872 te Sappermeer
 + 16.11.1951
 Er zijn 5 kinderen bekend. (349-353)
- 349 **Maria Johanna** (II/11)(VII276/248HH)(Dv243)
A * 25.01.1904 te Amsterdam RK
 + 26.08.1918 te Amsterdam
- 350 **Wilhelmus Johannes (Wim)**
A (II/11)(VII277/248HH)(Zv243)(LK)
 Administrateur
 * 19.02.1905 te Amsterdam RK
 + 17.05.1944 te Amsterdam
 oo 29.01.1941 te Amsterdam
 Maria Hubertine Helena Pels
 * 27.02.1909
 Er zijn 3 dochters bekend (451/3-451/5)
- 451/3 **Astrid Petronella Maria Johanna** (Dv350)(LK)
A * 27.08.1941 te Amsterdam
 ongehuwd
 Zij heeft 1 zoon op haar eigen naam 'Knipscheer' (493/10)
- 493/10 **Arthur Johannes Wilhelmus** (Zv451/3)(LK)
A * 28.02.1963 te Amsterdam
 oo1 ?
 oo2 05.07.1991 te
 Daniëlle Doevendans
 * 22.08.1970 te Amsterdam
 Er zijn 2 kinderen bekend. (680 en 681)
- 680 **Fernando Lorenzo** (Zv493/10)(LK)
A * 03.12.1995 te Amsterdam

- 681 **Julian Carlos** (Zv493/10)(LK)
A * 27.06.1998 te Amsterdam
- 451/4 **Madeleine Henriëtte Maria** (Dv350)(LK)
A * 14.04.1943 te Amsterdam
- oo 11.09.1981 te Utrecht
Ger Mik
* 11.07.1946
- 451/5 **Diana Johanna Regina** (Dv350)(LK)
A * 24.04.1944 te Amsterdam
- oo ? te
Dick van der Velden
* 10.02.1946
- 351 **Johannes Antonius** (II/11)(VII278/248HH)(Zv243)
A * 15.06.1908 te Amsterdam RK
+ 13.02.1911 te Amsterdam
- 352 **Joseph Maria Franciscus (Jos)**
A acteur/dressmaker (II/11)(VII279/248HH)(Zv243)(LK) RK
* 17.11.1910 te Amsterdam
+ 23.11.1977 te Arnhem
oo1 ? o/o of + ?
oo2 ? o/o of + ?
oo3 ?
Margje Druif (Mary)
Ladyspeaker/actrice/regisseuse
* 29.09.1919 te Alkmaar
+ 11.11.2000 te Velp
- 353 **Petrus Alphonsus Maria** (II/11)(VII280/248HH)(Zv243)(LK)
A Journalist RK
* 20.06.1913 te Amsterdam
+ 15.04.2002 te Zandvoort
oo 24.03.1937 te Amsterdam
Arnolda Anna Schiering
* 26.03.1910 te Duisburg(D)
+ 16.05.1992 te Zandvoort
- Er zijn 2 kinderen bekend. (451/1 en 451/2)
- 451/1 **Joseph Willem Paul Maria (Jos)**(III449/248HH)(Zv353)(LK)
A Schrijver/Dichter/Journalist
* 07.02.1945 te Amsterdam
+ 10.02.1997
oo 22.04.1971
Els van Rossum
* 25.08.1944
- Er is 1 dochter(493/5)

493/5 **Zohra** (Dv451/1)(LK)
A * 09.02.1971

451/2 **Franciscus Petrus Maria(Franc)** (VIII450/248HH)(Zv353)(LK)
A * 15.06.1947 te Amsterdam

oo 19.03.1969
 Loes Hollink
 * 25.09.1946
 o/o in 1978
 ss Anja Brandse
 * 09.06.1955

Er is 1 zoon bekend uit het eerste huwelijk. (493/8)

En 1 zoon uit de samenleving (493/9)

493/8 **Cosmo Kilian** (Zv451/2)(LK)
A * 18.07.1971

493/9 **Casper Anders** (Zv451/2)(LK)
A * 23.04.1985 te Haarlem

244 **Josephus Maria Franciscus**
A Sigarenwinkelier (II/10)(VI307/248HH)(LK)(Zv175)
 * 12.08.1874 te Amsterdam RK
 + 11.03.1949 te Amsterdam
 oo 16.05.1900 te Amsterdam
 Maria Elisabeth Voogel
 * 03.05.1876 te Amsterdam RK
 + 03.10.1962 te Amsterdam
 Er zijn 7 kinderen bekend. (354-360)

354 **Maria Hendrika Josephina**
A (II/11)(VII341/248HH)(Dv244)(LK)
 * 14.03.1901 te Amsterdam RK
 + 21.06.1988 te Amsterdam
 oo 23.11.1922 te Amsterdam
 Johannes Theodorus Wenting
 Accountant
 * 09.12.1897 te Amsterdam RK

355 **Josephina Albertina Maria (Jos)**
A (II/11)(VII342/249HH)(LK)(Dv244)
 * 07.07.1902 te Amsterdam RK
 + 17.10.1988 te Amstelveen
 oo 18.09.1929 te Amsterdam
 Nicolaas Antonius Ignatius Maria Evers
 Ambtenaar
 * 07.06.1900 te Amsterdam RK
 o/o juni 1968 (+ 14.07.1968)

356 **Johanna Maria Alberdina** (II/11)(VII343/249HH)(Dv244)(LK)
A * 12.08.1903 te Amsterdam
 + 19.11.1970
 oo 11.10.1927 te Amsterdam
 Willem Hermanus van Tellingen
 Winkelier
 * 21.05.1901 te Amsterdam
 + 02.12.1962 te Amsterdam

357 **Geertruida Maria Josepha** (II/11)(VII344/250HH)(Dv244)(LK)
A * 06.08.1904 te Amsterdam RK
 +
 oo 24.05.1934 te Amsterdam
 Josephus Victor Croin
 Winkelier
 * 23.07.1902 te Den Haag RK
 + 07.01.1949 te Amsterdam

358 **Josephus Albertus Franciscus** (II/11)(VII345/250HH)(Zv244)(LK)
A Autohandel, chef verkoop.
 * 01.09.1906 te Amsterdam RK
 + 26.08.1974 te Den Haag
 oo 28.08.1930 te Amsterdam
 Johanna Maria Louisa Gijsberdina Vredeveldt
 * 04.06.1908 te Amsterdam RK
 + 14.12.1995 te Tilburg

Er zijn 4 kinderen bekend. (452-454/1)

452 **Ronald Jean Joseph Laurent (Ron)**
A Gynaecoloog (Zv358)(LK)(II/12)(VIII341/250HH)
 * 17.10.1931 te 's-Gravenhage RK
 oo 25.10.1958
 Arnolda Marie Hendrike Jeukens
 * 16.12.1933
 o/o 29.06.1994
 s/s ?
 Ria ?

Er zijn 2 kinderen van hem bekend. (493/15 en 493/16)

493/15 **Birgitta Theophila** (Birgit) (Dv452)(LK)
A Apotheker
 * 04.03.1960 te Den Haag
 oo 07.09.1984 te Huizen(NH)
 Karel Geert v. Tuijl
 Vice President bij Philips Int.
 * 19.05.1957

493/16 **Henricus Clemens (Haye)** (Zv452)(LK)
A * 29.11.1962 te Nijmegen
 oo1 27.05.1988 te ?
 Ria Lanphen
 * 24.05.1962
 o/o 12.1996
 oo2 29.06.2001 te ?
 Daniëlla Visser
 o/o ?
 ss3 ? te ?
 Marsha Thoolen
 Er zijn 5 kinderen bekend. (1080-1084)

1080 **Sofie** (Dv493/16)(LK)
A * 20.12.1990 te ?

1081 **Klaartje** (Dv493/16)(LK)
A * 27.07.1992 te ?
 + 02.11.1992 te ?

1082 **Bram** (Zv493/16)(LK)
A * 01.01.1994 te ?
 + 02.01.1994 te ?

1083 **Bas** (Zv493/16)(LK)
A * 19/07/2005 te ?

1084 **Vera** (Dv493/16)(LK)
A * 27.09.2006 te

453 **Yvonne Johanna Maria Josephine** (Dv358)(LK)
A (II/12)(VIII342/250HH)
 * 29.05.1933 te 's-Gravenhage RK
 + 2001 te Haacht(België)
 oo 1956
 J.M. van Buitenen
 o/o 1968

454 **Theophila Joanna Maria Christina** (Dv358) (LK)
A (II/12)(VIII343/250HH)
 Lerares
 * 22.07.1936 te 's-Gravenhage RK

454/1 **Germaine Johanna Maria Theophila** (Dv358)(LK)
A docente
 * 10.12.1945 te Den Haag
 ss ?
 W. Lutz

359 **Annie Elisabeth Maria** (II/11)(VII346/250HH)(Dv244)(LK)
A * 07.12.1907 te Amsterdam RK
 + 16.07.1972 te Amsterdam
 oo ?
 Cornelis Johan Sieverding
 Kleermaker
 * 12.02.1907 te Amsterdam

360 **Catharina Maria Hendrika** (II/11)(VII347/251HH)(Dv244)(LK)
A * 17.02.1910 te Amsterdam RK
 oo 19.11.1936 te Amsterdam
 Anthonius Johannes Heyke
 Coupeur
 * 05.08.1910 te Amsterdam

245 **Alphons Dominicus Ignatius Franciscus**
A Los werkman. (II/10)(VI308/251HH)(Zv175)
 * 26.10.1876 te Amsterdam RK
 + 01.05.1958 of 1959
 oo 28.12.1910 te Amsterdam
 Cornelia Geertruida Agatha Kelvink
 * 07.05.1881 te Amsterdam
 + ?

Er zijn 5 kinderen bekend. (361-365)

361 **Alphonsus Dominicus Ignatius Franciscus** (Zv245)(LK)
A (II/11)(VII281/251HH)
 * 26.10.1911 te Amsterdam RK
 + 11.11.1988 te Amsterdam
 oo 09.08.1939 te Amsterdam
 Sara Louise van de Wijgerd
 * 23.11.1914
 + 18.10.1996

Er zijn 4 kinderen bekend. (454/2-454/5)

454/2 **Alphonsus Dominicus Ignatius Franciscus** (Zv361)(LK)
A * 28.09.1942 te Amsterdam
 oo 24.03.1989 te ?
 Albertina Cornelia Helma Elizabeth v.Leeuwen
 * 18.03.1949 te ?

Er is 1 dochter bekend (670)

670 **Claudia Rianne** (Dv454/2)(LK)
A * 03.05.1989 te ?

- 454/3 **Johannes Anthonius** (Zv361)(LK)
 A * 14.03.1946 te Amsterdam
 oo 20.12.1973 te ?
 Judy Wigman
 * 29.01.19?? te ?
 Er zijn 2 kinderen bekend (671 en 672)
- 671 **Patrick** (Zv454/3)(LK)
 A * 01.07.1977 te ?
- 672 **Yolanda** (Dv454/3)(LK)
 A * 02.12.1980 te ?
- 454/4 **Sarah Louise** (Dv361)(LK)
 A * 27.11.1948 te Amsterdam
 oo **10.06.1995 te ?**
 Karel v.d. Veer
 * 29.06.19?? te ?
- 454/5 **Franciscus Aloysius** (Zv361)(LK)
 A * 02.06.1955 te Amsterdam
 oo 27.03.1991 te ?
 Gertrude Johanna Stoete
 * ? te ?
 Er is 1 zoon bekend (673)
- 673 **Dave** (Zv454/5)(LK)
 A * 06.09.1991 te ?
- 362 **Cornelia Geertruida Agatha** (Dv245)
 A * 17.06.1913 te Amsterdam (II/11)(VII282/251HH)
 RK
- 363 **Agatha** (II/11)(VII283/251HH)(Dv245)
 A * 02.08.1916 te Amsterdam RK
- 364 **Johanna Jacoba** (II/11)(VII284/251HH)(Dv245)
 A * 14.01.1920 te Amsterdam RK
 + 10.03.1920 te Amsterdam
- 365 **Constanca Francisca** (II/11)(VII285/251HH)(Dv245)
 A * 18.10.1921 te Amsterdam RK
- 246 **Aloysius Franciscus** (II/10)(VI309/251HH)(Zv175)
 A * 14.04.1879 te Amsterdam RK
 + 07.07.1904 te Amsterdam

176 **Christiaan Franciscus** (II/9)(V248/252HH)(Zv120)
A Bediende.

* 03.12.1841 te Amsterdam RK
 + 22.08.1912 te Amsterdam
 oo 26.04.1865 te Amsterdam
 Maria Sofie Beelman
 * 13.12.1841 te Amsterdam
 + 15.09.1913 te Amsterdam

Er zijn 5 kinderen bekend. (247-251)

247 **Johannes Christiaan** (II/10)(VI365/252HH)(Zv176)
A Pakhuisknecht

* 08.07.1864 te Amsterdam RK
 + 07.05.1897 te Amsterdam
 oo 19.07.1888 te Amsterdam
 Petronella Outmeyer
 * 26.06.1869 te Amsterdam
 + ?

Er zijn twee kinderen bekend. (366 en 367)

366 **Aaltje** (II/11)(VII349/252HH)(Dv247)
A * 12.01.1889 te Amsterdam RK
 + 03.01.1891 te Amsterdam

367 **Maria Sophia** (II/11)(VII350/252HH)(Dv247)
A * 14.06.1896 te Amsterdam RK
 + ?
 oo 17.12.1913 te Amsterdam
 Hendrikus Cornelis Scholten
 * 13.12.1888 te Amsterdam
 + ?

248 **Johannes Bernardus Theodorus** (II/10)(VI367/252HH)(Zv176)
A Los werkman

* 24.05.1866 te Amsterdam RK
 + ?
 oo 22.08.1895
 Jacoba Heus
 * 07.12.1858 te Ouder Amstel
 + ?

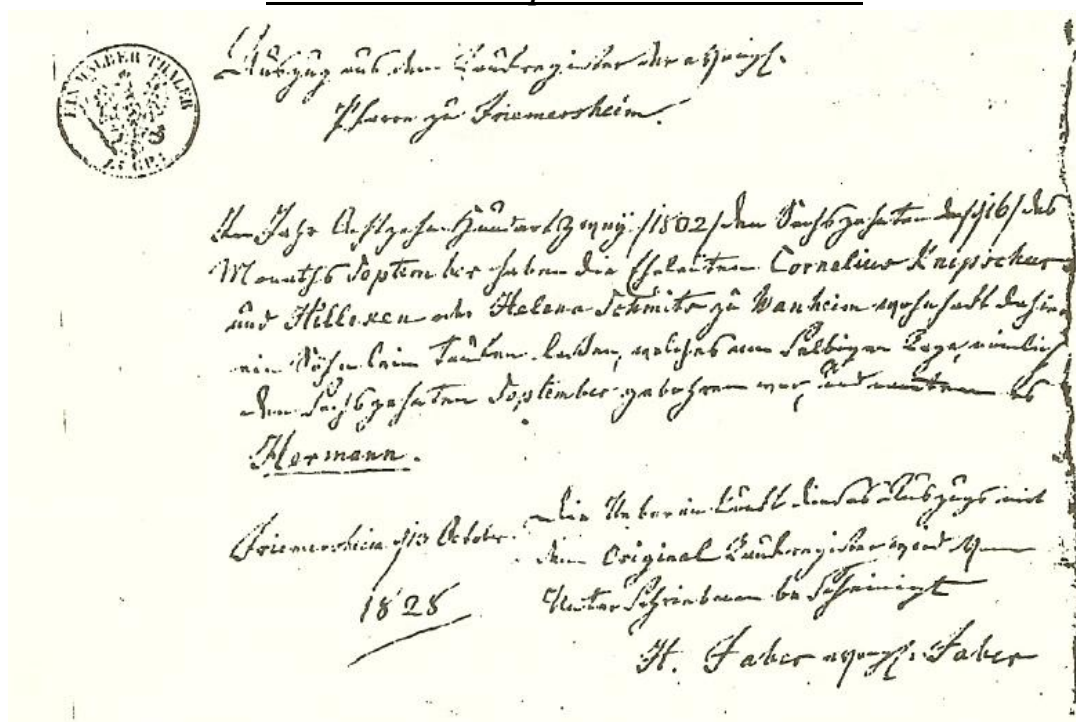
Er is 1 zoon bekend. (368)

368 **Johannes Bernardus Theodorus** (II/11)(VII351/252HH)(Zv248)
A

* 14.07.1896 te Amsterdam
 + 25.07.1896 te Amsterdam

Vervolg van blz. 102

MÜLHEIM

164/13 Hermann Knipscheer & Maria Driescher

Dit is de notitie in het doopboek van Friemersheim, waar Hermann is gedoopt op 16 september 1802. Hij zal de stamvader worden van een Duitse tak, waarin de naam Knipscheer verder zal worden geschreven met **pp**. In het huidige jaar 2009 leven er nog steeds nakomelingen van deze stamvader. Het verhaal begint in de twintiger jaren van de negentiende eeuw. Hermann is meester kleermaker in Mühlheim en leert in die tijd Maria kennen. Als in het voorjaar van 1828 blijkt, dat Maria in verwachting is, zullen ze moeten voortmaken om in het huwelijk te treden. Dat gebeurt dan op 18 oktober in Mühlheim a/Ruhr en dan wordt op 15 december zoon **Wilhelm (229/17)** geboren in Mühlheim-Speldorf. In dit gezin worden hierna in de periode van 1830 tot 1839 nog een viertal kinderen geboren, waarvan maar weinig bekend is. Hermann in 1830; sterft vermoedelijk op jonge leeftijd. Van Anna, geboren in 1834 is nog bekend dat zij is gehuwd. Hermann, geboren in 1836, is op 25-jarige leeftijd in Luxemburg gesneuveld en van Helene, geboren in 1839, weten we, dat zij na haar huwelijk met Hermann Wischmann, samen naar Amerika zijn geëmigreerd. Wilhelm is dus de enige stamhouder in dit gezin. Vader Hermann is niet oud geworden. Hij overlijdt op 45-jarige leeftijd en laat Maria achter met 4 jonge kinderen. Zij is 77 jaar geworden.

229/17 Wilhelm Knipscheer & Helene Kirkes

Ja, in 1852, op 10 april huwt hij met Helene in Mühlheim-Speldorf. Hij is dagloner en ook hier blijkt weer dat dit huwelijk snel moet worden geregeld. Met de geboorte van een eerste zoon **Hermann (334/47)** op 25 mei 1852 volgt daarna een rijk gezin met kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Voorzover bekend is de naam Knipscheer nooit officieel gewijzigd in Knippscheer, maar zal dit vermoedelijk verkeerd zijn genoteerd in de huwelijksakte. Nog een tweetal zonen volgen respectievelijk in 1855 en 1857, **Wilhelm Friedrich (334/48)** en **Friedrich Heinrich (334/49)**. Daarna volgt een dochter Helene in 1861, waarna wederom nog een tweetal zonen in 1864 en 1873, **Karl (334/51)** en **Ernst (334/52)**. Er is over de meeste Duitse gezinnen, voortgekomen na het huwelijk van Wilhelm en Helene weinig of niets bekend, maar we zullen de nakomelingen van deze vijf zonen stuk voor stuk, voorzover iets bekend, volgen tot in deze tijd.

334/47 Hermann Knippscheer & 1^e Luise Mai, 2^e NN Otto

Hermann huwt op 10 juni 1876 met de 30-jarige Luise Mai. Dit wordt een gezin, waarin vreugde, maar ook de nodige tegenslagen te verwerken zijn.. Het begint allemaal zo goed met de geboorte van hun eerste zoon **Wilhelm (395/47)** en daarna een dochter, drie zonen, nog een dochter en nog een zoon in de periode tot en met 1885. Maar in die tijd is wel zoon **Ferdinand (395/51)**, geboren in maart 1882, na 15 maanden weer overleden. Van de twee dochters weten we, dat zij zijn gehuwd, maar verder niets bekend. Ook de tweede zoon **Hermann (395/49)**, wordt niet oud. Hij overlijdt, onbekend waaraan, op 15-jarige leeftijd. Ook de nog laatste twee zonen uit dit huwelijk worden niet oud. **Friedrich (395/54)** wordt slechts 20 jaar en **Robert Karl (395/55)**, geboren op 14 oktober 1889 overlijdt weer binnen 9 maanden. Zijn moeder is dan 3 weken na deze geboorte al overleden.

Als Hermann na ruim een half jaar voor de tweede keer in het huwelijk treedt, worden er nog een tweetal gezonde kinderen geboren: **Ernst Karl (395/56)** en Helene (395/57). Van Helene weten we, dat zij is gehuwd, maar verder is niets meer bekend. Ernst sneuvelt tijdens de eerste wereldoorlog in Dünaburg.

Zoon **Gerhard (395/53)**, wordt Lok-machinist bij de Rijksspoorwegen, huwt in 1913 met Auguste. Van de twee uit dit huwelijk voortgekomen zonen zijn geen kinderen meer bekend. Van **Helmut (481/36)**, geboren in 1914, is bekend, dat hij in 1940 is gesneuveld tijdens de tweede WO. Van **Kurt Knippscheer (481/37)**, geboren op 6 oktober 1921 is nog bekend, dat hij in 1973 in de Duisburgerstrasse in Mülheim-Speldorf woonde. Gerhard wordt niet ouder dan 66 jaar.

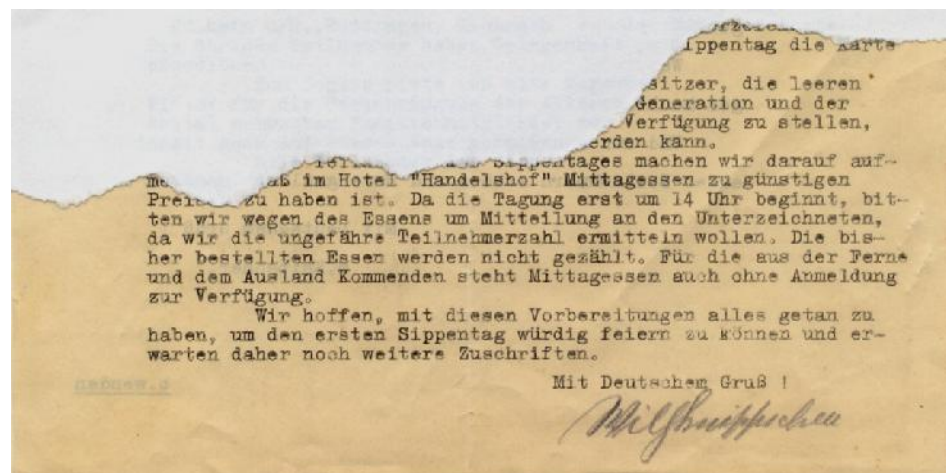
Zoon **Gustav (395/50)** wordt schrijnwerker en huwt in 1902 met Johanne. Dit gezin brengt zeven kinderen voort in de periode van 1901 tot en met 1912, drie dochters en vier zonen. De meeste van deze kinderen zijn later gehuwd, waaronder zeker een tweetal zonen, maar er zijn geen nakomelingen bekend, hoewel het zeer goed mogelijk is, dat die er wel zijn. Gustav sneuvelt echter in 1917 tijdens de eerste wereldoorlog in Zlocow (Galizien) en laat vrouw met 7 kinderen achter.

Van de oudste zoon **Wilhelm (395/47)** is meer bekend. Hij is in ieder geval de stamvader van nog één bekende Knippscheer in 2005. Wilhelm is geboren op 18 september 1876, wordt houtbewerker en huwt in december 1900 met Wilhelmine Momm. Niet veel geluk in dit gezin. De eerste twee zonen overlijden kort na hun geboorte. Dan een dochter Louise Knippscheer, waarvan bekend is dat zij later is gehuwd, een gezin heeft met twee kinderen en er in de zeventiger jaren 3 kleinkinderen zijn.

Een volgende zoon **Wilhelm Heinrich (481/26)**, geboren in mei 1906 wordt slotenmaker en later locomotiefmachinist. Hij huwt in 1932 met Auguste Burghardt, uit welk huwelijk één zoon wordt geboren, een stamhouder, **Egon Wilhelm Knippscheer (505)**, geboren op 1 november 1933.

Nog twee zonen uit het huwelijk van Wilhelm en Wilhelmine, **Otto (481/27)** wordt houtbewerker, net als zijn vader en **Heinrich (481/28)** blijft slechts 1 dag in leven. Hierna (1909) komen er geen kinderen meer in dit gezin. Van vader Wilhelm is bekend, dat hij

medeorganisator werd van de grote Knippscheerdag in Mülheim op 12 september 1938. Zie hier een deel van de uitnodiging voor deze dag, door hem verzorgd:

Van stamhouder Egon is bekend, dat hij afstudeert als Ingenieur. In 1962 huwt hij met Gisela Giesbertz. Zij krijgen resp. in 1968 en 1973 een tweetal dochters en wonen met dit gezin in de Kirchstrasse in Mülheim. In 1999 heeft de Genealogische Vereniging nog contact met hem en geeft hij vele belangrijke wijzigingen en aanvullingen door op het boek van Hans Heubes. Daarna niets meer van hem gehoord.

334/48 Wilhelm Friedrich Knippscheer & Sibilla Dams

Wilhelm huwt in 1882 met Sibilla. Van hun tien kinderen, geboren in een tijdsperk van 1883 tot en met 1903, zijn het 5 dochters en 5 zonen. De 5 dochters zijn allen gehuwd, maar is verder niets meer van bekend. Van de zonen kennen we **Wilhelm (395/59)**, 2^e kind. Dit sterft weer na ruim 8 maanden. **Johann (395/60)**, het derde kind. Johann wordt koopman en huwt in 1913 met Grete Welker. Een tweetal zonen worden in dit gezin geboren: **Heinz Knippscheer (481/38)** en **Helmut Knippscheer (481/39)**. Van deze laatste zoon is niets bekend, maar van Heinz, geboren in 1916, weten we dat hij is gehuwd in Aschersleben en dat daar één zoon is geboren op 10 juni 1942, **Hans Jürgen Knippscheer (533)**. Weer een stamhouder dus, maar nadat hij is gehuwd met zijn partner Barbara zijn er nog geen kinderen bekend. (2005) Zij wonen in Thale in de Harz.

Van zoon **Wilhelm (395/62)** is één dochter bekend en van zoon **Hermann (395/65)** een zoon **Hans (481/41)**, waarvan verder niets meer bekend is.

334/51 Karl Knippscheer & Helene Katharina Franzen

Het is december 1890, als Karl, 26 jaar oud, 4 dagen voor kerstavond in het huwelijk treedt met de 19-jarige Helene. Het zal geen kerstkindje worden, maar Helene is wel al een half jaar zwanger. In april 1891 wordt dan ook een gezonde dochter Anna geboren. In juli 1892 en december 1893 volgen nog een tweetal dochters Sibilla en Helene. Een eerste stamhouder komt daarna op 5 oktober 1895; **Hermann Karl (385/80)**. Hij zal geen stamvader worden, want in zijn huwelijk met Maria Söderberg, worden 2 dochters geboren en verder is hier niets meer bekend.

Na 1895 breekt er een minder vrolijke tijd aan voor Karl en Helene. Als in september 1896 een zoon Karl wordt geboren, zal dit kindje slechts 6 weken oud worden. Wederom een jaar later, weer in september, wordt weer een Karl geboren. Dit kindje overleeft slechts één nacht. Weer een jaar later, in augustus 1898 wordt een dochter geboren; Maria. Ook zij blijft niet lang in leven. Na 14 dagen komt zij te overlijden. Het zal spannend in dit gezin zijn geweest als er weer een jaar later, in augustus 1899 wederom een dochter wordt geboren. Zij noemen haar Elisabeth. Zij blijft in leven en zal later in het huwelijk treden. Ook haar zusje Gertrud, twee jaar later in oktober geboren zal huwen. Van hen is verder niets bekend.

Hun volgende zusje Maria, geboren in juli 1903, zal in haar vierde levensjaar in oktober 1907

overlijden. Inmiddels is er weer een zoon geboren, **Karl**

Wilhelm (395/87). In de jaren daarna komen er nog twee dochters, die beiden ook op zeer jonge

leeftijd zullen overlijden. Vader Karl is heel z'n leven looier geweest, maar is slechts 63 jaar geworden. Helene bereikte de leeftijd van 79 jaar.

Zoon **Karl Wilhelm Knippscheer (395/87)** was de jongste uit het gezin:

Hij is geboren op 2 augustus 1905 en huwt in maart 1931 met **Emma Spatz**, geboren in oktober 1908, beiden in Mülheim. Zijn beroep is draaier. Hij wordt 70 jaar en Emma wordt 67. Zij overlijdt 2 maanden voor Karl. Beiden in Mülheim-Speldorf. In dit gezin worden 5 kinderen geboren, twee dochters en drie zonen. Dochter Inge is de oudste, huwt met Herman Stümpler, waarna 1 kind en 1 kleinkind bekend zijn (1989). De andere dochter, Doris, is de jongste uit dit gezin. Zij is koopvrouw, huwt met een koopman, in welk huwelijk 1 kind bekend is. Tussen deze dochters komen er 3 zonen. **Karl Heinrich (481/62)** in februari 1934. Hij wordt schilder en huwt met Margot Striefler. Dit gezin blijft kinderloos. **Horst (481/63)** wordt bakker en blijft, voorzover bekend, ongehuwd.

Werner Günter Knippscheer (481/63/1), de jongste zoon, wordt geboren op 16 september 1941. **Günter**, zoals hij zich noemt, huwt in 1964 met Monika Ortelt. Helaas overlijdt zij na nog geen 20 jaar huwelijk in haar 41^e levensjaar. Op de foto ziet u Ingrid Kronnagel, waarmee hij dan in dec. 1985 in Oberhausen in het huwelijk treedt. Zou dat ook de reden geweest zijn dat hij in Oberhausen is gaan wonen ?

Zijn beroep is daar Holzconstructionsdisigner. Van hem ontvangt de Genealogische Vereniging in maart 1999 veel aanvullende gegevens uit zijn familietak, waarbij ook de foto's van zijn vader en grootvader. Daarbij schrijft hij de vereniging:

"Mit groszer interesse, habe ich mir die Arbeit gemacht, meinem stammbaum zu verfolgen. Ich hoffe, Ihnen damit gedient zu haben. Auch würde ich weiterhin gerne daran mitarbeiten. Vielleicht lernt man sich ja auch mal kennen !?"

Hij heeft uit zijn eerste huwelijk 1 dochter; Sandra(531), geboren in april 1968. Zij is verkoopster. Geen stamhouders dus in deze tak.

334/52 Ernst Knippscheer & Frieda Dahm

We komen nu bij de jongste zoon van Wilhelm (229/17); **Ernst Knippscheer (334/52)**, geboren in 1873. Hij huwt in 1904 met de 14 jaar jongere Frieda Dahm. Van de 5 kinderen, in dit gezin geboren, overlijden er 3 kort na de geboorte. Dochter Frieda en zoon **Helmut (395/93)** zijn een langer leven gegund. Ook met diens kleinzoon **Sven Knippscheer (532)**, wonende in Mülheim, is er vanaf november 2000 tot februari 2001 een regelmatig mailcontact met de Genealogische Vereniging. Sven, geboren in december 1969, is hevig geïnteresseerd in z'n voorouders en de herkomst van de naam Knip(p)scheer. Ook hij belooft bij gelegenheid meer informatie los te krijgen in zijn familieomgeving. Bij toeval leert hij eens via internet zijn verre achternichtje **Rabea (663)** kennen.

In Düsseldorf ontmoeten zij elkaar en zij zijn er zich van bewust dat zij een gezamenlijke stamvader hebben. En dat blijkt dan Wilhelm (229/17) te zijn. In september 2009 is er wederom bericht van Sven. Hij is inmiddels in 2005 gehuwd met Simone Stüllenberg, met wie hij thans (2009) in Oostenrijk woont. Daar is op 11 december 2006 een dochter geboren; Lia Sofie Knippscheer.

334/49 Friedrich Heinrich Knippscheer & 1^e Wilhelmine Anna Catharina Mai
2^e Gertrud Fischenberg

Rabea is bij ons de jongst bekende Knippscheer in de familielijn van **Friedrich Heinrich Knippscheer (334/49) en Karl August (395/72)**. Friedrich is geboren op 7 juni 1857 en huwt in 1880 met Wilhelmine Mai. Hij is spoorwegbeambte. Uit dit huwelijk komen 5 kinderen voort. Als Wilhelmine in 1890 overlijdt, als ze net 35 jaar is geworden, huwt Friedrich voor de tweede keer, met Gertrud Fischenberg. Uit dit huwelijk komen nog eens 4 kinderen voort van welke kinderen geen nakomelingen in de Knippscheerlijn meer bestaan. Belangrijk voor de Knippscheergeschiedenis zijn de naamgenoten **Friedrich Heinrich (395/70)**, geboren in 1883 en **Karl August (395/72)**, geboren in 1887 uit het eerste huwelijk. In het tweede huwelijk wordt een dochter **Anna Maria Luise (395/75)** geboren in 1897. Deze Anna is in 1926 een belangrijk sleutelpersoon. Zij is het, die voor onze nog jonge onderzoeker kapelaan Cornelis Knipscheer de lijn naar Duitsland opent. Anna verblijft in die tijd in De Bilt en zo ontdekt Cornelis daar een Knippscheer, geschreven met **pp**. Er ontstaat een correspondentie, waarmee Cornelis in contact komt met Anna's vader Friedrich en met haar neef Wilhelm, die de Knipscheerdag in Mülheim zal organiseren, waar Cornelis ook aanwezig zal zijn. Haar broer Karl (395/72) is dan ook actief in het Duitse Sippverband. Na de Knipscheerdag in Mülheim onderhoudt hij in de jaren '38 en '39 nog een uitvoerig contact met de toenmalige secretaris A.H.Th. in Soest. Zijn wens is om beide verenigingen samen te smelten. (zie zijn correspondentie, gericht aan Henri Knipscheer in Soest (331) op de volgende blz'n).

We komen uiteindelijk uit bij de zoon van Karl (395/72), naamgenoot **Karl Knippscheer (481/46)**, eerste kind en enige zoon uit dit gezin met vier kinderen.

Karl wordt geboren op 5 oktober 1913, zijn ouders besluiten hem de naam van zijn vader te geven. Kort na zijn geboorte breekt de eerste wereldoorlog uit en wordt vader Karl gemobiliseerd. Moeder Greta staat nu alleen voor de opvoeding van de kleine Karl en dat valt in deze moeilijke tijd niet mee. Als zij dan nog later van het front bericht krijgt dat haar echtgenoot bij een aanval in België, St.Quentin, zwaar gewond raakt, is de maat vol. Hij krijgt een schot in het dijbeen. Na een paar maanden blijkt de breuk in het dijbeen overwonnen, maar bij een eerste belasting breekt het been opnieuw. Deze terugslag heeft zijn leven daarna getekend, hij voelt zich daardoor gekrenkt en ondervindt blijvende pijn daarvan. Hij probeert nog het meubelmakerhandwerk ter hand te nemen, maar kan dit in verband met zijn belemmeringen nauwelijks volhouden. Hij treedt dan uiteindelijk bij de spoorwegen in dienst en neemt daar een aangepaste functie aan. Ook de geboorte van een eerste dochter brengt hun niet veel geluk. Na een jaar overlijdt zij weer. In die tijd groeit kleine Karl op, maar met een parel van een dienstmeisje in huis, die het gezin 24 uur per dag verzorgt. "Ik was altijd door vrouwen omgeven" vertelt hij later. Zelfs buiten het feit dat hij nog twee zusjes krijgt. In 1918 wordt weer een zusje (Ruth) geboren, kort voor de wapenstilstand. Daarna gaan hem nog jaren van onrust voorbij. Hij is inmiddels 10 jaar oud als de Fransen het Rijnland binnen vallen en dat stuk bezet houden. Men kan niet meer rustig over straat. Regelmatig pascontrole. Er moeten Franse soldaten ondergebracht worden, ook bij Karl thuis. Dat is een onprettig gevoel. Er is veel weerstand, maar mettertijd wordt de situatie steeds menselijker. De Franse keuken wordt zelfs in huis gebracht. Het duurt gelukkig niet lang meer dat het Rijnland van de Fransen wordt verlost en de klokken de vrijheid inluiden.

395/72 Müllheim / Ruhr / Gledorf, am 21. September 1938

Karl August Knippstein

Litten Nr. 7

Mein lieber Vater, Frau Julia und Kinder!

Freudlich übermitteln wir für lieben Vater unsere herzlichsten Glückwünsche zu seinem heutigen Geburtstag! Wünschen für die fern ferneres Leben gute Gesund-
heit und noch viele gute Jahre im Kreise seiner Gattin + Kinder! Ja, wie für selbst
kann eine gute Lebensform die Geburtstage erwarten. Da staunt für was?

Am Freitagabend kam ich von einer Reise zurück. Ich hatte meinen Sohn
Paul in Hamburg besucht und war dann noch in Berlin. Über Feines lieben
Brief haben wir nun alle recht herzlich herzlich geglaubt für das! Wir wissen
dass du gut in der Heimat angekommen seist. Auch wir waren nach der Ver-
abschiedung am Montag recht traurig. Immer wieder mussten wir an Paul und
die schönen Stunden die wir hier verlebten denken. Über Grenzen hinaus will
Blut zu Blut kann man es anders als das für "auswandern"? Ink + Carl brauchen
keinen Koffer noch die Bahn und Nachmittags musste unser Paul dann auch
wieder in Gaysow. Jetzt sind wir wieder allein und heißt uns allen
nur noch die Erinnerungsgut, das ist gut so. Inu Herzen sind wir aber
immerlich mit Paul allen verbunden. Meine Frau Grete lässt Paul sagen
es ist nicht böse, dass ich aus Linneland so spät zurückkomme, gerne wäre sie
ja mit nach dein Handeldorf gekommen aber sie hatte sich nicht gekei-
tet und musste bei den Kindern bleiben. Die Freude war aber am Freitag und
Montag nun so größer. Wie ich lese hast du schon in der Lippe fleißig gear-
beitet. Die Hauptsache ist dass für alle thingscheer dort ausfindig macht
und zwar Namen, Geburtsdatum Wohnort in Hause auch Kinderzahl
im dann eine Karte anzulegen. Pitter Cornelius ist für selber beiliegend
dabei. Alle in Müllheim gewählten Lippewalter müssen das auch tun
denn wir 1940 alles fertig haben und unsere Zeitung (Lippenzehung)
monatlich herausbringen können. Das ist ja die Hauptsache das wir alle
stets unterrichtet sind über alles, was in der Familie wie du + bestand
passiert. Ich habe auch schon angefangen eine Liste zu schreiben über
alle die auf dem Lippentag am Sonntag waren. Es sind an die 200
Personen. Viel Lob, aber schön. Bestehen wir hierzu noch alle Kinder
sind es bestimmt an die 1000 Personen. Es wird dann eine Karte ange-
legt, sodass man jeder Zeit ihn alles herausfinden kann. Ist das schön?

Vervolg

Gebühren und Haftfälle wo und wann sie eintröten miracere gemeldet werden damit die Konten berichtigt werden können. Ueberhaupt muss jede Familie sich Meldung machen über alles was sie über Eltern u. so. gehört hat und erzählen damit wir Hoff für die Forderung einkun haben. Wenn Hu dort dann so weit sich kommen ist mal in einer holländischen Insassen ankunft hier. Bittschit hast die lb. Väter dann 500 Kruppelchen zusammen. Sobald ich meine Lina fertig habe sende ich für eine Ankunft. Für Frau Bemühungen bei Väter bewahren dankt ich für herzlich hoffentlich sind meine Bemühungen von Erfolg gekrönt.

Trotz der unendlichen Mühe und Arbeit ist es eine schöne Aufgabe sie zu erfüllen bringt reichem Gewinn nicht Geld, aber immer so mehr Freude. Ein herrliches Band und die Sprache des Blutes über Grenzen hinaus wird hier gesprochen und wenn wir uns in die Augen schauen verstehen wir uns wenn auch in der Schreibweise Fehler unterlaufen weil die französische Weise eine andere ist.

Halt Hu dort die Färberei am Montag gehört? Altwere Entschlei-
dungen stehen uns bevor. Wir hoffen in Gott, das noch alles gut gehen wird und bitten Gott um seinen gnädigen Beistand für die gegnellen Menschen, Bräutigam & Brautleute. Das Gewalt geht vor Recht! Die Welt ist wieder voll Betrug und kann sich dasselbe wiederholen wie 1914.

Im übrigen ist bei uns noch alles Wohlauf was wir auch von Euch hoffen.

Wir grüßen in Euch ~~hat~~ alle recht herzlich und freuen uns Gedanken den schönen Geburtag bei einer Tasse Kaffee mit, trinken auf Euer ~~und~~ dem Wohl lieben Väter!

Wenn für Gelegenheit hast unvermittelte herzlich Grüsse an W. Kruppelchen, Gattin + Sohn und alle Kruppelchen dort.

Ein Kändelwort von Carl Grehlen + Kinder.

Auf Wiedersehen!

Carl Krippscheer
Mülheim - R. - Speidorf
Lutherstrasse 7

386172

28. November 1938

Beantwortung
12/12/38

Mein lieber Nannensetter Herr!

19. Frischel, sende ich dir recht herzliche Grüsse. Hoffentlich bist du am Sonntag gut in deine angenehmen Sinne fallen von dir noch unter uns gehabt. Der 12. 12. Uhr waren wir und zusammen, natürlich im Club ist alleine übrig und als ich zu Hause ankam, schlief alles Gute dachte bestimmt die rest mitgethanen. Wie sie abstand war kein Grund hier und mein Herr war bereits auf der Reise zur Kelli Fels und meine Kinder. Sag mal was es für ein Sonntag nicht recht wohl bei wird nämlich so dass die kommt aus obige Dinge nicht vertragen. Das dachte ich mir schon.

Mein Herr, Liebe! Ich habe diese Woche und wieder herzlich arbeiten müssen. So fertige ich ein Versammlungsprotokoll an, die Fertigung müssen sowohl in 4 facher Fertigung angeschlossen werden. Von diesem schickst du mir folgende ein. Für Fertigung darüber zu lassen 200 Stück ist vorerst noch nicht abschließend, da wir nicht wissen wieviel Mitglieder wir bekommen denn wenn die den Beitrag und Einbeiträge bezahlen müssen kommt uns oft die Hälfte zu uns. Wir wollen aber mal abwarten! Vorläufig haben wir einen Leppensack. Klappt es nicht so wie wir es wünschen, dann müssen wir noch Vertrauensleute ernennen und somit von Mund zu Mund werden. Welche habe ich 100 Pundscheine gefertigt und 500 Stück Kumpelscheine die von der Einzelnen angefüllt werden müssen und die mich zurück zu senden sind. Eintragend findet für 50 Pundscheine und 100 Kumpelscheine. Vielleicht kommt für sie für die dortigen Reise vorüber. Wenn nicht, dann müsstest du selbst welche fertigen und abgeben. Auf die Finger müsstest du zu auch da für die letzten nicht alleine

machen kannst, einen Vorstand bilden wie wir hier. Fass läst
 sich am besten machen wenn Du im Kreis zusammen kommst.
 Die Kapitale ist ja, wenn Du zuerst Kapitalisten hören schickst,
 damit Du Mitglieder und somit Geld bekommst, wenn diese
 kannst auch Du nicht arbeiten. Ich wünsche Dir von Herzen gutes Gelingen
 in dieser Arbeit die doch auch so schön ist. Für alle Deine Bemühungen
 danke ich Dir als Vorstandleiter und somit im Auftrag des deutschen
 Vorstandes. Auch mein freundl. Wieder auf dem angefangenen Wege zum
 Segen und Gute unserer Nachkommen!

Wenn Du noch Zeit übrig hast, sende mir die Adressen von
 alle Krüppeln in Holland. Wenn Du bitte dann den Summe in
 die Hand denn alle Ingoben die dort aufgeführt sind brauch ich.
 Wenn dann alles fertig ist schicke ich eine Karte an und Du be-
 kommst auch von mir alle Krüppeln, die Mitglieder geworden, bzw.
 in unseren Verband sind.

Ich grüße Deine Gattin Julia, Kinder Mutter, Willhelm, Marie
 Hilb. und alle, die ich noch nicht kenne aus Deutschland

Dein Vetter
 Carl, Gule + Ruth + Elisabeth

Auf Wiedersehen!

39/72

Milhem (Paul) Grelow, den 30. 12. 35
Lützowstraße 7

Mein lieber Namensvetter!

Herzlichem Dank für Deine lieben Zeilen vom 19. u. die mir bei guter Gesundheit einrichten auch für die Weihnachtsgrüße danken wir bestens. Es war in diesem Jahre ein schönes Fest mit Dir und Klara. Unser Karl war von Berlin wo er zur Zeit in Garnison steht, in einer Familie nach Hamburg gefahren. Unserem unheimlich anhänglichen Klavierjüngling, Rüdigers Dalben der aus Kiel an der Ostsee zu uns gekommen war, führten wir die schönen Tage allein. Mein lieber Herr aus Ferner Briefe sehe ich das Dein Familienfest mindestens bestimmt am 15. Januar stattfindet. Du da hast Du aber penning gearbeitet. Ich kann das hoffen wir das er gut besetzt wird und Du für alle Mühe und Arbeit reich entschädigt wirst. Danken möchte ich bei dieser Gelegenheit Dir und Frau Julie für die Einladung, zunächst entschuldige das ich so lange auf Antwort warten bis ich habe nämlich zunächst die Einladung angenommen und wegen Urlaub und Tag verhandeln müssen und das dem. erst eine ganze Woche. Inzwischen habe ich nun auch Dein Programm erhalten. Frau Grote möchte da sie im Winter nicht so zu recht ist, später im Sommer mal kommen. Ich soll aber herzlich grüßen Dich + Frau Julie! Unsere Grotel ist schon 3 Wochen nicht gut zu Wege ist immer schwindelig und bekommt vom Kopf Blut und sehr Empfindungen und wünscht ihr verstehen wenn Grote sich diesmal entschuldigt sonst im anderen Falle wäre

sie recht gerne mitgekommener. Sie schwärmt ja ganz besonders
 für Holland und die Tulpen und Blumen. Vollenlet später
 einmal. Mit MS* wurde ich nicht in Verbindung gesetzt und
 ihm schreiben dass ich am Freitag den 13 Februar mit dem D'guy
 N: 67 hier in Freising um 16³⁸ abfahren werde, bin dann um
 18⁴¹ in Utrecht. Ich schreibe aber im Februar genau an Euch
 recht gerne soviel ich bei Euch nur bitte ich. Man tut's mal
 für keine viele Arbeit mit Tulpen und Eren, sonst bin ich böse!
 Ich freue mich sehr Euch alle in Holland wiederzusehen und
 auch noch neue Bekannte kennen zu lernen, wünsch G E T.
 Küsschen aus Bommendal und weitere.
 Op nun allen nach dem ersten Neujährlichen Küsschen -tag!

Ist gut dass beim Magen wieder in Ordnung ist sonst hätte Frau
 fertig für einen Kururlaub drauf legen müssen. Also nicht das
 beste Bier sondern der schlechte Besuch in Freising war wohl
 schuld an diesen Magenbeschwerden was? Wenn wir in München
 um 19. 9. auch einen guten Besuch hatten so lässt die Humaldung
 unser Verbands sehr anwachsen übrig ist allem dann wenn
 es aus Böhmen gehen geht. Aber alle andere sprechen wir dann
 noch dort. Kommt für die erhaltenen Truchsaachen vornehmlich?
 Die Kaunzgeranten konnten sie doch wohl nicht lesen so wie
 auch wir Holländische Briefen nicht lesen können
 denn phileas meine lieben Vetter herzliche Grüße
 und ein frohes neues Jahr! Möge es auch Holland Arbeit,
 Gut und Freiheit bringen und somit ein glückliches Land
 wieder bringen!!
 Euer Kamerader Carl, Gerte, Ruth & Klara
 Auf Wiedersehen!

R.H. Wilhelm (Ruh) Jule 18. Januar 1939

Mein lieber Herr, Frau Julie und Kinder!

Nachdem der Herr Hanswally Carl glücklich in der Heimat
 angekommen ist, sendet er herzliche Grüße. Er fuhr heute mit nach
 dem jüdischen Kirchhofen schnell durch das schöne Feld, in dem wir
 ich am 14ten Uhr bereits in meinem Büro war und erst abends 19 Uhr in
 dem bei Sie und ^{Willy} ankam. Die Arbeit wollte mich gar nicht mehr lassen,
 aber das war durchaus verständlich, denn meine Gedanken waren irgend-
 wo nämlich dort, wo ich so überraschend schöne Stunden verbracht habe
 in Tost - Baden. Obwohl da, wo ich mit Fremden zusammen
 war, da, wo ich mich so wohl fühlte, bei meinen Freunden, bei
 lieben Menschen. Ich und glücklich bin ich bei Euch gewesen zu sein
 und so viel Liebe und Gastfreundschaft bekam. Für alles sage ich
 nochmals recht schönes und herzliches Dank, denn ich bin an Bruder
 Wilhelm und Frau Marie weiter zu gehen. Als ich ~~am~~ am 19. Uhr in
 Sie und Kinder zurückkam, dann habe ich berichtet über alles, was
 ich erlebte, selbst konnte ich es nicht glauben, dass die schönen Tage
 wieder waren und auch war es so! Carl war interessiert über die
 Julie und Marie und wollte wissen, ob sich die Kinder über die
 Puppenwagen und Puppen geäußert haben. -- Ob die Kinder blond
 oder schwarz sind -- ob sie langes Haar haben, -- ob sie lieb sind
 und viel mehr. -- Deswegen habe ich bis Mitternacht berichtet
 über alles erzählt. Sie häuften von einem grossen Kuppelchen -
 Geschlecht in einem schönen Vaterlande, dort wo sie alle in
 Frieden und Einigkeit zusammen wohnen. Ob es was gibt?
 Jedenfalls war es für mich ein schönes Erlebnis und dieses möchte
 ich

ich nicht mehr wissen.

Nun zum geschäftlichen Teil. - Obwohl Ihre Tagung bezüglich Ort, Lokal und Thema in hervorragender Weise unserer Mittelsamer Tagung übertrifft, so waren doch die wenigen Stunden in Kurs, um den innern Kontakt mit allen Teilnehmern zu finden und dass wird auch bei uns so bleiben, denn der Kreis ist so sehr gross.

Jetzt, da Ihre Arbeit gegündet ist, geht's auch für Sie mehr oder weniger viel Arbeit. Wir beide müssen zusammen arbeiten und uns stets auf dem laufenden halten. Wenn Sie nun den Versammlungsbericht schreibt, dann bitte ich Sie, nach Fertigstellung mir eine Abschrift für meine Akten für innere Anfertigung kund zu mit Willen, um wohl am Rand der in diesem Punkte befindlichen deutschen Lehungen vorzulesen. Ich glaube allerdings nicht, dass der Betrag von 1 Gulden jährlich ausreicht, da nach den Lehungen § 13 eine Lippensiftung angelegt werden soll. Wenn 50% von der Einnahme dieser Stiftung angeführt werden sollen, muss hier die reine Verwaltungskosten des Meist für Bundesdruck, Porto, Papier spr. nicht viel übrig. Im übrigen war die Zeit im Kurs um die Lehungen durchzusprechen, das macht Sie aus sehen wie wir in Führung innerhalb des Vorstandes. Von einem dem nicht in Kopf gesehen Lehungen bitte ich nur ein Exemplar.

Formal möchte ich eine Lippensiftung von zwei Gulden die 2 1/2 Gulden vom Kaplan Gredling's Schulden sind auch eine Lippensiftung von Freitag erworben.

Gredling'schulden bildet Sie ein Programm wie gewünscht, über meine kurze Sprache.

Ich verbleibe mit vielen Grüßen von Haus zu Haus
beiliegend

Ihrer Hingewandten Carl, Gredling + Kindern

gH | g
 Kallmann'scher Posthof am 20. August 1939
 Mein lieber Herr und Frau!

Dah ich mich bezüglich der Besetzung das ich Euch so lange auf Antwort
 habe warten lassen. Immer kam etwas dazwischen auch war ich auswärts
 sehr in Anspruch genommen. Bei dem ausserordentlichen Mangel an
 Arbeitskräften hier in Deutschland müssen wir alle am Aufbau unserer
 Schicksale und somit unserem Führer helfen. 12-15 Stunden meist täglich
 leisten wir Beweisen gerne. Überall geht es tüchtig vorwärts und kein Feind
 wird uns noch einmal aus unserer Aufbauarbeit stören oder abvermehrt
 werden. Kögen sie noch so schreien wie jetzt in Polen. Zur richtigen Zeit
 wird unser Führer handeln, dann aber auch grübellich. Wenn man
 man meist beudet ist, muss ich zu Hause noch meinen Garten betreuen
 und so wird es spät abend und bleibt keine Zeit mit allen Lieben
 in sprechen. Fernwörter hatten wir viel Besuch. Unsere Schwiegertochter
 mit Kind waren auch 3 Monate bei uns. Auch unsere Carl abwechselnd.
 Summe, da ist es August geworden und mein die Frauen! Grete
 hatte sie sehr nötig, sie hat sich für den Besuch gepflegt. Im Herbst
 werden wenn die Kinder nach langer Zeit nach Hause kommen
 dann hat die Mutter die meiste Arbeit. Also zur Zeit ist Grete mit
 Liesel im Erholung nach Lindenberg und kommt am 3. Sept.
 zurück. Ende Sept. oder Anfang Oktober von ihrem Poth mit ihrem
 zukünftigen und deren Eltern aus viel Stunden zur Verlobung. So
 ist immer was Neues! Also endlich abattet für mich der lange kölligen
 Brief zunächst herzlichsten Dank für die Übersendung der Post Karte
 mh

ich erhalten, auch den Verlag. Ihr habt die Fache wirklich gut aufge-
zogen und schön gemacht. Bei uns müssen wir noch hiebig arbeiten.
Sind die Kuri die können alle nicht zahlen. Infolge der langen Jahre Er-
werbslosigkeit sind wir arm geworden und nun müssen viele Anschaffungen
gemacht werden. Kaverieren sind bei uns die Fache auch in hoch angesehen.
Soudollt müssen wir im Sept eine große Versammlung abhalten. Wenn
Mit von Silbermann zurück kommt, wollen wir die Fache in Arbeit nehmen.
Also lieber Kuri für alle meinen herzlichsten Dank! Für all seine Arbeit
für unsere Fache. Die und Frau Julie wohnt doch im Sept. da
uns noch fortzubehalten können. Wir haben Platz, so dass sie bei
Frau Grete abholen können. So schön wie ich es bei Euch hatte,
haben wir es allerdings nicht, aber das ist ja nicht das Wichtigste
sondern dass liebende Herz. Also herzlich willkommen in Feldort.
Euch und Euren 16 Kindern geht es gut? Bei W. sind Frau
Marie auch? Sind sie alle herzlich! Für eure Tagung in
Silbermann wünsche ich Euch einen vollen Erfolg! Bitte grüße mir
persönlich Fr. Hermann, Frau - Kaplan L. M. - S. M. Lieb. Lu. u. s. w.
Man aus Feldort wird weiter über alles Nähere sprechen mit dir.

Nun muss ich schließen denn ich muss mich da ich allein
im Hause bin noch an Euren Küssen.

Kuss ist bis auf ein festes Wiedersehen im Sept.
grüßt dich Frau Julie und Kinder, die Silbermannschaft schauen
in der Villa

Euer Carl
und in Anwesenheit auch Frau Grete und Liesel

Auf Wiedersehen!

Mühlheim/Pfalz/Seldorf den 5. Oktober 1939

Mein liebster Tom, Julia und Kinder!

Besten Dank für den Brief vom 24.9. der uns bei guter Gesundheit
 erreichte. Versuche, dass wir nach Möglichkeit in diesem Geburtstage herzlichste
 Glückwünsche übermitteln. Wir hatten ihn bis hier nicht gegeben. Aber
 sind wir zur Zeit sehr im Tropencl genommener. Wir wünschen bei von
 ganzem Herzen weiter alles Gute für dein ferneres Leben hier bei und
 deine Lieben. Von diesem Familientag in Kilgerau hätte ich einen Bericht
 von dir. Du hast uns immer von Euch zu hören und das Euch alles
 von gut. Ihr hättet zusammen und haben schon so manche schöne
 Stunden erlebt und das soll auch so bleiben. Jeder in seinem Vaterland
 aber Hutzeässig eng zueinander gerückt. Bei uns ist unsere Arbeit
 durch den Krieg bis auf unterbrochen. Trotzdem kommt der Vorstand
 am Sonntag den 9. X. zusammen. Wir wollen unsere weitere Arbeit be-
 sprechen. Was wird Bericht erstatten über Kilgerau. Er war sehr glücklich
 dabei gewesen zu sein. Vielleicht hätte er dort bleiben müssen da hatt
 er aber noch den letzten Zug bekommen. Frau Güte und Liesel befinden
 sich in Oberbayern und kamen glücklich am 3.10. nach 25 stündiger
 Fahrt hier an. In meinem letzten Brief vom 25.8. berichtete ich
 Euch von der allgemeinen Lage und herbei ist Polen gewonnen.
 4 Wochen dauerte der Krieg. Alle Vermittlungen durch unsere so sehr
 geliebten Führer blieben ohne Erfolg und so musste das blutige ent-
 scheiden und wenn es einmal scharf ist, macht es ganze Arbeit.
 Mag die feindliche Seite liegen, sie können nicht anders aber unser
 Krieg damit gewinnen können sie nicht. Wehe aber, wenn ihre Väter
 erwachen und die Wahrheit erfahren. Bitte erteile auch selbst Du bist
 doch viel bessere Luder auch den Kölner. Mit Mann und Ross und

Ross und Wagen bracht die der Herr geschlagen so hat unser Führer
geragt. - Nein, wir haben kein Interesse an Krieg aber wir dass deutsche
Volk trennen will von seinem geliebten Führer, der soll und wird vernich-
tet. Jeder Staat soll sich eine ihm passende Regierungsform geben die ihm
amagt. England, das angebliche fromme Land treibt ab sehr eine
gelaluliche Politik. Wir haben es nicht, aber was wir haben, sind die Frauen
die wunderbar. In diesen Entscheidungsvoellen Tagen, wolle Gott diese
Völker verschonen, damit ein noch größeres Blutbad vermieden wird.
Insbesondere trägt auch eure Presse dazu bei. Unser Sohn Carl steht im Krieg
und war mit dabei es geht ihm wohl gut. Am 17.9. wurde ihm ein zweites
Töchterchen geboren. Er muss es jetzt und freut sich sehr. Seine Frau wohnt in
Kamburg bei ihrem Eltern. Er hatte mit einem Sohn gerechnet aber im Krieg
bewirgt man auch Krankenschwestern nicht wahr? Ruths Verlobter
ist auch Offz. und befindet sich an der Westfront. Unsere Schicksel und
Schicksel sind mit ihm. Allen wünschen wir eine glückliche Heimkehr.
Am 25. Februar war ich auch dabei. Auch uns wurde im Krieg damals ein
Töchterchen geboren. Still und in voller Zuversicht stark und gläubig
sehen wir der Zukunft entgegen.

Das obige müssen wir auf Euren Wunsch berichten. Sonst danken
wir für eure Grüße auch von dem Schwiegervater und erwidern sie alle auf
das herzlichste bis auf ein baldiges Wiedersehen!

Es heißt hier: Der Kopf steht mir nicht dauernd. Ihr armen
dürft ihr auch mal bald antworten!

Wir grüßen Bruder Wilhelm und Frau Marie in hoch und alle
die noch uns fragen.

Emma, Carl Grete und Liesel

1894 am 10. September. 51 Jahre

We belanden in de schooltijd van kleine Karl. Na de lagere school komt hij op het Gymnasium. Ook krijgt hij al vroeg thuis pianoles. Zijn ouders denken een kleine Mozart van hem te maken, maar het kost hem alleen maar zijn vrije kindertijd. Na deze middelbare opleiding doet hij een studie in de machinebouw. In dit 4-jarenstelsel presteert Karl het om na 3 jaar zijn studie af te ronden en is hij ingenieur. Hij is dan 20 jaar. Na de machtsovername door de nationaal socialisten in die tijd (1933) wordt er veel propaganda gemaakt voor de Reichswehr. Het is dan ook op 5 april 1934, dat Karl soldaat wordt. Met zijn opleiding zal hij snel onderofficier kunnen worden en daarna officier.

Een keiharde rekrutenopleiding volgt, het moet een elitenarmee worden. Echter niet alle soldaten worden automatisch Fuhrernaturen, maar nu moeten ze dat plotseling zijn. Ben je niet betrouwbaar, dan word je geliquideerd. De eedformule is duidelijk en zonder enige argwaan van de gevolgen wordt die door iedereen nagezegd. In maart 1935 wordt de algemene dienstplicht verkondigd. Het bataljon van Karl wordt naar Düsseldorf gebracht, aldaar verkleed en gedeeltelijk naar de westgrens als grenswacht aangesteld onder leiding van onder andere Truppführer Karl Knippscheer. Hij krijgt daar een vrij rustig leven, uitgaan, meisjes ontmoeten e.d. Na enige tijd wordt hij gepromoveerd, maar komt ook onder strengere leiding. Van zijn vader krijgt hij een adres van een jeugdvriendin, in de buurt van zijn legering. Aldaar leert hij dochter Ruth kennen, die op moment van trouwen staat. Tijdens dit huwelijksfeest leert hij ook haar zusje, Gisela, kennen. Smoorverliefd geworden en alle tijd voor elkaar, wat ook wel blijkt. Op een dag krijgt hij van haar een briefje dat zij in verwachting is. Een huwelijksdatum wordt nu zo spoedig mogelijk gepland, maar in verband met de herkomst van haar vader uit de Poolse corridor, levert dit, en juist in deze tijd, de nodige problemen op. Een geboortebewijs laat maanden op zich wachten. De kleine Karin (512), kan niet meer wachten en wordt op 16 februari 1938 geboren. Karl en Gisela huwen een maand later, zonder witte bruidskledij, op 12 maart 1938 in Harburg. Kort na hun huwelijk wordt Karl overgeplaatst naar Rehagen (onder Berlijn) met als taak, het technisch commando over een spoorwegpionierschool. Als hij eens op een dag met Gisela een stadsrondrit door Berlijn maakt, is dat uitgerekend op de dag na de "Reichskristallnacht".

Dan breekt kort daarna de storm los, maar Karl wordt als bruggenbouwer overgeplaatst naar de Franse grens. Inmiddels is er al een tweede dochter geboren in september 1939, Uta (513). Na zich voornamelijk te hebben beziggehouden met bruggenbouw en railherstel wordt hij weer naar zijn basis teruggehaald. Daar krijgt hij het commando een officiersopleiding te volgen. Deze opleiding vindt dan plaats in het stadje Dendermonde. In de komende oorlogsjaren worden er nog een tweetal kinderen geboren, zoon **Ulf (514)** op 30 mei 1941 en weer een dochter Dörte (515) op 1 februari 1943. Als de oorlog voorbij is vestigen ze zich in Dörverden. Hun huwelijk is nooit kerkelijk bevestigd, terwijl men van huis uit Evangelisch is opgevoed. Ook de kinderen werden niet gedoopt. Tot dat hun zootje **Klaus Gerhardt (516)**, geboren in juli 1946, op 11 april 1948 dodelijk verongelukt. Het is deze schok die hen er toe brengt om de kinderen alsnog te laten dopen. Binnen die periode van nog geen twee jaar wordt nog een dochter geboren, Linda (517) en in februari 1949 **Jürgen (518)**, beiden nog in Dörverden. Zijn vader stelt hem voor om naar Mülheim terug te keren om daar het leven een nieuwe basis te geven. Zo zijn ze met het gezinnetje kort na de geboorte van Jürgen weer verhuisd naar Mülheim, waar zij wonen aan de Broicher Waldweg. Hier in de stad vindt hij een functie in de Bouw als ingenieur. Een nakomeling wordt daar nog geboren op 7 mei 1955, **Florian (519)**. Hun leven verloopt hier verder rustig. Op de foto het hele gezinnetje nog zonder Florian.

395/47 **Wilhelm Knippscheer** (VII417/357HH)(Zv334/47)
P Houtbewerker
* 18.09.1876 te Mülheim-Speldorf
+ 10.11.1950 te Mülheim-Speldorf
oo 08.12.1900 te Mülheim
 Wilhelmine Momm
* 22.04.1878 te Mülheim
+ 28.05.1954 te Mülheim
Er zijn 6 kinderen bekend.(481/23-481/28)

481/23 **Hermann Heinrich Knippscheer** (VIII393/358HH)(Zv395/47)
P * 26.03.1901 te Mülheim-Speldorf
 + 27.03.1901 te Mülheim-Speldorf

481/24 **Wilhelm Hermann Knippscheer** (VIII394/358HH)(Zv395/47)
P * 31.08.1902 te Mülheim-Speldorf
 + 09.05.1903 te Mülheim-Speldorf

481/25 **Louise Knippscheer** (VIII395/358HH)(Dv395/47)(LK)
P * 02.06.1904 te Mülheim-Speldorf Evgl
 + 14.12.1998 te Mülheim
oo 12.07.1931 te Mülheim-Speldorf
 Ernst Schellhöh
* 20.02.1901 te Mülheim-Speldorf
+ ?
o/o in 1948
Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Helga * 27.05.1938 te Dessau
 Lerares

oo 09.06.1967 te Mülheim Ruhr
 Fritz Tutt (constructeur)

* 13.12.1940 te Leitmeritz

Zij kregen 1 zoon:

Volker Tutt * 19.07.1970 te Darmstadt

2. Helmut * 17.04.1942 te Dessau
 Electro-ingenieur

oo 21.12.1967 te Mülheim Ruhr
 Dorothea Heuser (med. Techn. Assistente)

* 24.03.1942 te Wuppertal

Zij kregen 2 kinderen:

1 Bettina Schellhöh * 19.07.1968 te Duisburg

oo 25.06.1994 te

 Michael Lerchuer * 11.07.1961

Zij kregen 1 kind:

1. * 04.08.1995

2 Silke Schellhöh * 14.07.1970 te Duisburg

481/26 **Wilhelm Heinrich Knippscheer** (VIII396/359HH)(Zv395/47)
P Slotenmaker en Locomotiefmachinist
 * 31.05.1906 te Mülheim-Speldorf Evgl
 + 16.05.1982 te Mülheim
 oo 06.08.1932 te Mülheim-Ruhr
 Auguste Martha Burghardt
 * 18.01.1907 te Oberhausen Evgl
 + 10.10.1993 te Mülheim
 Er is 1 zoon bekend. (505)

505 **Egon Wilhelm Knippscheer** (IX310/359HH)(Zv481/26)(LK)
P Ing.
 * 01.11.1933 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 oo 01.09.1962 te Mülheim(Ruhr)
 Gisela Giesbertz
 * 19.11.1937 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 + 16.02.1993 te Mülheim
 Er zijn 2 kinderen bekend (660 en 661)

660 **Claudia Knippscheer** (X241/359HH)(Dv505)(LK)
P * 07.04.1968 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 oo 07.06.1988 te
 Franco Lücchese
 * 08.11.1965 te
 o/o 22.03.1991
 Er is 1 kind bekend:
 1. Giorgio * 08.10.1988

661 **Iris Knippscheer** (X242/359HH)(Dv505)(LK)
P * 18.01.1973 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 oo 01.10.1995 te
 Stefan Streich
 * **03.12.1971 te ?**

481/27 **Otto Friedrich Knippscheer** (VIII397/359HH)(Zv395/47)
p Houtbewerker
 * 06.08.1907 te Mülheim-Speldorf
 + 14.08.1975 te Mülheim

481/28 **Heinrich Knippscheer** (VIII398/359HH)(Zv395/47)
p * 19.05.1909 te Mülheim-Speldorf
 + 20.05.1909 te Mülheim-Speldorf

395/48 **Katharina Helene Knippscheer** (VII418/359HH)(Dv334/47)
P * 10.11.1877 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 15.10.1902 te Mülheim-Ruhr
 Christian Schwörer
 * 10.04.1874 te Aich (Württemberg)
 + ?

- 395/49 **Hermann Heinrich Knippscheer** (VII419/359HH)(Zv334/47)
P * 01.06.1879 te Mülheim-Speldorf
+ 20.10.1896 te Mülheim-Speldorf
- 395/50 **Gustav Knippscheer** (VII420/360HH)(Zv334/47)
P Schrijnwerker
* 14.10.1880 te Mülheim-Speldorf
+ 06.10.1917 te Zlocow(Galizien) gesneuveld
oo 01.11.1902 te Mülheim-Broich
Johanne Ihle
* 04.05.1883 te Mülheim-Broich
+ ?
- Er zijn 7 kinderen bekend. (481/29-481/35)
- 481/29 **Else Knippscheer** (VIII399/360HH)(Dv395/50)
p * 31.10.1901 te Mülheim-Broich
+ ?
oo 28.10.1922 te Mülheim-Speldorf
Hermann Brockmann
* 14.10.1898 te Osnabrück
+ ?
- 481/30 **Johanna Knippscheer** (VIII400/360HH)(Dv395/50)
p * 02.03.1903 te Mülheim-Broich
+ ?
oo 20.10.1928 te Mülheim-Broich
Otto Kloster
* 22.03.1902 te Essen
+ ?
- 481/31 **Gustav Knippscheer** (VIII401/360HH)(Zv395/50)
p Landbouwinspecteur
* 13.04.1905 te Mülheim-Broich
+ ?
oo 14.11.1936 te Rummelsburg(Pommern)
Gerda Rassenbeck (wed. van Winnesheidt)
* 10.10.1902 te Mülheim-Broich
+ ?
- 481/32 **Erna Knippscheer** (VIII402/360HH)(Dv395/50)
p * 07.06.1907 te Mülheim-Broich
+ ?
- 481/33 **Hermann Knippscheer** (VIII403/360HH)(Zv395/50)
p * 05.12.1908 te Mülheim-Broich
+ ?
oo 01.08.1936 te Mülheim-Broich
Margarethe Bärz
* 01.03.1914 te Mülheim-Broich
+ ?

- 481/34 **Gottlieb Gerber Knippscheer** (VIII404/360HH)(Zv395/50)
p * 19.08.1910 te Mülheim-Broich
 + ?
- 481/35 **Wilhelm Knippscheer** (VIII405/360HH)(Zv395/50)
p Slotenmaker
 * 13.12.1912 te Mülheim-Broich
 + ?
- 395/51 **Ferdinand August Knippscheer** (VII421/361HH)(Zv334/47)
P * 14.03.1882 te Mülheim-Speldorf
 + 22.06.1883 te Mülheim-Speldorf
- 395/52 **Elise Knippscheer** (VII422/361HH)(Dv334/47)
P * 23.01.1884 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 05.10.1909 te Mülheim-Speldorf
 Wilhelm Kirkes
 * 29.10.1881 te Mülheim-Speldorf
 + ?
- 395/53 **Gerhard Friedrich Knippscheer** (VII423/361HH)(Zv334/47)
P Lok-machinist Rijksspoorwegen
 * 15.08.1885 te Mülheim-Speldorf
 + 22.03.1951 te Mülheim-Speldorf
 oo 02.12.1913 te Mülheim-Speldorf
 Auguste Kramonisch
 * 22.08.1885 te Mülheim-Speldorf
 + 05.07.1973 te Mülheim-Speldorf
 Er zijn 2 kinderen bekend. (481/36 en 481/37)
- 481/36 **Helmut Knippscheer** (VIII406/361HH)(Zv395/53)
p * 31.08.1914 te Mülheim-Speldorf EvgI
 + 22.09.1940 (gesneuveld)
- 481/37 **Kurt Knippscheer** (VIII407/361HH)(Zv395/53)
p * 06.10.1921 te Mülheim-Speldorf EvgI
 + ?
- 395/54 **Friedrich Knippscheer** (VII424/361HH)(Zv334/47)
P * 17.02.1888 te Mülheim-Speldorf
 + 05.11.1908 te Mülheim-Speldorf
- 395/55 **Robert Karl Knippscheer** (VII425/361HH)(Zv334/47)
P * 14.10.1889 te Mülheim-Speldorf
 + 03.07.1890 te Mülheim-Speldorf
- 395/56 **Ernst Karl Knippscheer** (VII426/361HH)(Zv334/47)
P * 29.06.1891 te Mülheim-Speldorf
 + 31.01.1917 te Dünaburg (gesneuveld)

395/57 **Helene Knippscheer** (VII427/361HH)(Dv334/47)
P * 27.09.1892 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 25.10.1922 te Mülheim-Ruhr
 Fritz Wilhelm Blumenthal
 * 24.08.1897 te Eichholz (Oostpruisen)
 + ?

334/48 **Wilhelm Friedrich Knippscheer** (VI433/362HH)(Zv229/17)
P * 16.07.1855 te Mülheim-Speldorf
 + 09.07.1941 te Mülheim-Speldorf
 oo 13.05.1882 te Wanheim
 Sibilla Dams
 * 23.09.1861 te Buchholz
 + 05.10.1932 te Mülheim-Speldorf

Er zijn 10 kinderen bekend. (395/58-395/67).

395/58 **Margarete Helene Knippscheer** (VII428/362HH)(Dv334/48)
P * 17.02.1883 te Buchholz
 + 30.12.1920 te Merzig (Saar)
 oo 05.1905 te Duisburg-Br
 Franz Olive
 Gasthauseigenaar
 * 14.01.1869 te Krefeld RK
 + 25.07.1925 te Engers (Rhein)

395/59 **Wilhelm Friedrich Knippscheer** (VII429/362HH)(Zv334/48)
P * 25.05.1884 te Buchholz
 + 08.02.1885 te Buchholz

395/60 **Johann Knippscheer** (VII430/362HH)(Zv334/48)
P Koopman
 * 20.08.1885 te Buchholz
 + ?
 oo 13.06.1913 te Mülheim-Breich
 Grete Welker
 * 31.10.1888 te Mülheim-Breich
 + 25.11.1936

Er zijn 2 kinderen bekend (481/38 en 481/39)

481/38 **Heinz Knippscheer** (VIII408/362HH)(Zv395/60)
P * 23.11.1916 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo ? te ?
 NN Uschi
 * 06.05.1920 te Aschersleben

Er is één zoon bekend (533)

395/65 **Hermann Knippscheer** (VII435/363HH)(Zv334/48)

P * 03.10.1898 te Buchholz
+ ?
oo 16.09.1924 te Duisburg
Grete Grebenstein
* 17.02.1903 te Duisburg
+ ?

Er is 1 zoon bekend. (481/41)

481/41 **Hans Knippscheer** (VIII411/363HH)(Zv395/65)

p * 11.03.1925 te Duisburg
+ ?

395/66 **Sibilla Knippscheer** (VII436/363HH)(Dv334/48)

P * 29.01.1901 te Mülheim-Speldorf
+ ?
oo 16.10.1927 te Mülheim
Gustav Hartmann
Technisch medewerker

395/67 **Erna Knippscheer** (VII437/363HH)(Dv334/48)

P * 03.10.1903 te Mülheim-Speldorf
+ ?
oo 20.08.1929 te Mülheim
Hugo Kempchen
Hauptmann van de Infanterie
* 20.12.1897 te Mülheim-Styrum
+ ?

334/49 **Friedrich Heinrich Knippscheer** (VI434/363HH)(Zv229/17)

P Spoorwegbeambte
* 07.06.1857 te Mülheim-Speldorf Evgl
+ ?
oo1 27.03.1880 te Mülheim-Broich
Wilhelmine Anna Catharina Mai
* 05.06.1855 te Mülheim-Speldorf
+ 20.07.1890 te Mülheim-Speldorf
oo2 30.04.1892 te Mülheim-Speldorf
Gertrud Fischenberg
* 14.12.1861 te Mülheim-Ruhr
+ ?

Er zijn 9 kinderen bekend. (395/68-395/76)

395/68 **Hermann Knippscheer** (VII438/364HH)(LK)(Zv334/49)

P Koopman
* 30.06.1880 te Mülheim-Speldorf
+ 21.03.1956 te Mülheim

395/69 **Helene Knippscheer** (VII439/364HH)(Dv334/49)

P * 12.02.1882 te Mülheim-Speldorf
+ ??

395/70 **Friedrich Heinrich Knippscheer** (VII440/364HH)(Zv334/49)

P Koopman
 * 03.12.1883 te Mülheim-Speldorf Evgl
 + 09.02.1941 te Hattingen
 oo 25.11.1909 te Mülheim-Ruhr
 Auguste Hoffmann
 * 26.08.1884 te Mülheim-Speldorf Evgl
 + 30.03.1956 te Hattingen

Er zijn 4 kinderen bekend. (481/42 – 481/45)

481/42 **Heinrich Knippscheer** (VIII412/364HH)(Zv395/70)(LK)

p Leraar
 * 21.09.1910 te Moers Evgl.
 + 07.1944 vermist in Rusland
 oo 07.02.1933 te Mülheim-Ruhr
 Dorothea Schellhö
 * 11.02.1910 te Mülheim-Speldorf Evgl.
 + 17.12.1994 te Mülheim-Ruhr

Er zijn 2 zonen bekend. (506, 506/1)

506 **Wolfgang Knippscheer** IX311/364HH)(Zv481/42)(LK)

P Koopman in de scheepvaart
 * 23.05.1933 te Mülheim-Ruhr Evgl.
 oo 10.07.1958 te Mülheim-Ruhr
 Anna Christa Wilhelmine Kehsel (Christa)
 * 25.09.1934 te Mülheim-Ruhr Evgl.

Er zijn 2 kinderen bekend (664 en 665)

664 **Ralf Knippscheer** (Zv506)(LK)

P Electra-monteur
 * 03.11.1961 te Mülheim-Ruhr Evgl.
 oo 15.06.1982 te Mülheim-Ruhr
 Waltraud Giese
 * 26.02.1962 te Mülheim-Ruhr

Er zijn 2 kinderen bekend (1261 en 1262)

1261 **Madalena Knippscheer** (Dv664)(LK)

P * 25.06.1983 te Mülheim-Ruhr Evgl.

1262 **Katharina Knippscheer** (Dv664)(LK)

P * 16.09.1986 te Mülheim-Ruhr Evgl.

665 **Holger Knippscheer** (Zv506)(LK)

P * 18.09.1965 te Mülheim-Ruhr Evgl.

oo 18.10.1988 te Mülheim-Ruhr
 Sigrid Elisabeth Haupt

* 19.10.1966 te Duisburg Hamborn RK

Er zijn 3 kinderen bekend (1263 – 1265)

- 1263 **Jennifer Knippscheer** (Dv665)(LK)
P * 31.01.1989 te Oberhausen Evgl.
- 1264 **Dennis Knippscheer** (Zv665)(LK)
P * 23.07.1991 te Mülheim-Ruhr Evgl.
- 1265 **Jörn Frederick Knippscheer** (Zv665)(LK)
P * 10.08.1995 te Mülheim-Ruhr Evgl.
- 506/1 **Dieter Knippscheer** (Zv481/42)(LK)
P * 05.12.1939 te Mülheim-Ruhr Evgl.
 + 18.01.1941 te Mülheim-Ruhr
- 481/43 **Paul Knippscheer** (VIII413/364HH)(Zv395/70)
p Koopman
 * 04.10.1912 te Moers Evgl
 + ?
 oo 19.09.1939 te Rheinhausen-Östrum
 Henny Wefers
 * 21.02.1915 te Moers Evgl
 + ?
- Er zijn 3 kinderen bekend. (507 – 509)
- 507 **Hanneliese Knippscheer** (IX426/364HH)(Dv481/43)
P * 21.10.1940 te Moers
 oo 07.12.1962 te Hattingen
 Dietrich Domrös
 Dr jur.
 * 10.06.1936 te Essen
- Er zijn 3 kinderen bekend:
1. Christof * 07.11.1963 te Aken
2. Anne * 26.01.1965 te Aken
3. Michael * 24.03.1972 te Heidelberg
- 508 **Gisela Knippscheer** (IX427/365HH)(Dv481/43)
P * 13.09.1942 te Hattingen
 oo 01.04.1966 te Hattingen
 Manfred Domrös
 Dr Professor
 * 07.03.1940 te Essen
- Er zijn 2 kinderen bekend:
1. Joachim * 26.02.1967 te Heidelberg
2. Martin * 14.10.1970 te Heidelberg
- 509 **Ruth Knippscheer** (IX428/365HH)(Dv481/43)
P * 30.07.1949 te Hattingen
 oo 07.08.1971 te Hattingen
 Berthold Utsch
 * 17.01.1949 te Hattingen
- Er is 1 dochter bekend: Susanna * 08.07.1972 te Aken

481/44 **Charlotte Knippscheer** (VIII414/365HH)(Dv395/70)
p * 10.11.1914 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo ?
 Haan

481/45 **Werner Knippscheer** (VIII415/365HH)(Zv395/70)
p Procuratiehouder
 * 28.05.1921 te Hattingen (???) EvgI
 + 18.10.1957 te Hattingen
 oo 15.08.1951 te Mülheim(Ruhr)
 Elfriede Hoffmann
 * 20.12.1919 te Mülheim(Ruhr) EvgI

Er zijn 2 kinderen bekend: (510 en 511)

510 **Jörg Heinrich Knippscheer** (IX439/366HH)(Zv481/45)
P * 22.06.1953 te Essen
 In 2001 ongehuwd en geen kinderen.

511 **Hans Joachim Knippscheer** (IX440/366HH)(Zv481/45)
P * 19.04.1956 te Hattingen
 In 2001 ongehuwd en geen kinderen.

395/71 **Emma Knippscheer** (VII441/366HH)(Dv334/49)
P * 11.04.1885 te Mülheim-Speldorf
 + ?

395/72 **Karl August Knippscheer** (VII442/366HH)(Zv334/49)
P Meubelmaker en Reichsbahn-Lagermeister
 * 07.04.1887 te Mülheim-Speldorf
 + 27.03.1960 te Mülheim (Ruhr)
 oo 27.04.1912 te Mülheim
 Margarethe Tiefenbach(Gretchen)
 * 01.10.1888 te Mülheim-Dümpten
 *d 21.10.1900 te Oberhausen
 + 07.03.1971 te Mülheim

Er zijn 4 kinderen bekend. (481/46-481/49)

481/46 **Karl Knippscheer** (VIII416/366HH)(Zv395/72)
p Architect (als mil.: Oberstleutnant)
 * 05.10.1913 te Mülheim(Ruhr) EvgI
 oo 12.03.1938 te Hamburg
 Gisela Minna Katharina Meyer
 * 29.05.1920 te Hamburg EvgI

Er zijn 8 kinderen bekend (512-519)

512 **Karin Knippscheer** (IX431/366HH)(Dv481/46)

P modeontwerpster
 * 16.02.1938 te Hamburg Evgl
 + 08.07.1993 te Nürnberg
 oo 08.11.1958 te Mülheim(Ruhr)
 Heinz Willmann
 Dipl.Ingenieur
 * 18.01.1934 te Duisburg-Rheinhausen Evgl
 Hij huwt voor de tweede maal:
 oo2 24.04.1998 te Nürnberg
 Erika Keller
 Kinderverpleegster
 * 23.10.1936 te Rothenburg of der Tauber

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Arnd * 19.11.1960 te Nürnberg Evgl
 Technisch monteur
 oo 10.02.1995 te Schnaittach
 14.10.1995 te Sausenhoven (kerkelijk)
 Sabine Schlosser * 21.06.1967 RK
2. Jutta * 11.11.1962 te Nürnberg Evgl
 Verkoopster in de groothandel
 oo 30.08.1996 te Bruckberg(Niederbayern)
 Konrad Weigl * 18.04.1963 RK
 Monteur
 Er is 1 kind bekend:
 1. Marina * 05.11.1996 RK
3. Sigrun * 11.04.1965 te Nürnberg Evgl
 Verkoopster
 oo 15.11.1983 te Nürnberg
 Reinhard Mänsbacher * 14.11.1963
 Draaier
 Er zijn 2 kinderen bekend:
 1. Michael * 23.03.1984 Evgl
 2. Daniela * 07.11.1985 Evgl

513 **Uta Knippscheer** (IX432/367HH)(Dv481/46)

P * 15.09.1939 te Hamburg

 oo 05.08.1961 te Mülheim(Ruhr)
 Jürgen Russack
 Hoofdpostbeambte
 * 06.08.1935 te Berlin

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Marc * 22.07.1962 te Mülheim(Ruhr)
2. Deborah * 25.08.1963 te “
3. Daniel * 18.10.1970 te “

- 514 **Ulf Knippscheer** (IX433/367HH)(Zv481/46)
P Architect
 * 30.05.1941 te Zwickau/Sachsen
 oo 02.06.1967 te Mülheim(Ruhr)
 Rosemarie Rosebrock
 * 04.07.1944 te Stedorf Krs. Verden (Aller)
 Er zijn 2 kinderen bekend. (662 en 663)
- 662 **Sandra Knippscheer** (X276/367HH)(Dv514)
P * 26.05.1969 te Oberhausen
- 663 **Rabea Knippscheer** (X277/367HH)(Dv514)
P * 29.08.1971 te Kempen (Krs Krefeld)
- 515 **Dörte Knippscheer** (IX434/367HH)(Dv481/46)
P * 01.02.1943 te Hamburg
 oo ?
 Günter Kreipl
- 516 **Klaus Gerhard Knippscheer** (IX435/367HH)(Zv481/46)
P * 19.07.1946 te Dörverden
 + 11.04.1948 te Dörverden
- 517 **Linda Gertrud Knippscheer** (IX436/367HH)(Dv481/46)
P * 22.10.1947 te Dörverden
 oo ?
 Ullrich Dan
 Dr.
- 518 **Jürgen Knippscheer** (IX437/368HH)(Zv481/46)
P Architect
 * 11.02.1949 te Dörverden
 oo 11.09.1973 te Oberhausen
 Angelika Wilms
 * 05.03.1951 te Oberhausen
 o/o ?
- 519 **Florian Knippscheer** (IX438/368HH)(Zv481/46)
P * 07.05.1955 te Mülheim(Ruhr)
 oo ?
 Brigitte NN
- 481/47 **Gertrud Knippscheer** (VIII417/368HH)(Dv395/72)
p * 03.02.1915 te Mülheim-Speldorf
 + 23.02.1916 te Mülheim-Speldorf

481/48 **Ruth Knippscheer** (VIII418/368HH)(Dv395/72)
p * 07.01.1918 te Mülheim-Speldorf Evgl
 +
 oo 11.02.1942 te Mülheim(Ruhr)
 Wilhelm Friedrich Kähler
 * 05.11.1914 te Heikendorf Evgl
 o/o 1957

Zij kregen 2 kinderen:

1. Linda * 14.10.1942
 oo 30.08.1963
 Volquart Hamkens

Zij kregen 2 kinderen:

1. Christoph * 10.12.1963
 2. Nicolaus * 20.07.1966
 2. Thomas * 15.10.1954

481/49 **Elisabeth Knippscheer** (VIII/419/369HH)(Dv395/72)
p * 26.05.1927 te Mülheim-Speldorf Evgl
 +
 oo 27.10.1951 te Mülheim(Ruhr)
 Herbert Music
 Electro Ing.
 * 23.08.1924 te Duisburg Evgl
 +

Zij kregen 2 kinderen:

1. Norbert Guido * 23.12.1952
 2. Inger Kerstin * 09.08.1967

395/73 **Elise Knippscheer** (VII443/369HH)(Dv334/49)
P * 23.03.1893 te Mülheim-Speldorf evgl
 + ?
 oo 30.08.1916 te Mülheim(Ruhr)
 Hermann Salberg
 Wagenmeester bij de spoorwegen
 * 07.07.1888 te Mülheim-Speldorf
 + ?

395/74 **August Friedrich Heinrich Knippscheer** (VII444/369HH)(Zv334/49)
P Lokomotief-machinist
 * 05.03.1895 te Mülheim-Speldorf evgl
 + 23.05.1962 te Mülheim(Ruhr)
 oo 27.01.1920 te Mülheim
 Maria Hoffmann
 * 25.04.1892 te Mülheim-Speldorf
 + 11.12.1969 te Mülheim

Er zijn 7 kinderen bekend. (481/50-481/56)

- 481/50 **Charlotte Knippscheer** (VIII420/370HH)(Dv395/74)
p * 25.04.1921 te Mülheim-Speldorf
 +
 oo ?
 NN Kleinpoppen
 * ?
 + ?
- 481/51 **Marianne Knippscheer** (VIII421/370HH)(Dv395/74)
p * 31.01.1923 te Mülheim-Speldorf
 +
 oo ?
 NN Voszhege
 * ?
 +
- 481/52 **Erich Knippscheer** (VIII422/370HH)(Zv395/74)
p * 25.08.1924 te Mülheim-Speldorf
- 481/53 **Paul Heinrich Knippscheer** (VIII423/370HH)(Zv395/74)
p Monteur
 * 18.03.1927 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 oo 28.10.1950 te Mülheim(Ruhr)
 Ilse Gertrude Käthe Borgs
 * 14.09.1927 te Mülheim(Ruhr) Evgl
 Er zijn 2 kinderen bekend (520, 521)
- 520 **Helmut Knippscheer** (IX448/370HH)(Zv481/53)
P Schilder
 * 27.03.1952 te Mülheim(Ruhr)
- 521 **Gerd Knippscheer** (IX449/370HH)(Zv481/53)
P Politiebeambte
 * 06.03.1954 te Mülheim(Ruhr)
- 481/54 **Gertrud Magdalena Knippscheer** (VIII424/370HH)(Dv395/74)
p * 04.11.1928 te Duisburg Evgl
 oo 22.11.1955 te Mülheim(Ruhr)
 Werner Moritz
 Maschinenschlosser
 * 31.01.1925 te Gelsenkirchen Evgl
 Er zijn 4 kinderen bekend:
 1. Christa * 25.08.1957
 2. Annette * 19.03.1959
 3. Martin * 18.09.1961
 4. Ulrike * 24.10.1964
- 481/55 **Elisabeth Knippscheer** (VIII425/371HH)(Dv395/74)
p * 16.10.1933 te Mülheim-Speldorf
 oo ?
 NN Schneider

481/56 **Otto Knippscheer** (VIII426/371HH)(Zv395/74)
p * 10.04.1935 te Mülheim-Speldorf

395/75 **Anna Maria Luise Knippscheer** (VII445/371HH)(Dv334/49)
P * 23.02.1897 te Mülheim-Speldorf evgl
 + ?
 oo 06.12.1930 te Mülheim(Ruhr)
 Ernst Schindler
 * 10.05.1892 te Mülheim(Ruhr) RK
 + ?

395/76 **Friedrich Knippscheer** (VII446/371HH)(Zv334/49)
P Koopman
 * 29.11.1898 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo **21.08.1923 te Mülheim(Ruhr)**
 Maria Jeppel
 * 18.03.1901 te Mülheim-Speldorf
 Er zijn 2 kinderen bekend. (481/57 en 481/58)

481/57 **Friedrich Knippscheer** (VIII427/371HH)(Zv395/76)
p * 24.04.1925 te Mülheim-Speldorf

481/58 **Magdalene Knippscheer** (VIII428/371HH)(Dv395/76)
p * 29.12.1932 te Mülheim-Speldorf

334/50 **Helene Knippscheer** (VI435/372HH)(Dv229/17)
P * 20.08.1861 te Mülheim-Speldorf
 + 05.12.1885 te Mülheim-Speldorf
 oo 25.09.1882 te Mülheim-Speldorf
 Johann Heinrich Kammann
 * 04.02.1854 te Mülheim-Saarn
 + ?

334/51 **Karl Knippscheer** (VI436/372HH)(Zv229/17)
P Looier
 * 27.03.1864 te Mülheim-Speldorf
 + 30.10.1927 te Mülheim-Speldorf
 oo 20.12.1890 te Mülheim-Broich
 Helene Katharina Franzen
 * 16.01.1871 te Mülheim-Speldorf
 + 1950 te Mülheim-Speldorf

Er zijn 13 kinderen bekend.(395/77-395/89)

395/77 **Anna Katharina Knippscheer** (VII447/372HH)(Dv334/51)
P * 14.03.1891 te Mülheim-Speldorf
 + 17.07.1921 te Mülheim-Speldorf
 oo1 07.05.1915 te Esch
 Ferdinand Decker
 * 07.08.1887 te Mülheim-Speldorf
 + 18.02.1916 bei Landré gesneuveld
 oo2 ?
 Fritz Ertel
 * ?

395/78 **Sibilla Helene Knippscheer** (VII448/372HH)(Dv334/51)
P * 12.07.1892 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 16.10.1915 te Mülheim-Speldorf
 Otto Konrad von Zedlitz-Neukirchen
 Gemeenteambtenaar
 * 02.05.1894 te Krefeld
 + 21.03.1933 te Lörrach (baden)

395/79 **Helene Knippscheer** (VII449/372HH)(Dv334/51)
P * 24.12.1893 te Mülheim-Speldorf
 + 01.02.1930 te Duisburg

395/80 **Hermann Karl Knippscheer** (VII450/372HH)(Zv334/51)
P Assistent bij de Reichsbahn
 * 05.10.1895 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 14.11.1922 te Oberhausen
 Maria Söderberg
 * 02.06.1895
 + ?

Er zijn 2 kinderen bekend. (481/59 en 481/60)

481/59 **Marianne Knippscheer** (VIII429/372HH)(Dv395/80)
p * 22.11.1927 te Duisburg

481/60 **Waltraud Knippscheer** (VIII430/372HH)(Zv395/80)
p * 17.04.1936 te Duisburg

395/81 **Karl Wilhelm Knippscheer** (VII451/373HH)(Zv334/51)
P * 20.09.1896 te Mülheim-Speldorf
 + 08.11.1896 te Mülheim-Speldorf

395/82 **Karl Wilhelm Knippscheer** (VII452/373HH)(Zv334/51)
P * 15.09.1897 te Mülheim-Speldorf
 + 16.09.1897 te Mülheim Speldorf

395/83 **Maria Johanna Knippscheer** (VII453/373HH)(Dv334/51)
P * 28.08.1898 te Mülheim-Speldorf
 + 11.09.1898 te Mülheim-Speldorf

395/84 **Elisabeth Knippscheer** (VII454/373HH)(Dv334/51)
P * 26.08.1899 te Mülheim-Speldorf

+ ?

oo 19.11.1921 te Mülheim-Speldorf

Ernst Menk

Electriciën

* 26.11.1899 te Mülheim-Speldorf

+ ?

395/85 **Gertrud Knippscheer** (VII455/373HH)(Dv334/51)

p * 20.10.1901 te Mülheim-Speldorf RK

+ ?

oo 19.10.1929 te Mülheim-Speldorf

Hermann Lindau

* 24.02.1900 te Creisfeld

+ ?

395/86 **Maria Johanna Knippscheer** (VII456/373HH)(Dv334/51)

P * 24.07.1903 te Mülheim-Speldorf

+ 18.10.1907 te Mülheim-Speldorf

395/87 **Karl Wilhelm Knippscheer** (VII457/373HH)(Zv334/51)

P Draaier

* 02.08.1905 te Mülheim-Speldorf

+ 09.01.1976 te Mülheim-Speldorf

oo 14.03.1931 te Mülheim-Ruhr

Emma Spatz

* 07.10.1908 te Mülheim-Broich

+ 08.11.1975 te Mülheim-Speldorf

Er zijn 5 kinderen bekend.(481/61-481/63/2)

481/61 **Inge Knippscheer** (VIII431/373HH)(Dv395/87)(LK)

p * 12.03.1932 te Mülheim-Speldorf

oo 25.10.1952 te Mülheim-Speldorf

Hermann Stümpler

* 07.04.1929

Er is 1 kind bekend:

Jutta

* 15.12.1955 te Mülheim-Speldorf

oo 04.09.1984 te Mülheim-Speldorf

Karl Bürg

* 30.12.1954 te Jugoslavië

Er is 1 kind bekend:

Katrin

* 27.12.1989 te Mülheim Ruhr

481/62 **Karl Heinrich Knippscheer** (VIII432/373HH)(Zv395/87)(LK)
p Schilder
 * 24.02.1934 te Mülheim-Speldorf

oo 09.06.1961 te Oberhausen
 Margot Striefler
 * 27.10.1940 te Oberhausen

481/63 **Horst Knippscheer** (VIII433/373HH)(Zv395/87)(LK)
p Bakker
 * 14.02.1936 te Mülheim-Speldorf

481/63/1 **Werner Günter Knippscheer** (Zv395/87)(LK)
p Meester timmerman
 * 16.09.1941 te Mülheim-Speldorf

oo1 17.12.1964 te Duisburg
 Monika Ortelt
 * 15.10.1943 te Zietenbusch-Leobschütz
 + 23.06.1984 te Duisburg
 oo2 30.12.1985 te Oberhausen
 Ingrid Kronnagel
 * 05.02.1941 te Hamburg

Er is 1 kind bekend uit het eerste huwelijk. (531)

531 **Sandra Knippscheer** (Dv481/63/1)(LK)
P Koopvrouw
 * 23.04.1968 te Duisburg

481/63/2 **Doris Knippscheer** (Dv395/87)(LK)
p Koopvrouw
 * 13.06.1944 te Mülheim-Speldorf

oo 14.02.1964 te Mülheim-Speldorf
 Werner Sartoris
 Koopman
 * 22.11.1940 te Mülheim-Speldorf

Er is 1 kind bekend:

Jörg
 * 16.12.1968 te Mülheim Ruhr

395/88 **Maria Louisa Knippscheer** (VII458/374HH)(Dv334/51)
P * 16.10.1910 te Mülheim-Speldorf
 + 21.09.1911 te Mülheim-Speldorf

395/89 **Erna Wilhelmina Knippscheer** (VII459/374HH)(Dv334/51)
P * 28.06.1912 te Mülheim-Speldorf
 + 03.09.1912 te Mülheim-Speldorf

334/52 **Ernst Knippscheer** (VI437/374HH)(Zv229/17)

P * 30.07.1873 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo 16.11.1904 te Mülheim-Broich
 Frieda Dahm
 * 11.10.1887 te Georgendorf(Westpr.)
 + ?

Er zijn 5 kinderen bekend.(395/90-395/94)

395/90 **Erna Maria Knippscheer** (VII460/374HH)(Dv334/52)

P * 11.03.1909 te Mülheim-Speldorf
 + 14.03.1909 te Mülheim-Speldorf

395/91 **Christine Else Knippscheer** (VII461/374HH)(Dv334/52)

P * 07.11.1910 te Mülheim-Broich
 + 10.11.1910 te Mülheim-Broich

395/92 **Frieda Knippscheer** (VII462/374HH)(Dv334/52)

P * 09.05.1912 te Mülheim-Broich
 + ?
 oo 15.11.1932 te Mülheim(Ruhr)
 Robert Wirth
 * 22.01.1908 te Mülheim-Broich
 + ?

395/93 **Helmut Knippscheer** (VII463/374HH)(Zv334/52)

P * 10.03.1915 te Mülheim-Broich
 + ?
 oo ? te ?
 Martha Österwind
 * ?

Er is 1 zoon bekend (481/63/3)

481/63/3 **Horst Helmut Knippscheer** (Zv395/93)(LK)

P * 10.01.1943 te Siedendolsleben
 oo ? te ?
 Ingrid Maria Antoniok
 * 26.06.1943 gte Rosen,Kreis Leobschütz

Er is 1 zoon bekend (532)

532 **Sven Knippscheer** (Zv481/63/3)(LK)

P Technisch Dr. Ir.
 * 23.12.1969 te Mülheim
 oo 19.05.2005 te Grevenbroich
 Simone Stüllenber
 * 16.11.1971 te Düsseldorf

Er is 1 dochter bekend (659)

659 **Lia Sofie Knippscheer** (Dv532)(LK)

P * 11.12.2006 te Ehenbichl (A)

- 395/94 **Gertrud Elisabeth Knippscheer** (VII464/374HH)(Dv334/52)
P * 17.03.1917 te Mülheim-Broich
 + 08.06.1917 te Mülheim-Broich
- 229/18 **Hermann** (V314/356HH)(Zv164/13)
P * 24.08.1830 te Mülheim-Speldorf
 + vermoedelijk jong overleden
- 229/19 **Anna Katharina** (V315/356HH)(Dv164/13)
P * 25.01.1834 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo ?
 Heinrich Klein
 * ?
 + ?
- 229/20 **Hermann** (V316/356HH)(Zv164/13)
P * 18.02.1836 te Mülheim-Speldorf
 + 07.01.1861 in Luxemburg gesneuveld.
- 229/21 **Helene** (V317/357HH)(Dv164/13)
P * 28.01.1839 te Mülheim-Speldorf
 + ?
 oo ?
 Hermann Wischmann
 * ?
 + ?

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

-0-0-0-0-0-0-0-0-

-0-0-0-

VAN DUISBURG NAAR DE USA*Johann Knipscher (137/58)*

Volgens de Protestante kerkboeken in Duisburg is het bekend, dat Johann Knipscher in 1811 moet zijn geboren. In welke plaats en van welke ouders is niet bekend. Hier blijkt een hiaat te zitten in deze tak van de Duitse aftakking in het Ruhrgebied. Zijn ouders zijn tot op heden (2009) nog steeds niet gevonden. Wel is bekend, dat hij omstreeks 1833 in Duisburg is gehuwd met *Margaretha Christina Stuhlfarth*. Johann is kleermaker, maar zal later de postbezorging ter hand nemen.

In dit gezin worden vanaf januari 1834 een vijftal kinderen geboren:

Op 20 januari 1834 **Wilhelm Jacob (202/15)**. Hij groeit op in Duisburg, waar hij is geboren.

Van hem is bekend, dat hij in 1859 in Utrecht is gehuwd met Christina en dat er in dit gezin een 6-tal kinderen is geboren, met welke kinderen zij in 1883 emigreerden naar de Verenigde Staten en zich vestigden in de omgeving van New York City.

Ook van de andere kinderen van Johann en Margaretha is bekend, dat zij in Duisburg zijn opgegroeid, maar daarvan is verder niets meer bekend, dan alleen, dat de oudste dochter in 1868 is gehuwd en dat een derde kind **Johann (202/17)** slechts 11 dagen oud is geworden.

Wilhelm (202/15) wordt de stamvader van een tak, die zich verder uitbreidt in de Verenigde Staten.

Van de oudste dochter Anna (334/61), nog geboren in Ebberpeld (D) is in de V.S. verder niets meer bekend. Van de tweede dochter Minnie (334/62) is bekend, dat zij in de V.S. is gehuwd met Charles Britzius en dat in dit gezin een tweetal kinderen zijn geboren. Minnie is in 1946 op 82-jarige leeftijd in New Jersey overleden.

Het derde kind is zoon **Gerard (334/63)**, nog geboren in Utrecht op 25 januari 1871. Hij is 12 jaar als hij met zijn ouders naar Amerika vertrekt. Na zijn basisschoolopleiding kiest hij voor het kleermakersvak in New York City. Omstreeks 1896 treedt hij daar in het huwelijk met Mary An. Op 15 oktober 1898 wordt in dit gezin een dochter geboren, Anna (395/100). Zij zal later met Otto Friedl huwen, maar dit huwelijk blijft zonder kinderen.

Op 20 mei 1900 wordt **Wilhelm (395/101)** geboren. Hij huwt in 1938 in Downsville met Helen Bradley. Zijn jongere broer **John (395/102)**, geboren op 27 maart 1907 is dan al 8 jaar daarvoor gehuwd met Grace. In dit gezin is dan ook in juli 1935 hun enige zoon **Gerard (481/68)** geboren, die in 1972 huwt met Madeline Smith, maar waarvan verder niets meer bekend is.

Bij Wilhelm en Helen wordt eerst in 1944 een eerste zoon geboren, **Richard (481/66)**, en twee jaar later zoon **William (481/67)**.

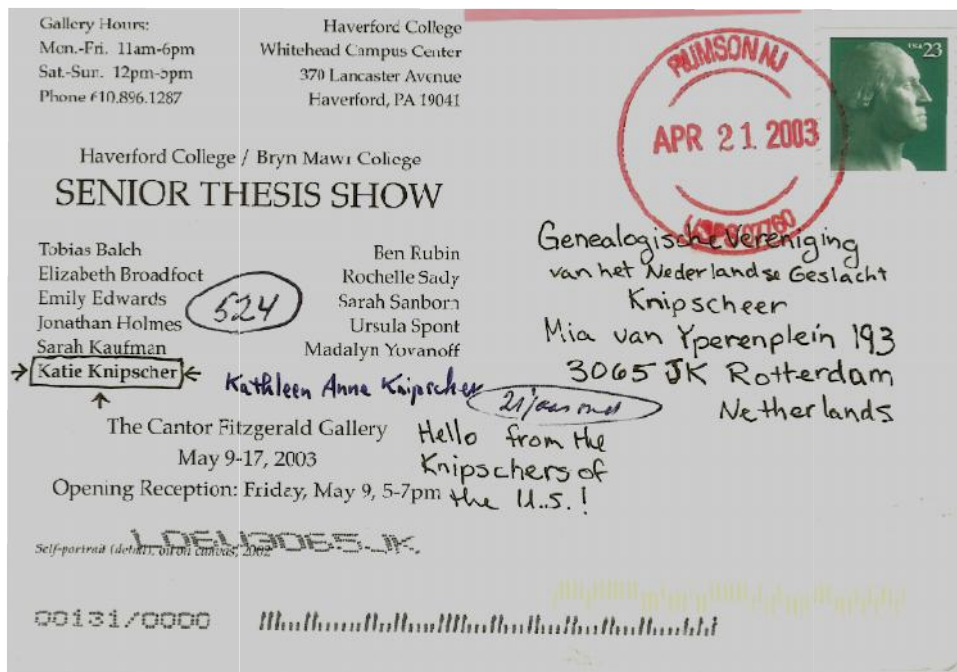
Richard huwt in 1968 te Bel Air in Maryland met Cathay DeLaney. Zij krijgen twee zonen en een dochter, voor zover bekend respectievelijk in de jaren 1973, 1977 en 1981.

In de zomer van 1999 ontmoet Richard tijdens een familie conferentie in Phoenix, Arizona, een neef van zijn vader; Bill Knipscher uit Chandler. Van hem ontvangt hij het adres van de Genealogische Vereniging in Nederland en neemt hij contact op met het secretariaat, Louis Knipscheer in Rotterdam. (zie briefkaart op de volgende blz.) Er volgt een korte briefwisseling met wat familie-informatie, maar daarna is er helaas geen contact meer geweest. Wel ontvangt de Vereniging in april 2003 van zijn dochter Katie een kaart, welke betrekking heeft op een proefschrift op haar naam met vermoedelijk het uitbrengen van haar zelfportret. (zie kaart op de volgende blz.)

Het vierde kind van Wilhelm (202/15) is zijn naamgenoot **Wilhelm (334/64)**, ook nog geboren in Utrecht op 11 april 1872. Hij is 11 jaar als hij met zijn ouders naar Amerika vertrekt. Van hem zijn verder geen gegevens bekend, dan alleen dat hij daar is gehuwd en er twee kinderen bekend zijn;

William (395/103) en John (395/104). Van hen alleen bekend, dat John in 1983 is gehuwd met Violet, in welk huwelijk twee kinderen zijn geboren; een zoon **John (481/69)** en een dochter Virginia (481/70).

Beiden zijn gehuwd en in het gezin van John zijn weer twee kinderen bekend; **Daniël (529)**, geboren in 1977 en **William (530)**, geboren in 1979.

Het vijfde kind van Wilhelm (202/15) is zoon **Frederick (334/65)**. Ook hij wordt nog geboren in Utrecht in april 1875. Hij is 8 jaar als hij met zijn ouders naar de V.S. emigreert. Hij groeit op in New York en wordt chauffeur. Het zal waarschijnlijk het vrije leven van dit beroep zijn geweest, dat hij eerst in zijn 42^e levensjaar in het huwelijk treedt met de 20 jaar jongere Frances Grinwis. Zij huwen op 9 december 1916 in Asbury Park, Nw Jersey. Zij vestigen zich in Paterson, Nw Jersey, de geboorteplaats van Frances. Ruim vijftien maanden na hun trouwdag wordt er weer een Frances (395/105) in Paterson geboren op 23 maart 1918, nu een dochter van Frederick en Frances. We zijn weer ruim 15 maanden verder als op 21 september 1919 ook een zoon wordt geboren; **Cornelius William (395/106)** en dan weer 14 maanden verder op 4 januari 1921 een tweede dochter Margaret (395/107).

Het moeten alle gezonde kinderen zijn geweest, maar met de jonge moeder loopt het verkeerd af. Zij overlijdt op zeer jonge leeftijd, in haar 28^e levensjaar, op 30 september 1922. En zo blijft Frederick met 3 jonge kindertjes alleen achter.

Zoon Cornelius William laat zich later "William" noemen. In Amerika dus Bill. Hij wordt beroeps-militair en huwt op 28 augustus 1943 in White Plains met Phyllis Perritt. Op oudejaarsdag in 1945 wordt in dit gezin een dochter geboren; Susan (481/71) en drie jaar later op 1 december 1948 een zoon; **William (481/72)** en weer ruim 3 jaar verder een dochter Cuyler (481/73), geboren op 16 januari 1952. Gezien de verschillende geboorteplaatsen blijkt dit gezin op verschillende plaatsen te hebben gewoond, vermoedelijk vanwege de militaire plaatsingen van William. De kinderen zijn resp. geboren in Midland, Texas; in Greenville, South Carolina en in Murfreesboro, Tennessee. In de rang van Luitenant Kolonel is William vermoedelijk nog voor zijn 60^e levensjaar met pensioen gegaan. Hij woont in ieder geval in 1978 in Chandler, Arizona.

In die tijd verneemt hij van zijn zuster Peggy (Margaret), dat haar zoon John, samen met zijn vrouw Maryann tijdens een bezoek aan Nederland in contact kwamen met Allert Hulsebosch uit Utrecht. Tijdens dit contact is door Allert kenbaar gemaakt, dat hij een vriend heeft, die ook Knipscheer heet. Vermoedelijk zal hij die naam in het Amerikaans hebben vertaald met Bill Knipscheer. Bedoeld wordt echter Jan Willem Knipscheer (1090). William wordt erg nieuwsgierig, omdat hij weet dat zijn grootouders vanuit Utrecht naar New York zijn geëmigreerd. Hij trekt de stoute schoenen aan en schrijft Allert Hulsebosch een brief met het verzoek om hem het adres van die Bill Knipscheer te zenden zodat hij wellicht wat meer informatie zou kunnen verkrijgen over zijn voorvaderen.

Als Allert met deze brief bij Jan Willem komt, verwijst hij hem direct naar zijn vader, Ds. M.J.W. Knipscheer (463) in Arnhem, omdat zo hij meent, zijn vader veel meer over de geschiedenis van de Knipscheren weet te vertellen.

In die tijd heeft de Genealogische Vereniging vele gouden jaren achter zich met geslaagde familiedagen en een uitgave van een informatief familieblad. Ds. M. kent de voorzitter van deze vereniging en meent via hem de juiste weg te vinden om met William C. Knipscheer in contact te komen. De toenmalige voorzitter, Ger Knipscheer (304) staat echter op dat moment voor een verhuizing van Den Haag naar 's-Heerenberg en vermoedelijk door deze verhuizing is de brief van Ds M. met een kopie van de brief van William C. in een vergeethoekje terechtgekomen. Dat blijkt, als deze brief weer voor de dag komt na het overlijden van Ger. De brief komt dan ook uiteindelijk in 1998 in handen van de secretarisarchivaris Louis Knipscheer (421). Op goed geluk schrijft hij nog naar het adres van 20 jaar geleden en zowaar, dit adres is nog steeds in tact en er komt binnen enkele dagen een brief terug met een verrassende reactie en veel informatie over al zijn nakomelingen. Hem moeten we uiteindelijk teleurstellen niet verder te komen dan wat thans bekend is. Na enig zoekwerk in de boeken van de Protestante kerk in Duisburg, vanwaar Johann bekend is, kunnen wij geen vader van hem vinden.

Zoon William huwt op 23 oktober 1971 met Elisabeth Kovach te Omaha in Nebraska. Zijn beide dochters huwen resp. in 1965 en 1983. In het gezin van William en Elisabeth worden een tweetal zoons geboren; **Benjamin (527)** op 9 sept. 1975 te Bellevue in Nebraska en **Jonathan (528)** op 22 mei 1981 te Springfield in Missouri. Van deze kinderen is verder niets meer bekend.

Het zesde kind van Wilhelm (202/15) is **Johann(334/66)**. Ook hij is geboren in Utrecht op 10 november 1878 en emigreert op 5-jarige leeftijd met zijn ouders mee naar de V.S. Hij wordt politieman in New York City, huwt met Alice Reader, maar het gezin blijft kinderloos.

Zijn ouders zijn beiden in New York omstreeks 1915 overleden.

Kleermaker Johann (137/58), de stamvader van deze Amerikaanse tak, is na het overlijden van Margaretha (52 jaar) in 1868 op 57-jarige leeftijd in Duisburg nog voor een tweede keer getrouwd met de 27-jarige Theodore Rübekönig. Na 3½ jaar overlijdt Johann in zijn 60^e levensjaar.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

395/101 **William Gerard Knipscher** (Zv334/63)(WC-USA)(LK)
USA * 20.05.1900 te New York City
 + 23.11.1975 te Liberty, NY
 oo 26.06.1938 te Downsville, NY
 Helen Celestia Bradley
 * 17.07.1911 te Downsville, NY
 + 08.09.1979 te Buffalo, NY
 Er zijn 4 kinderen bekend. (481/64 – 481/67)

481/64 **Mary Ann Knipscher** (Dv395/101)(WC-USA)(LK)
USA * 30.11.1939 te Walton, New York
 + 17.09.1942 te Cooperstown, NY

481/65 **Betty Lou Knipscher** (Dv395/101)(WC-USA)(LK)
USA * 20.04.1942 te Sidny, NY

oo ? te ?
 Mark Thomas Kennedy
 * 23.03.1940 te Buffalo, NY

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Kathleen Elizabeth
 * 11.04.1976 te Buffalo, NY
2. Michael Petrick
 * 30.03.1979 te Buffalo, NY

481/66 **Richard Charles Knipscher** (Zv395/101)(WC-USA)(LK)
USA * 14.11.1944 te Englewood Cliffs, New Jersey

oo 10.02.1968 te Bel Air, Maryland
 Cathay DeLaney
 * 14.03.1946 te Orange, New Jersey

Er zijn 3 kinderen bekend. (522-524)

522 **Lucas Robert Nightbear Knipscher** (Zv481/66)(WC-USA)(LK)
USA * 10.12.1973 te Washington, DC

523 **William James Knipscher** (Zv481/66)(WC-USA)(LK)
USA * 17.05.1977 te Kensington, Maryland

524 **Kathleen Ann Knipscher** (Dv481/66)(WC-USA)(LK)
USA * 29.07.1981 te Kensington, Maryland

481/67 **William Robert Knipscher** (Zv395/101)(WC-USA)(LK)
USA * 27.05.1946 te Roscoe, NY

oo 14.02.1992 te Livingston Manor, NY
 Nancy Ellen Sandhusen
 * 13.08.1963 te Summit, New Jersey

Er zijn 2 kinderen bekend. (525 en 526)

525 **Eliza Jane Knipscher** (Dv481/67)(WC-USA)(LK)
 USA * 03.07.1992 te Summit, New Jersey

526 **John Riley Knipscher** (Zv481/67)(WC-USA)(LK)
 USA * 05.01.1994 te Middleton, NY

395/102 **John August Knipscher** (Zv334/63)(WC-USA)(LK)
 USA * 27.03.1907 te New York City
 + 28.10.1978 te Wintertown, NY
 oo 15.05.1930 te New York City
 Grace Muriel Corry
 * 21.03.1906 te New York City
 + 24.06.1970 te Phoenix, Arizona

Er is 1 zoon bekend. (481/68)

481/68 **Gerard Allen Knipscher** (Zv395/102)(WC-USA)(LK)
 USA * 09.07.1935 te Jamaica, Long Island, NY

oo 21.12.1972 te Roscoe, NY

Madeline Smith

* ?

334/64 **Wilhelm Johann Knipscher** (Zv202/15)(WC-USA)(LK)
 USA * 11.04.1872 te Utrecht

+ ?

oo ?

NN

* ?

+ ?

Er zijn 2 kinderen bekend. (395/103 en 395/104)

395/103 **William Knipscher** (Zv334/64)(WC-USA)(LK)
 USA Verder niets bekend.

395/104 **John Daniel Knipscher** (Zv334/64)(WC-USA)(LK)
 USA * ?

+ 04.1983 te West Hempstead, NY

oo ?

Violet NN

Er zijn 2 kinderen bekend. (481/69 en 481/70)

481/69 **John William Knipscher** (Zv395/104)(WC-USA)(LK)
 USA * ?

oo 11.06.1976 te ?

Dorothe Marie Hoppe

* ?

Er zijn 2 kinderen bekend. (529 en 530)

529 **Daniel John Knipscher** (Zv481/69)(WC-USA)(LK)
 USA * 14.09.1977 te Lynbrook, NY

530 **William Paul Knipscher** (Zv481/69)(WC-USA)(LK)
 USA * 31.07.1979 te Baldwin, NY

481/70 **Virginia Knipscher** (Dv395/104)(WC-USA)(LK)
 USA * ?
 oo ?
 Virgil Wheeler

334/65 **Frederick Knipscher** (Zv202/15)(WC-USA)(LK)
 USA Chauffeur
 • 20.04.1875 te Utrecht
 + 27/04/1946 te Bronx, New York
 oo 09.12.1916 te Asbury Park, New Jersey
 Frances Susan Grinwis
 • 10.06.1895 te Paterson, New Jersey
 + 30.09.1922 te Paterson, New Jersey
 Er zijn 3 kinderen bekend. (395/105 – 395/107)

395/105 **Frances Frieda Knipscher** (Dv334/65)(WC-USA)(LK)
 USA * 28.03.1918 te Paterson, New Jersey
 + 13.04.1992 te Passaic, New Jersey
 oo1 10.09.1939 te New York City
 Patrick Hartnett
 • 01.01.1912 te New York City
 + 31.08.1967 te New York City
 oo2 29.05.1976 te Bronx, NY
 John Steven Kozma
 • 05.01.1920 te Bridgeport, Conn
 +
 Er zijn 2 kinderen uit het eerste huwelijk bekend.

- William Hartnett
 - 01.02.1941 te New York City
 - oo 05.06.1976 te Streamwood, Illinois
 - Ruth Tuttle
 - o/o ?
 - Patricia Hartnett
 - 10.04.1942 te New York City
 - oo1 15.09.1962 te New York City
 - Joseph Falahee
 - o/o ?
 - oo2 24.12.1991 te New York City
 - John O'Farrell
 - 09.11.1935 te Liverpool (England)

Er zijn 2 kinderen uit het eerste huwelijk bekend:

1. Joseph Falahee
 - * 22.10.1963 te New York City
 - + 23.11.1988 te Warwick, NY
2. William Falahee
 - * 08.01.1965 te New York City
 - oo 03.12.1994 te Astoria, NY
Kathleen Powers

Er is 1 kind bekend:

1. Joseph Michael Falahee
 - * 21.07.1997 te Hawthorne, NY

395/106 **Cornelius William Knipscher (William C.)**(Zv334/65)(WC-USA)(LK)
USA Luitenant Kolonel

- * 21.09.1919 te Paterson, New Jersey
- + ?
- oo 28.08.1943 te White Plains, NY
Phyllis Cuyler Perritt
- * 22.07.1921 te Tarboro, North Carolina

Er zijn 3 kinderen bekend. (481/71 – 481/73)

481/71 **Susan Rhook Knipscher** (Dv395/106)(WC-USA)(LK)
USA * 31.12.1945 te Midland, Texas

- oo 10.12.1965 te Mesquite, Texas
Billy Whitaker
- * 26.01.1943 te Tyler, Texas

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Bethanne Leigh
 - * 10.08.1966 te Mesquite, Texas
 - oo 13.10.1984 te Mesquite, Texas
John Kevin Davis
 - o/o ?
 - ss ?
James Tyler

Er is 1 kind bekend uit het huwelijk en 1 kind uit de samenleving:

1. Davis Chelsea Leigh
 - * 04.03.1985 te Dallas, Texas
2. Sarah Rene
 - * 06.12.1989 te Woodbridge, California
2. Bonnie Lee
 - * 05.10.1968 te Mesquite, Texas
3. William Lee
 - * 21.12.1972 te Mesquite, Texas
 - oo 23.05.1998 te San Marcos, Texas
Raabe Alexa Durham
 - * 25.08.1975 te Little Rock, Arkansas

481/72 **William Cornelius Knipscher** (Zv395/106)(WC-USA)(LK)
 USA * 01.12.1948 te Greenville, South Carolina

oo 23.10.1971 te Omaha, Nebraska

Elisabeth Louise Kovach

* 10.08.1942 te Grand Rapids, Michigan

Er zijn 2 kinderen bekend. (527 en 528)

527 **Benjamin William Knipscher** (Zv481/72)(WC-USA)(LK)
 USA * 09.09.1975 te Bellevue, Nebraska

528 **Jonathan Travis Knipscher** (Zv481/72)(WC-USA)(LK)
 USA * 22.05.1981 te Springfield, Missouri
 343.

481/73 **Cuyler Anna Knipscher** (Dv395/106)(WC-USA)(LK)
 USA * 16.01.1952 te Murfreesboro, Tennessee

oo 04.06.1983 te Prescott, Arizona

Thomas Michael Boughner

* 23.03.1957 te Ironduquoit, NY

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Forrest Cuyler

* 25.02.1987 te Flagstaff, Arizona

2. Gavin Thomas

* 08.10.1989 te Flagstaff, Arizona

395/107 **Margaret Nellie Knipscher** (Dv334/65)(WC-USA)(LK)
 USA * 04.01.1921 te Paterson, New Jersey

oo 21.06.1944 te New York City

Alexander Van Emden

* 04.01.1920 te North Bergen, New Jersey

Er zijn 6 kinderen bekend:

1. John Edward

* 18.11.1945 te New York City

oo1 20.04.1968 te Paramus, New Jersey

Maryann Leonardi

o/o ?

oo2 11.04.1990 te Stamford, Conn

Ursula Matz

* ? te Heilbron (D)

Er zijn 2 kinderen bekend uit het eerste huwelijk:

1. John Edward

* 19.03.1969 te Ridgewood, New Jersey

2. Alexis Margaret

* 17.12.1972 te Livingston, New Jersey

2. Barabara Ann

* 10.01.1949 te New York City

oo 14.08.1971 te Ramsey, New Jersey

Douglas Hackett

* 22.03.1946 te Detroit, Michigan

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Beth Margaret
* 15.09.1975 te Ridgewood, New Jersey
2. Amy Lynn
* 14.09.1977 te Lynbroek, NY
3. Susan Lynn
* 27.12.1961 te Paterson, New Jersey
oo 18.05.1985 te Oceanport, New Jersey
Genero (Jerry) Nappi
* 06.10.1958 te Kew Gardens, Queens, NY

Er is 1 kind bekend:

1. Amanda Margaret
* 23.02.1987 te Long Branch, New Jersey
4. Kim Frances
* 20.04.1958 te Paterson, New Jersey
oo 30.03.1980 te South Orange, New Jersey
Steven DelMauro
* 03.02.1958 te Paterson, New Jersey

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Jennifer Marie
* 11.04.1985 te New Brunswick
2. Steven Harry
* 19.03.1989 te Teaneck, New Jersey
5. Scott William
* 12.03.1963 te Paterson, New Jersey
oo 05.10.1991 te Clifton, New Jersey
Susan Durkos
* 22.05.1966 te Heidelberg (D)

Er is 1 kind bekend:

1. Matthew Alexander
* 02.07.1992 te Passaic, New Jersey
6. Alexander jr
* 26.01.1954 te Paterson, New Jersey
oo 22.09.1989 te Parsippany, New Jersey
Brenda Henry
* 03.04.1965 te Midland Park, New Jersey

Er is 1 kind bekend:

1. Eric Scott
* 20.09.1993 te Passaic, New Jersey

334/66
USA

Johann Knipscher
Politieman

(Zv202/15)(WC-USA)(LK)

- * 10.11.1878 te Utrecht
- + in 1955 te New York City
- oo ?
- Alice Reader
- * ?
- + in 1967 te New York City

Er zijn geen kinderen bekend.

vervolg van blz. 125

DEN HOUT

191 Joannes Pieter & Christina van Leijsen

Joannes groeit op in een tijd van burgeroorlogen en de Franse Revolutie. Dan zit je in het zuiden niet goed. Hij is slechts enkele jaren oud, als ook zijn vader wordt gebrandschat door de vermaarde Adriaan van Campen. Deze laatste wordt in 1787 veroordeeld tot de doodstraf. Het zuiden is ook nog steeds onder Oostenrijks bewind. Na het einde van dat bewind komen ze nog een keer terug, maar worden dan door de Fransen verdreven. De zuidelijke Nederlanden zijn leeggeplunderd. Er is armoede alom. Joannes is 14 jaar als er een nieuwe grondwet komt; de nieuwe Franse wetten. Het is het gesprek van de dag: "De Fransen vreten ons kaal met hun nieuwe belastingstelsel." Als oudste zoon gaat hij al vroeg met zijn vader het land op. Later komt zijn jongere broertje Laurentius ook mee. Opvallend, dat juist in een tijd van armoede er veelal grote gezinnen ontstaan. Huwelijken blijven veelal uit, er is geen geld. Er moet gewerkt worden bij vader of men gaat het klooster in, wordt begijn of gaat studeren voor priester, dat kan in die tijd wel ondanks de armoede. Vader heeft het er voor over om een groot deel van zijn armoedje in die studie te steken. Vaak ook onder een zekere dwang van de kerk.

Om aan extra geld te komen vinden er openbare verkopen plaats van kerkelijke bezittingen.

Eén van de nieuwe Franse wetten is, dat naast de kerkelijke huwelijken nu voortaan het burgerlijk huwelijk rechtsgeldigheid krijgt. En zo verstrijken de jeugdjaren van Joannes. Naast de Knipscheren is ook de familie van Leijsen een bekende, uitgebreide familie in Den Hout en omgeving en het is dan ook niet vreemd dat er eens een "van Leijsen" zich verenigt met een Knipscheer.

Ze kennen elkaar al van jongs af, maar het zal tot 1807 duren, eer het tot een huwelijk komt. Joannes is dan 26 jaar en Christina 24. Het lijkt er op, dat de tijden iets verbeteren. Thans onder het bewind van Napoleon komen er toch een aantal goede zaken tot stand. Er komen nieuwe wegen en kanalen. Verbetering van havens, waardoor ook verbetering in de industrie. Ook het onderwijs wordt gestimuleerd. En zelfs in de landbouw gaat het beter. Het is 28 september 1807, als het huwelijk van Joannes en Christina wordt bevestigd. Nog geen jaar later, op 5 september 1808, is daar hun eerste kindje, een dochter, Johanna (266). En anderhalf jaar daarna een tweede kindje, een zoon Petrus (267). Als er weer anderhalf jaar later een derde kind, Maria (268) wordt geboren, zal dit als klein kind sterven en natuurlijk wordt de volgende dochter vernoemd naar haar overleden zusje: Maria (269), geboren op 24 augustus 1812.

Van de 14 kinderen, geboren in de periode tot en met 1826, zijn er 5 kort na de geboorte overleden. Van zes van deze kinderen is niets bekend, dan alleen dat zij respectabele leeftijden hebben bereikt. Slechts één kind, **Godefridus (275)**, wordt de enige stamhouder in dit gezin.

Het begin van de negentiende eeuw blijft onrustig onder het Franse bewind. Eén Europa, gelijke munt, gelijke wetten, is de wens van Napoleon, en de Burgerlijke Stand heeft hij inmiddels in 1810 ingevoerd. Maar hij gaat af in de slag bij Waterloo. De Prins van Oranje komt weer terug en wordt Koning Willem I. Hij zet alles in voor de welvaart van de Lage Landen.

Maar in het zuiden blijft de armoede. Het vee wordt daar veelal voor een koopje verkocht en men houdt de kinderen van school. De wensen van Koning Willem I worden nauwelijks in de praktijk uitgevoerd. Ook de kroonprins verspeelt zijn kansen. België wordt onafhankelijk in 1830 en sluit zich af van de Lage Landen. Onze Knipscheer-landarbeiders leven in een diepe armoede.

Het is op 29 april 1841, als Maria (269) in het huwelijk treedt met Jan Rombouts. Ook hij komt uit een grote bekende Den Houtse familie. Beiden zijn 29 jaar. Of er in dit gezin kinderen zijn geboren, is niet bekend.

Godefridus (275) huwt op 5 oktober 1854 met weer iemand uit de familie van Leijsen en wel Catharina van Leijsen, een achternichte van Christina, die twee jaar later, in 1856, in haar 73^e levensjaar komt te overlijden. Vader Joannes bereikt de gezegende leeftijd van 88 jaar en overlijdt in 1870.

Inmiddels is ook zoon **Andreas (279)** op 12 november 1863 gehuwd met weer een achternichte van Christina, Goverdina van Leijsen. In dit huwelijk zijn geen kinderen geboren. Andreas zet zich geheel in

voor een nieuw te bouwen kerk in Den Hout. Hij is lid van het kerkbestuur en schenkt in 1876 f. 500,-- voor de bouw van deze kerk. In dat jaar leven nog steeds 6 kinderen in het ouderlijk tehuis. Vermoedelijk zijn zij nimmer gehuwd.

Maria (269) heeft een lange periode van ziekte moeten doormaken. Haar laatste jaren zijn een last. Desondanks leeft zij tot in haar 76^e levensjaar. Zoon **Pieter (267)** is weldoener van de Kerk. Hij is lid van de Confraterie van de processie van Kevelaar, van de H. Cornelius en van de Heilige Bernardus. Tot zeker zijn 66^e levensjaar woont hij nog steeds in het ouderlijk huis en vermoedelijk zelfs tot aan zijn overlijden in zijn 91^e levensjaar. Ongehuwd gebleven en door ouderdom uitgeput, sterft hij in Den Hout op 31 juli 1901. Ook Andreas behaalt de leeftijd van de allersterksten. In november 1913 zouden zij, Andreas en Goverdina hun 50-jarige huwelijk gedenken, maar helaas komt Andreas in februari van dat jaar te overlijden in zijn 86^e levensjaar. Goverdina is 88, als zij in 1918 overlijdt.

275 Godefridus Johannes & Catharina van Leijsen

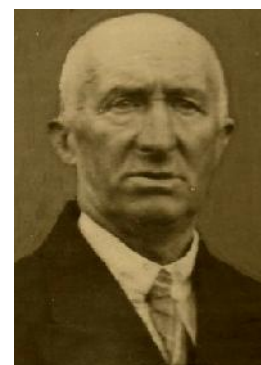
In het gezin van Godefridus en Catharina hebben inmiddels een 9-tal geboortes plaats gevonden. Niet alle even gelukkig. Dochter Christina (388) overlijdt al weer kort na haar geboorte in 1857. In 1862, 1864 en 1870 sterven er nog een drietal kinderen kort na de geboorte.

De oudste zoon **Joannes (387)** is met zijn vader landbouwer. Het is de tijd, dat de partijen zich gaan vormen. Voor het Katholieke zuiden is het Dr Schaepman, die in 1883 zijn programma onthult. Ook het koningshuis komt in de belangstelling, nu de 60-jarige Koning Willem III met de jonge Emma van Waldeck-Pyrmont is getrouwd, in welk huwelijk een prinsesje is geboren: Prinses Wilhelmina.

Betere tijden? Dat kon wel eens gebeuren nu de RK en de AR samen aan het bewind komen. Jan blijft ongehuwd, is weldoener van de kerk en lid van verschillende broederschappen. Hij woont samen met zijn 3 jaar jongere zuster Catharina (389), ook ongehuwd, op de oude Knipscheerboerderij. Na een ziekbed van enkele maanden overlijdt Jan in zijn 86^e levensjaar. Zijn zuster is dan al 7 jaar eerder overleden.

Gijsbertus (390) is de volgende zoon in dit gezin. Geboren op 21 oktober 1859. Ook hij is landbouwer, maar tevens jager. Hij huwt pas in 1920 in zijn 60^e levensjaar met de 26 jaar jongere Maria Halters, een kinderloos huwelijk. Lid van het kerkbestuur en het kerkkoor in Den Hout en in 1939 is hij als 79-jarige de oudste deelnemer op de eerste Nederlandse Knipscheermeeting in Utrecht. Hij overlijdt op 86-jarige leeftijd op 26 april 1946.

Maria wordt 92 en overlijdt in 1977.

391 Petrus Knipscheer & Petronella Maria Oomen

Petrus is de derde zoon in het gezin van Godefridus en Catharina (275). Hij is geboren op 20 maart 1861 in het Noord Brabantse Den Hout. Op dat moment een rustig gebied in de Lage Landen. Zijn er elders in het land veel ongeregelheden, armoede, diefstal, roversbenden, bedelaars; in het Brabantse wordt hard gewerkt op het land. Petrus groeit in zekere zin op in wat je in dit geval wel kan noemen; een periode van welvaart. De opkomst van de verschillende partijen is daar het gevolg van en zeker nu de Rooms Katholieken naast de Anti Revolutionairen in de regering komen. Goed voor het onderwijs en vernieuwing van de sociale wetten. Er is veel contact met de bekende familie Oomen in Den Hout en vriendschap met de 8 jaar jongere dochter Nellie is al snel een feit. In beide gezinnen is het hard werken op het land, van de vroege ochtend tot in de late uurtjes. Pieter heeft hart voor zijn werk. Na het overlijden van zijn ouders, resp. in 1888 en 1890 neemt hij het hele bedrijf van zijn vader over op de bekende Knipscheer boerderij. Hij is 33 jaar en Nellie 25, als zij op 18 september 1894 in het huwelijk treden. Dat wordt een gezin met alleen maar dochters zullen ze denken, wanneer binnen 7 jaar een 6-tal dochters worden geboren. Dan, op 8 februari 1904, een eerste zoon, **(476) Antonius Cornelius** (Anton) en een jaar later op 25 maart een tweede zoon **(477) Godefridus Joannes** (Govert). Dat moeten dan maar de stamhouders gaan worden en zeker ook weer landbouwers.

Pieter is inmiddels in het gemeentebestuur van Oosterhout getreden en zijn vrouw Nellie blijft haar Brabantse muts getrouw. Haar haren achterover gekamd en in een wrong gedaan. Daarover gaat een zwart mutsje. Dan een kanten muts over voorhoofd en zijkanten van het hoofd, met een ruime bodem aan de achterzijde. Daarover gaat een "kroon", dat is een zijden band met witte bloemetjes versierd, die over de muts gedragen wordt. Onder de muts komen aan de voorzijde twee haarlokjes tevoorschijn, vastgemaakt aan het zwarte mutsje. De muts is echter maar een deel van de Brabantse boerendracht. Er hoort nog meer bij: een zwart zijden japon, hoog aan de hals gesloten, met een dubbele gouden ketting en een grote broche in het midden.

Zondags gaat het gezin regelmatig met de sjees (rijtuig) op pad naar familieleden in de omgeving. Zo komt men ook regelmatig bij oma van der Veeken in Teteringen. Op een prachtige zonnige zondag in het voorjaar van 1905 brengt men weer eens zo'n bezoekje. Op de terugweg uit Teteringen schrikt het paard van de achterop komende stoomtram. Het paard springt opzij en een berrie van de sjees breekt, waardoor de sjees scheef komt te hangen. Moeder Nel met haar 4 dochtertjes in de leeftijd van 5 tot 9 jaar krijgen de schrik van hun leven. Maar gelukkig raakt er niemand gewond. De tram is tot stilstand gekomen en de passagiers komen te hulp, maar alles blijkt mee te vallen. Het paard wordt tot rust gebracht en wat brood gevoerd. Een opzienbarend ongeluk voor die tijd.

In de jaren daarna, worden er in de periode van 1906 – 1908 nog een drietal zonen geboren: **(478) Cornelius Jozef** (Kees), **(479) Joannes Christianus** (Jan) en **(480) Christianus Josephus** (Christ).

Dan een triest voorval eind augustus 1911. Vermoedelijk als gevolg van kinderspel met vuur brandt de boerderij geheel uit. Ook de aangrenzende boerderij moet er aan geloven. Beide met een rieten dak. Er is veel wind, het gehele dak staat binnen de kortste tijd in lichter laaie. Paniek alom. Er wordt zoveel mogelijk nog getracht te redden wat er te redden is.

Zo ook een kostbare petroleumlamp, maar buiten struikelt men in paniek en de lamp gaat alsnog aan diggelen. Ook een dure klok valt door een misstap op de grond. Veel is er niet meer te redden, want het dak staat op instorten.

Zo staat het hele gezin ineens op straat. Ze worden door vrienden en familieleden opgevangen. Na aankoop van een stuk extra grond van de buurman gaat men in 1912 herbouwen. Huis, stal en schuur, modern naar de normen van deze tijd. De eerste zogenaamde Hollandse stal, dus geen zandgrond. Een betonnen gierput. Daarbij kan een dubbele rij runderen geplaatst worden, met daarachter goten voor de afvoer van gier en mest met een mestbak op rail naar de mestvaalt, die overdekt is. Met de proefrit valt wel de leverancier in de put, die gelukkig nog leeg is. Hij mankeert niets, dus kan er om worden gelachen. Ook in de jaren daarna blijft Pieter steeds van de allernieuwste snuffjes gebruik maken. Het graan dorsen doet Pieter al vroeg machinaal: een dorsmachine in de schuur, buiten zorgt een in een manege rond lopend paard door z'n trekken voor de beweging daar binnen. Eenvoudig, doelmatig en veilig. Als men in 1918 elektriciteit in Den Hout krijgt, gebruikt iedereen maar 1 of 2 lampen in huis. Dat kost 1 gulden per kilowatt (de dure gulden van toen). Maar Pieter laat in het gehele huis en de boerderij elektrisch licht aanleggen: zolder, kelder, stal, schuur, varkenshok, kalverboxen en zelfs nog vóór en achter buiten. Ook is hij één van de eersten met machinaal melken, zowel in de winter in de stal, als in de zomer in de wei.

De oudste dochter is inmiddels gehuwd met Anton Rombouts. Zij hebben een kruidenierswinkel in Made. Het wordt een gezin met 11 gezonde kinderen met vele nakomelingen. In 1920 huwt ook de tweede dochter, met Adriaan Hoevenaars. Zij vestigen zich in Gilze-Rijen, waar hij gemeentesecretaris wordt. In dit gezin worden 8 kinderen geboren. Ook weer gezonde kinderen met vele nakomelingen.

De andere 4 dochters treden allen in het klooster. In de dertiger jaren huwen de 4 zonen, terwijl Kees, studerende op het seminarie, in die tijd tot priester wordt geweid.

Een laatste zoon **(481) Gijsbertus Joannes** (Bertus), geboren in 1913, is slechts 22 maanden oud geworden.

Bij elkaar wel een rijk en vruchtbaar gezin met 45 kleinkinderen en 105 achterkleinkinderen. Petronella wordt echter slechts 60 jaar en overlijdt op 29 april 1929.

Pieter sterft in zijn 85^e levensjaar op 3 februari 1946.

191 Joannes Pieter Knipscheer & Christina van Leijsen

266 NB	Johanna * 05.09.1808 te Den Hout + 27.11.1882 te Den Hout	(IV/10)(Dv191) RK
267 NB	Pieter of Petrus * 16.02.1810 te Den Hout + 31.07.1901 te Den Hout	(IV/10)(Zv191) RK
268 NB	Maria * 22.07.1811 te Den Hout Als klein kind gestorven.	(IV/10)(Dv191) RK
269 NB	Maria * 24.08.1812 te Den Hout + 17.09.1888 te Den Hout oo 29.04.1841 te Oosterhout Jan Rombouts * 05.06.1812 te Oosterhout + ?	(IV/10)(Dv191) RK
270 NB	Dymphna * 05.03.1814 te Den Hout + 31.01.1892 te Den Hout	(IV/10)(Dv191) RK
271 NB	Cornelia * 25.08.1815 te Den Hout + 19.02.1816 te Oosterhout	(IV/10)(Dv191) RK
272 NB	Laurentius * 06.02.1818 te Den Hout + 08.09.1897 te Den Hout	(IV/10)(Zv191) RK
273 NB	Cornelia * 13.02.1819 te Den Hout + 10.12.1896 te Den Hout	(IV/10)(Dv191) RK
274 NB	Godefridus * 05.05.1820 te Den Hout Als klein kind gestorven.	(IV/10)(Zv191) RK
275 NB	Godefridus Johannes Landbouwer * 01.05.1821 te Den Hout + 07.06.1888 te Den Hout oo 09.10.1854 te Den Hout Catharina van Leijsen * 22.10.1824 te Den Hout + 14.07.1890 te Den Hout	(IV/10)(Zv191) RK RK

Er zijn 9 kinderen bekend. (387-395)

387 NB	Joannes Landbouwer * 10.11.1855 te Den Hout + 16.01.1941 te Den Hout ongetrouwd	(IV/11)(Zv275) RK
388 NB	Christina *d 26.03.1857 te Den Hout Als klein kind gestorven.	(IV/11)(Dv275) RK
389 NB	Catharina Maria *d 15.05.1858 te Den Hout + 03.02.1934 te Den Hout ongetrouwd	(IV/11)(Dv275) RK
390 NB	Gijsbertus Landbouwer/jager * 21.10.1859 te Den Hout + 26.04.1946 te Den Hout oo 27.04.1920 te Den Hout Maria Catharina Halters * 18.04.1885 te Den Hout + 01.10.1977 te Raamsdonksveer Zij hadden geen kinderen.	(IV/11)(Zv275) RK
391 NB	Petrus Landbouwer * 20.03.1861 te Den Hout + 03.02.1946 te Den Hout oo 18.09.1894 te Prinsenbeek Petronella Maria Oomen * 18.04.1869 te Prinsenbeek + 29.04.1929 te Gilze	(IV/11)(Zv275) RK RK

Petrus is de STAMVADER van de thans (2009) nog enige bestaande Brabantse tak.
Zij kregen 12 kinderen. (470-481)

470 NB	Wilhelmina Catharina Maria * 27.07.1895 te Den Hout + 11.03.1974 te Made oo 23.10.1917 te Den Hout Antonius Gualtherus Jozef Rombouts Graan- en meelhandelaar / Kruidenierswinkel * 02.05.1891 te Made + 25.11.1954 te Den Hout Er zijn 11 kinderen bekend.	(IV/12)(Dv391) RK RK
-----------	--	----------------------------

- 471 **Catharina Maria** (IV/12)(Dv391)
NB * 27.10.1896 te Den Hout RK
+ ?
oo 05.10.1920 te Den Hout
Adrianus Joannes Maria Hoevenaars
Gemeentesecretaris Gilze-Rijen
* 15.05.1893 te Gilze RK
+ 08.03.1973
Er zijn 8 kinderen bekend:
- 472 **Maria Emiliana** (IV/12)(Dv391)
NB * 24.01.1898 te Den Hout RK
+ 01.09.1988
Zij doet op 13.09.1916 intrede bij de Zusters Penitenten-Recollectinen in 't Withof te Etten Leur.
- 473 **Cornelia Goverdina Maria** (IV/12)(Dv391)
NB * 07.08.1899 te Den Hout RK
+ ?
Zij doet op 03.05.1920 intrede bij de Zusters Penitenten-Recollectinen in 't Witlof te Etten Leur.
- 474 **Christiena Goverdina Maria** (IV/12)(Dv391)
NB * 03.05.1901 te Den Hout RK
+ 18.11.1962 te Oirschot
Zij doet intrede in het Carmelitessenklooster te 's-Hertogenbosch in oktober 1927. Op 12 april 1928 doet zij haar kleine professie.
- 475 **Goverdina Maria** (IV/12)(Dv391)
NB * 26.10.1902 te Den Hout RK
+
Zij doet intrede bij de zusters Penitenten-Recollectinen te Etten-Leur in 't Witlof op 10.11.1925. Zij deed haar kleine professie op 21.08.1927.
- 476 **Antonius Cornelius** (IV/12)(LK)(Zv391)
NB Landbouwer
* 08.02.1904 te Den Hout RK
+ 28-05-1988 te Oosterhout
oo1 17.10.1933 te Den Hout
Elizabeth Johanna Romme
* 31.12.1908 te Den Hout RK
+ 03.04.1963 te Breda
oo2 30.11.1963 te Lamswaarde
Hendrika Johanna Maria Derksen
* 17.06.1911 te Rotterdam
weduwe van Fredericus Theodorus Marie Hasselo
+ 09.04.1998 te Oosterhout
zij neemt twee kinderen mee:
1. Anton Theodor Frits Hasselo
2. Theodor Hermann Hasselo

Er zijn twee kinderen bekend uit het eerste huwelijk.
(600 en 601)

>>> *vervolg op blz. 437*

394	Christina	(IV/11)(Dv275)
NB	* 11.02.1868 te Den Hout	RK
	+ 05.12.1947 te Den Hout	
	oo 23.09.1897 te Den Hout	
	Christianis Oomen	
	Landbouwer	
	* 23.09.1870 te Prinsenbeek	RK
	+ 16.12.1936 te Den Hout	
	Christiaan is de broer van de vrouw van Pieter (391)	
395	Adriana Maria	(IV/10)(Dv275)
NB	* 28.05.1870 te Den Hout	RK
	+ 16.07.1870 te Den Hout	
276	Petronella	(IV/10)(Dv191)
NB	* 05.07.1822 te Den Hout	RK
	+ 18.07.1822 te Den Hout	
277	Elisabeth	(IV/10)(Dv191)
NB	* 21.10.1823 te Den Hout	RK
	+ 09.06.1892 te Den Hout	
278	Andreas	(IV/10)(Zv191)
NB	* 12.07.1825 te Den Hout	RK
	Als klein kind gestorven.	
279	Andreas	(IV/10)(Zv191)
NB	* 18.12.1826 te Den Hout	RK
	+ 23.02.1913 te Den Hout	
	oo 18.11.1863 te Den Hout	
	Goverdina van Leijsen	
	* 22.03.1830 te Den Hout	RK
	+ 25.04.1918 te Den Hout	
	Er zijn geen kinderen.	

Vervolg van blz. 139.

GENDRINGEN

(259) Martinus Johannes Knipscheer & Johanna Engelina Luymes

Martin, geboren in Deventer op 24 juli 1842, groeit op in Gendringen en huwt daar op 24 januari 1869. Precies twee maanden later op 24 maart, wordt er een dochter geboren, Cornelia Maria (378). Hij runt een aannemingsbedrijf. Een goed lopend bedrijf in het oosten van ons land. In het westen is het één en al armoede onder de conservatieve Koning Willem III. Ondanks het feit dat hij tegen een parlementair stelsel is komt er toch een liberaal kabinet onder leiding van minister president Schimmelpenninck jr. Hier in het oosten is daar weinig van te merken. Hier ontstaat een gezond gezin Knipscheer. Een gezin, dat zich in de komende jaren uitbreidt met nog drie zonen en twee dochters. De oudste en jongste zoon, resp. **Barend (379) en Martinus (383)** zullen zeker in het bedrijf van vader hun vakkennis hebben opgedaan. Zij beiden hebben zich in de aannemerij kunnen handhaven.

Barend huwt in Gendringen, maar er zijn in dit gezin geen kinderen bekend. In het gezin van Martin jr., hij huwt in 1913 met Wilhelmina Jansen, worden twee dochters geboren. De drie dochters huwen respectievelijk een huisschilder, een landbouwer en een rijksambtenaar. De jongste dochter zal vanwege het beroep van haar echtgenoot verhuisd zijn naar Hilversum. Er zijn geen kinderen in dit gezin bekend. Ook niet in het gezin van de oudste dochter. In het gezin van Anna en landbouwer Hendrik Jan is één dochter bekend. Blijft nu nog zoon **Jan (381)**, geboren op 12 oktober 1878. Hij is de enige stamhouder in dit gezin. Ook hij zal geïnspireerd zijn door het vak van zijn vader, maar heeft later zelf een schildersbedrijf opgestart. Hij huwt in 1905 in Dinxperlo met Willemina Johanna Kämink, geboren in Suderwick (D). Een jaar later wordt dit gezin verrijkt met een dochter Geertruida Johanna (462) De intrede van de twintigste eeuw gaat niet ongemerkt voorbij. Nog vlak voor de eeuwwisseling vergaderen 26 landen in Huis Ten Bosch over ontwapening en het oplossen van interne conflicten. Een Internationaal Gerechtshof wordt opgericht in het "Vredespaleis" in Den Haag. Een duurzame wereldvrede wordt verwacht, maar niemand wenst te ontwapenen.

In het gezin van Jan en Willemien worden nog twee zonen en een dochter geboren. **Martinus Johannes Willem (463)**, geboren op 31 augustus 1908, op Koninginnedag, vandaar de derde naam Willem; **Gerhard Jan Bernard (464)**, geboren op 22 maart 1911 en Johanna Engelina (465), geboren op 20 augustus 1917.

Enige jaren terug werd o.a. de leerplichtwet ingevoerd. Jan Lighthart was in die tijd schoolmeester en was tegen het toen bestaande onderwijs. Hij schreef nieuwe schoolboekjes, geïllustreerd door Jetses. De boekjes van Ot en Sien en het leesplankje zijn toen ontstaan. De kinderen van Jan en Willemien hebben hierdoor een goede basisopleiding genoten.

Het worden onrustige jaren in het begin van de twintigste eeuw. Landelijke spoorwegstakingen, de arbeidsbeweging is in opkomst, ontevredenheid over de lonen. De S.D.A.P. en de Communistische Partij zijn geboren. De familie Knipscheer ligt hier niet wakker van. Ook niet als de eerste wereldoorlog uitbreekt, want Nederland blijft neutraal.

Vanaf omstreeks 1920 verhuist het gezin naar Laren in Noord Holland, vermoedelijk nadat zijn vader, Martinus, op 29 januari 1921 in zijn 79^e levensjaar is overleden. De beide dochters van Jan en Willemien wonen dan, voorzover bekend, hun hele leven verder, ongehuwd, in Laren. Geertruida overlijdt daar in 1996 in haar 91^e levensjaar en haar jongere zuster Johanna, vier jaar later. Zij werd 82 jaar.

De twee zonen zijn de stamhouders:

Martinus (463) Na zijn basisopleiding gaat hij naar de MULO en volgt daarna een opleiding voor belastingontvanger. Hij doet daarvoor staatsexamen, maar zwenkt vervolgens om naar een studie theologie aan de universiteit. Het wordt onrustig in Europa. De tweede wereldoorlog breekt uit, maar zijn studie gaat door. In 1942 wordt hij als hulppredikant geplaatst in Zeist en in Varik, in welke plaatsen hij ook heeft gewoond. Inmiddels heeft hij de 15 jaar jongere Elisabeth Maartje ten Oever leren kennen. Zij is geboren in Bandung. Zij huwen in Zeist op 25 augustus 1943, waarna in Varik op 31 augustus 1944 een zoon wordt geboren; **Jan Willem (1090)** en anderhalf jaar later een dochter, Mienke Johanna (1091). Nog steeds in Varik wonend wordt weer na ongeveer anderhalf jaar een tweede zoon geboren: **Hendrik Christiaan (1092)**.

In 1948 verhuist het gezin naar Holten (Overijssel). Daar wordt Martin aangesteld als Nederlands Hervormd predikant. In 1949 wordt in Holten een tweede dochter geboren, hun vierde kind: Elisabeth Engelina (1093). Na zes jaar in de Gemeente van Holten te hebben gepreekt, wordt Martin, hij is dan 46 jaar, aangesteld als predikant directeur van het Diaconessenhuis in Arnhem en vanzelfsprekend verhuist het gezin naar Arnhem. Tot zijn 65^e blijft hij in deze functie verbonden aan het Diaconessenhuis, maar vanaf deze pensioengerechtigde leeftijd gaat hij nog als free-lance door.

Dochter Mienke, voorzover bekend steeds ongehuwd gebleven, studeert af als Dra Musicologie. Zij vertrekt naar Amsterdam en schrijft o.a. in de "Nieuwe Linie". Haar jongere zusje vertrekt naar Amersfoort. Is onderwijzeres L.O. Ook Jan Willem gaat studeren. Na een jaar studie in de Verenigde Staten, de studie Nederlands recht aan de Rijksuniversiteit in Utrecht en een opleiding Russisch bij de Militaire Inlichtingendienst, wordt Jan Willem in 1971 beëdigd tot advocaat in Amsterdam. Dertig jaar lang is hij werkzaam op een groot Amsterdams advocatenkantoor, waar hij in 1976 partner wordt. Zijn specialisatie in het recht van het Intellectuele Eigendom laat zich goed combineren met een grote interesse voor de beeldende kunst en de podiumkunsten, in welke sectoren hij vele bestuursfuncties vervult. Ook de advocatuur als beroepsgroep heeft jarenlang zijn warme belangstelling, getuige zijn lidmaatschappen bij de Raad van Toezicht en de Raad van Discipline. Zijn specialisatie in het advocatentuchtrecht leidt tot een functie als voorzitter van het Disciplinary Committee van Esomar, de Europese organisatie voor opinie- en marktonderzoek.

Sinds 1 januari 2002, hij is dan 57 jaar, is hij werkzaam bij "Van Doorne NV" in Amsterdam als seniorpartner in de specialisaties van het auteursrecht, merkenrecht en modellenrecht.

In zijn huwelijk komen twee kinderen voor, waarvan verder niets bekend is.

Ook Hendrik is gaan studeren. Hij studeert aan de landbouwhogeschool. Zijn hobby is schaken. Tijdens de Nederlandse studentenkampioenschappen komt hij op een gedeelde eerste plaats. In 1975 huwt hij in Sassandria aan de Ivoorkust met Carol Schindel. Afgestudeerd als landbouwkundig ingenieur woont hij nu samen met zijn vrouw in Sassandria. In 1979 en 1981 worden in dit gezin resp. een dochter en een zoon geboren.

Gerhard (464)

Hij studeert economie en rechten en verwerft de titels Econ.Drs Mr. In 1938 woont hij nog in Laren in de Mauvezand, het adres van zijn ouders. In dat jaar heeft hij contact met de toenmalige kandidaat secretaris van onze Genealogische Vereniging; A.H.Th. Knipscheer in Soest. Hij is enthousiast met de plannen die zijn opgezet, om na de bijeenkomst in Duisburg, ook bij ons op 15 januari 1939 een Knipscheer-bijeenkomst te organiseren. Hij zal daar zeker aanwezig zijn. Hij huwt, vermoedelijk direct na de bevrijding van WOII, met Germina Roelfzema, met wie hij in Blaricum gaat wonen, waar op 14 mei 1946 hun eerste kind, een zoon, wordt geboren: **Jan Siebert (1094)**. Een jaar later Marijke (1095) en in 1951 Annemarie (1096).

Gerhard 27 jaar

In Blaricum wonen zij op een drietal adressen, o.a in de Dr.Catslaan, waar hij in de zestiger jaren een assurantiebedrijf heeft. Als hij met zijn werk is gestopt verhuist hij, in 1975, naar Loenen op de Veluwe. Daar woont hij in een oude boerderij, genaamd: 't Kniphuus'. Helaas is hij daar een jaar later overleden. Minie, zoals zijn vrouw wordt genoemd, is 88 jaar geworden en sterft op 23 januari 1998. Ook Marijke studeert rechten en woont in Amsterdam, waar ze jurist is. Van Annemarie is minder bekend, dan alleen dat zij in Amersfoort woont.

Jan Siebert (1094) studeert werktuigbouw aan de Technische Universiteit in Delft. Hij gaat dan ook in Delft wonen in de Timorstraat. In de zestiger jaren beheert hij samen met zijn vader een assurantiekantoor en evenals zijn vader is ook hij geïnteresseerd in de op dat moment nog niet zo lang geleden heropgerichte Genealogische Vereniging.

In januari 1969 zoekt hij contact naar aanleiding van een krantenartikel in de Haagse Courant en een jaar later biedt hij aan, de vereniging financieel te ondersteunen door de omslag van het blad "Knipscheer Informatie" voor rekening van hun gezamenlijke assurantiekantoor te nemen. In 1974 studeert hij af als werktuigbouwkundig ingenieur. Ook in dat jaar, op 27 april, huwt hij met H el ene Carry Hamburger. Een drietal kinderen in dit gezin is bekend: Barbara Jolijn (1245), **Jorien Karlijn (1246)** en **Siebert Jelle (1247)**. Van Jorien is bekend, dat hij na de middelbare school is gaan werken in een Kibbutz in Israël.

(259) Martinus Johannes Knipscheer & Johanna Engelina Luymes

378	Cornelia Maria	(III/11)(VII372/113HH)(Dv259)
B	* 24.03.1869 te Gendringen	NH
	+ 09.04.1953	
	oo 08.05.1892 te Gendringen	
	Johan Romp	
	Huisschilder	
	* 30.06.1860 te Gendringen	NH
	+ 25.10.1929 te Gendringen	

Geen kinderen bekend.

- 1090 **Jan Willem** (LK)(Zv463)
B * 31.08.1944 te Varik
- oo ?
Er zijn 2 kinderen (1248 en 1249)
- 1248 **NN** (Kv1090)(LK)
B
Verder niets bekend.
- 1249 **NN** (Kv1090)(LK)
B
Verder niets bekend.
- 1091 **Mienke Johanna** (LK)(Dv463)
B * 07.01.1946 te Varik
ongehuwd
- 1092 **Hendrik Christiaan** (LK)(Zv463)
B Landbouwkundig Ir
* 18.06.1947 te Varik
oo 01.08.1975 te Sassandria
Carol Schindel
* 27.08.1951 te Aurora, Illinois, V.S.
Er zijn 2 kinderen bekend (1297 en 1298)
- 1297 **Christine Elisabeth** (Kv1092)(LK)
B * 17.02.1979 in Champaign, Illinois, VS
- 1298 **Paul Andrew** (Kv1092)(LK)
B * 27.10.1981 in Little Rock, Arkansas
- 1093 **Elisabeth Engelina** (LK)(Dv463)
B Onderwijzeres LO
* 24.06.1949 te Holten (Overijss.)
- oo ?
* ?
+ ? is overleden
Er zijn 2 kinderen bekend.
- 464 **Gerhard Jan Bernard** (III/12)(VIII270/114HH)(Zv381)(LK)
B Economisch Drs Mr
* 22.03.1911 te Dinxperlo NH
+ 1976 te Loenen
oo ?
Germina Roelfzema
* 08.09.1909
+ 23.01.1998
Er zijn 3 kinderen bekend. (1094 - 1096)

1094 **Jan Siebert** (LK)(Zv464)
B Werktuigbouwkundig Ing./ Alg. Dir. Thuiszorg
* 14.05.1946 te Blaricum
oo 27.04.1974 te Maartensdijk
 H  l  ne Carry Hamburger(Lenneke)
 Museumdocente
* 21.01.1953 te Utrecht
Er zijn 3 kinderen bekend. (1245-1247)

1245 **Barbara Jolijn** (Dv1094)(LK)
B * 31.12.1978 te Delft

1246 **Jorien Karlijn** (Zv1094)(LK)
B * 04.10.1980 te Delft

1247 **Siebert Jelle** (Zv1094)(LK)
B * 11.02.1983 te Delft

1095 **Marijke** (LK)(Dv464)
 Jurist
B * 23.10.1947 te Blaricum
 Ongehuwd (2000)

1096 **Annemarie** (LK)(Dv464)
B * 22.02.1951 te ?
Verder niets bekend.

465 **Johanna Engelina** (III/12)(VIII271/114HH)(Dv381)
B * 20.08.1917 te Dinxperlo NH
 + 05.02.2000 te Laren

Zij was ongehuwd.

382 **Johanna Engelina** (III/11)(VII376/114HH)(Dv259)
B * 24.07.1880 te Gendringen NH
 + ?
oo 21.11.1903 te Gendringen
 Gerrit Kelder
 Rijksambtenaar
* ? NH
 + ?

Er zijn geen kinderen bekend.

383 **Martinus Jacobus** (III/11)(VII377/114HH)(Zv259)
B Aannemer
* 15.04.1884 te Gendringen NH
+ 27.12.1936 te Terborg
oo 24.02.1913 te Wisch
 Wilhelmina Mathilda Jansen
* 25.07.1891 te Gendringen RK
+ ?

Er zijn 2 kinderen bekend. (466 en 467)

466	Johanna Engelina Wilhelmina	(III/12)(VIII272/114HH)(Dv383)
B	* 02.01.1914 te Terborg	NH
467	Catharina Wilhelmina	(III/12)(VIII273/114HH)(Dv383)
B	* 02.03.1917 te Terborg	NH
	oo 31.05.1938 te Terborg	
	Gerhard Theodoor Nokath	
	Meubelmaker	
	* 16.08.1911 te Mehrhoog (D)	RK

.....
 Vervolg van blz. 140.

260 Jan Bart Knipscheer & Naatje Heinen

Ook Jan Bart groeit op in Gendringen, waar hij is geboren op 25 februari 1854. Het is bekend dat het onderwijs in die tijd zeer slecht is. Er is nog geen leerplichtwet en er is veel kinderarbeid. Vele kinderen van rond de 7 jaar werken al 60 á 70 uur per week voor maar 1 cent per uur. Is je vader een goed vakman, dan leer je al snel het vak van je vader en zo zal het ook Jan Bart zijn vergaan. Zijn vader was metselaar en Jan zal hoogstwaarschijnlijk al heel jong met zijn vader zijn meegegaan en het zal best kunnen, dat zij hebben samengewerkt in het aannemingsbedrijf van neef Martin.

In zijn 36^e levensjaar huwt hij met de 19 jarige Naatje Heinen. Dat is op 26 augustus 1889.

Wat een geruchten in die tijd uit Amerika! Machines waarmee je kunt schrijven en machines waarmee je kunt tellen. De gebroeders Studebaker en Henri Ford creëren een automobiel. Er wordt speelgoed gemaakt voor de allerrijksten, maar men is van mening, dat dit slechts van voorbijgaande aard zal zijn. Na een half jaar, op 23 februari 1890, wordt er in huize Knipscheer een zoon geboren: **Anton Albertus (383/1)**. Het wordt overigens een gezin met 7 kinderen. Het is dan 19 november 1904, wanneer het zevende kind, een zoon, wordt geboren: **Gerrit Willem (383/6)** Hij is de enige in dit gezin, die de Knipscheer stamboom zal aanvullen.

Van Anton is weinig bekend, dan alleen dat hij ongehuwd is gebleven en 83 jaar oud is geworden. Alberta (383/2), de oudste dochter, geboren in 1893, kiest voor het boerenbedrijf door met landbouwer Frits Boekhorst in het huwelijk te treden. Voor zover bekend zijn er in dit gezin geen kinderen geboren. Zoon **Jan Dirk (383/3)** huwt in Duitsland met Emmie Reinders. Vermoedelijk hebben zij 1 dochter, maar verder is er van dit gezin niets meer bekend. Dochter Grade Willimina (383/3/1), zij wordt Mina genoemd, wordt slechts 22 jaar. Anna Gezina (383/4), geboren in 1901, huwt met Jan Ru te Pas. Er zijn geen kinderen. Beiden overlijden kort na elkaar in hun 65^e levensjaar. Zij zijn begraven in Rheden en voor zover bekend moet daar nog informatie liggen, vermoedelijk in verband met het overlijden van haar tweelingbroer **Albertus Willem (383/5)**, die in 1943 ook in Rheden is overleden en daar begraven. Gerrit (383/6) neemt het vakmanschap van zijn vader over en wordt ook metselaar. Als hij 23 jaar is, overlijdt zijn vader op 73-jarige leeftijd. Crisisjaren breken aan (1930) werkloosheid en armoede, voornamelijk in het westen. In Gendringen blijkt het allemaal wel mee te vallen. Een nieuwe partij ontstaat onder aanvoering van Mussert (NSB). Ook het communisme is sterk in opkomst. In 1933 sticht Marinus van der Lubbe diverse branden in Berlijn. Bij een brand van het Rijksdaggebouw wordt hij gepakt en komt hij op het schavot. Dit doet allemaal geen goed aan deze spannende onrustige tijd. Het leven gaat door en blijkbaar met het werk in het aannemingsbedrijf van Gerrit ook. Hij leert Alberta kennen en in het jaar dat Juliana en Bernard zich verloven, treden zij op 5 november 1936 in het huwelijk. Dat moest ook wel, want op 19 april 1939 wordt dochter Johanna(467/1) geboren. Het zal niet gemakkelijk geweest zijn in de aannemerij, als na een jaar de oorlog uitbreekt. Echter de eerste oorlogsjaren verlopen vrij rustig. Op 21 juni 1942 wordt een zoon geboren: **Gerrit Antoon(467/2)** en op 27 september 1946: **Antoon Albertus Willem(467/3)**.

Het aannemingsbedrijf aan de Anholtseweg komt zo weer door de jaren heen en de kinderen groeien daarin op. Dat blijkt ook wel als we zien, dat beide zonen het bouwvakkerbloed in de aderen hebben.

Dochter Jannie huwt in 1964 met Willy Romp in welk gezin drie kinderen bekend zijn.

- 383/3/1 **Grade Willimina** (Mina) (Dv260)(LK)
B * 22.09.1898
+ 07.05.1921
- 383/4 **Anna Gezina** (VII494/112HH)(Dv260)(LK)
B * 01.06.1901
+ 17.01.1966 te Rheden
oo ? te ?
Jan Ru te Pas
* 08.11.1899
+ 04.02.1965 te Rheden
- 383/5 **Albertus Willem** (VII493/112HH)(Zv260)(LK)
B * 01.06.1901
+ in 1943 te Rheden ??????
- 383/6 **Gerrit Willem** (VII495/112HH)(Zv260)(LK)
B Aannemer-metselaar
* 19.11.1904
+ 29.02.1968 te Gendringen
oo 05.11.1936
Alberta Gosseling
* 01.03.1909
+ 30.12.1978
Er zijn 3 kinderen bekend. (467/1-467/3)

- 467/1 **Johanna** (Jannie) (VIII278/112HH)(Dv383/6)(LK)
B * 19.04.1939
oo 05.11.1964
Willy Romp
* 14.01.1937

Zij kregen drie kinderen, Gérian en William (tweeling) en Daphne

- 467/2 **Gerrit Antoon** (VIII279/112HH)(Zv383/6)(LK)
B Aannemer
* 21.06.1942
oo 28.10.1970
Diny ter Steeg
* 14.06.1946

Er zijn 2 kinderen bekend. (1067 en 1067/1)

- 1067 **Christel** (Dv467/2)(LK)
B * 20.11.1971
oo 23.06.1994 te ?
Eric Messing
* 24.01.1969

Uit dit huwelijk zijn 2 kinderen bekend:

1. Renee * 22.02.1997 en 2. Maud * 09.02.1999

1067/1 **Gerard** (Zv467/2)(LK)
B * 02.09.1974 te ?
 ss ? te ?
 Carmen Vredegoor
 * 05.10.1973

467/3 **Antoon Albertus Willem** (VIII280/112HH)(Zv383/6)(LK)
B Betontimmerman
 * 27.09.1946 NH
 oo 26.08.1965 te Hoog Keppel
 Margreet J.W. Evers
 * 18.06.1946 NH
 Er zijn twee kinderen bekend. (1068-1069)

1068 **Willem Everhard** (Zv467/3)(LK)
B * 25.02.1966 te Gendringen
 oo 03.06.1993 te ?
 Renate Brugman
 * 06.07.1968 te ?
 Er zijn 2 kinderen bekend (1295 en 1296)

1295 **Bram** (Zv1068)(LK)
B * 22.10.1995

1296 **Martijn** (Zv1068)(LK)
B * 02.03.1998

1069 **Angélique** (Dv467/3)(LK)
B * 01.12.1969 te Gendringen

oo 03.09.1993 te ?
 Marc Tehloh
 * 12.10.1967 te ?

Uit dit huwelijk zijn 2 kinderen bekend:

1. Dion * 28.03.1996
 2. Pepijn * 27.02.1998
-

Vervolg van blz. 140.

260/1 Jacobus Hendrik & 1e Louisa Sophia Prinzen / 2e Dina Carolina Prinzen

Het is eerst in november 2004, dat we middels internet (Genlias), ontdekken, dat Jan Bart (260) nog een drie jaar oudere broer heeft. In 1851, de juiste datum is onbekend, wordt **Jacobus Hendrik** geboren. De afstamming van deze Jacobus Hendrik was lang onbekend. Ook hij is een vakman. Hij is in Gendringen smid van beroep. Huwt op 23 oktober 1875 in Dinxperlo met Louisa Sophia Prinzen in welk huwelijk een zoon wordt geboren op 31 januari 1878: **Derk Reinier (383/7)**. Louisa komt echter te overlijden. Niet bekend wanneer, maar in ieder geval niet lang na de geboorte van Derk. In 1880 huwt hij met Dina Carolina Prinzen, het 3 jaar jongere zusje van Louisa. Met haar wordt het gezin verder verrijkt met nog eens 5 kinderen. Kort voor de geboorte van de jongste, een dochtertje Lies (383/12), komt ook Jacob te overlijden op 27 november 1896. hij is dan 45 jaar en overlijdt aan tyfus. Derk is dan 18 jaar en nog thuis, is fabrieksarbeider en vervangt zijn vader als hoofd van het gezin. Zijn jongere zusjes en broertje, in de leeftijden van 0 tot 12 jaar worden grootgebracht door moeder Dina en voornamelijk bekostigd met het inkomen van Derk. En dit weer rond de eeuwwisseling naar de twintigste eeuw, de tijd waarin onder het ministerie Goeman Borgesius verschillende wetten worden ingevoerd, zoals de leerplichtwet, ongevallenwet, kindervetten, gezondheidswet en woningwet. De tijd (1900) waarin de jonge Koningin Wilhelmina zich verlooft met Prins Hendrik. Abraham Kuyper is nu Minister President.

Derk huwt omstreeks 1904, hij is dan 26 jaar, met Hendrika Wilhelmina Feukkink, geboren in Süderwick(D). Ongeveer een jaar later huwt zijn zusje van 19 jaar, Bertha (383/8) met Hendrik Kraayenbrink. Zij krijgen in 1906 een dochter, die na vijf maanden op 25 augustus 1906 overlijdt. Omstreeks 1916 huwt zijn dan 30 jarige broer **Fredrik (383/9)** met Hendrika Rijks. Zij brengt een 6-jarig dochtertje Theodora mee uit haar eerste huwelijk. Zij is dus geen echte Knipscheer, maar staat desondanks genoteerd onder nummer 467/12. De drie jongere zusjes van Derk huwen allen in de jaren daarna, maar daarvan is verder weinig bekend.

(383/7)Derk Reinier Knipscheer & Hendrika Wilhelmina Feukink

In dit huwelijk wordt op 20 september 1905 een eerste dochter geboren: Wilhelmina Johanna (467/4). In de jaren hierna komen er nog 3 jongens, 2 meisjes en weer een jongen **August (467/10)**. August wordt geboren in 1926. Hij zal echter niet oud worden, slechts 21 jaar. Hij overlijdt op 10 januari 1947 in Nijmegen. Als laatste, onbekend wanneer, wordt nog een kind geboren, dat direct na de geboorte sterft. Van de twee meisjes is niets meer bekend; vermoedelijk naar het buitenland vertrokken.

Van de 3 zonen kennen we:

1e **Hendrik Jacobus (467/5)**, geboren 5 oktober 1907. Huwt met Johanna Geven. Een gezin met twee kinderen, twee kleinkinderen en drie achterkleinkinderen. Eén van de kinderen is een zoon **Derk Reinier (1070)**. In zijn huwelijk met Elizabeth Veldhoen worden twee dochters geboren.

2e **Derk Reinier (467/6)**, geboren 17 juli 1909. Werkt net als zijn vader in de fabriek. Huwt met Johanna Konink. Er komt hier dan een gezin met 3 kinderen, 8 kleinkinderen en voorzover bekend 5 achter-kleinkinderen. Hier blijven een 3-tal stamhouders: **Patrick (1125)**, geboren in Dinxperlo op 31 oktober 1979, **Merlin (1127)**, geboren in Dinxperlo op 18 oktober 1988 en **Reinier Nick**, geboren in Dinxperlo op 10 december 1999. Van hen is verder nog niets bekend.

3^e **Johannes Frederik (467/7)**, geboren 11 augustus 1912. Werkt ook, evenals zijn broer, als fabrieks-arbeider. Huwt met Aleida Nijmann, in welk gezin vanaf 1938 voorzover bekend een drietal zonen worden geboren, waarvan verder nog niets bekend is.

Het is 6 november 1929, wanneer vader Derk door een noodlottig voorval om het leven komt. Hij wordt door een schot van de douane getroffen. De juiste toedracht van het gebeuren is onbekend. Hij is 51 jaar geworden. Wel bekend is, dat hij later in zijn leven landarbeider is geworden.

383/9 Fredrik Knipscheer & 1^e huw. Hendrika Rijks, 2^e huw. Everdina Takke

In hun huwelijk wordt op 21 januari 1918 een zoon geboren: **Frederik Johan (467/13) (Frits)**. Vermoedelijk is zijn eerste vrouw tijdens deze bevalling of kort daarna overleden. Het is dan ook op 15 augustus 1919, dat hij voor de tweede keer in het huwelijk treedt. In dit huwelijk met Dina worden er vervolgens nog een drietal kinderen geboren, waarvan de jongste een zoon **Hendrik (467/16)** geboren op 24 oktober 1923 in Dinxperlo.

In het huwelijk van zoon Frits met Liesbeth Krone zijn geen kinderen bekend. Van de dochters is bekend, dat zij beiden zijn gehuwd. De oudste dochter Hendrika is samen met haar echtgenoot geëmigreerd naar Canada, Prescott. Verder is er niets meer bekend van deze dochters.

Zoon **Hendrik** is de enige stamhouder in dit gezin. Hij huwt met Grietina Kiers, vermoedelijk nog in één van de laatste oorlogsjaren 1944 of '45. In Varsseveld wordt dan op 11 maart 1945 een dochter Wilhelmina Everdina (1077) geboren. Twee jaar later zoon **Dick (1078)** en in 1962 nog een zoon **Roy (1079)**. Het gezin Knipscheer is inmiddels verhuisd naar Aalten.

Als in de zomer van 1974 bij toeval Rie Rooker Knipscheer bij Hendrik in Aalten op bezoek komt, is Wilhelmina inmiddels gehuwd met Willem Peters, in welk gezin voorzover bekend 3 kinderen zijn geboren. Ook Dick is gehuwd in 1969 met Wilhelmina Koster. In hun huwelijk worden 2 zonen (stamhouders) geboren: **Paul (1320)** en **Ronald (1321)**.

Rie Rooker-Knipscheer (432) is een afstammeling uit de orgelbouwertak en dochter van de toenmalige penningmeester in 1939. Zij is zeer geïnteresseerd in de Genealogische Vereniging en doet daarvoor veel onderzoekwerk, voornamelijk bezoekt zij de Knipscheer-orgels, maar ook heeft zij contact gehad met Max in Duitsland. Elders in deze Geschiedenis van de Knipscheren zal er nog uitvoerig over haar worden geschreven. Tijdens haar vakanties zoekt zij altijd naar naamgenoten in haar vakantieomgeving en zo komt zij bij toeval bij Hendrik in Aalten terecht. Als zij met hem in gesprek komt en er worden namen uitgewisseld, blijkt, dat zij in een geheel nieuw Knipscheer takje is terecht gekomen.

In een brief van 1 oktober 1974 aan het secretariaat doet zij dan ook het volgende verslag:

*“.....Verder vindt u een nieuw ontdekt stamboom-takje. In Aalten bleek ook een familie Knipscheer (Hendrik Knipscheer+vrouw+jongste zoon) te wonen: Vondelstraat 23. Zijn oudste zoon, die getrouwd is woont ook in Aalten en z'n getrouwde dochter ook. Wij zijn bij ze op bezoek geweest (bij Hendrik) en troffen daar ook z'n halfbroer(Frits)+vrouw uit Dinxperlo. Het zijn aardige mensen en Hendrik is erg geïnteresseerd in de familie. Hij heeft me nog nauwkeurige opgaven nagestuurd. Hij zou graag een afbeelding van het Brabantse wapen hebben. Van het schipperswapen heb ik hem er al één gestuurd en hij wil dat in metaal gaan afbeelden. Ik hoop dus dat hij ergens aan de stamboom een plaats zal kunnen krijgen. Ik ben al aan het zoeken geweest, maar ik kon de aansluiting nog niet vinden. Hij zegt geen familie te zijn van de aannemer in Gendringen aan de Anholtseweg. Ik denk dus dat dit wat verder zit zodat ze het niet meer weten. Toch kwam zijn grootvader (Jacobus Hendrik * ± 1852) uit Gendringen. Daar (of in een provinciaal archief in Arnhem) zal dus verder gespeurd moeten worden. Ik heb 1 ochtend in het gemeentearchief in Dinxperlo zitten zoeken, dus deze gegevens zijn goed. Ik heb daar niet om gegevens van latere datum (burg.stand) gevraagd. Behalve dat dit niet kosteloos is, was ook mijn tijd om. Ik vind de oudere gegevens het meest interessant, ook hoewel dit helemaal mijn tak niet is. Ik hoop dat u aan Hendrik Knipscheer te Aalten eens iets wilt sturen. Ook over een toekomstige bijeenkomst, want daar zou hij graag aan willen deelnemen. Hij vond het leuk wat ik vertelde over de boottocht en de voetbalwedstrijd in Den Hout.”*

Eerst in november 2004 is de sleutel naar een aansluiting gevonden d.m.v. Genlias (Internet).

De jongste zoon Roy is in 1983 gehuwd met Erika Boelens. Voorzover bekend is in dit gezin alleen een dochter, Mendy (1322) geboren op 23 september 1989.

.....

Jacobus Hendrik Knipscheer & 1^e huw. Louisa Sophia Prinzen/2^e huw. Dina Corolina Prinzen
260/1

383/7 **Derk Reinier** (Zv260/1)(LK)(RRKnip)
B fabrieksarbeider, later landarbeider
 * 31.01.1878 te Gendringen
 + 06.11.1929 te Dinxperlo
 oo Omstr.1904 te ?
 Hendrika Wilhelmina Feukkink
 * 05.03.1886 te Süderwick (D)
 Er zijn 8 kinderen bekend. (467/4 – 467/11)

467/4 **Wilhelmina Johanna** (Dv383/7)(LK)(RRKnip)
B * 20.09.1905 te Dinxperlo
 + 22.12.1988 te Dinxperlo
 oo ? te ?
 Sierk de Boer
 * ?
 + ?
 Er zijn 3 kinderen, 1 dochter en twee zoons bekend.

467/5 **Hendrik Jacobus** (Zv383/7)(LK)(RRKnip)
B * 05.10.1907 te Dinxperlo
 + 30.01.1981 te Dinxperlo
 oo ?
 Johanna Berendina Geven
 * 30.03.1914
 + voor 1981
 Er zijn twee kinderen bekend. (1070 en 1071)

1070 **Derk Reinier** (Zv467/5)(LK)(RRKnip)
B * 06.07.1933 te Dinxperlo
 + 10.05.1993 te Dinxperlo
 oo ?
 Elizabeth Veldhoen
 * 11.03.1935
 Er zijn 2 kinderen bekend (1293 en 1294)

1293 **Astrid** (Dv1070)(LK)
B * 16.02.1964 te Etten Leur
 oo ?
 Peter Renkens
 * 21.03.1960 te
 Er zijn 2 kinderen bekend :
 Minke Renkens * 09.01.1995 te Enschede
 Lonne Renkens * 27.06.1997 te Enschede

1294 **Mirjam** (Dv1070)(LK)
B * 30.03.1970 te Etten Leur

ss Sietze Jongman
 * 01.11.1972

Er is 1 kind bekend:
 Lieke Jongman * 19.12.2001 te Heerle

1071 **Johanna Hendrika** (Dv467/5)(LK)(RRKnip)
B * 15.12.1935 te Dinxperlo

467/6 **Derk Reinier** (Zv383/7)(LK)(RRKnip)
B fabrieksarbeider
 * 17.07.1909 te Dinxperlo

oo ?
 Johanna Geertruida Konink
 * 28.11.1917

Er zijn drie kinderen bekend. (1072,1072/1 en 1073)

1072 **Derk Reinier** (Zv467/6)(LK)(RRKnip)
B fabrieksarbeider
 * 15.08.1937 te Dinxperlo
 + 27.09.1999 te Dinxperlo
 oo 14.05.1962 te Dinxperlo
 Bertha Klein Lebbink
 * 19.02.1942 te Halle

Er zijn 3 kinderen bekend (1097-1099)

1097 **Marcel** (Zv1072)(LK)
B Expeditiemedewerker
 * 25.09.1962 te Dinxperlo

oo 20.12.1985 te Dinxperlo
 Gerda Christina Kwerreveld
 * 20.11.1963 te De Heurne

Er zijn 2 kinderen bekend (1315 en 1316)

1315 **Aimee** (Dv1097)(LK)
B * 27.02.1989

1316 **Chantal** (Dv1097)(LK)
B * 23.03.1991

1098 **Regina** (Dv1072)(LK)
B Bejaardenverzorgster
 * 04.08.1964 te Dinxperlo
 oo 23.06.1988 te Dinxperlo
 Martin Huls
 * 19.09.1961 te Dinxperlo
 Er zijn 2 kinderen bekend.

1099 **Rudi** (Zv1072)(LK)
B Offset drukker
 * 01.11.1965 te Dinxperlo
 oo 10.09.1982 te Dinxperlo
 Lianne Rutgers
 * 14.05.1969 te Dinxperlo
 Er is 1 kind bekend. (1317)

1317 **Reinier Nick** (Zv1099)(LK)
B * 10.12.1999

1072/1 **Annie** (Dv467/6)(LK)
 * 02.05.1940 te Dinxperlo
 oo ?
 ?
 Er zijn 2 kinderen bekend.

1073 **August** (Zv467/6)(LK)(RRKnip)
B stratenmaker
 * 23.07.1952 te Dinxperlo
 oo 14.05.1976 te Zieuwent
 Riekie Goldewijk
 * 13.11.1953 te Marienvelde
 Er zijn 3 kinderen bekend. (1125-1127)

1125 **Patrick** (Zv1073)(LK)
B * 31.10.1979 te Dinxperlo

1126 **Wendy** (Dv1073)(LK)
B * 22.12.1982 te Dinxperlo

1127 **Merlin** (Zv1073)(LK)
B * 18.10.1988 te Dinxperlo

- 467/7 **Johannes Frederik** (Zv383/7)(LK)(RRKnip)
B fabrieksarbeider
* 11.08.1912 te Dinxperlo
- oo Aleida Johanna Nijmann
* 18.11.1913
- Er zijn 3 kinderen bekend. (1074 – 1076)
-
- 1074 **Johannes Frederik** (Zv467/7)(LK)(RRKnip)
B * 02.08.1938 te Dinxperlo
- 1075 **Paul** (Zv467/7)(LK)(RRKnip)
B * ?
- 1076 **Fredi** (Zv467/7)(LK)(RRKnip)
B * ?
-
- 467/8 **Hendrika** (Dv383/7)(LK)(RRKnip)
B * ?
- oo ?
? ?
- Geen kinderen bekend.
-
- 467/9 **Wiesa** (Dv383/7)(LK)(RRKnip)
B
- 467/10 **August** (Zv383/7)(LK)(RRKnip)
B * 1926
+ 10.01.1947 te Nijmegen
- 467/11 **NN** (Kv383/7)(LK)(RRKnip)
B * ?
+ als baby
-
- 383/8 **Bertha Louisa** (Dv260/1)(LK)(RRKnip)
B * in 1884
+ ? te Dinxperlo
oo ?
Hendrik Johan Kraayenbrink
Fabrieksarbeider

383/9 **Fredrik** (Zv260/1)(LK)(RRKnip)
B metselaar
 * 27.08.1886 te Dinxperlo
 + ?
 oo1 ?
 Hendrika Geertruida Wilhelmina Rijks
 * 11.02.1886
 + in 1918
 oo2 15.08.1919
 Everdina Takke (Dina)
 * 09.01.1892 te Dinxperlo
 + ?

Er zijn 5 kinderen bekend. (467/12 – 467/16)

467/12 **Theodora** (Dv383/9)(LK)(RRKnip)
B * 14.12.1910
 + omstr. 1969

467/13 **Frederik Johan** (Zv383/9)(LK)(RRKnip)
B fabrieksarbeider
 * 21.01.1918 te Dinxperlo
 oo ?
 Elisabeth Antonia Aloisia Krone
 * 25.02.1911 te Bocholt

467/14 **Hendrika** (Dv383/9)(LK)(RRKnip)
B * 29.07.1920 te Dinxperlo
 oo ?
 Gerrit Willem Besseling
 * ? te Dinxperlo

467/15 **Bernardina** (Dv383/9)(LK)(RRKnip)
B * 02.11.1924 te Dinxperlo
 oo ?
 Willem Prinsen
 * te Winterswijk

467/16 **Hendrik** (Zv383/9)(LK)(RRKnip)
B Magezijnbediende
 * 24.10.1923 te Dinxperlo
 oo ?
 Grietina Kiers
 * 07.10.1924 te Nieuw Dordrecht (bij Emmen)

Er zijn drie kinderen bekend. (1077 – 1079)

1077 **Wilhelmina Everdina** (Dv467/16)(LK)(RRKnip)
B * 11.03.1945 te Varsseveld

oo ?
 Willem Peters
 * 21.11.1939 te Dieren

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Ronald * in 1965
2. Rudi * in 1966
3. Wilco * in 1975

1078 **Dick** (Zv467/16)(LK)(RRKnip)
B * 17.07.1947 te Varsseveld

oo in 1969
 Wilhelmina Koster
 * 08.11.1951 te Aalten

Er zijn 2 kinderen bekend (1320 en 1321)

1320 **Paul** (Zv1078)(LK)
B * ?

1321 **Ronald** (Zv1078)(LK)
B * ?

1079 **Roy** (Zv467/16)(LK)(RRKnip)
B * 04.06.1962 te Aalten

oo 23.12.1983
 Erika Boelens
 * 17.05.1961

Er is 1 dochter bekend (1322)

1322 **Mendy** (Dv1079)(LK)
B * 23.09.1989

383/10 **Anna** (Dv260/1)(LK)(RRKnip)
B * in 1890

+ in 1972 te Dinxperlo

oo ?
 NN Kraayenbrink

* ?

383/11	Mina	(Dv260/1)(LK)(RRKnip)
B	* in 1892	
	+ in 1973 te Dinxperlo	
	oo ? te Tilburg	
	NN Jansen	
	* ?	
383/12	Lies	(Dv260/1)(LK)(RRKnip)
B	* in 1897	
	+ ?	
	oo ?	
	NN Nieuwenhuis uit Terborg	
	* ?	
	+ ?	

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Vervolg van blz. 123.

ROOSENDAAL

261 Jacobus Henricus Knipscheer & Maria Johanna Helena Koorn

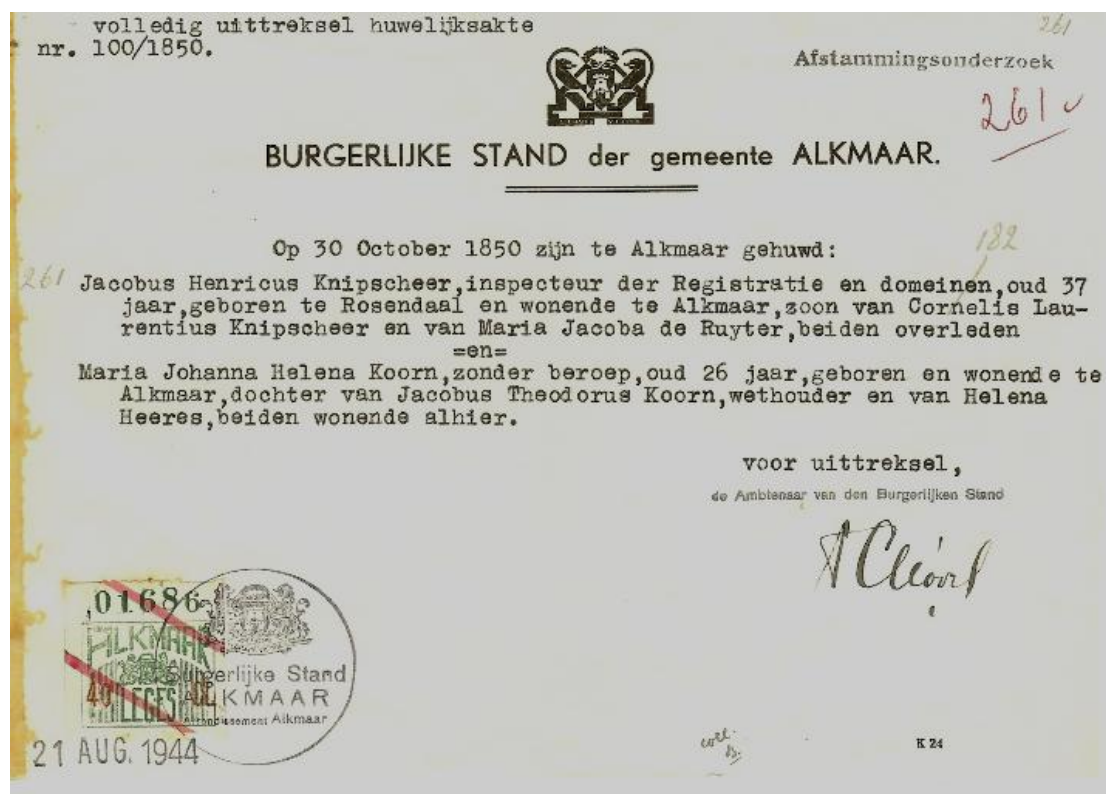
De enige stamhouder in het gezin van **Cornelis(182)** en Maria de Ruyter is Jacobus Henricus, geboren op 27 september 1813. In het jaar, dat Napoleon definitief is verslagen en we weer “Oranje Boven” mogen zingen. Hij is de jongste in een rijk gezin. Helaas sterft zijn moeder 17 maanden na zijn geboorte in haar 33^e levensjaar. Zijn vader blijft dan achter met 5 opgroeiende kinderen. Dit naast een druk bestaan in de gemeente Roosendaal. Juist in deze tijd, dat de Burgerlijke Stand in het leven is geroepen en de handel weer aantrekt. Voor hem voornamelijk de wijnhandel. De jaren verstrijken en Jacob verdiept zich in zijn studie. Het wordt rustig in huis als uiteindelijk ook zijn zusje Dymphna in 1838 in het huwelijk treedt en het ouderlijk huis verlaat. Kort daarna verhuist hij met zijn vader, die inmiddels bijna 70 jaar is, naar Breda, waar hij als klerk in dienst treedt van een handelsonderneming. Hier ervaart hij de welvaart en ziet hij hoe welgestelde ondernemers hun meesterknecht het werk laten doen en zelf af en toe even komen kijken. Ze gaan dan de krant lezen in de sociëteit. Zijn vader blijft niet lang in Breda. Om gezondheidsredenen trekt hij in bij zijn dochter Dymphna in Schiedam en overlijdt daar enkele jaren later, in 1844. Ook Jacob blijft niet lang in Breda. In Alkmaar kan hij in dienst komen van een registratiebureau en zo verhuist hij naar Alkmaar. Hij wordt daar Inspecteur der Domeinen. In die functie bezoekt hij in 1849 in opdracht van de overheid het eiland Texel. De jutterij moet worden aangepakt. Al rond 1760 had men de strandvonderij ingesteld en in de loop van de 19^e eeuw gaat men daar steeds strenger op toezien. In zijn beschrijving spreekt Jacob van “de rooflust van de eilanders”.

Belangrijk voor het Rijk is dat door o.a. die rooflust belangrijke sommen geld aan 's rijks schatkist onthouden worden. Bij de stranding van een binnenschip noemt Knipscheer een bedrag van f. 100.000,-- dat aan de overheid voorbij gaat.

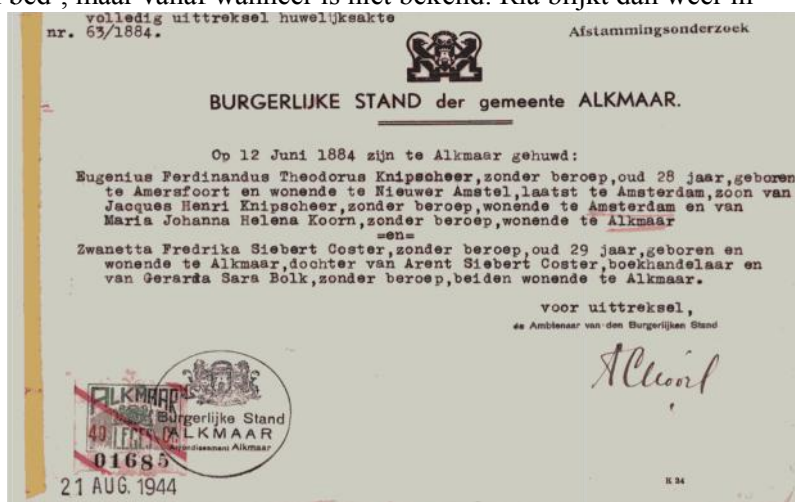
Zulke berichten leiden er toe dat justitie strenger tegen jutters zal gaan optreden. Jutters worden min of meer als misdadigers afgeschilderd, terwijl dit door de gemiddelde Texelaar niet als zodanig wordt gezien.

In Alkmaar leert hij ook Ria kennen. Na enkele jaren wordt zijn huwelijk bekend gemaakt. Op 30 oktober 1850 treedt hij in het huwelijk met Maria Johanna Helena Koorn.

Hij noemt zich nu Jacques Henri. Op 20 april 1852 wordt in dit gezin een zoon geboren, (384) **Constant Johan Laurent**. Hierna, na ruim 4 jaar, wordt een tweede zoon geboren, (385) **Eugenius Ferdinandus Theodorus**. In februari 1861 wordt dit gezin nog een keer verrijkt, maar dan met een dochter (386) Emilie Marie Helena. Jacob is dan inmiddels naar Amsterdam verhuisd. Later blijkt, dat zij gescheiden zijn 'van tafel en bed', maar vanaf wanneer is niet bekend. Ria blijkt dan weer in Alkmaar te wonen.

Amilie huwt pas na haar 40e verjaardag op 30 april 1901 met advocaat Jacques Jean Henri Oor uit Roermond, waar zij ook gaan wonen. Zij krijgen één zoon, die ook Mr in de rechten wordt; Eugenius, de enige stamhouder, huwt in 1884 met Jeannette Frederika Siebert Coster.

Twee jaar later wordt in dit gezin een dochter, Jacqueline, geboren. De oudste zoon, Constant Johan Laurent(384) volgt een beroepsopleiding in het leger, krijgt een officiersopleiding en wordt geplaatst als cavalerie officier. In 1888 overlijdt in Amsterdam hun vader Jacob in zijn 75^e levensjaar en 9 jaar later ook hun moeder in haar 74^e levensjaar. In dat zelfde jaar 1897 wordt er in het gezin Eugenius en Jeannette een zoon (469)Frans geboren.

Ook bij Constant blijkt weer de rijkdom in deze Knipscheertak. Als hij later zijn dienst in het leger weer verlaat is hij nog steeds vrijgezel en neemt hij bij K.B. de familienaam van zijn moeder bij die van zijn vader omdat hij de naam Knipscheer lelijk vindt. Zijn familienaam luidt dus Knipscheer Koorn. Hij noemt zich verder “Seigneur de Groot Schermer, Schermerhorn en Westmijsen”. Dit zijn gehuchten, waarvan hij de heerlijke rechten wel op één van de dubieuze laat 19-eeuwse verkopeningen van Heerlijkheden gekocht zal hebben. Deze “Oncle Constant” heeft in vrij korte tijd een flinke hoeveelheid geld gemaakt met olies, hetgeen hem enigszins in de bol geslagen is.

Een niet te vergeten tafereel in de familie wordt nog wel eens aangehaald: Toen zijn zuster Emilie huwde met Jacques Oor in Roermond, toonde hij zich hierover op een diner ‘en plein publique’ dermate verontwaardigd, dat hij uitriep: “Oor, wat is nou oor”, en hij trok aan zijn lelletje. Overigens stamde de heer Oor uit een zeer respectabele Roermondse familie.

Constant woont eerst enige tijd in San Francisco, later in Parijs, waar hij zijn tijd doorbrengt met het knippen van de “coupons” en wandelen in het Bois de Boulogne.

Als hij in Den Haag terug komt laat hij door A.F. van Beurden de geslachten Knipscheer en het oud-adellijk Luiker geslacht “De Loen de Kemexhe” onderzoeken. Dit laatste speciaal in verband met de families Van Sanen en Koorn. Hiervan worden boekjes samengesteld, welke resp. verschijnen in 1905 en 1906.

Dit boekje is het begin van alle Knipscheer-onderzoeken die daarna vanaf omstreeks 1923/1924 werden voortgezet. Er is later veel commentaar op de inhoud van dat boekje **“Geschiedenis van het Noordbrabantsche Geslacht Knipscheer of Knipscheer”**

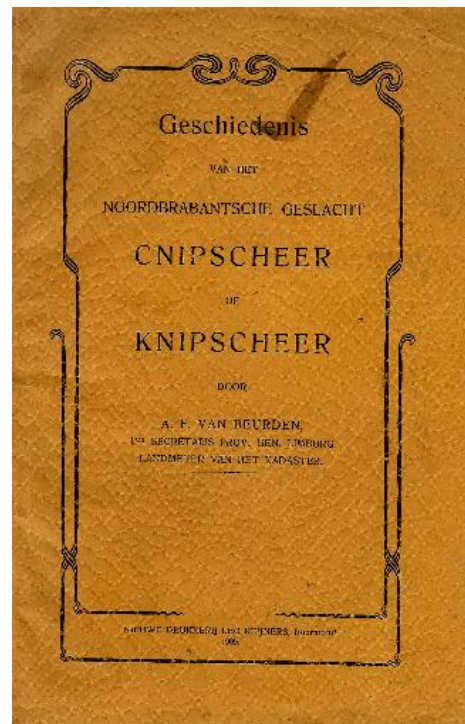
In “De Nederlandsche Leeuw” van 1906 staat daarover: *In de eerste plaats wordt de nog in Rotterdam wonende tak, afstammende van Hendrik Knipscheer(89), geboren te Oosterhout op 6 maart 1701, niet behandeld. Erger is het dat ook de nog in Den Hout wonende tak is veronachtzaamd. Wij vernemen daarvan alleen, dat Petrus Knipscheer (126), geboren in 1739, naar de schrijver meent, de stamvader is.*

Kapelaan Cornelis Knipscheer, later onderzoeker en samensteller van het ‘groene boekje’ in 1939 vult nog aan:

“Van Beurden geeft deze Petrus ook maar 6 kinderen terwijl hij er 11 had. Ook zegt hij dat deze tak nog in Den Hout woont, maar ook dat is niet juist.”

Ruim 10 jaar later overlijdt Constant in Den Haag. Zijn broer Eugenius is nu kunstschilder en dochter Jacqueline is inmiddels in 1907 gehuwd met Atse Otten (kantonrechter). In dit gezin wordt een tweetal dochters geboren. Zij wonen in De Bilt en hebben veel belangstelling voor het oprichten van een Knipscheer-vereniging in de jaren 1938 en 1939, maar kunnen door omstandigheden niet bij de oprichtingsvergaderingen aanwezig zijn. Haar vader Eugenius, schreef ze ons, was de laatste in deze Brabantse tak die nog RK is gedoopt, maar later vanwege zijn echtgenote zich heeft aangesloten bij de NH kerk waardoor ook Jacqueline en Frans NH zijn opgevoed.

Ook deze 11 jaar jongere broer Frans is in die tijd hevig geïnteresseerd in de Knipscheerplannen, hetgeen ook blijkt uit de correspondentie met de toenmalige secretaris. Hij was toen 41 jaar, handelsgeëmployeerde en administrateur. Ook hij kon vanwege een griepje niet bij de vergadering aanwezig zijn.

Vervolg van blz. 238.

AMSTERDAM 19^e EEUW

(222) Coenrad Anthonie & Gerarda Joanna Dijk

Coenrad als student

Coenrad wordt in Amsterdam aan de NZ Achterburgwal (de tegenwoordige Spuistraat) geboren op 21 oktober 1836. Hij is vernoemd naar zijn vorig jaar overleden broertje, dat slechts 7 jaar oud werd.

Hij groeit op in een groot gezin, waarin veel bedrijvigheid. Zijn vader is de tweede generatie orgelbouwers. Hij wordt dus groot gebracht tussen de orgels en voelt zich dan ook snel thuis achter het klavier. Naast de orgelbouw van zijn vader interesseert hij zich voornamelijk in de bouw van piano's. Op de muziekschool maakt hij kennis met Gerarda Dijk. Zij is 7 jaar jonger en het zal nog enige tijd duren voordat zij zover zijn dat ze in het huwelijk treden. Hij is dan 34 jaar, fabriceert piano's en speelt orgel in de Muiderkerk. Na hun huwelijk vestigen zij zich in de Muiderstraat.

Een jaar later, op 8 april 1872 wordt in hun huwelijk een zoon geboren, Nicolaas Joannes. Hij zal echter maar net 4 maanden oud worden en sterft op 14 augustus.

Met de tweede geboorte op 22 december 1873, wederom een zoon, gaat het beter. Hij wordt vernoemd naar de eerstgeborene: **Nicolaas Joannes (326)**.

Twee jaar later, ook in december, wordt zoon **Hermanus Marius (327)** geboren.

Vermoedelijk heeft zoon Nicolaas later de zaak van zijn vader overgenomen. Niet meer als fabrikant, maar voorzover bekend als pianohandelaar in Amsterdam. Er is verder van hem niet veel bekend dan dat hij ongetrouwd is gebleven.

Zoon Herman zou eerst nog in de orgel of pianohandel gaan. Hij heeft echter andere plannen. Het is inmiddels zo rond 1890 als hij na zijn middelbare school medicijnen gaat studeren. Na vier jaar, hij is dan 21 jaar oud, studeert hij af en slaagt met lof. Hij kiest voor de farmacie en start een drukke apotheek in het hartje van Amsterdam. Het worden even wat moeilijke jaren, maar spoedig krijgt hij de zaak goed op poten. Als de zaak eenmaal goed loopt krijgt hij meer tijd voor liefhebberijen. Van huis uit heeft hij toch wat muzikaliteit mee gekregen. Hij speelt piano en viool en interesseert zich voor de sterrenkunde. Tevens is hij bezeten van een spelletje schak en gunt daarbij niemand de zegen.

Ondanks zijn drukke werkzaamheden en hobby's heeft hij toch nog tijd om verder te studeren. Hij promoveert tot doctor in de farmacie. Zijn getalenteerde apotheekersassistente, Maria Gorlach, wordt na enige tijd hét medicijn voor een goede levensband en zo treden zij op 18 juni 1908 in het huwelijk. Het is in de tijd dat de SDAP groeit onder leiding van Troelstra. Die streeft naar een algemeen kiesrecht, een staatspensioen en een 8-urige werkdag. Zijn partij groeit daardoor in zetels van 7 naar 18. Herman ervaart in zijn apotheek, dat er nog slechte levensomstandigheden zijn. De ziekte "tering" komt veel voor. Veel gezinnen leven in kamers van 3 x 5 m. waarin wordt gekookt, geslapen, kinderen gewassen en soms ook wat wordt verkocht om wat bij te verdienen. In zo'n kamer wordt ook de was gedroogd en slapen 5 of meer kinderen samen met hun ouders.

Het gezin, Herman en Maria, woont aan de Overtoom in een middenstandswijk. Dit gezin wordt uitgebreid met een tweetal dochters. Op 4 juni 1911 wordt **(432) Maria Gerarda Cornelia** geboren. In dat jaar gebeurt het, dat de Minister President Abraham Kuyper op een ochtend in zijn hotelkamer in zijn blootje aan ochtendgymnastiek doet vóór het raam. Dit wordt gezien en hij wordt gearresteerd wegens naaktloperij. "Naakt" is bijna een vies woord in die tijd. Een jaar later trekt hij zich definitief terug uit de politiek.

In dat zelfde jaar is er op Koninginnedag in Haarlem een demonstratie van Anthony Fokker. Een stukje luchtvaarthistorie met "de Spin".

Een tweede dochter **(433) Gerarda Joanna** wordt geboren op 9 juni 1914. Een onrustige tijd in de wereld. Vanaf 1 augustus vindt gedurende vier weken lang een aantal oorlogsverklaringen plaats, dat uitmondt in een eerste wereldoorlog. Het zal een oorlog worden, die zich bij ons voornamelijk afspeelt in de Belgische loopgraven. Nederland is neutraal, wat kan ons gebeuren. Maar er is wel paniek in Nederland. Er komen enkele moeilijke jaren. Voedingsmiddelen worden gerantsoeneerd. Vele Belgen vluchten naar Nederland en voornamelijk naar Amsterdam. Vele zieken melden zich en Herman zal het geweten hebben in zijn apotheek.

Als Herman in oktober 1918 de krant openslaat leest hij dat de Duitsers aan het muiten zijn geslagen. Zij willen niet de oversteek naar Engeland maken. Dan is het hopelijk nu afgelopen, zal hij gedacht hebben.

Op 11 november, precies om 11 uur wordt de vrede getekend en omhelzen de vijanden elkaar en drinken met elkaar. In die afgelopen 4 jaar zijn er 23 miljoen doden gevallen, 20 miljoen gewonden en nog eens 3 miljoen vermiste jonge kerels in de modder. Diezelfde

middag nog komt de Keizer van Duitsland naar het neutrale Nederland en verblijft hier gedurende 25 jaar als balling in de gemeente Doorn.

De schoolgaande jaren van de kinderen verlopen goed. Herman heeft er inmiddels een liefhebberij bij. Hij is zich gaan verdiepen in zijn afkomst. Genealogie noemt men dat. Vermoedelijk al in het begin van de twintiger jaren is hij op onderzoek gegaan in de Amsterdamse Gemeentearchieven. Zijn grootvader orgelbouwer, naar wie hij is vernoemd is in Amsterdam nog steeds bekend. Hij komt er achter, dat hij afstamt van een schipperstak. In februari 1925 ontvangt hij van een collega apotheker uit Oosterhout een mededeling per briefkaart, dat deze in het bezit was gekomen van een boekje over een familie Knipscheer. Een boekje dat is uitgegeven in 1905 door "van Beurden" uit Roermond. Met een volgende postzending heeft collega van Loon dit boekje aan Herman toegezonden.

Kort daarna is collega van Loon eens nader gaan informeren naar Knipscheren in Oosterhout, maar kwam daarbij terecht in het kerkdorp Den Hout. Daarvan weet hij collega Herman te vertellen, dat daar Knipscheren wonen in de boerenstand. Hij meent ook te weten, dat er een legerofficier is met de naam Cnipscheer.

Na het boekje van “van Beurden” te hebben gelezen klimt Herman in de pen en schrijft in februari 1926 een verzoek aan “Den Hogen Raad van Adel” of de naam Knipscheer wellicht van een adellijke familie kan zijn. Dit vanwege het in het boekje voorkomende gezin met een jonkvrouw Surmont. Ook zouden er freules bekend zijn. De Knipscheerfamilie blijkt overigens niet van adel te zijn.

Herman blijft aan het zoeken in de gemeentearchieven van Amsterdam. Komt door collega van Loon in contact met een jonge student aan het seminarie in Ginneken NB. Ook schrijft hij naar het gemeente archief in Dordrecht, augustus 1926, waarvan volgens het G.A. Amsterdam een afstamming moet komen. Maar men kan vooralsnog niets vinden. Dat hij er veel geld voor over heeft blijkt uit de Leges, die hij voor het onderzoek steeds moet betalen in 1926. (zie deel uittreksels op de volgende blz.)

Inmiddels is hij ook in contact gekomen met een dominee Knipscheer in Zaltbommel. Deze dominee verdiept zich voornamelijk in de kerkelijke geschiedenis en zoekt daardoor ook naar zijn voorgeslacht. Gezamenlijk komen zij bij de schippers Knipscheren terecht. In die context zoekt Herman in augustus 1926 ook verbinding met de Evangelische Gemeente in Wesel, van waar bekend is dat aldaar veel handel werd gedreven met en door Nederlandse schippers. Kort daarop al krijgt hij bericht terug met informatie over enkele huwelijken en geboortes. Hij wordt daarbij wel naar Nijmegen verwezen, waar hij het onderzoek weer voortzet. Blijkbaar zit ook collega van Loon niet stil. Hij schrijft per briefkaart aan Herman, dat hij een stuk in handen heeft gekregen uit 1737, getiteld: “Vonnis ten laste van Adriaan van Campen, oud 41 jaar, enz.” Uit dit vonnis blijkt dat hij in die tijd de buurt onveilig maakte door brandbrieven te schrijven in de buurt van zijn woonplaats Dorst NB. Zo blijkt hij ook op het raam te hebben geklopt van ene Peeter Knipschaar in Den Hout met de roep: “Knipschaar, doet open, geef mij tien Rijksdaalders, zoals ook andere brave luijden doen, of ik steek uw huis in brand.” Het huis is nimmer in brand gegaan, dus het vermoeden is dat Peeter hem deze 25 gulden zal hebben gegeven.

Met al het gezoek weet Herman eind 1926 toch al een stamboom op te maken met als stamvader Jochum of Joachim Knipscheer, geboren omstreeks 1600.

Ook de wens van Herman is nu, samen met Cornelis uit het Brabantse: zoveel mogelijk Knipscheren in één grote tent. Hij verneemt op dat moment, dat Cornelis is overgeplaatst en er voorlopig niet toe komt nadere onderzoeken te doen. Herman heeft de gewoonte van zijn brieven eerst een klad te schrijven en dat doet hij vaak op de achterkant van een inkoopbon van een groothandel, zoals ook deze. Let eens op de prijzen in die tijd. (blz. 382)

Na haar middelbare school (3-jarige HBS) gaat dochter Maria naar de schildersacademie. Dochter Gradie gaat naar de muziekschool. In haar kindertijd speelt zij al viool, evenals haar vader. Later speelt zij als beroeps in een orkest. In 1937 huwt zij met Adri Griep, geboren in 1907 in Rilland-Bath. Hij studeert in Amsterdam aan de Gemeentelijke Universiteit. In 1932 studeert hij af en wordt assistent chirurg uroloog. In 1939 vestigt hij zich als chirurg uroloog in het Binnengasthuis in Amsterdam met tevens een praktijk aan huis. In dit gezin is inmiddels een dochter, Amélie, geboren.

30-9-1755 geboren met: - 3 j.
Petrus Ketz geboren 21-1-1716 Aldam. - broed.
Widua van 1750 naar Alderentwaken,
vermoedelijk naar A. Amstel. -

Hermanus Trimpelaar geboren 1772 de Noordvredt.
14-8-1723 hertrouwd met: vertrouwd 24-1-1755 -
Jannetie Reijer geboren 1774 de Aldam. -
(Kater hertrouwd met J. de Noordvredt Schout); -
als achtervoet van J. de Schout 25-4-1777 Aldam. -
die het huwelijk de Trimpelaar - J. Reijer zijn
drie kinderen geboren: -
I. Dirk geboren 17-5-1778 Aldam overleden 2-7-1786
II. Johannes geboren 11-12-1779 Aldam. - Voor 1780 naar
Alderentwaken. -
III. Jacobus geboren 17-7-1781 Aldam. - Overleden
overleden 12-1-1833 geboren naar Kaarlen -
de laatste bijvoet van J. de Schout 24-1-1755 Aldam. - 1778 Aldam. - 1786 Aldam. - 1786 Aldam. - 1786 Aldam. -

Regt / 34.50.

Doorn. -
huwde 7-2-1786 met: -
Johannes van der Wouda geboren 8-12-1751 te
Amsterdams. (Kaptein Kon. Grootk. / -
overleden 11-6-1797. -
Twee kinderen. -
Elsbeth Johanna geboren 12-11-1780 Aldam. -
overleden 11-5-1797. -
Jacobus Wouda geboren 12-11-1781 Aldam. -
overleden. 20-9-1796 geboren naar Doorn. -

Regt / 14. -

in conclusie
genealogisch onderzoek.
Hermanus Trimpelaar. Maria van Sals d. d.
21-9-1785.

TELEFOON 34200 (7 LIJNEN)
 POSTGIRO 1399.
 GEN. G.RO K 1696.

AMSTERDAM, 1940 192

N.V. KONINKLIJKE PHARMACEUTISCHE FABRIEKEN
 VOORHEER
BROCADES-STHEEMAN & PHARMACIA
 FABRIEKEN VAN PHARMACEUTISCH-CHEMISCHE PRODUCTEN
 EN VERBANDARTIKELN

Heer Dr. G. M. Krijpels DEBET.
 Overstaans

Emballage		
1 do	Quininsulfaat	1.10
2 do	Triet. diastase (Luseen)	2.26
		1.36
		1.34
		1.42

Reclames moeten binnen 8 dagen ingezonden worden.

SPED.

940

Levering van door ons in den handel gebrachte of verhandelde artikelen geschiedt uitsluitend op de ter Grifflie der Arrondissementsrechtbanken te Assen en Amsterdam gedeponeerde verkoopvoorwaarden, welke vóór in onze hoofdprijscourant zijn gepubliceerd en waarvan te allen tijde, op aanvraag, afdrucken bij ons verkrijgbaar zijn. Door de inontvangstneming onze artikelen verkopen onze afnemers stilzwijgend zich aan onze verkoopvoorwaarden te onderwerpen.

Later, in 1940 en 1942 worden hier nog twee zoontjes geboren. Het huwelijk tussen de altijd hardwerkende Adri en de artistieke, muzikale Gradie is niet ideaal. Als Adri patiënten ontvangt in het huis aan de Lairessestraat in Amsterdam, en Gradie met haar vrienden musiceert, leidt dat tot onderlinge irritaties. Als Adri ziek wordt komen zijn zuster Mien, die verpleegster is, en zijn moeder naar Amsterdam om hem te verzorgen. Gradie komt hier niet aan te pas. Na een langdurig lijden overlijdt Adri op 46-jarige leeftijd aan de gevolgen van darmkanker. Naast het beoefenen van muziek gaat Gradie ook schrijven. Zij schrijft o.a. het kinderverhaal van "Keesje Konijntje". In 1973 maakt zij een tournee door Italië met een operagezelschap. Mede daardoor verblijft zij in die tijd veel in Italië. Als zij 71 jaar is, schrijft zij in Merano haar herinneringen uit haar jeugd. Vijf jaar later overlijdt zij en heeft haar echtgenoot dan bijna 40 jaar overleefd.

In de hierna volgende “herinneringen van Gradie” is duidelijk weergegeven hoe zij met haar zusje Marietje het gezinsleven beleefde in het gezin van Herman en Maria (Paatje en Mama) alsmede de bewegingen in de apotheek in de jaren 1918 tot 1926 aan de Overtoom 325 in Amsterdam. Dit dagboek werd ons ter hand gesteld door Rie Rooker-Knipscheer (Marietje), kort voor haar overlijden in 2003, met het verzoek dit in de geschiedenis van de Knipscheren mee te nemen. Het dagboek is overigens ingekort overgenomen maar is compleet in het archief aanwezig.

AMSTERDAM (1918-1926), Overtoom 325

HERINNERINGEN UIT MIJN JEUGD

Gradie Knipscheer

Toen mijn zusje Marietje en ik nog kleine kinderen waren bewoonden wij nog niet het hele huis. Onze woonwereld bestond uit de voorkamer met het kleine zijkamertje, het kleine gangetje, de slaapkamer en het kleine achterkamertje waar onze ouders sliepen. Daar stond het grote bed dat bijna het hele kamertje in beslag nam. In het kleine voorkamertje stond het gasstel; dit kamertje diende als keuken. Het was met de voorkamer verbonden door een schuifdeur; deze werd door mijn moeder gesloten als zij begon te koken opdat niet de etenslucht of de baklucht in de voorkamer kon doordringen. Om te kunnen controleren of ik niet in gevaar verkeerde (ik was 4 jaar) wanneer ik in de voorkamer speelde had zij een klein raampje in de schuifdeur laten maken waar zij af en toe doorheen keek om te zien wat ik in de voorkamer bezig was te doen. Om dit raampje toe te dekken was een plankje op maat gemaakt dat aan beide kanten van de deur kon worden vastgemaakt. In haar grote liefde voor bloemen had mijn moeder op dit plankje aan de ene kant een korenbloem en aan de andere kant een klaproos geschilderd; maar meestal was het kleine raampje niet toegedekt. Ik moest altijd in het deel van de kamer spelen waar mijn moeder mij kon zien. Ik was een lief en vrolijk klein meisje met zwarte haren en zwarte ogen dat heel tevreden met haar poppen speelde. Het liefst speelde ik met Jum, mijn grote beer. Hij had nog maar één oor, dat versierde ik soms met een mooi zijden strikje. Zijn echte ogen had hij al lang niet meer maar tante Dora, die alles wist te repareren had voor Jum nieuwe ogen gemaakt. Hiervoor had zij knopen van zwarte knooplaarzen gekozen, die waren rond, bol en een beetje glanzend. Met een touwtje over Jum's neus waren deze ogen met elkaar verbonden. Ik kon ze verschuiven en zo kon ik de uitdrukking van Jum's gezicht veranderen. Zo ik wilde: schoof ik de knopen dicht naast elkaar dan keek Jum heel boos, schoof ik zijn ogen wijd uiteen dan keek hij heel lief, dan hield hij vreselijk veel van mij. Met al mijn poppen praatte ik hardop; dat vond mijn moeder heel leuk maar zij wist niet dat ik lang niet alles wat ik met mijn poppen sprak hardop liet horen.

Mijn zusje Marietje (7 jaar) ging al naar school. Zij werd naar school gebracht en ook gehaald. Soms ging ik mee, in de sportkar; dat was een tweewielige kar met een rieten bakje waaronder een plankje voor onze voeten. De rugsteuntjes konden worden verzet zodat wij of rug aan rug, of tegenover elkaar konden zitten. Mijn moeder liep altijd vlug want het was een heel eind naar de school die aan de andere kant van het Vondelpark lag. De weg naar de school ging langs de “Kattenlaan”, het smalle voetgangerspad dat langs ons huis naar het Vondelpark leidde, dan langs de vijver. Bij het Lutherse Diaconessenhuis aan de Koninginneweg was de uitgang van het Vondelpark. Dan werd de Willemsparkweg overgestoken en dan langs een stukje Emmastraat en Joh. Verhulststraat bereikte mijn moeder de “Dufayschool”. Dan haastte zij zich naar huis terug. Mijn moeder ging dikwijls boodschappen doen met mij. Dat vond ik heerlijk want op straat was altijd veel te kijken: paard en wagens, de tram, schreeuwende venters, luid zingende slagjongens, de vuilnisman met de ratel, soms ook stratenmakers die met een grote houten hamer de gele klinkers in het zand sloegen. En soms was er een draaiorgel, daar bleven wij bij stilstaan want ik wilde graag de bewegende poppen zien met hun mooie kleuren. Dan mocht ik een stuiver leggen in het koperen bakje dat de orgelman ons voorhield. Ik mocht nooit loslopen, altijd liep ik aan m'n moeders hand en voelde mijn handje zacht maar stevig omvat. Zacht ook, want zij droeg altijd lichtgekleurde garen handschoenen. Deze kocht zij in het winkeltje van juffrouw Scheene evenals haar fijne zwart wollen kousen (mijn moeder droeg nooit kousen van een lichte kleur), en de witte stukken eau de cologne zeep van Boldoot. Het winkeltje van de twee juffrouwen Scheene was niet ver van ons huis, op de Overtoom, het lag lager dan de straat, je moest een stoepje af. Soms was de ene juffrouw Scheene, die met de lange tanden, niet in de winkel maar meestal waren zij er alle twee. Zij waren heel klein en heel mager. Beide droegen een glanzend zwart schortje op hun zwarte japon. Terwijl mijn moeder bezig was met kopen en praten keek ik naar de reclameplaat van Boldoot die een groot gedeelte van de muur in beslag nam. Het mooie jongetje met de blonde krullen. Hij droeg een pakje van goudbruin fluweel met kanten kraag en manchetten; hij was bezig bellen te blazen. Ik keek altijd lang naar deze plaat want mijn moeder maakte altijd een lang praatje met juffrouw Scheene. Soms gingen we nog verder, naar Pol de slager, op de hoek van de Overtoom en de Anna Vondelstraat. Mijn moeder kocht daar osselappen, gehakt, en ook “eigen vet”; ik begreep niet wat dit betekende. Thuisgekomen begon ik meteen weer te spelen. Ik denk dat Paatje tegen 12 uur naar school wandelde om Marietje op te halen en ik denk dat hij haar ook weer om halftwee daar bracht want ik geloof niet dat ik vier keer per dag in de sportkar zat. Maar om halfvier ging ik weer mee. Tussen de vele wachtende moeders stond dan mijn moeder druk te praten tot Marietje aangehuppeld kwam en wij naar huis gingen.

's-Middags was het rustig in huis, ik speelde dan dikwijls in het kleine gangetje, tussen de voor- en de achterkamer. De vloer was daar belegd met blauwgrijs linoleum; dat was de zee waar ik een schip liet varen. Een voetenbankje dat bekleed was met velours en aan de bovenkant enigszins bol was, werd door mij ondersteboven gekeerd; zo was het een schip of een pont. Het dobberde wild over de hoge golven, volgestouwd met al mijn kleine poppetjes waarvan er iedere keer enige in het water vielen en bijna jammerlijk verdronken. Maar meestal werden zij nog op het laatste ogenblik gered. De slaapkamer was niet geschikt om te spelen, daar was het te vol. Daar stond de linnenkast met de twee grote spiegels, de eikenhouten wastafel met het marmeren blad waarop twee lampetkannen in hun kommen, een zeepbakje, tandenborstelbakjes en een glazen karaf. Al deze dingen waren crème van kleur, versierd met bruine distels. Er stond ook nog een tafel en niet te vergeten de twee bedden waarin mijn zusje en ik sliepen. De voorkamer was gezellig. Bij het raam stond de grote crapaud, deze was bekleed met bronsgroene pluche. Tegenover deze crapaud stond het vouwstoeltje. Aan de andere kant van een rond tafeltje stonden de twee ronde crapaudjes die wij “de kikkertjes” noemden; deze waren langs de onderkant versierd met lange franje die tot aan de grond reikte. Deze stoeltjes hadden de lastige gewoonte naar voren te kiepen als iemand te veel op de rand ging zitten. Aan de andere kant van de kamer stond de piano. Deze stond altijd open want mijn moeder speelde dikwijls. Ook zong zij; het liefst haar Italiaanse liederen die zij zichzelf op de piano begeleidde. Vastgemaakt aan de koperen kaarsenhouders waren twee onduidelijke vogels, gevormd door dun ijzerdraad dat was omwonden met chenille van een hel turquoise kleur. Mijn lievelingsplekje in de kamer was “het bergje”. Dat was de leuning van de grote stoel bij het raam. Vanaf mijn bergje kon ik goed op de Overtoom kijken. Ik kon kijken vanaf de hoek van de Jan Pieter Heijestraat tot aan helemaal links de korsettenwinkel.

Recht tegenover ons was de “Knopenwinkel”, loodgieter Prent en de koffie en thee winkel waar het zo lekker rook. Ik ging graag mee in deze winkel, dan keek ik naar al die mooie dingen: de glimmende geelkoperen schep waarmee de koffiebonen uit een houten bak werden geschept in de grote rode koffiemolen. Dan werd aan een groot wiel gedraaid en dan volgde het geurend gekraak en kwam de koffie gemalen in een puntzak terecht die de man van de winkel al onder de molen hield. Naast de knopenwinkel was de winkel van “van Voorneveld”. Op het raam stond “Melkinrichting, Boter Kaas Eieren”. Daar hadden ze zoveel kinderen dat mijn moeder niet wist hoeveel het er waren. Daarnaast was de bakkerswinkel van Roelofsen, daar rook het ook lekker. Behalve brood bakte bakker Roelofsen ook heerlijke eierkoeken en gembercake. Naast de bakker, twee huizen verder, was de lijstenwinkel van Westerman. Mijn moeder bestelde daar, wanneer zij weer eens aan het schilderen was geweest de lijsten voor haar schilderijen. Ik interesseerde mij het meest voor de winkel ernaast: de schoenenwinkel van Visser. Ook daar waren veel kinderen. Een dochtertje, zij was zelf nog klein, liep achter de hoge kinderwagen heen en weer, altijd maar heen en weer op het trottoir. Zij kwam nauwelijks boven het handvat uit. Dit was haar dagelijkse taak en ik keek naar haar, iedere dag. En ik verlangde zo, ook eens achter die kinderwagen te mogen lopen; daar moest toch een heel klein kindje in liggen, een echt kindje dat je in een kinderwagen kon duwen en dat je kon knuffelen!

In onze tuin reed ik wel met mijn groene poppenwagen en in de voorkamer nam ik wel eens het handdoekenrekje uit de slaapkamer, dat was veel hoger dan mijn poppenwagen. Jum kon er op liggen en, ook al lag hij erg ongemakkelijk, dat rekje leek toch erg veel op de hoge kinderwagen van de overkant. Nog meer naar links was de korsettenwinkel. Ook daarheen nam mijn moeder mij wel eens mee maar dat vond ik niet leuk want ik mocht niet weten wat zij daar kocht. Leuker was het, mee te gaan naar de winkel van Jonges, om de hoek, in de Staringstraat. Daar stond op het raam: “Comestibles en fijne vleeswaren”. Daar kocht mijn moeder extra lekkere dingen, alles van de beste kwaliteit, dat hadden ze daar. Mijnheer Jonges droeg een hagelwit jasje. Heel secuur bediende hij de snijmachine wanneer mijn moeder ham verlangde. Terwijl hij aan het wiel draaide met zijn ene hand hield hij zijn andere hand klaar om de mooie dunne plakjes op te vangen die langzaam tevoorschijn kwamen. Hij miste nooit een plakje. Terwijl mijnheer Jonges zo bezig was krulde zijn onderlip naar buitenom. Boven ieder van deze winkels waren woonhuizen die in drie verdiepingen verhuurd waren. Mijn moeder zocht geen contact met de mensen die daar woonden maar om Marietje af en toe een vriendinnetje te bezorgen had zij kennis gemaakt met enkele van onze overburen. Het waren: de familie Benjert, 1 hoog boven de melkboer, de familie van der Straaten, 3 hoog boven de knopenwinkel, de familie Bakker, 1 hoog boven de knopenwinkel en de familie Rooseboom, 2 hoog boven de bakker. De heren Benjert en van der Straaten waren beiden leraar. De eerste gaf les in de Franse taal aan een handelsschool en de tweede gaf les in de Engelse taal aan de zeevaartschool. Mijnheer Bakker was onderwijzer. Mijnheer Rooseboom was “in de tabak”.

In de zomer mochten de kinderen van deze families wel eens bij ons in de tuin komen spelen. Dat waren eerst alleen Nellie Benjert en Tonnie Bakker; Woutje van der Straaten was nog te klein en de meisjes Rooseboom waren al te groot voor ons. In de winter zagen wij deze kinderen niet, dan bleef ieder in z'n eigen huis. In de zomer ging mevrouw Benjert dikwijls met de kleine Mia naar het Vondelpark, dan kwam zij wel eens vragen of ik mee mocht en dat vond ik heerlijk. Zodra mevrouw Benjert uit haar huisdeur kwam en de Overtoom begon over te steken met Mia in haar karretje, bracht mijn moeder mij naar beneden. Ik mocht mijn houten schepje, emmertje en zandvormpjes meenemen want wij gingen in het zand spelen. Wij liepen door de Kattenlaan en dan aan de overkant van de rijweg waren wij al bij het Julianapark, dat was het laantje waarin een lange rij rieten stoeltjes stonden die door een man van het Vondelpark (die met de baard) verhuurd werden aan mensen die eens rustig wilden genieten van de geurende rozen die op het grasveld bij de stoeltjes bloeiden. Mevrouw Benjert huurde geen stoeltje, maar zij bleef wel vlakbij dat mooie laantje. Zij zocht een plekje in de schaduw, zette Mia bij mij op de grond en ging zelf in het karretje zitten. Dat karretje was eigenlijk niets anders dan een rechte kamerstoel op wieltjes. Het was gemaakt van hout, rug en zitting waren van sterke trijp met bloemfiguren in de kleuren bronsgroen en donkerrood. Mia kon alleen maar kaarsrecht in haar karretje zitten. Om er niet uit te vallen werd een brede band van hetzelfde trijp vóór haar vastgemaakt. Mia was jonger dan ik en ik speelde geduldig met haar. Mevrouw Benjert, klein en tenger als ze was, paste precies in het karretje. Af en toe zei ze iets tegen ons of pakte zij Mia even beet, dan zei ze:

“Dag Mierikie, dag kleine kraai!” Mevrouw Benjert had een dunne scherpe stem. Lachte zij, dan bibberde de lorgnet op haar neus. Ik voelde me een beetje verlegen bij haar, veel fijner vond ik het bij mevrouw van der Straaten, de moeder van Woutje. Wij mochten haar al gauw “tante Jet” noemen. Met tante Jet had mijn moeder vriendschap gesloten. Hun huis lag precies tegenover het onze en mijn moeder en de moeder van Woutje spraken beiden voor hun raam staande met elkaar in gebarentaal. Ik mocht heel dikwijls bij Woutje komen spelen. Mijn zusje, drie jaar ouder dan ik, ging al lang naar school. Ik had geen enkel vriendinnetje. Nu had ik een vriendje. Hij was wel jonger dan ik maar dat hinderde niet. Tante Jet was altijd vrolijk en erg lief. Er was veel ruimte om te spelen. Woutje en ik kropen heel snel over de vloer met houten auto’s of met het treintje. Wij lieten de omgekeerde voetenbankjes, nu volgepropt met kleine autootjes, gevaarlijke tochten maken over de grote watervlakten. Het kleine gangetje waar ik gewend was te spelen was veel kleiner. Bij Woutje waren de stukken vloerzijl veel groter en ook gladder zodat onze ponten in vliegende vaart konden varen. In de lange smalle gang speelden wij met de vele ballen die Woutje bezat: ballen van bruine gummi versierd met groene sterren. Eén bal mocht niet meedoen, dat was de bal van tante Lena, een bal van wit vilt, met figuurtjes in kleuren geborduurd. Deze bal moest altijd in een hoekje blijven liggen omdat hij niet goed rolde. Ik mocht wel eens bij Woutje blijven eten, dan smulde ik want zo lekker aten wij thuis nooit: stampot van aardappels en andijvie. Tante Jet haalde de grote pan met stampot uit de hooikist die in haar keuken stond. Ik vond het fijn bij tante Jet. Gezellig en warm. In de zomer speelde ik veel minder bij Woutje, dan was ik meestal in onze tuin. Wij moesten twee trappen af om in onze tuin te komen want onze woonverdieping lag boven de apotheek met Paatjes kantoor, het nachtdienstkamertje en de serre waar mijn moeders vele planten stonden. Beneden de apotheekverdieping was het sous-terrain. Aan de straatzijde hiervan was het flessenmagazijn; daar lagen op houten latten honderden witte en bruine flessen in alle maten. Ook stonden daar de fietsen van Mama en die van Paatje. Onder de stoep van ons huis was de kelder, daar stonden flessen met medicamenten voor de apotheek. Aan de achterkant, grenzend aan het stenen plaatsje bij de tuin was het laboratorium. Een kleine tussenruimte heette de voorraadkamer, hier stonden vele heel grote flessen en mandflessen en hier was ook de lift waarmee vanuit de apotheek de gebruikte flessen en mortieren naar beneden werden vervoerd en de schone omhoog. Door rammelen met de touwen vanuit de apotheek hoorde de Wit, de spoelknecht vanuit de spoelkamer dat hij bij de lift moest komen voor orders. De Wit was heer en meester in zijn spoelkamer. Zijn taak was, het schoonmaken van flessen en mortieren; hij was daar de hele dag mee bezig. In grote teilen lagen daar de nog vuile en al gespoelde flessen. Op een gasstel stond een grote ketel water te dampen, op een ander gasstel kookte de Wit zijn middagmaal. In de spoelkamer hing altijd een warme damp en de speciale geur van zeep en loog. Hier huisde de Wit, de altijd vrolijk lachende, goede de Wit, mijn vriend. Kwam ik naar beneden om in de tuin te gaan spelen, dan maakte hij grapjes met mij. Zijn uitroepen waren: “Vooruit met de geit” en “’t Is een toestand in Marokko! Nergens had ik zo veel plezier als bij de Wit in de spoelkamer. In de tuin speelde ik met mijn poppen die gedurende de zomer in de schuur, achter in onze tuin woonden. Mijn moeder wist mij veilig in de tuin; tussen de hoge schuttingen kon mij niets gebeuren. Zij liet mij met een gerust hart de hele ochtend en de hele middag daar spelen. En ik had geen haast naar boven te komen, de Wit was er immers! Wanneer de Wit begon te eten, dat deed hij gedurende de ochtend, dan werd het pas echt gezellig. Hij kookte altijd hetzelfde: broodpap. Zittend op de houten stoel at hij dan de dikke pap. Ik stond er bij te kijken en ik moest lachen om zijn geslobber. Zijn lange snor die hem over de mond hing werd met iedere lepel pap mee naar binnen gezogen. Ook om de snor moest ik lachen en de Wit lachte mee. Maar ik hield het niet lang vol, het alleen maar kijken, ik kroop op zijn schoot en at mee van de pap, één lepel voor de Wit, één voor mij. Eens heb ik het, waarschijnlijk uit puur geluk, aan mijn moeder verteld. En toen was het uit. Mijn moeder zal wel in niet al te vriendelijke woorden met de Wit gesproken hebben.

’s-Middags kreeg mijn moeder wel eens bezoek. Ik kon dan niet meer spelen zoals ik dat graag zou hebben gedaan en mijn “bergje” was bezet want de visite kreeg altijd de grote stoel bij het raam aangeboden. Ik kon dan niet veel anders doen dan geduldig wachten tot dat de visite weer vertrok. Onderhand bekeek ik de bezoeker heel nauwkeurig. Wanneer tante Marie Hoeffelman bij mijn moeder een kopje thee kwam drinken dan werd het gezellig in de kamer. Tante Marie praatte en lachte veel en voor haar haalde mijn moeder de mooie Japanse kopjes uit de kast.

Tante Marie was een nicht van Paatje. Zodra zij was gaan zitten in de crapaud bij het raam begon zij met voorzichtige bewegingen de voile die haar gezicht bedekt had op de rand van haar hoed te leggen. Vervolgens begon ze al pratend met haar linkerhand haar rechterhandschoen af te stropen. Dat duurde heel lang, want de fijne glacé handschoenen zaten nauw als een huid om haar handen. Mijn moeder, ook druk pratend, zette onderhand thee. Tante Marie had nu haar handschoen al zover dat haar duim bevrijd kon worden en nu begon zij zonder enige haast vinger na vinger, steeds masserend met haar linkerhand, vrij te maken. Dan eindelijk legde zij de handschoen neer. De linkerhandschoen hield zij altijd aan. Mijn moeder had de kopjes thee al neergezet. Nu dronken de beide dames hun thee, het fijne porseleinen kopje sierlijk in de hand, de rechterpink iets omhoog houdend. Zodra het bezoek vertrokken was begon ik weer te spelen of nam mijn plaatsje op het bergje weer in om te kijken naar alles wat op straat voorbij ging. Er was nog een tante; tante Heléna. Zij kwam gelukkig maar zelden. Zij was altijd in 't zwart gekleed. Vanaf haar hoofd hing een dofzwarte zijden shawl. Om haar hals droeg zij een heel lange ketting van kleine zwarte kralen met zilver ertussen. Aan het einde van deze ketting hing een gouden horloge dat in een klein zakje van de japon was opgeborgen. Tante Heléna kwam heel statig de kamer binnen; zij sprak op een deftige toon met mijn moeder die deze toon meteen van haar overnam. Ik kon precies aan mijn moeder zien en horen of zij een bezoek prettig vond of niet. Tante Heléna behoorde tot de niet gezellige visites. Veel later kwam ik te weten dat tante Heléna hoofdverpleegster was in "Bronovo" in Den Haag.

Vanaf mijn derde jaar nam Paatje in de zomer twee weken vakantie. Wij gingen dan naar Bergenbinnen waar wij logeerden in Pension Kennemeroord aan de Guurtjeslaan. Bij aankomst werden wij welkom geheten door de twee dames van het pension. Ik werd door hen geknuffeld en de dames zeiden lieve woordjes: "Dag kleine prul, je hebt je ogen niet gewassen!" Boven was onze kamer. Op de trap lag over de dikke loper een loper van wit katoen met aan beide kanten een rode rand. Naast de loper bleef een rand van de houten trap die glom als een spiegel. Doordat wij vier zomers achtereen naar dit pension gingen herinner ik mij nog heel goed dat de twee dames ons er telkens op wezen, niet met onze voeten op het hout van de trap te komen. Ook mochten wij niet met onze voeten stampen, in huis of op de trap. Dan riep één van de dames. "O, pas op m'n kousjes!" Dat waren de zgn "kousjes" van de gaslampen. Die kousjes waren als verbandgaas zo dun en bij de minste schok gingen zij kapot. Zij hadden de vorm van een korte kaars en begonnen te gloeien zodra de lamp werd aangestoken. Soms hing beneden in de gang een heerlijke geur; dan wisten we al dat aan de lunch weer het lekkere kerrieschotelletje op het menu stond. Toen ik 3 jaar oud was gingen wij voor het eerst naar Bergen. De sportkar ging mee en ook Willy. Zij was het dochttertje van mijn moeders broer; zij heeft haar vader niet gekend. Hij was zeeman evenals onze grootvader. Toen de vader van Willy eerste stuurman was en zijn schip tijdens de zware storm bij IJmuiden op de pier sloeg is hij verdronken. Ook Willy's moeder is jong gestorven. Willy werd opgevoed door een streng gereformeerde oom en tante. Nu was ze bij ons in huis en ging zij met ons mee naar Bergen. Willy was veel ouder dan wij. Zij was 16 jaar. Mijn moeder hoopte op wat hulp van haar. Toen mijn zusje Marietje de mazelen kreeg, met koorts in bed lag en mijn moeder, naast haar gezeten, bleef oppassen, mocht Willy met mij gaan wandelen. Paatje was al bezig aan één van zijn lange wandelingen. Willy nam een boek mee en zocht een plekje in de duinen waar zij mij in het zand liet spelen en zij ging zitten lezen. Toen zij eindelijk opkeek uit haar boek was ik verdwenen. Willy zocht, rende duin op, duin af, maar vond mij niet. Tenslotte moest zij wel naar het pension teruggaan waar mijn moeder al in grote ongerustheid zat te wachten naast Marietje's bed. Het hele pension geraakte in rep en roer, de heren, gasten, besloten alle te gaan zoeken. Er ging een boodschap naar de vriend van mijn ouders; de beeldhouwer Tjipke Visser. Hij woonde in Bergen en kende zeker alle weggetjes in de duinen. Ook hij ging meteen op weg, op zijn fiets met naast zich zijn grote bruine jachthond. Tilli. Ook hij zou evenals alle anderen, uitkijken naar het vuurrode baretje dat ik droeg. Tilli had de geur van mijn kleertjes moeten opsnuiven en nu was alle hoop op dit tweetal gevestigd. Mijn moeder stond intussen doodsangsten uit, zij zag mij in haar gedachten de zee inlopen en verdrinken. Na uren vol angst en spanning bracht Tjipke mij, voor op zijn fiets gezeten, thuis. Hij en Tilli hadden mij gevonden. Wij zagen Willy nog maar heel zelden en als zij een heel enkele keer bij ons kwam dan kon ik aan mijn moeder bemerken dat Willy niet echt van harte welkom was. In de volgende jaren, wanneer wij weer naar Bergen gingen, kon ik al van alles meegenieten.

Hoe heerlijk was het met “Bello” het kleine treintje, bij onze aankomst van Alkmaar naar Bergenbinnen te rijden! Bij de halte “Sparrelaan” moesten wij uitstappen. De conducteur riep dan luid: “Spárrrelááán!” Hier rook het zo lekker, de grond lag vol sparappels en dennennaalden. Achter in de tuin van het pension was een klein deurtje, bespannen met kippengaas. Daarachter lag het bos met eikenhakhout en dennenbomen. Wij maakten daar kleine wandelingen; ook door de duinen, maar het liefst gingen wij naar het strand; met het treintje langs de halte “De Fransman” naar Bergen aan zee. Dan holden we al vooruit tot aan de houten planken trap die naar het strand voerde en wij riepen luid: “Ik zie de zee!” Natuurlijk had ieder van ons een emmertje en schep meegenomen. Mijn zusje had al een ijzeren schep. Ik was daarvoor nog te klein; ik had een houten schep. Wij droegen lange kousen en lage schoentjes die telkens vol zand geraakten. Dan klaagden wij: “Ik heb zand in mijn schoen”, en mijn moeder bukte zich om onze schoenen leeg te schudden. Eens, later, kreeg ik wit linnen laarsjes, die vond ik zo prachtig dat ik er geen afstand van kon doen. Ik heb ze gedragen tot mijn tenen krom stonden en ik de pijn niet meer kon uithouden. Aan het strand gekomen zocht mijn moeder een kuil waar zij zich installeerde om een hele poos te blijven zitten want aan het strand genoten we pas echt. Met kinderen die ook in ons pension woonden speelden wij. Soms ook met Obbie, een vriendinnetje uit Amsterdam. Obbie droeg zwarte zelfgebreide kousen en hoge zwarte laarzen. De meeste kinderen mochten aan het strand hun kousen en schoenen uit doen; zij renden dan op blote voeten en het hinderde niet of hun voeten nat werden. Wel droeg bijna ieder kind een strohoed maar van zo’n hoed had je niets dan last, daarom liet mijn moeder ons een klein kapje dragen dat gemaakt was van witte tule met rondom een kantje. Na eindeloos vragen en zeuren: “Mogen wij ook onze kousen en schoenen uit doen”, gaf mijn moeder toe. Dan ploften in een ommezien kousen en schoenen in de kuil en bevrijd renden wij naar het harde zand. Wij mochten nooit bij de grote zee komen maar moesten ons tevreden stellen met een grote of kleinere plas zeewater die na de vloed teruggebleven was. O, daar waren wij allang tevreden mee want ook daar vonden wij mooie schelpjes. Zowaar spartelde er soms een garnaal of vonden wij er een stukje zeewier. Al spelend hadden wij geen hand vrij om onze rokken omhoog te houden, die werden aan de onderkant nat. Het zand bleef er aan kleven en dit alles schuurde tegen de benen. Een afschuwelijk gevoel was dat. Soms ging Paatje mee naar het strand, dan hielp hij met één van onze scheppen een berg maken of een kanaal graven waar het water wanneer de vloed opkwam, doorheen moest stromen. Maar meestal kwam het water niet zo ver want mijn moeder koos haar kuil altijd te ver weg. Zij zat altijd rechtop in de kuil. Nooit was zij zoals andere moeders, bezig met breien of lezen. Mijn moeder breide nooit, zij keek voortdurend wat wij deden. Zij verloor ons geen ogenblik uit het oog, bang als zij was voor de zee. Want haar vader, zeekapitein, had gezegd: “de zee blijft altijd gevaarlijk; de zee, die kan je nooit vertrouwen.” Paatje had er plezier in één keertje met ons naar de “grote zee” te gaan. Hij trok zijn laarzen uit en zijn sokken en stroopte zijn onderbroek op over zijn pantalon, zover dat lukte, bijna tot de knie. Ik moest lachen bij het zien van Paatjes witte benen die ik anders nooit te zien kreeg. Daar gingen we dan, ieder aan een hand van Paatje, het grote avontuur tegemoet. Wij sprongen van plezier aan Paatjes hand en we probeerden onze rokken met de andere hand omhoog te houden want daar kwamen de golven. Paatje begon al de golven een eindje tegemoet te lopen en wij sprongen hoog, telkens als het water over onze voeten rolde. Nóg een eindje verder, maar daar stond Mama al achter ons: “Nee man, niet verder!” riep zij. Mijn moeder bleef veel liever in Bergen binnen, daar kon zij zelf veel meer genieten. Daar vond zij haar geliefde bloemen en planten in de duinen, daar waren vogels en konijntjes in het bos; daar hoefde zij niet eeuwig in angst te zitten om haar kinderen bij die machtige zee. Teruggekeerd in ons eigen huis begonnen wij weer in de tuin te spelen. Ik verveelde me nooit want met mijn onuitputtelijke fantasie was ik in staat ieder voorwerp in een levend wezen te veranderen. Zo werden onze hoepels “Bep en Els” Eens kreeg ik er een nieuw vriendje bij: Jantje Spittuler. Het huis van Dr Spittuler, onze buurman, was het spiegelbeeld van ons huis. Op onze apothekersverdieping was hun huiskamer, de spreekkamer en de wachtkamer. Zodra Jantje mij in onze tuin hoorde kwam hij over de schutting kijken, dan vroeg hij: “Grada, kom je bij mij spelen?” Dat deed ik graag en om het ons makkelijk te maken werden aan beide kanten van de schutting dikke latten getimmerd. Nu konden wij zonder veel moeite over de schutting klimmen.

Gedurende de zomer werden in de muziektent in het Vondelpark concerten gegeven door een blaasorkest. Paatje ging daar altijd naartoe en natuurlijk mocht ik mee.

Dat was heerlijk; aan Paatjes hand danste ik de muziek tegemoet. Zodra het orkest klaar zat om te beginnen legde Paatje mij uit hoe de instrumenten heetten en terwijl het orkest speelde wees hij mij hoe ze bespeeld werden. Op zulke middagen genoot ik heel erg. Ook op andere dagen gingen wij samen wandelen. In de zomer droeg Paatje zijn lusterjasje en zijn panamahoed en natuurlijk nam hij zijn mooie donkerbruine wandelstok mee. Paatje liep nooit zonder wandelstok. Wij hadden twee Oma's. Paatjes moeder woonde in de P.C. Hoofdstraat, in het huis waar ook oom Nico (Pianohandelaar), Paatjes broer woonde. Wij noemden deze Oma "Oma P.C." Heel vaag herinner ik mij de bezoeken aan haar. Zij zat altijd in een grote stoel en sprak weinig. Toen ik wat groter werd was zij er niet meer. Maar de wandelingen van Paatje bleven want af en toe gingen we naar Oom Nico en dan bezochten wij ook de tante van Paatje: tante Betje (227). Zij woonde in het grote huis van oom Nico op de bovenverdieping. Aan Paatjes hand liep ik altijd te zingen. Eens was hij vreselijk trots op mij omdat ik, klein als ik nog was, de melodie van het Pelgrimskoor uit Tannhäuser had gezongen. Dat ik al melodieën uit opera's kende kwam doordat Mama en Paatje 's-avonds dikwijls muziek maakten. Dan lagen mijn zusje en ik al in bed. Vanuit de voorkamer hoorden wij de muziek. Mama speelde piano en Paatje viool. In het muziekkastje dat naast de piano stond waren vele muziekboeken. Eén daarvan heette "Opera Album". Daaruit werd dikwijls gespeeld. Ook uit een boek dat "Idyllen" heette speelden ze graag. Eén stuk maakte mij treurig, dan riep ik: "Nee, dat niet!" Dat was "Die letzte Rose" uit de opera "Martha". Héél mooi vond ik de "Cavatine" van Raph en de "Serenade" van Toselli. Toen wist ik nog niet hoe al die stukken heetten. Ik sliep in, vol van de muziek.

Wanneer Paatje en ik bij Oom Nico kwamen gebeurde het wel eens dat daar oom Rinus (226) (was orgelbouwer en pianohandelaar) op bezoek was. Dan schrok ik altijd even, Oom Rinus was oud, hij had spierwitte haren die tot op zijn schouders hingen. Met zijn gitzwarte ogen waarmee hij een beetje scheel keek, bekeek hij mij vanuit de grote leunstoel. Ik moest naar hem toe gaan en hem een handje geven. Oom Nico begroette mij altijd met de woorden: "Zo, Japannese Kind!" Mijn moeder vond Oom Nico een beetje een vreemde man. Hij trok soms grimassen met zijn gezicht en zodra hij iets gezegd had snoof hij en maakte rochelende bromgeluiden. Met al deze geluiden begeleidde hij zichzelf wanneer hij bij ons in de voorkamer de piano zat te stemmen. Ik bemerkte aan mijn moeder dat zij altijd blij was als er tijdens Oom Nico's aanwezigheid geen bezoek kwam. Zij zag hem liever gaan dan komen. Maar ik vond Oom Nico best aardig. Hij gaf mij iedere keer wanneer ik met Paatje mee kwam het mooie boek "Prikkebeen" om te bekijken. Ik keek dan naar de plaatjes van Prikkebeen die achter vlindertjes aan holde met een netje om ze te vangen en naar diens zuster Ursula. Een enkele keer kwamen mijn moeder en Marietje ook mee. Dan gingen we ook Tante Betje bezoeken. Tante Betje was vrolijk, zij lachte dikwijls. In één van haar mooie trommeltjes bewaarde zij altijd koekjes voor ons, telkens mochten wij er nog één nemen. Aan het hoofdeinde van de mahoniehouten leunstoel die met heel fijn geweven paardenhaar was bekleed, hing de 'sluimerrol', een langwerpige rond kussen. Het zag er uit als een grote worst. Het was gehaakt in de kleuren donkergroen en donkerrood. Tante Betje sliep in de alkoof; de kleine tussenruimte tussen de voor- en achterkamer. Op de trap naar beneden moesten wij goed oppassen, deze was niet door een loper bedekt en zó glad gewreven dat het hout glansde als een spiegel. Ook de trap met de brede lage treden die naar het souterrain leidde zag er zo prachtig uit. Deze trap was van natuurhout dat zo geboend werd dat het hout er uit zag als ivoor. Mijn moeder vond deze trappen levensgevaarlijk. Beneden lag, achter de eetkamer, een kleine tuin. Vochtig was het daar en donker. Tante Betje kwam graag bij ons. "Ik ben maar met lijn twee gekomen", zo begon meestal haar bezoek. En dan kwam zij gezellig in de kamer zitten, in één van de "Kikkertjes". Zodra Tante Betje goed en wel zat, haalde ik gauw een voetenbankje, schoof dit onder haar voeten en haalde het andere voor mezelf. Ik zette me vlakbij Tante Betje en wachtte af totdat zij begon te vertellen. Want Tante Betje kon prachtig vertellen. Op mijn voetenbankje zat ik te genieten en ik zag alles vóór mij, waarover zij vertelde. Er was ook van alles aan haar te zien: op haar hoofd onder het dunne haar waren twee grappige rolletjes van onecht haar. Er was te weinig van het echte haar om deze rolletjes helemaal te bedekken. Aan haar japon was onder aan de zoom bezemband, dat diende om de rand van de japon tegen stof van de straat te beschermen. De voorkant van het nauwe lijfje was versierd met kleine kraaltjes. Tante Betje is ongemerkt uit mijn leven verdwenen, evenals Oma P.C. Want over sterven werd ons niets verteld. Ons bleef nog onze andere Oma. Zij woonde in de Valeriusstraat op de tweede verdieping van een groot bovenhuis.

Ik ging graag mee naar Oma want daar was iets leuks om mee te spelen; het winkeltje, dit had laatjes vol met kleine suikertjes. Op een plankje stonden twee suikerbroden, maar die waren van hout. Oma kwam dan graag bij mij kopen. Aan de overkant van de straat zat wel eens een meisje zo groot als ik voor het raam naar buiten te kijken. Na een poosje wuifden wij naar elkaar en het duurde niet lang dat Oma ons vertelde, dat dit meisje Fietje Hanneman heette en dat zij na de vakantie in de eerste klas van de Dufayschool zou komen. Wij zouden dus wel zeker in dezelfde klas komen. Uit een afgesloten kastje nam Oma wel eens een boekje, welk boekje Oma, zoals zovele andere mooie dingen, uit Japan had meegebracht. Het was een prachtig boekje met plaatjes in heel mooie kleuren. Het verhaal was geschreven in Japanse lettertekens. Wanneer wij genoeg gekeken hadden werd het boekje weer zorgvuldig in het kastje teruggelegd. De sleutel werd weer omgedraaid. Ik voelde iets geheimzinnigs aan dit boekje. Tante Dora, die bij Oma woonde, werkte in het kantoor van de apotheek; wij zagen haar dus heel dikwijls. Ook Oma kwam geregeld. Zij zag er altijd heel mooi en deftig uit. Zij zat altijd, wanneer zij weer bij ons was in de grote stoel bij het raam met mijn moeder te praten, of zij was bezig kousen te stoppen of iets te naaien. Zij speelde ook graag een spelletje met mij. Het was altijd heerlijk als Oma bij ons was.

Eindelijk was het zover; ik werd ingeschreven voor de eerste klas van de Dufayschool. Paatje had mij al meegenomen naar Gabel op de Overtoom om een schooltas te gaan kopen. Ik koos een mooie; één van linnen met kleine ruitjes in de kleuren oranje, wit en blauw. Rondom was een klein randje van bruin leer. Mama, die graag Japanse voorwerpen kocht, gaf mij een griffelkoker met twee verdiepingen. Deze was gemaakt van zwart gelakt hout. Op de schuifdeksel was de “Fujijama” afgebeeld. Aan de nieuwe potloden had Paatje scherp punten geslepen, dat kon niemand zo mooi doen als hij. Kleurpotloden gingen ook mee evenals een stukje vlak met de afbeelding van een olifant. Zo stapte ik dan op de eerste schooldag over de drempel van de school. Bij de ingang, naast de grote mat, stond juffrouw van der Woude. Zij klapte luid in haar handen en riep met haar diepe stem: “Vegen, vegen, vegen!” Aan het einde van de gang was de eerste klas. Juffrouw Meijer kwam haar nieuwelingen al tegemoet en nam alle mee in de klas. De vaders en moeders vertrokken. Ieder werd een plaats aangewezen en daar zat ik, mijn mooie schooltas aan het haakje van mijn bank. De juffrouw leerde ons hoe wij in de bank moesten zitten; netjes rechtop, de handjes samengevouwen aan de rand van de bank. Als je iets wilde vragen of zeggen dan moest je één vinger omhoog steken. Wilde je vragen of je even naar achteren mocht, dan stak je twee vingers omhoog. Ik had voorlopig nog totaal geen interesse voor de kinderen die om mij heen zaten want juffrouw Meijer had zo’n prachtige blouse aan dat ik mijn ogen niet van haar af kon houden. Zij wees ons de mooie grote platen aan de wand, van Ot en Sien, en van de man met de aap. Langzamerhand had ik ook het meisje dat naast mij zat bekeken. Ik zag dat zij aan één van haar oogranden een “strontje” had en op één van haar vingers een wrat. Ik keek met afschuw naar deze beide dingen want ik wist dat mijn moeder dit vies zou vinden. Het meisje heette Lili Polvliet. Zij droeg een jurk van vaalblauw ribfluweel met een gehaakt kraagje. In de bank vóór mij zaten twee meisjes die elkaar al kenden; zij waren helemaal niet verlegen en durfden zich zelfs om te draaien om naar ons te kijken. Hanneman, die tegenover Oma woonde, zat ook in de klas. De jongens zaten bij elkaar. Eén jonger was er die er heel lief uit zag, hij had lichtblond haar, lichtblauwe ogen en hij droeg een lichtblauwe trui. Hij mocht al gauw voor de klas komen staan, vlak naast de juffrouw die hem af en toe knuffelend tegen zich aan drukte. Opeens klonk een vreemd geluid door de klas; Atie begon te snikken, zij had een plas in haar broek gedaan. Toen om 12 uur de schoolbel luidde werden alle kinderen netjes twee aan twee in een rij opgesteld. Juffrouw Meijer klapte in haar handen en riep luid: “één twee, één twee!” Zo liep de klas keurig in het gelid tot aan de grote schooldeur. Van ieder kind kreeg de juffrouw een handje; toen was daar de vrijheid en het weerzien met vader of moeder. De eerste ochtend op school was voorbij. Langzamerhand begon ik het wel leuk te vinden om naar school te gaan en al was ik niet één van de uitverkorenen van juffrouw Meijer, ik vond haar toch erg lief. Maria was wél een lievelingetje van de juffrouw.

Tijdens de warme zomer had mijn moeder voor ons ieder een hoed gekocht, een hoed van Italiaans stro. De hoed had een brede rand en om de bol lag een krans van veldbloemen. Er werd een elastiekje in de hoed genaaid, dat werd onder de kin gedragen om de hoed niet te doen afwaaien. Zo moesten wij naar school. De hoed van mijn zusje was nog groter dan de mijne. Wat een ellende was dat met die hoed.

De wind deed de rand telkens omslaan en straatjongens die in de Kattenlaan achter mij liepen riepen; “Sussie mag ik een bloemetje plukken?” Mijn moeder was verrukt over onze hoeden, ze zei: “Stoor je maar niet aan wat anderen zeggen, het is een béelderige hoed.” Wij hebben onze hoeden niet lang gebruikt, geen enkel kind droeg zo’n hoed, dat was reden genoeg hem niet meer te willen opzetten. Mijn moeder, die erg bang was voor kouvatten en de gevolgen daarvan, hield ons, zodra wij een klein beetje begonnen te hoesten of te niezen, thuis van school. Meestal was ik gelijk met mijn zusje verkouden of hoestten wij allebei een beetje. Dan moesten wij in bed blijven en Paatjes beste vriend Dr Vrijdag werd geroepen. Hij kwam in de loop van de ochtend; het koetsje waarmee hij zijn visites reed wachtte, de koetsier op de bok, voor ons huis. Dr Vrijdag was een aardige dokter, hij vertelde altijd, heel snel pratend, iets grappigs. Onderhand moesten wij onze tong uitsteken en vroeg hij mijn moeder een lepel om in onze keel te kunnen kijken. Dan zei hij: “Zeg eens A”, schreef een recept nadat hij zijn lorgnet had opgezet en vertrok. Paatje zei wel eens tegen mijn moeder: “Je moet niet zo overdrijven, die kinderen zijn toch niet ziek, je houdt ze veel te gauw thuis. Ondertussen hadden wij het best leuk in bed. En door onze moeder werden we extra verwend. Veel plezier hadden we, wanneer de zon in de kamer scheen. Wij hadden allebei een spiegeltje en hielden dit zo, dat een rond lichtje op het plafond te zien kwam. Die lichtjes moesten elkaar proberen te raken of ze moesten verstoppertje spelen., dan moest het ene het andere zoeken. Die knop in het midden van het plafond was de buut. Als onze ouders samen uit gingen werden wij natuurlijk niet alleen gelaten. Eén van de dames assistenten uit de apotheek kwam dan oppassen. Meestal was dit Jo Dufrenne. Wij moesten beloven lief te zijn en gauw te gaan slapen. Van tevoren waren wij vreselijk opgewonden want Paatje en Mama gingen zich na het eten verkleden. Paatje trok zijn jacquet aan en de laarsjes met lakpunten en Mama verscheen in één van haar mooiste japonnen. Vóór Paatje en Mama vertrokken moesten wij in bed liggen. Na nog haar laatste instructies aan Jo te hebben gegeven besloten ze weg te gaan. De bedden van mijn zusje en van mij stonden tegen elkaar aan geschoven. In het midden was een lange hoge plank zodat wij elkaar niet konden zien. Zodra wij alleen waren gebleven met Jo in de voorkamer, begonnen we krijgertje te spelen. Mijn zusje stak haar wijsvinger boven de plank uit en ik moest die met mijn wijsvinger aftikken. Zo hadden wij veel plezier en van slapen kwam niets. Wij waren ook helemaal niet van plan om te gaan slapen want zo’n zeldzame avond zonder onze ouders bracht ons grote opwinding. We bedachten allerlei dingen waarom wij konden lachen en het duurde niet lang of mijn zusje begon te roepen: “Jo, ik moet op de po!” Toen Jo haastig kwam aanlopen hoorde zij slechts gegiechel.. Wij waren diep onder de dekens gekropen. Eerst lachte Jo nog mee maar na meer van onze grapjes probeerde zij streng te worden en dreigde er mee, onze ondeugden aan Mama te zullen vertellen. Maar wij gingen nog een poosje door. Op zo’n avond waren wij een paar heel vervelende kinderen.

In de tweede klas van de Dufayschool was juffrouw van der Ploeg de onderwijzeres. Het verschil met de eerste klas was heel groot. Deze juffrouw was heel streng. Waarschijnlijk was er zeer veel in te halen want er bleef nauwelijks tijd over voor een grapje. Eens, toen ik diep zat na te denken schreeuwde zij plotseling tegen mij: “Jij kijkt af!” Ik schrok, ik keek helemaal niet af maar ik moest wel schoolblijven en zij hield een preekje tegen mij, haar gezicht dicht tegen het mijne, in de trant van: “Dat had ik van jóú niet gedacht!” Ik voelde mij ongelukkig. Ik had geen zin meer in deze juffrouw en ik wilde van haar niets meer leren. In de derde klas was dat weer heel anders, daar was mijnheer Molenbeek onze onderwijzer. Hij was vriendelijk en ook vrolijk en hij was een meester in het vertellen. Het werd muisstil in de klas toen hij tijdens de geschiedenisles “de laatste gang, die naar het schavot” van Johan van Oldenbarneveld voordroeg. Zwaar voorover gebogen, leunend op zijn stokje, bewoog hij zich tussen de schoolbanken. Dit was niet mijnheer Molenbeek maar dit was Johan van Oldenbarneveld zelve. Je zag zijn witte baard, je hoorde het zachte tikken van het stokje op de grond. Bij de grote potkachel stond hij stil, het droeve beeld werd verbroken. De onderwijzer voor de hoogste klas was mijnheer David Simons. Hij leerde ons veel. Hij had veel zin voor humor, maar was hij boos, dan waren wij alle bang voor hem. Zaten twee meisjes, beiden met vlechten en naast elkaar, te praten, dan kwam hij aangelopen, greep van de één de linker en van de ander de rechter vlecht, kneep ze bij de haarwortels samen en schudde zo de twee hoofden heen en weer. Dat was afdoende; de klas bleef dan lange tijd stil.

Het stond niet op de kalender en niemand had het afgesproken maar op een dag bracht iedereen zijn tol mee naar school. Ook wij natuurlijk. De meeste tollers werden al snel verboden, omdat zij de eigenschap vertoonden omhoog te vliegen zodat menige ruit sneuvelde en kleine kinderen kans liepen zo'n tol tegen hun hoofd te krijgen. Zo onvoorzien de toltijd was aangebroken, zo werd het op een dag "Springtijd" Onderweg naar school liepen wij niet meer maar wij namen ons springtouw mee en sprongen: "In spin de bocht gaat in, uit spuit de bocht gaat uit" Zo heette een springspelletje. Een andere manier van touwtje springen was "de dubbele", dan werd er tijdens een hoge sprong heel snel gedraaid. Er waren speciale versjes waarbij je op de ritmische accenten hoog moest springen. Dat kon ik heel goed, ik was dan ook altijd bij een groepje die versjes sprongen. Was je aan de beurt, dan mocht je een versje kiezen: "Zeg Margreet", "Edelman-Bedelman" of "Engels sloopje". Hierbij was het zaak goed je rokken bij elkaar te houden; zodra die het touw raakten kon je niet verder springen en was je "af". De draaiende meisjes zongen het liedje:

"Engels sloopje is ver'gaan
midden op de oceaan
en een meisje die hét'zag
zwaaide met de roje'vlag."

Of:

"Edelman, bedelman,
dokter, pastoor,
koning, keizer, schutter, majoor
soldaat, advocaat."

Het volgende lied mochten sommige kinderen van hun moeder niet zingen:

"Zeg Margreet hoe is je naam
de bedéling is m'n naam
de bedéling ben 'k geboren
'k heb m'n oudste zoon verloren
als je sterft dan ben je dood
lig je in je kistje 'bloot
komt een engel je bewaken
dat je morgen kunt ontwaken"

Het einde van dit vers blijft in het ongewisse want bijna iedereen was af bij "bewaken".

Zoals het plotseling toltijd en springtijd werd zo werd het ook knikkertijd. Op een dag zag je er één met z'n knikkerzak naar school komen en plotseling brak het los: de knikkertijd was begonnen. Nu was er opeens geen sprake meer van jongens- of meisjesspelletjes, nu liepen alle door elkaar als op een drukke markt. Vóór- en na schooltijd was het plein voor de school vol met schreeuwende kinderen. De schooltassen werden op straat gelegd om als zitkussen te dienen. Wie veel knickers wilde winnen zette een stuijer op. Daarvoor ging je wijdbeens op de grond zitten en zette je stuijer op een niet al te gladde steen. Stond de stuijer naar je zin, dan begon je er de aandacht op te vestigen. Uit volle borst begon je te schreeuwen: "Mooie stuijer, wie pikt!" Soms moest je een hele tijd schreeuwen voor iemand naar je stuijer keek, maar begonnen ze met velen, gebukt of gehurkt op je stuijer te pikken, dan moest je, luid schreeuwend, aan alles te denken: "Handje pikken mag niet, ketsen geldt niet, stuijers gelden, calquedotters gelden niet, mooie stuijer, helemaal gaaf!" Pikten velen op je stuijer, dan had je geen handen genoeg om de aanvliegende knickers te verzamelen en in je knikkerzak te doen. Maar was je stuijer al meteen geraakt, dan had je pech en moest je iemand gaan zoeken die een kleiner handeltje had: een schoenendoos met vier poortjes, genummerd 1, 2, 3, en 4. Van een kleine afstand kon je in die poortjes mikken en op deze manier aan wat knickers komen want zonder knickers kon je niets beginnen. Mijn zusje en ik bezaten ieder een zak vol prachtige stuijers, waarvan wij de meeste thuis bewaarden omdat die veel te mooi waren om op te zetten.

In de klas had ik veel vriendinnetjes. In de zomer tijdens het speelkwartier speelden wij allen samen. "Krijgertje met een bal" deden we graag; soms namen we onze diabolo mee en deden we wie hem het hoogste opgooien en weer vangen kon. Op een dag bedachten wij een nieuw spel: het "zwieren". Twee meisjes pakten elkaars handen stevig beet en dan werd er heel snel rond gedraaid. De jurken en onderrokken zwierden omhoog.

Ieder meisje droeg om haar middel een band waaraan een witlinnen zak die diende om de zakdoek op te bergen. Op de gymnastiekles, waar wij les kregen van mijnheer Woensdrecht; een heer in een zwart pak en hoge zwarte laarzen, droegen wij allen de jurk waarmee wij naar school waren gekomen. Alleen de schoenen werden verwisseld voor gymnastiekschoenen. Ik benijdde mijn klasgenootje Maria. Nooit kwam haar onderrok of de kantjes van haar broek onder haar jurk uit want, dat had ik bij het zwieren gezien, zij droeg een heel kort onderrokje en een heel kort gebreid broekje van gekleurde wol. Ik liep mij altijd en overal te schamen want doordat ik de kleren van mijn zusje moest dragen wanneer deze haar te klein waren geworden kwam bij mij overal iets tevoorschijn: een stukje van mijn broekspijpen en van mijn onderrok. Boven aan de hals van mijn jurk meestal een opstaand kantje van onderrok of hemd. Ik probeerde wel voortdurend zo'n kantje weg te stoppen maar mijn moeder zei dan: "Kind, zit toch niet zo te proppen, het is een snoezig kantje. 's-Winters werden we heel warm aangekleed, bang als mijn moeder was voor kouvatten. Wij droegen een flanelletje, een hemd van fijne witte katoen, een lijfje waaraan de kousen werden bevestigd, een jaeger wollen broek waarvan de achterste klep met twee banden van voren- en de voorste klep met twee banden van achteren werd vastgestrikt. Over deze warme broek een even warme onderrok, ook van jaegerwol. Mijn zusje droeg er zelfs een met halve mouwen. Aan alle van deze kledingstukken zaten de voor mij zo rampzalige kantjes. Mijn zusje en ik waren nooit in staat onszelf aan te kleden, dat was ook onmogelijk doordat de onderrokken van boven tot onder met knopen en knoopsgaten werden dichtgemaakt. Wij konden hoogstens de twee bovenste en de twee onderste knopen dichtmaken, voor de rest hadden wij elkaars hulp nodig. De onderrokken die ik te dragen kreeg waren mij stuk voor stuk te lang. Wilde ik eens werkelijk niet naar school gaan met weer zo'n lang ding onder mijn jurk uithangend, dan zei mijn moeder: "O, kom maar gauw even hier"; ik moest dan mijn jurk omhoog houden, mijn moeder nam een serie grote veiligheidsspelden, speldde hiermee mijn onderrok rondom een eind omhoog en klaar was kees. Zo ging ik dan, omgeven door een krans van veiligheidsspelden naar school, blij dat ik, al was het dan met dit vreemde geheim, tenminste niet voor gek hoefde te lopen. Toch was ik niet de enige in de klas die met ellende als de mijne te doen had. Dolly Jacobsen kwam op een dag naar school met links en rechts van onder haar kleren een lange punt van haar hemd. Die witte stukken kwamen aan beide kanten uit haar broek, die heel modern wijde pijpen had. Wegproppen hielp niets. De arme Dolly moest zo blijven lopen, in de school en weer de hele weg naar huis.

Gelukkig hoefde ik niet schoenen van mijn zusje af te dragen. Wanneer ik nieuwe schoenen nodig had ging Paatje met mij mee. We liepen dan samen een eind langs de Overtoom tot de schoenenwinkel. Voor de winter kreeg ik bruine laarzen met veters. Huppelend aan Paatjes hand en zwaaiend met de schoenendoos zong ik van louter tevredenheid. Ik hield heel veel van Paatje. Hij was eigenlijk al tamelijk oud (46) maar dat zag ik niet. Toen hij jong was had Paatje bijna zwart haar zoals ik, en een zwarte snor, maar ik heb hem alleen gekend zoals hij ook gebleven is, met om zijn kale hoofd een krans van wit haar. Zijn witte snor hing wat omlaag, dat gaf aan zijn mooie gezicht een wat sombere uitdrukking, maar dat hinderde niet want Paatje was vrolijk genoeg. Mijn moeder was kaarsrecht en slank. Ze had geen ronde boezem zoals Tante Jet en mevrouw Spittuler. Ik heb mijn moeder nooit met een klein kindje in haar armen gezien en nooit heb ik mij afgevraagd waarom ik geen broertje kreeg zoals andere kinderen. Mijn moeder droeg om haar hals een guempje. Toen dit uit de mode geraakte droeg mijn moeder altijd aan iedere japon een hoog opstaand boordje. Maar mijn moeder was ook meer artieste dan huisvrouw. Had zij even tijd, dan schilderde zij de bloemen die juist iemand voor haar had meegebracht of zij schilderde een landschap dat zij zich nog van de vakantie herinnerde. Wanneer Paatje uit de apotheek naar boven kwam en haar bezig zag, dan zei hij: "Mie, jij bent een tweede Rembrandt!" In de zomer was mijn moeder gelukkig want zij hield veel van de zon, het kon haar niet warm genoeg zijn. Toen mij zusje en ik daar groot genoeg voor waren kregen wij in onze tuin ieder een eigen tuintje. Wij mochten mee naar de bloemenmarkt. Daar bestelde mijn moeder aarde en graszoden en wij mochten ieder een paar plantjes uitzoeken. Maar wij moesten ook leren zaaien, hiervoor nam mijn moeder ons mee naar Broeckmans, de zaadhandel, dichtbij ons op de overtoom. In de winkel hing een zoetige geur van erwten, grutten, witte en bruine bonen en nog andere soorten bonen. Mijn zusje wist al van tevoren wat zij wilde gaan zaaien. Ik wilde eerst al die mooie bonte kleuren bekijken. Wij kregen allebei verschillende zakjes. Mijn moeder hielp ons de aarde ompspitten en daarna konden wij beginnen met zaaien.

Ik vroeg meteen om graszoden want ik wilde een weiland maken waar de houten koeien uit de huisjesdoos konden grazen, maar zaaien wilde ik ook. Wij werkten ijverig met schep, hark en gieter. Wij liepen op onze klompen zoals altijd wanneer wij in de tuin waren. De voeten bleven in de zomer koel en in de herfst warm en de klompen, die altijd in de schuur achter in de tuin bewaard bleven, zorgden er voor dat geen zand of aarde in huis kwam. Na het zaaien brak voor ons tuintje en voor ons een tijd van wachten aan. Mijn zusje had erg veel geduld. Ik had het liefst al na een paar dagen resultaat gezien, maar mijn geduld werd op de proef gesteld. Ik kon niet wachten en peuterde een jong bloemetje voorzichtig open, maar zag dat het nog helemaal verfrommeld en in elkaar gevouwen was. Ik schoof dus alles weer zachtjes op zijn plaats. Onderhand bloeiden in het tuintje van mijn zusje al steeds meer bloemen. In mijn tuintje bleef het maar een zielige boel. De enige die plezier hadden waren de houten koeien in mijn weiland.

In de winter hoopten wij zoals alle kinderen op en flink pak sneeuw. Dan was het heerlijk in het Vondelpark, overal renden kinderen met hun slee en op de sloot bij het melkhuis en op de vijvers werd al gauw geschaatst. Wij kregen ook schaatsen; schaatsen met mooi band met bonte kleuren en trots gingen we met Mama naar de sloot vlak bij de Kattenlaan en daar voorzichtig over het ijs schuifelend, bracht zij ons de eerste beginselen van het schaatsenrijden bij. Sommige kinderen leerden het achter een stoel, anderen achter een kistje en weer anderen achter een houten bakslee. Had het niet hard genoeg gevoren en was er alleen maar sneeuw, dan gingen wij met onze slee naar het Vondelpark. Wij hadden een duwslee en wij zaten daarop zoals wij eens in de sportkar zaten: achter elkaar. Mijn zusje zat achter, met haar rug leunend tegen het ijzeren steuntje. Ik zat vóór en werd door mijn zusje stevig vastgehouden. Het handvat van de slee was zo hoog als dat van een kinderwagen, ook de slee was hoog. Wij konden er nooit echt plezier mee hebben zoals andere kinderen hadden met hun lage sleetjes. Wij namen onze slee ook nooit mee naar school want het was een lastig ding en bovendien, niemand had zo'n slee als de onze. Het was mijnheer de Leeuw die ons kaarten voor de ijsclub bezorgde. "De Amsterdamse IJclub" A.Y.C. De IJclub lag ver weg; helemaal aan het Museumplein, tussen het rijksmuseum en het concertgebouw. In de zomer was het een grote grasvlakte, wat lager gelegen dan de grasrand er omheen en omheind door een hoog hek met dikke spijlen. In de winter werd de hele vlakte onder water verzet, zo vormde zich nadat het enige tijd genoeg had gevoren een prachtige ijsbaan. Er was ook een clubhuis. Daar stonden vele tafeltjes en stoeltjes klaar voor alle moeders en vaders die naar hun schaatsende kinderen kwamen kijken. Was de ijsclub geopend dan was aan iedere tram boven de voorste deur het helrode bordje met de letters AYC in zwart aangebracht. Daarom keken wij's-morgens vroeg al uit naar de eerste voorbijkomende tram. Dan waren de vreugdekreten niet van de lucht want meestal gaf de school al gauw een middag ijsvrij. Daar gingen wij dan, naar de ijsclub, de ovale kartonnen kaart die goed zichtbaar gedragen moest worden op onze mantal gespeld. Ons werden de schaatsen ondergebonden door één van de mannen van de ijsclub. Zij waren gehuld in een soort wijde jurk van korenblauwe katoenen stof. Op hun hoofd droegen zij een petje, om het middel en leren riem en om de rechterarm een brede rode band met AYC in zwarte letters. De mannen konden alle heel goed schaatsrijden en hielpen voor één gulden per uur niet meer heel jonge dames die graag wilden schaatsen, maar zich niet alleen op het ijs waagden. Menigmaal zag je een van hen voorbij zwieren, een elegante dame stevig vasthoudend, met de handen kruislings over elkaar, het wijde blauwe mouwschort wapperend in de wind. Er was een echtpaar, beide gekleed in zwartfluweel, hij met kuitbroek en zwarte kousen, zij in een zwart fluwelen mantelpak. Beide kostuums waren afgezet met een rand zwarte astrakan; zij droegen een zelfde mutsje. De armen gekruist, hielden zij elkaars handen vast. Het was prachtig om te zien hoe zij reden, zwierend in volkomen gelijke houding, een glimlach op hun gezicht want zij genoten en zij wisten hoe mooi zij er uit zagen: fier en hoogst elegant. Mijn zusje en ik waren op het ijs altijd akelig dik gekleed. Andere kinderen droegen een plooirok en een leuke trui met bijbehorende das en muts; mijn zusje en ik moesten onze dikke donkerblauwe wintermantel dragen. Wel hadden wij ook een ijsmuts en een das, maar wij konden ons haast niet bewegen en als je viel kon je maar met moeite opstaan. Frans Falk, een blonde jongen uit mijn klas, wilde telkens een baantje met mij rijden maar ik had daar niet altijd zin in. Zo ging de winter voorbij en het voorjaar brak weer aan.

Toen mijn zusje de lagere school beëindigd had, kwam er verandering in ons groepje dat dagelijks onderweg van en naar school ging. Wij waren nu groot genoeg om zonder geleide naar school te gaan.

In mei, wanneer overal bloemen bloeiden en onze seringboom ook in volle bloei stond, begon ik bij mijn moeder te zeuren: “Mag ik halve kousen aan?” Dit vond mijn moeder nooit meteen goed; de wind kon nog te koud zijn en werden je benen te koud, dan zou je het aan je nieren kunnen krijgen. De lange kousen bleven dus nog aan maar de voor- en najaarsmantel werd verwisseld door de zomermantel. Hierbij hoorde een matrozenhoed, een ronde strohoed met omgeslagen rand; langs de rand afgezet met heel smal donkerblauw lint en in’t midden van de bol een klein rond Engels vlaggetje. Wij mochten nu ons flanelletje uitlaten en werd het echt warm, dan mochten wij ook het lijfje uitlaten en halve kousen aantrekken. Bleef het mooi weer, dan mocht ik zonder mantel en zonder hoed, maar met mijn matrozenpak aan naar school.

Soms, wanneer mijn zusje niet met mij wilde spelen zei mijn moeder: “Rie voelt zich niet erg lekker.” Het geheim rondom mijn zusje maakte mij nieuwsgierig. Eens vond ik tussen het ondergoed in onze kast vreemde witte dingen, lange dingen van dik opgevouwen zachte stof. Aan iedere kant was een stukje stevig katoen waarin een knoopsgat. Ik nam er een van de stapel en bekeek het eens goed. Je kon al die lagen zachte stof uit elkaar halen tot het ineens leek op een grote witte muts. Ik zette het ding op m’n hoofd, de uitsteeksels met de knoopsgaten opzij als gekke kleine oortjes. In de spiegel van de grote spiegelkast bekeek ik mezelf en ik vond het heel grappig, dat wilde ik eens laten zien en ik stapte de huiskamer binnen. Het effect was niet wat ik er van verwacht had, de dingen moesten weer op hun plaats worden gelegd, helemaal rechts in de hoek op de bovenste plank van de kast. Het geheim werd niet opgelost.

Toen ik zeven jaar was geworden kreeg ik vioolles. Paatjes grote wens was in vervulling gegaan. Hij had muzikale kinderen. Marietje kreeg pianoles van juffrouw van Kooten, een klein mager mensje; zij was zo vriendelijk en geduldig met mijn zusje dat van vorderingen niet veel te verwachten was. Ik kreeg les van Johan Jansen; zijn vader was de dirigent van een amateursorkest waarin Paatje vroeger had meegespeeld. Hij kwam mij twee maal per week les geven. Ik begon op een half viooltje en moest ijverig studeren. Paatje hielp mij, hij kwam dikwijls uit de apotheek naar boven om bij de les tegenwoordig te zijn en met zijn muzikale steun kwam ik snel vooruit.

Het bovenhuis van het pand waarin wij woonden was tot nu toe steeds verhuurd geweest. Toen de bovenwoning eens leeg kwam besloot Paatje het gehele huis te gaan bewonen omdat onze voorkamer te klein werd. De grote verbouwing begon. De kamers werden groter. Er kwam een aparte muziekkamer en wij kregen ieder een eigen kamer. Wat verheugden we ons op onze kamers. De huiskamer beloofde heel gezellig te worden. Mijn moeder kon dan eindelijk alle planten die altijd beneden in de serre stonden, neerzetten. Mijn zusje begon op haar eigen kamer met haar teken en schilderkunst. Oma was al sinds langere tijd naar “Huize Vredeveldt” in Amstelveen verhuisd. En nu kon Tante Dora de grote achterkamer op onze zolderverdieping bewonen. Een tijdje later was Tante Dora weer getrouwd. Wij wisten wel dat Tante Dora “gescheiden” was, maar wat dit betekende werd niet aan ons uitgelegd, ik vroeg het ook niet want het woord “gescheiden” werd op een fluisterton gesproken dus was er een geheim aan verbonden.

Tante Dora was met onze nieuwe Ome Henk in de Bilt gaan wonen en al spoedig mochten wij om de beurt een weekje in de Bilt komen logeren. Tante Dora bedacht voor iedere dag iets aardigs, wij gingen samen naar het dorp of naar de kwekerij van v. Vlijmen. We wandelden naar het bos en deden spelletjes. Ik mocht de tafel dekken en later helpen afruimen. ‘s- Avonds alleen in een van de twee logeerkamertjes kreeg ik heimwee en lag eenzaam naar de beige roosjes op het streepjesbehang te kijken. Dan verlangde ik naar huis waar ik spelen kon zoals ik wilde en ik verlangde naar mijn moeder die wel eens aan tafel zat met de verf van een schilderij waaraan zij juist bezig was nog aan haar vingers of, nog met de zwarte aarde onder nagels een plotseling binnenkomende bezoeker ontving en lachend riep: “O, neem me niet kwalijk, ik was juist bezig planten te verpotten, wil je een kopje thee?” Bij Tante Dora moest ik steeds oppassen. Zij had voor mij klompen aangeschaft, zo kon ik in de achtertuin spelen zonder vuile voeten naar binnen te brengen, maar o wee als ik op mijn klompen aan de zijkant van het huis kwam! Dan riep Tante Dora: “Nu moet je achter het huis blijven, tante heeft liever niet dat de mensen die voorbij komen jou op klompen zien.” Ook mocht ik niet wanneer ik voor het raam stond om naar buiten te kijken mijn neus tegen de ruit drukken. Zag Tante dat ik dat deed, dan kwam zij schielijk met een doekje aangelopen en veegde het plekje dat op de ruit was

achtergebleven, af. Toen wij wat groter waren mochten mijn zusje en ik samen van Tante Dora logeren. Wij gingen af en toe zwemmen. Aan de weg naar Bilthoven was een klein landelijk zwembad; het water was donker en ondoorzichtig want de bodem bestond uit modder. Er dreven algen in het water en kleine visjes zwommen om ons heen maar wij vonden dat geen bezwaar, het zwemmen was heerlijk.

Nadat wij de zomervakantie vier maal in Bergen-binnen, eenmaal in Doorn en eenmaal in Limburg hadden doorgebracht werd besloten naar de Gelderse Achterhoek te gaan; naar Ruurlo. Mijn zusje, die al goed kon fietsen was te groot geworden voor haar meisjesfiets en kreeg een fiets van normale grootte; een "damesfiets". Vanzelfsprekend kreeg ik haar fiets, maar ik kon nog niet fietsen. Dat was geen bezwaar want ik zou het, voor de vakantie aanbrak, nog leren. Paatje had besloten de fietsen mee te nemen naar Ruurlo want Mama hield nu eenmaal niet van wandelen en Paatje wilde toch wel erg graag met zijn hele gezin tochtjes maken. De fietsenjongen van onze fietsenman op het Staringplein werd aangesteld om mij te leren fietsen. Hij kwam enige keren per week 's-avonds na het eten, dan was het rustig in het Vondelpark. Doordat ik zo klein was kon ik met mijn voeten de trappers niet bereiken; ik kreeg daarom dikke houten klossen op mijn trappers gespijkerd. Ik kreeg een leren riem om mijn middel waaraan de fietsjongen mij moest vasthouden en daar ging ik. Slingerend over de weg reed ik door het Vondelpark, de jongen hollend naast mij. Zo langzamerhand begonnen de voorbereidingen voor de vakantie. De grote koffers werden gepakt en de fietsen nog eens extra goed nagekeken door de fietsenman. Van Gend en Loos werd besteld om de koffers te halen en te verzenden. In de kleine dependance van "Hotel Avenarius" waren kamers voor ons besproken. Nu moesten alleen nog de fietsen verzonden worden. Voor ons was de gemakkelijkste oplossing hiervoor de fietsen naar het Haarlemmermeerstationnetje te brengen; wij konden dan door het Vondelpark daarheen rijden. Op een dag in de vroege avonduren, wanneer het Vondelpark zo goed als verlaten zou zijn door wandelaars en fietsers, werd besloten de fietsen weg te brengen. Mijn moeder werd al zenuwachtig want zij fietste bijna nooit. Paatje was vrolijk, hij zette zijn pet op en deed alvast de metalen klemmen van onderen aan zijn broekspijpen, opdat deze niet door de fietsketting gegrepen konden worden. Mama trok haar turquoise blauwe gebreide jasje aan. Onder aan haar rokken klemde zij de twee mooi gekleurde vlinders van zwaar metaal die ertoe dienden haar rokken niet te doen opwaaien. Mijn moeder fietste op een zgn. doortrapper, een ouderwetse fiets met één handrem op het voorwiel. De fiets had geen freewheel, de trappers draaiden voortduren zodat het op- en afstappen een hele kunst was. Het zadeltje van haar fiets heette een "gezondheidszadel"; het bestond uit twee helften, in de diepte verbonden door een metalen plaatje. De twee helften zagen er uit als twee billettjes, zo hoog en rond waren zij opgevuld. In het midden van ieder billettje was een rond gat. Het hele zadeltje was zo klein dat ik nooit heb begrepen hoe mijn moeder er op kon zitten. Als Paatje het sein gaf "opstijgen!", dan ging hij met zijn rechervoet op de step en met zijn handen aan het stuur en hipte hij om vaart te maken vijf maal met de linkervoet op de grond, dan bewoog hij zich boven de fiets naar voren en zijn voeten zochten de trappers. In het Haarlemmerstation werden de fietsen voorzien van een kaart tegen de muur gezet, en wij wandelden weer naar huis. Na enige dagen brak de dag van ons vertrek aan; na vele voorbereidingen was het dan zover, wij waren klaar om te vertrekken. Mama in haar tas een fles eau de cologne en een zakje sterke pepermunten voor het geval mijn zusje wagenziek mocht worden. Paatje met de kleine reistas en zijn mooie donkerbruine wandelstok. Om voor Marietje de tramrit te besparen, liep Paatje vooruit met haar naar het station. Mijn moeder en ik gingen met de tram. Maar in de trein werd Marietje toch wagenziek. Snel moest Paatje het raam openen. Hij trok hard aan de leren riem met gaatjes en schoof het smalle coupéraam naar beneden. Vervolgens boog mijn moeder zich vlug uit het raam om te zien of Marietje zich niet aan een paal of een ander obstakel zou kunnen stoten wanneer zij begon haar hoofd naar buiten te steken. Toen mijn zusje eindelijk haar bleke gezicht naar ons toekeerde zat mijn moeder al klaar met de eau de cologne en de pepermunt. In Ruurlo werden we opgewacht door een man van het hotel met een lage kofferwagen. Wij wandelden achter hem aan. Bij de ingang van het hotel werden wij verwelkomd door de heer en mevrouw Avenarius. Hij in een grijs pak, zij in een eenvoudige zwarte japon. Wij werden begeleid naar de "kleine dependance" van het hotel: een witte villa met een grote tuin waarin wilde bloemen bloeiden.

Tegen etenstijd moesten we ons verkleeden, want alle maaltijden werden geserveerd in de grote serre van het hotel waar alle andere gasten ook aanwezig zouden zijn.

Het was heerlijk in Ruurlo; er waren kleine paadjes temidden van korenvelden; er waren bossen en mooie weiden waar lieve paarden graasden. We maakten fietstochtjes met ons vieren; het was overal rustig, er waren maar weinig auto's. Maar kwam er eens een auto achter ons aangereden en schrok die ons op met luid getoeter, dan schrok mijn moeder en riep "Afstappen!", er komt een auto aan. Dan moesten wij ons haasten om af te stappen en zo vlug wij konden moesten wij met fiets en al de struiken of het bos in rennen om buiten gevaar te geraken en ook buiten de grote stofwolk die iedere auto deed opstuiven. Eens huurden wij van het hotel een rijtuig. Wij reden, het paard in een gemoedelijk drafje, langs bos en mooie landwegen, waarlangs veldbloemen bloeiden. Het doel van onze rit was een "uitspanning" met schommels, hobbelpaarden, een wip en een draaimolen. Het paard kreeg van de koetsier een zak met haver en wij vermaakten ons in de speeltuin en we kregen ieder een kogelflesje met heerlijke priklimonade. We hadden een fijne vakantie in Ruurlo en er werd besloten het volgend jaar weer te gaan. Na deze heerlijke vakantie was het ook weer fijn om naar huis te gaan. Mijn zusje ging weer graag naar school en ook ik verlangde weer naar mijn schoolvriendinnetjes.

Mijn zusje was al lang opgehouden met pianospelen; zij kon nu eenmaal niet zoveel noten tegelijk lezen, daarom had zij sinds een poos ook vioolles. Zij had niet zoveel talent voor de viool als ik, maar zij deed het graag en ondanks veel gekibbel was het ons gelukt een duet van Pleijel te spelen. Mijn moeder vond dat het tijd werd voor een muziekavondje. Zij was trots op haar kinderen; mijn zusje kon al heel jong bijzonder goed tekenen. Mijn moeder liet haar schetsboeken door iedereen die bij haar op bezoek kwam bewonderen. En nu verheugde zij zich erop ook onze muzikale gave naar voren te brengen. Zij zocht in haar kennissenkring naar mede uitvoerenden, want wij waren nog niet in staat een hele avond te vullen. Ik moest ijverig studeren aan een trio van Beethoven voor twee violen en altviool, dat ik samen met Paatje en mijnheer Jansen, mijn leraar, ging uitvoeren. Mijn moeder was intussen druk bezig te bedenken wie zij als toehoorders zou uitnodigen. Eindelijk was de dag van de muziekavond aangebroken. Het kleine kamertje naast de muziekkamer was als solistenkamer ingericht. Zij die moesten optreden verzamelden zich alvast. Onze violen lagen daar ook, door Paatje gestemd. Alle waren wij opgewonden en beverig van de zenuwen. Mama had de stoelen voor haar gasten zo opgesteld dat iedereen de uitvoerenden goed konden zien; dit had zij van tevoren zelf geprobeerd door op iedere stoel die zij had nedergezet te gaan zitten en vanaf die stoel in de voorkamer te kijken. Nu ontving zij haar gasten. Na een kopje thee met iets lekkers werd het programma uitgevoerd. Marietje Rooseboom zong o.a. "die Linden lüften" van Schubert. Zij deed braaf wat haar leraar haar geleerd had; met een niet aflatende glimlach op haar gezicht zong zij de liederen. Nora deed het goed aan de piano, zij begeleidde ernstig en zeker. Onze Russische liedjes gingen ook goed ... alles verliep zonder ongelukken ... wij konden tevreden zijn; het eerste muziekavondje was een groot succes. In deze tijd begon bij Paatje het plan te rijpen een orkestje te vormen. Ook mijnheer Jansen was enthousiast. Maar de moeilijkheid was, genoeg medewerkers te vinden. Paatje gaf het niet op maar het zou nog een heel poosje duren voor het orkestje compleet was. Vanaf mijn prille jeugd was het eerste teken voor het naderende kerstfeest de komst van de heilsoldaat met de kerstpot. Ieder jaar kwam een man of een vrouw in het uniform van het Leger de Heils de grote houten driepoot opstellen, op straat vóór de apotheek. Tussen de drie stangen aan een ijzeren ketting werd de kerstpot opgehangen; een zwarte ijzeren pot waarop een deksel met een gleuf. Als één van de allereerste ging ik aan Paatjes' hand naar buiten om een mooie zilveren gulden in de gleuf te laten glijden. Mijn moeder had mij verteld dat het Leger des Heils veel goed doet voor arme mensen; op het moment dat ik de gulden in die gleuf zag verdwijnen doorstroomde mij altijd weer een gevoel van geluk. Iedere keer wanneer ik op straat kwam mocht ik iets in de kerstpot geven; een dubbeltje, dan weer een stuiver of soms een kwartje. 's-Avonds kreeg de driepoot een plaats achter de deur in de apotheek om de volgende ochtend al vroeg weer buiten te worden neergezet. Mijn moeder gaf wel eens een pak met kleren voor de arme mensen en Paatje stelde in ons huis twee logeerplaatsen beschikbaar wanneer het grote congres in Amsterdam gehouden werd. De maand december stond bij ons in het teken van drie verjaardagen, die van Oom Nico, die van Oom Henk en die van Paatje. Kerstmis was er ook wel, maar daar bemerkten wij maar weinig van doordat de verjaardag van Oom Henk op de 25^e december viel en die van Paatje op de 26^e.

Wel gingen we ieder jaar naar de bloemenmarkt om een kerstboom te gaan kopen; die kreeg een plaats tussen de ramen in de huiskamer. Dan werd de doos met versierselen tevoorschijn gehaald en mijn zusje en ik begonnen de boom te versieren. Het was ieder jaar weer leuk de oude bekende dingen terug te zien. Die rare roze engel van was die een been miste, de mooie slingers van gekleurde balletjes en de luchtballon, die gehuld was in een netje van ragdun zilverdraad. De kaarsjes bleven altijd nieuw want vanwege brandbare stoffen in de apotheek vond Paatje het te gevaarlijk de kaarsjes aan te steken. Wij waren er aan gewend dat onze kerstboom niet mocht branden; ik ging dus altijd kijken bij Jantje Spittuler wanneer in hun boom de kaarsjes werden aangestoken. In de middag van de 22^e december gingen we naar Oom Nico. Hij kreeg van Paatje ieder jaar een kist fijne sigaren. Bij Oom Nico was nooit veel visite. De huishoudster had al voor een kopje thee gezorgd; mijn zusje en ik kregen limonade. De taartjes bij Oom Nico waren heel lekker; deze kwamen van banketbakker van Tongeren en zagen er anders uit dan “onze” taartjes. Wij mochten er één uitkiezen van de mooie ronde schaal. Voor mijn zusje en mij waren de taartjes het enige aantrekkelijke van het bezoek aan Oom Nico, verder zaten wij ons, naast elkaar op een mahoniehouten stoel gezeten, nogal te vervelen. Paatje en Oom Nico rookten een sigaar en praatten samen. Hen werd een glaasje port aangeboden. De dames kregen een glaasje advocaat. Zo’n glaasje advocaat zag er lekker uit. Ik keek graag naar het sierlijke kristallen glaasje en naar mijn moeder, hoe zij langzaam en zorgvuldig telkens iets van de slagroom door de advocaat mengde en met kleine beetjes het glaasje leeg lepelde. Op 25 december gingen we naar De Bilt. Met lijn 6 naar het Weesperspoorstation waar wij, huiverend in het meestal mistige koude weer, de kin diep in de kraag van onze winterjas gedoken, op het kille perron wachtten op de trein naar Utrecht. In Utrecht was het 5 minuten lopen naar de bus die ons naar de Bilt bracht. Oma, zij zal toen ongeveer 75 jaar oud geweest zijn, stond al voor het raam van haar slaapkamer naar ons uit te kijken. Het was gezellig bij tante Dora. Zij had de sjoelbak al klaar gezet en Oom Henk had de puntenlijst voor de wedstrijd waaraan wij alle, ook Oma, gingen meedoen, al geschreven. Tante Dora had weer een fijn dineetje voorbereid. Het hoogtepunt was altijd weer de sneeuwpudding met Citroenvla. Na het dineetje ging Oma een poosje rusten op haar kamer, Oom Henk en Paatje rookten in alle rust een fijne sigaar, mijn moeder bekeek de planten en mijn zusje en ik ruimde de tafel af en gingen helpen met de afwas. Nadat alles was afgeruimd, werd de wedstrijd voortgezet. Na de thee gingen we weer naar huis. Tijdens de reis begonnen we ons al te verheugen op de volgende dag; Paatjes verjaardag. Zijn verjaardag was één van de hoogtepunten in het hele jaar. Al vroeg begon Mama de kamers in orde te brengen. Tafeltjes werden klaargezet, de mooie tafelkleedjes uit de linnenkast gehaald. Al vroeg ging de eerste bel, de eerste bloemen! Van de assistenten uit de apotheek kreeg Paatje altijd een mooi bloemstuk. Ook werden kleine mandjes in de vorm van een nestje bezorgd, waarin kleine rode tulpjes, dennengroen en hulst. De kerstboom stond te schitteren. Er hing een ware feeststemming in huis. Mijn zusje en ik, wij hielpen ijverig mee om stoelen te schikken en de kleine tafeltjes van kleedjes te voorzien. Op ieder tafeltje zetten wij een klein kerstmandje. Daar klonk weer de bel; wij hingen al over de trapleuning, ja, daar waren de taartjes. De man kwam al naar boven, twee platte gele kisten voor zich uitdragend. Die werden in de keuken neergezet. “Mogen we kijken?” Ja, we mogen kijken en daar liggen ze, keurig in rijen, soort bij soort. Wel vijf verschillende soorten zijn het en wij beginnen al: “Welke neem jij?” Totdat Mama ons uit de keuken stuurt. Er komt nog meer lekkers; zandkoekjes en andere koekjes, paleisbanket, bruidsuikers en pralines. De koekjes waren voor de ochtend en middagvisite, de taartjes voor de gehele dag want ieder die Paatje kwam feliciteren kreeg een taartje. De buurtkennissen kwamen meestal ’s-morgens en het bezoek dat niet speciaal voor de avond was uitgenodigd veelal ’s-middags. Alle echte vrienden, die elkaar alle goed kenden, kwamen ’s-avonds. Zij ontmoetten elkaar steeds weer op iedere verjaardag. Tegen de avond keek Mama nog eens goed of alles in orde was en of de kamer er mooi genoeg uitzag. Zij kon tevreden zijn. Nu werd ook de plaats van de stoelen nog vastgesteld. “Deze grote stoel moet daar in de hoek, die is voor Henri met zijn been en deze stoel is voor Jacob want hij moet naast Papa zitten.” Het werd tijd om ons te verkleeden. Paatje kwam na enige tijd beneden in jacquet met de lakneuzenlaarsjes. Mijn moeder had een van haar mooie japonnen van de Bonnetterie aan, de donkerblauwe afgezet met een rand lichter blauwe wollen astrakan en een fantasie rand op de rok van zwarte zijden tresband. Mijn zusje en ik droegen onze fluwelen overgooier. Nu kan de visite komen. Mijn zusje en ik, opgewonden als wij waren, verschansten ons halverwege de trap; daar zaten wij in het donker en hadden een goed

uitzicht op de komende gasten. Nu moesten wij wel present zijn om mantels, jassen en hoeden aan te nemen; het werd een drukte van belang. En zo raakte de kamer vol. Het was een gezellige avond. Mijn zusje en ik deden ons best zo goed mogelijk te helpen. Na het tweede kopje thee brachten wij voorzichtig de mooie Japanse kopjes naar de keuken. Mama was al bezig de wijnglazen te schikken. Zorgvuldig begon zij de glazen te vullen met haar eigengemaakte vruchtenbowl. Op het laatst, voor zij naar binnen ging met het mooie Japanse presenteerblad vol glazen, spoot zij in ieder glas wat spuitwater uit het chiffon. Wij volgden met schoteltjes, vorkjes en taartjes. Mama had altijd veel succes met haar bowl. Wij hoorden al roepen: "O Marie, wat ziet dat er heerlijk uit", en even later: "Wat heb je heerlijke bowl gemaakt!" Nu konden ook wij eens even bescheiden op een stoel gaan zitten en van een taartje genieten. In de kamer hing een zachte waas van sigarenrook. De vrolijke stemmen klonken door elkaar. Wij mochten nog eens met de taartjes rond gaan; we waren blij dat we iets te doen hadden. Langzamerhand begonnen de gasten afscheid te nemen. Wij hielpen nog met het aangeven van hoeden en mantels en al gauw werd het stil in huis. Mama liet ons niet helpen alles op te ruimen, maar wij moesten naar bed. De volgende ochtend was er niets meer te bespeuren. Alles stond weer op z'n plaats; ook de mooie kleedjes waren opgeruimd. In de kamer herinnerde de geur van bloemen en sigaren nog aan de heerlijke avond.

In ons huis werd altijd muziek gemaakt. Paatje en Mama speelden dikwijls samen: "Idylle" van Tosti, de "Cavatine" van Raff, de "Serenade" van Toselli en ook speelden zij uit een album waarop in sierlijke gouden letters te lezen stond: "Operafantasieën". Overdag, wanneer Paatje in de apotheek was zette mijn moeder zich soms aan de piano; dan zong zij haar mooie Italiaanse oefeningen die klonken als zoete melodieën, of zij speelde "Waldesrauschen". Dan kwam ik bij haar staan om te zien hoe knap zij dat speelde. Telkens moest haar linkerhand, over de rechterhand heen, één noot aanslaan om dan snel weer in de onderhand verder te spelen. Ik vond dat toch zo prachtig want mijn moeder speelde het met zo elegante zwier, dat ik haar heel erg bewonderde. Ook haar zingen maakte mij gelukkig.

Hetzelfde was het wanneer zij met haar bloemen en planten doende was. Dan genoot zij, onze Mama. Zij verstond de kunst een zo gezellige sfeer in de kamer te scheppen, dat ik het altijd erg moeilijk vond langere tijd boven in mijn eigen kamer te blijven. De huiskamer stond altijd vol bloemen en planten. Dan hing er het grote zeegezicht dat zij eens na een dag in Zandvoort, geschilderd had.

Op een goede dag ging Paatjes wens in vervulling: het orkestje "De intieme Kunstkring" kon worden opgericht. Mijnheer Jansen was dirigent en leraar tegelijk. Er werd muziek aangeschaft en wij begonnen ijverig te studeren aan de 2° vioolpartij van de "Unvollendete", aan een ouverture en aan de begeleiding van een aria uit de "Fidelia" die gezongen werd door mevrouw Jansen. Mijn zusje en ik speelden viool. Iedere donderdagmiddag was er repetitie, dan haastten we ons vlug uit school om thuis te komen want wij mochten geen repetitie missen. Na enige tijd werd het programma samengesteld en eindelijk ook de datum van uitvoering. Toen de avond van de uitvoering was aangebroken waren alle uitvoerenden behoorlijk zenuwachtig. Mama had vele bekenden uitgenodigd en bij de bakker "petitfours" besteld, waarop een vioolsleutel gespoten. De uitvoering verliep zonder stoornissen en het succes was zo groot, dat iedereen er van overtuigd was dat dit concert niet het laatste zou zijn. Tijdens voor mijn zusje en mij onze eerste buitenlandse reis naar Köningswinter aan de Rijn, bezochten wij in Bonn het geboortehuis van Beethoven. Daar kocht Paatje gedenkpenningen met de beeltenis van Beethoven. Bij thuiskomst werden hiervan broches gemaakt die bij aanvang van

ons eerstvolgende concert werden ingewijd als insigne van de I.K.K. (intieme kunstkring). Voor mijnheer Jansen liet Paatje het insigne vergulden.

Mijn moeder, die voor haar plezier schilderde, had graag contact met kunstschilders. Zij had kennis gemaakt met Marie Heineken, de bekende schilderes die bij “Arti” exposeerde. Deze lieve oude dame woonde niet ver verwijderd van ons huis, in een zijstraat van de Overtoom.

Op een dag meldde zich een nieuwe leerlinge voor de apotheek. Zij heette Terry Néméth; zij was Hongaarse en de stiefdochter van de heer en mevrouw Braakensiek. Dat was weer eens iets heel bijzonders, ook voor mijn moeder. Ten eerste vond zij het aardig een Hongaarse te leren kennen en ten tweede trok haar de naam Braakensiek zeer aan. Johan Braakensiek was nl. de tekenaar van de “Groene Amsterdammer”; zijn tekeningen waren prachtig. Mijn moeder wachtte niet lang. Zij ging eens kennismaken met de familie Braakensiek die vlakbij woonde op de Overtoom. Mijn moeder was erg blij met haar nieuwe kennissen en het duurde niet lang of mijn zusje en ik moesten met haar mee want Mama had verteld over haar kinderen: “de één kan prachtig tekenen en de ander speelt heel goed viool.” Nu wilde mevrouw Braakensiek graag met ons kennismaken. Ik moest wel even wennen, zij heette Griet en zo moest mijn moeder haar al meteen noemen. Zij sprak op een grappige zangerige toon, ook kon ik haar soms met moeite verstaan. Zij sprak met een Noord Hollands dialect.

Op een gegeven moment was Paatje ook begonnen met het navorsen van zijn Stamboom. Voor dit doel moesten wij verre familieleden bezoeken die in een klein dorp woonden; een half uur fietsen verwijderd van Oosterhout waar wij in een hotel logeerden. Het was een rustige weg daarheen. Halverwege passeerden we een gehucht dat bestond slechts uit enige boerderijen. Wij hebben deze weg heel wat af en aan gefietst.

Toen mijn zusje naar de 3 jarige HBS in de Zocherstraat ging kreeg zij daar geen aardige vriendinnen. De meisjes die met haar op de Dufayschool waren geweest woonden alle aan de andere kant van het Vondelpark. Ik had op deze school, hoewel ik met alle meisjes goed kon opschieten, nooit een echt vriendinnetje gehad. Mijn moeder vroeg altijd het allereerst: “Wat is dat voor een kind, wat doet haar vader?” Van de meeste wist ik dat totaal niet alleen Maria Noordenbos maakte een uitzondering; van haar wist iedereen dat haar vader professor was.

Toch bracht mijn zusje af en toe een meisje uit haar klas mee. Dan gingen die twee al heel gauw naar de zolder en doordat ik daar meestal al was, bleef ik er bij en luisterde mee naar de hoogst interessante dingen die dit meisje wist te vertellen. Zij had alles van haar tante die alles wist. Het moesten wel heel verboden dingen zijn die zij vertelde want zij sprak op een fluisterton. Wij begrepen, zonder er samen over te praten, dat wij over deze vieze dingen nooit met Mama zouden kunnen praten. Ik droeg deze nieuwe wetenschap in mezelf mee en met al mijn fantasie was ik niet bij machte mij enige concrete voorstelling te maken van alles wat verteld was. Toch had ik behoefte er over te praten en eens, toen Mia Benjert bij ons was en ik even met haar alleen was noemde ik drie hele vieze woorden en ik vroeg: “Weet je wat dat is?” “Nee”, zei Mia, “wat is dat dan?” Ik kon het haar niet verklaren want ik begreep er zelf ook niets van; het gaf mij alleen maar een eigenaardig, verboden gevoel.

Mijn moeder had ons nooit iets verteld; van haarzelf wist ik ook niets. Wanneer zij zich verkleedde zag ik haar soms even in haar onderrok en met blote armen. Toen ik klein was had ik het kleine broertje van Woutje en dat van Jantje mogen zien; ik had die broertjes zien drinken bij hun moeder, maar zoiets had ik nooit met mijn eigen moeder in verband gebracht; ik had haar nooit met een klein kindje op schoot gezien. Zo groeiden wij op, mijn zusje en ik, tussen de grote mensen; maar wij bleven de kinderen!

1930 Paatje met dochters Gradie en Marietje

In het verhaal van Gradie lezen we ook min of meer gelijktijdig iets over de opvoeding van haar zusje Marietje, **Maria Gerarda Cornelia (432)**, tot in het jaar 1926. In die tijd was vader Herman, hiernaast in de tuin achter het huis met zijn vrouw Marie Gorchach, al druk met zijn nieuwe hobby; onderzoek in zijn Knipscheer familie. Daartoe zijn zij menigmaal in contact geweest met Cornelius Knipscheer, de jonge student in Den Hout.

Rie volgt na haar lagere school al de grafische kunstnijverheidsschool in Amsterdam. Al vroeg zit het tekenen en schilderen in haar vingers. Als zij 16 is (1927) gaat zij eens met haar vader mee naar Den Hout voor een bezoek aan Cornelius, die daar nog regelmatig bij zijn ouders in de nieuwe Knipscheerboerderij komt. De oude boerderij is in 1910 geheel afgebrand, veroorzaakt door met vuur

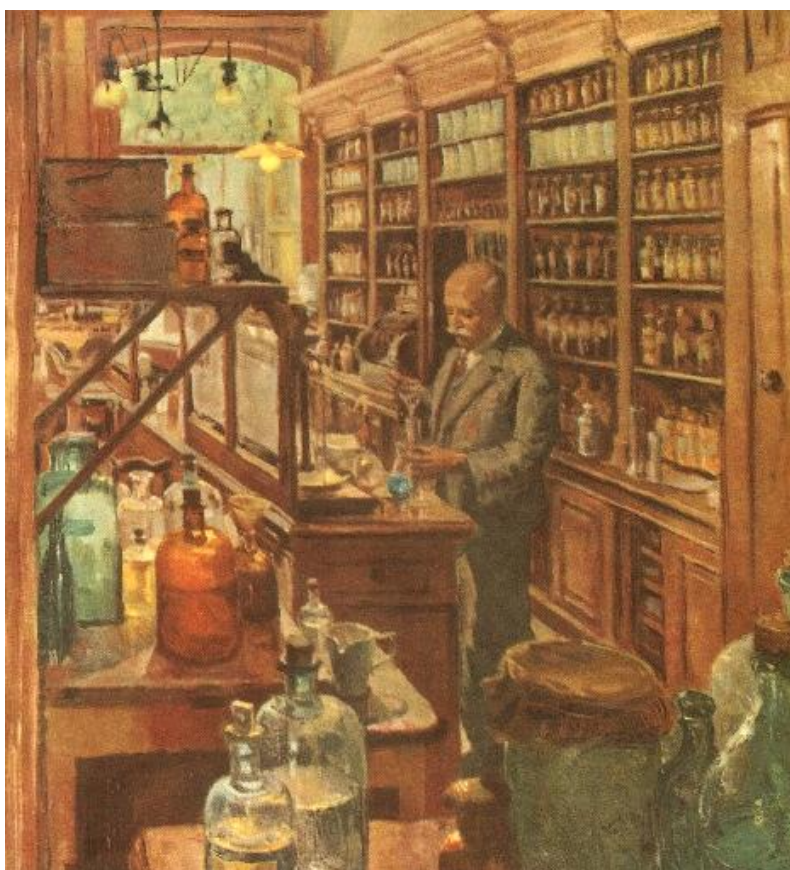
spelende kinderen. Voor Rie een perfect object voor haar tekenkunst. Waarvan zij dit heeft nagetekend is ons onbekend. Na de kunstnijverheidsschool gaat Rie naar de Rijksacademie voor beeldende kunsten in Amsterdam. Zij beoefent daar speciaal de vrije schilderskunst. De lijn naar de schippers in Dordrecht en daarna in Culemborg werd al gevonden vóór 1927. Geen wonder dat Rie al snel, net als haar vader, geïnteresseerd raakt in het totale Knipscheeronderzoek, maar vooreerst voornamelijk naar de orgelbouwers. Als haar vader in 1937 in contact komt met Max Knipscher in Krefeld, raakt ook Rie meer en meer geïnteresseerd in haar voorouders, die naast orgelbouwers daarvoor voornamelijk schippers bleken te zijn. Zij gaat op 15 januari 1939 met haar vader mee naar de oprichtings-vergadering van een Genealogische vereniging in Utrecht.

Rie exposeert ook regelmatig, o.a. in Den Haag bij Arti & St. Lucas. Zij maakt nu ook houtgravures, litho's en schildert schilderijen, o.a.:

402.

Ook schildert zij haar vader in de apotheek:

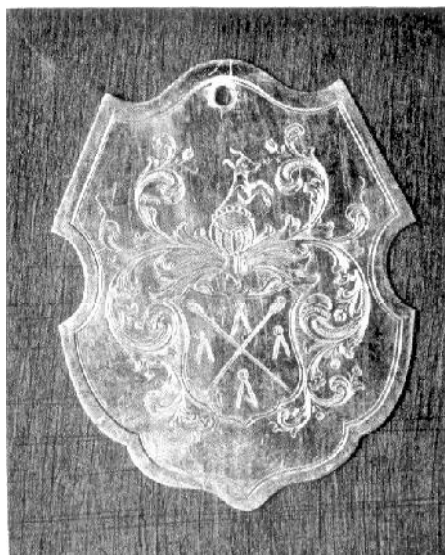
Tot het overlijden van haar ouders blijft zij nog thuis bij haar ouders aan de Overtoom wonen. In 1951 overlijdt haar vader in de leeftijd van 75 jaar. Haar moeder overlijdt 3 jaar later. Rie was niet zo maar een schilderes, maar een kunstschilderes. Reeds op 5-jarige leeftijd is zij met tekenen begonnen. Na het overlijden van haar ouders huwt ze in maart 1956 met Jacob Rooker. In vervolg op het contact dat haar vader had met Max Knipscher kwam er een hevige correspondentie op gang tussen Max en Rie Rooker-Knipscheer. Zij deed van hem veel kennis op over de schipperstak. In 1957 waren Rie en Jacob samen op bezoek bij Max in Krefeld. Ook in de orgelbouwertak doet zij veel kennis op en registreert alle bekende Knipscheerorgels in ons land. Met haar recorder neemt ze in veel kerken het geluid op van de orgels en maakt ze veel dia's. (*Helaas na haar overlijden nooit meer iets van gevonden*). Tot omstreeks 1969 heeft zij nog een briefwisseling met Max, daarna blijft het contact uit. In die tijd (1968) wordt de Knipscheervereniging nieuw leven ingeblazen. Er wordt weer een bestuur samengesteld en een Knipscheerbijeenkomst georganiseerd.

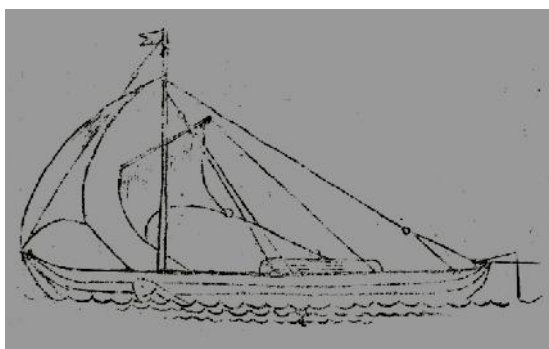
1945

Rie, inmiddels verhuisd van Amsterdam naar Bussum zoekt al spoedig contact met de nieuwe secretaris, tevens archivaris van alle stukken, verzameld door de vroegere jonge student Cornelius Knipscheer uit Den Hout, later pastoor in Lamswaarde. In Bussum woont zij in de nabijheid van de toenmalige secretaris, haar vader's jongste neef, A.H.Th. Knipscheer, die op dat moment in de leeftijd van 79 jaar is. Hij interesseert zich nog wel voor het familieonderzoek, maar hij wenst er niet meer actief aan deel te nemen. Ook met de nieuwe secretaris Louis Knipscheer, wonende in Zuid Beijerland, volgt nu een intensieve briefwisseling, waarbij Rie met veel waardevolle gegevens over de schippers en de orgels het archief aanvult.

Zij komt met veel nieuwe ideeën voor het opstellen van een stamboom, het verzamelen van orgelgegevens en verwijzing naar het archief van Max, waarin zo uitgebreid de gehele Duitse tabellen van onze naamgenoten zijn uitgewerkt. Zij ontvangt de laatste brieven van Max, waarin hij zich ziek meldt en ook is verhuisd. Ook zijn vrouw is ernstig ziek. In januari 1969 bezoekt Rie de familiebijeenkomst in Den Haag tijdens welke bijeenkomst de Genealogische Vereniging weer wordt heropgericht. Zij was zeer enthousiast over het vele werk dat al weer in die korte tijd was verzet. Ook prijst zij het nog eenvoudig opgezette contactorgaan van de vereniging. Ze kon het alleen niet eens zijn, dat wij het Brabantse Knipscheerwapen voor algemeen gebruik in deze uitgaven gebruikten. "Het is nog steeds niet aangetoond dat de Brabantse tak aan de andere Knipscheertakken verwant is", aldus Rie in een brief aan de secretaris. "Zolang dit niet

zeker is geef ik er de voorkeur aan het schippersgilde wapen te gebruiken. Ik heb daarvan een tekening die u kunt gebruiken." In de volgende Knipscheer uitgaven komt zij regelmatig met kopij over de Knipscheerorgels, de schippers en natuurlijk ook over het Knipscheerwapen. Haar tekeningen van de Rijnschepen van onze schippers uit de 17^e en 18^e eeuw worden later gebruikt op de omslagen van de verbeterde uitgaven van het Knipscheerorgaan.

Samoreus of Keulenaar (17^e eeuw)

En uiteraard werd ook het door haar getekende schipperswapen op de nieuwe omslag getoond:

Er worden in de zeventiger jaren een tweetal Knipscheerdagen gehouden, resp. in Den Hout en vanuit Rotterdam via Dordrecht een rondvaart met tijdens beide dagen ongeveer 150 deelnemers. Ook daarbij is zij met haar echtgenoot aanwezig en spreekt haar bewondering uit voor de werkzaamheden van het nu zo goed functionerende bestuur van 7 personen.

In deze jaren doet zij veel onderzoekwerk, voornamelijk in de geschiedenis van de kerkorgels. Zij maakt een eigen stamboom met labels aan een soort gordijn van 8 meter. Tijdens haar vakanties stapt zij altijd een in de buurt zijnde Gemeente of Rijksarchief binnen of tracht zij in een kerkelijk archief nog enige informatie te winnen. Tijdens één van die bezoeken in de Bemmelse hoek komt zij in Aalten bij een Knipscheer terecht, die in de stamboom nog niet voor komt. Het blijkt een stukje onbekende tak te zijn, welke ook bij de archivaris nog niet

bekend is. Zij heeft bij deze Hendrik Knipscheer en diens halfbroer Frits een lijstje met aanvullingen voor de stamboom kunnen noteren. Waar deze aftakking gekoppeld aan de bestaande stamboom moet worden konden zij niet vinden. Als in de loop van deze zeventiger jaren het bestuur van de vereniging uiteen valt blijft zij toch nog trouw tot omstreeks 1980 met het secretariaat corresponderen. Vermoedelijk overlijdt haar echtgenoot rond die tijd of kort daarna en is zij ook in die tijd verhuisd naar het Rosa Spierhuis in Laren. Dit is een speciaal tehuis voor kunstenaars in de breedste zin van het woord. Tot in de negentiger jaren heeft zij in dit huis nog een atelier, waar zij af en toe nog wat schildert. Tuinieren is toch veelal haar bezigheid daar omdat haar gezondheid langzaam achteruit gaat. Zij leidt aan dementie en wordt daardoor steeds moeilijker aanspreekbaar. Zij heeft in 1998 nog het vermogen met de secretaris van de vereniging de spreken over het dagboek van haar zusje, die in 1991 al is overleden. Kort hierna is zij overgeplaatst naar de verpleegafdeling in dit tehuis, waar zij uiteindelijk in haar 92e levensjaar op 25 februari 2003 is overleden.

1. Amélie Marie
* 10.10.1938 te Amsterdam
oo C. Smid
zij krijgen 2 kinderen
2. Willem Marinus
* 12.05.1940 te Amsterdam
3. Arjen Reijer
* 24.03.1942 te Amsterdam

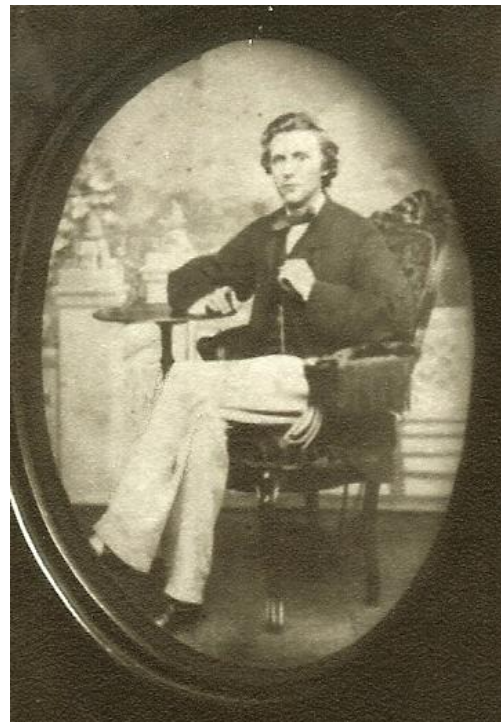
.....

Vervolg van blz. 239.

AMSTERDAM (vervolg)

226 Johannes Marinus Knipscheer & Adriana Petronella Bickel

Rinus kennen we al uit de herinneringen van Gradie, zijn achternichtje. Rinus, ook een zoon van de grote orgelbouwer Hermanus II, is pianohandelaar geworden, nadat hij nog een korte tijd met zijn broer Coen, een orgelbouwbedrijf heeft gerund. Ook hij is vernoemd naar een vooroverleden broertje, dat slechts 24 dagen oud werd. Zestien maanden later wordt Rinus geboren. Als hij 31 jaar oud is, huwt hij met de 7 jaar jongere Adriana op 15 juli 1875. In dit gezin worden in de periode van 1876 tot 1888 een 4-tal kinderen geboren. De tijd, waarin Abraham Kuyper de Anti-Revolutionaire partij groot maakt. Het aantal zetels in de tweede kamer groeit in korte tijd van 9 naar 27. De stedenbouw groeit in Amsterdam. Het Centraal Station wordt gebouwd, maar ook het Rijksmuseum en de Beurs van Berlage. Amsterdam krijgt als eerste, maar ook nog als enige een vrouwelijke arts, Aletta Jacobs. De invloedrijke heren verwijten haar, dat ze even hoge rekeningen durft te schrijven als een man. Dwars tegen de medische mannenwereld in, begint zij een kruistocht voor geboortenbeperking. Als eerste in Nederland voert zij moderne anticonceptiemiddelen in. Ook de socialisten laten van zich horen en komen met een eigen partij, de S.D.B. onder Domela Nieuwenhuis, daarna versterkt met Mr. Pieter Jelles Troelstra en verder onder de naam S.D.A.P. In die tijd groeiden deze vier kinderen op, resp. geboren in 1876 **Johannes Marinus (328)**, in 1882 Bertha Johanna (329), in 1883 **Adriaan Willem (330)** en in 1888 **Albert Henri Theodoor (331)**.

Rinus

Als de echtgenote van Koning Willem III (Sophia) in 1877 overlijdt, dan blijft hij met twee zonen achter, beiden niet geschikt voor het koningschap. Daarom huwt hij in 1879 in zijn 61^e levensjaar nog met Emma van Waldeck-Pyrmont, uit welk huwelijk op 31 augustus 1880 een prinsesje wordt geboren (Wilhelmina). Tien jaar later overlijdt Willem III. De kinderen Knipscheer groeien op in een tijd van veel veranderingen. Een nieuwe tijd begint, zeggen vele Amsterdammers, een tijd met nieuwe technieken maar ook van vrouwenemancipatie. Er dient kiesrecht te komen voor vrouwen. Aletta toont zich in de vrouwenbeweging een leidster van heel hoog niveau. Het is slechts een kleine, strijdbare groep, die zo stormachtig over het moeilijke pad der emancipatie marcheert. De nette meisjes zitten thuis. Zij borduren, tekenen, spelen piano, naaien, maken visites en verdiepen zich in de boeiende advertenties, die speciaal voor hen zijn bedoeld. De volkswomen talen niet om taille en bovenlijf. Zij werken dag en nacht, veelal 16 uur aaneen per dag. Wat gaat het snel allemaal, bijna niet bij te houden, maar de jongens van Rinus en Adriana zitten er niet mee. Zij kunnen goed studeren en nemen allen deel aan de nieuwe ontwikkelingen van die tijd. Voor onze Genealogische Vereniging komen uit dit gezin een tweetal jongens voort, die samen hebben meegewerkt aan de opzet en de oprichting van deze vereniging. In deze tijd van nieuwe ontwikkelingen worden er door de werknemers ook meer eisen gesteld. In 1903 is er een grote staking in de Amsterdamse havens en de spoorwegen zijn solidair en staken landelijk mee. Het leger wordt ingezet om het Damrak te ontruimen. Weg met het kapitalisme, leve de arbeidersbeweging. Onder Troelstra wordt er nagedacht om een vakbond samen te stellen en dat wordt gedaan door de NVV op te richten.

Als eerste van de vier kinderen van Rinus en Adriana treedt Bertha (329) in het huwelijk. Op 6 september 1906 huwt zij in Amsterdam met de 25 jarige effectenhandelaar, Christiaan van den Elsacker waarna er op 12 juli 1907 een dochter wordt geboren. Zes dagen daarna overlijdt grootmoeder Adriana in haar 57^e levensjaar. Drie jaar later wordt nog een zoon, Rudolf, geboren. Verder is van dit gezin niets meer bekend, dan dat hun dochter in Epe (Gld) bekend stond als Annie Kamerling – van den Elsacker, wonende aan de Koekenbergweg.

Zoon **Johan (328)**, vernoemd naar zijn vader, studeert geneeskunde en treedt, na afgestudeerd te zijn, in beroepsdienst bij het Ned. Oost Indische leger, als Dr. Med. Op het moment van zijn moeders overlijden was hij nog in Batoe-Djadjar gestationeerd. Kort daarna keert hij terug en wordt officier van gezondheid in het Nederlandse leger. Thuis gekomen leert hij Dina kennen, een zusje van zijn zwager. Daarmee treedt hij op 18 november 1909 in Amsterdam in het huwelijk. Zij vestigen zich in Bussum, maar kort daarna verhuizen zij naar Amersfoort, waar zij wonen aan de Utrechtsestraatweg. Aldaar wordt op 3 december 1912 hun zoon **Leopold (434)** geboren. Tijdens de eerste wereldoorlog heeft Johan ingekwartierd gelegen bij pastoor Verschraage in Alphen (NB) en bij kapelaan Martens, later pastoor te Noordhoek.

Om **SCHOONE BOEZEM** te
eene BEGOMEN

moeten de dames en jonge meisjes de "**PILULES ORIENTALES**" gebruiken.

Goedgekeurd door de beroemdste geneeskundigen en die altijd weldadig voor de gezondheid zijn.

Deze pillen ontwikkelen, herstellen de borsten, en zonder de taille dikker te maken, geven zij aan het bovenlijf een bevallig voorkomen.

In ongeveer twee maanden is het resultaat van blijvenden aard.

De doos met instructies / S. - J. RATIÉ, Apoteker, 5, Passage Verdeau, PARIS.
Hoofddepot voor Nederland - PHARMACIE FRANÇAISE, Galerij 35, AMSTERDAM.

Heden overleed tot onze diepe droefheid
onze geliefde Echtgenote, Moeder, Behuwd-
en Grootmoeder

Mevrouw
ADRIANA PETRONELLA BICKEL,
in den ouderdom van ruim 56 jaren.

Amsterdam, J. M. KNIPSCHÉER Sr.
Batoe-Djadjar, J. M. KNIPSCHÉER Jr.
Amsterdam, B. J. VAN DEN ELSACK-
KER-KNIPSCHÉER.
C. R. VAN DEN
ELSAKKER.
W. A. KNIPSCHÉER.
H. A. Th. KNIPSCHÉER.

AMSTERDAM, 13 Juli 1907.
Keizersgracht 392, 56 (22872)

*Bezoeken kunnen niet worden afgewacht.
De teraardebestelling zal plaats hebben Maan-
dag a. s. te 12 uur op de Oosterbegraafplaats
(Kruislaan.)*

In 1916 wordt er een levenloos meisje geboren, maar een jaar later op 31 mei weer een gezonde dochter, Theresia (435). Helaas zal Dina haar kinderen niet zien opgroeien. Tengevolge van een tragisch spoorwegongeval bij Weesp komt zij op 13 september 1918 om het leven.

Dit is een niet te verwerken klap in het gezin, waar vader Johan achter blijft met twee kinderen van resp. 6 en 1 jaar.

Dina's zusje, Anna, die in 1911 met een broer (Willy) van Johan in het huwelijk trad neemt de zorg van de kinderen op zich. Komt het door de tragische gebeurtenissen in zijn gezin? Het is

Johannes Marinus (Rinus)

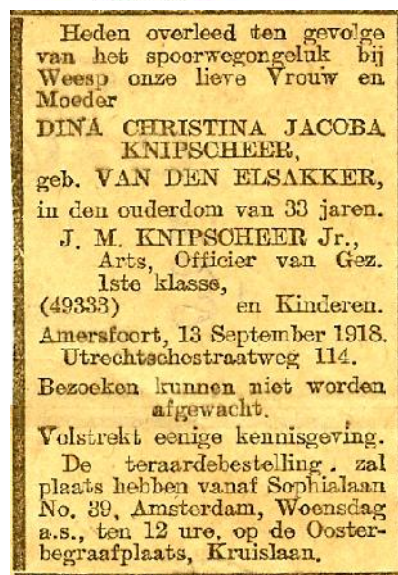
niet bekend, maar ook Johan overlijdt nog geen 5 jaar na het overlijden van zijn vrouw op 44-jarige leeftijd. Zijn vader, naar wie hij is vernoemd overleeft hem nog ruim 6 jaar. Hij wordt 84 jaar. De laatste jaren woont hij in Amsterdam in de Veerstraat bij weduwe Heering. Hij wordt daar nog regelmatig bezocht door zijn neef Herman met diens dochters. (zie herinneringen van Gradie).

Hoe het dochter Theresia (435) is vergaan, is niet bekend. Zij is vermoedelijk ongehuwd gebleven en zou op 33-jarige leeftijd zijn overleden. Zoon **Leopold (434) (Bert)** treedt na zijn middelbare schoolopleiding in dienst bij de Shell. Eind dertiger jaren vertrekt hij naar Argentinië om aldaar voor de Shell werkzaam te zijn. Hij huwt vandaar per volmacht op 21 november 1939 met Fina Jesina Lodder, dochter van een Bussumse predikant. Eerst omstreeks 1941 gaat zij hem in Buenos Aires opzoeken en zij vertrekken kort daarna gezamenlijk weer terug naar Bussum, waar zij ingeschreven staan tot 3 december 1947. In die tijd reizen zij heen en weer van en naar Argentinië. Daar worden dan ook hun twee kinderen geboren. Jolanda (496) op 15 juni 1942 in Lomas de Zamora en **Robert (497)** op 20 februari 1945 in Buenos Aires. De laatste jaren in Bussum wonen zij nog een korte tijd inwonend bij dominee Lodder, Fina's vader om daarna in 1948 definitief naar Zuid Amerika te emigreren.

Bert en Fina

Zij wonen in Argentinië voorlopig in een kleine plaats in de buurt van Córdoba maar later gaan zij weer terug naar Buenos Aires. Het gaat hen daar 40 jaar lang voor de wind tot dat Fina in 1988 een ernstig auto-ongeluk overkomt. Aan de gevolgen hiervan overlijdt zij op 16 oktober van dat jaar. Bert wordt daarna erg depressief en overlijdt uiteindelijk in 1994. Dochter Jolanda vertrekt naar Duitsland, huwt aldaar in Hamburg met Peter Joos. In dit gezin worden een viertal kinderen geboren; twee in Nürnberg en twee in Bariloche in Argentinië. Robert groeit op in Buenos Aires, maar huwt op 10 augustus 1979 in Laboulaye met Maria Isabel.

Bert

Weer terug in Buenos Aires wordt daar op 11 juli 1980 **Carlos (850)** geboren. Twee jaar later krijgt hij een zusje, Maria (851) en weer meer dan 5 jaar later een broertje **Roberto (852)**.

Roberto en Isabel met de kinderen: Carlos, Maria en Roberto

Carlos is een amateur rugbyplayer en studeert rechten (2002). Hij is in het bezit van een Nederlands paspoort, studeert ook Nederlands en zijn wens is om op enig moment naar Nederland te komen om hier in een Nederlandse rugbyclub te spelen.

In Argentinië spreekt hij Spaans en Engels. Hij voelt er veel voor om definitief naar Nederland te komen omdat de levensomstandigheden in Zuid Amerika niet zo goed zijn. Het verdere verloop van deze drie kinderen,

waarvan dus nog een tweetal stamhouders uit de orgelbouwertak, is na heden (2010) nog niet bekend.

De volgende zoon uit het gezin van Rinus (226) en Adri is (330) **Adriaan Willem**. Zijn roepnaam is Willy. In Amsterdam volgt hij de 5-jarige HBS en daarna de openbare handelsschool. Gedurende enige tijd is hij daarna werkzaam in het effectenvak en tenslotte werkt hij gedurende lange tijd voor een bankbedrijf. Hij wordt uiteindelijk directeur van diverse bijkantoren van een grote provinciale bankinstelling.

Vanwege de contacten met zijn broer Johan en zuster Bertha, komt hij ook in contact met de familie Elsakker. In dit gezin loopt nog een ongehuwde dochter rond op wie hij verliefd raakt en uiteindelijk ook met haar in het huwelijk treedt en wel op 24 mei 1911. Na hun huwelijk verhuizen ze naar Baarn en vervolgens op 24.04.1914 naar Blaricum, waar op 16 februari 1917 een zoon, **Huybrecht (436)** wordt geboren. Op 20.01.1919 verhuizen ze weer, maar nu naar het zuiden naar Waalwijk.

Carlos

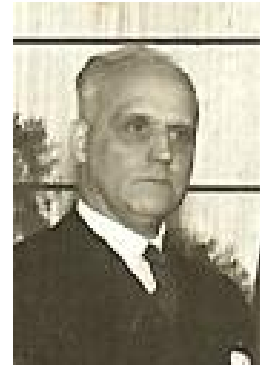
Niet lang daarna gaan zij toch weer terug naar 't Gooi en vestigen zich wederom in Baarn, in een idyllisch gelegen villa. Het is al in 1919, dat Willy op zoektocht gaat naar naamgenoten. Van notaris Vriesendorp, van welke familie in die tijd al een familievereniging bestaat ontvangt hij een akte, waarin een naamgenoot Knipscheer (zie 60/1) een schuld wordt toebedeeld. Hieruit blijkt, dat hij de tweede Nederlandse Knipscheer is, die onderzoekingen doet naar de Knipscheer families in Nederland. Wellicht had hij toen ook al contact met Max Knipscher uit Duitsland, maar dat blijkt nergens uit. Constant Knipscheer was als opdrachtgever aan van Beurden de eerste onderzoeker en Cornelius (later Pastoor) is eerst in 1925 begonnen, toen hij het boekje van v.Beurden in handen kreeg.

Het is 1923, dat Willy overstapt naar de petroleum industrie. Hij wordt daar directeur van het Utrechtse bijkantoor van één der grootste Amerikaanse Petroleumconcerns in ons land. Indien dit bedrijf na 12 jaar fuseert met een concurrerende instelling vestigt hij zich zelfstandig als importeur-handelaar in Amerikaanse olieproducten. In die tijd wordt hij tevens lid van de Nationaal Socialistische Beweging (NSB). Kort na het uitbreken van de oorlog beëindigt hij zijn eigen bedrijf. Er worden geen olieproducten meer uit Amerika geïmporteerd.

Hij is daarna nog gedurende 8 maanden werkzaam op de gemeentesecretarie in Weesp, o.m. als secretaris en chef van het kabinet van de burgemeester.

Vanaf het begin is hij in de N.S.B. daadwerkelijk werkzaam o.m. als groepsleider te Baarn, kringleider van Eemland en lid van de hoge raad van discipline. In 1939 staat zijn naam mede vermeld op de kandidatenlijst der N.S.B. voor de Provinciale Staten van Utrecht.

Ook wordt hij in 1939 tot voorzitter gekozen tijdens de oprichtingsvergadering van de Genealogische Vereniging Knipscheer op 15 januari van dat jaar.

Met ingang van 23 oktober 1943 wordt hij tot Burgemeester van Laren benoemd. Daarvoor is hij geïnstalleerd op zaterdag 27 november 1943. Het 'Nieuwsblad' voor Soest en Baarn maakt dat bekend. Hij heeft tot die tijd al vele functies vervuld en dit zou de kroon op zijn werk moeten betekenen. Zijn wens is om burgervader te zijn van alle inwoners van deze gemeente, ongeacht richting of stand. Natuurschoon, natuureservaat en tradities zijn allen onderwerpen die hem na aan het hart liggen en zijn volle aandacht zullen hebben. De commissaris van de provincie Noord Holland spreekt o.m. de volgende woorden in de richting van A.W. Knipscheer:

".....Helaas zijn er velen in den lande die deze ambtsaanvaarding als een smadelijk verraad wensen aan te merken, maar wij beschouwen dit als een plicht en als een eer. En de meeste eer valt hem te beurt, die veel weet te offeren, die alles weet te geven, indien nodig zelfs zijn leven."

In die tijd wordt zijn vrouw, nog 57 jaar jong, ziek en overlijdt op 23 januari 1944.

Na de oorlog wordt Willy gearresteerd en voorgedragen bij het Amsterdamse Hoog Gerechtshof. In het "Publicatieblad van het Militair Gezag" van 12.09.1945 staat vermeld, dat door het Militair Gezag, overeenkomstig art. 3 van het zuiveringsbesluit, met ingang van 11 mei 1945 in zijn functie is geschorst: A.W. Knipscheer, burgemeester te Blaricum.

In november 1948 staat hij (65 jaar oud) terecht voor het Amsterdamse hof en hoort hij een eis van 15 jaar tegen zich uitspreken. Op diens leeftijd, merkte de officier op, betekent dat levenslang. Uit de krantenberichten van december '48 blijkt waaraan Willy zich heeft schuldig gemaakt. Een citaat:

"Omtrent het lot van mensen, die hij tijdens de bezetting op zijn minst aan gevangenneming bloot stelde heeft verdachte zich nooit bekommerd. Onder meer deed hij mededeling aan de burgermeester van Hilversum, dat er bij de N.S.F.-fabrieken een staking zou uitbreken en er een illegale organisatie in werkzaam zou zijn. Voor het spitten ten behoeve van de Duitsers, deed hij verscheidene burgers oproepen, zelfs invaliden. Van een invalide jongeman nam hij diens fiets af en gaf hem aan een S.S.-er, die per vergissing burgemeesters rijwiel wilde vorderen. Voorts nam verdachte deel aan een huiszoeking, waarbij vier joden werden gearresteerd en schreef hij een brief aan de toezichthouder voor het Middelbaar Onderwijs, waarin hij vroeg of het geen tijd werd, dat de rector van het Baarnse lyceum van zijn functie werd ontheven. Kenmerkend voor de haat van verdachte tegen Joden was het geval van Paul Huf. De acteur die ter zitting als getuige verscheen, was gehuwd met een Joodse vrouw. In termen, een burgemeester onwaardig, heeft K. een brief geschreven waarin hij verzocht, Huf, indien deze niet zonder meer geliquideerd kon worden, in elk geval vast te zetten. De raadsman van verdachte zeide, de houding, die de ex-burgemeester ter zitting aannam, te hebben voorzien en ernstig te hebben overwogen van de verdediging af te zien. Hij noemde zijn cliënt een dom man, een bemoeial, die zijn neus in zaken stak, waarvan hij geen verstand had en vroeg clementie met het oog op de leeftijd van verdachte."

De uiteindelijke uitspraak werd 12 jaar onder aftrek van zijn voorarrest en levenslange ontzetting uit de burgerrechten. "Maakt u mij maar liever af, want ik kan geen enkel jaar meer in gevangenschap doorbrengen" waren zijn woorden nadat hij de uitspraak had vernomen".

Hoe lang Willy uiteindelijk heeft vast gezeten is onbekend. Wel bekend is, dat hij op 15 oktober 1952 weer in het huwelijk treedt met Baronnesse van Hardenbroek van Ammerstol.

Zij vestigen zich in Nuenen. Echter, dit huwelijk duurt maar kort. Onwetend of hij misschien al ziek was, is hij op 10 december 1952 in de leeftijd van 69 jaar overleden.

Het is duidelijk, dat zoon **Huybrecht (436)** wordt grootgebracht in een verkeerd klimaat. Overigens ontwikkelt hij wel zijn eigen ideeën en neemt min of meer afstand van vaders standpunten. In onze oprichtingsvergadering, 15.01.1939, hij is dan 22 jaar, wil hij een lezing over de betekenis van de Sibbe houden. Het is begrijpelijk, dat de overige leden niet gelukkig zijn met zijn bedoelingen vanwege de betrekkingen van zijn vader. Huybrecht heeft zich echter als verhinderd afgemeld. Wel maakt hij er melding van niet de bedoeling te hebben gehad te doelen op de Duitse onderzoek methodes. Hij studeert in die tijd in Utrecht voor Geoloog en zijn referaat zou dan ook verwijzen naar aloude tijden, waarin het nl de gewoonte van bepaalde geslachten was om op geregelde tijden bijeen te komen om de lotgevallen en de toekomst van de familie te bespreken, gelijk ook wij op 15 januari de lotgevallen van de Knipscheers zullen bespreken. (zie zijn brief van 3 jan. 1939)

COPIS.

HUYBRECHT, 3 Jan. '39.

Den Heleeren. Heer Kapelaan Gern. J. Knipscheer.

FYMMAERT. S.S.

Waarde Naamgenoot,

Vandaag las ik by uyn vader Uw brief, waarin U U uit over het onderwerp dat ik op de n.v. "Knipscheer-byeenkomst" wilde bespreken. - Ik zeg juist nijde, omdat ik jammer genoeg wegens studie-redenen verhinderd zal syn, ommetoe te syn; soodot ik ook uyn referaat niet kun houden. Doch ik wil U toch eerst cog, naar aanleiding van Uw brief, wysen op een begripsoverwarring die er by U bestaat. Myn referaat zou behandelen de betekenis van de "Sibbe", en niet Sippe; hoewel dit Duitse woord ongeveer hetzelfde betekent. In uyn referaat wilde ik uiteen zetten wat vroeger de Sibbe was. De Sibbe was n.l. het oude woord voor de Familie-oversameling in de ruiante sin van het woord. In den tyd van de Middeleeuwen was de Sibbe een zeer belangryke plaats in de samenleving in; men kende toen ter tyd wel allerlei stammen of voken, als b.v. Saksen, Franken, en Friesen; doch dit waren slechts zeer losse verbanden. - Een stam werd gevormd uit en door vele Sibbe's, welke geheel op zichzelf leefden. Elke Sibbe vormde een eigen gemeenschap met eigen seden en gewoonten, welke men vaak tegenwoordig nog terug vindt in oude familie's, of in gescheerde buurtschappen, in Groningen, Drenthe, Overysel en de Achterhoek.

Die verschillende gemeenschappen waren geheel op zichzelf aangewezen o.o. door de zeer kleine bevolkings-dichtheid, en de zeer slechte communicatie middelen. Het verkeer tuschen de Sibbe's on-derling beperkte zich, vooral in de beginne, tot een primitieve handelsryven en veelal hebbillige ontmoetingen. -

Weliswaar trouwde vaak een lid van een Sibbe met een lid van een andere Sibbe, hetgeen hem ~~en~~ haar dan opgenomen deed worden in beide Sibbe's. Dit trouwen over en weer en vooral de snelle toename der bevolking met, na de komst van het Christendom, de opkomst van de steden, deden het Sibbe-verband verloren gaan; hoewel het zich op het platteland tot in de achttiende eeuw handhaafde en nu nog vaak terug te vinden is, in specifieke handelingen en gewoonten in enkele buurtschappen.

U begrypt wel dat boven(kort) -geschetst Sibbe-verband, leidde tot zeer specifieke gewoonten, eigen aan een bepaalde Sibbe of familie; hetgeen ik in uitgebreide vorm, gestaaft met enkele voorbeelden, wilde uiteen zetten in uyn referaat. -

Doch hoe U hier rassembler, politiek, goddienst enz., by wilde halen, is my een raadsel en sterkt my slechts in de overtuiging, dat er hier te lande veel te weinig van deze oude en toch nog belangryke feiten bekend is.

Juist voor Familie-onderzoekers moet dit alles heel belangryk syn en tot, geuen voor verder onderzoek op grond van specifieke familie-gewoonten. -

Daaron betreur ik het den te meer, dat ik ver- hinderd ben s.c.o. op 15 Jan. o.e. uiteen te zetten; juist omdat ik alweer

.. 00 ..

bemerk, dat ernstige familie-onderzoekers van deze feiten meerendeels totaal onkundig zyn.-

Ik ben het geheel met U eens dat politiek, rassen-
 leer of godsdienst, op onze familie byeenkomsten, evenals in Mülheim o/Rh.
 destyds, geheel uitgesloten dienen te blyven.- Maar een onderwerp, als dat
 waar over ik wilde refereeren, en andere historische onderwerpen, welke op
 basis van een ernstig wetenschappelyk onderzoek berusten, kunnen- en moeten
 zelfs-, op onze byeenkomsten behandeld worden, daar zy ons inzicht in zake
 stamverwantschap en familie-verband, kunnen verscherpen.-

Overigens hoop ik dat ook voor U de ~~aan~~ familie-
 byeenkomst op 15 dezer a.s., veel goeds mag opleveren, en U met frissche
 moed zal sterken voor verder nauwgezet onderzoek.- Moge ons aller onderzoek
 in de komende jaren leiden tot een groote en nauwkeurige verzameling van alle
 Knipscheer's; en aldezen weten"te prikkelen"tot een grote opkomst van alle
 Knipscheer's uit alle windstreken by onze byeenkomsten.- Waar de lotgevallen
 en de belangen van de Knipscheer's besproken zullen worden; zooals dit ook
 in aloude tyden het geval was wanneer de SIBBE eens in het jaar by elkaar
 kwam.-

Met de beste wenschen voor 1939 ; en met Familie-
 groet,

(w.get.) Hubert C. G. Knipscheer

Vanwege het feit, dat zijn vader zich had aangesloten bij de N.S.B. vertrekt hij kort na het uitbreken van de oorlog naar Duitsland. Met zijn studie gaat hij in Bonn verder, waar hij afstudeert als Dr. Geoloog. In deze oorlogsjaren is hij naast zijn studie druk bezig met onderzoekwerk in het Knipscheergeslacht. Hij onderhoudt daar nl contacten met Carl Knipscheer in Mülheim en Max Knipscher in Krefeld. Ook reist hij nog regelmatig naar Nederland en onderhoudt hij contact met Herman (de apotheker) in Amsterdam. Bij Carl komt hij o.m. in het bezit van een afstammingsreeks van een zekere Oswald Knipscheer uit Schiedam, met daaraan vast zittende broers, neven en nichten enz. Hij schrijft daarover naar Herman of hem een en ander bekend is. In augustus 1942 is hij voor kort nog in Nederland om in Hilversum in het huwelijk te treden met Grietje Coerman. Daarna vertrekken zij weer snel, maar nu definitief naar Duitsland en vestigen zich in Berlijn. Kort daarna verhuizen ze naar München in de V.S.-zone. Nog steeds, nu in 1948 is hij meer dan ooit druk met de familieonderzoeken. Hij schrijft in de "Mitteilungen", uitgegeven door Max met het verzoek deze "Mitteilungen" ook in Nederland bekend te maken om zo tevens de belangstelling voor het familieonderzoek in Nederland gaande te houden. "Ik wil verder", schrijft hij op 22 februari 1948 aan zijn neef Herman in Amsterdam. "Ik wil een overzicht over het leven van al de Knipscheertakken in Nederland zien te krijgen, om tenslotte - misschien eerst na twintig jaar! - een boek over de genealogie en het leven van het geslacht Knipscheer in Nederland te kunnen uitgeven." Hij rekende daarbij een beetje op zijn oom Henri (secretaris in die tijd), daar deze over veel vrije tijd beschikt en nog niet zo oud is. Hij zou het jammer vinden als al het werk, dat tot nu toe in Nederland is gedaan, slechts de nieuwsgierigheid van een paar belangstellenden heeft bevredigd en voor de algemeenheid verloren zou gaan. Hij doet zelfs onderzoek in Engeland naar Knipscheren, die zich daar hebben gevestigd. In 1950 wordt in München een dochter geboren, Marijke (1050) en in 1956 emigreert hij met zijn gezin naar Canada, Calgary, Alberta. Aldaar begint hij een eigen Geologisch adviesbureau. Hier is hij zo bezet, dat de genealogie er bij inschiet. Weliswaar heeft hij nog enig contact met Max in Duitsland en is hij nog enige weken naar Nederland overgekomen, maar daar blijft het dan ook bij. In 1969 krijgt hij van Max een uitgave van de Knipscheer-krant. Hij neemt dan direct contact op met Louis Knipscheer in Rotterdam, waarna er een intensief correspondentie contact ontstaat. Hij is zeer verheugd dat in Nederland de oude vereniging weer tot leven is geroepen. Hij was erg bang dat daar nooit meer iets van terecht zou komen en dat al dat genealogisch onderzoek van onze naamgenoten in Nederland en Duitsland ergens in stoffige archieven verloren zou gaan.

Hij draagt o.a. mede bij in de kosten van een nieuwe stencilmachine. Tevens speelt hij zelfs vanuit Canada nog interessante gegevens door aan het archief. Zijn vermoedens zijn, dat er tenminste nog eens zoveel Knipscheren moeten zijn, over de gehele wereld verspreid, die wij niet kennen en zij ook nog nooit van de Knipscheervereniging hebben vernomen. Dit vermoeden vindt zijn bevestiging in het feit, dat hij op dat moment nog vele geschriften van naamgenoten in zijn bezit heeft, die hij niet kan plaatsen. Zelfs acht hij het niet onmogelijk, dat er een verwantschap bestaat tussen de landarbeiders uit Noord Brabant en de schippers. Uiteindelijk werd er in de 14^e en 15^e eeuw een zelfde taal gesproken in de omgeving waar de stamvaders zijn geboren. Zowel bij de schapenscheerders als de lakenfabrikanten moest er met een schaar geknipt worden. En dan, vraagt hij zich af, zou het niet mogelijk kunnen zijn, dat een ondernemende boerenzoon toch koopman in het lakengoed is geworden en daarbij tevens schipper? Zou dit nog eens een keer hard te maken zijn??

In zijn samenvatting, welke hij eens in 1948 schreef, over zijn onderzoekwerk, ook gepubliceerd in de "Mitteilungen und Nachrichten" van Max, maakte hij duidelijk wat er tot nu toe (1948) bekend was over de Nederlandse Knipscheren. Deze samenvatting is een stukje Knipscheer geschiedenis, beknopt weergegeven over 17 bladzijden (A4). Daarvan zendt hij in 1970 een kopie naar de secretaris-archivaris Louis Knipscheer in Rotterdam. Met een kerstwens stuurt Huyb in 1973 nog een trouwfoto van zijn dochter Marijke (1050), gehuwd met Keith M. Schneider. Vóór haar huwelijk is zij nog gedurende twee jaar werkstudente geweest in Europa. Na die tijd spreekt zij vlot

Nederlands, Duits en Frans. Na haar huwelijk blijven zij ook in Canada, Alberta, wonen.

Huyb is 60 jaar als hij zijn vrouw moet verliezen. Zij werd slechts 59 jaar. In 1982 is er nog briefcontact met Karl Knipscheer in Mülheim a/Ruhr (481/46).

In 1999 vinden we al zijn onderzoekwerk terug bij het Centraal Bureau voor Genealogie in Den Haag.

Is hij overleden???

Laatst bekende adres was in Canada, 69 Woodmeadow Close S.W., Calgary, Alberta T2W 4L8. Op dit adres kregen we geen reactie meer en van de dochter hebben we

nimmer meer iets vernomen.

IN MEMORIAM

Today our beloved wife, mother, sister, sister-in-law and step-daughter, Grietje Knipscheer - Coerman unexpectedly passed away at the age of 59 years.

Calgary, November 9th, 1977

DR. H. C. G. KNIPSCHER
M. A. SCHNEIDER - KNIPSCHER

DEVENTER (HOLLAND)
W. H. A. PEKELHARING - COERMAN
DR. A. H. PEKELHARING

VOORSCHOTEN (HOLLAND)
M. L. COERMAN - TEN BROEKE

De jongste zoon uit het gezin van Rinus (226) en Adri is **Albert Henri Theodoor (Henri)(331)**.

Henri wordt in 1888 in de Warmoesstraat in Amsterdam geboren. In zijn 2e jaar verhuist hij met zijn ouders mee naar de Keizersgracht. Na de lagere school gaat hij in Amsterdam naar de handelsschool en vertrekt daarna op zijn 20^e jaar naar Ned. Indië. Hij verblijft daar twee jaar. Na zijn terugkomst huwt hij op 4 januari 1910 in Amsterdam met Louise Boom waarna zij samen weer terug naar N.O.Indië vertrekken. Daar wordt op 23 december 1910 in Batavia dochter Wenda (437) geboren. Weer na twee jaar komen zij terug naar Amsterdam om vandaar naar Amerika te vertrekken. Hij wordt naar Amerika gezonden om verder opgeleid te worden in de handel. Zij vestigen zich in New York.

Hier wordt een zoon, **Adolf Reinier Wittennoos (Dolf) (438)**, geboren. Henri kiest toch weer zijn oude beroep, en zo gaan ze weer terug naar Amsterdam om vandaar weer met het gezin terug te gaan naar Ned. Oost Indië, waar zij tot zijn 42e jaar zijn gebleven. Voor hun vertrek wordt in Amsterdam nog op 17 december 1913 een dochter Noortje (439) geboren.

In Batavia is Henri administrateur op het Departement van Financien met als laatste standplaats Fort de Kock. In 1920 wordt zijn huwelijk door scheiding ontbonden en huwt hij een jaar later, op 15 maart 1921, voor de tweede keer met Trudy Knottenbelt. Na dit 2^e huwelijk worden zij op 2 april 1921 in Amsterdam uitgeschreven naar Nijmegen. Ook dat huwelijk wordt door scheiding ontbonden en wel in 1929. Enkele maanden daarna huwt hij de 18 jaar jongere Julie de Veer. In 1931 wordt in Batavia bij haar zijn derde dochter geboren, Guilia (440). Twee jaar later, in 1933 komt het gehele gezin definitief terug naar Nederland. Zij vestigen zich in Bussum en daarna verhuizen ze naar Soest, van Lenneplaan 35, naast het ouderlijk huis van zijn vrouw Julie.

In 1938, 18 september, is Henri, hij is dan 50 jaar, samen met nog enkele andere familieleden, getuige van een grote Knipscheer-bijeenkomst in Mülheim a/Ruhr. Er zijn hier meer dan 200 personen aanwezig, Knipscheren en aangehuwden, waarvan 160 boven de leeftijd van 18 jaar. De bedoeling is, dat er in de loop van 1940 nogmaals een dergelijke bijeenkomst plaats zal vinden, maar dat is er niet meer van gekomen.

Henri heeft daar de taak op zich genomen om de Knipscheren in Nederland te activeren om zich ook te verenigen. Hij heeft sinds enige tijd al contact met Kapelaan C.J. Knipscheer in Fijnaart, Ds F.S. Knipscheer in Bloemendaal en zijn neef H.M. Knipscheer in Amsterdam. Zij zijn al met onderzoeken bezig naar aanleiding van de opzet van een stamboom door Kapelaan Cornelius Knipscheer. In november gaat er een eerste INFO rond onder de naamgenoten, waarin details over de voorbereiding voor

een familiedag in januari 1939 en tevens een uitnodiging voor weer een bijeenkomst in Duisburg. Men is in die tijd nog duidelijk in de veronderstelling, dat wij Knipscheren afstammen van een Duitse tak. Het boekje van "van Beurden" acht men zeer onvolledig en niet interessant genoeg.

Op 30 december van dat jaar schrijft hij als secretaris van de Genealogische Vereniging Knipscheer i.o. een convocatie voor een eerste bijeenkomst ter oprichting op 15 januari 1939 in 'De Dietsche Taverne' in Utrecht.

Henri

Van zijn derde vrouw, waarmee hij een heel gelukkig huwelijk heeft, moet hij toch nog onverwacht vroegtijdig afscheid nemen. Zij overlijdt in 1965 op 59-jarige leeftijd

Na de oorlog blijven activiteiten in de Knipscheergeschiedenis uit maar hoe groot is zijn verbazing, als hij in 1968 verneemt, dat een nieuwe delegatie Knipscheren weer is gestart om de vereniging te heroprichten.

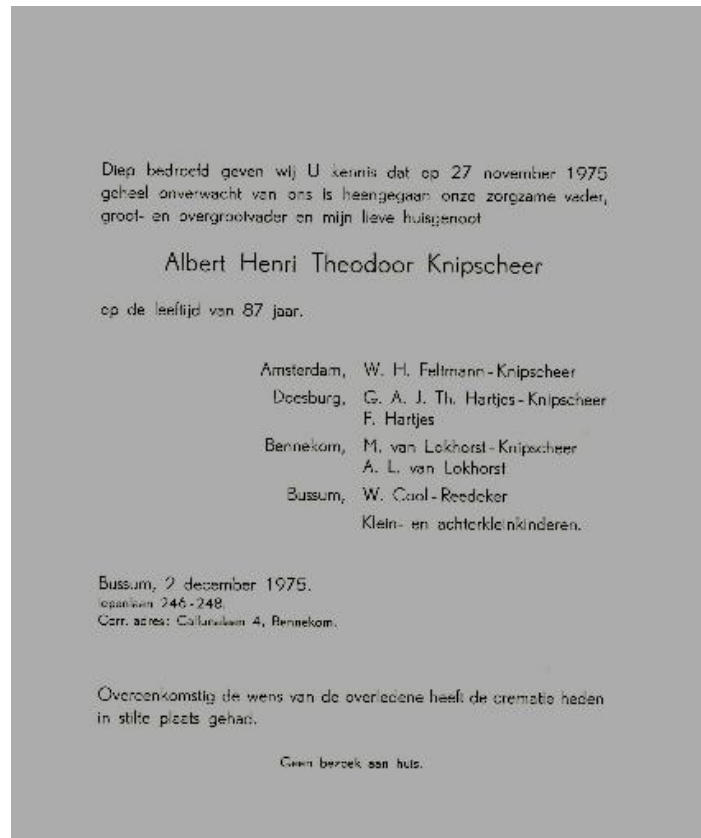
Huybrecht C.G. Knipscheer, zoon van zijn broer Adriaan Willem die als voorzitter optreedt, is in die tijd kandidaat Geoloog en zal een lezing houden over de betekenis van de 'Sibbe'. Doordat gekozen is voor een zondag, zal er een belangrijke tak niet aanwezig zijn vanwege hun principes ten aanzien van het op zondag reizen. Daarom wordt al snel een tweede bijeenkomst gepland op vrijdag 25 augustus 1939 in Hotel het Gooiland in Hilversum. Henri wordt in de oprichtingsvergadering definitief gekozen tot secretaris van de opgerichte Genealogische Vereniging Knipscheer.

Door Kapelaan C.J. Knipscheer wordt de stamboom met het bekende groene boekje gepresenteerd. Na deze vergadering komen we al snel in een oorlogssituatie met ons buurland Duitsland. Hierdoor valt alles uiteen, maar

Henri blijft proberen contacten te onderhouden.

Van zijn nichtje Rie Rooker-Knipscheer, dochter van de inmiddels overleden Herman (apotheker) in Amsterdam ontvangt hij het nieuwe contactorgaan, waarop hij direct reageert naar de initiatiefnemer Louis Knipscheer in Rotterdam. Hij toont hem grote belangstelling voor de andermaal ten deze genomen initiatieven en hij wenst hem met zijn mede-initiatiefnemers heel veel succes met dit nobel streven, hopende dat er deze keer iets blijvends bereikt zal kunnen worden. In de jaren hierna geeft hij nog veel steun aan de heropgerichte vereniging. Hij bezoekt in 1969 de heroprichtingvergadering in Den Haag en in 1971 komt hij naar Den Hout.

Vanwege zijn leeftijd en de afstand logeert hij in een hotel in Breda. Ook ondersteunt hij de vereniging regelmatig financieel. Aan de bijeenkomst in Rotterdam in 1973 met de rondvaart o.a. naar Dordrecht kan hij vanwege zijn leeftijd, 85 jaar, niet meer deelnemen. Tot eind 1974 is er nog correspondentiecontact met de secretarisarchivaris Louis Knipscheer, die inmiddels is verhuisd naar Zuid Beijerland, Daarna is het stil. Hij overlijdt op 27 november 1975 in Bussum.

Zijn oudste dochter Wenda (437), geboren in 1910 in Batavia, Weltevreden, huwt in Amsterdam met Willem Feltmann. Zij overlijdt, na 25 jaar weduwe te zijn geweest, in Rotterdam in haar 87^e levensjaar. Zij heeft lange tijd in Dieren gewoond en had 3 kinderen.

Dolf (438) is ongehuwd gebleven. Hij is in de oorlogsjaren (1943) in Amsterdam overleden. Hij werd slechts 31 jaar. Het is onbekend waaraan hij is overleden. De bedoeling van Wittennoos was, om deze aan de familienaam te koppelen. Abusievelijk is dat de derde voornaam geworden (Adolf Reinier Wittennoos). Deze naam heeft zijn ontstaan te danken aan het feit dat zijn vader Henri geboren werd in een huis in de Warmoesstraat, welk huis een gevelsteen had, voorstellende een witte doos. Hij heeft dit als kind zijnde verbasterd in "Wittennoos".

Dochter Noortje (439) huwt met Arthur Westerman. Sinds 1970 is zij weduwe en woont in Delft. Er zijn 1 zoon en twee kleinkinderen bekend.

Dochter Guilia (440) is in 1931 in Batavia geboren. In 1933 komt zij met haar ouders terug naar Nederland. Zij gaan in Soest wonen. Na het lager onderwijs volgt zij het Uitgebreid Lager Onderwijs, waarna zij in Den Haag de opleiding bibliothecaresse volgt. Zij wordt vervolgens bibliothecaresse bij het K.N.M.I. in De Bilt, bij de bibliotheek van de T.U. in Delft en bij het Kon. Instituut voor de Tropen. In 1956 huwt zij met de 18 jaar oudere Johan Vlagsma en vestigen zij zich in Velp. Hij is onderwijzer, bibliothecaris bij de Provinciale Griffie in Arnhem en beheerder van Semi Statie Archief. Het blijkt dat hij alleen voor de maatschappelijke status huwt. Er zijn dan ook geen kinderen in dit huwelijk geboren. Het huwelijk wordt in 1968 door scheiding ontbonden. Enkele maanden na de scheiding, op 21 juni 1968 huwt zij voor de tweede keer in Doesburg met Frederik Hartjes.

Zij gaan daar ook wonen. Zij krijgen een dochter Marijke en een zoon Stefan. Frederik overlijdt echter na 17 jaar in 1985. Guilia wordt 74 jaar en overlijdt 9 januari 2006.

De jongste dochter Marijke (441) wordt in september 1934 in Soest geboren en woont daar bij haar ouders tot 1956. Na de lagere school en het nijverheidsonderwijs gaat zij naar Amersfoort voor haar opleiding lerares nijverheidsakte. Zij wordt lerares in Amsterdam in 1956 en gaat daar ook wonen. Daar doet ze ook nog een cursus voor lerares koken en voedingsleer.

In augustus 1958 huwt zij in Soest met Adolf van Lokhorst. Hij heeft de hogere school voor tropische landbouw in Deventer bezocht en was vanaf 1949 tot 1957 planter in de rubberteelt op Sumatra en Borneo.

Na hun huwelijk vertrekken ze naar Paterswolde. Dolf werkt nu in Groningen als bodemdeskundige op het instituut voor bodem-vruchtbaarheid. Na een jaar vertrekken ze naar Haren, waar zij tot 1965 wonen. In Haren worden een drietal dochters geboren, resp. Margot in 1959, Louise in 1961 en Joanna in 1963. Als hij per 1 januari 1965 als bosbouwkundige verbonden wordt aan het proefstation "De Dorschkamp" in Wageningen, gaan zij uiteraard in de gemeente Wageningen wonen. Later zijn zij naar Bennekom verhuisd.

In deze aftakking van Rinus (226) zijn geen stamhouders meer.

226 Johannes Marinus Knipscheer & Adriana Petronella Bickel

328 **Johannes Marinus** (II/11)(VI342/288HH)(Zv226)
G Officier van gezondheid 1e Kl, Dr.Med. van het Ned. Oost Indische leger.

* 11.07.1876 te Amsterdam
+ 06.1921 te Amersfoort
oo 18.11.1909 te Amsterdam
Dina Christina Jacoba van den Elsakker
* 22.03.1885 te Amsterdam
+ 13.09.1918 te Amersfoort

Er zijn 2 kinderen bekend. (434 en 435)

434 **Leopold Bernardus Johannes (Bert)** (II/12)(VII327/288HH)
G Shell medewerker in Argentinië (Zv328)(LK)

* 03.12.1912 te Amersfoort
+ in 1994 te Buenos Aires
oo 21.11.1939 te Bussum
Fina Jesina Lodder
* 19.08.1915
+ 16.10.1988 in Buenos Aires

Er zijn 2 kinderen bekend (496 en 497)

496 **Jolanda Ingrid** (Dv434)(LK)

G * 15.06.1942 te Lomas de Zamora (Arg.)
+
oo 09.04.1963 te Hamburg
Peter Joos

Zij krijgen 4 kinderen:

1.	Gregor	*	25.03.1964 te Nürnberg
2.	Christina	*	24.07.1965 te Nürnberg
3.	Martin	*	05.03.1968 te Bariloche (Arg.)
4.	Alan Alexis	*	25.11.1974 te Bariloche (Arg.)

436 **Huybrecht Cornelis Govaert** (Zv330)(II/12)(VII329/289HH)(LK)
G Dr. Geoloog
* 16.02.1917 te Blaricum
+ ?
oo 06.08.1942 te Hilversum
 Grietje Coerman
* 12.03.1918 te Hilversum
+ 09.11.1977
Er is 1 dochter bekend. (1050)

1050 **Marijke Annetje** (Dv436)(LK)
G * 17.05.1950 te Munchen
+
oo 04.08.1972 te Calgary, Alberta, Canada
 Keith M. Schneider
*

331 **Albert Henri Theodoor (Henri)** (II/11)(VI345/289)(Zv226)(LK)
G Administrateur van financiën in Ned.Oost Indië.
* 29.09.1888 te Amsterdam NH, later Luthers
+ 27.11.1975 te Bussum
oo1 04.01.1910 te Amsterdam
 Louise Henriëtte Boom
* 06.04.1889 te Amsterdam
o/o 30.07.1920
oo2 15.03.1921 te Amsterdam
 Gertrude Alice Knottenbelt
* 21.04.1874 te Enschede
o/o 16.12.1929
oo3 30.04.1930 te Hilversum
 Julie Louise Wilhelmine Frederique de Veer
* 04.12.1906 te Amsterdam
+ 03.06.1965 te Bussum
Er zijn 5 kinderen bekend. (437-441)

437 **Wendelina Henriette (Wenda)** (II/12)(VII330/290HH)(Dv331)(LK)
G * 23.12.1910 te Batavia(Weltevreden)
+ 02.12.1997 te Rotterdam
oo Amsterdam
 Willem J. Feltmann
* ?
+ 1972

438 **Adolf Reinier Wittennoos (Dolf)** (II/12)(VII331/290HH)(Zv331)
G * 18.06.1912 te New York
+ in febr. 1943?? te Amsterdam

- 439 **Eleonore Louise** (Noortje) (II/12)(VII332/290HH)(LK)(Dv331)
 * 17.12.1913 te Amsterdam
 + ?
 oo ?
 Arthur Jan Marius Westermann
 * 1911
 + 11 april 1970
- 440 **Guilia Johanna Adriana Theodore** (II/12)(VII333/290HH)(Dv331)(LK)
G Bibliotheekhoudster
 * 03.06.1931 te Batavia Luthers
 +
 oo1 mei 1956
 J.P. Vlagsma
 * 14.09.1913
 o/o in 1961
 Uit dit huwelijk geen kinderen.
 oo2 in 1968 te Doesburg
 F. Hartjes
 * ?
 + 27.11.1985
- 441 **Marijke** (II/12)(VII334/290HH)(LK)(Dv331)
G * 07.09.1934 te Soest Luthers
 +
 oo 14.08.1958 te Soest
 Adolf Lodewijk van Lokhorst
 * 22.12.1927 te Semarang
 +
-

van de ZAA NSTREEK naar N.O. NEDERLAND

(307) Jacob Frederik Knipscheer & Antoinetta Helena Krol

Nadat Jacob na zijn studie als doopsgezind predikant is aangesteld, wordt hij in 1890 naar Knollendam beroepen. Daar huwt hij op 20 november 1891 in Weidam met Antoinetta Helena Krol. Beiden zijn 26 jaar. Een jaar later, op 8 oktober 1892 wordt dit gezin verblijd met een dochter (422) Wilhelmina Johanna. In die tijd worden veel dochters naar onze nieuwe Koningin vernoemd. In 1898 werd de troon immers door Koningin Emma in handen gegeven aan de 18-jarige Wilhelmina. De stad Amsterdam schonk haar toen de Gouden Koets, gefabriceerd door de gebroeders Spijker.

In de jaren daarna groeit het gezin Knipscheer gestaag. Op 24 juli 1894 wordt een tweede dochter geboren, (423) Sara Antoinette Theodora, en op 15 juli 1897 een zoon **(424) Jan**.

Het is weer vijf jaar verder, als op 17 juli 1903 een tweede zoon wordt geboren; **(425) Leendert Desiderius Gerardus**. Tenslotte wordt dit gezin in 1907 nog uitgebreid met een derde dochter (426) Benjamina Anna Carolina. Twee jaar later wordt er weer een meisje geboren, maar daarvoor luiden nu de klokken. We hebben een prinsesje, Juliana is haar naam.

Zo groeit het gezin Knipscheer op in een rustige omgeving, ver genoeg van het rumoerige Amsterdam. Een vernieuwingsdrang trilt door het volk door de leuze van onze nieuwe Koningin: “Groot zijn, waarin een klein volk groot kan zijn.” Voor alle kinderen wordt gezorgd, dat zij later een goede plaats in de maatschappij kunnen veroveren, daartoe zorgt vader Jacob, dat zij een goede opleiding krijgen.

In november 1938, Jacob is dan 73 jaar, wordt ook hij door één van de oprichters van de Genealogische Vereniging, A.H.Th. Knipscheer, later secretaris, benaderd en uitgenodigd om deel te nemen aan de oprichtingsvergadering, gepland op 15 januari 1939. Hij schrijft daarop terug, dat hij, gezien zijn leeftijd, niet meer in staat is die reizen en vergaderingen in de winter bij te wonen. Hij geeft daarbij wel inlichtingen over zijn familie en afkomst met de mededeling dat deze gegevens waarschijnlijk reeds bekend zullen zijn vanwege de onderzoekingen, zie zijn broer, F.S. Knipscheer, ook emeritus predikant in Bloemendaal, reeds heeft gedaan. Jacob overlijdt in zijn 89e levensjaar op 20 februari 1954. Hij is dan al ruim 4 jaar weduwnaar.

Sara studeert medicijnen en studeert af als apotheker. Zij is één der eerste vrouwelijke apothekers in ons land. Tijdens haar studie leert zij Arie Goudswaard kennen. Ook hij studeert af als apotheker. Zij huwen op 24 november 1919, waarna zij, Arie als militair Apotheker, naar Willemstad op Curaçao vertrekken. Later vertrekken zij naar Nederlands Oost Indië. Zij wonen o.a. in Bandoeng waar zij de Volksraad vertegenwoordigen. Als zij later, omstreeks 1929, als gezin met twee dochters, weer in Nederland zijn teruggekeerd, vestigen ze zich in de Bilt, waar op 17 oktober 1930 nog een derde dochter wordt geboren. Het zal ergens in het begin van de veertiger jaren geweest zijn dat zij naar Leiden verhuizen, waar Sara, namens de VVD, gedurende de periode september 1949 tot januari 1954 lid is van de Gemeenteraad. In deze Gemeenteraad heeft zij als Dra Sara Knipscheer gedurende deze gehele periode zitting in de commissie “Sociale Zaken en G&GD”. Daarnaast is zij ook nog actief in de commissies “Markt en Havendienst”, “Personeelszaken”, “Openbare werken”, “Onderwijs” en de “Volkscredietbank”. Tevens zit zij in het bestuur van de Stichting “Burgerijfoud van Leiden”, het bestuur van de “Avondtekenschool van de Nederlandse RK Volksbond”, het bestuur van het Genootschap “Kennis en Macht” en tot slot nog in het bestuur van de Vereniging “Schoolkindervoeding & Kleding”. In 1961 komt haar echtgenoot Arie Goudswaard te overlijden. Hij wordt slechts 66 jaar. In januari 1975 schrijft zij nog aan de Genealogische Vereniging. Geeft zich op als lid en verschaft de Vereniging nog enige informatie van haar gezin. Na haar overlijden, vier jaar later in 1979, wordt er in Leiden een straat naar haar genoemd: de “Sara Knipscheerstraat”.

De oudste dochter, Wilhelmina, studeert Engels en wordt lerares in deze taal. Zij is de tweede die officieel het ouderlijk huis verlaat door in 1923 in Groningen te huwen met Sebald Justus. Zij wordt niet oud. In haar 54^e levensjaar komt zij te overlijden en laat Sebald kinderloos achter.

Sebald huwt een jaar later met haar jongste zusje Benjamina, lerares aan een huishoudschool. Ook dit gezin blijft kinderloos. Als Sebald in 1971 overlijdt wordt zij inwonend assistente van Da Seignes Bakhoven (doopsgezind) te Zeerijp in Groningen en Borne in Overijssel.

Jan (424) is rechten gaan studeren, huwt in 1929 in Zandvoort met Everdine de Vries in welke plaats een jaar later een zoon wordt geboren, **Jan Pieter Jacob (483)**. Later vestigt hij zich als notaris in Hellendoorn. Als hij in 1938 in Loenen a.d. Vecht woont, wordt ook hij benaderd en uitgenodigd voor de Knipscheervergadering. Hij belooft aanwezig te zullen zijn, waar dan ook in Nederland. Hij bepaalt zich strikt tot zijn Hollandse naamgenoten. Zoon Jan is al 21 jaar, wanneer hij alsnog gaat studeren aan de Universiteit van Amsterdam en het Doopsgezinde Seminarie. Naast zijn studie volgt hij ook colleges in de singelkerk in Amsterdam. Een oud-koster hoorde daar zijn naam en wees hem de plaats aan waar zijn overgrootvader (Jan 213) traditioneel, altijd in die kerkruinte had gezeten tijdens de diensten. In juni 1957 wordt Jan aangesteld tot proponent (= afgestudeerd, maar nog geen plaats) bij de Algemene Doopsgezinde Sociëteit in Amsterdam. Op 17 november 1957 doet hij zijn intrede als predikant bij de Doopsgezinde Gemeente van Surhuisterveen. Een jaar later overlijdt helaas zijn vader op vrij jonge leeftijd. Hij werd slechts 60 jaar. Kort daarna wordt zijn moeder opgenomen in Huize Salland in Colmschate (Ov.). Zij overleeft haar echtgenoot nog 27 jaar en sterft in haar 88^e levensjaar. In 1959 huwt Jan Pieter met Antje Gerhardina Smid. Zij is lerares en op dat moment nog in opleiding voor de Rijkslandbouwhuishoudschool. Na hun huwelijk wonen zij nog in Surhuisterveen tot Jan wordt overgeplaatst naar Workum. In maart 1961 wordt hun eerste dochtertje geboren, Hanneke Hendrieka (1037) en twee jaar later een zoon **Sander (1038)**. Na een afscheidsdienst op 10 oktober 1965 in Surhuisterveen doet hij zijn intrede in de Doopsgezinde Gemeenten van de combinatie Workum, Makkum en Hindelopen op 21 november 1965. Als Antje in februari 1968 weer in blijde verwachting is, wordt dit overschaduwd door een moment in het leven van Jan en Antje, dat zij onverwacht een dochter moeten afstaan. Op 9 februari 1968 is Hanneke plotseling overleden. Tot in haar zevende levensjaar heeft zij een blij leven gehad. Dan wordt op 7 september 1968 Fenneke (1039) geboren en dat brengt weer geluk in het gezin. En weer anderhalf jaar later dochter Geerte (1039/1). Intussen, in 1969, raakt ook Jan betrokken bij het onderzoekwerk van zijn naamgenoten. Hij reageert naar het nieuw geformeerde bestuur, het grappig te vinden, dat sommigen zich weer plotseling en zo spontaan inzetten voor het familieonderzoek. Zelf is hij wel eens nieuwsgierig geweest of er ooit nog sprake van een heroprichting van de in de oorlog verdwenen familievereniging zou zijn. Hij bewaarde zelfs nog enkele familiegegevens maar heeft er nooit iets mee gedaan. Hij vermoedt dat de kleinzoon van Ds F.S. Knipscheer, vroeger wonende in Zaltbommel, later overleden in Bloemendaal, ook nog wel diverse gegevens zal hebben van vóór 1939. O.a. is hij benaderd door Hans Heubes uit Dusseldorf, die ook druk is met de Knipscheren. Zijn grootmoeder heette nl. Knipschaar. Lange tijd heeft Heubes samen met Max Knipscher uit Krefeld onderzoekingen gedaan. In september 1967 vraagt hij Jan om nadere gegevens over zijn tak van de Knipscheerstamboom, welke in die tijd terug gaat tot omstreeks 1558. Overigens is Jan van mening dat, hoe interessant het speuren in het verleden ook mag zijn, het gaat hier in het bijzonder naar stamvaders, laten wij alsjeblijft nuchter blijven. Dit onderzoek strekt zich toch alleen in mannelijke linie uit! Dat is geweldig eenzijdig, vooral wanneer men gaat spreken over of zoeken naar “familie-eigenschappen”. Jan vindt het een onmogelijke zaak, daar ooit iets zinnigs over te concluderen en dat wij ook in alle nuchterheid niet te veel moeten spreken over prestaties, erezaken en heldendaden, want ook criminaliteit, logheid en kleinburgerlijkheid zullen ruimschoots onder Knipscheren gevonden worden. Zijn mening is, dat een familieonderzoek best een hobby genoemd mag worden, maar dan met eenzelfde achtergrond, die ook het oplossen van kruiswoordraadsels of het spelen van scrabble heeft. Desalniettemin bezorgt hij de heropgerichte familievereniging alle hem bekende informatie en geeft hij financiële steun, nog tot op de dag van de uitgave van dit boekwerk. In september 1979 wordt de combinatie van zijn Doopgezinde Gemeente nog uitgebreid met de Gemeente van Bolsward. Tot 31 december 1987 is hij nog actief. Daarna neemt hij om gezondheidsredenen op 11 december 1988 afscheid van deze z.g. kustcombinatie. Intussen zijn de kinderen gaan studeren. Sander volgt een opleiding aan de Hoge Landbouwschool te Leeuwarden. Fenneke studeert na haar middelbare schoolopleiding geneeskunde aan de R.U. in Utrecht. Geerte krijgt haar opleiding aan de Sociale Academie in Arnhem. Zo wordt het stil in huize Knipscheer. Fenneke is de eerste, die in het huwelijk treedt. Zij huwt in Utrecht op 25 april 1997 met Erik Nooy en gaan in Woerden wonen. Als haar basis studie er op zit kiest ze bewust voor de specialisatie huisartsengeneeskunde. Ze heeft het altijd boeiend gevonden een vertrouwensband op te bouwen in haar directe omgeving, dat kreeg ze mee in

de opvoeding bij haar ouders, vandaar deze bewuste keuze. Als zij in maart 2002 afstudeert, gaat ze op zoek naar een eigen praktijk, bij voorkeur in een dorp. En zo komt ze in Bunschoten-Spakenburg terecht, waar ze samen met nog een gevestigde arts de praktijk van een vertrekkende huisarts zal gaan voortzetten. Nu ze al weer enige tijd met Erik in Almere woont zegt ze: "Ik heb bewust gezocht naar een plek in de regio, waar ik me thuis zou kunnen voelen". Hier vindt ze een beetje van het vertrouwde Friese leven terug, water, polder, wind en de gezellige sfeer. Het eerste, wat zij in Almere ontdekt, is een busje, waarop de naam "Knipscheer BV".

Geerte gaat door het leven als maatschappelijk werkster, vestigt zich in Haarlem en heeft nu twee dochters. Sander blijft in het noorden. Na zijn studie is hij werkzaam bij de Agrarische Bedrijfs Service in Drachten. In mei 2000 huwt hij in Workum met zijn Suzie en wonen daarna in It Heidenskip. Aldaar wordt op 26 september 2002 een stamhouder geboren **Fokke Jan (1270)**. Hij is de enige stamhouder in deze tak, waarvan we zullen moeten afwachten of dat zich weer zal uitbreiden in dit uiterste Noord Oosten van Nederland.

Vader Jan geniet thans met zijn Antje van een rustige oude dag in het Nonnestrijtte in Workum. Hij heeft nu ook de tijd gevonden om de Genealogische Knipscheer Vereniging weer eens wat informatie toe te zenden. Dat doet hij in januari 2003. Nog veel aanvullende geschiedenis over de uit de Zaanstreek afkomstige predikantentak. Ook over zijn neef, de detective schrijver onder de naam James M. Fox in de V.S. weet hij veel informatie toe te voegen aan het archief. Hij zou graag zien, dat wij zijn dochter Margaret Sheila eens zouden vinden. Zij zou vast nog veel meer over haar vader weten te vertellen.

Leendert (425) gaat naar het gymnasium in Alkmaar en daarna naar de Universiteit in Amsterdam. Daar krijgt hij de titel Drs. In Medemblik huwt hij in 1926 met Elisabeth Schra, waarna hij kort daarna predikant wordt in Oude Bildt (gemeente Het Bildt). Daar wordt hun dochter Margaretha (484) geboren op 26 augustus 1927. Zij wordt door haar eigen vader gedoopt. Ruim 2½ jaar later wordt een tweede dochter Antoinette (485) geboren, ook door haar eigen vader gedoopt. Het is een roerige tijd, na de beursval in 1929. Het is het begin van een crisis over de gehele wereld, die alles te maken heeft met de opkomst van de 40-jarige Hitler in Duitsland, de dictator Stalin over geheel Rusland (1/6^e deel van onze aardbol) en de fascist Mussolini in Italië. In de jaren daarna ook crisis in Nederland met veel werkloosheid en armoede. Uitkeringen van f. 19,- per week voor een groot gezin zijn niet ongewoon. In september 1931 verhuist het gezin Knipscheer naar Dantumawoude in Friesland en in januari 1935 naar Groningen waar in december 1936 wederom een dochter wordt geboren, Wilhelmina Johanna (486) en twee jaar later een zoon **Jacob Frederik (487)**. Jacob wordt echter geboren met het syndroom van Down. Tot zijn 7^e jaar woont hij bij zijn ouders thuis in Groningen waar dit gezin in 1940 nog een keer verhuist binnen de stad. Daarna, kort na de geboorte van een gezonde zoon **Leendert (487/1)** op 28 juli 1945, wordt Jacob in Zeist opgenomen bij de antroposofen, eerst op "Veldheim" en later op "Stenia"

Leendert is secretaris van de Sociëteit van Doopsgezinde Gemeentes in Groningen, Drente en Oost-Friesland en tevens lid van het landelijke dagelijks bestuur. Hij zit in de redactieraad van een plaatselijk weekblad, is redactielid van de jaaruitgave van de ADS, is lid in de ledenraad van de Coöperatie "De Toekomst" te Groningen en secretaris van de Doopsgezinde Vredesgroep. Hij schrijft: Een brochure "Christendom en Geheelonthouding", uitgegeven door Veenbaas Wolvega; verhalen uit de doopsgezinde geschiedenis, uitgave ADS; "Wie zijn wij" (samen met Ds H. Bremer), uitgegeven door de doopsgezinde Gemeente Groningen en "Vredestichters in een gebroken Wereld", een bijbelstudiegids, uitgegeven door de doopsgezinde Vredesgroep Amsterdam.

Margaretha studeert psychologie en pedagogiek. In oktober 1952 huwt zij in Groningen met Cornelis Wagenaar. Hij is muziekhandelaar en uitgever. Ook dit huwelijk wordt door haar vader ingezegend.

Tot 1963 wonen zij in Utrecht, daarna verhuizen ze naar Driebergen. In dit huwelijk worden drie zonen geboren. Ook zij heeft de Vereniging veel informatie van haar naaste familie aangereikt.

Ook het huwelijk van dochter Antoinette met Leendert Orthmann wordt door haar vader in juni 1952 ingezegend. Zij is een gewaardeerd lid van diverse toonkunstkooren in Groningen, Amsterdam en Apeldoorn. Meerdere malen verleent ze haar medewerking als sopraan in kerkdiensten, geleid door haar vader. In dit huwelijk worden een dochter en twee zonen geboren. Na een echtscheiding eind zeventiger jaren huwt ze voor de tweede keer in december 1981 met Michel.

Met hem vertrekt zij naar Estepona in Spanje. Zij overlijdt daar in 1986 in haar 57^e levensjaar.

Wilhelmina is verpleegkundige als zij in 1963 met Frans Schuring in het huwelijk treedt. Frans is directeur keuringdienst van waren. Zij verhuizen naar Wijchen, waar in dit huwelijk een zoon en een dochter worden geboren. Ook zij zal helaas niet oud worden. Zij sterft in haar 48^e levensjaar.

Jacob, die op 7-jarige leeftijd in Zeist was opgenomen is, verhuist in 1960, hij is dan 22 jaar, naar huis ter Heide, "De Sterrenberg". Daar laat hij zich nog, op eigen verzoek, doopsgezind dopen. Op 59 jarige leeftijd overlijdt hij daar. Zijn grote hobby was tekenen. Tekeningen van hem zijn behalve in Nederland, ook in Duitsland, Frankrijk en Amerika geëxposeerd.

Ook Leendert is gedoopt door zijn vader en ook zijn huwelijk in 1971 met Romkje Benedictus is nog door zijn vader ingezegend. Overigens is zijn vader de leeftijd van 65 al gepasseerd en is Emeritus. Z'n ouders zijn inmiddels verhuisd naar Epe (Gld). Zou het aan de complete vernoemde naam naar zijn vader liggen? In ieder geval treedt hij in de voetsporen van zijn vader. Het intreden van het ambt als predikant wordt ook weer door zijn vader bevestigd. Na wat omzwervingen belandt hij met Romkje in Damwoude. In dit gezin wordt een viertal kinderen geboren, waarvan één zoon **Jacob Leendert Wieger (1042)**, geboren op 1 april 1979, voorlopig voorzover bekend de enige stamhouder in deze familietak. Hij studeert bedrijfskunde. Bij de geboorte van de kinderen wordt steeds op het geboortekaartje de grootte van het gezin aangegeven met schaaftjes.

(307) Jacob Frederik Knipscheer & Antoinetta Helena Krol

422 **Wilhelmina Johanna** (II/12)(VII363/271HH)(Dv307)(LK)

G Lerares Engels

* 08.10.1892 te Knollendam Doopsgezind

+ 13.03.1946 te Wapenveld

oo 29.12.1923 te Groningen

 Sebald Justinus Rutgers

* 11.11.1887

+ 07.05.1971 te Wapenveld

Kinderloos

423 **Sara Antoinetta Theodora** (II/12)(VII364a/271HH)(Dv307)(LK)

G Apotheker

* 24.07.1894 te Knollendam Doopsgezind

+ 26.02.1979 te Leiden

oo 24.11.1919 te Wormerveer

 Arie W. Goudswaard

 Militair Apotheker

* 06.10.1895 te Reeuwijk NH

+ 18.11.1961 te Wapenveld

Er zijn 3 kinderen bekend

 Helena

* 19.12.1920 te Willemstad (Curacao)

 Maria Adriana

* 27.09.1928 te Weltevreden (N.O.I)

 Antoinetta Wilhelmina

* 17.10.1930 te de Bilt (Utrecht)

424 **Jan** (II/12)(VII361/270HH)(LK)(Zv307)

G Mr. in de rechten. Notaris te Hellendoorn
 * 15.07.1897 te Knollendam Doopsgez.
 + 06.04.1958 te Hellendoorn
 oo 16.09.1929 te Zandvoort
 Everdine Cornelia Elisabeth de Vries
 * 06.10.1897 te Zandvoort NH
 + 10.03.1985 te Colmchate (Ov.)

Er is 1 zoon bekend. (483)

483 **Jan Pieter Jacob** (II/13)(VIII350/270HH)(Zv424)(LK)

G Doopsgezind Predikant
 * 13.09.1930 te Zandvoort
 oo 04.09.1959 te Deventer
 Antje Gerhardina Smid
 Lerares (opl. Rijkslandbouwhuishoudschool)
 * 10.08.1935 te Deventer

Er zijn 4 kinderen bekend. (1037 – 1039/1)

1037 **Hanneke Hendrieka** (Dv483)(IX294/270HH)
G * 19.03.1961 te Workum
 + 10.02.1968 te Workum

1038 **Sander Jan** (Zv483)(IX295/270HH)
G * 05.05.1963 te Surhuisterveen
 oo 12.05.2000 te Workum
 Suzanna Anna Hettinga (Suzie)
 * 22.11.1966 te Workum

Er is 1 zoon bekend (1270)

1270 **Fokke Jan** (Zv1038)(LK)
G * 26.09.2002 te It Heidenskip

1039 **Fenneke Machteld** (Dv483)(IX296/270HH)
G Huisarts in Bunschoten-Spakenburg
 * 07.09.1968 te Workum
 oo 25.04.1997 te Utrecht
 Erik Theodoor Nooy
 * 11.09.1965 te Meppel

1039/1 **Geerte Annechien** (Dv483)(LK)
G Maatschappelijk werkster
 * 16.04.1970 te Workum
 ss ?
 Olusoji Olabode Ajayi
 s/s ?

Er is één dochter bekend, die de naam Knipscheer draagt. (1271)

1271 **Mirjam Anna Mayituka** (Dv1039/1)(LK)
G * 10.11.1998 te Haarlem

425 **Leendert Desiderius Gerardus** (II/12)(VII362/277HH) (Zv307)(LK)
G Predikant
 * 17.07.1903 te Knollendam Doopsgez.
 + 04.02.1989 te Epe
 oo 17.11.1926 te Medemblik
 Elisabeth Petronella Schra
 * 22.10.1900 te Medemblik Doopsgez.
 + 24.11.1996 te Texel
 Er zijn 5 kinderen bekend. (484-487/1)

484 **Margaretha Antoinette Helena** (II/13)(VIII351a/271HH)(Dv425)(LK)
G
 * 26.08.1927 te Het Bildt (Oudebildtzijl) doopsgezind
 oo 09.10.1952 te Groningen
 Cornelis Andries Wagenaar
 Muziekhandelaar/Uitgever
 * 13.11.1928 te Utrecht remonstrant
 Er zijn 3 zonen uit dit huwelijk geboren.

485 **Antoinette Helena** (II/13)(VIII351b/271HH)(Dv425)(LK)
G
 * 19.04.1930 te Het Bildt (Oudebildtzijl) doopsgezind
 + 22.12.1986 in Spanje (Malaga)
 oo1 08.06.1952 te Groningen
 Leendert Hendrik Orthmann
 Belastingambtenaar
 * 29.11.1928 te Amsterdam luthers/doopsgezind
 o/o
 oo2 12.1981 te Apeldoorn
 Michel van der Linden
 * ? RK
 + ? in Spanje (Estepona)

486 **Wilhelmina Johanna** (II/13)(VIII351c/271HH)(Dv425)(LK)
G Verpleegkundige
 * 04.12.1936 te Groningen doopsgezind
 + 10.05.1984 te Wijchen
 oo 03.09.1963 te Utrecht
 Frans Schuring
 Directeur keuringsdienst van waren
 * 19.11.1934 te Utrecht NH
 Uit dit huwelijk werden 1 zoon en 1 dochter geboren.

487 **Jacob Frederik** (II/13)(VIII351d/271HH)(Zv425)(LK)
G
 * 31.10.1938 te Groningen
 + 20.01.1998 te Huis ter Heide

487/1 **Leendert Desiderius Gerardus** (Zv425)(LK)
G Doopsgezind Predikant
 * 28.07.1945 te Groningen
 *d ? doopsgezind
 oo 14.12.1971 te Buitenpost
 Romkje Fopkje Benedictus
 * ? te ?

Er zijn 4 kinderen bekend (1040/1043)

1040 **Antje Elisabeth Petronella** (Annelies) (Dv487/1)(LK)
G * 08.08.1974 te Amsterdam

1041 **Petronella Margaretha.**(Nelleke) (Dv487/1)(LK)
G * 03.12.1976 te Veenwouden

1042 **Jacob Leendert Wieger** (Jaap) (Zv487/1)(LK)
G * 01.04.1979 te Veenwouden

1043 **Carolina Helena** (Carolien) (Dv487/1)(LK)
G * 02.11.1982 te Veenwouden

426 **Benjamina Anna Carolina** (II/12)(VII364bHH)(Dv307)

G Lerares huishoudschool.
 * 20.09.1907 te Knollendam doopsgezind
 + 10.05.1993 te Heerde
 oo 27.11.1947 te Wapenveld
 Sebald Justinus Rutgers
 * 11.11.1887
 + 07.05.1971 te Wapenveld

310 Frederik Samuel Knipscheer & Gertruida Diederika van der Linden

AMSTERDAM

Hier wordt op 14 februari 1871 Frederik geboren, zoon van (213) Jan en Wilhelmina. Vader Jan is onderwijzer van een eigen particuliere school aan de Amstel, toentertijd Weesperkarspel. Er is in die tijd veel onbehagen over het leerstelsel, maar ook over de kinderarbeid. Er moet een wet komen tegen kinderarbeid! De Ned. Herv. kerk maakt zich daarover erg ongerust, maar de jonge briljante dominee dr. Abraham Kuyper (AR) geeft in 1878 de doorslag met 64 tegen 6 stemmen in de kamer: "Kinderen beneden 12 jaar mogen niet meer in loondienst worden genomen". Vader Jan wordt later benoemd tot godsdienstleraar en wellicht is dat mede de basis in de opvoeding van Frederik. Zal hij ook bij zijn vader op school hebben gezeten? Wij weten het niet, maar sluiten het niet uit. Na de lagere school gaat hij in ieder geval wel theologie studeren en na voltooiing daarvan wordt hij in 1898 op 27-jarige leeftijd kandidaat in de provincie Gelderland en aanvaardt op 21 augustus van dat jaar de evangeliebediening te Akersloot. In dat zelfde jaar, een maand voor deze aanvaarding huwt hij nog in Amsterdam met Geertruida van der Linden. Zij vestigen zich in Akersloot, maar in 1903 vertrekken zij vandaar naar Grosthuizen, waar zij 8 jaar lang wonen. Intussen is in Akersloot op 6 mei 1899 een dochter geboren; Wilhelmina Johanna (427), een zoon **Nicolaas (428)** op 30 december 1900 en nog een dochter Geertruida Diederika (429) op 8 februari 1902. Zo hebben zij een druk gezinnetje in Akersloot. Abraham Kuyper is inmiddels Minister President geworden en prinses Wilhelmina verlooft zich met Prins Hendrik. Rustig is het overigens niet, want ook het socialisme is in opkomst onder Troelstra. Als ze na 1903 in de buurtschap Grosthuizen wonen wordt er op 6 september 1905 nog een dochter Amalia (430) geboren, ingeschreven in het nabij gelegen dorp Avenboon. In 1911 vertrekt Frederik met zijn gezin naar Zaltbommel, waar hij op 15 oktober van dat jaar zijn intrede doet. Het zal hem een goed gevoel moeten hebben gegeven om hier zijn standplaats te houden. Hij is daardoor al snel vertrouwd, waardoor hij een zeer gezien en trouw pastor wordt, die de aan hem toevertrouwde gemeente lief heeft. Zo gaan de jaren voorbij in welke tijd de band met de gemeente steeds hechter wordt. Ook krijgt hij in die tijd belangstelling in het voorgeslacht, dat zit het mensdom nu eenmaal in merg en bloed. Dr. Abraham Kuyper moet eens op een van zijn colleges gezegd hebben: "Gemis aan belangstelling in het voorgeslacht is het kenmerk van een achteruitgaande beschaving." Aangemoedigd door de heer van Fenema, een voorstander van het ordenen van de kerkelijke archivalia, gaat Frederik aan de slag. Het is dan ook in januari 1920, dat, na vele besprekingen met "van Fenema", hij zich tot het Ministerie wendt met het voorstel om de algemene fichering van de Nederlandse doop-, trouw-, begraaf- en lidmatenboeken van vóór 1811 ter hand te mogen nemen. Na tal van conferenties, rekestes en audiënties, en nadat de steun verzocht en verkregen is van verschillende autoriteiten, wordt op de begroting voor 1921 door de Minister een post uitgetrokken voor deze arbeid en kan hij op 13 juni van dat jaar zijn taak aanvaarden. In de komende 2 ½ jaar worden niet minder dan 75.000 akten door hem geficheerd, alle uit kerkelijke archivalia van uitsluitend Gelderse gemeenten. Ondanks de gunstige resultaten die waren verkregen, is het een tegenvaller dat de algemene bezuiniging de Minister noodzaakte om deze post in de begroting van 1924 niet meer op te nemen. Hierdoor wordt een einde gemaakt aan het vooruitzicht, dat ons land in de toekomst, van rijkswege, eenmaal in het bezit zal kunnen komen van een Centraal Register op de Nederlandse Burgerlijke Standsgegevens van vóór 1811. Frederik zit echter niet stil. Om dit werk voort te zetten wordt een "Naamloze Vennootschap tot het Indiceren van Kerkelijke Archivalia" de I.K.A., opgericht. In maart 1923 treedt zijn oudste dochter in het huwelijk met houthandelaar Huybert van de Stadt met wie zij na haar huwelijk naar Rotterdam vertrekt. Inmiddels komt hij in 1924 ook in contact met Cornelius Knipscheer, die in zijn studietijd met zijn Brabantse Knipscheer voorouders aan de slag is gegaan aan de hand van een in 1905 uitgegeven boekje van "van Beurden". Er komt een briefwisseling tot stand met hem, maar ook met de Amsterdamse apotheker Herman Knipscheer. Met hem komt hij tot de ontdekking, dat hun gemeenschappelijke grootvader in Dordrecht gezocht moeten worden.

De komende jaren is er een regelmatig contact met dit drietal. In maart 1930 huwt zijn jongste dochter Amalia met de bekende fabrikant Jacobus Verkade in Zaandam, in welke plaats zij zich ook vestigen en in maart 1938 huwt zoon Nico in Semarang met Leliana van de Stadt, een jonger zusje van zijn zwager Huybert. Dochter Geertruida is na haar opleiding aan de kweekschool aangesteld als lerares in het Nijverheidsonderwijs. Tot aan zijn emiraat in 1936 heeft Frederik zich volledig ingezet in Zalt Bommel. Daarna vertrekt hij met zijn vrouw naar Bloemendaal. Ook daar zit hij niet stil. Blijft in contact met enige Knipscheer medeonderzoekers, maar schrijft nu ook als historicus verschillende publicaties waarmee hij bekend is geworden. Inmiddels komt hij nu ook in contact met Henri Knipscheer in Soest, die naar aanleiding van een onlangs gehouden grote familiebijeenkomst een actie ter hand neemt, om nu ook bij ons een Knipscheerbijeenkomst te organiseren. Hij krijgt van Henri alle informatie over deze Duitse ontmoeting en komt daardoor ook in contact met Max Knipscher. Hij is zeer geïnteresseerd en wil hem graag eens bezoeken. Op de uitnodiging voor 15 januari 1939 reageert hij direct, dat hij zeker aanwezig zal zijn op die dag. Er worden nog diverse voorbereidingen getroffen en afgesproken, dat Frederik het openingswoord zal voeren. Ook zijn kinderen zijn die dag aanwezig.

Openingswoord in de vergadering van 15 januari 1939

door Ds. F.S. Knipscheer, Bispincklaan 13 te Bloemendaal

Het is mij een heel bijzonder voorrecht deze samenkomst te mogen openen en in de aanvang te mogen leiden, daartoe uitgenodigd en opgewekt door de heren dr H.M. Knipscheer, apotheker te Amsterdam en A.H.Th.Knipscheer, Soest, oud-administrateur van financiën in N.O.I en A.W. Knipscheer uit Baarn; hier mede aanwezig. Wij allen verwachten van deze dag, ook heden reeds, een voor ons allen mooi begin; wij zijn verheugd over uw opkomst en mogen een volgende keer op een dag in de week ook nog meer aanverwanten verwachten. Zoveel mogelijk zullen wij steeds voor ons doel trachten te verzamelen. Onze gemeenschappelijke naam is ons of voor ons zelf of van zeer nabij de band die ons verenigt en die ons doet vragen naar de graad van onze bloedverwantschap. Zo hebben mijn buurman rechts(H.M.Kn) en ik samen uitgemaakt en op onze lijst gevonden dat onze overgrootouders broeders waren, zonen van dezelfde betovergrootvader. En toen zeiden wij: wij zijn broeders en wel in de zin van Schiller's woorden, door Beethoven zo prachtig op de meest verheven wijze getoonzet: "Seit umschlungen, Millionen" en "Alle Menschen werden Brüder". Niemand die deze negende symfonie gehoord heeft, zal, buiten het concertgebouw gekomen, menen dat onder de mensen eensklaps alles hemels is geworden; maar toch blijven die klanken en vooral die gedachten en beginselen verheffend. Reeds bij toevallige ontmoetingen geven onze namen aanleiding tot nader, meestal zeer oppervlakkig, onderzoek. Zelden komt men dan verder. Dat willen wij wel, en wel door elkander te zien en te leren kennen, maar in elk geval door een gezamenlijk onderzoek. Ik ben er zeker van dat vandaag reeds de reis hier heen gezellige en goede ontmoetingen heeft gegeven. Onze (voorlopige!) voorzitter en zijn vrouw toonden heden reeds hun mooie bezorgdheid, dat deze bijeenkomst zoals zij dat noemden "als een nachtkaaars zou uitgaan", voor deze en gene die zij in hun gastvrij huis hebben genodigd. Inderdaad: het is in het geheel niet te zeggen wat er al niet gebeuren kan en zal. Maar dat is ook niet nodig, en kan haast niet anders dan verrassend zijn en meevallen. In elk geval is het begin: Historisch onderzoek van het heden af tot zo ver als wij kunnen in het verleden; en: de toekomst afwachten, doch niet werkloos. Wij spreken nu met elkander al vast af dat wij onze voorlopige secretaris, volijverig, ja popelend, bijstaan door bijzonder aandacht te wijden aan zijn voor hem heel veel meer omvangrijke correspondentie dan voor wie van ons ook. Die aandacht en die steun zijn wij hem ten zeerste verschuldigd. Dit vooropstellend wil ik u vragen of gij wilt helpen het mooie werk, hier voorgesteld, voort te zetten en op de ingeslagen weg ons verder te begeven. Doch voor dat wij dit formeel doen moet ik u voorstellen aan onze "Ehrengast" uit het Rijnland, die hier is overgekomen om onze stamverwanten aldaar, honderden in getal, te vertegenwoordigen. Het is Herr Carl Knippscheer, Verbantsleiter (d.i. voorzitter) des Sippenverbandes (d.i. familievereniging) Knippscheer und verwanter Familien. Er hat dort einen Stellvertreter in Hermann Knippscheer, beiden wonend zu Muhlheim am Ruhr.

In Duisburg haben Sie einen Geschäftsführer, Wilhelm Neuwinger, und ein Kassenwart in Heinrich Knipscheer. Daneben einen Sippenrat: Herr Max Knipscher zu Krefeld Er ist der Urheber und bleibt die Seele des Sippenverbandes. Dieser hat zur Sippenwarte zwei Helfer. Wir begrüßen Euch recht herzlich in unsrer Zusammenkunft, wir danken Ihnen die Vorarbeit auf Ihrem Sippentag 18 September 1938 zu Mühlheim am Ruhr. Wir folgen Euch und hoffen Ihre Zufriedenheit und Hilfe und Rath und Freude.

Zoals dus gezegd: de in Rijnland wonende Knipscheers hadden hun eerste familievergadering op 18 september l.l. in Mühlheim am Ruhr. Het is onze bedoeling in dezelfde geest als zelfstandige vereniging ook in ons land te werken. Dat kan alleen als een ieder van u meedoet. De kosten van toetreding zijn gedacht op een minimum van f. 1,-- per jaar. Wilt gij? Verlangt iemand hierover het woord? Mag ik op u allen rekenen? Dan stel ik voor om de eerstvolgende maatregelen toe te vertrouwen aan A.W. Knipscheer, voorlopig als voorzitter, A.H.Th. Knipscheer als secretaris, dr H.M. Knipscheer als penningmeester en de heer Kapelaan C.J. Knipscheer als verzamelaar of archivaris. Vind gij dat goed? Dan wachten wij verder af en geef ik weldra de leiding van deze vergadering over aan de voorlopige voorzitter.

*Alleen nog dit: We weten alvast dat ons geslacht reeds genoemd is in de zestiende eeuw, in vijftienhonderd zoveel, en dat zijn geschiedenis er een is van taaie, trouwe arbeid, althans in zoverre met succes bekroond, dat **wij** er nog zijn en dankbaarheid willen tonen voor het feit van ons bestaan.*

Bewaar "Sippendenkmäler und Urkunden aller Art", en kunt gij ze niet goed meer bewaren, vertrouw ze ons toe en wij zullen ze overzichtelijk ordenen en zien dat ze in vertrouwde handen blijven. Dan doen wij samen een heerlijk, wijdingsvol werk.

Zo opende Frederik deze vergadering. Gezien zijn werkzaamheden sinds 1920 noemt kapelaan Cornelis hem als de meest deskundige werker in archiefzaken. Zo geeft hij nu zijn werk in principe over aan het bestuur van de nieuw op te richten Genealogische Vereniging Knipscheer en met name aan de heer Kapelaan, die inmiddels al als toekomstige archivaris alle gegevens van Frederik, maar ook van H.M., de apotheker en uiteraard ook zijn eigen gegevens in het zogenaamde groene boekje heeft verzameld. In het officiële gedeelte van deze bijeenkomst wordt het bestuur samengesteld en gekozen, waarin Frederik als erevoorzitter wordt benoemd want samen met de kapelaan C.J. Knipscheer heeft hij nu toch aan de wieg gestaan van onze Genealogische Vereniging.

Uiteraard bezoekt Frederik ook de volgende vergadering op 25 augustus van dat zelfde jaar in Hilversum. Deze vergadering is speciaal op een werkdag gepland voor hen, die in principe nooit op zondag reizen. Het wordt onrustiger in de loop van 1939. Hitler grijpt naar meer macht en trekt met zijn perfecte Duitse leger Polen in, waardoor de tweede wereldoorlog al een feit is. Er wordt gemobiliseerd in Nederland maar kondigen af neutraal te blijven. Echter, de druk wordt opgevoerd. Er zijn geruchten, dat Duitsland in november Nederland zal binnenvallen, maar deze inval blijft uit. Ook weer berichten dat het januari zal worden, maar ook dat blijft uit. Dan is het uur der waarheid aangebroken. De Duitsers vallen op 10 mei 1940 Nederland binnen. Ook bij ons is nu de oorlog een feit. Na de invasie blijft het rustig in Bloemendaal waar Frederik, samen met zijn vrouw woont. Hij blijft voor zichzelf nog wat onderzoekingen doen, maar richt zich voornamelijk op bestaande documentatie. Zo heeft hij een artikel ontdekt over de "Samoreus", één van de binnenvaartschepen, waar vele Knipscheer naamgenoten op hebben gevaren. Nadat hij het artikel heeft overgenomen is het boekwerk weer uit zijn bezit verdwenen. Als Henri (A.H.Th.) er naar vraagt moet hij hem teleurstellen, maar kan hem wel het uittreksel, overgeschreven, toezenden:

Afstamming van de schippers uit Culemburg

Uit: Afbeeldingen van schepen en vaartuigen in verschillende bewegingen van P.le Compte (1831).

Samoreus (of Keulenaar)

Deze overmatig lange schepen zijn zeer smal en plat in de bouworde. Hunne grootte wordt onderscheiden van 100 tot 300 lasten (200 tot 600 Ned.tonnen), zoo ook door

de benaming van schepen van 9, 10, 11 en 12 boorde, waarmede bedoeld wordt de over elkander gebouwde buitenhuid of buitenwegering.

De lengte der Samoreuzen van 300 last is 150 voet (42,469 el) en 24 voet (6,794 el) breed en 12 voet lang hol (3,397 el); der schepen van 150 last, 120 voet lang (33,975 el), 20 voet breed (5,662 el) en 11 voet hol (3,114 el) en van diegenen van 100 last, 110 voet lang (31,144 el), 15 voet breed (4,246 el) en 10,5 voet hol (2,972 el). Hun diepgang is ledig 2 a 2,5 voet (3,66 a 7,07 palm) en geladen 6,5, 8,5 a 9 voet (of 1,768, 2,405 a 2,548 el). Door dezen matigen diepgang zijn zij dan ook geschikt voor de binnenvaart. Hunne toekomstplaatsen zijn Dordrecht, Rotterdam en Amsterdam.

Volgens overeenkomst onder art. 49, 50 en 51 der Akte van de Vaart op den Rijn, dato Mainz, 31 maart 1831, waarbij een beurtvaart van vijf schippers is daargesteld, tusschen Amsterdam en Dusseldorp, ten einde, zoo lang het vaarbaar weder is, den koopman in de gelegenheid te stellen, deszelfs goederen te vervoeren, en volgens welke eene commissie, zoo hier als te Dussendorp, bestaat, waaraan de in de beurt varende schippers zijn gehouden, ondergeschikt te zijn, om volgens bepaald reglement te handelen. Gewoonlijk liggen zij twaalf dagen in lading en mogen geene goederen innemen, dan die, welke aan de Rijnvaart-waag gewogen, of met een bewijs van den boekhouder derzelve voorzien zijn, op een boete van F 25 per Ned. Ton, ten voordeele van de schippersarmen. De vrachten zijn ook bepaald tarief, waarvan niet afgeweken mag worden.

De overvaart van Amsterdam tot in de haven van Dusseldorp, met de revisie te Emmerik, zonder ophouding der beambten, wordt bepaald op uiterlijk veertien dagen en vandaar naar Amsterdam op acht dagen, met uitzondering van door den schipper volgens gehouden journaal, te verantwoordene omstandigheden.

Zij worden gewoonlijk door tien, vijftien en twintig paarden aan twee lijnen opwaarts getrokken. Wanneer zij somtijds door laag water op den Rijn verhinderd worden, laten zij zich door de stoomboot te Gorinchem de Waal opslepen; echter niet dan bij hooge noodzakelijkheid, tot vermijding dezer groote kosten. De ladingen, die gewoonlijk door hen aangebragt worden, bestaan uit:

hout, schors, ijzer, granen, kwetsen, pruimen, klaverzaad, potasch, blaauwsel, wijn, tras, duiksteen, baksteen, zink, molensteenen, steenkolen, manufacturen enz. en van hier den Rijn op: koffie, suiker, wijn, rum, arak, boomwol, riet, hout, boter, kaas, stokvisch, traan, olie, granen enz. welke laatst ongelijk op- en afkomen, naar de behoefte. Van Amsterdam vertrekkende stellen zij hunnen koers op Weesp, Utrecht, Vreeswijk, Vianen, door het Zederiksche kanaal naar Gorinchem; voorts langs de Waal over Bommel, Thiel, Nijmegen, Millingen tot Lobith, Emmerik, Rees, Wezel, Ruhrort, Duisburg, Urdingen, Kaiserswerth, Dusseldorp, Zons tot Keulen, en hoger op tot Bonn, Lentz, Andernach, Coblenz, Mainz, Oppenheim, Worms tot Mannheim. Is er echter water op den Rijn, dan passeren zij Kulenburg, Wijk bij Duurstede, Rheenen, Wageningen, Arnhem en zo door het Pannerdersche gat langs Millingen naar Lobith....enz.

De in de beurt varende schepen mogen om welke omstandigheden ook, tenzij door slecht weder, nimmer blijven liggen, volgens reglementen van commissarissen van de vaart op den Rijn. Gewoonlijk geschiedt de overvaart van Amsterdam naar Lobith in vier of acht dagen, voorspoedig en lang. Bij de nieuwe organisatie (1831) varen zij, als hier voren omschreven, den Rijn op naar Coblenz en Mainz en verder den Main op naar Mannheim. Echter kunnen de schepen van 300 last niet naar Mainz komen. De schepen zijn voorzien van een Rijnpatent en betalen voorts eene reconnaissance aan het Rijnkantoor te Vreeswijk; den Rijn opvarende en den Rijn afkomende, geschiedt zulks te Lobith, hetwelk bepaald is volgens de conventionele Rijnvaart.

Daar de schippers gewoonlijk de geheele huishouding aan boord hebben, zijn de schepen, behalve tot vrachtgoederen, ook bijzonder daartoe ingerigt en is het inwendige verdeeld als volgt:

eerstelijk het ruim, hetwelk op de samoreuzen beweeglijk is en voor en achter is afgeschoten met afzonderlijke toegangen, vóór tot volkslogies, en achter tot berging van victualie.

Verder zijn in het ruim voor of achter den grooten mast twee zeilkisten tot berging der zeilen; op het bovendek bevindt zich een fraaije roef met verscheiden afdeelingen afgeschoten en tot kamers ingerigt, voorzien van vele gemakken.

Aan den voorkant der roef is het ruim boven het dek vergroot door eene ronde, losse betimmering, de den genaamd, en dienende tot meerdere berging of tot bedekking van den bovenlast. De tuiging bestaat uit twee masten, groote en bezaansmast genaamd, waarvan eerstgemelde van 100 tot 130 voet lengte heeft met de gelaschte steng. Verder heeft men den boegspriet, de kluijfok of het vildershout, schooverzeil en topzellra en spriet van het ferrijzeil. De zeilen zijn: de kluijfok, stagfok, de vilder, het schooverzeil met twee reven, een topzeil, een ferrijzeil, eene bazaan en eene achterfok, welke op de roef nederkomt; het ferrijzeil wordt door geijen geborgen en de overigen allen door dezelve te strijken.

Zij hebben van acht tot veertien zoo groote als kleine ankers aan boord van 15 tot 300 Ned.pond zwaarte en verscheidene ankertouwen, paardelijnen, jaagtrossen, zoo ook 300 vadem jaaglijnen; dezen laatsten zijn van puike kwaliteit, die de krachttuioefeningen van twintig paarden moeten kunnen wederstaan.

Verscheidene kleine aken of werkvaartuigen bevinden zich bij ieder schip, waarvan eenige met een klein anker en drijftouw voorzien zijn, indien men met het schip werkende is, om, desnoodig, door uitbrenging van hetzelfde, de schepen in de vaarwaters te brengen. Dit anker wordt vaaranker genoemd.

De equipage bestaat, naar gelang der grootte van de schepen, uit zeven, negen en tien man, buiten de huishouding des schippers als: den schipper, den stuurman, drie vaste of jaarknechts, drie reisknechts tot het doen der reis, en twee jongens.

De door mij voorgestelde samoreus ligt voor stilte, zijne zeilen drogende, naar de natuur geteekend. (plaat nr 38)

=====

Er is na de Duitse inval overigens nog maar matig contact. In juli 1943 schrijft Frederik nog aan Henri, dat het hen, trots zij alles, allen goed gaat. Hij kan helaas niet zien dat de Vereniging weer zal opleven. In geen geval zo eenvoudig als het bij de opzet is bedoeld. Verwondering, die hij in Bussum destijds vertolkte, is in een verschrikking ontaard. Wat kan er overblijven van genoeglijkheid in verband met het een en ander. Ik denk "slaap gerust sluimer zacht", aldus de geschreven woorden van Frederik aan Henri. "In Amsterdam hoop ik eens dr H.Kn. weer te kunnen opzoeken".

In 1946 lezen we in de krant, dat Ds F.S. Knipscheer, em. predikant der Ned.Herv.Kerk, wonende alhier (Bloemendaal) op 14 februari zijn 75^e verjaardag hoopt te vieren. Hier in Bloemendaal neemt hij niet meer deel aan het openbare leven, maar wijdt hij zich voornamelijk aan historische studies.

Zo verdiept hij zich onder meer in het leven van de eerste kerkhervormer in Nederland van vóór 1517; Hendrik van Bommel. Ook doet hij nog meer onderzoek naar de scheepstypen, die werden gebruikt door onze schippers Knipscheren. Het werk dat hij heeft verricht in de Naamloze Vennootschap I.K.A. is inmiddels opgenomen bij het "Bureau voor Historische Demografie" in Den Haag. Hij schrijft o.a. een boek over de invoering en de waardering der Gereformeerde belijdenisschriften in Noord Nederland. Reeds eerder heeft hij door tal van bijdragen in het "Teylers Theologisch Tijdschrift" blijk gegeven van een gedegen kennis van de kerkhistorie. Op zijn naam staan enkele belangrijke boekwerken, w.o. een boekje over de kerkhervormer in Nederland en de Rijnlanden, Hendrik van Bommel, uitgegeven in 1955, het jaar, waarin hij op 5 december in Bloemendaal op 84 jarige leeftijd overlijdt. Zijn echtgenote overlijdt 3 jaar later, is dan 88 jaar.

Dochter Wilhelmina verblijft met haar echtgenoot Huybert in Rotterdam, Hillegersberg. Zij vormen een gezin met 2 dochters en 2 zonen. Zij bereikt de leeftijd van 90 jaar, maar is daarvan de laatste 24 jaar weduwe. Dochter Geertruida, woont later, als zij het onderwijs verlaat, in Bakkum. Overlijdt in Egmond a.d. Hoef op 4 mei 1984 in haar 83^e levensjaar.

Ook het gezin van Amalia met Jacob Verkade wordt in Zaandam verrijkt met 2 dochters en twee zonen. In de zestiger jaren zijn zij naar Zwitserland verhuisd.

Nico (428) is als ingenieur in loondienst werkzaam bij Philips in Eindhoven. De oudste zoon van Nico en Leliane wordt nog in Soerabaja geboren op 26 mei 1929: **Frederik Samuel (488)**. Daarna komen ze weer terug naar Nederland. Hier worden in Eindhoven resp. in 1931 en in 1933 nog twee zonen geboren: **Nicolaas (489)** en **Huybert (490)**.

Als zij later naar Waalre verhuizen, wordt daar nog een dochter geboren, Jansje (490/1). Vader Nico heeft helaas zijn pensioengerechtigde leeftijd niet mogen bereiken. Hij wordt slechts 57 jaar en overlijdt in Utrecht op 20 maart 1957. Leliane overleeft hem 36 jaar en sterft in haar 91^e levensjaar.

Frederik (488), hij wordt Sam genoemd, huwt met Maud Brugmans, waarmee hij 3 kinderen krijgt: **Nicolaas (1044)**, geboren in 1959, **Jan Hein (1045)**, geboren in 1962 en **Gijs Bert (1046)**, geboren in 1963. Het is eerst in het jaar 2000, dat Sam, hij is dan 71 jaar, contact op neemt met de huidige secretarisarchivaris van de Genealogische Vereniging in Rotterdam, aan wie hij veel informatie doet toekomen, welke hij zelf heeft samengesteld, maar ook die hij nog had van zijn naamgenoot grootvader ds F.S. Hij belooft nog meer uit te zoeken en de Vereniging daarmee te verrijken, maar wordt helaas ziek en overlijdt op 21 juli 2001. Zijn broer Nico huwt met Judy Swabey, geboren te Buluwayo. Zij wonen in Zuid Afrika. Daar worden in Johannesburg een drietal dochters geboren. Van hen is verder niets meer bekend.

Van de jongste broer Huyb is slechts bekend, dat hij huwt met Tilly Jouvenaz. In Waalre wordt een tweetal kinderen geboren: dochter Marguèrite (1055) in 1962 en zoon **Erik (1056)** in 1964. Later wonen zij in Leende, waar Huyb op 31 december 2005 onverwacht in zijn 73e levensjaar overlijdt.

Nicolaas (1044), is architect, huwt in 1992 met Saskia van der Wijk. Zij is hoofd van een kinderdagverblijf. Er worden in dit gezin drie zonen geboren. **Tomas (1280)** en **Jeroen (1281)** in Delft en **Sijmen (1282)** in Moordrecht. Van dit gezin met een drietal stamhouders is verder niets meer bekend.

Jan Hein en Ingrid Haug met wie hij is gehuwd, zij is geboren in Kristiansund, vertrekken later naar Cairo in Egypte. In Den Haag wordt nog in 1997 hun eerste dochter geboren en in 1999, in Kristiansund, een tweede dochter. Verder is er van hen niets meer bekend.

Gijs Bert huwt met Hermine Hoogendijk. Zij wonen in Haarlem, waar voorzover bekend, een zoon en een dochter worden geboren.

Erik (1056) huwt met Marion van Eig. Tot 2002 wonen zij in Parijs, waar hun beide zoontjes **Maxiliaan (1300)** en **Tim Sebastiaan (1301)** zijn geboren.

Erik werkt hier als marketing manager voor het farmaceutisch bedrijf Organon en Marion heeft een baan bij het Franse telecommunicatie bedrijf Cirus. Zij hebben zich gemakkelijk aangepast aan het leven in Frankrijk. Het geboortekaartje van de jongste zoon wordt ook in het Frans opgesteld en het antwoord-apparaat wordt in vlekkeloos Frans door Marion ingesproken. Ze hebben een prachtig appartement aan de Boulevard Saint Michel.

Als zij in februari 2002 weer in Nederland terug komen vestigen ze zich in Arnhem. Een half jaar later moeten zij afscheid nemen van zoontje Tim, hij werd nog geen 4 jaar.

„Onze Superman is gevlogen”

Tim Sebastiaan Knipscheer
1 november 1998 13 augustus 2002

Er is gelegenheid tot afscheid nemen na telefonische afspraak.

Tim wordt begraven op zaterdag 17 augustus. Iedereen is welkom om 11 uur in "Residence Roosendael", waarna om 13 uur de begrafenis zal plaatsvinden op begraafplaats Heiderust, Lentsesteeg 21, Rheden. Na afloop is er gelegenheid tot condoleren.

**Kinderen zijn welkom
Liever geen rouwkleeding**

Marion, Erik en Max Knipscheer - van Eig
Piet en Thea van Eig - Vreeburg
Tilly Jouvenaz
Koen en Hetty van Eig - Romp
Marquèrite Knipscheer en Jules Rijnierse

Adres:
Julianalaan 52
6824 KG Arnhem
026-3637448

Op 2 april 2004 wordt in Arnhem nog een dochter geboren: Lotte Marguèrite (1302).

310 Frederik Samuel Knipscheer & Gertruida Diederika van der Linden

427	Wilhelmina Johanna	(II/12)(VII356/273HH)(Dv310)(LK)
G	* 06.05.1899 te Akersloot	NH
	+ 04.12.1989 te Zierikzee	
	oo 26.03.1923 te Zalt Bommel	
	Huybert van de Stadt	
	Houthandelaar	
	* 10.08.1898 te Zaandam	Prot.
	+ 02.01.1965 te Haamstede	
Er zijn 4 kinderen bekend:		
	Elisabeth	* 15.08.1924 te Rotterdam
	Huybert	* 26.11.1925 te Rotterdam
	Gertruida Diederika	* 16.04.1928 te Rotterdam
	Johan Herman	* 11.02.1932 te Rotterdam

428 **Nicolaas** (II/12)(VII357/274HH)(Zv310)(LK)
G Ingenieur
 * 30.12.1900 te Akersloot NH
 + 20.03.1957 te Utrecht
 oo 26.03.1938 te Semarang
 Leliana Gerarda Agatha van de Stadt
 * 08.04.1903 te Zaandam Remonstrant
 + 03.10.1993 te Velp
 Er zijn 4 kinderen bekend. (488-490/1)

488 **Frederik Samuel (Sam)** (II/13)(VIII361/274HH)(Zv428)(LK)
G * 26.05.1929 te Soerabaja
 + 21.07.2001 te Arnhem
 oo ? te ?
 Maud Ivonne Brugmans
 * 18.12.1930 te Amsterdam
 Er zijn 3 kinderen bekend (1044/46)

1044 **Nicolaas** (Zv488)(LK)
G Architect
 * 13.09.1959 te Arnhem
 oo 04.02.1992 te ?
 Saskia van der Wijk
 Hoofd kinderdagverblijf.
 * 01.11.1961 te ?
 Er zijn 3 kinderen bekend (1280/82)

1280 **Tomas** (Zv1044)(LK)
G * 04.08.1989 te Delft

1281 **Jeroen** (Zv1044)(LK)
G * 26.03.1992 te Delft

1282 **Sijmen** (Zv1044)(LK)
G * 01.06.1994 te Moordrecht

1045 **Jan Hein** (Zv488)(LK)
G * 31.03.1962 te Arnhem
 oo ? te ?
 Ingrid Haug
 * 01.10.1969 te Kristiansund
 Er zijn 2 kinderen bekend.(1283 en 1284)

1283 **Ida Maria** (Haug Knipscheer) (Dv1045)(LK)
G * 31.05.1997 te Den Haag

1284 **Nora** (Haug Knipscheer) (Dv1045)(LK)
G * 18.08.1999 te Kristiansund

1046 **Gijs Bert** (Zv488)(LK)
G * 01.07.1963 te Oosterbeek

oo ? te ?
 Hermine M. Hoogendijk
 * 07.08.1965 te Dordrecht

Er zijn 2 kinderen bekend. (1285 en 1286)

1285 **Job Timo** (Zv1046)(LK)
G * 18.07.1996 te Haarlem

1286 **Kaya Mette** (Dv1046)(LK)
G * 25.10.1998 te Haarlem

489 **Nicolaas** (II/13)(VIII362/274HH)(Zv428)(LK)
G * 16.01.1931 te Eindhoven

oo ? te ?
 Judy M. Swabey
 * 02.08.1938 te Buluwayo

Er zijn 3 kinderen bekend. (1047/49)

1047 **Karin Bridget** (Dv489)(LK)
G * 21.03.1964 te Johannesburg

oo ? te ?
 Douglas Brown
 * ?

Er is 1 zoon bekend.

1048 **Nicola Simone** (Dv489)(LK)
G * 14.10.1966 te Johannesburg

oo ? te ?
 Graham Nichols
 * ?

1049 **Susan Louise** (Dv489)(LK)
G * 01/05/1968 te Johannesburg

oo ? te ?
 Greg Salzwedel
 * 11.02.1968

Er is 1 zoon bekend:

1. Nicolaas Maarten * 16.11.1999

430 **Amalia Louisa Geertruida** (Maja) (II/12)(VII359/274HH)Dv310)(LK)
G * 06.09.1905 te Avenboon NH
 + 20.11.1980 te ?
 oo 05.03.1930 te Zaltbommel
 Jacobus Verkade
 Fabrikant
 * 29.03.1906 te Zaandam
 + ?

Er zijn 4 kinderen bekend:

Geertruida Diederika	*	25.04.1931 te Zaandam
Margaretha Maria	*	10.11.1932 te Zaandam
Jacobus	*	18.02.1935 te Zaandam
Zoon	*	?

Vervolg van blz. 352

DEN HOUT

De vijf zonen van Petrus (391)

Zie ook het boek, uitgegeven door: auteur Kees Knipscheer Chrz (621)

“De eeuw van de gebroeders Knipscheer op Den Hout”

476 Antonius Cornelius & Elizabeth Johanna Romme

In de jaren na zijn geboorte (* 1904) weet Anton nog niets van alle onrust die er heerst in de Lage Landen. Grote stakingen in de Amsterdamse havens, ontevredenheid over de lonen, landelijke spoorwegstakingen.

Maar wat weet men er van in het landelijke Noord Brabant. Anton zal misschien de klokken hebben horen luiden toen een prinsesje, Juliana, werd geboren. Hij zal als oudste zoon wellicht al vroeg zijn meegenomen in de arbeid op het land. En als 13 jarige jongen zal hij zeker de gevolgen van de 1^e wereldoorlog hebben ervaren. Ondanks dat ook in het zuiden het bonkaartensysteem in die tijd is ingevoerd, heeft men daar wat minder last van de voedselschaarste. Vele landarbeiders kunnen nog lange tijd zichzelf bedruipen met voeding. Anton maakt in zijn jonge jaren na afloop van de eerste wereldoorlog veel veranderingen mee. KVP winnaar met als Minister President Ruys de Beerenbrouck. Er komen dan betere tijden, betere communicatie hoewel dit onder de grote rivieren wat later doordringt.

Maar rond zijn huwelijk met Liesbeth in 1933 stijgt de spanning weer in het land. Het werk op het land gaat echter gewoon door. Van het privé leven van Anton is bij schrijver dezes niet veel bekend.

Het is pas 10 jaar later, als er in dit huwelijk op 26 oktober 1943 een zoon wordt geboren, **Petrus Hendricus Antonius Maria (600)**. Hij wordt slechts ruim 4 maanden oud. Vier jaar later wordt zoon Henk geboren, op 23 februari 1947: **(601) Hendricus Petrus Antonius Maria**. Hun 30-jarige huwelijksdag hebben zij niet meer mogen beleven. Vermoedelijk was Liesbeth al een tijdje ziek toen zij op 3 april 1963 is overleden.

Een half jaar later treedt Anton voor de tweede keer in het huwelijk met Hendrika Derksen, geboren in Rotterdam. Zij huwen op 30 november 1963 in Lamswaarde, in de kerk van zijn broer, pastoor Cornelius Knipscheer. Zij neemt uit haar eerste huwelijk twee kinderen mee.

Zij hebben net hun 25-jarig huwelijksdag niet meer mogen beleven. Anton overlijdt op 28 mei 1988.

Tien jaar later sterft Hendrika in haar 87^e levensjaar.

476 Antonius Cornelius & 1e Elizabeth Johanna Romme/ 2e Hendrika Johanna Maria Derksen

600	Petrus Hendricus Antonius Maria	(IV/13)(Zv476)
NB	* 26.10.1943 te Breda	
	+ 07.03.1944 te Breda	
601	Hendricus Petrus Antonius Maria (Henk)	(IV/13)(Zv476)
NB	* 23.02.1947 te Den Hout	

Verder niets bekend.

Vervolg van blz. 353.

477 Godefridus Joannes & Dimphena Adriana Maria Snoek

Govert wordt ruim een jaar na Anton geboren en leeft dus in diezelfde tijd. Hij huwt 8 dagen na zijn oudste broer op 25 oktober 1933 in Teteringen, waar Dimphena is geboren. Ook hun eerste kindje, een zoon **(602) Petrus Johannes Cornelius** overlijdt weer op zeer jonge leeftijd. Hij wordt slechts 10 dagen oud. Nog geen 10 maanden later wordt **(603) Petrus Johannes Maria Cornelius** geboren. Een gezonde baby, zal later blijken, evenals de kinderen, die hierna worden geboren:

In 1936 **(604) Johannes Aloysius Maria**, in 1939 **(605) Maria Louisa Petronella Lucia**, in 1942 **(606) Lambertus Johannes Maria**, in 1943 **(607) Antonius Godefridus Maria**, in 1944 **(608) Lucia Maria Catharina**, en dan 10 jaar later een laatste zoon **(609) Godefridus Petrus Maria**.

De twee dochters in dit gezin, treden beiden in het zelfde jaar in het huwelijk.

Lucia huwt op 15 januari 1969 in Den Hout met Walter Wagenmakers, geboren in Hank. Hij heeft daar een landbouw- en melkbedrijf. In de jaren 1969, 1971 en 1972 worden er in dit gezin een drietal kinderen geboren. Door een tragisch ongeluk in zijn bedrijf moet Walter op 19 juli 1975 zijn linkerarm geheel verliezen. Ondanks deze handicap gaat hij door met zijn bedrijf en voorzover bekend tot op de dag van vandaag (2008).

Ria huwt op 11 oktober 1969 in St. Willebrord, gem. Rucphen met de in Antwerpen geboren Jan Rycken. Beiden zijn maatschappelijk werker. Werkervaring heeft zij onder meer opgedaan bij Opvoedingsvoorlichting West Brabant en Maatschappelijk werk St. Willebrord. Al in 1967 is er met Ria een contact met het toenmalige voorlopige bestuur, dat op dat moment besluit tot heroprichting van de Genealogische Vereniging Knipscheer. In haar brief van 12 december 1967 wenst zij dit bestuur vanuit St Willebrord, waar zij op kamers woont, veel succes. In Roosendaal worden in de jaren 1970 en 1971 een tweetal kinderen geboren. In 1982 vindt echter een scheiding van dit huwelijk plaats. Als zij in december 1997 van deze Vereniging verneemt dat wederom na een stilte van ruim 20 jaar actie wordt ondernomen de Vereniging te doen laten herleven, onderschrijft zij deze actie wederom in haar brief van 8 januari 1998. Zij verwijst daarbij naar haar neef Piet in Steenberg, die na het overlijden van Heerom Cornelius veel van het familiearchief heeft overgenomen en daarbij ook contactpersoon in de Brabantse familie is geworden. Ria woont dan inmiddels in Ulvenhout.

Vanaf 1982 tot 1 augustus 1999 is zij directeur van de Stichting Woonruimte Breda. Zij wordt raadslid in het CDA team van Breda. Zij staat voor goed leefbaar en veilig wonen in Breda voor jong en oud. Zij vindt, dat Breda een goede, beheersbare en multiculturele stad moet zijn, met een optimaal jeugd- en gezinsbeleid.

In 2001 is zij vanuit de CDA fractie eerste woordvoerder in de commissie SAW (Sociale zaken, Arbeidsmarktbeleid en Welzijn) en lid van de commissie ROV (Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting).

Naast deze functie als raadslid in Breda is zij nog voorzitter van de beleidscommissie Provinciale vrouwenraad, lid van de commissie van toezicht van de Vrouwengevangenis Breda, lid van het Algemeen Bestuur van het Waterschap Mark en Weerij en lector in de RK kerk in Ulvenhout. Vanaf augustus 1999 is zij tevens lid van de K.V.O. (Katholieke Vrouwen Organisatie) in Ulvenhout.

Naast al deze activiteiten wandelt zij nog graag lange afstanden. In 2000 liep zij voor de 11^e keer de Nijmeegse vierdaagse.

Als dochter uit een boerengezin, staan landbouw, natuur en water centraal in haar leven. Met haar ruime bestuurservaring en kennis zet zij zich graag in voor het waterschap, actief ondersteund door vrouwenorganisaties.

Zij is een trouw lid van de Genealogische Vereniging Knipscheer en bezoekt

zo mogelijk alle familiedagen en meetings. Op 29 april 2007 kreeg Ria een Koninklijke onderscheiding, opgespeld door de Burgemeester van Breda.

In januari 2008 wordt zij tot voorzitter benoemd van de dorpsraad Ulvenhout.

(Ria 2005)

De oudste zoon **Piet (603)** gaat, evenals zijn heerom Cornelius, na zijn schoolopleidingen naar het seminarie, waarna hij op 11 juni 1960 tot priester wordt gewijd. Op 25 augustus 1960 wordt hij kapelaan in Sprundel, 4 jaar later kapelaan in Hoeven en nog eens vier jaar later kapelaan in Raamsdonksveer. In juni 1966 start hij een studie aan de sociale academie in Enschede en een jaar later neemt hij ontslag als priester.

Na deze studie wordt hij docent/stafmedewerker Katholieke leergangen. Als hij wijkverpleegster Ria Bekhuis uit Goor heeft leren kennen besluiten zij op 11 februari 1969 aldaar in het huwelijk te treden. Zij vestigen zich vermoedelijk in Almelo, waar na een jaar hun oudste zoon **(700) Godfried** wordt geboren. Twee jaar later volgt in Hengelo de geboorte van zoon **(701) Rogier**.

Later vestigen zij zich definitief in Malden. Ook zij zijn altijd trouw aanhanger gebleven van de Knipscheervereniging.

13 april 1970 werd geboren onze zoon

Godfried

Graag willen wij ook U laten weten dat wij erg blij zijn met hem

We hopen dat hij een gelukkige toekomst tegemoet mag gaan temidden van ons allen

Dat dit een toekomst is, waarin hij zal openstaan voor zijn medemens en waarin men hem zal accepteren zoals hij is, is de wens van zijn ouders

Piet en Ria Knipscheer - Bekhuis
Valeriusstraat 120, Almelo

Dat wordt weer bevestigd, zoals Ria dat deed, in een brief van december 1997, waarin hij het initiatief om de vereniging weer nieuw leven in te blazen, nog eens duidelijk onderschrijft. Ook daarna geeft hij ons regelmatig informatie over zijn kinderen en kleinkinderen. Zij bezoeken zo mogelijk alle Knipscheermeetings, welke daarna jaarlijks worden georganiseerd.

Helaas wordt Piet in mei 2007 ernstig ziek. Niet meer behandelbaar werd hem verteld. Een maand daarvoor was hij, nog zonder klachten, getuige van het opspelden van het lintje bij zijn zusje Ria.

Op 11 september 2007 overlijdt hij in zijn 73^e levensjaar. Bij hem thuis heeft de familie van hem afscheid kunnen nemen.

Zoon Godfried trekt zich terug in Nijmegen, waar hij staffunctionaris wordt van maatschappelijk werk aldaar. Later verplaatst hij zich naar Amersfoort. Hij is Drs Algemeen Literatuur/wetenschappen. Zoon Rogier studeert informatica. Hij leert Annemiek Neervoort, geboren in Kerkrade, kennen, waarmee hij op 9 april 1999 in Tegelen in het huwelijk treedt, waar zij zich ook vestigen.

Rogier is programmeur en Annemiek informatie analiste.

Voorzover bekend zijn er thans een tweetal stamhouders: **Sten (1159)**, geboren op 14 april 2003 en **Thom (1159/1)**, geboren op 24 februari 2005, beiden in Tegelen.

We gaan weer terug naar de volgende zoon van **Govert (477)**.

Jan Knipscheer (604) volgt zijn vader op in het bedrijf, hij wordt landbouwer, huwt op 21 november 1963 met Nel Bink en vestigen zich in Biddinghuizen, maar kort daarna vertrekken zij naar Dronten, waar hun dochter Goverdina (710) wordt geboren. Twee jaar later, op 16 oktober 1967 wordt, ook in Dronten, hun tweede dochter Petra (711) geboren. We zijn weer ruim 3 jaar verder als er een stamhouder bij komt, **Marcus Cornelius (712)**. Later verhuizen Jan en Nel naar Lelystad, waar een nieuw landbouwbedrijf wordt gestart. Van Goverdina weten we niet of zij inmiddels is gehuwd, maar dochter Petra huwt op 16 augustus 1991 met Marc Custers. Zij vestigen zich in Biddinghuizen, waar voorzover bekend een tweetal dochttertjes worden geboren.

Marcus gaat in april 1994 samenwonen met Karin Perdaems. Als vader Jan op een gegeven moment zijn bedrijf over doet aan zoon Marcus gaat hij met Nel weer terug naar Dronten en vestigen Marcus en Karin zich in het landbouwbedrijf in Lelystad, direct achter het vliegveld.

Marcus 712

Tijdens de Knipscheermeeting in 2004 is dit bedrijf per bus bezocht. Marcus heeft iedereen een duidelijke uitleg gegeven van alle werkzaamheden in dit bedrijf en alle materieel getoond.

De derde zoon van Govert is **Bertus (606)**. In plaats van zich met de landbouw te bemoeien, kiest hij geheel iets anders.. Hij gaat studeren voor de autotechniek.

In juli 1967 huwt hij met Ria Bossers uit Waspik. Zij vestigen zich in Den Hout aan het Eindsepad waar hij een garagebedrijf begint. Het wordt een dealerschap van de Ford.

In de komende jaren worden een drietal zonen geboren, stamhouders dus:

(720) Godefriedus Johannes Maria op 28 juli 1969, zij noemen hem Freddie.

(721) Johannes Adrianus Maria op 8 augustus 1971, zij noemen hem Arjan.

(722) Robbie Antonius Johannes op 14 maart 1975, hij wordt ook Robbie genoemd.

Van Freddie is weinig meer bekend. Arjan huwt in juni 1998 met Monique Rademakers, wonen direct bij het autobedrijf, waar twee kinderen bekend zijn: dochtertje Manon, geboren in 2000 en een stamhouder **Lambertus Petrus Johannes (1161)**, maar zij noemen hem Mike.

Robbie huwt in februari 2003 met Evelyn de Jong uit Hooge Zwaluwe. Zij vestigen zich in Wagenberg, waar een tweetal dochtertjes worden geboren; Emma en Iris.

De vierde zoon van Govert is **Antoon (607)**. Hij huwt in maart 1969 met Dina de Wit uit Oosteind en vestigen zich in Den Hout. In november 1969 wordt een tweeling geboren, 2 dochters; Rian en Dimphna. In 1970 en 1972 nog eens een tweetal dochters; Monique en Ingrid.

Rian huwt in mei 1990 met Marcel Cornelissen. In dit gezin zijn voorlopig twee zoontjes bekend.

Dimphna huwt in juni 1992 met Arjan Weterings. In dit gezin zijn voorlopig drie zoontjes bekend.

Monique huwt in februari 1992 met Arthur Huybrechts. In dit gezin zijn thans ook drie kinderen bekend. Ingrid huwt ten slotte in september 1993. In dit gezin zijn thans vier kinderen bekend.

Antoon en Dina zijn dus voorlopig al 12 kleinkinderen rijk. (2008)

De jongste zoon van Govert is **Frits (609)**. Hij huwt op 23 mei 1978 in Haaren met Hendrina Heuvelmans. Respectievelijk worden in 1982 en 1984 een tweetal stamhouders geboren:

Ronald (734) en Edwin (735). Frits en Hendrina wonen later in Den Hout aan de Houtseheugel.

477 Godefridus Joannes & Dimphena Adriana Maria Snoek

602 NB	Petrus Johannes Cornelius * 08.10.1934 te Den Hout + 18.10.1934 te Den Hout	(IV/13)(Zv477)
603 NB	Petrus Johannes Maria Cornelius (Piet) Docent/stafmedewerker Kath. leergangen * 29.07.1935 te Den Hout + 11.09.2007 te Malden oo 11.02.1969 te Goor Johanna Maria Bekhuis (Ria) wijkverpleegster * 15.05.1936 te Goor	(IV/13)(Zv477)(LK) RK

Laatst bekende adres: Rijksweg 29 te Malden.
Er zijn 2 kinderen bekend. (700 en 701)

700 NB	Godfried Staffunctionaris Maatschappelijke werk Nijmegen. * 13.04.1970 te Almelo	(IV/14)(LK)(Zv603)
-----------	---	--------------------

Hij is Drs Alg. Literatuur/wetenschappen.
Laatst bekende adres: Sint Janskerkhof 35 te Amersfoort

701 **Rogier** (IV/14)(LK)(Zv603)
NB Programmeur
 * 12.05.1972 te Hengelo

oo 09.04.1999 te Tegelen
 Annemiek Neervoort
 Informatie analiste

* 12.02.1977 te Kerkrade

Laatst bekende adres: Wambacherhof 34 te Tegelen.
 Er zijn twee kinderen bekend (1159 en 1159/1)

1159 **Sten** (Zv701)(LK)
NB * 14.04.2003 te Tegelen

1159/1 **Thom** (Zv701)(LK)
NB * 24.02.2005 te Tegelen

604 **Johannes Aloysius Maria** (Jan) (IV/13)(Zv477)(LK)
NB Landbouwer
 * 23.08.1936 te Den Hout

oo 21.11.1963 te Drunen
 Petronella Maria Theresia Bink (Nell)
 * 02.01.1938 te Oosteind

Wonen eerst in Biddinghuizen, Dronten en later
 Eendenweg 16, 8218 NC Lelystad.
 Er zijn 3 kinderen bekend. (710-712)

710 **Goverdina Petronella Maria** (IV/14)(Dv604)
NB * 15.10.1965 te Dronten

Verder niets bekend.

711 **Petronella Jozepha Maria**(Petra) (IV/14)(Dv604)(LK)
NB * 16.10.1967 te Dronten
 oo 16.08.1991 te ?
 Marc Custers
 * 12.08.1964 te ?

Laatst bekende adres in Biddinghuizen, Wandeling 3.
 Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Iris * ?
2. Ellen * ?

712 **Marcus Cornelius** (Marc) (IV/14)(Zv604)(LK)
NB * 26.11.1970 te Dronten

ss 01.04.1994 te ?
 Karin Perdaems
 * 01.07.1970

605 **Maria Louisa Petronella Lucia** (Ria) (IV/13)(Dv477)
NB Maatschappelijk werkster.
 * 26.07.1939 te Den Hout
 oo 11.10.1969 te Rucphen (St.Willebrord)
 Jan Jozef Frans Rycken
 Maatschappelijk werker.
 * 22.06.1945 te Antwerpen
 o/o in 1982

Laatst bekende adres: Dorpstraat 8, 4851 CM Ulvenhout.

Er zijn 2 kinderen:

1. Mieke * 09.07.1970 te Roosendaal
2. Joris * 27.07.1971 te Roosendaal

606 **Lambertus Johannes Maria** (Bertus) (IV/13)(Zv477)
NB Garagehouder
 * 09.04.1942 te Den Hout
 + 03.11.2008 te Geertruidenberg
 oo 15.07.1967 te Oosteind
 Maria Antonia Johanna Babtista Bossers (Ria)
 * 17.02.1942 te Waspik

Bertus was lid van het kerkbestuur.

Laatst bekende adres: Eindsepad 12, 4911 AR Den Hout

Er zijn 3 kinderen bekend. (720-722)

720 **Godefriedus Johannes Maria** (Freddie) (IV/14)(Zv606)(LK)
NB * 28.07.1969 te Breda

Verder niets bekend.

721 **Johannes Adrianus Maria** (Arjan) (IV/14)(Zv606)(LK)
NB * 08.08.1971 te Den Hout
 oo 05.06.1998 te ?
 Monique Rademakers
 * 05.12.1972

Laatst bekende adres; Eindsepad 9, Den Hout

Er zijn 2 kinderen bekend (1160/1)

1160 **Manon** (Dv721)(LK)
NB * 08.11.2000 te Den Hout

1161 **Lambertus Petrus Johannes** (Mike) (Zv721)(LK)
NB * 15.05.2003 te Den Hout

722 **Robbie Antonius Johannes** (IV/14)(Zv606)
NB * 14.03.1975 te Den Hout
 oo 21.02.2003 te Hooze Zwaluwe
 Wilhelmina Catharina de Jong(Evelyn)
 * 20.04.1976 te Hooze Zwaluwe

Laatst bekende adres: Elsakker 11 te Wagenberg
 Er zijn 2 dochters bekend (1165/6)

1165 **Emma Annabel Johanna** (Dv722)(LK)
NB * 12.02.2005 te Wagenberg

1166 **Iris Roos Wilhelmina** (Dv722)(LK)
NB * 27.07.2007 te Wagenberg

607 **Antonius Godefridus Maria** (Antoon) (IV/13)(Zv477)
NB * 12.07.1943 te Den Hout
 oo 15.03.1969 te Oosteind
 Goverdina Francisca Josepha de Wit
 * 17.03.1945 te Oosteind

Laatst bekende adres: Klaverpolderweg 2, Moerdijk.
 Er zijn 4 kinderen bekend. (730-733)

730 **Maria Dimphna Christina** (Rian) (IV/14)(Dv607)(LK)
NB * 22.11.1969 te Den Hout
 oo 04.05.1990 te ?
 Marcel Cornelissen
 * 01.08.1966 te ?

Er zijn 2 kinderen bekend: René * 29.04.1993
 André* 23.11.1994

731 **Dimphna Maria Antonia** (IV/14)(Dv607)(LK)
NB * 22.11.1969 te Den Hout
 oo 12.06.1992 te ?
 Arjan Weterings
 * 09.10.1968 te ?

Er zijn 3 kinderen bekend: Bart * 28.06.1996
 Rob * 21.07.1998
 Stef * 26.06.2000

732 **Monique Adriana Maria** (IV/14)(Dv607)(LK)
NB * 06.12.1970 te Den Hout
 oo 07.02.1992 te ?
 Arthur Huybregts
 * 20.11.1968

Er zijn 3 kinderen bekend:

Tamar	*	19.02.1994
Devin	*	13.03.1996
Ramon	*	09.12.1998

733 **Ingrid Lucia Maria** (IV/14)(Dv607)(LK)
NB * 06.12.1972 te Den Hout
 oo 23.09.1993 te ?
 Marc Havermans
 * 10.06.1966 te ?

Er zijn 4 kinderen bekend:

Joyce	*	10.07.1995
Demi	*	27.04.1997
Stephan	*	17.02.1999
Sabine	*	04.08.2000

608 **Lucia Maria Catharina** (IV/13)(Dv477)
NB * 18.09.1944 te Den Hout
 oo 15.01.1969 te Den Hout
 Waltherus Johannes Josephus Wagenmakers
 Landbouw en melkbedrijf
 * 01.03.1944 te Hank

Er zijn drie kinderen bekend:

1. Adrianus Godefridus Antonius * 07.11.1969
2. Godefridus Johannes * 14.02.1971
woont Peerenboom 32 !
3. Dimphna Amarentia Antonia * 30.01.1972

609 **Godefridus Petrus Maria** (Frits) (IV/13)(Zv477)
NB * 08.06.1954 te Breda
 oo 23.05.1978 te Haaren
 Hendrina Mantina Huberta Maria Heuvelmans
 * 19.09.1955 te Haaren

Laatst bekende adres: Houtseheuvel 32A, 4911 AW Den Hout
 Er zijn 2 kinderen bekend (734,735)

734 **Ronald** (Zv609)(LK)
NB * 25.05.1982

Verder is niets bekend.

735 **Edwin**
NB * 27.07.1984

(Zv609)(LK)

Verder is niets bekend.

Vervolg van blz. 353

DEN HOUT

(478) Cornelius Jozef Knipscheer (Kees)

Kees wordt geboren in de tijd van Ot en Sien en het door Hoogeveen gecreëerde leesplankje. Onderwijzer Jan Lighthart brengt dan nogal wat veranderingen in het onderwijs. Het is 17 augustus 1906, wanneer op de Knipscheerboerderij in Den Hout de eerste geluidjes waarneembaar zijn van het negende kindje in het gezin van Petrus en Petronella. Het is een zoon en ze zullen hem Kees noemen. De naam Cornelius wordt veel gebruikt onder de Brabantse Knipscheren, maar ook elders in Brabant. Een volksnaam van de Heilige Cornelius, de 21^e Paus van de Katholieke Kerk, in het Brabantse is "Sint Knillis". Hij wordt aangeropen als de beschermheilige van de boeren en het rundvee.

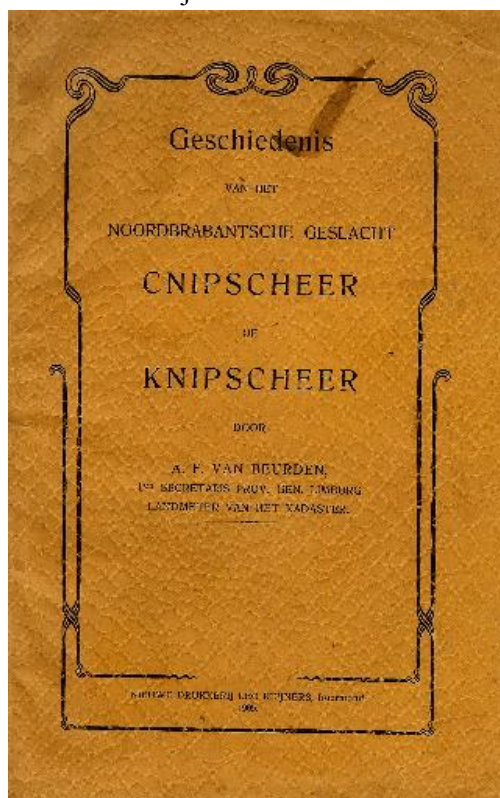
Kees groeit op in een gezin met zes oudere zusjes en twee nog jonge broertjes. Zijn moeder draagt nog als één der laatste de mooie Brabantse Muts, met daarbij de toepasselijke Brabantse boerendracht.

Kees is 4 jaar oud, in 1910, als er brand uitbreekt op de boerderij. Vermoedelijk door kinderen met vuur gespeeld. Ook de naast liggende boerderij raakt in vlam en beide boerderijen, met rieten daken, branden geheel af. Weinig kan nog maar worden gered. Voorlopig wordt het gezin elders ondergebracht, maar binnen een jaar begint men met het bouwen van een geheel nieuwe boerderij.

Kees groeit daarna op in deze geheel gemoderniseerde boerderij. Als eerste in Den Hout volledig met elektrische verlichting in het gehele huis en de stallen. Zijn lager onderwijs geniet hij bij Instituut St. Marie te Huybergen. Als jongen van 11 jaar weet hij, dat zijn ouders een boekje bezaten, dat handelde over het geslacht Knipscheer, geschreven door een zekere A.F. van Beurden, uitgegeven in 1905. Echter met de brand van het huis van zijn ouders was ook het boekje verloren !!

Na het lager onderwijs gaat hij door op het 'Klein Seminarie Ypelaer' te Ginneken voor het middelbaar onderwijs. Hij merkt weinig van de toenemende onrust en werkloosheid in de Lage Landen. Ook de voedselschaarste ontgaat hem. In de landbouw in het zuiden heeft men weinig problemen. De KVP wint en dat zijn goede berichten in het zuiden waar iedereen voornamelijk katholiek is, ook bij de Knipscheren. Als jongen van 15 jaar droomt hij van een mogelijkheid om eens alle Knipscheren bij elkaar te hebben op een grote bijeenkomst. Hij wil alles weten over zijn familie, misschien wel met de gedachte een nieuw boekje te gaan schrijven, denkende aan het verloren boekje. Dan verneemt hij eens van zijn zus Maria, onderwijzeres, dat er toch ergens nog zo'n boekje moet zijn en dus gaat hij nieuwsgierig op zoek. En ja hoor, in 1925 krijgt hij het eindelijk in zijn bezit.

Een boekje genaamd "Het Noord Brabantsche Geslacht Cnipscheer of Knipscheer", geschreven door archivaris A.F. van Beurden, uitgegeven in 1905 in opdracht van Constant Knipscheer. We zijn nu 20 jaar verder en Kees is nu 19 jaar en gaat direct aan het onderzoeken. Hij begint met het doorzoeken van de doop- en trouwboeken in de kerk van Den Hout.

Daarna gaat hij naar het Rijksarchief in 's-Hertogenbosch. Voor iedereen gratis ter inzage. Keizer Napoleon heeft de kerkelijke boeken van vóór de Burgerlijke stand laten bijeenbrengen in de Rijksarchieven. Kees zit nog in "De Ypelaar" in Ginneken en van daaruit onderneemt hij al zijn onderzoekingen. Hij besteedt zowat al z'n zakgeld voor de postzegels van 10c voor de brieven aan verschillende naamgenoten en archivariissen. Als hij nog in datzelfde jaar in 's-Hertogenbosch boekhandelaar Martin Knipscheer ontdekt en daarna ook in correspondentie komt met diens broer Johan, kolonel paardenarts in Den Haag, begrijpt hij dat er niet alleen Brabantse Knipscheren bestaan. Ook nog in dat zelfde jaar komt hij in correspondentie met Ds. Frederik S. Knipscheer. Met hem verricht hij veel onderzoek in kerkelijke doop-, trouw- en begrafenisregisters. In hem ontdekt hij een zeer deskundige werker in archiefzaken en van hem ontvangt hij dan ook veel informatie uit de tak van Frederik, waarvan blijkt dat hij uit een schippersfamilie voortkomt.

Van een apotheker van Loon in Breda verneemt Kees, dat hij een collega kent in Amsterdam met de naam Knipscheer, en zo komt hij in contact met een apotheker, Dr. Hermanus M. Knipscheer, die ook veel onderzoekwerk doet onder de Amsterdamse Knipscheren. Van hem hoort en krijgt hij veel informatie over een orgelbouwertak in Amsterdam. Er worden onderling vele namen en adressen uitgewisseld en daardoor wordt er, terwijl hij nog maar een 19-jarige student is ook veel correspondentie gevoerd tussen hem en Herman. Zijn studie in Ginneken gaat gewoon door, maar hij weet alle vrij tijd te benutten om op de fiets naar gemeente- en rijksarchieven te rijden om naar Knipscheren te speuren. Hele vakantiedagen leest hij in oude doop- en trouwboeken, zoekt in kerken en op kerkhoven naar grafzerken. In het voorjaar van 1926 beginnen voor hem de examens en schrijft hij aan Herman in Amsterdam, dat hij plannen heeft om in augustus eens naar Amsterdam te komen om hem te komen bezoeken. Ook heeft hij inmiddels een briefwisseling met Henri in Laren, een neef van Herman. Hij weet iets over een familiewapen waardoor Kees weer in actie komt of er wellicht familieleden van adel in onze familie voorkomen en hij zich ook wat in de heraldiek moet gaan verdiepen.

Via Martin in 's-Hertogenbosch komt hij in de archieven van Bemmel terecht en ontdekt daar de stamvader Friedrich Wilhelm, geboren in Emmerich. En dat alles doet Kees op de fiets. En Herman ontdekt in de Bilt een Duitse dienstbode, ene Anna Knippscheer. Ook daar fietst hij nog maar even langs en zo komt hij in contact met de vader van Anne, Friedrich Heinrich Knippscheer en diens broer Wilhelm in Mülheim. Men spreekt nogal over vele Knipscheren in het Rheinlandgebied. En dan schrijft hij naar Herman in Amsterdam: *"Dat kan nogal wat worden"* En heel optimistisch schrijft hij daarna nog eens aan Herman: *"Zou het jaar 1927 ge voor U zoo wenschelijke oplossing komen, omtrent de verbinding van Uw lijst en die van het boekje? We zullen het hopen en daarbij ook proberen om al wat we kunnen er aan te helpen. Door deze verbinding zou de algemeene lijst een mooie vermeerdering hebben, ja, hij wordt er door verdubbeld. Kortom als Uw lijst er bij is, is bijna heel de Knipscheerfamilie van Nederland Vereenigd ! We zullen Hopen !!"* Ook begint hij nu twijfels te krijgen over de inhoud van het boekje van Van Beurden. Die heeft zich beperkt tot maar een kleine kring Brabantse Knipscheren, waar zelfs dan nog een aantal onjuistheden in zitten.

Ook nog in 1926, in de zomervakantie, gaat hij op de fiets naar Hoek van Holland, daar ontmoet hij Johan Hendrik Knipscheer, de kapper in de Rietdijkstraat. Ook met deze Johan komt er een correspondentie op gang en noteert Kees een losstaande Knipscheertak in zijn boekje. Hij komt hier in een geheel Gereformeerde familie, hetgeen moeilijk zal zijn daarmee een koppeling te vinden naar de andere takken. Als eerste denkt hij dan aan de tak van Ds Frederik Knipscheer in Zalt Bommel. De overtuiging, dat Herman in Amsterdam een verre neef van hem zou zijn ebt bij hem weg, nu hij met zoveel verschillende Knipscheertakken te maken heeft. Hij zal zijn brieven voorlopig ook maar niet meer aankondigen met *"Zeer geachte Neef"*, maar met *"Zeer geachte Vriend"* of zelfs met *"Zeer geachte Heer"*. Eind augustus fietst hij naar Herman in Amsterdam. Daar ontmoet hij nog meer naamgenoten. Uit de stukken van Herman blijkt nu dat de voorouders uit Dordrecht komen en nog verder uit Culemborg. Zijn twijfels om tot één geheel te komen worden hier steeds meer bevestigd. Het maakt het geheel nog moeilijker als ze de nog zwakkere berichten uit Duitsland lezen. De Knippscheers in het Mülheimgebied zeggen beslist niet geparenteerd te zijn met de Knipscheers in het Ruhrortgebied en evenmin van de Nederlandse Knipscheers af te weten. In Amsterdam ontmoet hij o.a. ook Jos Knipscheer, de sigarenhandelaar.

Jos doet op zijn kosten heel veel onderzoekwerk in het bevolkingsregister van Amsterdam waarmee hij zo goed als de gehele Amsterdamse tak en diens afkomst op papier krijgt.

De studie in Ginneken is weer begonnen en het corresponderen, hoewel hij daarmee getrouw doorgaat, komt nu wel wat in de verdrinking. Ook het onderzoekwerk blijft steeds langer liggen. Hij ziet weer uit naar de volgende vakantie en verheugt zich op een bezoek van de hele apothekersfamilie in Den Hout. Zij zullen logeren in Oosterhout en Kees maakt goede afspraken voor enkele ontmoetingen in Den Hout. Hij maakt, evenals zijn moeder, in die zelfde tijd ook nog een bedevaarttocht naar Lourdes in Zuid Frankrijk. Ook de contacten met Duitsland gaan nog steeds door. Dat wordt zelfs beloond met een tweetal nieuwe ontdekkingen. Een nieuwe Knipscheervonds en de ontdekking van een familie **Knipscher**. Beide in het Ruhrgebied. Dat wordt dus weer brieven schrijven en zo komt hij nog vóór de voortgang van zijn studie in contact met Max Knipscher in Krefeld, waarmee een korte, maar omvangrijke briefwisseling op gang komt.

Na deze zomervakantie in 1927 komt er voor Kees een zwaardere studietijd. Hij gaat het hogere onderwijs volgen aan het Groot Seminarie "Bovendonk" in Hoeven. Het wordt moeilijker voor hem om zich tevens in te spannen voor de Genealogie van de Knipscheren. Het worden ook onrustige jaren. Sterke heersers als Hitler en Stalin komen ons steeds dichterbij. Heel Europa, en ook de rest van de wereld, staat voor miljoenen in de schuld bij Amerika. In oktober 1929 is de beursval het begin van een crisistijd in ons land. In 1930 schrijft Kees vanuit Hoeven nog aan zijn vrienden over de plaag van de algemene en allesomvattende landbouwcrisis, waar zijn ouders nu in zitten. Hij bevestigt tevens nog eens, dat hij zich voor de komende drie jaar geheel zal terugtrekken van de Genealogie van de Knipscheren. Hij wijdt zich nu geheel aan zijn studie en trekt zich helemaal terug om zich niet te laten verleiden om zich alsnog in problemen te moeten verdiepen, die buiten zijn studie liggen. Hij heeft nu één doel: het priesterschap.

Op 10 juni 1933 is het zover. Hij wordt in Hoeven door de Bisschop van Breda, Mgr. Hopmans, tot priester gewijd. Hij is dan 26 jaar. Zijn eerste woonplaats als kapelaan is vanaf 23 augustus 1933 Sluis in Zeeuws Vlaanderen. Deze eerste werkkring levert hem veel werk op, terwijl ook de studie nog door gaat. Het wordt wat rustiger voor hem, als hij op 30 maart 1937 als kapelaan in Fijnaart wordt geplaatst. Aan het einde van dat jaar pakt hij alle Knipscheer informatie weer op en gaat hij e.e.a. reorganiseren. Van zijn vader verneemt hij, dat Herman uit Amsterdam naar zijn adres heeft gevraagd. Voornamelijk omdat Max Knipscher uit Krefeld maar geen contact meer met hem kreeg. Hij is ook het boekje van "van Beurden" kwijt. Uitgeleend, maar hij weet niet meer aan wie. Iedereen gevraagd, maar niemand heeft het. Van Max verneemt hij, dat er in de afgelopen jaren zeer veel onderzoek is gedaan en dat hij veel aanhang heeft gekregen. Er is een teken dat er kans is op een verbinding met de tak van Herman. Op 25 januari 1938 klimt hij weer in de pen, althans, het is een schrijfmachine geworden, en schrijft hij naar Herman uitvoerig over de laatste jaren en de contacten welke hij onlangs al weer heeft gehad. Hij weet hem ook te vertellen, dat Max op 9 januari 1938 een bijeenkomst heeft georganiseerd van 60 Knipscheren, uit 13 plaatsen. In het najaar heeft hij het plan om nog een bijeenkomst te houden waarbij de wens van Max is om daar ook Nederlanders bij uit te nodigen. "*Dat lijkt me heel interessant*" schrijft Kees aan Herman, "*de samenwerking zou er allicht veel beter om worden.*" Echter hij wil eerst hier het vuurtje weer wat laten opvlammen en weer wat meer contacten leggen. Nu er in Duitsland zo hard aan de Genealogie wordt gewerkt, zij het dan grotendeels om andere redenen, krijgt hij alle lust om een flinke stoot mee te geven naar de gehele oplossing van het oude probleem: **De band!** Hij streeft er naar om in augustus met een aantal Knipscheren bij elkaar te komen. In Duitsland is men hem toch nog even voor met het organiseren van een familiebijeenkomst. Deze dag wordt vastgesteld op 18 september 1938 en Kees is daarvoor uitgenodigd met nog een aantal Nederlanders. Hij houdt in deze bijeenkomst een uitgebreide lezing over hoe hij is begonnen met de onderzoekingen en wat hij tot op heden heeft bereikt. Hij geeft een verklaring over de vele verschillende schrijfwijzen van onze naam Knipscheer. Hij ontdekte zelf in diverse geboorte- en huwelijksregisters in kerken, dat een naam steeds weer verkeerd wordt overgenomen. Ook staat hij even stil bij het feit of we tot één grote Knipscheerfamilie kunnen komen. Hij spreekt er zijn twijfels over uit of er ooit een koppeling zal worden gevonden tussen de opgezette tak van "van Beurden" uit Noord Brabant en de Noord Nederlandse naamgenoten. Hij noemt daarbij een drietal moeilijkheden:

“Erstens: Alle meine Vorfahren zu Den Hout bis 1565 sind Katholischer Religion; und die Vorfahren des Herrn Dr. Hermanus Knipscheer sind Protestantischer Religion;
 zweitens: Im Stammbaum der Herrn Dr. Hermanus Knipscheer finden wir bis 1600 immer den Namen Hermanus und in den Stammbaum meiner Vorfahren zu Den Hout niemals;
 drittens: die Knipscheer zu Den Hout sind immer Landwirte und die ältesten Knipscheer des anderen stammes sind am wenigsten vielfach Schiffer“.

Hij erkent in zijn lezing, dat zoals Max Knipscher driftig in Nederland aan het zoeken is naar de herkomst, zo zijn wij in Duitsland aan het zoeken naar de herkomst. Op dit moment hebben wij één grote op zichzelf staande Knipscheerstam met een vermoedelijke stamvader in Duitsland. Daarnaast nog een tweetal kleine stammen. Hij eindigt zijn toespraak met de hoop, dat we alle Duitse en Nederlandse Knipscheren nog eens in één grote stamboom kunnen samenbrengen.

Niet lang na deze Knipscheermeeting, waar een kleine 200 Knipscheren en aanverwanten aanwezig waren, schrijft hij op 30 september heel verontrustend aan Herman over de vrijmoedigheid van Hitler over de wijze waarop het gebied hém zou moeten worden en de ellende die hij hiermee over de wereld zal storten. Hij moest even zijn hart luchten en begint maar snel een nieuw vel te schrijven, niet meer over de politiek.

“Zeer Geachte Vrienden, Het doet me genoegen, dat u allen werkelijk gezellige dagen hebt gehad in Mülheim. Voor mij was het veel meer. Vergeet niet, als veertien-jarige jongen hield het mij reeds bezig. Toen ik vijftien was, droomde ik al van de mogelijkheid om alle Knipscheer's bij elkaar te hebben op een grote bijeenkomst. Het popelde in m'n binnenste, toen ik daar al die Knipscheren bij elkaar zag zitten. Door dat feit alleen had ik reeds zo'n gelukkige dag. En de ontelbare uren, die ik met zoeken en snuffelen heb doorgebracht, werden door het feit der bijeenkomst al beloond. Als jongen besteedde ik practisch zowat al m'n zakgeld – het waren postzegels van 10 ct voor een brief – aan correspondentie met verschillende naamgenoten en archivarissen. Hele vacantedagen las ik in oude doop- en trouwboeken. Zocht kerken en kerkhoven af naar grafzerken enz. Fietste naar Hilversum, Laren, Rotterdam, Schiedam, Amsterdam enz. om persoonlijk contact te maken enz. enz. Die Zondag naar Mülheim was voor mij natuurlijk zeer moeilijk. Het gelukte me hier in Fijnaart een plaatsvervanger te stellen, daarbij nog om m'n neef mee te krijgen, en zo toog ik opgetogen naar onze Familientag. Het werd voor mij een vrij duur gebeuren, maar u zult uit deze geschiedenis begrijpen, dat ik daar moest zijn. enz

Ondanks de onprettige politieke berichten toch erg positief over deze “Sippentag in Mülheim”. Hij schrijft nog verder, dat hij zich onlangs een kleine Gazelle motorfiets heeft aangeschaft en daarmee tijdens een paar vrije dagen nog even vlug langs Rotterdam en Amsterdam is getuft. Hij deed daar nog enkele waardevolle vondsten in de beide gemeentearchieven. Jammer is, dat hij in Amsterdam voor dit onderzoek moest betalen, terwijl alle andere gemeente- en rijksarchieven gratis zijn. Zo gaat hij ook nog even naar Nijmegen en nog meer plaatsen, waar hij in gemeente- en rijksarchieven gaat zoeken.

Hij is nu actiever dan ooit. Brengt perfectionisme in zijn systeem. Niets mag meer ontbreken. Met zo'n 60 km per uur is hij vlug een stukje weg en zo besteedt hij al z'n vrije tijd om te blijven zoeken.

Er worden zoveel mogelijk Duitse adressen verzameld. Ds. Frederik S. Knipscheer is inmiddels verhuisd naar Bloemendaal, maar niets weerhoudt hem om toch regelmatig de contacten te onderhouden met zowel Amsterdam als Bloemendaal, waar naast zijn onderzoektochten voor hem het meeste werk wordt verricht.

Er wordt een congres voorbereid samen met Albert H.Th., die zich heeft ingezet voor het vooraankondigen aan alle Knipscheren Een voorlopige stamboom zal dan door Cornelius (Kees) worden gepresenteerd van 75 cm hoog en 7 meter breed. Daarop staat dan alles van de Nederlandse Knipscheren, 470 namen. Hij geeft ieder een nummer met verwijzing naar de vader. De grote Duitse tak zal hij daarin wel aangeven, maar er uit laten. Hij zal daarbij een boekje presenteren, waarin deze 470 namen worden vermeld, genaamd:

“De vier Knipscheerfamilies in Nederland sedert 1550”

Er worden afspraken gemaakt hoe men zich zal gaan presenteren. Herman zal de financiën voor zijn rekening nemen en Henri (A.H.Th.) Knipscheer (voormalig administrateur in N.O.Indië) het secretariaat.

Een broer van Henri, Willy (A.W.Knipscheer) ook al heel lang zeer geïnteresseerd in de Knipscheergenealogie, zal als voorzitter optreden. Het is alom bekend, dat Willy lid is van de N.S.B., maar mede gezien de ook zeer goede contacten met de Duitse naamgenoten ziet Kees in beginsel totaal geen probleem hem in het bestuur te hebben.

De bijeenkomst wordt gepland op zondag 15 januari 1939.

In november worden de officiële uitnodigingen verzonden waarop al direct vele reacties uit de protestante kringen, dat zij op zondag aan een dergelijke bijeenkomst niet wensen deel te nemen, maar met het verzoek, vanwege toch wel de interesse, om deze dag alsnog te verzetten.

De datum wordt echter niet meer gewijzigd, maar er wordt besloten om op zo kort mogelijke termijn een volgende bijeenkomst te houden en dan niet op een zondag. Bij het lezen van de officiële uitnodiging heeft Corn. J. toch nog een probleem met het feit, dat de zoon van de voorzitter, Huybrecht, in het programma staat vermeld met het onderwerp: "De betekenis van de Sippe". Hij klimt in de pen en schrijft direct openhartig aan de voorzitter, dat hij open kaart wil spelen om onaangenaamheden te voorkomen. Hij vindt dat we voorzichtig moeten zijn om over zo'n teer punt te spreken. Daarmee kan ineens alles worden stuk geslagen, dat we aan onderling verband door correspondentie enz. hebben verkregen. Hij laat hem weten, dat hij bekend is met zijn mening ten opzichte van bepaalde groepen personen – met name de Joden – en dat hij daarmee al vrij veel weet over zijn mening omtrent ras en dergelijk. Hij verwijst daarbij naar de familiedag in Duitsland, dat het z'n grootste voldoening was, dat daar dergelijke dingen niet ter sprake zijn gekomen. Hij verwerpt de spreekbeurt van zijn zoon niet, maar er kan ook op een andere manier worden gesproken over verwantschap e.d. Ook schrijft hij aan broer Henri (A.H.Th.), dat hij van zijn neefje, een jong student Nationaal-Socialist, niet veel goeds verwacht. Als het bij ons ook maar even de verkeerde kant op gaat, dan zal ik onder protest de zaal verlaten met medeneming van al m'n gegevens. Het is voor mij een enorme teleurstelling dat hij het woord "Sippe" gebruikt. Ik wens absoluut geen kopie te worden van de Duitse Nazi's en wens er ook niets over te horen, aldus Corn.J aan Henri.

Hij vindt het eigenlijk toch wel verontrustend, dat een belangrijk deel van het bestuur zo dicht bij elkaar zit. Hij doelt er eigenlijk op, dat het niet wenselijk is, dat we twee broers in het bestuur hebben, waarvan er één, een NSB-er, als voorzitter gaat optreden. Ook dit schrijft hij openhartig aan Henri, de voorlopige secretaris, die hij eigenlijk liever als voorzitter zou hebben. Als hij met nieuwjaar in 1939 een brief krijgt van Huybrecht, dan blijkt, dat hij dat van de "Sippe" verkeerd heeft begrepen. Huybrecht maakt hem duidelijk dat hij het zal hebben over de "Sibbe" en dat is heel wat anders. Hij maakt dan uiteraard z'n excuses, maar wel met het kunnen opbrengen van het begrip, dat hij zo reageerde om alles in het juiste spoor te houden.

En zo zijn er op die zondag, 15 januari 1939 49 deelnemers aanwezig in "De Dietsche Taveerne" in Utrecht. Evenals in Duitsland houdt kapelaan Cornelius J. Knipscheer (Kees) ook hier weer een uitgebreid betoog. Uiteraard weer een stukje geschiedenis, maar ook over de schrijfwijze van de naam Knipscheer. Rond 1680 werd deze naam Cnipscheer nog met een C geschreven. In de oude

Wappen des Govert Jansen Knipscheer zu Den Hout in Südholland aus dem Jahre 1697

doop- en trouwboeken heeft hij vele beschrijvingen gevonden zoals bijvoorbeeld: Knipschaer, Knipschaar, Knijpscheer, Knijpsaer, Kniphuyzen, Knepscheer, Kniepsier, Knibscheer en Knippscheer.

In Duitsland bestaan er gehele takken waar men de naam heeft verduitsd en dat zo is gebleven.

Zo ook vertelt hij iets over de betekenis en de woordafleiding van onze naam. Hij zegt eerlijk, dat daarover weinig bekend is, maar er wel aanknopingspunten zijn. Het kan in ieder geval met een schaar te maken hebben. In het Brabantse dialect spreekt men niet van een schaar, maar van een "scheer"! In die tijd bestond er veel lakenhandel. Het ellengoed werd met een schaar van de rollen geknipt en zo'n handelaar hing een schaar als uithangbord aan zijn huis en werd dan Knipschaar genoemd, of op z'n Brabants "Knipscheer". Zo vertelt hij ook nog iets over het wapen, dat

eigenlijk afkomstig is van de familie Suermont en een ander wapen, dat in het gemeentemuseum van Nijmegen aan een drinkhoorn hangt. Een wapen van Pieter Knipscheer, lid van een schippergilde. We vinden hierin geen eenheid en zullen moeten afwachten wat het verdere onderzoek op dit punt nog aan het licht zal brengen. Dan geeft hij een uitgebreide uitleg over de gevonden vier Nederlandse Knipscheerfamilies. De vraag is dan uiteindelijk; kunnen we tot één stamboom komen en een volgende vraag blijft nog steeds; zijn de Knipscheers oorspronkelijk Duitsers of Nederlanders.

Er zal nog veel werk verricht moeten worden en hij vraagt de aanwezigen dan ook dringend om medewerking. Hij zal nu een boekje uitgeven, waarin de tot nu toe bekende namen bekend zijn en daarbij een stamboom laten drukken van deze 4 Knipscheerfamilies.

Met volle tevredenheid ziet hij op deze bijeenkomst terug. Cornelius is zeer verheugd over deze dag. Zijn plannen van 14 jaar geleden zijn nu waar gemaakt. Hierop kan hij weer verder voortborduren. Er is nu ook een Genealogische Vereniging opgericht met als doel onderzoek in de geschiedenis van het oude Knipscheergeslacht; vastleggen van feiten en onderzoekingen; vormen van een uitgebreid familiearchief, waarin alle mogelijke stukken dienen te worden bewaard in de meest uitgebreide zin; het maken en bijhouden van een stamboom om uiteindelijk te geraken tot het samenstellen van een familieboek, waarin opgetekend alle bovenvermelde gegevens. Zo is de wens van Cornelius. (Zie foto op vlg blz.)

De lijnen met Max Knipscher verlopen voor Cornelius niet geheel naar zijn wens. Hij vraagt veel en veel informatie wordt hem dan ook toegezonden, maar hij laat zelf niets los over zijn oudste aantekeningen. Dat werkt niet erg plezierig. Juist waar we op dit punt zoveel samenwerking nodig hebben om vooruit te komen. Max zal nu toch ook ervaren, dat al het oudere hem naar Nederland wijst. Juist dan moet hij zich toch

ook wel iets mededeelzamer tonen. Het verdere zoekwerk laat Cornelius niet los. Zo komt hij o.a. nog in Arnhem en omgeving, maar ook bezoekt hij in juli kapper Johan Knipscheer in Hoek van Holland, waarmee hij al een uitgebreide briefwisseling had en vele gegevens verzameld over deze gereformeerde Knipscheertak. Inmiddels is een tweede bijeenkomst gepland op vrijdag, 25 augustus 1939 in Hotel "Gooiland" in Hilversum. Tot zijn spijt kan Cornelius, alsmede ook zijn familie van Den Hout op het laatste moment daarbij niet aanwezig zijn. Een oom van moederszijde, C. Oomen, pastoor in Bergen op Zoom is plotseling overleden.

Zijn lezing staat op papier en zal nu in deze bijeenkomst worden voorgelezen. Door de afwezigheid van de Brabanders zijn er op deze bijeenkomst slechts 29 deelnemers, waaronder wel Max Knipscher uit Krefeld.

15 januari 1939 Utrecht

Naast een opgezette Knipscheerstamboom verdiept Cornelius zich nu ook in een kwartierstaat en vervolgens met stamboomonderzoeken voor de daarin voorkomende families Hopmans, Oome, Oomen, Oomens, Ooms, Rombouts en Hoevenaars. Ook doet hij in een brief van 25 september 1939 een oproep aan zijn Vrienden (bestuur en andere onderzoekers) om nu ook eens extra te werken aan de geschiedenis van de diverse huisgezinnen Knipscheer. Hij vraagt hen een korte geschiedenis te schrijven van hun ouders, grootouders, evt. broers en zusters. Allerlei vermeldenswaardige gebeurtenissen in huiselijke kring, in studentenjaren, in verhuizingen, reizen die gemaakt zijn, eventueel met gemaakte foto's, enz.

Binnen een jaar of tien hoopt hij dan op dit punt genoeg werk verzet te hebben, voldoende om met succes een eerste editie van de Knipscheergeschiedenis het licht te laten zien.

De tijd van onderzoeken en voornamelijk de contacten met Duitsland worden echter slechter. De spanningen in Nederland door de in Duitsland inmiddels uitgebroken oorlog is een rem op zijn werk. Hij hoopt er echter op, dat het maar tot een kort intermezzo zal blijven, maar gezien de ontwikkelingen in het Duitse Rijk lijkt het er niet op.

In december 1939 kan hij het niet laten om A.H.Th. een vertrouwelijke brief te schrijven over diens broer, niet voor het archief bestemd. Het moet hem nu maar eens van het hart, wat er al zolang op ligt. Het is een nachtmerrie voor hem, en dat al sinds maanden. Een citaat uit deze brief:

“..... Onze voorzitter is een landverrader. Heel je werk voor die Knipscheer-liefhebberij staat onder leiding van iemand, die direct bereid is het hele land aan vreemden in de hand te spelen. Zo is het in al die reeds bij-geroofde-gebieden in Duitsland al gegaan en daar staat onze Mussert ook op te wachten. Ik vind dat idee zo ellendig, dat het m'n werk voor de Knipscheers lam slaat. Die stambomen en boekjes liggen al maandenlang klaar. Ik zou ze op kunnen stoken, alleen omdat onze voorzitter een NSB'r is.....”

Het antwoord, dat hij van Henri, de secretaris hierop kreeg, was begripvol. Hij stelde voor om eens samen te komen met Herman en Ds Frederik in Amsterdam of Bloemendaal. Cornelius is blij met dit bericht. Nog voor de jaarwisseling schrijft hij hem terug. Hij is behoorlijk ziek geweest van een flinke griep, maar begint al weer wat op te knappen. Voorlopig zal hij nog niet op de motor stappen. Over het voorschitterschap heeft hij een suggestie om daarvoor de dominée in Bloemendaal te kiezen. Uiteindelijk was hij als één der eersten met de Knipscheer geschiedenis bezig. Of anders Frans Knipscheer Siebert Koster, iemand van een jongere generatie. Hij zal er later nog wel eens op terug komen. Maar dat later bleef uit. Het is 1940 geworden en hij doet zijn parochiewerk als kapelaan in Fijnaart. Hij staat daar nu 3 jaar als in mei 1940 de oorlog uitbreekt. Na de capitulatie van het Nederlandse leger, capituleert op 28 mei 1940 ook het Belgische leger. In de nasleep hiervan worden er Franse en Belgische krijgsgevangenen met Rijnaken vanuit België via Nederland naar Duitsland gevoerd. Op donderdag 30 mei 1940 vaart een dergelijk konvooi volgepakt met Belgische krijgsgevangenen het Hollands Diep op ter hoogte van Willemstad. Eén van de vier schepen, de Rhenus 127, vaart op een magnetische mijn, die in de begindagen van de oorlog door Duitse troepen in het Hollands Diep was afgeworpen. Nadat de Duitse reddingsploegen hun werk hebben gedaan blijken er minstens 167 dodelijke slachtoffers te zijn en 276 gewonden. Samen met de Willemstadse pastoor gaat kapelaan Cornelius Knipscheer daarna de slachtoffers opzoeken, hen geestelijke hulp verlenen, de biecht afnemen en de Heilige Absolutie verlenen. Een moedige taak in moeilijke omstandigheden vlak na de ramp. 's-Avonds laat gaat hij, diep onder de indruk van de gebeurtenissen en oververmoeid met de motor terug naar Fijnaart. In verband met de 'Sperrzeit' is het echter verboden om met licht op te rijden met het gevolg, dat hij in botsing komt met een taxi waarin zich de 'Ortskommandant' van Willemstad bevindt. Na een korte inspectie verklaart de Ortskommandant: 'Er ist kaput, ganz kaput. Wir fahren vort'. Ze leggen hem aan de kant van de weg en rijden weer verder. Later in die nacht wordt hij met een zware hersenschudding, ernstige hoofdwonden en verschillende andere kwetsuren naar de Fijnaartse pastorie terug gebracht. Er wordt gevreesd voor zijn leven en daarom wordt hij terstond voorzien van de sacramenten der stervenden, maar na enkele dagen buiten bewustzijn te zijn geweest, knapt hij langzaam weer op. De eerste zin die hij uitspreekt als hij weer bij bewustzijn komt, is: 'Nou zijn jullie nog niet van mij af!' Hij knapt weer langzaam op en een paar maanden later is hij weer geheel de oude en zet hij zijn werk in Fijnaart weer voort. Dat gaat zo nog een jaartje door tot hij op 31.10.1941 als kapelaan in Ginneken (gem Breda) wordt aangesteld. Hoewel de Genealogische Vereniging stilzwijgend is opgeheven, blijft Cornelius vorsen. Als de oorlog voorbij is, interesseert bijna niemand zich meer voor de jongensdroom van een stille zwoeger. In december 1945 viert hij met zijn hele familie het 12½ jarige priesterschap.

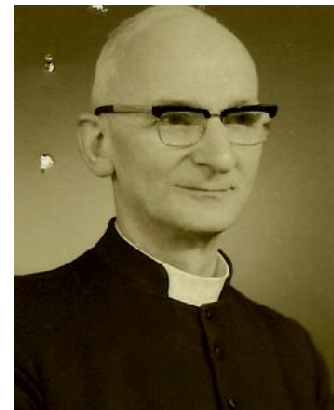

Tijdens zijn periode als kapelaan in Ginneken gaat hij zich vooral bezig houden met het jeugd en jongerenwerk en in 1946, de oorlog is dan al weer een jaar voorbij, richt hij in Ginneken een gymnastiekvereniging op. 14 april is de naamdag van de Heilige Liduina, dus was het kiezen van een naam voor de kapelaan een eenvoudige zaak. Liduina, geboren in Schiedam op 18 maart 1380, wordt in de RK kringen als patrones van de zieken vereerd. In korte tijd groeit deze gymnastiekvereniging uit tot ruim 200 leden. Kenmerkend aan deze vereniging is de discipline, zowel in lichamelijk als in geestelijk opzicht. En wat gebeurt! Tijdens de springoefeningen hebben de meisjes last van hun (toen nog) lange rokken. De gymnastiekleraar adviseert om de rokken maar in de directoire te stoppen. Maar enkele verloofden, die regelmatig naar de les komen kijken, gaan dit rapporteren bij de pastoor. Vervolgens moet het volledige bestuur op het matje komen bij pastoor Doens. Na veel wikken en wegen en beloften voor beterschap zou het niet aan de Bisschop doorgegeven worden. Direct na de oorlog is er vrijwel niets te koop en als dat wel het geval is, moeten er distributiebonnen voor worden ingeleverd. Kapelaan Knipscheer scheurt vaak op de motor met wapperende soutane over 's-herenwegen om spullen voor de vereniging te bemachtigen. De ene keer komt hij terug met honderd paar turnschoenen uit Best, de andere keer is dat een coupon voor zestig meter ongeverfde stof uit Tilburg voor de aanmaak van turnpakjes. Het worden keurige turnpakjes van blauwe en witte stof, waarvoor hij een ververij in Breda heeft gevonden. De rokken worden vóór de bondsdag door de kapelaan opgemeten. Zijn gewaardeerde gescharrel is altijd in het belang van de vereniging, al zal de penningmeester er grijze haren aan over houden. En de leveranciers? Ach, met de geestelijkheid als klant moet er in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest over prijzen en leveringsvoorwaarden niet al te indringend worden onderhandeld. Het clubblad vermeldt dat; "hij alles op dusdanige wijze regelde dat niemand iets te vertellen had". Hij regelt zelfs de manier waarop de meisjes in het gelid moeten staan en hoe er gelopen moet worden.

Door de bond wordt een verplicht turnkostuum voorgeschreven waarbij de rokken op acht centimeter boven de knieën moet hangen. Voor kapelaan Knipscheer moeten de meisjes, voordat ze naar de bondsdag gaan, op de knieën gaan zitten om te kijken of het allemaal klopt en de rokken allemaal even lang zijn. Hij heeft ook de gewoonte om tijdens de lessen te komen kijken. Vooraf heeft hij dan laten weten hoe hij het wilde hebben. Als hij binnenkomt blijft hij in de deuropening staan en zegt dan: "Dag meisjes". De meisjes moeten dan in koor zeggen: "Dag meneer kapelaan Knipscheer".

Vanwege zijn verdiensten tijdens de ramp met de Rhenus 127 in mei 1940, waarop Belgische krijgsgevangenen, ontvangt hij op 22 juni 1951 alsnog van Koning Boudewijn van België de onderscheiding: "Ridder in de Orde van Leopold II". Ook met het jongerenwerk gaat het na verloop van enkele jaren heel goed. Begin jaren vijftig zijn de mogelijkheden ter ontspanning voor de jeugd nog niet zo groot. De meeste jongeren zijn zelfs nog nooit uit hun woonplaats geweest. De kapelaan heeft voor hen, meerdere jaren achter elkaar, een reis per trein naar Zandvoort georganiseerd. Drie treinen vol met jongeren naar het strand en 's-avonds moeten ze allemaal weer terug. Vanaf 1953 is hij ook nog een tijd leraar Godsdienst en Maatschappijleer aan de Ambachtslieden-school te Breda. Hij heeft het nu zo druk, dat er van de Genealogie weinig terecht komt. Hij houdt zich wat bezig met het bijwerken van de namenregisters, ook in de families van de aangehuwde, alsmede het opzetten van kwartierstaten. Dat Cornelius nog steeds de liefde voor de Genealogie niet geheel aan de kant heeft gezet laat hij niet onvermeld. Dat bewijst een krantenbericht in "Het Kanton" van 14 november 1958, waarin wordt geschreven over een eeuwenoud geslacht Knipscheer in Den Hout. Ook gaat hij, zoals gezegd, in aller stilte door met zijn onderzoekwerk en heeft hij de stamboom kunnen terugbrengen tot nog maar twee takken, een Noord Nederlandse schipperstak en zijn Noord Brabantse tak.

Het ondernemen van bijzondere reizen zit er ook al vroeg in, want al in 1939 maakte Cornelius, samen met Jac Rombouts en zijn broer Christ, een rondvlucht boven Rotterdam, Fijnaart en Den Hout.

Regelmatig gaat hij nu met familieleden en parochianen op reis naar het buitenland. Veel van de neven en nichten zijn inmiddels mee geweest op reis naar Rome en omgeving. Cornelius bezoekt vele landen. Eén daarvan maakt de meeste indruk op hem. Dat is Israël.

In 1960 gaat een lang gekoesterde wens van Cornelius in vervulling. Hij wordt pastoor in het Zeeuwsvlaamse Lamswaarde. Hier wordt hij al meteen hartelijk ontvangen door de gemeenschap van Lamswaarde. Met veel plezier en enthousiasme doet hij nu hier zijn werk. Eerst tijdelijk nog bijgestaan door Ria Knipscheer (605).

Het is 1967, als er weer jongere Knipscheren met nieuwe plannen komen voor heropricting van de Genealogische Vereniging. Mede dankzij de nog zorgvuldig bewaarde en aangevulde gegevens van Cornelius kan nu een nieuwe generatie aan de slag. Daartoe komt op zondag 10 september 1967 ene Louis Knipscheer uit Rotterdam bij hem op bezoek. Hem worden dan ook vele belangrijke documenten ter hand gesteld om daarmee weer aan de slag te gaan. Zelf wil hij niet meer op de voorgrond. Zijn parochie neemt hem te veel in beslag, maar zo tussen het geploeter van de jonge garde in geeft hij hen zo nu en dan een grondige injectie, die hen altijd zeer welkom is. Voor zover hij kan nagaan, zal het er niet meer van komen om de schipperstak en de landbouwerstak te koppelen. Hij hoopt op nader onderzoek in die volgende generatie. Er volgt nu wel een intensief contact met de jonge garde. Hij bezoekt een bestuursvergadering in Den Haag en stelt voor indien een heroprictingbijeenkomst wordt georganiseerd, hij iedere deelnemer een lepeltje met Knipscheerwapen zal aanbieden. En die bijeenkomst komt er, op 18 januari 1969. Met verbazing stapt hij in Den Haag, hotel de Kroon binnen, met excuses omdat hij wat verlaat is. Hij treft daar een volle zaal met meer dan 80 aanwezigen. Meer dan bij de oprichting in 1939. Hij spreekt zijn bewondering uit over de activiteiten van dit nieuwe bestuur, dat toch maar in anderhalf jaar tijd deze heropricting heeft gerealiseerd. Hij geeft nog een overzicht over het ontstaan van de onderzoeken en een uitleg over het familiewapen. Aan het einde van zijn toespraak reikt hij aan eenieder een envelop uit waarop het familiewapen en een lepeltje met familiewapen. Hij stelt tevens voor een volgende familiedag in Den Hout te organiseren. In het eerste Knipscheerblad, dat in april 1969 door Louis Knipscheer wordt uitgegeven, spreekt hij zijn grote

vreugde uit dat een jonge generatie weer tot een heropricting wil overgaan en hoopt hij als ondersteuner dat er weer veel enthousiasme zal loskomen. Een werkelijke vereniging met regelmatig schriftelijk contact, contributie, e.d. heeft er nog niet bestaan, omdat de tweede wereldoorlog aan heel de naamgenotenbeweging een einde heeft gemaakt. In de loop van dat jaar geeft hij vele tips aan het kersverse bestuur en aan de redacteur van het "Knipscheer-orgaan".

Hij kan het toch niet laten. Ook zorgt hij voor nieuwe leden. Hij betaalt voor ze en ook voor deelname aan een volgende Knipscheerdag in april 1970. Omdat er jaarlijks op zijn verjaardag in Lamswaarde wordt gevoetbald, stelt hij voor om dit ook op deze dag te doen. De schipperstak tegen de landarbeiders. Ook zorgt hij voor een fotograaf, want natuurlijk moet er een groepsfoto worden gemaakt. Ook stelt hij voor dat er persberichten moeten worden gemaakt aan diverse streekbladen. Het wordt een prachtig dag. Een topdag in de geschiedenis van de Genealogische Vereniging Knipscheer met ongeveer 160 bezoekers waaronder 30 kinderen. Dit alles met zijn steun aan de vereniging met medewerking van zijn familie in Den Hout gerealiseerd. En natuurlijk allemaal op de foto:

De voetbalwedstrijd is een succes. De schippers tegen de landbouwers. Het is een koude Hemelvaartdag dus de meeste kijkers staan beschut achter het clubhuis, behalve de grensrechter, Johan Knipscheer, de v.m. kapper uit Hoek van Holland, die nu in Rotterdam woont.

Ook na die dag blijft Cornelius actief voor de vereniging. Hij zorgt voor toezending van jubilea, huwelijken en geboortes. Zelfs nodigt hij ook andere Knipscheren uit op zijn jaarlijkse familiereünie in Lamswaarde. Zo viert hij jaarlijks zijn verjaardag. Het zijn reünies van 5 families, de familie Rombouts, de familie Hoevenaars en 3 families Knipscheer. Hij betaalt reiskostenvergoeding. Beginnend met een H.Mis is er om 12.00 uur een goed verzorgde warme maaltijd en daarna altijd veel vermaak. Er zijn voetbal- en volleybalwedstrijden en de kinderen hebben een kleurwedstrijd op het kerkplein en regelmatig zijn er prijsvragen. Na een uitgebreide koffietafel gaat dan iedereen weer naar huis.

Een volgende Knipscheerdag, de boottocht met bezoek aan Dordrecht op hemelvaartsdag 1973, kan hij helaas niet mee beleven. Hij heeft die dag elders feestelijkheden.

Op 10 juni 1973 (1^e pinksterdag), viert Cornelius zijn 40-jarig priester jubileum. Dat wordt een groots feest in Lamswaarde. De familie wordt met bussen in Lamswaarde gebracht. Een groot feestdiner, voetballen, volleybal, kroegentocht, een serenade door de fanfare en 's-avonds gezellig dansen bij een ultra moderne discobar.

Voor de vereniging blijft hij leden werven. In april 1974 weer 20 nieuwe leden, waarvoor hij f. 300,-- contributie overschrijft.

In 1974 schrijft hij heel verontwaardigd over de uitgave van het boek van Hans Heubes. "Knipscheer-Knipschaar 400 Jahre Niederrheinisch-Holländische Schiffer". Slechts op 2 bladzijden staat alles over de Noord Brabantse Knipscheren met verwijzing naar het boekje van v.Beurden, waarin men alles over deze tak kan nalezen. Een slechte verwijzing, vindt Cornelius. Ook het boekje van v.Beurden is niet correct. Op het gebied van genealogie was v. Beurden een charlatan. Er zijn aftakkingen weggelaten en verkeerde stamvaders genoteerd. Ook over het daarin vermelde wapen en de handtekeningen heeft hij zijn bedenkingen.

Ondanks al zijn medewerking aan de vereniging valt er weer een stilte. Het bestuur was uiteen gevallen en Cornelius zet zich nog eenmaal in met het drukken van een tweetal boekjes, nu in het blauw, voornamelijk om de leegte in het Heubesboek te compenseren. Hij legt daarmee zijn allerlaatste informatie voor de toekomst vast, zodat het nimmer verloren gaat. In 1978 stuurt hij deze boekjes aan de secretaris-archivaris in Rotterdam, waarna de contacten met de vereniging verminderen.

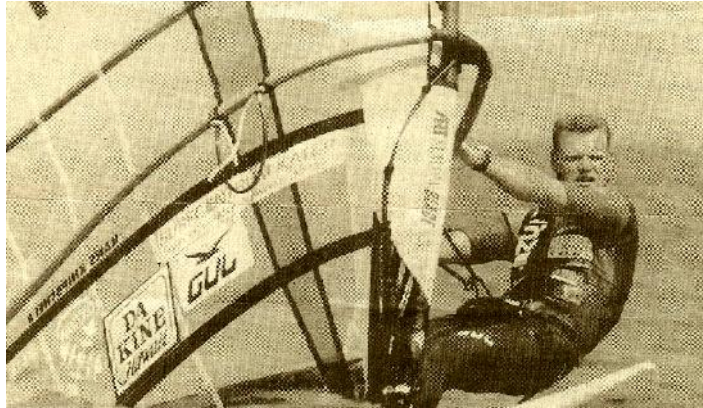
Op 10 juni 1983 viert pastoor Knipscheer zijn Gouden Priesterfeest, samen met zijn familie, in Lamswaarde en in 1986 gaat hij met Emeritaat. Dat hij in zijn tachtigste levensjaar nog steeds een vechter is, blijkt uit een krantenbericht in het AD van zaterdag 25 juli 1987. "Pastoor Knipscheer vecht voor zijn mis" staat er boven het artikel. In het dorpje Lamswaarde, waar hij 26 jaar herder over zo'n 1000 zielen is geweest, probeert zijn opvolger hem er nu uit te werken.

De emeritus geniet nog steeds het aanzien in dit dorp. Jarenlang draagt hij nog steeds elke zaterdag om 7 uur de avondmis op, maar het bisdom vindt, dat deze avondmis maar moet komen te vervallen. De tachtig jarige Cornelius weet echter van geen wijken. "Ik woon naast de kerk en zolang God me een goede gezondheid geeft, draag ik die mis nog op. Ik heb Hem beloofd alles voor de parochie te doen. Ik ben misschien een tikkeltje streng, maar ik vind dat je geloof te kort schiet als je geen mis opdraagt wanneer je dat kan". Voor de houding van het kerkbestuur heeft hij geen goed woord over, dat loopt zijn opvolger achterna. In de negentiger jaren gaat zijn gezondheid achteruit. In 1995, nadat hij is gevallen, moet hij worden opgenomen in het verzorgingstehuis St Antonius in Kloosterzande.

In die tijd, in maart 1941, wordt Ton geboren, een derde zoon **(612) Antonius Josephus Maria**.

Ook hij gaat na de lagere en middelbare scholing door met studeren. Hij studeert aan de Hogere Technische School in Tilburg en wordt Waterbouwkundig Ingenieur. Hij huwt in 1965 in Breda met Toos Franken en verlaat het Brabantse land om zich na wat omzwervingen definitief te vestigen in Wieringerwerf. Hun kinderen worden dan ook respectievelijk geboren in Anna Jacoba (St Philipsland) Annemarie (760), in Nijmegen Hans **(761) Johannes Petrus Antonius**, en in Druten nog een dochter Maaïke (762). Alle kinderen zijn inmiddels gehuwd of wonen nog (?) samen. Annemarie met Maarten hebben een dochtertje Lisa. Zij wonen eerst in Amsterdam, maar later in Naarden. In Amsterdam werkt zij als Logistiek Manager bij IGMA, een graanoverslagbedrijf. In een presentatie voor een aantal diervoederbedrijven vertelt zij hoe belangrijk grondstoffen van diervoeders voor IGMA zijn en wat er bij komt kijken. Zij is van mening dat IGMA bewezen heeft binnen de West Europese markt een geduchte concurrent te zijn voor de Rotterdamse haven. Zij is een enthousiast manager voor dit bedrijf. Hans heeft inmiddels met Marie José van den Kommer een zoon **(1174) Wout Jan**, geboren te Bergen (NH) op 14 december 2003. Hans is General Manager. Zijn hobby is surfen. Daarmee komt hij op het podium. Maaïke is voorlichter bij de KvK en woont in Alkmaar. Wout Jan is in deze tak voorlopig de enige stamhouder.

Op 26 september 1942 wordt weer een zoon geboren **(613) Gerardus Henricus Cornelius**. Hij blijft Den Hout trouw. Huwt aldaar met een dorpsgenote Toos van Leijssen, uit een niet onbekende familie in deze streek. Hij is slager van beroep. Hun beide kinderen zijn overigens geboren in Made, 2 zonen: **(780) Gijsbertus Johannes Maria** (Bas) en **(781) Johannes Antonius Gerardus** (Jack). Bas is gehuwd met Janny van Beek en daar zijn een tweetal kinderen bekend: een dochter Melissa (1172) en een stamhouder **(1173) Jeffrey**, geboren 19 mei 2000. Van Jack is verder niets bekend.

In december 1943 wordt in het gezin van Jan en Marie weer een zoon geboren, **(614) Cornelius Adrianus Maria**, maar deze zoon blijft nog geen 3 maanden in leven.

Op 12 januari 1945 wordt dan in Den Hout een eerste dochter geboren; **(615) Henrica Petronella Catharina Maria**, zij noemen haar Riki. Zij groeit als jong meisje op tussen haar broers en later met haar jongere zusje Nelleke; levenslustig, gedreven, vriendelijk, bezorgd en attent. Ze staat altijd voor iedereen klaar en biedt iedereen een goed luisterend oor.

In 1972 treedt ze in het huwelijk met fotograaf Frans van de Wal, haar Frans. Samen begonnen ze aan hun levenswerk.

Het wordt een gelukkig gezinnetje, mede door de geboortes van hun dochtertje Ria in 1974 en zoontje Frank in 1977. Riki is zo ontzettend trots op hen en op de zelfstandige mooie mensen die ze zijn geworden. Ze is ook ontzettend trots op haar Frans en staat altijd klaar voor hem in hun zaak.

In december 1980 wordt Riki ziek. Alle plannen die ze heeft moeten nu wachten, waaronder ook een bouwvergunning, die huilend retour gaat.

Ondanks alle chemo- en bestralingskuren komt deze ziekte opnieuw terug in 1984 en 1985. Riki is een vechster. Ze vecht tegen haar ziektes en wat deze ziektes in haar leven en met haar gezin doen.

Riki vindt het erg, dat ze, doordat ze veel in het ziekenhuis ligt, haar kinderen niet ziet opgroeien tot puber en dat ze zo veel moet missen van hun jeugd. Ze wil dit graag inhalen en doet er alles voor om te zorgen dat de kinderen hun bestemming krijgen. Wat is ze trots op haar eerste kleinkind Roos en wat verheugt ze zich op de komst van de volgende twee kleintjes. Zij bieden haar een nieuwe kans om de groei en ontwikkeling van haar nageslacht van dichtbij mee te maken en om haar creativiteit aan hen te besteden en aan hen door te geven.

Eind 2005 wordt Riki opnieuw, van de één op de andere dag, heel erg ziek. Riki moet aanvaarden, dat ze opnieuw door alle medische molens zal gaan en ze accepteert zonder mokken wat men haar laat doorstaan. “Dat moet dan maar”, is één van haar uitspraken of; “het is niet anders” en “het zal wel”. Riki is sterk. Ondanks de vermoeidheid blijft ze tot op het laatst belangstelling tonen en aandacht hebben voor haar familie, vrienden en kennissen. Ook haar broers en zus kunnen altijd nog steeds op haar blijven rekenen. Ze is groots, geruisloos, maar sterk aanwezig, in de kleine dingen die belangrijk zijn. In januari 2006 viert zij nog haar 61^e verjaardag, maar ruim twee maanden later komt zij te overlijden, op de dag, dat haar tweede kleindochter Linde wordt geboren.

Niet alleen tijdens de meeting in Rotterdam (hier op de Euromast), maar vanaf de eerste meeting en alle Knipscheerdagen daarvoor was Riki aanwezig.

Hier tijdens het inschepen voor de rondvaart door de Rotterdamse havens.

Weer terug in het gezin van Jan en Marie (479).

Na Riki worden in dit gezin nog drie kinderen geboren:
(616) Cornelius Johannes Babtist Maria (Kees), geboren in juli 1947. Als hij zijn Jacqueline van Dongen in Den Hout heeft ontmoet, huwen zij aldaar op 8 augustus 1969. Zij vestigen zich in Hoge Zwaluwe, waar hij Directeur is van een Slagersgroothandel onder de naam “Knipscheer Slagerijen BV” h.o.d.n. MAROS Vleeshallen, in 1974 gevestigd in Made, Goes, Princenhage, Roosendaal, Schijndel en Waalwijk.

Er worden in dit gezin een tweetal kinderen geboren: een dochter (782) Dominique in 1984 en een stamhouder **(783) Keesjan** in 1985. Van deze beide kinderen is verder nog niets bekend.

Vier jaar na de geboorte van Kees wordt er nog een zoon geboren **(617) Joannes Antonius Maria (Jan)**. Hij huwt in 1974 met verpleegster Annelies, maar na ruim een jaar zullen ze weer scheiden.

Twee jaar later huwt hij voor een tweede keer met Marjan Schroot, een apothekers assistente.

Zij vestigen zich in Lage Zwaluwe, waar hij horlogemaker is.

Dan komt er toch nog een zusje in het gezin van Jan en Marie op 25 april 1953: (618) Petronella Adriana Josephina Maria. Nell is apothekers-assistente als zij in Den Hout op 3 december 1974 in het huwelijk treedt met loodgieter Ad Schransmans.

In 1980 en 1982 worden in Made respectievelijk een zoon en een dochter geboren: Michel en Rosalie. Het is in 1984, dat zij besluiten om in Den Hout een varkensbedrijf op te zetten.

Met de geboorte van deze jongste dochter Nell zijn Jan en Marie inmiddels in de leeftijd van 45 en 43 jaar en ruim 16 jaar getrouwd. Samen met zijn broers heeft hij in die tijd een gemengd landbouwbedrijf. Ieder een boerderij voor zich. In 1975 verkoopt hij zijn boerderij, die hij van zijn vader heeft overgenomen.

Altijd gelukkig geweest met zijn bedrijf, maar toch blij dat ze er vanaf zijn en zij nu hun intrek kunnen nemen in het splinternieuwe "Oosterheem", waar zij later in de verzorging komen. In 1996 beleven zij daar hun diamanten huwelijk. Het Brabantse Dagblad "De Stem" besteedt er alle aandacht aan. Het feest wordt gevierd met een paar honderd familieleden in café "De Vier Linden" in Den Hout.

Beiden in de leeftijd van 90 jaar overlijden zij respectievelijk in 1998 en 2000.

479 Joannes Christianus Knipscheer(Jan) & Maria Aldegonda Aarts(Marie)

610	Petrus Jacobus Cornelius (Piet)	(IV/13)(Zv479)(LK)
NB	Product-manager veevoederindustrie	
	* 12.09.1937 te Den Hout	RK
	oo 02.10.1961 te Oosterhout (wettelijk)	
	oo 03.03.1962 te Den Hout (kerkelijk)	
	Maria Johanna Anna Verhoef	
	* 25.09.1937 te Ginneken	RK

Er zijn 3 kinderen bekend. (740-742)

740 **Elisabeth Maria Johanna** (Els) (IV/14)(Dv610)(LK)
NB * 19.06.1963 te Waspik

oo 19.06.1987 te ?
 Wilbert Hendrickx
 * 05.03.1961

Er zijn drie kinderen bekend: Thomas * 14.11.1991
 Susan * 26.02.1995
 Robert * 21.07.1998

741 **Maria Elisabeth Henrica** (Marian) (IV/14)(Dv610)(LK)
NB * 26.11.1964 te Waspik

oo 02.10.1987 te ?
 Frank van Willige
 * 19.06.1963
 + 08.04.1993

Er is 1 kind bekend: Michelle * 12.01.1993

742 **Johannes Adrianus Petrus** (Jan) (IV/14)(Zv610)(LK)
NB * 06.09.1967 te Waspik

oo 25.02.1994 te ?
 Els Dijk
 * 10.07.1965 te ?

Er zijn 2 kinderen bekend (1170 en 1171)

1170 **Lars** (Zv742)(LK)
NB * 12.03.1996 te ?

1171 **Marre** (Dv742)(LK)
NB * 24.09.1998 te ?

610/1 **NN** (IV13)(Kv479)
NB * 1938
 + kort na de geboorte

611 **Jacobus Gerardus Antonius** (Jac) (IV/13)(Zv479)
NB * 12.11.1939 te Den Hout

oo 11.05.1968 te Elshout
 Wilhelmina Johanna van Hulten (Riki)
 * 08.03.1940 te Drunen

Er zijn 2 kinderen bekend. (750 en 751)

750 **Petrus Johannes Antonius** (Pieter) (IV/14)(Zv611)
NB * 19.01.1969 te Boxtel

751 **Johannes Jacobus Henricus Willibrordus** (John) (IV/14)(Zv611)(LK)
NB * 22.05.1971 te Boxtel
 oo 15.09.2000 te ?
 Wilma Spierings
 * 27.06.1975 te ?

612 **Antonius Josephus Maria** (Ton) (IV/13)(Zv479)
NB Waterbouwkundig Ing.
 * 16.03.1941 te Den Hout
 oo 11.09.1965 te Breda
 Catharina Maria Franken (Toos)
 * 15.07.1939 te Princenhage

Er zijn 3 kinderen bekend. (760-762)

760 **Maria Antoinetta Catharina** (Annemarie) (IV/14)(Dv612)(LK)
NB Logistiek Manager
 * 20.10.1966 te Anna Jacoba (St.Philipsland)
 ss ?
 Maarten van Oost
 * 05.03.1969 te ?

Er is 1 kind bekend: Lisa * 16.04.2001

761 **Johannes Petrus Antonius**(Hans) (IV/14)(Zv612)(LK)
NB General manager
 * 27.03.1969 te Nijmegen
 ss ?
 Marie José van den Kommer
 * 07.03.1973

Er is 1 zoon bekend (1174)

1174 **Wout Jan** (Zv761)(LK)
NB * 14.12.2003 te Bergen (NH)

762 **Maria Jacqueline Catharina**(Maaike) (IV/14)(Dv612)(LK)
NB Voorlichter KvK
 * 08.05.1974 te Druten

613 **Gerardus Henricus Cornelius** (Gerard) (IV/13)(Zv479)
NB Slager
 * 26.09.1942 te Den Hout
 oo 16.12.1972 te Den Hout
 Catharina Maria Adriana van Leijsen (Toos)
 * 04.07.1945 te Den Hout

Er zijn 2 kinderen bekend. (780 en 781)

780 **Gijsbertus Johannes Maria** (Bas) (IV/14)(Zv613)(LK)
NB * 18.12.1973 te Made

oo 15.09.1994 te ?
 Janny van Beek
 * 21.05.1974

Er zijn 2 kinderen bekend. (1172 en 1173)

1172 **Melissa** (Dv780)(LK)
NB * 04.06.1998 te ?

1173 **Jeffrey** (Zv780)(LK)
NB * 19.05.2000 te ?

781 **Johannes Antonius Gerardus** (Jack) (IV/14)(Zv613)(LK)
NB * 16.11.1974 te Made

614 **Cornelius Adrianus Maria** (IV/13)(Zv479)
NB * 22.12.1943 te Den Hout
 + 10.03.1944 te Den Hout

615 **Henrica Petronella Catharina Maria** (Riki) (IV/13)(Dv479)
NB * 12.01.1945 te Den Hout RK
 + 25.03.2006 te Sint Michielsgestel
 oo 07.08.1972 te Den Dungen
 Franciscus Adrianus van der Wal
 Fotograaf
 * 02.11.1944 te Schijndel RK

Er zijn 2 kinderen bekend:

1. Maria Petronella * 30.03.1974
2. Franciscus Cornelius * 19.05.1977

616 **Cornelius Johannes Babtist Maria** (Kees) (IV/13)(Zv479)
NB Directeur Knipscheer Groothandel BV
 * 08.07.1947 te Den Hout
 oo 08.08.1969 te Den Hout
 Jacoba Petronella Bernarde Marie van Dongen (Jacqueline)
 * 12.04.1948 te Breda

Er zijn 2 kinderen bekend (782,783)

Vervolg van blz. 353.

480 Christianus Josephus (Christ) & Petronella Adriana Maria Keij (Pieta)

Ruim 11 maanden na de geboorte van Jan, op 28 oktober 1908, komt er nog een broertje in de familie; Christ. Ook hij zal met zijn vader het land op gaan. In zijn dorp Den Hout leert hij zijn latere partner Pieta kennen. Al vroeg wordt hij lid van de Boerenbond en ook al snel zal hij het secretariaat op zich nemen. Als hij in oktober 1935 met Pieta in het huwelijk treedt, wordt na 14 maanden een eerste kind geboren. Het is een dochter; (619) Petronella Cornelia Maria (Nelly). Dit gezin zal in de komende jaren nog worden verrijkt met 5 zonen en 4 dochters.

In de gemeenteraad van Oosterhout gaat hij in 1939 de belangen van Den Hout verdedigen.

Intussen groeien de kinderen op en zullen t.z.t. hun eigen weg gaan vinden:

Dochter Nelly huwt in 1966 met Peter Oomen en woont met hem op een gegeven moment aan het Oosteind, waar een drietal kinderen bekend zijn.

De oudste zoon Piet wordt geboren in 1938. **(620) Petrus Antonius Maria.** Hij huwt in 1967 met Corrie Wagenmakers en wonen eerst op de Houtseheuvel. Later vestigen zij zich in Lepelstraat, waar hij een melkveehouderij runt. Na het overlijden van heerom pastoor Knipscheer neemt hij het restant archiefmateriaal over en verzorgt hij in 't vervolg de Brabantse familiebijeenkomsten. Er worden in dit gezin een tweetal zonen geboren: **(790) Adriaan Jozef Christiaan** en **(791) Jozef Petrus Walterus (Jörgen)**, respectievelijk geboren in 1969 en 1970.

Piet Knipscheer vertelt

Jörgen

Een tweetal jongste stamhouders kennen we uit het huwelijk van Adriaan en Germaine; **(1180) Petrus Jacobus Maria (Pieter)**, geboren op 4 maart 2002 en **(1181) Niels Adrianus Maria**, geboren op 7 mei 2005.

In 2002 wordt een Knipscheermeeting gehouden bij de melkveehouderij van Piet Knipscheer in Lepelstraat. Hij geeft zijn naamgenoten een duidelijke uitleg over zijn bedrijf, terwijl zijn zoon Jörgen iedereen vertelt hoe het gaat met de kunstmatige bevruchting.

In 1940 wordt Kees geboren; **(621) Cornelius Pieter Maria**. Na zijn middelbare opleiding studeert hij Sociologie. In 1969 treedt hij in het huwelijk met Kitty Kuipers. Zij is àndragoge.

Kees werkt vanaf 1970 tot 1987 aan de KUN in Nijmegen. In de jaren 1972 en 1974 worden respectievelijk een tweetal dochters geboren; (800) Madelon Petronella (Lonneke) en (801) Puck Maria . In 1988 wordt Kees benoemd tot hoogleraar in de Sociologie en de Sociale Gerontologie aan de vrije Universiteit in Amsterdam.

In 2004 schrijft hij over de pensioenleeftijd, die volgens hem fors omhoog moet. Die behoort zo rond de 75 jaar te liggen. Een jaar later schrijft hij, dat iedereen ouder dan vijftig, een eigen bedrijf moet starten. Is wat gechargeerd, vindt hij zelf, maar zijn idee is dat men op die leeftijd over voldoende ervaring beschikt om er een succes van te maken. Kitty komt in 2002 in dienst van het sinds kort opgerichte Ingeborg Douwes Centrum. Zij wordt daar programmaleidster/therapeut. Zij is gezondheidszorgpsycholoog en hypnotherapeut en werkt sinds 1995 op het Taborhuis, centrum voor begeleiding van mensen met kanker in Nijmegen en is sinds zeven jaar als oncologiepsycholoog verbonden aan het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis.

De dochters studeren inmiddels respectievelijk econometrie en moleculaire wetenschap.

In 1942 wordt Corrie geboren; (622) Cornelia Adriana Maria. Zij huwt in 1965 met Adrianus Verhoef. Zij wonen in Den Hout, waar een drietal kinderen bekend zijn.

In 1944 wordt Will geboren; (623) Wilhelmina Maria Theresia. In 1970 huwt zij in Den Hout met Harry Geenen. Zij is onderwijzeres en hij bodemkundig ingenieur. Zij wonen in Wageningen, waar drie kinderen bekend zijn.

In 1945 wordt Jan geboren; **(624) Johannes Arnoldus Maria**. Na zijn middelbare opleiding studeert Jan aan de Hogere Technische School in Tilburg voor weg- en waterbouwkundig ingenieur. Hij huwt in 1970 met Joke Oomen uit Den Hout Oosteind. Zij vestigen zich in Biddinghuizen waar hij een aannemingsbedrijf heeft. In 1971 wordt in Harderwijk een zoontje René geboren; **(810) Renatus Christianus Maria**. In 1997 is van hem bekend, dat hij in Almere woont, civ.techn.ingenieur is, en nog ongehuwd is. Een volgend zoontje, geboren op 9 oktober 1971, wordt slechts 2 dagen oud. Drie jaar later wordt Karin (812) geboren, ook in Harderwijk. Na haar middelbare opleiding volgt zij een HBO opleiding mode management. Woont eerst in Den Bosch, maar vertrekt later naar Hong Kong. Het aannemingsbedrijf is intussen uitgebreid tot een bedrijf, dat werkt op het gebied van infrastructurele werken met ongeveer 75 vakkundige medewerkers.

Jan en Joke zijn liefhebbers van renpaarden. Als hobby beginnen zij een fokkerij voor renpaarden, "Renka Stables". Een naam die is ontleend aan

een deel van de voornamen van beide kinderen René en Karin. Deze hobby loopt uit de hand tot een professioneel bedrijf met een proefrenbaan achter het huis. Het eerste fokproduct wordt in 1980 geboren; een merrie Warrie Renka. De laatste jaren worden er gemiddeld 3 á 4 veulens per jaar gefokt. Als

men het totaaloverzicht fokproducten bekijkt dan kan men zien dat het startpercentage en gemiddelde winsom erg hoog ligt, ver boven het

landelijk gemiddelde.

In 2004 zijn o.a. Jan en Joke gastheer en gastvrouw van de Knipscheermeeting in dat jaar. Een gedeelte van deze dag wordt in en om de Stables doorgebracht.

In 1947 wordt Antoon geboren; **(625) Antonius Govert Maria**. Ook hij gaat, net als zijn zuster, het onderwijs in. Huwt in 1974 met verpleegkundige Ria Brocken. Wonen voor zover bekend nog steeds in Den Hout en hebben daar een gezin met twee kinderen; een zoon **(820) Bob Christiaan Hendrikus**, geboren in 1976 en een dochter (821) Maartje Anneke Barbara, geboren in 1978. Van beide kinderen is op dit moment niets bekend.

In 1949 wordt Arnold geboren; **(626) Arnoldus Adrianus Maria**. Hij huwt in Made met kleuterleidster Adriana Pals. Wonen later in Tilburg, maar verder niets meer bekend.

In 1950 wordt weer een dochter, Kitty, geboren; **(627) Catharina Adriana Cornelia Maria**. Zij huwt in 1974 met Bartholomeus Klunder, leraar wis- en natuurkunde, waarvan zij in 1994 is gescheiden. Kitty is biologe, woont thans in Hoogeveen, waar een zoon en drie dochters bekend zijn.

De jongste dochter is Adri, geboren in 1955; **(628) Adriana Anna Maria**. Zij huwt in 1977 met Tuinder Paul de Hoon. Wonen in Oosteind, waar dit gezin met 4 dochters bekend is.

Alle kinderen van Christ en Pieta hebben zo hun eigen weg gevonden. In 1973 wordt Christ geridderd door de burgemeester van Oosterhout. Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Nu bijna 35 jaar lang raadslid, ook wel onderburgemeester van Den Hout genoemd. Hij betekent heel veel in het bijzonder voor de gemeenschap van Den Hout. In zijn dankwoord uit hij zijn blijdschap met deze onderscheiding maar kan het toch niet nalaten te zeggen dat hij nog blijer zou zijn geweest wanneer hij de goedkeuring van het bestemmingsplan Den Hout – Zuid van G.S. in de bus zou hebben gehad.

In 1974 neemt hij afscheid van de Gemeenteraad Oosterhout. Hij ontvangt voor zijn 35 jaar lange inzet een Gouden Erespeld. Tot 1989 beleven zij samen nog een heerlijke oude dag. In dat jaar, op 13 december, overlijdt Pieta. Als Christ negen jaar later zijn 90e verjaardag viert, wordt de gehele familie uitgenodigd in het bekende café “De Vier Linden”, naast de kerk in Den Hout. Ook een vertegenwoordiging van het bestuur van de Genealogische Vereniging Knipscheer is daarbij aanwezig. Na de receptie, waarbij Christ feestelijk wordt onthaald door de muziek, waar hij zelf ook altijd liefhebber van was en waarbij het gehele dorp de gelegenheid krijgt hem te feliciteren, wordt er vanaf half zes een verrukkelijke maaltijd geserveerd.

In die tussentijd kan de familie een wandeling maken rond de heuvel van Den Hout. Na de wandeling wordt iedereen in het café ontvangen voor een aperitief. Het gezamenlijke diner met de jarige Christ is weer in de grote zaal achter het café. Daar wordt Christ toegezongen en wordt er voorgedragen door kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Er is een koud/warm buffet met een familie-specialiteit, gekookte ossentong. Een delicatessen. Een dag om op terug te zien.

Een tweetal bestuursleden waren aanwezig.

Christ is op 28 januari 2002 in zorgcentrum Oosterheem in Oosterhout overleden en is begraven op het kerkhof in Den Hout.

480 Christianus Josephus (Christ) & Petronella Adriana Maria Keij (Pieta)

619 **Petronella Cornelia Maria** (Nelly) (IV/13)(Dv480)
NB * 21.12.1936 te Den Hout
 oo 07.05.1966 te Den Hout
 Petrus Adrianus Wilhelmus Maria Oomen
 Landbouwer en tuinder
 * 15.01.1937 te Oosteind

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Petronella Maria * 16.04.1967
 oo 22.07.1988 met Adriaan Jansen
 er zijn 3 kinderen bekend
 Pascal, Inge en Martin.
2. Johannes Christianus * 18.01.1969
3. Christianus Arnoldus * 30.08.1970

620 **Petrus Antonius Maria** (Piet) (IV/13)(Zv480)
NB * 19.05.1938 te Den Hout
 oo 29.11.1967 te Hank
 Cornelia Petronella Maria Wagenmakers
 * 13.05.1941 te Dussen

Na overlijden van Pastoor Knipscheer op 24.10.1995 neemt hij het archief over van o.a. voornamelijk de Brabantse Kn.tak.

Er zijn 2 kinderen bekend. (790 en 791)

790 **Adrianus Jozef Christiaan**(Adriaan) (IV/14)(Zv620)(LK)
NB * 03.04.1969 te Raamsdonksveer
 oo 11.06.1999 te ?
 Germaine Buys
 * 09.12.1969

Er zijn 2 zonen bekend (1180 en 1181)

1180 **Petrus Jacobus Maria** (Pieter) (Zv790)(LK)
NB * 04.03.2002 te Heerle
 1181 **Niels Adrianus Maria** (Zv790)(LK)
NB * 07.05.2005 te Heerle

791 **Jozef Petrus Walterus** (Jörgen) (IV/14)(Zv620)
NB * 27.11.1970 te Den Hout

621 **Cornelius Pieter Maria** (Kees) (IV/13)(Zv480)
NB Hoogleraar Sociologie
 * 15.10.1940 te Den Hout RK
 oo 08.08.1969 te Amsterdam (wettelijk)
 oo 06.09.1969 te (kerkelijk)
 Maria Catherina Johanna Liduina Christina Kuipers
 Andragoge, zij noemen haar Kitty.
 * 13.04.1946 te Amsterdam RK

Er zijn 2 kinderen bekend. (800 en 801)

800 **Madelon Petronella** (Lonneke) (IV/14)(Dv621)(LK)
NB * 08.07.1972 te Nijmegen

801 **Puck Maria** (IV/14)(Dv621)
NB * 04.12.1974 te Nijmegen

622 **Cornelia Adriana Maria** (Corrie) (IV/13)(Dv480)
NB * 21.02.1942 te Den Hout
 oo 06.11.1965 te Den Hout
 Adrianus Antonius Godefridus Cornelius Verhoef
 * 27.11.1939 te Ginneken

Er zijn 3 kinderen bekend:

1.	Adrianus Petrus Maria	* 04.04.1969
	oo 31.01.1999 met Loes Struis	* 31.10.1971
2.	Christiaan Adrianus Cornelius	* 31.05.1971
3.	Godefridus Henricus Maria	* 07.01.1974

623 **Wilhelmina Maria Theresia** (Will) (IV/13)(Dv480)
NB onderwijzeres
 * 16.04.1944 te Den Hout
 oo 17.10.1970 te Den Hout
 Henricus Gerardus Maria Geenen
 Bodemkundig ingenieur (09."70 Wageningen)
 * 02.04.1941 te Dinter

Er zijn 3 kinderen bekend:

1.	Johan Theodoor	* 21.05.1972
	ss Merel Zwart	* 15.06.1971
	1k: Sterre	* 19.01.2001
2.	Marcel Christiaan	* 30.08.1974
3.	Carla Petra	* 05.11.1976

624 **Johannes Arnoldus Maria** (Jan) (IV/13)(Zv480)
NB Aannemersbedrijf
 * 26.10.1945 te Den Hout
 oo 06.11.1970 te Oosteind
 Johanna Antonetta Adriana Maria Oomen(Joke)
 * 16.06.1947 te Oosteind

Er zijn 3 kinderen bekend. (810-812)

810 **Renatus Christianus Maria** (René) (IV/14)(Zv624)(LK)
NB Civ.tech.ing.
 * 09.10.1971 te Harderwijk
 in 1997 nog ongehuwd
 811 **Henrikus Johannes Maria** (IV/14)(Zv624)(LK)
NB * 09.10.1971 te Harderwijk
 + 11.10.1971 te Harderwijk
 812 **Karin** (IV/14)(Dv624)(LK)
NB * 10.07.1974 te Harderwijk

625 **Antonius Govert Maria** (Antoon) (IV/13)(Zv480)
NB Onderwijzer
 * 04.08.1947 te Den Hout
 oo 03.04.1974 te Tilburg
 Maria Cornelia Barbara Brigitta Brocken
 Verpleegkundige
 * 19.04.1949 te Tilburg

Er zijn 2 kinderen bekend. (820 en 821)

820 **Bob Christiaan Hendrikus** (IV/14)(Zv625)
NB * 09.11.1976 te Tilburg
 821 **Maartje Anneke Barbara** (IV/14)(Dv625)
NB * 26.01.1978 te Tilburg

626 **Arnoldus Adrianus Maria** (Arnold) (IV/13)(Zv480)
NB * 01.06.1949 te Den Hout
 oo 23.06.1972 te Made
 Adriana Helena Maria Pals
 Kleuterleidster
 * 01.09.1949 te Made

627 **Catharina Adriana Cornelia Maria** (Kitty) (IV/13)(Dv480)
NB Biologe

* 16.09.1950 te Den Hout

oo 06.08.1974 te Groesbeek
 Bartholomeus Fredericus Joseph Klunder

Wis- en natuurkunde

* 10.03.1945 te Eindhoven

o/o 11.1994

Er zijn 3 kinderen bekend:

1 Maarten * 19.08.1980

2 Renske * 11.05.1983

3 Harmke * 06.01.1985

628 **Adriana Anna Maria** (Adri) (IV/13)(Dv480)
NB * 01.02.1955 te Den Hout RK

oo 07.10.1977 te Den Hout
 Paulus Adrianus Carolus de Hoon

Tuinder

* 05.06.1952 te Ossendrecht RK

Er zijn 4 kinderen bekend:

1. Maaïke Maria Petronella * 13.08.1980

2. Ilse Adriana Maria * 29.12.1981

3. Dorien Wilhelmina Maria * 24.10.1983

4. Mieke Maria Christina * 07.02.1986

ARNHEM
(vervolg van blz 246)

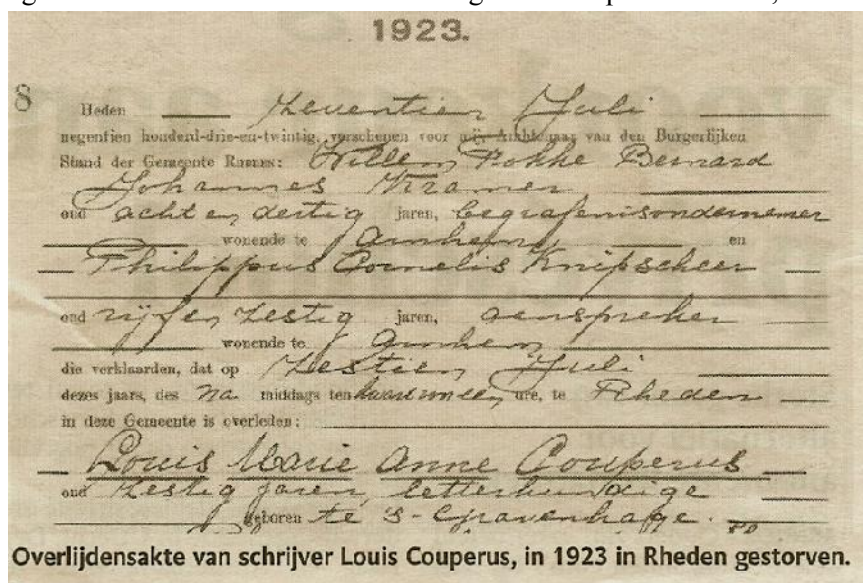
(204) Philippus Cornelis Knipscheer(Cor) & Geertruida Hendrica Hulstein

Als tweede zoon groeit Cor op in een streng gereformeerd gezin van 8 kinderen. Als zijn jongste zusje wordt geboren is Cor 16 jaar. De kerk staat voor zijn vader centraal en dat wordt op de kinderen overgebracht. Overigens een gezin waarin de kinderen niets te kort komen met een vader als goudsmid. De jongerenvereniging is wel verplicht. Maar er wordt ook voor een goede opleiding gezorgd. Cor gaat na zijn studie in dienst bij begrafenisondernemer Kramer in Arnhem. Inmiddels heeft hij in de jongerenvereniging Geertruida leren kennen. Zij huwen in april 1884 en 10 maanden later wordt zoon Herman geboren; **(288) Hermanus Theodorus**. Een rustige tijd en Cor heeft het bij Kramer goed naar zijn zin. Kort bij huis, zodat hij heerlijk van kleine Herman kan genieten. Ruim 3 ½ jaar later wordt een tweede zoon geboren, naar hem vernoemd; **(289) Philippus Cornelis**. Het gaat echter niet goed met de kleine Philip, hij wordt slechts 18 maanden oud. Als er zich dan in juni 1891 weer een kleine jongen aandient, zal hij worden vernoemd naar zijn overleden broertje; **(289/1) Philippus Cornelis**. Ze gaan hem, zoals de vader, wel Cor noemen. Vermoedelijk om de herinnering aan zijn overleden broertje wat te verzachten. Met vader Cor gaat het goed. Hij wordt eerste bediende bij Kramer. Na nog twee gezonde zonen, **(291) Hendrikus Theunis** en **(290) Louis Bernard**, geboren in de jaren 1892 en 1894, wordt er weer een zoon, **(292) Arend**, geboren die slechts 14 dagen oud wordt. Maar ook hij zal weer worden vernoemd, als na ruim anderhalf jaar een gezonde jongen wordt geboren; **(292/1) Arend**. Maar na nog geen anderhalf jaar verder slaat het noodlot nog een keer toe; **(292/2) Johann Arnold** wordt net geen 14 maanden oud. Na enkele jaren komt er nog een verrassing. Na alle zonen nu een dochtertje (292/3) Dina. Inmiddels zijn ze de nieuwe, twintigste eeuw binnengestapt. Spanningen in de wereld. Er is samenwerking tussen bepaalde landen, maar er

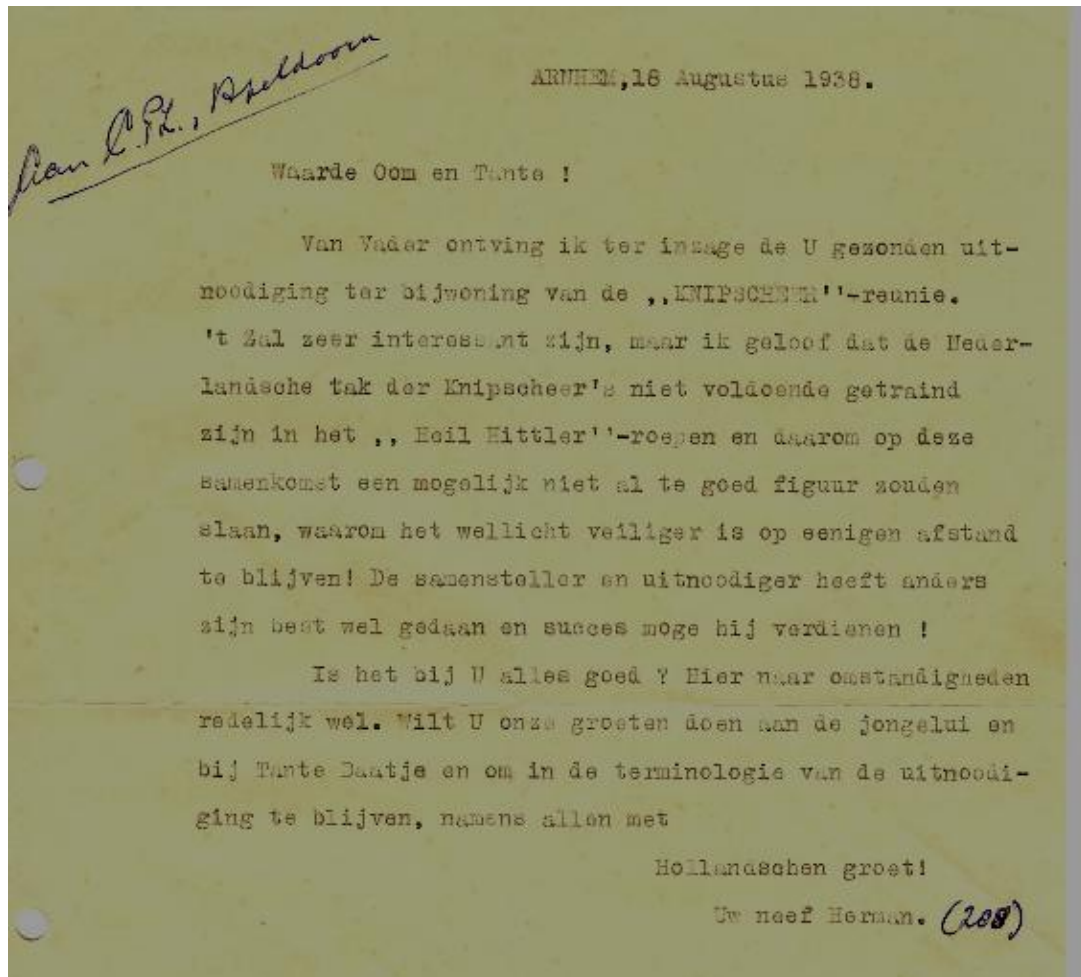
zijn ook machten tegenover elkaar. Even lijkt het erop dat er wereldvrede op komst is, maar dat blijkt van korte duur. Cor doet trouw zijn werk als eerste aanspreker. Bijna 50 jaar is hij in trouwe dienst. Een van zijn laatste ter aarde bestellingen is die van Louis Couperus, die op 16 juli 1923 in Rheden is overleden. Inmiddels is het ook wat rustiger geworden in huize Knipscheer. De kinderen hebben het ouderlijk huis

verlaten. Slechts enkele jaren genieten ze samen van deze rust tot Geertruida op 13 februari 1929 overlijdt. Zij is net nog geen 70 jaar geworden. De tweede wereldoorlog heeft zij niet meer meegemaakt en daarmee ook niet het drama van haar kleinzoon, de enige zoon van Herman en Anna.

Herman (288) volgt een middelbare opleiding en wordt kantoorbediende. Als hij in 1912 in het huwelijk treedt met Johanna Mooyman, vestigen zij zich in Wageningen. Daar worden resp. in 1913 en 1916 twee kinderen geboren; **(940) Cornelis Willem** en (941) Hendrina Geertruida. Echter na de geboorte van hun dochtertje komen zij weer terug naar Arnhem. Daar krijgt hij ook een vaste baan als boekhouder. Van de in Duitsland in ontwikkeling zijnde activiteiten met betrekking tot het organiseren van een grote familiedag in Mülheim in september 1938 krijgt Herman een uitnodiging in handen.

Deze uitnodiging ontvangt zijn vader van zijn oom Philip, en broer van zijn vader (*zijn familie wordt in een volgend hoofdstuk beschreven*), maar uiteindelijk zijn de uitnodigingen verzonden door Henri Knipscheer uit Soest (*later secretaris van de in 1939 opgerichte Genealogische Vereniging*). De volgende reactie schrijft Herman aan zijn oom en tante:

Een duidelijke reactie aan zijn oom en tante. Uit het antwoord daarop van zijn oom Philip, begrijpt hij dat het plan om een familievereniging op te zetten ook in Nederland speelt en dat wekt toch wel wat meer interesse bij hem op. Het is bekend, dat Philip daar ook een inbreng in heeft gehad in de richting van Henri in Soest. De inhoud van die brief is niet bekend, maar wel weer de volgende brief van Herman aan zijn oom na de in Mülheim gehouden vergadering. (*zie vlg blz.*)

Gelijktijdig reageert hij naar Henri in Soest op de uitnodiging voor een Knipscheerdag in Utrecht op 15 januari 1939. Hij schrijft hem deze uitnodiging van één zijner familieleden te hebben ontvangen. Hij had al vaag één en ander uit het Duitse rondschrijven vernomen, maar verder nog niets gehoord omtrent de afloop van die bijeenkomst in Mülheim. Er zou ook een krantenbericht zijn en hij vraagt aan Henri of er eventueel nog een exemplaar te verkrijgen is. Hij zal graag aanwezig zijn bij een Knipscheer bijeenkomst in Utrecht, maar als hij later verneemt, dat deze dag op een zondag is, meldt hij zich af vanwege zijn principe om zondags als Christen niet te reizen.

ARNHEM, 9 November 1936.

Waarde Oom en Tante !

Voor Uw brief met afschrift van de aanschrijving der KNIPSCHEREN-clan, zeg ik U dank. Interessant is het zeker en ik ben benieuwd iets meer daaromtrent te vernemen. Ik heb eens naar SOEST geschreven en wacht af wat ik er van hoor. Als het iets bijzonders is, laat ik het U eveneens weten. Maar een ding stel ik voorop : De Knipscheere moeten van vreemde smetten vrijblijven, geen heil Hittlers of heil Maasserts worden, want daar voel ik niets voor.

Hier is alles wel, Vader is ook best te pas, ik vind dat hij dikker wordt. Hij wandelt veel, al gaat het niet vlug, maar dat begeeft ook niet.

Ontvang ons aller groeten, aan de jongelui en bij tante Daatje, mede namens ons allen.

Uw neef

Herman

Als hij dan weer een uitnodiging krijgt voor de 25^e augustus in dat jaar, georganiseerd speciaal voor die Knipscheren, die niet op zondag reizen, moet hij met spijt weer melden, dat hij niet in de gelegenheid is om naar Hilversum te komen. Hij kan daarvoor op vrijdag geen vrij krijgen, maar ook financieel kan hij het niet dragen. Dit laatste is ook het geval met zijn broers Henk en Louis. Zij zijn nl al geruime tijd werkloos. Hij verwacht wel dat zijn jongste broer Arend, wonend in Den Haag, van de uitnodiging gebruik kan maken. Hij is echter wel geïnteresseerd geworden in de onlangs opgerichte vereniging en wil graag op de hoogte blijven van de voortgang en reacties van de bijeenkomsten. Gelijktijdig meldt hij er echter bij, dat hij nog niet in de kosten kan bijdragen. Hij kan dit financieel niet dragen. Wel stuurt hij met zijn brief aan Henri in Soest een duidelijk overzicht van zijn familie. Kort daarna breekt de oorlog uit en wordt er niets meer van de vereniging vernomen. Herman is 55 jaar en zowel zoon Cor als dochter Hendrina zijn beiden nog ongehuwd, ook zijn zij beiden kantoorbiedende. Cor werkt bij de Hevea fabrieken in Arnhem, het Heveadorp en heeft daar zijn vriendin, Stien, leren kennen, waar hij enige tijd later mee is verloofd. Begin april 1943 wordt er van het gezin, op verzoek van Cor, een groepsfoto gemaakt. Met Pasen, enkele dagen later, gaan Cor en Stien naar Groningen en wordt er kennis gemaakt met de familie van Stien. Tot zelfs ver buiten de stad Groningen bezoeken zij de familie. Het is voor het eerst dat hij al deze familieleden bezoekt.

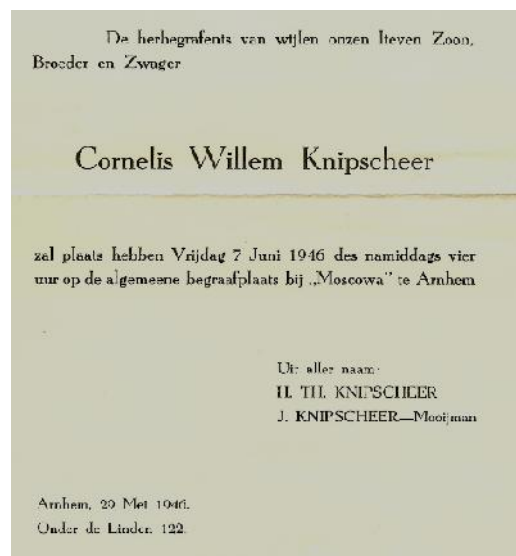
Hij maakt nog een paar vakantiedagen op met de gedachte: "Je weet maar nooit wat er gebeurt in deze onzekere tijd, dan heb je ze maar gehad." Als zijn grootvader (204) jarig is op 29 april 1943 wordt die verjaardag bij hem thuis gevierd. Ook dan ontmoet hij nog familieleden van Stien. Op die zelfde dag verschijnt er in de dagbladen een mededeling van generaal Friedrich Christiansen, militair bevelhebber in Nederland, dat alle 300.000 aanvankelijk vrijgelaten Nederlandse krijgsgevangenen worden opgeroepen om opnieuw in krijgsgevangenschap te worden weggevoerd.

De oproep van Christiansen slaat in als een bom. In Twente, het eerst in Hengelo, bij de machinefabriek van Stork, breken onmiddellijk proteststakingen en demonstraties uit. Het Twentse voorbeeld vindt navolging in Nederland. In Wageningen is het onrustig druk op 30 april. Mensen staan in rijen te wachten voor de levensmiddelenwinkels. Geleidelijk worden de winkels gesloten. De personeelsleden van het Scheepsbouwkundig Proefstation staken. Het personeel van Zomer en Keuning leggen het werk neer. Op het Stadhuis en bij de PGEM wordt niet meer gewerkt. In Ede staken de werknemers van de ENKA. In de gemeente Renkum wordt gestaakt bij de Heveafabrieken, Schut papierfabriek, Raanhuis, Peelen en Hofwegen wasserijen. De burgemeester van Wageningen wordt door de burgemeester van Ede in kennis gesteld dat hij moet verschijnen, op vrijdag 30 april 1943 om 15.30 uur bij de commandant van de Waffen-SS, in de Barbara Stichting, Stationsweg te Ede, voor een bespreking. De burgemeester is uitstедig, de loco-burgemeester en de gemeente-secretaris nemen de honneurs waar. Diezelfde middag maakt de (loco) burgemeester op last van de Duitse bezetter bekend, dat staken van arbeid ten strengste verboden is. Zij die hun arbeid hebben neergelegd dienen deze onmiddellijk in ieder geval voor zaterdagmorgen 10.00 uur te hervatten. Een ieder die dat nalaat, wordt in opdracht van de Rijkscommissaris als saboteur aangemerkt en zal terstond in hechtenis worden genomen, terwijl zo nodig op hem het standrecht zal worden toegepast. Ook bij de HEVEA-fabrieken in HEVEADORP wordt in de loop van de dag het werk stil gelegd en hoewel het kantoorpersoneel, waartoe Cor behoort, zich vrijwel van staking onthoudt, wordt ook dat gedeelte van het bedrijf in de vroege middag stop gezet en komt Cor tegen 2 uur thuis. Zaterdag 1 mei worden de bedrijven gedwongen voor 12.30 uur een lijst met stakers in te leveren. De Höhere SS- und Polizeiführer in het bezette Nederland, Rauter kondigt op 1 mei 1943 het standrecht af. Die ochtend gaat Cor op de gewone tijd, 's-morgens om half acht, van huis. "Als er kogels uitgedeeld worden en er slachtoffers moeten vallen, dan behoort ik daar liever niet bij", zijn de woorden waarmee hij vertrekt. Hij komt op tijd op kantoor, werkt de gehele morgen, ontvangt zijn salaris over april, en komt op de gewone tijd weer thuis. Het fabriekspersoneel blijft staken, maar de staking wordt wel al als mislukt beschouwd. Op 2 mei 1943 beval de directeur generaal van politie te Arnhem geen waarschuwingsschoten meer te lossen maar bij samenscholingen en demonstraties onmiddellijk raak te schieten zonder aanzien des persoon. Het uitgaansverbod wordt beperkt van 20.00 uur tot 4.00 uur.

Op maandag 3 mei gaat Cor weer gewoon naar zijn werk, niet vermoedend dat het fabriekspersoneel het kantoorpersoneel de toegang weigert. De meeste uit Arnhem komende kantoorbedienden besluiten nu terug te gaan naar Arnhem om zich aldaar te melden bij het filiaal op het Roermondsplein. Ook Cor sluit zich daarbij aan en meldt zich bij dit filiaal. Zij blijven daar, totdat, na telefonische mededeling van HEVEADORP, men weer ongehinderd het terrein kan betreden. De overvalwagens voor de stakende arbeiders zijn of al aanwezig, of onderweg. Per eerste tram gaan zij terug en kunnen ongehinderd op kantoor weer aan het werk. Ongeveer half elf is Cor op kantoor, zodat hij op z'n hoogst twee uur later op zijn werk is verschenen dan gewoonlijk. Om ongeveer 9 uur trachten zijn ouders nog om hem telefonisch te bereiken en hem iets te vragen, maar krijgen geen aansluiting. Men denkt aan een storing. Om half tien nog eens geprobeerd. Zij krijgen dan verbinding, maar men kan Cor niet doorverbinden omdat de toestand nogal onrustig is. Er wordt ook geschoten. Ongeveer kwart over elf belt Cor naar huis om zijn vader te vertellen, dat alles in orde is. "Maak je maar niet ongerust, in ben weer gewoon aan het werk en vanavond vertel ik alles wel." Dit zijn de laatste woorden die zijn vader van hem hoort, verder niets vermoedend; Cor staakt niet en doet gewoon zijn werk. Het personeel mag echter van de aanwezige Duitsers het terrein niet meer verlaten. In de late namiddag wordt een groot deel van het kantoorpersoneel door de SS-officieren verhoord, waaronder ook Cor. Na zijn verhoor ontvangt hij zijn persoonsbewijs weer terug en gaat weer aan het werk. Juist op het moment dat hij zijn verloofde wilt bellen en haar wilt geruststellen wordt hem door zijn chef medegedeeld dat hij zich opnieuw bij de SS-officieren moet vervoegen, evenals een aantal van zijn

collega's. Nog niets kwaads vermoedend worden een 16-tal 'onder de wacht gesteld' en moeten vrijwel onbeweeglijk in een rij blijven staan. Als gevolg van Cor z'n mismaakte voet en toevallig die dag z'n nieuwe schoenen, kan hij moeilijk zo in de houding blijven staan. Hij moet de aangegeven houding wel eens laten varen, waardoor hij enige malen hardhandig door de Duitsers wordt aangepakt. In groepen van 4 worden ze opnieuw verhoord voor het eigenlijke Standgerecht. Daar wordt hun gevraagd of ze weten wat het standrecht betekent en hoe het standgerecht werkt. Cor komt in de laatste groep van 4 en er wordt ongeveer als volgt geantwoord: "men mag niet staken en men moet om 8 uur 's-avonds binnen zijn". Na een korte bespreking wordt aan één van deze vier (een gehuwd man met kinderen) na teruggave van zijn persoonsbewijs gezegd: 'Sie sind frei' en tegen de andere drie (waaronder ook Cor): 'Innerhalb 10 minuten werden Sie erschossen.' Hierna worden zij zonder enige verdediging of wat dan ook direct op de overvalwagen naar Arnhem vervoerd. Direct na aankomst aldaar is het doodvonnis voltrokken. Het over hen gevelde vonnis wordt medegedeeld aan de zich nog steeds 'onder de wacht' bevindende en reeds verhoord zijnde collega's, die natuurlijk zeer ontgaan zijn over het lot van hun drie **volmaakt onschuldige** collega's; WEIMAR, gehuwd met een Duitse vrouw (hadden zij dat geweten, dan was hij zeer zeker gespaard gebleven) doch zonder kinderen, KNIPSCHEER en QUADVLIEG, beiden ongehuwd. Men begrijpt dat deze mensen eenvoudig tot voorbeeld gesteld werden voor het kantoorpersoneel in geheel Gelderland om dat personeel te laten zien welk lot hun te wachten staat, wanneer ze ook eens lust tot staken zouden hebben. De executie is vermoedelijk voltrokken op het terrein van de Saxen-Weimar-kazerne of op de Galgenberg, waar de slachtoffers vermoedelijk ook zijn begraven. Thuis wordt door één van de collega's verteld, dat Cor wat later komt omdat hij nog even verhoord moet worden. Later wordt, na telefonische informatie, verteld dat Cor in HEVEADORP blijft overnachten, omdat hij niet meer voor 8 uur thuis kan zijn. Er van overtuigd dat Cor niet heeft gestaakt gaan ze rustig naar bed niet vermoedend, dat Cor al op de overvalwagen was weggevoerd. 's-Nachts om 2.20 uur worden ze door de Arnhemse politie uit bed gebeld met de mededeling, dat Cor, behorende tot de stakers van de HEVEA-Fabrieken op grond daarvan door de Duitse instantie is terechtgesteld. Dit komt zo ongelooflijk over dat men meende, dat deze mededeling voor een ander adres bestemd moet zijn. De politie zou nader informeren. Om 4 uur kunnen ze bij de Sicherheits-polizei komen voor nadere informatie. Daar aangekomen moeten ze weer om 8 uur terugkomen. Dan wordt de boodschap bevestigd. Het stoffelijk overschot wordt niet beschikbaar gesteld. Cor is begraven in een massagraf, waarvan de plaats niet bekend wordt gemaakt. Stien en haar familie, hoewel op Heveadorp wonende, vernemen de droevige tijding eerst op 4 mei.

Eerst weken later ontvangen zijn ouders pas een mededeling van het gemeentebestuur dat het overlijden door de Duitse instanties is aangegeven en dat een akte van overlijden kan worden opgemaakt. Doodsoorzaak, nog de plaats van overlijden of begraafplaats is daarin vermeld.

(Vanaf 1 mei 1943 werden tientallen mensen opgepakt en overgebracht naar de SD te Arnhem. Velen belandden uiteindelijk in kamp Vught. In het hele land werden 80 stand-rechtelijke executies uitgevoerd en 900 mensen gearresteerd en naar kamp Vught overgebracht)

Nog geen jaar later, op 23 februari 1944, overlijdt zijn grootvader **Philippus Cornelis (204)**

Na de oorlog worden de stoffelijke resten gevonden en wordt Cor herbegraven.

Dochter Hendrina treedt, ruim een jaar na de executie van haar broer, op 21 juni 1944 in het huwelijk met Arnold Visser, gemeenteambtenaar in Arnhem. Zij blijven in Arnhem wonen en krijgen twee jaar later op 6 augustus 1946 een dochtertje (941) Hendrina.

Op 21 augustus 1946 schrijft Arnold de volgende brief aan kapelaan C.J. Knipscheer in Breda:

“Weleerwaarde Heer,

Eindelijk een berichtje uit Arnhem, dat u meldt de voorspoedige geboorte van een dochter, genaamd Hendrina, vernoemd geworden naar de eerste voornaam van haar moeder, die zoals u reeds weet, Hendrina Geertuida (Visser) Knipscheer heet.

De geboorte had plaats op 6 augustus j.l. ’s-morgens om 8.45 uur.

Zondag 18 augustus is het Katholiek gedoopt. Als doopnaam hebben wij gekozen voor Maria. De doop vond plaats in de kerk St. Johannes de Dooper, gelegen aan de Hoflaan.

Enige weken geleden mochten we van U een pakketje ontvangen, dat met Uw hulp was samengesteld door mijn vrouw’s naamgenooten. U kunt veronderstellen dat de inhoud van pas kwam.

Wilt u zo goed zijn onze hartelijke dank over te brengen aan de Knipscheers die behulpzaam zijn geweest bij het samenstellen van het baby pakketje.

Bijzonder dank aan U voor het prachtige initiatief, dat werkelijk met succes bekroond is geworden. Het verheugt mij te kunnen schrijven dat moeder en kind het uitstekend maken, de kleine groeit als kool en als ik mij niet vergis wordt het een Knipscheer gezichtje, vrij donker en zuiver de oogen van mijn vrouw.

Enfin, laten we hopen dat alles goed mag blijven gaan.

Erwaarde, nogeens onze hartelijke dank en ik hoop dat ik volledig geweest ben in verband met het geslacht van de Knipscheers.

*Met vriendelijke groeten
Van de Knipscheers en van mij,
A.W. Visser*

In deze tak van Herman (288) zijn geen stamhouders geboren.

Zijn broer Cor (289/1) huwt op 11 mei 1921 in Arnhem met Marie van Wijck. Cor is kantoorbediende bij de firma v.d. Wal, een ijzerzaak. Ook zij blijven in Arnhem wonen. Een kinderloos gezin.

Marie wordt na het overlijden van Cor opgenomen in een bejaartentehuis aan de Esprantolaan, waar zij op 103-jarige leeftijd overlijdt.

Broer Louis (290) huwt in 1920 in Arnhem met Grietje Sannes. Louis is magazijnbediende, maar later postbode. Hebben ook altijd in Arnhem gewoond, maar op leeftijd hebben zij samen in bejaarden-centrum “De Beukenhof” in Velp gewoond. Daar zijn zij resp. 92 en 87 jaar geworden.

Uit hun huwelijk is op 26 maart 1921 een zoon geboren; **(950) Philippus Cornelis**.

Deze Ph.C. Knipscheer gaat zijn vader achterna bij de PTT. Hij wordt daar administratief ambtenaar. In 1945 huwt hij in Arnhem met Willy Wassing. In de jaren 1946, 1949 en 1950 worden een drietal kinderen geboren, twee dochters en een zoon:

(1051) Wilhelmina Grietje Hendrika, (1052) Louise Stevelina Johanna en **(1053) Cornelis Philippus**. Als hij in april 1967 bericht krijgt, dat de Knipscheer vereniging weer in leven komt, reageert hij direct met een overzicht van de familie vanaf zijn vader. Op wat vragen van de heroprichters reageert hij weer, na onderzoek, in december van dat jaar.

In februari 1977 wordt het huwelijk met Willy ontbonden en hertrouwt hij twee maanden later met Elizabeth Scheen. Zij is telefoniste bij de PTT. Zij neemt een zoon mee uit een eerdere relatie, geboren op 1 februari 1966. Bij het huwelijk wordt deze zoon de naam Knipscheer toegewezen; **(1054) Jeroen Willem**. Willy overlijdt twee jaar later aan kanker. Ook zijn dochter Louise overlijdt 4 jaar later aan deze zelfde ziekte. Zij is slechts 34 jaar oud geworden.

De oudste dochter, in 1969 gehuwd, woont ook in Arnhem en heeft in een huwelijk met Joop Stein twee zonen en twee kleinkinderen. Zoon Cor huwt in 1974 met Margaret Goossens. Zij vertrekken naar Limburg, Landgraaf. Hij is stedenbouwkundig tekenaar. Aldaar worden resp. in 1983 en 1985 een tweetal dochters geboren; (1288) Laura en (1289) Lisette.

Jeroen is 11 jaar, als hij zijn naamwijziging zelf in de klas mag vertellen. Na de basisschool, 2 jaar gymnasium en 3 jaar VWO gaat hij naar de universiteit van Tilburg (hij prefereert een kleine, rustige hoge school) en studeert daar psychologie. Nadat hij is afgestudeerd in 1991 begint hij als parttimer bij een psychiatrische inrichting in Santpoort (drie dagen in de week). Vervolgens wordt hij beleidsmedewerker bij "De Meern" in Amsterdam en tenslotte onderzoeker bij de Universiteit in Utrecht. Op 15 september 2000 promoveert hij aan de faculteit Sociale Wetenschappen met het proefschrift "Cultural diversity and similarity in mental health care". Over empirische studies naar psychische problemen en hulpzoekgedrag van Surinaamse, Ghanese, Turkse en Marokkaanse migranten in Nederland. Zijn vriendin, waarmee hij samenwoont in Utrecht, is eveneens gepromoveerd, maar dan als gezondheidspsychologe. Ook zij werkt bij de Universiteit in Utrecht. Er zijn nog geen kinderen. (dus ook nog geen stamhouder)

Zijn stelling: "Cultuur niet bepalend in gezondheidsverschillen migranten en autochtonen."

"De aanname, dat migranten meer psychische gezondheidsproblemen hebben dan de autochtone bevolking is lang niet altijd terecht. Bij de gezondheidsverschillen die er zijn spelen cultuur en etniciteit bovendien geen cruciale rol. Socio-economische factoren als leeftijd, opleiding en werksituatie zijn daarentegen wel doorslaggevend." Dat zijn enkele conclusies die Jeroen Knipscheer trekt uit zijn onderzoek naar de hulpvraag en het te volgen hulpzoektraject van migranten bij instellingen op het gebied van de Geestelijke Gezondheidszorg (GGz). Hij deed onderzoek onder 392 Surinamers, 237 Turken, 169 Marokkanen, 81 Ghanezen en ter vergelijking onder 89 autochtone Nederlanders. Als huidig docent schrijft Jeroen een studieboek voor studenten: "Psychologie en de multiculturele samenleving" alsmede een handleiding voor hulpverleners hoe om te gaan met allochtonen. In opdracht van de GGz-instelling Altrecht en de Universiteit verschijnt van zijn hand een rapport: "Een interculturele entree in Altrecht" Dit is een aanleiding om op 27 november 2006 in het tropen-instituut in Amsterdam met nog twee anderen uit de 117 inzendingen een prijs in ontvangst te mogen nemen uit handen van Minister Rita Verdonk in het kader van de "Parels van Integratie" Het is de eerste keer, dat een dergelijke prijs op initiatief van het KIEM (Kennisset Integratiebeleid en Etnische Minderheden) wordt uitgereikt en ook nog juist op die dag.

Juist op die dag wordt bekend gemaakt dat Rita Verdonk 620.000 voorkeursstemmen heeft bereikt bij de verkiezingen voor de tweede kamer op 22 november. Dus belangstelling van de Pers in overvloed.

Tot op heden in de stam van Louis (290) geen stamhouders, waardoor het er op lijkt dat dit deel van de stamboom zal uitsterven.

Broer Hendrik (291) huwt ook in Arnhem in 1925 met Everdina Minnen. Blijven ook in Arnhem wonen en krijgen hier 3 kinderen, resp. in 1926, 1928 en 1934; **(951) Philippus Cornelis**, (951/1) Maria Everdina en **(952) Hendrikus J.** Van deze laatste zoon is niets bekend. Maria huwt in 1956 met Johan Nulden en Philip huwt in 1958 met Dicky van Maanen. Twee dochters bij Maria, maar bij Philip nog geen kinderen bekend.

Broer Arend huwt nog wel in Arnhem op 30 april 1930 met de in Drente geboren Ludewea Ottenga. Zoon **(953) Philippus Arend** wordt nog in Arnhem geboren, maar daarna is het gezin verhuisd naar Den Haag. Arend is daar caféhouder.

Zoon Philip is gehuwd, vermoedelijk eerst in Delft of Den Haag woonachtig, maar later wonen zij in Zoetermeer, waar een viertal kinderen bekend zijn:

(990) Arend Willem (Arwi), geboren 28 juni 1958; (991) Adriana Jantina, (Andrea) geboren 19 juli 1960; (992) Sonja, geboren 10 december 1964 en (993) Diana, geboren 14 september 1969. Allen zijn inmiddels gehuwd. Diana woont in Benthuizen, Andrea in Stompwijk. Sonja en Arwi in Zoetermeer. Omstreeks 1998/1999 heeft Arwi te kennen gegeven deel te willen nemen in het bestuur van de Vereniging. Door zijn scheiding is dit voorlopig uitgesteld.

Het jongste zusje Dina, geboren omstreeks de eeuwwisseling, is in september 1968 overleden. Van haar is verder niets meer bekend.

(204) Philippus Cornelis Knipscheer(Cor) & Geertruida Hendrica Hulstein

288 **Hermanus Theodorus** (I/11)(VI472/295HH)(Zv204)(LK)
G Boekhouder
 * 23.02.1885 te Arnhem NH
 + 13.11.1957 te Arnhem
 oo 24.07.1912 te Arnhem
 Johanna Mooyman
 * 22.12.1885 te Arnhem NH
 + ?

Er zijn 2 kinderen bekend (940 en 941)

940 **Cornelis Willem** (Cor) (VII305/295HH)(Zv288)(LK)
G Kantoorbediende
 * 23.05.1913 te Wageningen NH
 + 03.05.1943 te Arnhem
 op 07.06.1946 te Arnhem herbegraven op de algemene
 begraafplaats 'MOSCOWA'

941 **Hendrina Geertruida** (VII306/295HH)(Dv288)
G * 17.08.1916 te Wageningen NH
 + 05.07.1990 te Arnhem
 oo 21.06.1944 te Arnhem
 Arnoldus Wilhelmus Visser
 Gemeenteambtenaar
 * 28.08.1921 te Arnhem RK

Er is 1 dochter bekend:

Hendrina Geertruida Visser
 * 06.08.1946
 *d 18.08.1946 RK

289 **Philippus Cornelius** (I/11)(VI473/295HH)(Zv204)
G * 13.10.1888 te Arnhem Geref.
 + 15.06.1890 te Arnhem

289/1 **Philippus Cornelius (Cor)** (VI474/296HH)(Zv204)(LK)
G Kantoorbediende ijzerzaak (fa v.d. Wal)
 * 22.06.1891 te Arnhem Geref.
 + ?
 oo 11.05.1921 te Arnhem
 Jantje Maria Jacoba van Wijk (Marie)
 * 08.12.1894 Geref.
 + 01.10.1997 te Arnhem

Huwelijk zonder kinderen.

290 **Louis Bernard** (I/11)(VI475/296HH)(Zv204)(LK)
G Magazijnbediende, later Postbode
 * 09.09.1894 te Arnhem Geref.
 + 07.12.1986 te Velp
 oo 27.10.1920 te Arnhem
 Grietje Sannes
 * 14.02.1897 te Arnhem Geref.
 + 09.02.1984 te Velp

Er is 1 zoon bekend. (950)

950 **Philippus Cornelis** (Zv290)(LK)
G Ambtenaar PTT
 * 26.03.1921 te Arnhem Geref.
 oo1 27.10.1945 te Arnhem
 Wilhelmina Maria Wassing (Willy)
 * 06.04.1915 RK
 + 25.02.1979
 o/o 02.1977
 oo2 21.04.1977 te Arnhem
 Elizabeth Scheen
 Telefoniste bij PTT
 * 15.07.1930 te Dordrecht

Er zijn 4 kinderen bekend. (1051-1054) Laatste kind, Jeroen Willem, is met Elizabeth meegekomen. Zij hebben zijn familienaam gewijzigd in "Knipscheer".

1051 **Wilhelmina Grietje Hendrika** (Dv950)(LK)
G * 13.10.1946 te Arnhem RK

oo 21.03.1969 te Arnhem
 Joop L. Stein
 * ?

Er zijn 2 zonen bekend.

1052 **Louise Stevelina Johanna** (Dv950)(LK)
G * 17.02.1949 te Arnhem RK
 + 04.12.1983 te Arnhem

- 1053 **Cornelis Philippus** (Zv950)(LK)
G Stedenbouwkundig tekenaar
* 17.03.1950 te Arnhem RK
- oo 10.05.1974 te Arnhem
Margaret Goossens
* 27.11.1953 RK
- Er zijn 2 dochters bekend (1288-1289).
- 1288 **Laura** (Dv1053)(LK)
G * 15.11.1983 te Landgraaf
- 1289 **Lisette** (Dv1053)(LK)
G * 22.12.1985 te Landgraaf
- 1054 **Jeroen Willem** (Zv950)(LK)
G Psycholoog Univ. te Utrecht
* 01.02.1966 te Arnhem
ss
- 291 **Hendrikus Teunis** (I/11)(VI476/296HH)(Zv204)(LK)
G Huisknecht, later vertegenwoordiger/boekhouder
* 26.12.1892 te Arnhem Geref.
+ 08.01.1965 te Arnhem
oo 04.11.1925 te Arnhem
Everdina Wilhelmina Minnen
* 30.05.1893 te Arnhem
+ 05.03.1971 te Arnhem
- Er zijn 3 kinderen bekend. (951, 951/1 en 952)
- 951 **Philippus Cornelis** (Zv291)(LK)
G * 25.09.1926 te Arnhem NH
- oo 05.04.1958 te ?
Dicky van Maanen
- 951/1 **Maria Everdina** (Dv291)(LK)
G * 22.07.1928 te Arnhem NH
- oo 09.09.1956 te ?
Johannes Adrianus Nulden
* 29.03.1930 te ?
- Er zijn 2 dochters bekend:
1. Lydia * 05.01.1958 te ?
ss Theo Rutgers
zij hebben 1 zoon:
1. Pim Rutgers * 29.07.1991
2. Saskia * 29.03.1963 te ?
oo 29.12.1982 te
Rob Masman * 17.02.1961

van ARNHEM naar APELDOORN

vervolg van blz. 247

208 Cornelis Philippus Knipscheer (Philip) & Hermina van Voorst

De jongste zoon van Hermanus Knipscheer en Margaretha Klein. Hij wordt in Arnhem geboren op 8 augustus 1872. Als 7^e kind in een hecht gezin waarin zijn vader duidelijk z'n bezorgdheid laat blijken. Z'n oudste broer is dan 16 jaar oud. Alle kinderen groeien op in een streng gereformeerd gezin. De jongerenvereniging is een plicht voor alle kinderen in dit gezin en zo ook voor Philip. Ook voor het lager onderwijs wordt een goede betrouwbare school gekozen. Na deze lagere school in Arnhem komt hij bij een baas in Oosterbeek en leert daar bij dhr. Kribo het meubelmakervak. Elke dag moet hij 3 kwartier lopen naar z'n werk en terug naar huis en 's-avonds bezoekt hij dan nog een avondvakschool. Maar met de kennis van het prachtige meubelmakervak doet hij niet veel. Als hij bijna 20 jaar is, verandert hij van werkkring en komt hij bij een theezaak van de firma Siblesz in Arnhem als winkelbediende. In z'n vrije avonden bezoekt hij naast de jongerenvereniging o.a. een zangvereniging, het uitgaansleven in die tijd voor Christelijke jongeren. Maar op die manier komt hij wel in contact met het andere geslacht en zo leert hij Hermina van Voorst kennen. Als kind woonde zij al bij haar oom en tante in Plattenburg, niet ver van Arnhem. Daar hebben zij een kruidenierszaak. Het is in het gezin, waarin Philip opgroeit de gewoonte, dat serieuze vriendinnen direct in het gezin worden opgenomen. En het duurt niet lang, dat Philip en Hermien zich verloven. Als ze 5 jaar verloofd zijn sterft haar oom en is er geen opvolger voor de zaak. Nu de jonge Philip wat zakenkennis heeft opgedaan bij Siblesz, durft hij het aan om de kruidenierswinkel van haar oom over te nemen. Zo hebben zij het plan om in het huwelijk te treden en dat de tante van de bruid bij hen blijft inwonen.

Op 2 februari 1898 is het dan ook zo ver. Het feestelijk paar betreft daarna direct de woning achter de winkel in Plattenburg. Zij voelen zich direct thuis in de winkel met uiteraard de steun van haar tante. Negen maanden later, op 19 november 1898, wordt een dochter geboren, Cornelia Hermina (301) en als in 1899 zijn moeder overlijdt, nemen zij ook zijn vader bij hun in huis. Na ongeveer 4 jaar wordt een zoon, Cornelis Philippus geboren, maar dit kind sterft na een half jaar. Als tante opnieuw in het huwelijk treedt, blijven zij niet meer in de zaak. Die wordt verkocht aan ene familie Koster. Het jonge gezin met zijn vader vertrekken dan naar Doesburg. Philip solliciteert met zijn verkoopkennis bij de Olie- en Veekoekenfabriek in Doesburg als vertegenwoordiger en wordt daar aangenomen. In de komende jaren wordt het voor hem een reizen en trekken van de ene plaats naar de andere. Twee jaar later wordt weer een dochter geboren; Arnolda Margaretha (302), en weer drie jaar later, op 13 november 1907, een zoon **Hermanus (303)**. Wat zijn ze gelukkig, nu er een gezonde stamhouder is geboren. Ook de zusjes zijn gelukkig met hun nieuwe broertje. Als vertegenwoordiger heeft hij het goed naar zijn zin. In z'n vrije tijd doet hij nogal veel aan politiek en wordt hij lid van de vereniging: 'Patrimonium'. Het "Nederlandsch Werkliedenverbond Patrimonium" is een christelijke vereniging van arbeiders, die is opgericht in 1876. Klaas Kater nam in 1871 het initiatief tot de oprichting van dit verbond. De aanleiding was, dat de streng christelijke leden van het ANWV (Alg. Ned. Werlieden Verbond) allerlei grieven kregen tegen o.a. het gevoerde beleid zoals de zondagsontheiliging.

Naast dit lidmaatschap is Philip ook diaken in de Gereformeerde kerk te Doesburg. We zijn inmiddels weer 7 jaar verder na de geboorte van Herman als er in Doesburg nog een zoon wordt geboren; **Gerrit (304)**, geboren op 2 september 1914. Grootvader Knipscheer is nog steeds bij hen in huis sinds dat zij in Plattenburg woonden. Ook grootvader van Voorst komt in 1917 bij hen inwonen. In dat zelfde jaar sterft grootvader Knipscheer. Na het uitbreken van de eerste wereldoorlog wordt het hoe langer hoe moeilijker als vertegenwoordiger bij de Olie- en Veekoekenfabriek. Er is weinig omzet, dus ook weinig verdienste. Juist in 1917 is er toenemende werkloosheid en een toenemende voedselschaarste. Voor het distribueren van voedsel worden er bonkaarten verstrekt, hetgeen leidt tot plunderingen van winkels. Er komt revolutie in Rusland, toegejuicht in de Lage Landen. Troelstra schrijft, dat de arbeiders overal met revolutie de vrede zullen afdwingen. Een jaar later komt ook in Duitsland de revolutie. Duitse matrozen slaan aan het muiten. En dan komt de vrede. Om 11 uur precies op de 11^e van de 11^e omhelzen vijanden elkaar en drinken met elkaar.

Na langdurig zoeken komt Philip uiteindelijk in contact met een inkoopvereniging in Amsterdam. Na vele gesprekken wordt hij dan in Amsterdam aangesteld als adj. directeur van de "Inkoop-vereniging BOAZ". Zo verhuist het hele gezin in 1919 naar Amsterdam. Philip is dan 37 jaar en er moet hard worden gewerkt om dit bedrijf weer wat leven in te blazen. Door de oorlogsjaren is het de laatste tijd niet zo goed gegaan. Het lukte Philip met al zijn inzet om de omzet weer op te voeren tot het niveau van voor 1914. Echter als dan alles weer op krachten is wordt hij door het bestuur hartelijk bedankt en hebben ze hem nu verder niet meer nodig. De inkoopvereniging zou worden opgeheven, aldus het bestuur. Hij moet weer naar iets anders uitzien. Dat is in die naoorlogse jaren wel heel erg moeilijk, maar hij kan in dienst komen als inspecteur bij de "Nationale en Utrechtse Assurantie Maatschappij". Hij doet hier enige algemene verzekeringskennis op, waarmee hij met verzekeringsagenten op stap moet. Na enige tijd heeft hij dit wel gezien en zoekt alsnog wat anders. Hij overlegt met enkele heren van het voormalige bestuur van BOAZ, naar eventuele mogelijkheden. Eén er van, ene heer Koel, doet hem een voorstel om samen met hem naar een dorp in Gelderland te gaan om aldaar een 'hoenderpark' te starten. De heer Koel vertelt hem daarvoor geld genoeg te hebben en met wat spaarcentjes van de heer Knipscheer er bij zal dit best wel lukken. Zo vertrekken ze allen eind 1921 naar Voorst, een dorp vlak bij Zutphen. Maar waaraan hebben ze samen niet zo gauw gedacht? Zij hebben geen van beiden veel verstand van vee- en hoenderteelt met als gevolg dat alles mis gaat. Heer Koel koopt maar raak; 1000 kippen, varkens; er moeten aardappels gepoot, nadat eerst het land dat vol boomstronken staat omgespit moet worden. Het is gewoon een slavenleven voor het gezin Knipscheer want meneer Koel trekt zich al heel gauw terug en laat alles maar aan de Knippies over. De kippen worden ziek, de varkens brengen niets op, de aardappeloogst mislukt.....het is niet meer te harden. Na twee jaar moeten ze het opgeven, ze kunnen het niet meer aan. Heer Koel is inmiddels weer terug naar Amsterdam en het gezin Knipscheer verhuist in die toen strenge winter van 1923 naar een leegstaande boerderij, die naast hun huis staat en voor hen goedkoper wonen betekent. Maar na een half jaar komt er uitkomst. Ze vertrekken uit Voorst en komen in Apeldoorn te wonen in een klein huis aan de Scholweg 130. Het gezin bestaat nog uit vijf personen, vader, moeder, grootvader v. Voorst en de twee zonen Herman en Gerrit, die resp. 16 en 9 jaar oud zijn. De twee dochters zijn destijds al in Amsterdam gebleven. Zij hadden daar een baan. Philip komt in dienst als agent V.O.V. bij de Raad van Arbeid in Apeldoorn. Nu er weer wat zekerheid is op een vast inkomen willen ze toch weer wat ruimer gaan wonen. Kort daarop verhuizen ze dan ook naar de Torenstraat 21 in Apeldoorn. Het is inmiddels in Apeldoorn bekend geworden, dat dhr. Knipscheer zowel in Doesburg als in Amsterdam veel voor de vereniging Patrimonium heeft gedaan. Al spoedig komen er heren bij hem om te vragen ook hier in Apeldoorn iets te doen voor Patrimonium. Ze willen graag een begrafenisvereniging oprichten omdat er veel te veel betaald wordt voor een begrafenis. Daar voelt hij wel wat voor en zo solliciteert hij d.d. 3 november 1923 op een advertentie in streekblad 'de Veluwe' naar de betrekking directeur beheerder van deze begrafenisvereniging. Hij schrijft een keurige brief met referenties en getuigschriften. Hij schrijft veel ervaring te hebben met het werk van Patrimonium, waarvan hij al vele jaren lid is. Hij is daarin in Doesburg actief geweest met een woningplan. Dan is hij 14 jaar vertegenwoordiger geweest, verkoper in een tweetal winkelbedrijven, directeur van een inkoopvereniging en inspecteur van een assurantie maatschappij. Hij heeft dus een ruime algemene ontwikkeling. Binnen 11 dagen heeft hij, na een sollicitatiegesprek, zijn aanstelling in handen, welke ontvangst hij op 14 november bevestigt. In deze bevestiging meldt hij tevens reeds werkzaam te zijn geweest om plannen te beramen het begrafenisfonds en de onderneming betreffende. Hij zal zijn plannen op tafel brengen in een eerstvolgende bestuursvergadering. Hij wil hiermee bereiken zodanige stappen te ondernemen om tot kapitaalvorming en opzetting van het bedrijf te komen. Zijn plannen worden goedgekeurd en al spoedig worden vele leden ingeschreven in het begrafenisfonds, hetgeen veel werk met zich mee brengt. In het begin moet er veel worden geïnvesteerd voor de zaak en blijft er weinig over om van te leven, maar na even doorzetten is C.Ph.Knipscheer directeur van een Begrafenisfonds te Apeldoorn. Van het kleine huisje wordt verhuisd naar een groter huis waarvan één kamer wordt ingericht voor de kleding voor de dragers en aansprekers. Het begint allemaal zeer primitief. Totdat ook dat huis te klein wordt en men weer verhuist, nu naar Brinklaan 58. Hier wordt een grote schuur in de tuin bijgebouwd waar alles kan worden geplaatst wat noodzakelijk is. Nu komen er betere tijden aan.

Het fonds groeit sterk en de begrafenissen werden hoe langer hoe meer geregeld. In die tijd huwen hun beiden dochters. Nolda huwt in Apeldoorn op 17 april 1928 met Jan Anema. Jan is buitenlands correspondent bij een leerfabriek. Zij vestigen zich in Oisterwijk en krijgen daar twee jaar later een zoon; Jan Anema. Dochter Cornelia huwt op 27 augustus 1930, ook in Apeldoorn, met Hendrik Nijenhuis. Zij blijven in Apeldoorn, waar hij als verzekeringsagent werkt.

De begrafenisonderneming is inmiddels in de wijde omgeving bekend. Vanwege de groei van dit bedrijf moet er weer worden verhuisd en wel naar de overkant op nummer 63, hier is nog meer ruimte. Herman en Gerrit hebben inmiddels hun middelbare schoolopleiding achter de rug en hebben beiden een kantoorbaantje gevonden. Herman heeft veel interesse in muziek en heeft orgelles. Beiden nemen ook deel in de jongelingenvereniging, net zoals destijds hun vader dit deed.

Een crisistijd breekt aan in de dertiger jaren. Werkloosheid alom en armoede, maar daar heeft de begrafenisonderneming weinig last van. Mussert richt een nieuwe politieke partij op (N.S.B.), maar ook het communisme is sterk in opkomt. Marinus van der Lubbe sticht diverse branden in Berlijn tot hij wordt gepakt bij de brand van het Rijksdaggebouw.

Het is 1938, dat hij wordt benaderd door enkele naamgenoten, die onderzoekingen doen in de Knipscheergeschiedenis. Ook komt hij daardoor in contact met naamgenoten in Duitsland. Daar zijn ze zelfs zo ver, dat een grote "Sippentag" wordt gehouden in september van dat jaar. Ook Philip wordt daarvoor uitgenodigd, maar vanwege zijn drukke werk en een te kort aan personeel kan hij aan dit verzoek geen gevolg geven. Van zijn naamgenoot uit Soest krijgt hij na deze bijeenkomst de uitgave van de "National Zeitung". Zeer interessant vindt hij de beschrijving over zijn voorouders waarmee hij in zijn antwoord aan H. Knipscheer in Soest laat blijken op de hoogte te willen blijven van de komende ontwikkelingen. Ook is hem ten gehore gekomen, dat er een boekje bestaat, dat al is uitgegeven in 1905, waarin de geschiedenis van de Noord Brabantse Knipscheren is omschreven. Als hij de drukkerij van dit boekje heeft gevonden, probeert hij alsnog een exemplaar te bemachtigen. Maar helaas, hij wordt verwezen naar de familie van de schrijver (dhr. van Beurden) van dit boekje. Hij geeft het echter niet op en schrijft naar de familie van dhr. van Beurden. Ook zij kunnen hem niet helpen aan dit boekje. Hij krijgt een keurig antwoord met enkele adressen van verdere familie en vrienden, waar hij wellicht nog een kansje heeft. De meeste kans zou hij maken bij Mr. J. Oor en zo waagt hij dan nog maar eens een poging, maar hierop krijgt hij snel, kort en bondig een antwoord op zijn eigen brief terug: "W.E.G. Heer, het werkje is buiten de handel, alzo niet te verkrijgen, Hoogachtend, Jan Oor." En daar moet hij het mee doen. Inmiddels heeft hij ook een rondschriven ontvangen van A. Knipscheer uit Soest waarin de plannen worden beschreven om een familiedag te organiseren op 15 januari 1939. Hij wil daaraan graag deelnemen en is ook bereid om een jaarlijkse bijdrage te storten in een te vormen "Nederlandsch Knipscheers familiefonds", maar hij maakt bezwaar tegen de gekozen dag. Die valt nl op een zondag. Hij vraagt of dit niet op een werkdag kan, maar het blijkt dat de afspraken al vast liggen. Hij vraagt A. Knipscheer gelijk of hij misschien iets weet over een boekje van v. Beurden. Tegelijk doet hij nog een poging bij een schoonzoon van v. Beurden in Wassenaar, welk adres hij ook had doorgekregen. Daarop krijgt hij meer informatie. "Het archief van wijlen mijn schoonvader, de heer A.F. van Beurden, is destijds geveild bij het antiquariaat de Kempen in Tilburg." Hij zou daar dus ook kunnen informeren of er nog exemplaren bestaan, maar ook daar vangt hij bot. Het is weer een jaar verder. Van de familiebijeenkomst, gehouden in januari 1939, heeft hij inmiddels een verslag ontvangen, waarin een aantal lezingen en een bestuursvorming. Er is dus een Knipscheervereniging opgericht. Begin augustus 1939 krijgt hij bericht dat men heeft besloten nog een familiebijeenkomst te organiseren op zaterdag 25 augustus a.s., waarop Philip direct positief reageert. Hij hoopt met zijn vrouw aanwezig te zijn en zal meerdere familieleden opwekken ook daar tegenwoordig te zijn. "Met genoegen wil ik op die bijeenkomst een kleine causerie houden over hetgeen ik weet van ons geslacht. Verwacht echter geen grote redevoering, daarvoor ben ik niet in staat." Het blijft inderdaad maar tot een korte samenvatting omdat hij hierover niet al te veel kan vertellen:

"Kon ik vermoeden, dat nog eens een Genealogische Vereniging van het geslacht Knipscheer zou worden opgericht! Ik zou mijn vader, die ik 16 jaar bij mij in huis heb gehad en 92 jaar is geworden, zeker wat meer bijzonderheden hebben gevraagd omtrent zijn afkomst, doch wij leefden in de veronderstelling dat de naam Knipscheer maar sporadisch voorkwam en dat de familie dus maar zeer klein zou zijn. Ook hadden wij niet zo veel belangstelling naar het ontstaan van deze naam. Wij meenden uit de tijd van Napoleon en wellicht dat één van onze voorvadersen barbier is geweest. Temeer werden wij hierin gesterkt omdat mijn broer Louis in Hoek van Holland een kapperszaak opende en op zijn 2 kleine winkelruiten KNIPSCHEER liet zetten. Een ieder dacht dat dit een reclame was. Hoe kan een barbier nu Knipscheer heten".

Hierna geeft hij een overzicht van zijn afkomst voor zover hij dit weet. Helaas zijn de activiteiten voor deze vereniging door het uitbreken van de tweede wereldoorlog verstoord.

Tot z'n 70e jaar (1942) blijft hij het werk als begrafenisondernemer nog uitvoeren met behulp van bestuur en commissie van toezicht. Daarna wordt deze zaak erg uitgebreid. Niet alleen in Apeldoorn, maar op vele plaatsen in Gelderland en omstreken zijn er aula's. Het is een stichting geworden onder de naam "Monuta". Na de tweede wereldoorlog komen zij in 1945 bij hun oudste dochter en schoonzoon inwonen. Daar hebben zij samen nog acht heerlijke jaren tot Hermina op 26 februari 1953 overlijdt. Precies 10 jaar later overlijdt Philip. Hij is 90 jaar geworden. Zij hadden een gelukkig huwelijk van 55 jaar. Philip wordt begraven op de algemene begraafplaats Heidehof in Apeldoorn.

303 Herman Knipscheer & Mineke Beerthuis

Herman is de tweede zoon uit het huwelijk van Philip en Hermina, geboren op 13 november 1907. De eerste zoon overleed na een half jaar. Na het lager onderwijs bezoekt hij in Doesburg de ULO-school en als zijn ouders in 1919 naar Amsterdam verhuizen, ook daar nog twee jaar. In 1921 verhuizen zijn ouders weer naar Voorst en hij moet dan als 14-jarige meewerken in het bedrijf (hoenderpark) van zijn vader. Hij is daar niet zo gelukkig mee, want hij wil liever verder studeren in de muziek, maar zijn ouders kunnen de studie niet bekostigen en daarom moet hij mee helpen de kost te verdienen. Als zijn ouders na twee jaar naar Apeldoorn verhuizen, gaat hij naar een avondschool voor een studie boekhouden. Hij komt op een kantoor van een sigarenwinkelier, maar dat werk bevalt hem niet. Ook later niet bij een cocosfabriek. Uiteindelijk probeert hij het bij de Gelderse Credietbank, maar zijn ideaal is en blijft nog altijd; de muziek. In z'n vrije tijd neemt hij orgelles bij de beste organist in Apeldoorn, Cornelis Wijers, waar hij na een jaar al zover is gevorderd, dat hij zelf al eenvoudige orgellessen kan geven aan enkele leerlingen. Van die verdiensten neemt hij steeds zelf weer lessen. Hij komt als leerling op de muziekschool te Arnhem, gaat verder z'n studie volgen bij eerste klas leraren, dirigeert zelf een koor in Apeldoorn en krijgt hoe langer hoe meer leerlingen. Hij wordt organist in de Zuiderkerk en Brinklaankerk in Apeldoorn en studeert jarenlang verder totdat hij slaagt voor z'n staatsexamen organist. Ook componeert hij vele liederen, richt het Bachkoor op in Apeldoorn, heeft vele koren en oratoria, wordt ook in Velp organist en dirigent.

Hij trouwt pas op 49-jarige leeftijd met Hermeintje Beerthuis op 21 juni 1957. Na ruim twee jaar wordt er in dit gezin een zoon geboren; **Cornelis Philippus. (900)**. Herman z'n werkkamer is een typische kamer van een musicus met piano, orgel en een juweeltje van een klein klavecimbel. Zijn hobby is tuinieren. Maar ook heeft hij aanleg voor beeldende kunst. Uit berkenhout of acaciahout weet hij mooie beelden te snijden.

Herman is een uiterlijk rustige en toch zeer vitale man, die leeft voor de muziek en zonder veel spectaculair gedoe de sterke ongebroken lijn voortzet die loopt van de eeuw van de grote Bach naar het heden. Hij heeft in de loop der jaren een vrij drukke particuliere lespraktijk opgezet. Altijd weer op weg en bezig met heel weinig vrije tijd. Zijn werk geeft hem vreugde en diepe voldoening. In Putten voert hij met orkest en vooraanstaande solisten vier maal Händels Messias uit, Die Schöpfung van Haydn, maar ook groot vocaal-instrumentaal werk van Bruckner, Vivaldi, Buxtehude en de modernere Pepling en Distler en Andriessen. In 1970 viert hij zijn 40-jarige loopbaan als beroepsmusicus. Hem wordt dan gewenst nog lange tijd zo te mogen kunnen doorgaan voordat hij het wat rustiger aan zou gaan doen. Echter twee jaar later moet hij plotseling z'n werk beëindigen. Hij wordt door een slopende ziekte, die hem verlamt, getroffen. Ruim een jaar later overlijdt hij op 66-jarige leeftijd.

Zijn zoon **Philip (900)**, ook hij wordt zo genoemd, wordt als 4-jarige jongen al geraakt door de mineur-klanken van het pianospel van zijn vader. Hij volgt een opleiding als glazenier aan de Hoge School voor Beeldende Kunsten in Utrecht. Na deze opleiding richt hij zich tevens op zijn bijvak schilderen. Net als zijn vader heeft hij ook veel belangstelling voor bijbelse verhalen en de Griekse mythologie. De vertellingen worden hem met de paplepel ingegoten, als een soort symbolische handvatten voor het leven. Hij exposeert in november 1997 in galerie 't Juffersgat in zijn woonplaats Amersfoort. Zo lezen wij dit in de krant van november 1997. Het bijzondere in zijn werk is, dat hij voornamelijk met kleurpotlood werkt en hij zijn werk "brokstukjes" noemt. Echter met meerdere brokstukjes vormt zijn werk één geheel. Toch is elk brokstukje van hem ook weer een compilatie. Het zijn fragmentarisch opgebouwde tekeningen. Zijn creaties lijken voort te komen uit een soort droomtoestand.

Ook op de kunstRAI in Amsterdam en op verzoek in Pannerden, 'Galerie Op de Pol' exposeert hij. In 1999 exposeert hij nog in Nijmegen en Amersfoort.

Al zijn werk heeft blijkbaar te maken met de sfeer, waarin hij is groot gebracht. Zijn vader, Herman, was klassiek componist en dirigent van beroep. Er werd thuis veel piano gespeeld en de melancholie komt weer terug in zijn werk.. “Brokstukken” heeft hij meegenomen vanuit zijn opleiding. Toen was hij al gefascineerd door de samenstelling van brokstukken tot één geheel, voorkomende in de glas-in-lood en marmermozaïeken. Vanwege de kostbare glasinvesteringen voor een kunstenaar heeft Philip destijds gekozen voor het schilderen, maar later herontdekt hij de werking van het kleurpotlood. Dat kunst de meest individuele expressie van de meest individuele gevoelens is lapt hij nu aan zijn laars.

Zo staat dat nu in de krant van december 2006:

“Kunstenaarsduo maakt (bijna) geen individuele kunst meer” zo wordt dit krantenartikel aangekondigd. Jaren geleden ontmoette Philip hem al, kunstenaar Bob Kovel. Zij wisselen met elkaar afgedankte en mislukte tekeningen uit en krijgen ze van elkaar beter terug. Zij gebruiken elkaars creatie als leuk ondergrondje en zo ontstaat een gezamenlijk product van pastelkrijt. Samen noemen ze zich nu “Knikov”, een samenstelling uit beider namen. Philip’s bijdrage aan elk gezamenlijk werk is de verfijning en detaillering. Bob levert de expressieve uitbundige toets. Het zijn tegenpolen, zeggen ze zelf en hebben af en toe stevige discussies, maar in het maken van “kunst” kennen ze elkaar door en door. Eén plus één is bij hen geen twee, maar drie.

Hun pastels ogen klassiek tot bijna Rembrandtiaans, nét olieverven, maar ze zijn het niet.

“Iets is niet wat het op het eerste gezicht lijkt. Daar hebben we ons thema van gemaakt. Ben je iemand anders als je er anders uitziet! Identiteitskwestie. Dat boeit ons.”

Aldus de uitspraak van deze kunstenaars aan de krant. Tijdens een Paradijstentoonstelling, in december 1996 gehouden in de St.Aegtenkapel in Amersfoort exposeren ze met een metersgrote beauty van een pastel. Beide kunstenaars stellen zich voor als koningen van een kaartspel. Ze mogen allebei winnen. Nog geen 50 en nét 50, dus mogen we verwachten nog veel van hun kunstwerken te mogen horen en zien.

304 Gerrit Knipscheer & 1e Willemina Bolhuis, 2e Niesje Feenstra

Gerrit is op 2 september 1914 geboren in de Ooipoortstraat 78a in Doesburg. In 1920, Gerrit wordt dan 6 jaar, verhuist het gezin naar Amsterdam, Spaarndammerdijk 133 III. Daar gaat hij naar school op de Wittekade. Het is maar voor korte duur omdat zijn vader zonder werk komt. Al in 1921 wordt er weer verhuisd, nu naar Voorst bij Zutphen in een uit kalksteen opgetrokken huisje aan de Nijenbeekseweg. Dat huisje heet Hermina. En omdat zijn moeder ook Hermina heet ziet zij hierin een aanwijzing van het lot. Zijn vader begint daar een raskippenfokkerij. Gerrit moet op klompen naar school, omdat schoenen alleen zijn toegestaan voor de zoontjes van de dominee, dokter of notaris. Het rashoenderpark "Gruno" gaat niet zo best. Onkunde en oplichting door de compagnon is de reden dat het bedrijf moet worden verkocht en weer moet worden verhuisd naar en bouwvallige boerderij.

Dat is in de komende winter kou lijden en armoede. In 1923 krijgt zijn vader werk in Apeldoorn. Kort daarop dan weer een verhuizing naar Apeldoorn aan de Schotweg 130. Aldaar start zijn vader een stichting van een begrafenisfonds. In 1925 weer een verhuizing naar een groter pand aan de Torenstraat 21 en in 1928 nog eens groter aan de Brinklaan 58. Het gaat goed met de zaak van zijn vader. Gerrit is nu 13 jaar en gaat naar de H.B.S. Na 3 jaar voorwaardelijk te zijn overgegaan verlaat hij de school en gaat hij naar de plaatselijke handelsavondschoon en overdag een baantje voor f 10,= per maand. Na 4 jaar krijgt hij de status 'bediende' voor f 25,= per maand. Hij is dan 20 jaar. Inmiddels wordt er weer verhuisd naar de Brinklaan 63. Zijn interesses gaan uit naar de Jongelingsvereniging, Padvinderij, Natuurwacht, EHBO, Toneelvereniging, Wandelclub, Vereniging Veilig Verkeer, waarbij hij ook al bestuursfuncties bezet. In 1933 krijgt hij een baan bij de spaarbank in Apeldoorn. Hij haalt daarna diploma's handelscorrespondentie en boekhouden en van zijn vader moet hij een typediploma halen. In 1937 maakt hij als hopman van de padvinderij met zijn groep de wereldjamboree mee. Bij het uitbreken van de oorlog treedt hij toe tot de Luchtbeschermingswacht. Al snel worden er door de Duitsers arbeidskrachten gevorderd. Als je maar kan aantonen, dat je enigszins te maken hebt met het belang van de gezondheidszorg, dan zit je nog wel goed. Daarom verlaat hij de spaarbank en gaat in dienst bij zijn vader. Gerrit doet in die tijd ook verzetswerk, maar ook schuttersputjes graven voor de vijand. In 1943 volgt hij zijn vader op als directeur van "de Stichting Het Apeldoorns Begrafenisfonds". Een moeilijke tijd omdat je in dit werk geen onderscheid kan maken. In 1944 krijgt hij verkering met het zusje van de hulp in de huishouding, Mien Bolhuis. In december van dat jaar is er weer razzia en komt hij er niet meer onderuit (deze tweede keer). Ook nu probeert hij via een list nog te ontkomen. Hij trekt een aansprekeruniform aan, neemt een paar rouwkaarten en gaat brutaal op stap, maar uiteindelijk trapt men daar niet in. Later heeft hij toch weer geluk bij een ongeluk. De trein waarin hij wordt vervoerd wordt bij Bocholt door Engelse jagers beschoten. De trein stopt en iedereen vlucht. Gerrit komt gewond door scherven in buik en maag via sloten met ijs aan op een boerderij, waar hij wordt opgevangen en zo in een ziekenhuis terecht komt. Na een operatie wordt hij na 10 dagen weer naar Nederland vervoerd en opgenomen in het ziekenhuis in Apeldoorn. Zo komt hij weer thuis.

Na de oorlog trekt hem de padvinderij weer, waar Gerrit, als oud hopman, opnieuw een padvindergroep opricht. Hij hervat zijn werk weer als directeur van de Stichting het Apeldoornse Begrafenisfonds en huwt op 13 juni 1946 met Mien Bolhuis.

Op 18 juli 1947 wordt **Robert (910)** geboren en op 24 augustus 1948 **Hans (911)**. In 1949 wordt weer verhuisd naar een riant huis op de hoek van de Paslaan en de Regentesselaan in Apeldoorn, waarin beneden kantoor en boven de woning voor de directeur.

Als gevolg van diverse problemen binnen het bedrijf wordt Gerrit door het bestuur van de Stichting als directeur geschorst. Het gezin moet verhuizen naar de Hoogakkerlaan en Gerrit is noodgedwongen op zoek naar ander werk. Landelijk heeft hij de laatste jaren al iets opgebouwd. Hij is voorzitter van een Protestant-Christelijke bond van begrafenisondernemingen. Hij zoekt ook naar een mogelijk verband met de R.K.-bond en de Algemene bond. Hierin krijgt hij als penningmeester zitting. Maar hij moet zich nu wel terugtrekken uit deze landelijke organisaties. Zijn opvolger zal later van de gelegenheid gebruik maken om van deze landelijke organisatie MONUTA te maken. Hij krijgt overigens van het bestuur een prachtig getuigschrift. Tijdens zijn inschrijving bij het arbeidsbureau laat hij zich niet kennen en volgt een opleiding tot timmerman, maar zowel mentaal als lichamelijk kan hij dit werk niet aan. Hij kan vertegenwoordiger worden in kokosmatten. Die worden verkocht als vloerbedekking in volkswagens. Het succes is niet groot. Daarna komt hij via het arbeidsbureau als tekenaar-ontwerper bij een kleine textieldrukkerij in Loenen. Ook dat wordt geen succes. Hij blijft zoeken op de arbeidsmarkt en komt uiteindelijk terecht bij een bouwbedrijf/betonfabriek in Leiden. Hij kan daar in dienst komen als acquisiteur. Hij moet daarvoor dan wel naar het westen verhuizen en zo komt hij in de Sleedoornstraat 102 in Den Haag. Hij krijgt nu telefoon en kan nu ook wat gemakkelijker solliciteren. In 1954 krijgt hij een kans bij Bredero's bouwbedrijf in Utrecht tegen een salaris van f. 455,- per maand maar wegens reorganisatie wordt Gerrit hier in november 1956 weer ontslagen. Hij is dan inmiddels 42 jaar geworden en wordt het steeds moeilijker een goede vaste baan te krijgen.

Voor ontspanning heeft hij inmiddels wel een cursus gevolgd voor handenarbeid. Ook de jeugd-groeperingen blijven bij hem in de belangstelling. Geen padvinderij meer, maar middels de cursus handenarbeid verkrijgt hij uiteindelijk een diploma handenarbeid voor jeugdleiders.

In die tijd is er op 17 augustus 1955 ook een dochter geboren, Henriëtte Cornelia Margaretha (912). In 1957 slaagt hij ook voor de akte L.O. handenarbeid en daarbij krijgt hij de mogelijkheid om in een andere richting te gaan solliciteren. Hij krijgt daardoor werk in Amersfoort in een tehuis voor jongens met een crimineel verleden. Zijn taak is daar om de vrijetijdsbesteding van de jongens te leiden. Niet naast de deur, dus veel werk en weinig thuis. Ook dat is niet lang houdbaar. Op 1 juni 1958 kan hij in dienst komen bij de Stichting Jeugdhaven in Scheveningen als hoofd clubhuisleider. Dat loopt op een tragedie uit. De jongeren komen in opstand om een bepaalde reden en slaan alles kort en klein. Inmiddels heeft hij weer een nieuwe cursus jeugdleiding gevolgd. Uiteindelijk kan hij op 1 september 1958 in dienst komen als leraar handenarbeid op een Chr. ULO-school.

Intussen is zijn vrouw ernstig ziek geworden. Ze was 5 maanden in verwachting en kreeg hevige bloedingen. Het kindje is in het ziekenhuis weggenomen. Enkele dagen daarna krijgt Gerrit de tijding dat zijn vrouw een ongeneeslijke ziekte heeft, nl leukemie. Enkele weken later, op 31 augustus 1958, is ze in coma overleden. Met haar kindje wordt ze begraven op de begraafplaats Westduinen in Den Haag. Het leven gaat door en zijn nieuwe baan als leraar handenarbeid waarin hij zich nog moet waarmaken bevalt hem goed en geeft hem de nodige afleiding. Er moet wel voor de kinderen worden gezorgd, die zijn nog maar 11, 10 en 3 jaar. Het wordt even moeilijk voor hem omdat er in deze tijd geen sociale voorzieningen zijn voor de opvang van je kinderen als je weduwnaar bent geworden. Hij moet dus de kost blijven verdienen en ook nog eens zelf voor de kinderen zorgen. Hij weet uiteindelijk aan een tijdelijke huishoudelijke hulp te komen, maar maakt al weer gauw kennis met Niesje Feenstra uit Apeldoorn. Met zijn tweede huwelijk op 15 april 1959 haalt hij voor deze kinderen weer een moeder in huis en Gerrit leeft weer helemaal op. In augustus 1960 neemt hij ontslag bij de Jeugdhaven en werpt hij zich helemaal op het onderwijs. Hij wordt fulltime leraar handenarbeid op de Gemeentelijke Hermes Mulo in Den Haag. Omdat hij aanvankelijk nog niet aan volle lesuren komt, maakt hij ook nog eens aanvullende lesuren op bijzondere scholen. Ook geeft hij avondcursussen en geeft hij een schriftelijke cursus voor volwassenen bij het Maxwell Instituut. Het gezin stabiliseert hierdoor weer en Gerrit heeft van nu af een redelijk en zeker inkomen. Het zal in die tijd dan ook geen verrassing voor Gerrit zijn geweest als Niesje hem meldt dat ze in verwachting is. De gezinsuitbreiding is er op 10 juli 1960 met de geboorte van Ineke Jolanda (913). De jaren verstrijken en er is rust in huize Knipscheer. Op 26 februari 1963 overlijdt zijn vader in de leeftijd van 90 jaar.

De kinderen groeien op en zo kunnen ze bij gelegenheid op familiebezoek. In Den Haag woont nl neef Herman, zoon van een broer van zijn vader. Het is september in het jaar 1966, als zij op verjaardagsvisite gaan bij de echtgenote van Herman (Leun).

Op die avond heeft hij een bijzondere ontmoeting. Hij maakt kennis met een achterneef, Louis Knipscheer, ook op deze verjaardag met zijn vrouw aanwezig.. Waarom bijzonder? Louis kent nl ook Gerrit z'n zus Arnolda, voor hem toen tante Nolda, waarvan hij een achterneef is evenals van Gerrit, omdat hij destijds in zijn schoolvakantie wel eens met een schoolvriend bij haar in Apeldoorn heeft geloged. Zo komt het gesprek op hun vader Philip, die zoals Gerrit hem vertelt, bij de oprichting destijds is geweest van een Knipscheervereniging. Dat is boeiend voor Louis, die nog nooit iets had gehoord over een Knipscheervereniging. Gerrit heeft van zijn vader alle correspondentie die hij in die tijd heeft gevoerd nog zuinig bewaard alsook het namenboekje met stamboom, uitgegeven in 1939 en het verslag van de vergadering. Gerrit vertelt dat er na de oorlog nooit meer iets van deze vereniging is terechtgekomen, maar dat er in Zeeuws Vlaanderen een pastoor Knipscheer moet wonen, die heel veel voor de vereniging heeft gedaan. Deze informatie boeit Louis zo, dat Gerrit hem belooft deze boekjes met stamboom ter inzage te zenden. Dat gebeurt al snel.

Op 28 september 1966 doet hij het belooft op de post, begeleidend met een briefje , zijn eigen briefpapier als "leraar creatieve handvaardigheid", waarin hij schrijft:

*"Beste achterneef,
 "Zoals beloofd op de verjaardag van Tante Leun zend ik jullie de stamboom van de
 "fam. Knipscheer met twee daarbijbehorende boekjes, ter inzage. Ik hoop, dat je er
 "nog interessante dingen in zult vinden."
 en verder nog wat persoonlijke informatie.*

Enige tijd later krijgt hij van Louis bericht, dat hij de boekjes heeft bestudeerd en de stamboom heeft bekeken, en al direct ontdekt heeft, dat er inmiddels heel veel namen ontbreken. Met deze basis vindt Louis eigenlijk, dat we verder moeten gaan met onderzoeken en de lijst en stamboom aanvullen tot op de dag van vandaag. Enthousiast schrijft Gerrit hem de volgende brief terug:

(i.v.m. de slechte kwaliteit van het typewerk deze brieven niet gekopieerd, maar letterlijk overgenomen)

*"Beste Neef,
 Hartelijk dank voor uw brief d.d. 13 dezer. Het is altijd mijn wens geweest om door te
 gaan met de plannen, een volledig geslachtsregister van onze familie te bezitten en ik heb
 ook hier en daar gepolst, maar verder zonder resultaat.
 Zelfs heb ik getracht te weten te komen, waar pastoor (voorheen kapelaan) C.J.
 Knipscheer zich bevond en ik heb zelfs geschreven naar het mij medegedeelde adres,
 doch nooit kreeg ik antwoord, noch terugzending wegens onbestelbaarheid. Maar ik blijf
 de wens koesteren om meer contact te hebben met naamgenoten. Liefst weer in de vorm
 van een Genealogische Vereniging, zoals voor de oorlog, daarbij nu eindelijk maar eens
 vergetend, dat ook in onze familie zwak- nationalistische elementen er oorzaak van zijn
 geweest, dat niet verder op een doorgraven van de familieverhoudingen is ingegaan.
 Bovendien geloof ik, dat de oecumenische gedachte, het samenbrengen van RK en
 Protestant, een motief zou kunnen zijn om verder te gaan. Kortom; ik blijf enthousiast
 voor de voortzetting van de nasporingen en zal er graag mijn steen aan bijdragen.
 Ik ben meteen in de telefoon geklommen en heb de volgende Haagse Knipscheers gebeld:
 J.A.F.Kn. Chef verkoper Fordgarage in Wassenaar en F. Siebert Koster Knipscheer in
 Den Haag.
 Zij zullen mij over hun familie ook zoveel mogelijk gegevens zenden. Ze waren wel
 geïnteresseerd. Wat de nakomelingen van mijn vader betreft, moet ik nog even
 corresponderen met mijn zus in Apeldoorn om de juiste data te controleren. Ik zal de
 gegevens zo spoedig mogelijk sturen.
 Verder wacht ik met heel veel belangstelling af, wat de verdere plannen zullen worden.*

Uw,

Getekend: Ger Knipscheer

Kort hierop stuurt hij Louis alle gegevens van zijn familie en schrijft hij dat hij komende zondag bezoek krijgt van de heer en mevrouw Knipscheer Siebert Koster. Van hen krijgt hij veel informatie over zijn afkomst, alsmede waarom de naam is aangepast.

Zo gaat hij met Louis verder aan de slag om tot heroprichting van de Genealogische Vereniging te komen. Tussendoor wordt Gerrit, na bepaalde klachten, in het ziekenhuis in Leiden opgenomen wegens een geheimzinnige aandoening. Na diverse onderzoeken krijgt hij de mededeling, dat men het houdt op het "Syndroom van Reiter". Met dit gegeven is hij ook weer ontslagen..

Op 18 januari 1969 is er weer een eerste Knipscheerbijeenkomst in Den Haag, in café-restaurant "De Kroon", waar tot heroprichting wordt besloten en waar Gerrit wordt voorgesteld als voorzitter van de Genealogische Vereniging. Er is weer een bestuur, waarin Louis als secretarisarchivaris wordt benoemd. En zo zet hij zich in om deze Knipscheervereniging, opgericht in 1939, weer nieuw leven in te blazen. Hij neemt contact op met een Genealogische Sociëteit in Zeist, waar hij de gelegenheid krijgt een causerie te houden over "Ervaringen bij navorsingen over het geslacht Knipscheer". Inmiddels heeft het bestuur ook contact met pastoor Knipscheer, die alle medewerking wilt verlenen tot het organiseren van een grote familiebijeenkomst in Den Hout (N.B.) En zo gebeurt het, dat Gerrit op 25 april 1970 een volgende Knipscheerbijeenkomst opent:

Beste naamgenoten,

In het MEKKA van onze familiestam zijn wij hier bijeen. Van heinde en ver bent u hier gekomen om de grond te betreden waarop vele van onze voorouders hun eerste stappen hebben gezet. Met grote voorzichtigheid spreek ik over "Vele". Immers, het is niet zeker, zelfs aanvechtbaar, of de werkelijke oorsprong van de Knipscherenstam van deze streek afkomstig is. Voor een groot deel van u kunnen we echter wel met zekerheid aannemen, dat hun voorouders hier beslist hun vestingen hebben gehad.

Nadat wij elkander vorig jaar in Den Haag hebben ontmoet, is er inmiddels veel gebeurd. In de eerste plaats willen wij nog even stil blijven staan bij het overlijden van Max Knipscher in Krefeld. Kort voor zijn dood heb ik nog het genoegen gehad hem persoonlijk te ontmoeten. Ik heb zijn stem op de band opgenomen en laat u hiervan even iets horen van een laatste groet aan alle Hollandse naamgenoten.

(Na het afspelen van de band gaat hij verder) Door Max hopen wij in de toekomst in staat te zijn goede gegevens en verbanden in onze stamboom te kunnen ontvangen. In zijn eigen omgeving heeft hij veel werk verricht, hetwelk kan leiden tot een nadere bekendheid van de schipperstak Knipscheer. Wij hebben inmiddels diverse contacten met onze Duitse naamgenoten en wij verheugen ons er op, dat er een aantal ook hier aanwezig zijn. Vanzelfsprekend roepen we ons welkom toe aan mijnheer Pastoor Knipscheer uit Lamswaarde op wiens grondslag wij steeds zullen verder bouwen en die door verschillende daden van medewerking ons duidelijk een flinke ruggesteun geeft. Immers, hij is het weer, die ook aan deze familiedag een verrassend verloop zal geven, zoals hij ons heeft toegezegd. Wij danken hem daar bijzonder hartelijk voor.

Een samenkomst als deze kan men in het nieuws verschillende uitgangspunten geven. Ten eerste is onze grondslag een stuk historie, een stuk folklore van een groep Nederlanders waarin zich velen onderscheiden hebben op politiek, maatschappelijk en cultureel gebied. Maar vervolgens is het eveneens een bijzonderheid van sociale aard, dat mensen, die zich door hun naam aan elkaar verbonden voelen, samenkomen zonder aanzien des persoon van boer tot intellectueel. Van kunstenaar tot zakenman, van arm tot rijk, van oud tot jong. Dit moge een voorbeeld zijn in ons land, waarin nog zoveel discriminatie en onderlinge strijd heerst. Onze kennis, opvattingen en werkzaamheden lopen uiteen, maar door onze naam zoeken we tevens naar alles, wat ons aan elkaar verbindt en vormen zo een broederlijke eenheid.

In het afgelopen jaar is er meer werk verzet, dan u, naamgenoten, misschien vermoedt. Onze secretarisarchivaris heeft kans gezien, ondanks zijn vele werk, zijn verandering van werkkring met de daaraan verbonden inwerkdruchte, om toch een basisadministratie op te zetten, welke dienen gaat ter verwerking van alle gegevens welke ons bekend zijn en welke bekend worden gemaakt. Van Mw. Rooker-Knipscheer mochten we ook weer verschillende waardevolle gegevens en bijdragen ontvangen. U ziet, niet alleen vinden we in ons bestuur ijverige en belangstellende mensen, ook daarbuiten vinden we onze medewerkers.

Zo hebben we de nieuwe omslag van ons familieorgaan te danken aan onze naamgenoot J.S. Knipscheer in Delft, hetgeen ons een voordeel bezorgt bij de uitgave van dit blad. Hartelijk dank daarvoor. En last, but not least, een groot woord van dank aan de Brabantse familie die deze dag heeft georganiseerd.

Wij wisten het; de Zuiderlingen kunnen organiseren. Ze hebben het gedaan ook, en hoe! Fantastisch. We hopen er vandaag een fijne dag te hebben. Natuurlijk heb ik misschien meer dan één, welke ook in het afgelopen jaar op een of andere wijze blijk heeft gegeven van haar of zijn belangstelling door medewerking of anderszins, vergeten onze dank te brengen. Zelfs de beste voorzitter laat nog wel eens een bedankje vallen – zou ik willen parodiëren op de bekende breister. Iedereen dus dank voor elke daad van medewerking en belangstelling.

En nu wil ik van de gelegenheid gebruik maken om u allen persoonlijk op te wekken om nog meer dan alleen tijdens de familiedagen van uw medewerking te laten blijken. We zitten hier met zo'n 60 à 70 families Knipscheer bij elkaar. Dat zijn leden en NIET-leden. Onze vereniging maakt hier geen verschil, maar we zouden het op prijs stellen, wanneer ook deze niet-leden geen verschil maakten door in ieder geval onze vereniging met een kleine jaarlijkse bijdrage te steunen. Iedere bij ons bekende Knipscheer krijgt het orgaan toegestuurd, mits hij of zij ons op de hoogte houdt met het juiste adres. Mocht u dus niets ontvangen, schrijf of zeg ons dit. De uitgaven van ons orgaan, wat volgens ons onmisbaar is omdat het ons contact gaande houdt en ons allemaal op de hoogte houdt van de vorderingen in ons onderzoek, deze uitgave kost ons jaarlijks enkele honderden guldens aan stencils, papier en porti plus veel werk. De contributieopbrengst van de leden hebben wij dringend nodig voor de te maken kosten van het onderzoek en voor het vervaardigen van documentaires, zoals wij dit al enige tijd van plan zijn. Ook hebben wij daarvoor enige persoonlijke medewerkers nodig. Vervolgens kan iedereen, lid of geen lid, meewerken door eens in eigen kring en bij familie een stamboompje op te zetten en dit aan ons toe te zenden. Wij vergelijken deze gegevens dan om hiervan het nodige over te nemen in ons centraal archief. De stamboom, die u allen bij uw lidmaatschap in 1939 ontving (u weet wel, dat grote vel papier en het daarbij behorende groene boekje) gaat tot 1933. Wie daarna geboren is, is hierin niet opgenomen. Ook zijn er nog te weinig gegevens omtrent o.a. huwelijken, overlijden, beroepen en andere bijzonderheden. Neemt u allen morgen nu eens een blad papier voor u en schrijf daarop alle namen met geboortedatum, huwelijksdatum en naam van de partners, data van overlijden en verdere gegevens van uw broers, zusters, ouders, kinderen, kleinkinderen en indien mogelijk ook uw grootouders en overgrootouders, voorzover daarvan iets bekend is. Hierdoor krijgen wij meer aansluitingspunten en kunnen we verder gaan met onze onderzoekingen. Doet u er eens een week of een paar weken over om die lijst zo volledig mogelijk op te zetten. En stuur die dan in een envelop met 25 c porto naar onze secretarisarchivaris. Moge in de komende weken zijn brievenbus bol staan van de vele brieven die hij van u ontvangt. Daarnaast ontvangen wij ook heel graag verhaaltjes van naamgenoten. In enkele Knipscheerorganen heeft u hiervan reeds wat voorbeelden gezien. Men hoeft beslist geen opmerkelijke loopbaan te hebben gehad om iets te kunnen vertellen over uw leven of dat van één of meerdere van uw familieleden. Tenslotte; jubileert u of is er in uw gezin of familie een gebeurtenis die het vermelden waard is, deel ons dit dan ook mee. Doe alsof onze vereniging één van uw liefste familieleden is en houdt ons op de hoogte van alles. Uiteraard voorzover het iemand betreft met de naam Knipscheer.

En nu is dan het moment gekomen, dat ik u het verloop van deze dag gaarne zou willen voorleggen. Voor de goede orde verzoeken wij u zich allemaal aan de gestelde tijden te houden. Dat zijn: om 12 uur aanwezig te zijn bij het voetballen tussen een Brabantse ploeg en een ploeg van boven de rivieren. Zij spelen 2 maal 25 minuten met 10 minuten rust. Dus eindigt dit omstreeks één uur. Van 1 tot 2 uur kunt u de grond kussen, waarop uw voorvaderen eens hebben geleefd, of met andere woorden:

U kunt een eindje de omgeving gaan verkennen. Onze gastheren zullen u graag daarbij begeleiden. Om precies 2 uur gaan we aan tafel. Vanaf 1 uur worden de kinderen opgevangen door diverse deskundige helpsters aan wie we bij voorbaat ook onze dank betuigen voor hun welwillende medewerking.

Om 2.30 uur wordt er van ons een foto genomen, ons aangeboden door meneer Pastoor Knipscheer. Laten we ons zo snel mogelijk opstellen op de daarvoor bestemde plaats bij de kerk. Om 3 uur zijn we hier weer terug en dan mag u het woord nemen. Geef dit a.u.b. even van te voren op, b.v. tussen 1 en 2 uur, dus direct na het voetballen. Onze bestuursleden zijn te herkennen aan hun speldje, waarop de schaar staat afgebeeld. We stellen ons voor om dan omstreeks 4 uur een dankwoord uit te spreken, maar dit is niet bedoeld als slot van onze bijeenkomst. Wij willen nog graag een uurtje zo onderling met elkaar praten, zodat we verwachten dat omstreeks 5 uur de eerste deelnemers zullen vertrekken. Ik meen dat dit vroeg genoeg is voor hen, die van verre komen. Ook voor de goede orde deel ik u mee, dat u voor uw deelnemersprijs krijgt aangeboden: de eerste koffie en de broodmaaltijd met koffie. De kinderen krijgen ook diverse consumpties en een aangepaste maaltijd. Dus daarover hoeft u geen zorg te hebben. Voor de rest nemen we aan, dat u genegen bent om uw biertje of borreltje zelf voor uw rekening te nemen. Maar wees voorzichtig; geen alcohol bij snelverkeer. Bestuurders van auto's, zorg voor matigheid. Ik wens u allen een heel gezellige dag toe.

Het was een zeer geslaagde dag, deze familiemeeting in Den Hout. En dat zette Gerrit aan om naar een volgende Knipscheerdag uit te zien. Dan moeten we nu maar naar de bakermat van de schipperstak, opperde Louis. Dat zou dus Culemborg moeten worden, maar bij onderzoek aldaar was er voor ons Knipscheren niets te beleven.

Wel organiseert Gerrit een televisieopname thuis voor het programma "Waar of niet Waar" Op 28 december 1971 zitten we met een groepje Knipscheren, waaronder ook de pastoor, in het oog van de camera voor een opname voor dit programma. Iedereen doet z'n verhaaltje en in het programma moeten dan kandidaten raden of er een vereniging van "Knipscheren" bestaat met eigen familiewapen, eigen postpapier met familiewapen en handdoeken met familiewapen. Men dacht dat dat "niet waar" was.

Naast dit genealogische werk blijft Gerrit nog steeds actief in vele andere organisaties. Zo doet hij o.a. veel werk voor de gereformeerde "Opstandingkerk", maar daar krijgt hij regelmatig onenigheid met enkele kerkgangers. Als hij op een gegeven moment in contact komt met de hervormde "Kloosterkerk", besluit hij zich hierbij aan te sluiten. Dat gebeurt in 1972. Binnen korte tijd wordt hij hier benoemd tot penningmeester van het zogenaamde "Open Huis werk". Gerrit kennende laat hij al weer snel merken te willen meewerken aan allerlei andere activiteiten in de Kloosterkerk. Stil zitten kan hij niet. Hij is ook nog secretaris van de oudercommissie van de Heldringschool in Den Haag, lid van de Stichtingsraad van de Stichting AAZ/Nutsziekenfonds, lid van de eindexamencommissie van de gemeentelijke I.e.a.o.-school aan de Sneeuwbalstraat, secretaris van het Nederlands Bijbelgenootschap, afdeling Duinrand Den Haag en rayonvertegenwoordiger Nationale collecte Kinderbescherming SAKOR. En dat alles naast zijn werk als leraar handenarbeid.

Te bedenken dat hij toch nog steeds sukkelt met zijn gezondheid, waarvan zijn omgeving amper iets merkt. Vanwege de in de oorlog opgelopen verwondingen heeft hij een zwakke maag, Daardoor houdt hij zich wel aan een dieet; weinig vlees en sowieso voorzichtig met wat hij wil eten.

In de Genealogische Vereniging zet hij zich weer in voor een volgende familiedag. Nu dat Culemborg is mislukt moeten we toch iets anders gaan zoeken in de richting van de schipperstak. De naamgenoten in deze tak verdienen dat, temeer, omdat in 1970 alle aandacht naar de bakermat van de Brabantse Knipscheren ging. Na overleg tijdens verschillende bestuursvergaderingen en het bestuderen van de schippers familietakken komen we tot de conclusie, dat Dordrecht ook een zeer veel bezochte plaats is van schippers uit alle windstreken. Er woonden schippers in nog in goede staat verkerende panden langs de haven van Dordrecht. Vele voetstappen liggen daar, voornamelijk van de voorvaders van onze Amsterdamse aftakking. Besloten wordt dus om Dordrecht te bezoeken, maar dan door vanuit Rotterdam een rondvaart te maken met een onderbreking in Dordrecht.

Op 31 mei 1973 is het verzamelen aan de Boompjes in Rotterdam, waar ons schip gereed ligt.

DONDERDAG REÜNIE DER KNIPSCHEREN

De Stem
30-5-1973

Op Hemelvaartsdag zullen 150 à 200 Knipscheren uit alle delen van het land, en zelfs uit het buitenland, met het m.s. „IJsselhaven” om 12 uur aan het Groothoofd te Dordrecht arriveren. Daar voeren reeds de voorvaderen van deze schippersfamilie. Deze Knipscheren zullen het oude Dordrecht betreden en zo in de voetstappen treden van hun voorvaderen.

Teunis en Jan Knipscheer kochten daar in 1662 en 1671 het burgerrecht. Zij waren schippers van Culemborg. Daarna waren er regelmatig Knipscheer-schippers in Dordrecht. Zeer bekend was schipper Adriaen (1708), wiens schippersfamilie bijna een eeuw in Dordrecht woonde. Het was ook weer een Ary, die daar een einde aan maakte en de Rijn optrok en zodoende de „Knipscheer-vereniging”, die nu sinds 1939 bestaat, veel werk bezorgde door deze te laten uitzoeken waar al die kinderen bleven, die langs de Rijn werden „gedropt”.

Het is niet de eerste keer, dat de Knipscheer-vereniging een reünie houdt. In april 1970 bezocht men de bakermat van de landarbeiderstak in Den Hout. Het gehele gezelschap maakt donderdag een wandeling door „de oudste stad van Holland”. Daarop volgt een rondvaart om het eiland IJsselmonde. De Knipscheren zullen elkaar aan boord heel wat te vertellen hebben. De vereniging biedt alle deelnemers een Hollandsche koffietafel aan en er zullen nog vele genealogische gegevens uitgewisseld worden.

Door het houden van dergelijke bijeenkomsten krijgt men steeds meer contacten met nieuwe Knipscheren en zo wordt dit archief steeds rijker aan gegevens. Iedere ontdekte Knipscheer blijkt tot nu toe familie te zijn. Men ontdekte ze, behalve in Duitsland en in België, zelfs in Amerika en Canada.

Het wordt wéér een geslaagde dag. Er wordt een wandeling gemaakt door het oude gedeelte van Dordrecht. Voor het eerst zijn er dit jaar een twintigtal Duitse naamgenoten bij. Het zijn de afstammelingen van de schippers, die zich destijds langs de oevers van de Rijn hebben gevestigd. Gerrit heeft een drietal kranten benaderd om uitvoerig over onze vereniging te vertellen. Zo vertelt hij dat er steeds meer belangstelling is voor een dergelijke meeting. We accentueren die band enigszins door de verkoop van Knipscheer briefpapier met ons eigen wapen er op, lepeltjes, badhanddoeken en T-shirts met wapen en door het uitgeven van een Knipscheerkrantje, waarin de laatste nieuwtjes over onze vereniging.

Het zal in iedere vereniging of organisatie voorkomen: ergernis ten opzichte van de pers. Er wordt veelal met een half oor geluisterd en/of het artikel wordt aangedikt. In één van de artikelen wordt bv geschreven dat wij van een Duitse familie afstammen. Toen wij met onze onderzoeken begonnen, aldus Gerrit, was dit voor ons inderdaad nog de vraag. Na inmiddels uitgebreide onderzoeken weten wij nu zo goed als zeker, dat onze bakermat van de schippers in of rondom Culemborg ligt.

Optimisme alom over het weer slagen van deze dag. Hij is trots op z'n familievereniging. Het probleem van de bestuursleden is wel, dat ieder nog een normale volledige dagtaak heeft en het voor hem soms moeilijk is het bestuur bij elkaar te houden. Zo valt o.a. de penningmeester weg, zodat Gerrit zich maar opoffert om ook het penningmeesterschap voor zijn rekening te nemen. Nog één van de andere bestuursleden moet zich terug trekken vanwege zijn drukke werkzaamheden.

Gerrit zelf krijgt in december 1975 eervol ontslag uit zijn betrekking als leraar in vaste dienst van de gemeentelijke l.e.a.o.-school. Hij wordt op medische gronden blijvend niet meer in staat geacht zijn betrekking te vervullen. Hij krijgt daardoor wat meer rust in zijn leven, maar stil zitten kan hij nog steeds niet. Hij blijft zoeken naar wat voor hem nog mogelijk is en dat doet hij bij een uitzendbureau. Ruim een jaar werkt Gerrit acht uur per week bij dit uitzendbureau. We leven dan inmiddels in het jaar 1977. Op een dag wordt Gerrit benaderd door dhr A.J. Scheer. De man van de NCRV, die destijds de uitzending van "Waar of niet Waar" voorbereidde met het opnemen van filmpjes, zoals hij dat bij ons deed. Deze A.J. Scheer stapt op een gegeven moment over van de N.C.R.V. naar de redactie van de Nieuwe Revue. Aan Gerrit nu de vraag of hij een artikel mag schrijven. Een prachtige bladvulling met een foto van Gerrit onder het familiewapen en met een badhanddoek in de hand waarop ook het familiewapen prijkt. Maar tot ergernis van Gerrit, in het artikel staat de grootst mogelijke onzin. Hij laat zijn naamgenoten dan ook middels onze eigen "Knipscheer Informatie" weten, dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad om het artikel eerst te lezen en derhalve ook geen toestemming heeft gegeven deze onzin op papier te zetten.

Als hij tijdens hun vakantie in de zomer van dat jaar in 's-Heerenberg belandt en de aanwezigheid aldaar van "Gouden Handen", waar hij zijn hoop op vestigt daar wat te kunnen betekenen, besluit hij met zijn gezin te verhuizen naar 's-Heerenberg. Hij zet zijn huis in Den Haag te koop en op 27 juli 1978 verhuizen ze naar de Latkampstraat in 's-Heerenberg.

Dan komt er een moment van terugslag in de Knipscheervereniging, nu Gerrit met pensioen is en is verhuisd, valt op dat moment het gehele bestuur uit elkaar door verhuizingen, ook van andere bestuursleden en drukte in eigen werkkring.

In de zomer van 1978 zijn ze de verhuizing een beetje te boven. Ze wonen hier in een prachtige omgeving. Vriendelijke en hulpvaardige bevolking. Hun jongste dochter Ineke is weer naar school en Henriëtte, die inmiddels in Lelystad woont, heeft al enige maanden een dochter.

We weten al dat Gerrit niet kan stilzitten. Hij zoekt daar al direct contact met "Gouden Handen". Dit uiteraard verband hebbende met zijn voormalige functie als docent handenarbeid. Maar dat pakt verkeerd uit. Hij komt er op tijd achter dat sommige medewerkers vreemde opvattingen hebben over bepaalde zaken waarmee hij zich niet kan verenigen. Dan maar naar wat anders op zoek en dat komt na een tijdje op zijn pad en dan ook precies passend in zijn interesses. Nadat hij wordt gevraagd mee te willen helpen met de voorbereiding van de viering van het 600-jaar bestaan van 's-Heerenberg, komt hij daardoor al snel in contact met de medeburgers en raakt hierdoor snel ingeburgerd.

Helaas wil het met zijn gezondheid nog steeds niet zo goed. Hij blijft hiermee maar sukkelen, tot hij weer wordt opgenomen met verschijnselen van een ernstige griep, maar een duidelijke diagnose kan echter niet worden gesteld. Veelvuldig blijven er lichamelijke klachten, vaak met hoge koorts; krijgt ook last van jicht. Al met al wordt hij met een handjevol medicijnen naar huis gestuurd. Hij zoekt contact met een magnetiseur en gaat op een gegeven moment over op homeopathische medicijnen, maar de ziekte aanvallen blijven regelmatig terugkomen.

Eind 1982 worden in 's-Heerenberg plannen gesmeed om een "Heemkundekring Bergh" op te richten. Hiervoor is veel belangstelling en uiteraard ook van Gerrit, dus meldt hij zich direct voor het lidmaatschap. Op 26 januari 1983 is de oprichtingsvergadering en kort daarna de eerste uitgave van het lijfblad. Gerrit heeft vlak voor de verhuizing een restantbedrag van de penningmeester van de Knipscheervereniging overgenomen, welk bedrag hij nog steeds in zijn beheer heeft. Omdat de vereniging nu al een aantal jaren in ruste is en het er niet naar uitziet, dat er binnenkort weer leven in komt, wordt in overleg met de nog bereikbare oud bestuursleden afgesproken het resterende kasgeld over te maken aan goede doelen, maar die wel in het verlengde liggen van ons genealogisch werk. Zo is dit restant opgedeeld naar de restauratie van een Knipscheerorgel in Strijen en naar deze onlangs opgerichte Heemkundekring. In de eerste uitgave van hun lijfblad wordt hiervan dan ook direct melding gemaakt. Gerrit zet zich nu geheel in voor het werk in deze Heemkundekring. Is daar inmiddels in het bestuur gekomen als penningmeester.

POSTREKENING 257.48.19 t.n.v. G. Bisselink, Heemkundekring Bergh te 's-Heerenberg.

U kunt ook meer doen om onze vereniging te steunen. De stoffelijke middelen zijn nu eenmaal een absolute voorwaarde om onze prille vereniging van de grond te krijgen.

U kunt op dezelfde postrekening giften en legaten storten.

Eén stevige gift hebben wij reeds ontvangen van De genealogische vereniging van het Nederlandse geslacht Knipscheer, waarvoor wij zeer erkentelijk zijn.

Als een soort tegenprestatie zou deze Knipscheervereniging eventuele informatie over dit geslacht eig op prijs stellen. Zij worden graag ingewacht door de heer G. Knipscheer, Latkampstraat 1, 7041 ZK 's-Heerenberg, telefoon 08346-2601.

Boter bij de vis

De redactie van «Old Nijs» wil meteen beginnen met aan de Knipscheer-wens te voldoen. In de archieftoren van het Huis Bergh vond ik een rekening (AHB inv.nr. 1519, uitgaven nr.10), die door mevrouw J.M. Gijsbert Knipscheer bij de Rentmeester van het Huis Bergh werd ingediend. Zij had in de periode van 24 april tot 29 december 1738 «voor de Graef van Sahren Bergh gebroijt» als volgt:

1 paar Rode florette kouse, daer een ver- dient	f 1,-
1 paar Rode brat scijjette	1,-
4 paar witte linde [= linnen]	4,-
verschoote 1 pont linde gaere	4,-
	<hr/>
	10,-

Dit bove staende te dank door de Heer Secretaris
de Boti voldoen,

J.M. Gijsb. Knipscheer.»

Binnen een tijd van een paar jaar heeft Gerrit zich zo ingewerkt in 's-Heerenberg, dat hij naast het werk in de Heemkundekring nog talrijke andere functies bekleedt, zoals o.a.:

ouderling kerkvoogd hervormde kerk, bandrecorderdienst hervormde kerk, medewerker wereldwinkel, mede-oprichter midwinterhoornblazers, commissie open monumentendag, diavertoningen VVV, verkoop kinderpostzegels, comité Apeldoorn/Bochelt, penningmeester vereniging dwangarbeiders Nederland, gedichtjes in Montferland nieuws, Stichting ouderen Bergh, voorlichting "Mensen zonder werk", Stichting Hameland van Maatschappelijk werk", lid sociëteit "De Vriendschap", donateur (vrienden) Staring Instituut, lid Anton Pieck Nederland en lid/donateur Stichting Ned. Hartpatiënten.

Omdat Gerrits vrouw Nies steeds ernstiger lijdt aan reuma, wordt voor haar het trappenlopen steeds moeilijker. Gerrit ziet daarom uit naar een ander huis en vindt dat aan de Stadswal in 's-Heerenberg. Het appartement (met een grote zolder) moet echter nog worden gebouwd, maar de archeologische ontdekking van middeleeuwse funderingen stagneren voorlopig de bouwplannen. Het duurt twee jaar, maar dan is de 55+ huurwoning eindelijk gereed. Het huis aan de Latkampstraat wordt verkocht en op 2 oktober 1989 verhuist het gezin Knipscheer naar de Stadswal. Lekker centraal, alles bijdehand en alles gelijkvloers. Gerrit is 75 jaar als hij wil gaan afbouwen. Hij is ook nog steeds lid van de commissie "Bochold", waarvan hij inmiddels veel documentatie in bezit heeft. Dit zal hij nu overdragen aan het Staring Instituut in Doetinchem. Ook geeft hij het penningmeesterschap bij de Heemkundekring op. Dan vraagt hij Louis of hij de restanten van de Knipscheervereniging in zijn archief op wil nemen. Het is duidelijk dat hij op deze leeftijd niet te veel hooi meer op de vork kan hebben. De gezondheid laat hen beiden nu in de steek. In 1990 krijgt hij hartklachten. Na onderzoek in het ziekenhuis wordt hij acuut geopereerd voor het plaatsen van een pacemaker. Hij blijft nog steeds veel medicijnen gebruiken. In datzelfde jaar ondergaat Nies een zware operatie aan de bovenste halswervel. Zij heeft veel verzorging nodig en Gerrit legt nu voorlopig zijn meeste activiteiten neer. In deze levensfase houdt Gerrit zich bezig met het maken en vertonen van dia's in o.a. zorgcentra en bejaardengroepen. Deze diaseries voorziet hij van tekst en muziek. Hoewel het lopen steeds moeilijker wordt (af en toe maakt hij gebruik van een elektrische rolstoel) pakt Gerrit de draad van zijn drukke bezigheden toch weer gedeeltelijk op. Hij kan het toch niet laten als hij zich weer even wat beter voelt. Hij geeft zich op als bestuurslid van de huurdervereniging Bergh en organiseert reünies en herdenkingen van de Vereniging Dwangarbeiders Nederland.

Op 15 april 1994 zijn ze 35 jaar gehuwd en wordt Gerrit 80 jaar. Dat willen ze gezamenlijk vieren met familie, vrienden en kennissen. Er wordt een zaaltje gehuurd en er is een druk bezochte receptie. Daarna is er een etentje met familie en naaste bekenden, bij elkaar zo'n 39 personen.

Hierna komt er wat rust in zijn leven, maar helemaal alles loslaten zal hij nooit kunnen. Hij schrijft hier en daar nog wat, o.a. gedichten onder het pseudoniem "Lex Pressie", wekelijks in de plaatselijke courant, "Montferland-nieuws". Met deze gedichtjes brengt hij plaatselijke misstanden en gebeurtenissen voor het voetlicht. Van 1992 tot 1996 zijn deze gedichtjes geplaatst, het laatste op 6 februari 1996. Dit gedichtje luidt als volgt: (*zie volgende blz.*)

Het is twee jaar verder als Gerrit weer wordt opgenomen in het ziekenhuis, nu voor een behandeling aan de blaas en kort daarna nog eens voor het verwisselen van de pacemaker. Met deze nieuwe pacemaker gaat het weer wat beter, maar hij neemt nu afstand van alle activiteiten om tot rust te komen. In die tijd bestaat MONUTA 75 jaar en wordt er ter gelegenheid daarvan een gedenkboek geschreven. Gerrit wordt daarvoor benaderd om zijn medewerking daaraan te geven. En uiteraard doet hij dat. Tijdens het verzamelen daarvan, september 1997, krijgt Gerrit plotseling hoge koorts en wordt weer opgenomen in het Slingerland ziekenhuis in Doetinchem. De artsen kunnen wederom geen duidelijke diagnose stellen. Gerrit raakt in coma en wordt enkele weken kunstmatig in leven gehouden. Op 12 oktober 1997 overlijdt Gerrit zonder bij kennis te zijn geweest. Hij wordt begraven op de Hervormde begraafplaats in 's-Heerenberg.

Op zijn grafsteen staat een cirkel met een stip daarbinnen. Dit padvinderssymbool betekent:

Einde pad.

Einde

*Helaas, dit is de laatste keer,
 Dat 'k u een versje presenteer.
 Want na een honderd-tachtig-voud
 Voel ik me nu toch wel te oud
 Om nog met dichten door te gaan,
 Want 't lukt me niet zo best voortaan
 'k Waardeer het, dat mijn rijmproducten,
 Voor zover ze dan nog gelukten,
 Veel lezers heeft geamuseerd.
 Dat heeft mij steeds geanimeerd
 Om nog een poosje door te gaan.
 Maar eens komt er een einde aan.
 Maar 'k hoop, dat in de toekomst blijkt,
 Dat ik bij u iets heb bereikt.
 Ik wens u 't beste, en vooral
 Een reuze leuke Carnaval.*

In het streekblad "Gelderland" staat het volgende bericht:

In memoriam Lex Pressie

's-HEERENBERG - Vorige week bereikte ons het bericht dat Ger Knipscheer is overleden. Onder het pseudoniem Lex Pressie schreef hij veel actuele gedichtjes in deze krant.

Knipscheer, geboren in Doesburg, kwam via veel omzwervingen in 's-Heerenberg terecht. Aanvankelijk woonde hij aan de Latkampstraat, maar na het gereedkomen van het appartementencomplex bij het Gasthuisplein, betrok hij daar met zijn vrouw een gerieflijke woning.

Knipscheer zat nooit stil. Hij was tijdens zijn leven lid van o.a. Creatief Bergh (een voorloper van Het Barghse Huus), ouderling kerkvoogd bij de Nederlands Hervormde Gemeente, medewerker Wereldwinkel, Berghse Commissie Open Monumentendag, penningmeester Heemkundekring Bergh etc. Bergh verliest in zijn persoon een markant figuur. In januari jl. verscheen nog zijn bundel "Montferdichten". Ger Knipscheer werd 83 jaar.

Gerrit was een druk bezet man. Hij kon niet stil zitten. Tot kort voor zijn overlijden deed hij nog erg veel en kwam altijd tijd te kort. Een echte Knipscheer dus. Hij was ook een perfectionist, wat blijkt uit het volgende: Hij heeft een uitvoerige biografie geschreven en tussen één van de insteekmapjes zat een briefje verborgen waarop Gerrit zijn leeftijd in dagen bij hield. Hij noteerde op 7 april 1997, dat hij vanaf zijn geboortedag 2 september 1914, om 5.45 uur in de ochtend, 30168 dagen oud was. Dat betekent, en dat vullen we dan even aan, dat hij op de dag van overlijden **30253 dagen oud is geworden.**

910 Robert Knipscheer & Hendrika Elisabeth Wilhelmina Salemink

Zoon Rob wordt in Apeldoorn geboren op 18 juli 1947. Een jaar later, op 24 augustus, wordt broertje Hans geboren. In 1951 verhuist het gezin naar Den Haag, waar op 17 augustus 1955 zusje Henriëtte wordt geboren. In die tijd zit Rob op de lagere school, waar hij geen uitblinker is. Zijn moeder wordt ernstig ziek en al na enkele maanden moet hij zijn moeder verliezen. Zij overlijdt op 31 augustus 1958. Om de kost te verdienen moet zijn vader wel blijven werken, zodat de kinderen worden verzorgd door verschillende “tantes”. Gelukkig kwam er al snel, binnen 8 maanden, een nieuwe “mamma” in huis, al direct heel vertrouwd zodat moeder Niesje ook direct een echte mamma wordt.

Na de lagere school krijgt Rob het advies om maar naar de ambachtschool te gaan. Hij legt dat advies naast zich neer en kiest toch voor de MULO, welke school hij in 1966 afsluit met prachtige cijfers op zijn eindexamen MULO-B. Rob kan aardig tekenen en krijgt nu het advies om naar de kunstacademie te gaan. Met het besef dat een kunstenaarsbestaan wel eens armoedig zou kunnen zijn kiest hij voor de HTS en gaat daar bouwkunde studeren. Dat was een goede keuze, vindt hij zelf tijdens deze studie. Met lof behaalt hij in 1971 zijn eindexamen. In die tijd is zijn vader druk met de heroprichting van een Genealogische Vereniging Knipscheer. Hij wordt als voorzitter voorgesteld en Rob heeft een korte tijd de redactie van het Knipscheerkrantje op zich genomen. Met zijn tekenkunst illustreert hij dit eenvoudige krantje. Tijdens zijn studietijd heeft Rob ook niet onverdienstelijk gitaar leren spelen en wordt als basgitarist actief in diverse “beat”bandjes. In de jaren '60 was Den Haag het centrum van de beatmuziek. Ook huwt hij in die tijd, op 4 augustus 1970, Hendrika (Helen) Salemink.

Na de verplichte militaire dienst wordt Rob in 1972 aangenomen als bouwkundig ambtenaar in de gemeente Leusden (Utrecht). Zij verhuizen dan ook naar Leusden, een van oorsprong klein dorp dat de opdracht heeft om uit te groeien tot een grote woonkern. Rob wordt belast met het tot stand brengen van gemeentelijke voorzieningen, zoals scholen en sportaccommodaties.

In zijn huwelijk met Helen worden twee dochters geboren: op 10 mei 1974 in Amersfoort, Stefanie Daniëlle (1024) en op 23 november 1979, wederom in Amersfoort, Michelle Charlotte (1025).

Omstreeks 1980 wordt de groeiopdracht in Leusden ingeperkt en stopt de uitbreiding. Rob wordt overgeplaatst naar de afdeling Bouw- en Woningtoezicht, waar hij werkzaam wordt als inspecteur/controleur.

Na ongeveer 15 jaar begint Rob ook weer muziek te maken. Aanvankelijk een orkestje van collega ambtenaren, dat al snel uitgroeit tot een orkestje dat regelmatig optreedt op feesten en partijen.

In 1989 krijgt Rob een aanstelling in de gemeente De Bilt als chef onderhoud gebouwen en wordt verantwoordelijk voor het bouwkundig onderhoud van alle gemeentelijke gebouwen daar.

In dat zelfde jaar loopt het huwelijk met Helen stuk en wordt op 10 april 1990 officieel ontbonden.

Rob wordt voogd van dochter Stefanie, die bij hem komt wonen. Voor Michelle wordt Rob toeziend voogd en zij blijft bij haar moeder wonen.

Rob woont dan met dochter Stefanie in een huurhuis aan de Zwanenburg. Op 5 juli 1994 bevalt Stefanie van een zoon; Thomas Boudewijn, zoon van Philip Boudewijn. Rob koopt dan een woning aan de Apollo 148 in Soesterberg en gaat daar wonen. Stefanie en Philip vertrekken met zoonlief nu naar een woning in de Lavendelstraat in Amersfoort. Het blijkt van korte duur. In 1998 komt een scheiding en Stefanie verhuist met haar zoontje naar de Nijenrode in Amersfoort.

Als alleenstaande man krijgt Rob nu meer tijd voor zijn hobby: muziek maken. Hij voegt zich, weer als bassist, bij een semi professionele feestband (“Orion”) en stapt in 1996 over naar een bandje dat uitsluitend muziek uit de jaren “60 speelt (“Sixtysix”).

In 2005 krijgt Rob van de gemeente De Bilt de gelegenheid om met vervroegd pensioen te gaan en maakt daar dankbaar gebruik van. Hij is inmiddels ook actief geworden als bestuurslid van een golfclub, dus de vrije tijd komt hem goed uit.

Tevens voegt hij zich nog bij een bandje dat uitsluitend en op hoog niveau muziek van The Shadows, de idolen uit Rob's tienerjaren, speelt. Dit is een jongensdroom waarin hij ook diverse keren samenspeelt met leden van de authentieke Shadows.

Door de vrije tijd, die er nu is ontdekt Rob ook weer zijn tekenvaardigheid en begint met het maken van schilderijen.

Op dit moment (2010) zijn beide dochters nog ongehuwd. Stefanie woont met Thomas sinds 2007 samen met haar vriend Ramon Wulffraat. Ze is werkzaam als administratief medewerkster. Michelle studeert muziektherapie aan de hogeschool en is nu freelance zangeres.

Van **Hans (911)** zijn (nog) geen nakomelingen bekend.

.....

208 Cornelis Philippus Knipscheer (Philip) & Hermina van Voorst

301 **Cornelia Hermina** (I/11)(VI338/303HH)(Dv208)
G * 19.11.1898 te Arnhem Geref.
 + 19.08.1988 te Apeldoorn
 oo 27.08.1930 te Apeldoorn
 Hendrik Johannes Nijenhuis
 Verzekeringsagent
 * 14.07.1902 te Apeldoorn Geref.
 + ?

Er zijn geen kinderen.

301/1 **Cornelis Philippus** (LK)(Zv208)
G * 1902 Geref.
 + 1/2 jaar na de geboorte

302 **Arnolda Margaretha** (I/11)(VI339/304HH)(Dv208)
G * 16.08.1904 te Arnhem Geref.
 + 04.01.1997
 oo 17.04.1928 te Apeldoorn
 Jan Anema
 Buitenlands correspondent bij een leerfabriek
 * 13.02.1901 te Amsterdam
 + 27.02.1955 te Oisterwijk

Zij kregen 1 zoon; Jan Anema, geb. te Oisterwijk 29.03.1930.

303 **Hermanus** (I/11)(VI340/304HH)(LK)(Zv208)
G Muzikleraar/Organist
 * 13.11.1907 te Doesburg Geref.
 + 30.11.1973 te Apeldoorn
 oo 21.06.1957 te Apeldoorn
 Hermantje Beerthuis (Mineke)
 * 01.06.1924 te Groningen
 +

Er is 1 zoon bekend. (900)

- 900 **Cornelis Philippus (Philip)** (VII489/304HH)(Zv303)(LK)
G Kunstenaar
* 25.07.1959 te Apeldoorn Geref.
- ss ± 1982
 Karin Paay
 Onderwijzeres in Utrecht
* 23.03.1963 te ?
- 304 **Gerrit** (I/11)(VI341/305HH)(Zv208)
G Leraar handenarbeid
* 02.09.1914 te Doesburg Geref.
+ 12.10.1997 te 's-Heerenberg
oo1 13.06.1946 te Apeldoorn
 Willemina Bolhuis
* 28.05.1923 te den Ham
+ 31.08.1958 te den Haag
oo2 15.04.1959 te Apeldoorn
 Niesje Feenstra
* 20.12.1920 te Bolsward
- Er zijn 3 kinderen uit het eerste en 1 kind uit het tweede huwelijk bekend. (910/913)
- 910 **Robert** (VII485/305HH)(Zv304)
G Bouwkundige
* 18.07.1947 te Apeldoorn
- oo 04.08.1970 te Den Haag
 Hendrika Elisabeth Wilhelmina Saleminck
* 09.06.1948 te Den Haag
o/o 10.04.1990
- 911 **Hans** (VII486/305HH)(Zv304)(LK)
G * 24.08.1948 te Apeldoorn Geref.
- Woont in Den Haag, Laan van Vredestein 171.
- 912 **Henriette Cornelia Margaretha** (VII487/305HH)(Dv304)(LK)
G * 17.08.1955 te Den Haag Geref.
- oo 12.11.1976 te Den Haag
 Piet Vermeer
Laatst bekende adres: Kustrif 184 te Lelystad
- 913 **Ineke Jolanda** (VII488/305HH)(Dv304)
G * 10.07.1960 te Den Haag Geref.

van ARNHEM naar HOEK VAN HOLLAND

vervolg van blz 246

205 Louis Bernard Knipscheer & Maria Antonia Magdalena Weber

Het verhaal van Louis begint op 17 november 1859. Hij wordt geboren in Arnhem en gedoopt als Louis Bernard Knipscheer. Zijn vader, Herman, is aldaar goudzilver-smid. Als weeskind, ondergebracht in het Burgerweeshuis in Amsterdam, kreeg hij al snel belangstelling voor dit vak, dat juist in die tijd Amsterdam tot bloei bracht. En in dat weeshuis had Herman al snel een vriendinnetje Arnolda Klein, waarmee hij uiteindelijk na zijn opleiding op 30-jarige leeftijd in het huwelijk trad in Arnhem, waar hij zich tevens kon vestigen als goudzilver-smid.

Louis is het derde kind in dit gezin. Zijn aandacht moet hij delen met zijn twee broertjes, Herman van 3 en Philip, later Cor genoemd, 2 jaar oud. Anderhalf jaar later komt er een zusje Corrie bij en 6 jaar daarna een zusje Arnolda. Gedurende deze 6 jaar zijn er nog een tweetal kinderen geboren, die direct na de geboorte zijn overleden. Weer 5 jaar later, Louis is inmiddels 12 jaar, wordt zijn broer Cor geboren, die later Philip wordt genoemd. Anderhalf jaar later nog zijn jongste zusje Trui. Louis wordt opgevoed in een streng gereformeerd gezin. Allen krijgen een perfecte opvoeding. Het juweliersbedrijf loopt goed, waardoor zijn vader zich kan veroorloven om zijn kinderen te laten studeren. Zijn vader vertelt regelmatig over de opleiding, die hij in het weeshuis genoot. Als 2-jarige verloor hij zijn vader en kort daarna zijn moeder, vaders tweede vrouw, waardoor hij al heel jong in het Burgerweeshuis werd opgenomen. "Die opleiding heeft mijn vader mij nooit kunnen geven" moet hij meerdere malen gezegd hebben. Hij was zaagmolenaarsknecht in de zaagmolen 'Het Hijblok' aan de Buitensingel in Amsterdam. Het was daar hard werken voor 6 gulden per week, waarvan hij slechts 22½ cent over hield voor woning, brandstof en meubilair, voor kleding, schoeisel, vlees en doktershulp. En toch was hij in die tijd een goed betaalde arbeider. Op 50-jarige leeftijd is hij overleden.

Het gezin, waarin Louis opgroeit, is een hecht gezin waar vader de bezorgdheid over de kinderen duidelijk laat blijken. Nolda en Flip zijn vooral in het begin de zorgenkindjes, na de ervaring van de twee overleden baby's. Ook aan het sociale leven wordt niet voorbij gegaan. De kerk staat uiteraard centraal en alles wat daar mee te maken heeft. Het organisatievermogen in kerkelijk bestuur brengt zijn vader al snel over op de kinderen. De jongerenvereniging is een plicht voor alle kinderen en ook Louis neemt dit zeer serieus op. Ook weet zijn vader hem een goede lagere schoolopleiding te laten volgen, dat is in die tijd niet zo eenvoudig en na deze scholing weet Louis al gauw wat hij wil worden.....kapper.

Hoe komt dat zo? Er is een oom Louis in de familie, gehuwd met een zuster van zijn moeder, die een kapperszaak heeft en de gezelligheid die hij daar vindt is een aangename afleiding in tegenstelling tot het saaie werk dat hij zijn vader ziet uitvoeren. Hij ziet het ook niet zo zitten om verder te studeren. Dat kappersbedrijf, dat is nog eens gezellig. Onder de mensen en praten over geloof en politiek, dat is wat hij wil. Hij mocht komen helpen in de winkel en wordt zo op die manier ook opgeleid in het kappersvak. Zo werkt hij enkele jaren bij zijn oom Louis in Arnhem als hulp. Hij is een prater en zo groeit hij zich vast in zijn geloof en de politiek. Het is een onrustige tijd in die zeventiger jaren en dat is in de kapperszaak het gesprek van de dag. "Die heren in Den Haag, mijn hemel, wat een onmachtig zootje". Louis wordt sociaalvoelend, is meedenkend met de veelbesproken dominee Abraham Kuiper, voorstander van het calvinisme, waarin plaats is voor de problemen van deze tijd en hij wordt actief in de jongerenvereniging door in allerlei activiteiten het voortouw te nemen. Maar er komt dan een tijd, dat hij als kapper meer wil en zo komt hij in Amersfoort in een modernere kapperszaak. Hij kan zijn intrek nemen in een kamer boven de zaak en er is maar één wens waarmee hij rond loopt, zelf een eigen kappersbedrijf, dat zou zijn naam eer aandoen en zo ploegt hij voort als kappersknecht in Amersfoort.

Hij is inmiddels 20 jaar oud en komt er al snel achter, dat een eigen bedrijf opstarten niet zo eenvoudig is in deze woelige tijd. Alleen zijn op z'n kamer is ook maar niets, dus zoekt hij ontspanning in het verenigingsleven van de kerk. Hij wordt lid van de Anti Revolutionaire Partij, welke partij in dat jaar als eerste politieke partij wordt opgericht. Het staat voor stabiliteit in het geloof tegenover alle onrust en verwildering in die tijd. Hij trekt ook hier weer allerlei activiteiten naar zich toe en leert zo Maria Weber kennen, een meisje van 18 jaar. Zij woont nog in Delft, maar logeert hier vaak bij familie om hier naar werk te zoeken. Haar ouders zullen binnenkort naar Amersfoort verhuizen. Zal het misschien juist de afstand zijn geweest, waardoor de liefde voor elkaar steeds heviger wordt. Dat reizen van en naar Delft is een dure zaak, dus zien zij elkaar soms lange tijd niet. Dat is niet naar de zin van Louis. Eenmaal een keer in Delft gaat hij op zoek naar werk in de buurt van Maria en ja hoor, in Scheveningen wordt een kapper gevraagd. "Dat moet het worden", zal hij tegen zijn Maria hebben gezegd. Hij is voor het eerst in Scheveningen. Alles is zo groots, zo sjiek, en een prachtig kappersbedrijf. Het benaamt hem even, maar de ontvangst doet alle zenuwen weer tot rust komen. Hij wordt op proef aangenomen en kan al vrij snel beginnen. Dat geeft even problemen met de huisvesting, maar ook daar heeft zijn nieuwe werkgever een oplossing voor. Een kamer met beperkte ruimte is al vrij snel gevonden. Zijn kamer in Amersfoort mag hij nog even aanhouden voor het geval dat hij na de proeftijd niet wordt aangenomen. Alles zit hem mee en Louis is een dolgelukkig mens. Hij profiteert hier in het westen met de aangebroken betere tijden na de eerste wereldtentoonstelling in Londen een aantal jaren geleden. De nijverheid komt weer op gang, maar ook de handel en het bankwezen. Er is geld genoeg voor de aanleg van kanalen, spoorwegen en bruggenbouw. In die tijd bulderen de kanonnen vreugdeschoten over Nederland. Op 31 augustus 1880 wordt er een prinsesje geboren, een dochtertje van Koning Willem III en zijn zeer jonge tweede vrouw Emma. Dat wordt een groot feest omdat aan de opvolging van het Oranjehuis werd getwijfeld. Iedereen beseft, dat de kleine Wilhelmina eens koningin zal zijn. Dat geeft ook extra drukte in Scheveningen. Al snel weet men wat men aan Louis heeft en krijgt hij een vaste aanstelling met een prachtig salaris. Hij ziet het helemaal zitten. Er moet nu dan maar even goed worden gespaard en dan zoeken naar een woning in Scheveningen. Maria wil ook niets liever dan trouwen met Louis. Een woning is ook snel gevonden en de huwelijksdatum wordt bekend gemaakt in de eerste afkondiging in de kerk op zondag, 15 oktober 1882:

Louis Bernard Knipscheer en Maria Antonia Magdalena Webber

*hebben de eer 'U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk.
waarvan de eerste Afkondiging zal plaats hebben
op Zondag. 15 Oktober a.s.*

Maria woont inmiddels met haar ouders definitief in Amersfoort en op 26 oktober 1882 wordt dan ook aldaar het huwelijk gesloten. Het gehuwde paar vertrekt naar hun huisje in Scheveningen en Louis leeft zich uit in zijn werk. Ook hier is hij weer tussen de mensen. En wat voor mensen. Zijn algemene ontwikkeling wordt verrijkt door alle contacten die hij in de zaak krijgt. Het zijn vele uren, dat er gewerkt moet worden. Vroeg in de morgen moet hij al present zijn voor de scheerders. Het zijn veel vaste klanten uit Scheveningen, maar ook de vele hotelgasten. Het is hard werken voor een beetje spaargeld. Maria en Louis hebben grootse plannen en zien samen de toekomst rooskleurig tegemoet. Het moet op een koude winterdag geweest zijn, zo rond de jaarwisseling 1882/1883, misschien terugwandeling uit de kerk, wandelend over de boulevard, dat Maria het grote nieuws aan Louis moet vertellen, dat er een kindje onderweg was. Hun levensweg wordt hierdoor gezegend en wat zijn ze gelukkig. Het werk gaat gewoon door en er is weinig tijd voor andere activiteiten. Het kappersbedrijf zorgt er voor dat er vele uren worden gemaakt.

De lente komt er aan gevolgd door de zomer en het duurt dan ook niet lang tot het moment daar is dat het eerste kindje wordt geboren. Op 9 augustus 1883 wordt een dochter geboren, die wordt gedoopt met de namen Arnolda Margaretha (293), vernoemd naar zijn moeder.

Wat zijn ze gelukkig met de kleine Nolda. In nog een prachtige nazomer wandelt Maria met de kleine Nolda 's-middags veel over de boulevard en geniet van de frisse zeelucht. Badgasten zitten verscholen in de rieten strandstoelen en de strandhuisjes zijn druk bezet. Het is een rijke tijd. Voor Louis is de politiek nu dichtbij en hij sluit zich tijdens de splitsing die ontstaat in de partij van Abraham

Kuyper, aan bij de groepering van de gereformeerden.

Het is in die tijd dat de plannen ten uitvoer zullen worden gebracht tot het bouwen van een Kuurhotel aan het Gevers Deynootplein. Die bouw is in 1884 gestart en in 1885 afgerond. Het moet een hotel worden met allerlei faciliteiten voor de vakantiegangers in Scheveningen.

“Het Kurhaus” zal het gaan heten met kleine aangepaste winkeltjes en er wordt ook een kapper gevraagd. Dat is wel iets voor Louis. Zelfstandig iets opzetten in een rijk hotel. Zijn aanvraag voor het starten van een eenmansbedrijfje wordt gehonoreerd. Hun geluk kan niet op. En de verrassingen zijn niet van de lucht, als blijkt, dat Maria weer in verwachting is en er op 16 december 1884 een tweeling wordt geboren. Twee zonen worden gedoopt met de namen **Hermanus (294)** en **Hendrik Johannes (295)**.

Het is nu wel even hard er tegen aan, als hij in februari 1885 in het Kurhaus kan starten. Van 's-morgens vroeg tot soms nog in de late avondurtjes. Er moet nu verdiend worden voor een gezin met drie kleine kindertjes. Veel zakenlieden uit binnen en buitenland bezoeken het hotel. Het is allemaal te mooi om waar te zijn. Het duurt dan ook niet lang dat zij een eerste tegenslag moeten verwerken. Het is in maart van het volgende jaar. Het eerste lentezonnetje heeft zich laten zien en het is voor het eerst na een lange koude periode, dat zij die zondagmiddag samen met de kindertjes een wandeling maken over de boulevard, als met luid gebel brandweerwagens komen aangereden in de richting van het Kurhaus. Wat is daar gebeurd. Er is brand ontstaan in de keuken van het restaurant. Hotelgasten komen naar buiten gerend en binnen een korte tijd slaan de vlammen door de hoge daken van het gebouw.

Er is geen redden meer aan. In de keuken heeft een dienstertje een spiritusbrander omgestoten, dat zij gebruikte om pap op te warmen. Het Kurhaus brandt tot de grond toe af. Dat is een tegenvaller voor Louis. Hij staat brodeloos op straat. In die komende maanden krijgen zij het zwaar. Met een veel te kleine financiële ondersteuning wordt al heel snel hun spaarpotje aangetast en moeten ze een andere positie kiezen. Dat gaat niet zo snel. Daar komt ook nog bij dat Maria weer zwanger is van een vierde kindje. De zomer gaat voorbij en de herfst doet weer zijn intrede. Hoe komen we straks de winter door zonder werk, overdenkt Louis, met z'n handen gevouwen. Zijn gebed wordt verhoord, want nog voor de winter aanbreekt, kan hij zich vestigen in de hoek van Holland, zoals het daar al sinds de zestiende eeuw wordt genoemd.

Den Hoek

Toen in de zestiger jaren is begonnen met het graven van een nieuwe waterweg vanaf Rotterdam rechtstreeks naar de Noordzee in de buurt van het Westlandse dorp 's-Gravenzande ontstond er bij de monding een buurtschap, genaamd Den Hoek. Arbeiders hebben zich daar in houten arbeidershuisjes gevestigd. Toen de Nieuwe Waterweg in 1872 klaar was, ontstond er op de hoek van Holland allerlei klein industrie. Vanwege de stroming in en uit het zeegat moest er regelmatig gebaggerd worden. Er werden kades gebouwd. Schepen kwamen en gingen en zo kwamen er meer en meer arbeiders te wonen, sommigen ongeschoold, in houten keten.

Nog voordat de winter zijn intrede doet in 1886 komt voor Louis geheel onverwacht de oplossing als hij in de buurt van het afgebrande Kurhaus een vriend collega ontmoet die hem een tip geeft om eens in Hoek van Holland te gaan kijken. Een dorpje van niets en ternauwernood een badplaats in wording, maar in verband met de doorgraving van de Nieuwe Waterweg een nederzetting in opkomst.

Vele arbeiders trekken daar heen en vestigen zich daar dus moet er ook een kapperszaak komen. Hoek van Holland behoort in die tijd nog steeds bij de gemeente 's-Gravenzande, een iets groter dorp ten noorden liggende iets van de kust af. Louis kan in Hoek van Holland een kleine ruimte bemachtigen tussen de nederzettingen van de arbeiders, maar heeft dan nog geen behuizing.

Met de gemeente kan hij tot een akkoord komen en krijgt hij een arbeiderswoning aangeboden in 's-Gravenzande, waar hij direct kan intrekken en gelijk aan de slag kan in zijn nog zeer eenvoudige kappersbedrijf, waar hij jaren geleden al over droomde, maar nooit heeft kunnen bevroeden, dat het zo zou lopen. Hij begint hier weer van de grond af, zonder enige spaarcent meer in huis in een omgeving van armoede en ontstellend veel gebrek aan kennis van het leven, op alle terreinen. De mensen hier zijn voornamelijk losse ongeschoolde arbeiders, steenzetters en personeel voor zandzuigers. Zij wonen in houten keten en werken van 's-morgens vroeg tot 's-avonds laat. De kapperszaak is dan ook open van vroeg in de morgen tot laat in de avond. Het is een grote verandering in Louis z'n leven.

Het is weer op 16 december, twee jaar verder op die zelfde datum waarop de geboorte van de tweeling, dat nu een dochter wordt geboren, Johanna (296). Zij zullen haar Anna noemen.

Was het in Scheveningen één en al rijkdom en elite met kennis, waarin hij verkeerde, hier is het de armoede waarin hij terecht is gekomen. Hij staat echter voor zijn zaak, daar heeft hij alles voor over en Maria zorgt voor de vier kindertjes, waar hij alleen 's-zondags even tijd voor heeft. Maar die dag moet hij ook benutten om z'n administratie bij te houden. Hij kan dan ook al vrij snel aan Maria laten zien, dat de zaak goed loopt. Dat is een troost voor haar. Ze moeten toch maar eens op zoek naar wat meer ruimte. Het huisje is nou ook weer niet zo groot, dat er met vier of meer kinderen in kan worden gewoond. Er is maar één kamer, waarin moet worden geleefd en geslapen met vier kinderen in een tweetal bedsteden. Een olielamp zorgt voor de verlichting. In diezelfde kamer wordt ook op een fornuis gekookt. De gemeente wordt weer benaderd, maar er is voorlopig nog geen zicht op een ruimere woning. Elk vrij moment loopt hij de omgeving af in de buurt van de zaak tot hij in het oude dorp een huisje te huur ziet staan, dat meer ruimte biedt. Hij spreekt de eigenaar daarover aan en al in maart 1887 kan hij met Maria en de vier kinderen verhuizen naar Hoek van Holland. Zij hebben daar nu een woning met zolder waar de kinderen die ruimte krijgen als slaapvertrek en de kleine Anna mee kan in de bedstee in de huiskamer en er is gaslicht. Nu de zaken wat beter gaan en hij dichter bij huis zijn werk heeft kan hij weer wat meer tijd vrij maken voor het sociale leven. De laatste tijd ging alle aandacht naar zijn bedrijfje en schoot het werk waar hij zo voor stond, er wat bij in, dan alleen, dat hij al een goed contact had opgebouwd met de gereformeerde kerk. Het evangelie is de levensbron van Louis en hieruit put hij het levenswater om dit aan de dorstigen te geven.

Hij ziet de nood waarin de mensen hier verkeren. Ook de politiek blijft hem interesseren en juist in deze onrustige tijd van de verkiezingen die voor de deur staan en die door de nieuwe grondwet onlangs zijn aangepast. Door het optreden van Abraham Kuiper heeft de ARP veel zetels gewonnen en het blijkt dan ook, dat de Anti Revolutionairen samen met de Rooms Katholieken aan het bewind zullen komen en dat is kostje voor Louis, die zich onlangs in Hoek van Holland heeft ingezet voor een beter onderwijs in een school met de bijbel en daar staan beide partijen voor. Het kost hem veel moeite om naast zijn drukke werk toch steeds weer tijd vrij te kunnen maken voor dit belangrijke werk in een opgroeiend dorp als Hoek van Holland. Hij bezoekt arbeiders in hun keten en aan boord van de schepen en daar spreekt hij met hen over maatschappelijke, politieke en godsdienstige zaken. Tijdens die gesprekken proeft hij steeds meer belangstelling om ook onderling in gespreksgroepen te komen en dat zet hem aan om een mannenvereniging op te richten en op gezette tijden bij elkaar te komen om van gedachten te wisselen over het nieuws wat hen door de kranten wordt binnengebracht:

In die tijd de veel besproken Atjeh oorlog, de opkomst van de SDAP (Sociaal Democratische Arbeiders Partij) onder leiding van mr Pieter Jelles Troelstra. Ook in z'n kapperszaak gaat het gesprek over de politiek. Als de eerste scheerders 's-morgens binnenkomen ligt de avondkrant van gisteren op de rokerstafel en terwijl Louis het mes aanslijpt komt de discussie los door een opvallend artikel over Domela, die het onmondige werkvolk opzweept in zijn publicatie in "Recht voor Allen", waarin hij zijn aanval richt op het grootkapitaal van het liberale Nederland. Meestal wordt dit een gesprek van de dag. Het werkvolk, hier in Den Hoek moet het met een minimaal inkomen doen. Er worden vele uren gemaakt, vooral ook als men uren moet inhalen, die verloren zijn gegaan bij slecht weer, wanneer er niet kan worden gewerkt.

Als Louis 's-avonds thuis komt, telt hij zijn verdiensten van deze dag en zo langzamerhand kan er weer een spaarpotje worden gemaakt. Ook thuis wordt over het nieuws van de dag gesproken, maar al snel wordt de gaslamp gedoofd en gaat men te ruste want de dag begint weer vroeg en Maria is moe. Zij is weer zwanger.

Er wordt dan ook weer snel een naamgenootje geboren, **Louis Bernard 296/1**, 's morgens vroeg op een zonnige zomerdag in 1889. Maria is een sterke gezonde vrouw, maar krijgt het nu wel druk met haar 5 kindertjes. Noldaatje is nu net 6 jaar en de tweeling 4 en dan nog de kleine Anna van 2 jaar, die moet nu maar mee naar de zolder. Het werk in de kapperszaak verdient gelukkig redelijk voor die tijd en zo kan het gezinnetje aardig rondkomen. De laatste jaren heeft Louis zich al ingezet voor het onderwijs, maar nu moeten er toch wel spijkers met koppen worden geslagen omdat hij zijn eigen kinderen straks ook naar school wil hebben. Een schoolplicht is er niet, maar de voorstellen in de Tweede Kamer liggen er wel. Als lid van de kamerkieskring Dordrecht, district Loosduinen van de ARP is hij een groot voorvechter van beter onderwijs. Ook in Hoek van Holland zet hij met mede voorstanders sterke druk op de ketel tot de oprichting van een Christelijke school en dat lukt uiteindelijk, zodat hij zijn dochter dicht bij huis op school krijgt.

Hij wordt secretaris, zodat hij zeggenschap krijgt in het bestuur. Hij zet zich steeds meer in voor de Gereformeerde kerk, zodat hij steeds meer invloed krijgt op het Christelijke leven in Hoek van Holland.

Op de ochtend van 23 november 1890 worden ze gewekt door somber klokgelui. Koning Willem III is op 73 jarige leeftijd overleden. Koningin Emma zal nu als regentes optreden van haar dochter Willemina. Aan de kapperszaak hangt Louis de vlag half stok. Hoe zal het nu verder gaan. De Koning nam vele beslissingen zelf. Dat zal nu veranderen. Twee vrouwen aan het bewind, dat past niet zeggen er velen, nu de beginselen van de emancipatie al zichtbaar worden. De nieuwe kieswet heeft bepaald, dat vrouwen geen stemrecht hebben. Nederland maakt zich klaar voor de eeuwwisseling in deze wat onrustige tijd, waarin rechts en links scherp tegenover elkaar staan en er vele kleine oorlogjes woeden over de wereld. Jongeren gaan zich meer en meer interesseren voor de maatschappelijke problemen en zo komt Louis er op om ook een jongelingenverenigingen op te richten, waar zij met elkaar verschillende onderwerpen kunnen bespreken en erover van gedachten wisselen. Daarna richt hij ook nog een meisjesvereniging op waar zij op hun terrein met elkaar vergaderen om zo met elkaar een onderlinge band te scheppen. We zijn dan al weer een goed jaar verder als er op 5 december 1891 een derde dochter, Maria Antonia Margaretha (297), wordt geboren. Met de 6 kindertjes gaat het gezinnetje de koude winter in. De tijden worden er niet beter op.

Het huisje wordt eigenlijk al weer te klein, maar er is geen uitzicht op een andere woning. De inmiddels bij Rotterdam ingedeelde deelgemeente Hoek van Holland heeft wel nieuwbouwplannen, maar de financiën laten dit nog niet toe. Vanwege de uitbreiding van de industrie komt er steeds meer werk en komen er ook meer arbeiders, waarvoor nog steeds noodvoorzieningen worden getroffen in de vorm van keten en later kleine stenen arbeidershuisjes. De elektriciteit is in die tijd in opkomst en de grote steden profiteren daar reeds van, maar Hoek van Holland blijft daarmee nog wat achter. Een arbeidersdorp kan dit nog niet bekostigen, maar de deelgemeente Hoek van Holland heeft dit in de nieuwbouwplannen wel meegenomen en daar wachten we dan maar op, zegt Louis. Hij heeft al gesproken over een winkelpandje waarin tevens zijn woning, dat zou een uitkomst zijn voor zijn gezinnetje. Het schooltje is heel eenvoudig van opzet, maar de nu aanwezige kinderschaar is aan scholing toe en dat gaat met z'n allen in één nogal sombere ruimte. Een hoge lessenaar, waarachter de gebaarde meester Brouwer zit, zijn lofgnet op de punt van zijn neus en daaroverheen kijkend of iedereen wel keurig op z'n plaats zit. Het kapperswerk gaat gestadig door. 's-Avonds zit Louis soms tot diep in de nacht notulen te schrijven en andere correspondentie te verzorgen. Ook schrijft hij nu voor een streekblad onder de naam "Lodewijk van de Hoek" over allerlei actuele maatschappelijke en culturele zaken. Tevens wordt hij benoemd tot ouderling van de gereformeerde kerk. Dat kost weer extra tijd, maar Louis vindt het in deze groeiende gemeenschap noodzakelijk, dat er een goed contact wordt onderhouden in de groeiende kerkelijke gemeenschap. Problemen moeten besproken kunnen worden en maatschappelijke problemen zijn er maar al te veel in deze arbeidersgemeenschap. Maria is inmiddels weer zwanger en heeft het zwaar met haar 6 kindertjes in een veel te klein huisje. Zal het dat zijn dat het deze keer niet goed gaat? Op 26 december 1893 wordt een dood kindje geboren. Maar het leven gaat door. De krant brengt iedere avond weer het nieuws van de dag en dat is dan de volgende morgen weer in de kapperszaak te lezen. Zal de kleine Willemien ook nog naar de Hoek komen? Dat is de grote vraag en Louis zou dat wel prachtig vinden. Dat nieuwe object van de doorgraving van Rotterdam direct naar de kust moet toch wel heel bijzonder zijn en een bezoek waard?

Zij bezoekt alle provincies, samen met koningin Emma. Zij opent in Amsterdam het Wilhelmina gasthuis en in Vlissingen staat ze bij het standbeeld van Michiel de Ruyter. In Limburg sjokt ze door de gangen van de St.Pietersberg en zij bezoekt hooggeplaatste personen in het buitenland. Neen, Hoek van Holland hoort daar niet bij. Het is Louis, die voorstander is van ook een plaatselijke afdeling van de ARP en als die er is heeft hij ook hier weer zijn werk aan. Er wordt veel vergaderd. Het is dan ook weer een onrustige tijd. "Ook wij willen stemmen", roepen de vrouwen van de pas opgerichte Vereniging voor Vrouwenkiesrecht. De liberalen willen aan eenieder kiesrecht geven die kan lezen en schrijven. De conservatieven zijn tegen en zo komt er een storm van protesten over en weer. Het wordt "het dolle jaar 1894" als het kabinet valt. Onder het ministerie van Houten komt er weer enige rust in de gelederen, maar de vernieuwde kieswet is er nog niet.

Het is 23 april 1895 als er weer een gezond kindje wordt geboren, **Philippus Cornelis (298)**, zij zullen hem Cor noemen. Het wordt vol in huis en nog voller als op 26 oktober 1897 nog een zoon, **Johannes Hendrik (299)**, wordt geboren. Dan wordt het echt passen en meten om ieder een plaatsje te geven. De krant brengt weer veel nieuws onder de arbeiders. Heb je het gelezen, in Amerika schrijven ze op schrijfmachines en hebben ze telmachines en kasregisters. Ook de auto van Henri Ford komt in het nieuws. Een tweepersoons rijtuig op fietswielen aangedreven door een éencilindermotor. Hij zou nu bezig zijn met een verbeterde versie. De kranten schrijven over een speelgoedje voor de rijken, een hobby van voorbijgaande aard. Stel je voor dat iedereen in zo'n "automobiel" zoals men dat noemt zou gaan rijden. Het water loopt ons uit de mond over al die berichten uit dat rijke Amerika. Over de rijke Rockefeller en de grote winsten die daar worden gemaakt. In de jongerenverenigingen wordt over vele idealen gesproken en dat dringt ook in Den Hoek door. Er wordt gepreekt over "internationale solidariteit" en "vrede moet er komen". Er moet "internationaal recht" komen. Louis laat zijn stem ook horen in de plaatselijke afdeling van de ARP en is een voorvechter om te trachten alle idealen hier in Den Hoek te verwezenlijken. De arbeiders moeten zich verenigen in een arbeidersbond. Zij dienen naar werk betaald te krijgen naar het aantal uren, veelal 12 uur per dag, dat zij aan het werk zijn.

Het is weer feest in Nederland. Op 6 september 1898 hangen de vlaggen weer uit. Onze jonge Koningin Wilhelmina wordt als vorstin ingehuldigd.

Van alle kanten ontvangt zij geschenken, waaronder een gouden koets van de stad Amsterdam. De gebroeders Henk en Ko Spijker hebben die koets vervaardigd in hun rijtuigenfabriek, met onder de zitbanken warmwatertanks. Kort daarna worden de befaamde Spijker automobielen geproduceerd. In de kapperszaak leest men dit alles in de kranten, maar hier in deze hoek is nog geen automobiel te zien. Er wordt hard gewerkt aan de kades, steen voor steen worden kades opgebouwd en de baggeraars diepen de waterweg uit zodat schepen van formaat kunnen aanmeren.

Zo langzamerhand leeft men in de richting van de twintigste eeuw. Nog steeds demonstrerende vrouwen, kerels die achter de rode vaandels marcheren, gebolhoede liberalen zwaaiend met hun wandelstokjes, maar met nog veel meer hongerige arbeidersgezinnen, die bidden om kleren en brood. Zo werkt Louis zich naar de eeuwwisseling toe met net voldoende brood op de plank en af en toe een overschotje voor zijn spaarpotje, want eens zal hij toch moeten gaan uitbreiden, maar daar is voorlopig nog geen zicht op.

Het nieuws brengt voor het einde van deze eeuw wel zicht op een wereldvrede. We moeten ontwapenen en internationale conflicten moeten worden opgelost. Er wordt vergaderd met 26 landen. Wat zal hiervan terecht komen. Omdat Nederland klein en neutraal is komt in Den Haag een internationaal Hof van Arbitrage tot stand, waarvoor het Vredespaleis wordt gebouwd. Er wordt ook over doorgepraat in de jongerenverenigingen in Hoek van Holland en Louis is enthousiast. Dat gaat de goeie kant uit, zegt hij 's-avonds tegen Maria. Daar lees ik in de krant, dat er de komende vijf jaar geen projectielen meer uit luchtballonnen mogen worden geworpen en dat er geen giftige gassen meer mogen worden gebruikt in de oorlogvoeringen. Dan zal het toch wel wat minder gruwelijk gaan worden. En dan, geen zorgen Marie, de krant schrijft hier verder, dat een oorlog nooit langer dan 6 weken stand zal houden omdat de kosten ondraagbaar zullen zijn. Zo komt het einde van de eeuw in zicht, maar het loopt anders. Niemand wil ontwapenen en er komen oorlogen, weliswaar ver van ons lage landje.

Het is Engeland, dat een oorlog begint tegen de Zuid Afrikaanse boeren. Toch wordt er in de kamer van de fam. Knipscheer de eeuwwisseling gevierd. Het is een koude nacht, maar toch wagen zich enkele arbeiders de donkere straat op. Op een enkele hoek van een straat staat een gaslantaarn, waar je in het licht een fijne sneeuwval kan waarnemen, dat met een lichte zuidwester in je gezicht waait als scherpe speldenprikken. Schepen blazen stoom af en de kerkklokken luiden. We gaan een nieuwe eeuw in, misschien een nieuwe en betere tijd.

Ook vindt Louis, dat het nu wel eens tijd wordt voor een nieuwe vestiging. In deze veel te kleine sobere kappersruimte heeft hij nu lang genoeg gestaan. Met de nieuwbouwplannen moeten ze ook maar eens aan hem denken en hij gaat er hard voor. Maar de tijden blijven onrustig. De arbeiderspartijen blijven in opstand komen tegen de rijkdommen en dat brengt onrust, ook onder de arbeiders in Hoek van Holland. In het voorjaar van het nieuwe jaar meldt Maria weer in verwachting te zijn. Dat maakt het allemaal nog moeilijker. Weer een kleine er bij, de zolder raakt vol. Op 12 februari 1901 is het zover en wordt een zoon, **Arnold Oswald (300)**, geboren. Louis is nu een vaste bezoeker van het gemeentehuis en dat helpt. Hij krijgt de toezegging voor een winkelpand met woning in de nieuwbouw uitbreiding. Daar kan hij zich nu op voorbereiden. Voor de inrichting zal hij zich nog met de bank in verbinding moeten stellen, maar dat levert geen problemen op. De zaken gaan uiteindelijk goed en dan is een kleine lening geen probleem. De toekomst ziet er nu weer goed uit. Louis wil nu twee kappersstoelen in de zaak. De tweeling is inmiddels 16 jaar en hij rekent een beetje op hun hulp in de zaak. Het is weer een koude winter als in februari 1902 de nieuwe kapperszaak kan worden betrokken aan de Rietdijkstraat 66.

Hendrik werkt al vanaf zijn lagere schooltijd in de zaak, maar hij voelt niets voor het kappersvak. In 1904, als hij een baantje in de Rotterdamse haven weet te bemachtigen, vertrekt hij naar Rotterdam. Ook zoon Louis is inmiddels naar Rotterdam vertrokken. Hij kon in dienst treden bij L. Smit als stoker. De andere kinderen zijn nog te jong, dus Louis moet het weer een poosje alleen doen.

Dit was de kapperszaak aan de Rietdijkstraat 66 (foto 2008)

Moeder Marie, nu 43 jaar, is 3 jaar na de geboorte van Arnold, weer in verwachting en brengt in september van dat jaar nog een gezonde dochter op de wereld, Dorothea Frederika (300/1). Een maand later verlaat de oudste dochter Nolda definitief het ouderlijk huis. Zij is inmiddels gehuwd met Arie Bergwerff en ze vertrekken samen naar Rotterdam. Hoek van Holland breidt langzaam uit tot een volwaardig dorp. In en aan de Nieuwe Waterweg wordt nog steeds gewerkt en de scheepvaart aan de kades neemt toe.

Er wordt ook steeds meer gewandeld over de kades en over de aangelegde strandweg naar de zee. In het voorjaar van 1907 wordt het gezin van Louis geconfronteerd met een droevige tijding. Op onverklaarbare wijze is Dora bij de kade in het water gevallen. Hulp kon haar niet meer redden. Zij was slechts 2 ½ jaar. Een tijd van rouw volgt, maar het leven gaat door. Zoon Hendrik, die al enige tijd verkering heeft met Marie van Zanten, kondigt zijn huwelijk aan op 30 september 1908. Cor, inmiddels van de lagere school af, helpt nu bij zijn vader in de zaak. Op een omgekeerde veilingkist staat hij de klanten die geschoren moeten worden, tot 's-avonds laat, in te zepen. In dat zelfde jaar weer een droevig bericht, nu uit Rotterdam. In november verdrinkt zoon Louis in de Maashaven aldaar. Hij stond juist voor zijn laatste reis voordat hij weer terug naar huis zou komen. Hij is slechts 19 jaar oud geworden. Cor, houdt het, net als zijn oudere broers, niet lang uit in de kapperszaak. Na een jaar trekt ook hij naar het water. Hij komt in de binnenvaart terecht. Dan is de hoop gevestigd op de volgende zoon, Johan. In 1909 komt hij van de lagere school en ook hij begint bij zijn vader in de kapperszaak. Naast het drukke kappersleven van Louis bewijst hij Hoek van Holland vele diensten. Hij is een op en top organisator, hetgeen blijkt uit de oprichting van verschillende verenigingen en o.a. ook een begrafenisonderneming.

Bij het 25-jarig bestaan van de jongelingenvereniging wordt Louis uitbundig gehuldigd en bewijst men hem hiermede dat zijn goede werk zeer gewaardeerd wordt. Hij is jarenlang ouderling van de Gereformeerde kerk en menigmaal leidt hij bij afwezigheid van de predikant de dienst. Hij gaat uit spreken, waar hij gevraagd wordt door verenigingen om zowel op cultureel als op maatschappelijk als ook op politiek terrein het publiek voor te lichten. Hij schrijft, samen met vrienden, in verschillende streekbladen, over in die dagen belangrijke onderwerpen, welke hij dan ondertekent met: "Lodewijk van de Hoek". Hij is mede-oprichter van de Christelijke school, waarvan hij inmiddels 25 jaar secretaris is.

Verder is hij bijna 25 jaar secretaris van de A.R.P. van de kamerkieskring Dordrecht, district Loosduinen, alsmede ruim 15 jaar van de plaatselijke afdeling en bovendien heeft hij zitting in het bestuur van de Statensektie kieskring Delft.

Naast dat vele werk op verschillende terreinen, heeft de kapperszaak, waarin zoon Johan zich inmiddels helemaal thuis voelt, de volle aandacht. Tot diep in de nacht zit hij daarom nog notulen en correspondentie te verzorgen. Als hij 60 jaar is (1 mei 1920) acht Louis zijn tijd gekomen om een einde te maken aan zijn drukke werkzaamheden. De kapperszaak gaat over in handen van zijn zoon Johan. In de afgelopen 12 jaar is er successievelijk wat rust in huize Knipscheer gekomen door de huwelijken van een viertal kinderen. In 1911 huwde Anna met Marinus van de Velde. Hij heeft een schildersbedrijf in Hoek van Holland. Herman huwde in 1916 met Mathia Goossen. Zij vertrokken naar Rotterdam, waar hij een loopbaan als gevangenenbewaarder heeft aanvaard. Een jaar later huwde Marie met Willem Druive. Ook zij vertrokken naar Rotterdam. En in 1918 is Cor in Rotterdam gehuwd met Marie van As. Maar ook de eerste wereldoorlog heeft intussen gewoed. Dat was het gesprek van de dag in de kapperszaak. Overigens was er in dat hoekje van Holland weinig van te merken. De voedselschaarste drong hier maar matig door vanwege de vele tuinderijen in deze buurt. De uitgifte van bonkaarten was de enige herinnering aan deze schaarste. Ook de werkloosheid, die in de grote steden toenam, drong hier niet door. Hier was nog voldoende werk.

De in 1908 door Louis opgerichte begrafenisonderneming doet hij nu over aan zijn schoonzoon, Marinus v.d. Velde, gehuwd met zijn dochter Anna. Nu Johan de kapperszaak heeft overgenomen kondigt hij ook zijn huwelijk aan, dat zal plaats vinden op 20 mei 1920 en hij zal dan ook het pand van zijn ouders gaan bewonen, nu zijn vader beslist heeft Hoek van Holland te zullen verlaten. Louis zal nu, na de overdracht van al zijn werkzaamheden en na 32 jaar in Hoek van Holland te hebben gewoond, naar Ridderkerk vertrekken om daar een reeds bestaande begrafenisonderneming voort te zetten. Dat gaat niet zo goed. De man, die Louis de begrafenisonderneming verkocht, begint na korte tijd zelf weer opnieuw. Een strop, maar hij zet door. Er moet toch wat verdiend worden. Ook in Ridderkerk is hij een paar jaar later weer ouderling. In 1924 huwt zijn laatste nog thuiswonende zoon, Arnold, die op dat moment werkloos is.

Het is een slechte tijd voor losse arbeiders, waaronder Arnold. Hij heeft dan weer hier en dan weer daar wat werk, maar steeds weer ontslag door werkvermindering. Hij huwt in alle armoede in Rotterdam met een dochter van een havenarbeider. Zij weten een woning te bemachtigen en simpel in te richten. De SDAP is in die tijd in opkomst en dat geeft onrust in het land. Onrust ook in de regering. Ministers treden af en Colijn komt aan het bewind, een calvinist en dat doet Louis weer goed. Hij heeft het best naar zijn zin in Ridderkerk en kan redelijk rondkomen van het begrafeniswerk, dat hij toch weer naar zich toe haalt. De komende jaren is er weer een verlies in de familie. Twee schoondochters, de echtgenotes van Cor en Johan, komen jong te overlijden en daarna zijn eigen dochter Nolda, die slechts 45 jaar oud is geworden. Terwijl vele van haar kinderen slechts enkele jaren oud werden, sterft zij bij de geboorte van het 10^e kind, Arie, naar zijn vader vernoemd. Nog steeds in het kerkelijke verenigingsleven maakt Louis vele sociale contacten, waaruit een aantal pleegkinderen bij hen worden opgenomen. Cor huwt in 1925 opnieuw met Mien Weiss en Johan in 1930 met een zusje van zijn schoonzus; Ger van Zanten. In 1932 is het groot feest in Ridderkerk. "Opa en Opoe", zoals ze in de familie worden genoemd, zijn dan 50 jaar getrouwd. Louis is dan 72 jaar en Marie 70. De hele familie wordt uitgenodigd. Er komen er 30; kinderen, kleinkinderen, aangehuwden, pleegkinderen en het buurmeisje Heiltje, dat als kind in huize Knipscheer er altijd is als er iets te helpen valt.

Nog lang genieten ze na van deze bijzondere dag, maar de komende jaren worden ze ouder en laat Louis steeds meer werk aan anderen over. De begrafenisonderneming heeft hij inmiddels weer afgestoten en hij blijft steeds meer thuis i.v.m. de slechtere gezondheid van moeder Knipscheer, die steeds zwakker wordt. In 1938 wordt zij zo ernstig ziek, dat zij wordt opgenomen in het ziekenhuis. Na een lang ziekbed overlijdt zij in november van dat jaar.

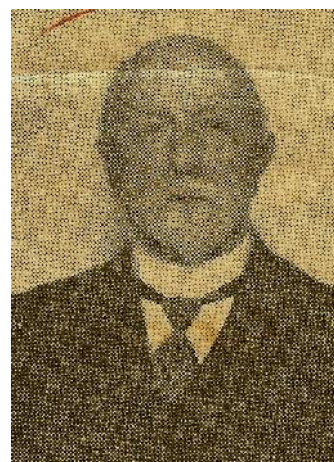
Louis besluit niet alleen in Ridderkerk te blijven en wordt opgenomen in het huis van zijn zoon Hendrik in Schiedam. Een gezin met nog veel kleine kinderen thuis in een vrij kleine behuizing is dan niet de oplossing voor een lang verblijf. Daarom wordt er zo snel mogelijk gezocht naar een beter onderkomen in de buurt. Dat wordt al snel gevonden. Nog in dat zelfde jaar neemt hij zijn intrek in een rusthuis aan de Nieuwe Haven in Schiedam. Het is in die tijd, dat een Knipscheervereniging in opbouw is. Het plan is om een Knipscheerdag te organiseren op 15 januari 1939, tijdens welke dag een Knipscheervereniging zal worden opgericht. Zoon Johan heeft veel familiegegevens verzameld voor de organisatie van deze dag en alle bekende adressen doorgegeven. Ook zijn broer Philip was er actief mee bezig. Hierdoor kreeg ook Louis een uitnodiging voor deze dag. Louis, thans 79 jaar, reageert op deze uitnodiging als volgt:

Weledele Heer

Hartelijk dank voor Uwe uitnodiging mij toegezonden voor de vergadering op Zondag, 15 Jan. a.s. voor een te houden vergadering van de Nederlandsche stam en naamgenoten der Knipscheerendag. Echter doen ik Uw tot mijn leedwesen toekomen de mededeling dat ik die vergadering niet kan bijwonen, omrede die vergadering op Zondag gehouden wordt. Ik hoop echter in 't vervolg dat men voortaan ook zal willen respecteren de overtuiging van andere die ongetwijfeld meerdere van onze naamgenoten zijn togedaan en daarom voor zoodanige vergadering een andere dag moge vaststellen. Hoewel ik het doel deze bijeenkomst zeer symphatiek vind, en ik wellicht, hoewel op mijn hooge leeftijd zijnde, deze had bijgewoond.

*Met beleefde groete Uw en de Uwe,
Uw naamgenoot L. B. Knipscheer
Rusthuis Nieuwe Haven 153
Te Schiedam*

De vergadering is op die dag wel doorgegaan, maar op verzoek van vele anderen wordt er in augustus van dat zelfde jaar een tweede vergadering gehouden op een zaterdag. Ter geruststelling wordt hem dit op 31 mei bericht met de uitnodiging om dan aanwezig te zijn. Helaas kan hij deze dag om gezondheidsredenen niet, maar hij zal de opgerichte vereniging wel financieel steunen en wenst het bestuur veel succes toe met alle arbeid. Ook in dat zelfde jaar overlijdt weer een schoondochter; de vrouw van Herman. Zij werd slechts 56 jaar. In november van dat jaar wordt Louis 80 jaar. Deze foto wordt in het Rotterdams Dagblad afgedrukt met de herinnering aan de tijd in Hoek van Holland, dat hij veel in dit blad heeft geschreven vooral in de tijd van de Berlinramp.

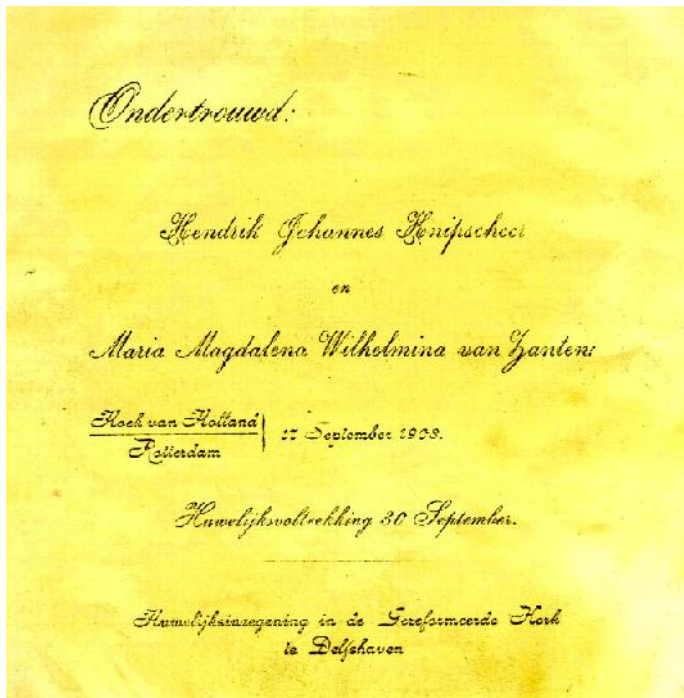
Louis schreef uitvoerig over deze ramp, welke zich afspeelde in de nacht van 20 op 21 februari 1907. Het was toen een stormachtige koude winternacht met stuifsnieuw, toen de 100 meter lange SS Berlin afkomstig van Harwich op de kop van de pier in tweeën is gebroken. Niemand van de passagiers en bemanning overleefde deze ramp. Verder wordt Louis in de krant herinnerd aan al zijn activiteiten in de Hoek, aan zijn druk en nuttig leven. Aan belangstelling ontbrak het niet op die 17^e november in het rusthuis in Schiedam. Na deze dag volgt er een stilte in zijn leven. Na een leven vol variatie komt een druk van eentonigheid en isolement over Louis heen. Een tijd van neerslachtigheid en pessimisme maakt hij door. Zijn persoonlijke geloofsleven loodst hem daar echter door heen. Zijn geloof geeft hem de kracht om in alle rust weer verder te leven. Hij maakt de tweede wereldoorlog mee, in welke oorlog hij zijn jongste zoon Arnold verliest, die door verzetshandelingen op 10 november 1943 wordt gefusilleerd. Arnold woonde het dichtst bij het rusthuis in Schiedam, waar Louis verblijft. Hij zoekt dan ook met regelmaat diens weduwe op die met haar twee nog jonge kinderen is achtergebleven. De oorlogsjaren komt hij goed door. De verzorging in het huis is prima en van de hongersnood hoort hij wel, maar merkt hij niet veel. In 1944 huwt zijn zoon Herman voor de tweede keer met de Zeeuwse Leuntje Reijerse. Na de oorlog breken er rustige jaren aan van opbouw en hereniging. In die jaren die volgen komt hij bijna dagelijks aan zijn wandelingetje van zijn rusthuis naar zijn jongste schoondochter. Veel gesprekken heeft hij met haar over zijn eenzaamheid in het huis en, ondanks zijn sterke geloof, toch wel zijn angst voor de dood. Hij maakt op hoge leeftijd nog een geslaagde operatie mee, waarvan hij weer wat kracht krijgt om nog een poosje door te gaan. Hij bereikt dan ook nog zijn 90e verjaardag.

Uiteindelijk overlijdt hij op 2 juni 1951 in de leeftijd van 92 jaar.

295 Hendrik Johannes Knipscheer & Maria Magdalena Wilhelmina van Zanten

Hendrik wordt op 16 december 1884 in Scheveningen geboren als één van een tweeling. Zijn tweelingbroertje is Herman (294). Zijn vader krijgt het goed als hij kort na hun geboorte als kapper in het nieuwe Scheveningse Kurhaus een kappersbedrijf kan starten. Dat geluk duurt echter maar kort. Het Kurhaus brandt geheel uit en zijn ouders verhuizen met drie kleine kindertjes naar 's-Gravenzande. De kinderen zullen het nog niet hebben begrepen, maar vader moet hier weer helemaal opnieuw beginnen. In de hoek van Holland is slechts een nederzetting van arbeiders waar zijn vader in een houten keet opnieuw een kappersbedrijf moet opstarten. Als Hendrik 6 jaar is kan hij door toedoen van zijn vader daar toch naar school. Ondanks het feit dat er nog geen schoolplicht is, zet zijn vader sterke druk op de gemeente van 's-Gravenzande tot het oprichten van een Christelijke school. Direct na de lagere schoolopleiding komt Hendrik in dienst van het kappersbedrijf van zijn vader in Hoek van Holland. Hij voelt echter niets voor het kappersvak en als hij 20 jaar is verlaat hij dan ook de zaak om in Rotterdam in de haven naar werk te gaan zoeken. Daar leert hij Maria van Zanten kennen en daarmee ook zijn a.s. schoonvader, die botenbaas is bij de Rotterdamse Lloyd. Hij kan wel voor een goeie baan zorgen voor Hendrik en zo wordt hij controleurschrijver in dat bedrijf. Sinds die tijd blijft hij in de haven werken. Later bij Cornelis Swarttouw.

Op 30 september 1908 treedt hij in het huwelijk met Maria en 4 maanden later, op 24 januari 1909, wordt een eerste zoon geboren, vernoemd naar zijn vader **(398) Louis Bernard**. Een jaar later een tweede zoon **(399) Leendert Cornelis**, maar die zal niet ouder dan bijna een jaar worden. Vervolgens worden er in dit gezin een tweetal dochters geboren (400) Maria en (401) Cornelia. Het wordt een onrustige tijd tijdens de eerste wereldoorlog. Er is regelmatig werkloosheid en een toenemende voedselschaarste. Ook stakingen komen regelmatig voor. Bij de familie Knipscheer kan men regelmatig hun uitgaven voor het levensonderhoud eerst betalen met het ontvangen weeggeld op de zaterdag. Dan worden er in die tijd ook nog een tweetal zonen geboren **(402) Hendrik Johannes** op 9

maart 1915 en **(403) Leendert Hermanus** geboren op 15 september 1916.

Als in 1918 de vrede wordt uitgesproken precies om 11 uur op 11 november van dat jaar, dan omhelzen de vijanden elkaar, maar een dag later spreekt Jelle Troelstra de revolutie uit, maar dit wordt door de ministerraad onder leiding van minister Aalberse tegen gehouden.

Zo komt de rust in ons land weer terug en ook in het gezin Knipscheer, waar op 14 april 1919 weer een zootje wordt geboren **(404) Hermanus**. Met de arbeid in de haven gaat het nu wat beter. Er worden arbeidersorganisaties opgericht, maar ook een anti-oorlogsraad. "Nooit meer oorlog", roept men, maar dat duurt niet lang! Al snel wordt het weer onrustig en de werkloosheid neemt weer toe. In het gezin Knipscheer wordt op 6 mei 1922 weer een zoon geboren; **(405) Oswald Johannes**. Toch is er in deze twintiger jaren een toenemende welvaart te constateren. In het gezin Knipscheer blijft het echter puzzelen met de opvoeding van hun 7 kinderen. En dan komen er in de komende jaren nog een tweetal zonen **(406) Arnold Philippus Cornelis** en **(407) Arie Marinus** bij en dan op 5 maart 1928 nog een dochter (408) Matthia Christina. Vakantie is er niet bij. Er moet hard worden gewerkt in de haven. Hooguit 2 tot 6 dagen per jaar kan men vrij krijgen, maar Hendrik blijft werken om zijn gezinnetje met 10 kinderen thuis te kunnen blijven voeden. Zo komen we in de crisisjaren terecht. De oudste kinderen worden er op uit gestuurd om werk te zoeken. Werkloosheid en armoede in deze dertiger jaren. Voor een groot gezin wordt tijdens een werkloosheidsperiode slechts fl. 19,- per week uitgekeerd. Woonden zij eerst in een arbeidershuisje aan het Schiedamse Hoofd; nu zijn ze inmiddels verhuisd naar een grote bovenwoning in de Voltastraat in Schiedam. Er komen nu ook wat verdiensten binnen van de kinderen, maar zij hebben wel plannen als er partners in het spel komen. Louis heeft inmiddels Annie Wuyster leren kennen en Marie heeft Piet de Jager ontmoet. Zij huwen respectievelijk in de jaren 1934 en 1936. Met de opkomst van Hitler en de oprichting van de Nationaal Socialistische beweging wordt het er allemaal niet beter op. Ook is hierdoor het communisme sterk in opkomst. Marinus v.d. Lubbe laat hiervan duidelijk blijken met het stichten van diverse branden in Berlijn. In september van het jaar 1937 huwt dochter Corrie met Arie den Besten. Na het overlijden van Opo Knipscheer in Ridderkerk wil vader Louis Ridderkerk verlaten en zoekt hij onderkomen bij zijn zoon in de Voltastraat. Dat wordt toch wat moeilijk in een gezin met nog zoveel kinderen in huis. Ook dochter Corrie heeft nog steeds geen woning kunnen betrekken. Er wordt dan voor Opa Louis snel een oplossing gevonden in het bejaardentehuis aan de Nieuwe Haven in Schiedam.

Uit onderstaande brief blijkt, dat zijn vader is uitgenodigd voor de grote Knipscheerbijeenkomst in Duitsland. Het antwoord is duidelijk:

Schiedam 15 Nov. '38

Den Werddele Heer
A. Th. Knipscheer
v. Kemperstraat 35
te Soest.

Geachte Naamgenoot.

Namens mijn vader R. B. Knipscheer moet ik U melden dat zijn adres is: Geref. Pastoorhuis Nieuwehaven 153, zoodat het adres Tollstraat 5 is vervallen.

Tevens moet ik U melden daar hij a's. Donderdag 17deen 80 jaar wordt te oud is om dergelijke familie of verwants bij-
.. eenkomsten niet meer te kunnen bezoeken, ook om financiële
aard kan hij niet naar Duitschland gaan. Niet legunstaande
sympathiseerd hij en ik veel met het doel.

Het is U wellicht nog onbekend dat er nog zoons van hem
zijn die zelfs al grootvader zijn waar onder ik ook behoer
Oks U dergelijke inlichtinge wenscht om de stam van de
Knipscheer familie groote te maken dan ben ik daar te
alle tijde toe bereid.

De Duitse beïroven die hij ontvangen heeft kunnen wij
niet lezen dus dat is natuurlijk een struikelblok voor ons
Nu sprek ik mijn Oom C. Ph. Knipscheer uit Apeldoorn. die
heeft ons dat uit gelegd. Jaarne wil ik daarover verder
unanimen over en vaststelling van Familieverbande

Mit beleefde grante verblijf ik
H. J. Knipscheer
Prof. Kam. Amstelaan 112 B
Schiedam

Tijdens de oorlogsjaren hebben ook Hendrik en Leen het ouderlijk huis verlaten. Als zoon Oswald in 1941 in Duitsland aan het werk wordt gezet ontmoet hij daar een naamgenoot, nl Carl Knipscheer (395/72). In januari 1942 schrijft Hendrik de volgende brief aan Carl:

Schiedam 6 Jan. 1942

Geachte Heer Carl Knipscheer en Frau
en verdere familieleden

:- Was ons erg prettig om U langs deze weg U
alle een gelukkig Nieuwjaar toe te wenschen voor
het jaar 1942. Wij hopen dat U gezond mag
blijven voor alle rampen in deze oorlogsdagen.
Wij danken U als ouders van Oswald voor de
prettige ontvangst die hij bij U genoten heeft.
Ik kan geen Duitsch schrijven, maar Oswald die
zal het wel in het Duitsch voor U vertalen.
:- Is ons van groote vreugde dat wij als strijveren-
.. wonden die zelfde naam dragen, zoowel in
Holland als in Duitschland, en daardoor
velen wij elkander als eenen groote familie ..
.. band aan elkander verbonden. Zoo was dan
mijn zoon bij U ontvangen, daar zeggen wij
U hertelyk dank voor. Ik heb mijn zoon een
afschrift meegegeven van ons geslacht die zal
U wel interesseeren, van welk geslacht wij af ..
.. stammen. Wij zijn hier in Holland ook tamelyk
vertegenwoordigd met den naam Knipscheer
en zoo ik vernomen heb bij U in Duitschland het
zelfde. Het is dan ook van groote waarde als

aan het stambach doorgevoerd wordt. Wij zullen
daar ook aan mee werken zoolang als wij kunnen.
Daarom is het te hopen dat er spoedig een einde
komt aan den oorlog, zoodat wij elkander persoon-
..lijk kunnen ontmoeten.

Wij hopen dat wij van U ook een rust nemen.
Wij hebben een leeftijd van 57 jaar en mijn vader is
82 jaar en nog erg gezond. maar door de oorlog..
..toestand heb ik hier geen arbeid, zoodat ik moet
wachten tot de oorlog is gedaan.

Mocht U soms in Holland komen vergeet dan niet
Schiedam daar ontanger wij U met veel plezier
Wij konden U ook graag op willen zoeken. maar dat
gaat nu evenwel niet, wij wachten wel op betere
tijden.

Wij moeten nu eindigen met de wensch dat U en
Uw Vrouw en kinderen nog lang... in gezond..
..heid mag doorbrengen. Het vasthouden van onze
stamverwantschap, zoodat wij met de meeste
hoogachting en vele groeten, Uw stemgenoot

H. J. Knipscheer
alt. H. J. Knipscheer v. Lanten
in Lanten
Prof. Remonding Lantien
112 B
Schiedam
(Holland)

In de vijftiger jaren zijn de andere kinderen gehuwd. Martha, als jongste, blijft het langst thuis. Inmiddels is wel het gezinnetje van Corrie en Arie gegroeid met 9 kinderen. Zij hebben nog lang bij moeder thuis gewoond, maar zijn uiteindelijk verhuisd naar de overzijde van de straat.

Als Henk en Marie beiden 73 jaar oud zijn, vieren zij hun gouden huwelijk. Het Rotterdams Nieuwsblad schrijft een uitgebreid artikel met foto in de krant van 17 september 1958. Men schenkt aandacht aan het feit, dat Henk meer dan 50 jaar in de Rotterdamse havens heeft gewerkt, tot zijn 70e jaar. Niet altijd zonder problemen. Op zijn pensioengerechtigde leeftijd had hij nog geen zin om te stoppen en is nog 5 jaar in de havens doorgedaan. Hun gouden huwelijksfeest zullen ze vieren op zaterdag 4 oktober 1958 in huiselijke sfeer met 10 kinderen en 19 kleinkinderen. Bijna 40 jaar is hij lid geweest van de mannenzangvereniging 'Concordia' in Rotterdam. Bij zijn 25-jarige lidmaatschap ontving hij de gouden G- en F- sleutel. Ook heeft hij een gouden insigne vanwege het lidmaatschap van de C.N.V.

Er komen nu een aantal rustige jaren, waarin ze kunnen genieten van hun kinderen en kleinkinderen, waarvan de meesten in de buurt wonen.

Na nog geen 6 jaar komt er een einde aan hun samenzijn en komt Henk te overlijden in zijn 80ste levensjaar. Zijn vrouw heeft de laatste jaren bij haar oudste dochter in Amsterdam gewoond en is ook daar 7 jaar later in december 1971 overleden.

398 Louis Bernard Knipscheer & Johanna Geertruida Wuyster

Als oudste zoon van Henk en Marie groeit hij op in een gezin, waarin nog vele zusjes en broertjes hem nakomen. En dat in een tijd, waarin armoede heerst en veel werkloosheid. Zijn vader werkt in de havens in Rotterdam. Louis wordt nog in het ouderlijk huis van zijn vader in Hoek van Holland geboren. Kort na zijn geboorte verhuizen zijn ouders naar Schiedam en wonen daar in een arbeiderswoninkje aan het Schiedamse Hoofd. Na zijn lagere school wordt Louis al snel op pad gestuurd om bij te dragen aan de inkomsten van het gezin, waarin hij inmiddels 2 zusjes en 6 broertjes heeft. In Rotterdam leert hij Annie kennen, waarmee hij op 27 augustus 1934 in het huwelijk treedt.

Op 21 juni 1935 wordt een zoon geboren **(482) Hendrik Johannes**, vernoemd naar de vader van Louis. Kleine Henk krijgt al snel de koosnaam "Pukkie". Hij wordt RK gedoopt omdat zijn moeder van Katholieke huize komt. Met vele hindernissen komen ze door de 2^e WO heen en hoe gelukkig zijn ze met de geboorte van een tweede zoon **(482/1) Johnnie**. Maar dat geluk zal slechts 5 jaar duren. Als de nabijgelegen waterstoker heet water komt brengen voor de was en deze in de gang neer zet, loopt Johnnie, de emmer niet gezien, achteruit in de emmer met kokend water. Hoe snel men ook is met de behandeling in het ziekenhuis, zijn leventje kan door te overmatige verbranding niet meer worden gered. Dat is in hun verdere leven in dit huwelijk niet te verwerken.

Henk werkt na zijn schoolopleiding in een radiozaak in Schiedam, maar daarna komt hij op een gelijkwaardige afdeling bij V & D. Daar wordt hij uiteindelijk verkoopmanager van de totale electronica en witgoedafdeling, welke functie hij tot zijn pensioengerechtigde leeftijd zal uitvoeren.

In die tijd leert hij kapster Hannie kennen, die later ook als verkoopster in een ander groot warenhuis wordt aangenomen. Zij huwen op 14 april 1964 en wonen al die jaren beiden kort bij hun werk in het centrum van Rotterdam. Daar wordt ook de tweeling geboren **(980) Johnny en (981) Rudy** op 13 november 1967. Johnny is 13 minuten ouder. Beide zoons groeien op in een echt detailhandelsgezin en hebben daardoor dezelfde kwaliteiten als hun vader, wat later in hun functies ook zal blijken. Hun jeugd is onbezorgd. Er wordt samen fanatiek gesport, o.a. judo en waterpolo. Voor Annie en Louis brengt het opa en oma zijn van een tweetal kleinkinderen weer enige troost in het leven. Louis ziet zijn kleinkinderen slechts 14 jaar worden. Hij overlijdt in zijn 74ste levensjaar. Zijn vrouw Annie overlijdt 2 jaar later.

Als John in Gouda Sigrid leert kennen, dan blijkt dit een partner voor het leven te worden. Zij huwen in juli 1997 in het stadhuis van Gouda. Zij ontdekken daar een wandkleed van de weverij "De Knipscheer".

Op 18 maart 2001 wordt zoon **(1251) Kjeld** geboren.

Rudy heeft, na het behalen van zijn scheidsrechtersdiploma, de top van Nederland gefloten. Zijn werk gaat echter voor. Opgroeïende in de sfeer van verkopen, omzet, kosten en winst kan het niet anders of Ruud volgt de Detailhandelschool en de MMO (Middelbaar Middenstand Onderwijs). Karakter en mentaliteit brengen Ruud op de plaats waar hij zich thuis voelt. Bij de Koninklijke Marechaussee, belast met politie diensten, maar in het burgerlijke leven kiest hij toch uiteindelijk evenals zijn vader voor de verkoop.

Via de Middenkaderopleiding bij V&D komt hij zelfs in hetzelfde bedrijf terecht, waar ook zijn vader verkoopmanager is, zij het in een geheel andere branche. In deze tijd van opleiding, in de V&D vestiging Roosendaal, leert hij Sharon kennen. In augustus 1993 treedt hij met haar in het huwelijk. Uiteindelijk wordt hij benoemd bij V&D in Rotterdam-C, waar hij tevens waarnemend bedrijfsleider wordt. Sharon wordt uiteindelijk bij Miss Etam aangesteld als assistent filiaalleidster. Op 10 februari 1996 wordt een dochter geboren (1250) Ruby. Echter Ruud z'n jongensboek is nog lang niet uit. Op 1 oktober 1999 verlaat hij V&D en wordt Retail Manager bij FC Feijenoord. Een topbaan, waarin hij de eindverantwoordelijkheid heeft over het aanbieden van fanartikelen aan de groothandel.

Na ruim 2 jaar maakt hij weer promotie. Per 1 februari 2002 aanvaardt hij de functie van Sales Manager bij DAKA Sport. In deze functie heeft hij de eindverantwoordelijkheid voor de 10 vestigingen, die DAKA Sport heeft en waar ruim 300 verkoopmedewerkers werkzaam zijn.

Daarna wordt hij verkoopleider bij de Elektronica Gigant van EUROPA; "MEDIA MARKT", waar hij de eindverantwoordelijkheid heeft voor de commerciële resultaten van de vestigingen. Na twee jaar wordt hij commercieel directeur van een particulier beveiligingsbedrijf "Trouw Security BV", waar hij mede-eindverantwoordelijk is voor de totale aansturing van het beveiligingsbedrijf en met name primair eindverantwoordelijk voor de commercie en P&O. Daar hij ruim 17 jaar detail ervaring heeft in verschillende leidinggevende functies bij diverse

detailorganisaties is hij met dit bedrijf dan ook, niet geheel toevallig, gespecialiseerd in het leveren van beveiligingdiensten in de detailhandel. Ruud bezoekt regelmatig de bijeenkomsten van de Genealogische Vereniging Knipscheer, zo ook o.a. een meeting in Utrecht in september 2000 waar hij met zijn dochtertje mede een bezoek brengt aan het orgelmuseum: "Van Pierement tot Speeldoos".

Vader Henk zal zich in zijn pensioentijd niet vervelen. Hij wordt een enthousiast golfer en daardoor is hij wekelijks op de golfbaan in Rhoon te zien en loopt hij zijn holes. Ieder jaar is hij present als er weer een Knipscheermeeting wordt georganiseerd. Ook in oktober 2005, zoals hij hier, kijkend naar de fotograaf, aanwezig is in zijn eigen woonplaats Rotterdam voor een rondvaart door de havens. Nog kerngezond, wat hij laatst na een medisch onderzoek heeft vernomen, wordt hij een maand later getroffen door een acute hartaanval, terwijl hij z'n geliefde sport aan het beoefenen was. "Pa is op hole 12, na geput te hebben, getroffen door een acute hartaanval. Reanimeren heeft niet meer moge baten, hij is van ons heengegaan. Aan hole 13 is hij niet meer toe gekomen en dat, terwijl mijn vader toch niet van half werk hield." Dit zijn enkele regels uit een memorie, welke Ruud sprak tijdens de begrafenis van zijn vader op 18 november 2005.

402 Hendrik Johannes & 2x ?

Henk, vernoemd naar zijn vader, is na twee dochters de volgende zoon in het gezin van Henk en Marie. Van hem is niet veel bekend dan eerst dat hij in de jaren van de 2^e WO de fout is ingegaan. Henk is in die tijd weger van beroep bij de Bataafse Peterolie Maatschappij (BPM). Samen met zijn zwager Hersbach, bij wie hij in woonde komen zij in contact met scheepsbouwer Arie Molenaar. Hersbach is compagnon van Molenaar. Zoals zo velen in deze oorlogsjaren doen, is, wat verdienen in de zwarte handel. In Schiedam ligt het voor de hand, dat je dat met jenever doet. Dit drietal levert in het voorjaar van 1945 regelmatig hoeveelheden van 200 liter jenever aan een Amsterdammer, Boer geheten. De jenever kost dan fl. 200,= per liter en Boer regelt een aantal Duitsers die bereid zijn om regelmatig 10 liter jenever naar Amsterdam te vervoeren. Molenaar schetst Boer dan ook af als een pro Duitser, maar handel is handel. Hersbach is sowieso fel op de Duitsers omdat onlangs zijn broer door de Duitsers is geliquideerd. Het geld is in deze oorlogsjaren niet veel meer waard, maar heb je er veel van, dan is dat toch wel gemakkelijk. En zo oppert Molenaar, dat Boer, als hij komt afrekenen, altijd veel geld bij zich heeft en preest zijn twee makkers om dit van Boer afhandig te maken. “Als wij hem koud maken, dan is er niets aan verloren”. Daarbij speculeert hij vooral op Hersbach. In maart 1945 komt Boer weer met de fiets uit Amsterdam om af te rekenen. Hersbach heeft voor deze clandestiene handel een winkeltje gehuurd aan de Broersvest in Schiedam. Daar hebben ze de afspraak om af te rekenen, maar Molenaar trekt zich die ochtend terug. Zo wordt Henk min of meer tegen wil en dank meegeslept naar het adres van afrekening. Als ze binnen zijn laten ze Boer aan een mandfles jenever ruiken en op dat moment schiet Hersbach hem in z'n nek. De buit is slechts fl. 27.000,= en het lijk wordt diep in de grond achter het pandje begraven. Dat gebeurt allemaal in de ochtend van de 6^e maart 1945. Het lijkt er op, dat er geen haan naar kraait. Het bejaarde echtpaar, dat boven het winkeltje woont heeft het schot niet gehoord. Maar Henk kan deze gebeurtenis niet meer los laten. Hij heeft slapeloze nachten en angst, dat het op een goede dag toch uit komt wat er is gebeurd, uiteindelijk wordt dhr Boer nu vermist. Zijn vrouw is al twee keer in Schiedam geweest wat er nu aan de hand kan zijn. Ze hebben haar teruggestuurd met de mededeling, dat hij wellicht bij een razzia door de Duitsers is weggevoerd.

In het bedrijf van Molenaar en Hersbach, het scheepsreparatie- en lasbedrijf, wordt op een gegeven moment vreemd met geld omgegaan en zij hebben een zonderlinge manier van zaken doen. Er gaan daardoor vreemde geruchten door het bedrijf. In oktober 1948 wordt politie ingeschakeld, aan wie men weet te vertellen dat er in het laatste jaar van de oorlog bij Molenaar en Hersbach een vreemde geschiedenis aan de hand is geweest met een Amsterdammer, die in Schiedam zou zijn verdwenen. Molenaar wordt van zijn bed gelicht, maar ontkent aanvankelijk iets met deze affaire uitstaande te hebben. De politie is al voldoende ingelicht en is gaan graven op het plaatsje achter het winkeltje en zo vindt men het lijk. Daarop wordt het drietal gearresteerd. Henk is de eerste, die een volledige bekentenis aflegt en vertelt, dat hij al die jaren geen leven heeft gehad en dat hij blij is, dat hij zijn verhaal nu kwijt kan. Tijdens de rechtszitting blijkt, dat Molenaar en Hersbach nóg een aanslag in beraad hadden. Molenaar bekent dit voor de rechter met de laconieke mededeling “Maar het is niet doorgegaan”. De moord op Boer, die achteraf gezien anti-Duits was, vond hij wel vreselijk en daar had hij ook wel spijt van dit te hebben aangezet, maar het allerergste vond hij wel, dat hij er niet wijzer van geworden is. Uit de uitspraak blijkt duidelijk dat Molenaar de uitlokker is, maar de andere twee zijn duidelijk medeplichtig. De eis voor alle drie is 15 jaar. De uitspraak is onbekend. Vermoedelijk minder en niet voor alle drie gelijk.

Nadat Henk is vrij gekomen heeft hij zich in Amsterdam gevestigd en is daar, vermoedelijk in 1957 in het huwelijk getreden, waaruit een zoon is geboren (**646**) **Hendrik Johannes Bartus**, geboren op 13 september 1958. Van zijn eerste huwelijk, waaruit een dochter is geboren, is niets bekend. In Amsterdam wordt hij kapper en heeft daar regelmatig contact met zijn oudste zus Marie.

Zoon Henk huwt in mei 1989 met Mary Bogers en voor zover bekend hebben zij een dochter en een kleindochter. Vader Henk is op 4 mei 1994 overleden. Hij is 79 jaar geworden.

De huwelijken van **Leendert (403)** en **Herman (404)** blijven kinderloos. Van Leendert is weinig bekend. Herman groeit, evenals zijn andere broers en zusjes, op een tijd van armoede aan het Schiedamse Hoofd. Hij is een opvallende jongen, mede door zijn afwijkende lichaamsbouw. Hij heeft een kromme rug, een bochel, waardoor hij vaak wordt nagewezen en dat maakt hem agressief. Zijn ouders kunnen dat niet aan en zo komt hij in een christelijk opvoedingstehuis voor jongens terecht in Hoenderloo. Als hij in de oorlogsjaren in Rijnsburg woont sluit hij zich aan bij een verzetsgroep. Een groep van 15 mannen, die in deze moeilijke jaren 1940-1945 hun bijdrage leveren aan het verzet in deze omgeving. Vele Joodse onderduikers en anderen overleven deze donkere periode. Herman doet nog veel meer dan alleen maar in het Rijnsburgse verzet, maar hij is een man van weinig woorden en zo weten we niet alles. Hij brengt regelmatig joden in veiligheid. Een oom van hem, Arnold Knipscheer (300) doet in die tijd hetzelfde in Amsterdam en het vermoeden is dat er met hem een samenwerking bestond. Dit vermoeden wordt ondersteund vanwege het feit, dat Arnold door verraad in 1943 in Scheveningen in de dodencel op zijn doodstraf wacht. Met nog een andere neef smeedt Herman een plan hem te bevrijden, hetwelk helaas is mislukt.

Na de oorlog neemt Herman nog deel aan de BB (Burger Beveiliging). Samen met zijn jongere broer Jo (405), die inmiddels ook in Rijnsburg woont, brengt hij hier een eresaluut (*links op de foto is Herman*)

Als hij in 1952 in het huwelijk treedt met Jannie Hensen, vestigt hij zich met haar in Gouda aan het Catsveld. Zij hebben daar samen een rustig leventje. In september 2000 overlijdt hij daar in zijn 82^e levensjaar.

Het is maart 2006, 60 jaar na de tweede W.O., als er in Rijnsburg een nieuw verzetsmonument wordt onthuld, waar de 15 verzetshelden, die inmiddels allen zijn overleden, worden herdacht.

405 Oswald Johannes & Teuna van Egmond

Oswald Knipscheer, geboren in 1922, hij wordt Jo genoemd, is in Schiedam werkzaam als bakker bij de “van Meer en Schoep” bakkerijen. Hij heeft als bakker niet alleen brood leren bakken, maar nog veel meer lekkernijen die bij een banketbakker thuis horen.

In de hongerwinter van 1944 krijgt hij verschillende opdrachten van klanten, die hier en daar wat meel weten te bemachtigen, om daar een brood van te bakken.

Na de oorlogsjaren leert hij in Rijnsburg zijn toekomstige vrouw Teuna kennen, waarmee hij op 10 januari 1951 in het huwelijk treedt. Op 6 februari 1953 worden ze verblijd met de geboorte van een dochter Maria Magdalena Wilhelmina (650), zij noemen haar Marieke. Naast het bakker zijn, wat inmiddels zelfs een hobby van hem is geworden, neemt hij een verzekeringsagentschap over van de HAV Bank in Schiedam. Ruim 5 ½ jaar later, op 3 september 1958, komt er een zoon bij **Gerrit Willem (651)**, Hij wordt Gertwim genoemd. En nog eens 5 jaar later, op 25 september 1963, een tweede zoon, vernoemd naar zijn grootvader **Hendrik Johannes (652)**. Als Jo in 1967 hoort dat er van een heroprichting van een Knipscheer-vereniging sprake is reageert hij op de mailing, dat hij bereid is in een voorlopig bestuur zitting te nemen. Later besluit hij in dat bestuur het penningmeesterschap op zich te nemen. Dit houdt hij naast zijn werkzaamheden enkele jaren vol, maar helaas moet hij zich weer als bestuurslid terugtrekken. Vele keren heeft hij zich voor een bestuursvergadering moeten verontschuldigen vanwege zijn werkzaamheden, welke veelal ook in de avonduren plaats vinden. Hij blijft wel enthousiast en bezoekt de Knipscheer familiedagen, resp. in Utrecht (1969), Den Hout (1971) en Rotterdam/Dordrecht (1973). In juli 1975 treedt dochter Marieke in het huwelijk met Arie Wassenaar. In dit gezin worden vervolgens in 1977 en 1979 een tweetal dochters geboren; Tanje en Petra. Marieke helpt de toenmalige secretaris/archivaris (nog voormalig) in Rotterdam in de jaren '67 tot '69 nog met het opzetten van een nieuw namenregister, overgenomen uit het bekende groene boekje, uitgegeven in 1939.

Op 15 juni 1984 huwt Henk in Rijnsburg met Maartje van der Gugten, in welk gezin resp. in 1989 dochter Hendrika Johanna (1108) en in 1992 zoon **Johannes Willem Leendert (1109)** worden geboren. Zij gaan door het leven onder de namen Ilse en Leon. Henk is commissionair in de bloemenhandel, typisch een beroep in deze bloemenwereld, zoals Rijnsburg is. Later wordt hij zelf ondernemer, hij heeft dan een exportbedrijf in bloemen en verkoopt voornamelijk in Oost Duitsland en Polen. Als hij in 1997 een keer contact heeft met Louis (secr. archiv. Genealogische Vereniging Knipscheer) besluiten ze samen, na 20 jaar stilte, weer eens wat leven in de vereniging te blazen. Louis is nu 3 jaar in de VUT en wil nog steeds, zoals hij in de jaren '60 en '70 al opperde, beginnen aan het opzetten van een totale familiegeschiedenis en Henk, die al veel over deze vereniging van zijn vader heeft gehoord, wil graag in de voetsporen van zijn vader treden om dan het penningmeesterschap op zich te nemen. Zijn vader is in die tijd juist overvallen door een slepende ziekte. Henk gaat echter met Louis samen aan de slag tot het verzamelen van Knipscheeradressen en zo gaat er met de kerst in 1997 een kerstwens en een boodschap naar zo veel mogelijk bekende adressen, waaruit vele reacties volgen. Op 29 januari 1998 overlijdt zijn vader in de leeftijd van 75 jaar.

Het duurt nog even voordat er weer een eerste bestuursvergadering komt. Deze wordt gehouden in februari 2000. Het blijkt dat een grote Knipscherendag, zoals in de zeventiger jaren er voorlopig niet in zit. Henk opperde om zo mogelijk jaarlijks nu een “Knipscheerborrel” te organiseren, en dat gebeurt vanaf 2001 en ieder jaar tot heden (2009) nog steeds succesvol.

Op 11 december 1987 huwt Gertwim met het jongere zusje van zijn schoonzus, Sjoukje van der Gugten. In dit gezin worden resp. in 1991 en 1994 een dochter en een zoon geboren; Saskia (1104) en **Willem Leendert Johannes (1105)**, hij wordt Johan genoemd. Gertwim is politiebeamte en wordt in oktober 1998, 8 maanden na het overlijden van zijn vader, voor 3 à 5 jaar uitgezonden naar de Antillen, waar hij op een gegeven moment gevestigd is op Sint Maarten. Het vergaat ze daar goed. De kinderen worden daar in het Engels geschoold. Dat is daar de voertaal. Voor het hele gezin is het een uitdaging om zoiets aan te gaan, aldus Gertwim in zijn berichten naar Nederland. In juli 2003 keren zij met het gehele gezin weer voor goed terug op het oude adres in Rijnsburg.

Van de twee jongste zonen van Henk en Marie, **Arnold (406) en Arie (407)**, is bekend, dat zij nog lange tijd in Schiedam hebben gewoond. Arie heeft in Rijnsburg het zusje van Teuna (vrouw van zijn broer Jo) ontmoet en huwt met haar op 26 november 1953. Op 11 maart 1962 wordt een dochter geboren; Adriana (655), zij noemen haar Diana. Na nog een tijdje in Schiedam te hebben gewoond, Arie had hier zijn werk bij scheepswerf "De NieuweWaterweg", zijn zij later, na zijn pensioendatum, naar Rijnsburg verhuisd. Diana huwt nog in Schiedam op 17 maart 1983 met verpleger Ben Donkers. Er zijn in dit gezin een drietal kinderen bekend. Ook zij zijn later naar Rijnsburg verhuisd.

Arnold huwt later met Lenie van Woerkom. Zij vestigen zich in Hoogvliet. Daar wordt op 20 februari 1963 een zoon geboren; **Ronald (653)**, en op 5 februari 1966 een dochter Linda (654).

Van Linda is bekend, dat zij is gehuwd met Peter Verhoeven, in welk gezin twee kinderen zijn geboren. Ronald heeft zich in Berkel en Rodenrijs gevestigd en heeft daar een bedrijf, o.a. gespecialiseerd in het verlenen van secretariële en administratieve ondersteuning bij bedrijven. In dit gezin is in 2004 één zoon bekend; **Ivan (1128)**. In dat jaar overlijdt zijn vader in de leeftijd van 80 jaar.

Arie overlijdt in Rijnsburg op 5 maart 2008 in zijn 83e levensjaar.

De jongste dochter van Henk en Marie, Martha (408) is thans (in 2010) 81 jaar, en wordt verzorgd in een verzorgingstehuis in Hellevoetsluis.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

294 Hermanus Knipscheer & 1e Mathia Christina Goossen, 2e Leuntje Reijerse

De tweelingbroer van Henk, Herman, die na zijn huwelijk in 1916 met Mathia Goossen naar Rotterdam vertrekt, is na een betrekking in de Rotterdamse strafgevangenis, kort daarna overgeplaatst naar Roermond, waar hij gevangenisbewaarder wordt in de plaatselijke gevangenis. Er gaat een verhaal in de familie, dat beide broertjes, toen nog in Hoek van Holland thuis wonende, regelmatig met elkaars vriendinnetje op stap gingen.

Ook Herman wordt in 1939 benaderd voor het bezoeken van de op te richten Genealogische Vereniging Knipscheer. Hij schrijft op 9 augustus 1939 zeer geïnteresseerd te zijn, maar deze dag vanwege zijn werkzaamheden niet kan bezoeken. Zijn vrouw Mathia sterft helaas in 1942 in haar 58ste levensjaar. Als Herman, inmiddels verhuisd naar Den Haag, de 10 jaar jongere Zeeuwse Leuntje ontmoet, treedt hij met haar op 23 februari 1944 in Den Haag in het huwelijk.

Na het overlijden van zijn jongste broer Arnold (300) in 1943 heeft hij het voogdijschap op zich genomen over de twee nog minderjarige kinderen van zijn broer: **Louis (421)**, schrijver dezes, en **Arnold (421/1)**.

Beide gezinnen zijn kinderloos gebleven.

Herman en Leun

Als hij in januari 1960 op bezoek is bij zijn zwager en één van zijn nichtjes, komt hij plotseling te overlijden.

Hij is dan 75 jaar geworden. Zijn tweede vrouw, Leuntje Reijerse, overlijdt 11 jaar later in Den Haag.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

298 Philippus Cornelis (Cor) & 1e Maria van As, 2e Wilhelmina Weiss (Mien)

Als twaalfjarige jongen staat Cor tot 's avonds laat, in de kapperszaak van zijn vader in Hoek van Holland, op een omgekeerde veilingkist de klanten die geschoren moeten worden in te zepen. Dat kappertje spelen vindt hij maar niets en omdat er in deze tijd nog weinig schoolopleiding is en hij zich aangetrokken voelt tot de scheepvaart is hij gaan werken in de binnenvaart. Dat is gedeeltelijk nog "de trekvaart" dat later "de zeilvaart" wordt. In februari 1918 huwt hij met Maria van As, waarna er op 23 oktober 1919 een dochter, Maria Antonia M. (410) wordt geboren en op 8 december 1920 een zoon, **Johannes (409)**. In 1924 komt zijn vrouw te overlijden waarna hij een jaar later op 27 mei in het huwelijk treedt met Mien. Achtereenvolgens worden in dit tweede huwelijk de volgende kinderen geboren: Wilhelmina (411) op 18 augustus 1927, **Louis Bernard (412)** op 3 augustus 1929 en **Antoon August (413)** op 20 december 1930. Voor zijn kinderen is Cor altijd een goede vader en huisvader. Hij brengt ze, als ze nog klein zijn, naar school en komt ze ook weer ophalen. Hij helpt ze met het huiswerk en als ze het niet goed begrijpen legt hij dat nog eens duidelijk uit. Zij wonen aan het water en hebben voor de kinderen slechts twee paar schaatsen. Hij bindt binnen bij twee jongens de schaatsen onder, draagt hen de straat over en zet ze op het ijs. Na een half uur schaatsen haalt hij ze weer op en hetzelfde gebeurt voor de andere kinderen. Voorlezen is iets waar hij ook erg goed in is, bv. op een oudejaarsavond het hele boek voorlezen van Paddeltje de scheepsjongen van de Gouden Leeuw is iets wat nog goed bij de kinderen in hun herinnering voortleeft. Ademloos zitten ze rond het fornuis, je kan een speld horen vallen. Hij, samen met zijn vrouw Mien, stimuleren de kinderen wel om iets te bereiken in het leven en dat hebben ze ook gedaan, waarvoor ze hem daar nog steeds dankbaar voor zijn. Als de kinderen aan tafel niet snel genoeg willen eten geeft hij hun altijd het voorbeeld dat hij eerst "zijn prakkie" op moet hebben voordat ze weer "overstag" gaan.

Later is Cor bij een waterbevoorradingbedrijf gaan werken, waar hij op de waterboot komt. Ze moeten de binnenvaartschepen die in de havens liggen voorzien van drinkwater. Via dit bedrijf komt hij bij de havensleepdienst, waar hij zo rond 1933 een baan als sleepbootkapitein aangeboden krijgt in Schotland. Dat zou hij graag willen maar zijn vrouw wil dit in geen geval. In dat jaar wordt ook nog een tweeling geboren, naamgenoot **Philippus Cornelis (414)** en **Hermanus (415)**.

Omstreeks 1934 verhuist dit gezin naar Katendrecht waar Cor magazijnmeester wordt bij "De Dendermondsche Touw en Staalraadhandel". Als hij dan in de namiddag terug komt na het wegbrengen van bestellingen, mogen de oudste kinderen en nog een paar kinderen uit de straat, met die oude, toen nog nieuwe T-Ford, een blokje meerijden.

Tot nu toe heeft hij eigenlijk in zijn werk nog niet veel geluk gehad want na een paar jaar komt daar ook nog eens de crisistijd aan en dan wordt hij werkloos. Hij probeert nog om zelf een bedrijf te starten, in victualiën en scheepsbenodigdheden, maar in die slechte tijd is dat ook gedoemd om op de fles te gaan. Daarna komt de oorlog en dan na het bombardement is er ineens weer werk genoeg. Dochter Wil weet het nog maar al te goed. Zij heeft Rotterdam zien branden. Haar grootvader, (Louis Bernard 205) komt lopend vanuit Schiedam naar de brandende stad om

Dundesarchiv, Dtd 14-1114
Foto: J. Ang. 1 Mei 1940

te zien hoe zijn zoon met gezin het maken. Cor wordt daarna bij het stadstimmerbedrijf aangenomen waar hij achter de lintzaag wordt gezet en waar hij het reuze naar zijn zin heeft. Door reorganisatie wordt op een gegeven moment zijn baan weer overbodig en gaat hij uiteindelijk in de bouw werken. In augustus 1941 wordt nog een dochter Beatrix Wilhelmina (415/1) geboren. In 1947 huwt zijn dochter Wil en in 1948 overlijdt Herman, één van de tweeling, slechts 15 jaar oud.

Het werken in de bouw houdt Cor vol tot zijn pensioengerechtigde leeftijd. Stilzitten is echter niets voor hem daarom gaat hij voor een paar dagen in de week werken bij boekhandel van Voorhoeve & Dietrich. Kort daarna krijgt hij een hersenbloeding en wordt aan de linkerzijde verlamd waardoor ook dat werk eindigt. In augustus 1977 overlijdt hij in zijn 83^e levensjaar, een jaar na het overlijden van hun oudste zoon Johan, die slechts 55 jaar werd. Johan liet samen met zijn vrouw Elizabeth twee dochters na, Marian (957) en Louise (958).

Zoon **Louis (412)**, gaat door het leven als Loe, huwt met Ger de Vos, uit welk huwelijk ook twee dochters worden geboren, Yvonne (955) en Kyra (956).

Zoon **Antoon (413)**, Ton genoemd, huwt met Ann Smaal, uit welk huwelijk twee zonen worden geboren, naamgenoot **Antoon (960)**, ook Ton genoemd, geboren in 1959, en **Peter (961)**, geboren in 1962. Beiden zijn gehuwd en in beide gezinnen worden voor zover bekend twee kinderen geboren, waarvan één zoon **Rob (1112)** in het gezin van Peter en Els.

Vader Antoon is in zijn 70e levensjaar in Tholen op 8 augustus 2000 overleden.

Zoon **Philippus (414)** huwt in Rotterdam met Maria Christina Godschalk, uit welk huwelijk een dochter wordt geboren, Wilhelmina Christina (Miep) (962), op 19 juli 1953 en later een zoon en wederom een naamgenoot, zowel van vader als grootvader, **Philippus Cornelis (963)**. In zijn huwelijk wordt weer een zoon geboren (**1115**).

Helaas is in deze familie verder weinig meer bekend.

299 Johannes Hendrik & 1^e Pieterella van der Vlies 2^e Gerritje van Zanten

Johan, geboren in oktober 1897, gaat in Hoek van Holland naar de lagere school. Op deze schoolfoto, gemaakt in mei 1911, staat hij voor de leraar aan de rechterkant. Zijn 3 ½ jaar jongere broertje Arnold staat uiterst links, 3^e rij op de tweede plaats. Na de lagere school moet hij al gauw, net als zijn andere broers, in de kapperszaak van zijn vader helpen. De andere broers gaven dit steeds al snel weer op, maar Johan is een blijver in de zaak. Hij neemt de kapperszaak dan ook in 1920 over van zijn vader, als die naar Ridderkerk vertrekt. Johan is dan 22 jaar. Ook in dat jaar huwt hij en vestigt zich gelijk met haar in het huis van zijn vader in de Rietdijkstraat 66.

Op 17-10-1920 wordt een zoon geboren, **Louis Bernard (416)**, vernoemd naar zijn vader, en 12 maanden later een dochter Adriana (417) op 16-12-1921. Deze kinderen moeten al snel hun moeder verliezen. Zij overlijdt in februari 1926 in haar 25^e levensjaar. Het leven gaat door, zo ook het kappersbedrijf. De kinderen worden opgevangen door familieleden. Zo leert hij een nicht van zijn schoonzuster kennen, Gerritje van Zanten, waarmee hij in 1930 voor de tweede maal in het huwelijk treedt. In 1931 neemt Johan ook zijn vaders taken over in kerk- en schoolbestuur. Tevens wordt hij bestuurslid in de kieskring. Omstreeks 1927 wordt hij al betrokken bij het opzetten van de Knipscheer-Stamboom. Hij heeft regelmatig contact, eerst met C.J. Knipscheer (NB) en later met het bestuur. Hij verzorgt voor de in oprichting zijnde Genealogische Vereniging alle gegevens van zijn gehele tak vanaf zijn overgrootvader. Intussen worden er in Hoek van Holland resp. in 1931, 1934 en 1936 3 zonen geboren, t.w. **Johannes Hendrik (418)**, **Maarten (419)** en **Antonius (420)**. Wanneer er definitieve plannen worden gemaakt tot oprichting van de Knipscheer-vereniging, wordt ook hij uitgenodigd om in Utrecht op 15 januari 1939 aanwezig te zijn. Hij schrijft echter terug principiële bezwaren te hebben tegen het houden van zo'n dag op zondag en dat schrijft hij mede namens meerdere Knipscheren. De geplande dag kan helaas niet meer worden gewijzigd, maar hem wordt beloofd, dat er een tweede dag zal volgen op een zaterdag in augustus. Maar ook dan moet Johan zich weer afmelden. De kapperszaak kan op zo'n dag in augustus niet sluiten. Zijn vader zal wel komen, samen met zijn vrouw en één van zijn zonen.

Kort na het uitbreken van de tweede wereldoorlog, in mei 1940, moet men noodgedwongen Hoek van Holland verlaten. Eerst wordt men geëvacueerd naar 's-Gravenzande, in welke tijd op 9 maart 1941 nog een zoon, **Hendrik Jacobus (420/1)**, wordt geboren. In Rotterdam zuid is een wijk met noodwoningen in aanbouw, waar de Hoekenaren zullen worden ondergebracht. De kapperszaak gaat dan ook in februari 1943 over naar de Bloemenlaan in deze wijk. Na de tweede wereldoorlog bestaat er bij Johan met zijn gezin geen behoefte meer om naar Hoek van Holland terug te keren. In 1943 huwt dochter Adriana met de in 's-Gravenzande geboren Evert v.d. Boom en in 1945 wordt nog een zoon **Herman (420/2)** geboren. Een jaar later, op 25 juni 1946, huwt de oudste zoon Louis in Vlaardingen met Magdalena Soeteman. De tweede zoon, Joop, huwt op 20 september 1956 in Rotterdam met Annie Vinke en zoon Maarten, die zijn vader al enige tijd in de kapperszaak bijstaat, huwt op 10.01.1961 met Joke Schelle en neemt in die zelfde tijd de zaak van zijn vader over. Johan blijft echter nog wel in de zaak van zijn zoon helpen, maar gaat elders in Rotterdam wonen. In 1962 bestaat de kapperszaak 80 jaar, in welk jaar op 7 februari ook Anton in het huwelijk treedt met Clara Hermans uit Schiedam. De jaren daarna staan vader en zoon nog regelmatig samen in de zaak en wordt het steeds stiller in huis. In die tijd komt ook regelmatig neef Louis in de zaak. Als zijn oom Johan in 1967 van hem hoort, dat hij de Knipscheer vereniging weer wil gaan activeren, dan wordt ook hij weer enthousiast. Verhalen uit de dertiger jaren komen weer los en hij verleent weer alle medewerking, voor zover dit voor hem nog mogelijk is. Zoon Henk, doet zelfs ook actief mee en sluit zich aan bij het vormen van een nieuw bestuur. Ook schoonzoon Evert v.d. Boom komt in het bestuur. Hij biedt aan om de redactie van het Knipscheerorgaan op zich te nemen. Hij is in het bezit van een stencilmachine en wil de tweemaandelijks uitgave van dit blad op zich nemen. Evert zelf is ook in zijn familie met onderzoeken begonnen. Zelfs zijn zoon Hans heeft in november 1970 (toen 12 jaar) nog een oproep gedaan voor een bijdrage aan een Knipscheerorgel. Dit orgel komt uit de Elandskerk, Amsterdam en is door de gereformeerde kerk in Strijen gekocht. Dit orgel is aan een grondige restauratiebeurt toe. Hans verneemt dit van zijn muziekleraar en is er direct op ingesprongen. Hij biedt een foto van dit orgel te koop aan, waarvan de opbrengst ten goede komt aan het restauratiefonds. Rond 1970 laat Johan zijn zoon Maarten veelal alleen het werk doen en blijft hij steeds meer zijn vrouw gezelschap houden, te meer omdat ook de jongste zoon het ouderlijk huis heeft verlaten. Herman huwt in Hilversum op 12 november 1971 met Yvonne Ita Boelhouwers.

Zijn vrouw gaat geestelijk geleidelijk aan achteruit en omstreeks 1974, hij is dan 77 jaar, kan hij haar niet meer alleen laten. Zelf is hij er dan gelukkig nog goed aan toe. Wanneer het voor zijn vrouw thuis niet meer verantwoord is wordt zij opgenomen in een verpleegtehuis. Johan zelf laat zich enkele jaren daarna opnemen in het bejaardencentrum "De Koningshof". Aldaar is hij op 3 juni 1982 in zijn 85^e levensjaar overleden. Zijn vrouw overlijdt 2 jaar later. Zij is dan 82 jaar geworden.

416 Louis Bernard Knipscheer & Magdalena Soeteman

Louis helpt in de oorlogsjaren eerst nog enkele jaren in de kapperszaak van zijn vader. Met Magda gaat hij later weer terug naar Hoek van Holland, waar hij in 1950 mede-oprichter is van voetbalvereniging de Hoekse Boys. Het gezin is inmiddels verrijkt met twee zoons: op 18 april 1947 wordt Joop geboren, **Johannes Hendrik (1000)** en op 18 juni 1948 **Arend (1001)**.

In 1950, op 14 december wordt er een naamgenoot geboren: **Louis Bernard (1002)** en weer twee jaar later op 30 september 1952; **Cornelis (1003)**.

Vóór de oprichting van de Hoekse Boys voetbalde Louis al twee jaar, overigens laat begonnen want hij was toen al 28 jaar, maar nu wordt hij ook nog eens bestuurslid. Hij krijgt gelijk de meest bewerkelijke taak in het bestuur; secretaris. Deze functie doet hij al snel over aan een ander. Tot z'n 42^e jaar voetbalt Louis in het 1^e elftal om daarna nog een aantal jaren in lagere elftallen te voetballen. Nadat hij is gestopt in het 1^e elftal komt hij weer terug in het bestuur in de elftalcommissie en een paar jaar later stapt hij over naar het jeugdbestuur. Hij is daar voorzitter en neemt de training voor zijn rekening. Ook zijn zonen zijn inmiddels lid geworden van de Hoekse Boys. Als zijn zoons in het jeugdbestuur komen, stopt hij met het jeugdwerk. Hij houdt zich daarna dan nog enkele jaren bezig met het stencilen en adresseren van het clubblad Goal. Ook het klaverjassen en jeu-de-boulen zijn dan zijn favoriete bezigheden. De zonen Joop en Cor hebben nog tot het einde van de jaren "70 gevoetbald. Joop huwt in september 1970 met Annie Bostelaar en vertrekt met haar later naar Den Briel. Vier en vijf jaar later huwen ook de andere drie broers, maar zij blijven in Hoek van Holland. Louis jr en Arend hebben dan ook beduidend langer gevoetbald dan hun andere broers. De Knipscheren staan bij de Hoekse Boys bekend als de "Vijfling" van de club.

Louis huwt in april 1974 met Ger van der Caaij, Arend in augustus van dat jaar met Ans van der Wel en Cor als laatste van de boys in juli 1975 met Helene Nieuwhof. Ook kleinkinderen voetballen bij de Hoekse Boys, maar het is onbekend wie.

In het gezin van Joop en An worden in Brielle een tweetal kinderen geboren: Pouliena Magdalena (1230) op 13 maart 1972 en **Bernhard Andries (1231)** op 18 december 1974. Joop is tevens nog jeugdleider van een schaakvereniging ter plaatse. Poulien wordt onderwijzeres op dezelfde school in Brielle waar zij zelf ook op school heeft gezeten.

In het gezin van Arend en Ans worden vanaf 1976 een drietal dochters geboren; Bianca Eliza (1233), Sonja (1234) en Anita (1235).

In het gezin van Louis jr en Ger is één zoon bekend; **Barry Louis Johannes (1236)** geboren op 18 augustus 1975. Barry huwt in september 1999 met Sandra Reijtenbach, in welk gezin inmiddels twee kinderen bekend zijn; Carmen Louise Eugenie (1360), geboren in Rotterdam op 21 juli 2004 en **Rafael Johannes Jacob (1361)**, geboren in Delft op 13 oktober 2008.

Barry en Sandra woonden eens in Hoek van Holland in de 1^e Scheepvaartstraat 77. Dit is de woning, waar zijn grootvader, Louis Bernard (416) op bezoek ging bij zijn tante Anna (296) en oom Rinus. Voor opa dus een hernieuwd weerzien.

In het gezin van Cor en Helene zijn drie kinderen bekend; dochter Natasja (1237), zoon **Sebastiaan (1238)** en dochter Irene.

De vier gebroeders hebben er ook nog een zusje Heleen (1004) bij gekregen en wel op 7 april 1955. Zij is gehuwd met Siem Visser en samen hebben ze 2 kinderen; Erik en Sylvia.

Op 16 november 2000 is Louis sr 50 jaar lid van de Hoekse Boys. Hij is dan 80 jaar maar bij de club hopen ze dat hij nog vele jaren op het sportpark zal rondlopen. Echter, een goed jaar later, op 5 maart 2002 overlijdt hij in de leeftijd van 81 jaar.

(418) Johannes Hendrik Knipscheer & Annie Vinke

In het gezin van Joop en Annie worden respectievelijk in de jaren “60 en “65 in Rotterdam een tweetal zonen geboren; **Willem (1005)** op 23 januari 1960 en **Marcel Johan (1006)** op 14 juli 1965.

Ook Joop is een voetballer in hart en nieren. Hij is 15 jaar, direct na de oorlog, als hij lid wordt van TOGR (Tot Ons Genoegen Rotterdam) een voetbalclub in de Rotterdamse wijk Charlois. Twee jaar later staat hij al in het eerste elftal. Helaas wordt dit voetballen onderbroken door zijn dienstdienst in Roermond en daarna zijn studie boekhouden en accountancy. Daarna gaat hij weer voetballen en dat doet hij tot 1978. Hij is dan 47 jaar en vindt het wel genoeg. Hij wordt dan elftalleider gedurende de komende 25 jaar. In die tijd, begin jaren “80, zorgt hij ook voor goede sponsors, waardoor o.a. een overdekte tribune kan worden gebouwd. Ook heeft hij een goed contact met F.C. Feijenoord. Dit contact bouwt hij op in zijn werk. Als enige in de directie van Leeuw’s Handelsonderneming, de vader van programmamaker en TV presentator Paul de Leeuw, heeft hij iets met voetballen en wordt zo namens de directie naar een sponsor-avond van Feijenoord gestuurd. De toenmalige trainer Hans Kraay heeft oog op Ruud Gullit, die op dit moment bij “Haarlem” speelt. Hij heeft daarvoor fl 700.000,- nodig. Geen van de aanwezige bedrijven reageert hierop. Helaas kan Joop op dat moment geen toezeggingen doen, maar

na een akkoord van de directie kan hij de volgende dag berichten dat het volledige bedrag op tafel zal worden gelegd om Ruud Gullit naar Rotterdam te krijgen. Later is er nog een bijdrage geleverd aan de komst van Johan Cruyff en Ruud Heus. Er is daardoor een goed contact met Feijenoord ontstaan. Regelmatig zijn er keepers van Feijenoord te gast en mogen jeugdspelers strafschoppen nemen. Ook Ruud Gullit komt wel eens langs, b.v. om prijzen uit te reiken aan jeugdspelers. Zie hier Joop met naast hem Ruud en een drietal prijswinnaars.

In 2002 vinden we hem op internet:

Joop Knipscheer kan niet zonder zijn club. Rotterdammer al sinds 1946 lid van TOGR.

Nu, in de leeftijd van 71 jaar, volgt Joop na 55 jaar zijn club nog steeds op de voet.

419 Maarten Knipscheer & Joke Schelle

Als Maarten in 1961 met Joke in het huwelijk treedt neemt hij gelijktijdig de kapperszaak van zijn vader Johan (299) over. Hij is inmiddels Knipscheer III in deze zaak, welke in 1882 in Scheveningen is opgericht door zijn grootvader Louis Bernard (205). Op 24 november 1961 wordt dit gezin verblijd met de geboorte van een dochter; Elisabeth (1007). Een jaar later, op 26 september 1962 bestaat de zaak 80 jaar. De bedoeling is om dit feit stilzwijgend voorbij te laten gaan., maar de krant zorgt voor bekendmaking:

tussen MAAS

Traditie van Knipscheren

en ROTTE

IN de kapsalon van Maarten Knipscheer in de Bloemenlaan heeft men de komende dagen stof genoeg om over te praten. Want vandaag op de kop af bestaat het kappersbedrijf met de toepasselijke naam 80 jaar. En hoewel de familie Knipscheer heeft gemeend dit jubileum stilzwijgend voorbij te laten gaan, ben ik toch zo vrij over de Knipscheren te schrijven. Omdat de wegen, waarlangs dit kappersgeslacht geleid is, toch wel wonderlijk zijn.

Het was 26 september 1882, dat Knipscheer I, de heer Z. B. Knipscheer zich als barbier in Scheveningen vestigde. Hij had een aanstelling gekregen van het toenmalige Kurhuis of Badhuis.

Slechts drie jaar heeft Knipscheer I daar gewerkt. Toen het Badhuis in 1885 tot de grond toe afbrandde, was ook zijn bestaansmogelijkheid verwoest. Scheveningen bood geen perspectief meer.

Maar een vriend wees hem op de zich snel ontwikkelende plaats Hoek van Holland. Hier was door het graven van de Nieuwe Waterweg leven in de brouwerij.

De heer Z. B. Knipscheer vestigde zich in 1887 in de Hoek. In 1902 verhuisde Knipscheer I naar de Rietdijkstraat.

zo zoetjes aan de tijd gekomen om plaats te maken voor de jongeren. 1 mei 1920 volgde de heer J. H. Knipscheer, die nu in de Cervantestraat woont en al deze gegevens uit de familiepapieren opdiepte, hem op.

Onder leiding van Knipscheer II gingen er heel wat stormen over het bekende Hoekse kappersbedrijf. Vooral de Tweede wereldoorlog bracht grote veranderingen.

De eerste evacuatietijd van 13 tot 28 mei 1940 werd doorgebracht in 's-Gravenzande.

De tweede evacuatie volgde in februari 1943. De zaak en het gezin werden toen overgebracht naar de Bloemenlaan in Rotterdam-Zuid. Het tuindorp was toen juist in aanbouw.

Na de Tweede Wereldoorlog bestond er bij de familie Knipscheer geen behoefte meer om naar De Hoek terug te keren.

Op 1 januari 1960 deed Knipscheer II het bedrijf over aan zijn zoon Maarten, die nu als Knipscheer III de traditie van de Knipscheren voortzet.

Uit de familiepapieren blijkt, hoe eerbiedwaardig deze traditie al is. Alleen laten deze papieren onvermeld hoe de familie aan die toepasselijke naam komt...

Adieu,

Een week later wordt het raadsel van de afkomst van de naam Knipscheer opgelost. De lezing is echter niet geheel juist, zoals wij dit met z'n allen inmiddels weten. Ook de schrijfwijze van de oprichter is niet geheel correct. Oprichter is nl. dhr. L.B. Knipscheer.

Raadsel opgelost

HET raadsel van de toepasselijke naam „Knipscheer” van het jubilerende kappersbedrijf in de Bloemenlaan is opgelost. Een forse duik in de familiegeschiedenis en een genealogisch onderzoek hebben aangetoond, dat deze naam naar haar oorsprong niet toepasselijk is. De naam is afkomstig uit de oude lakenhandel.

De stamvader van het geslacht Knipscheer, dat nu een kappers-traditie heeft opgebouwd, is in 1520 te Den Hout in Noord-Brabant geboren. In deze plaats wonen nog tal van Knipscheren, zijn nakomelingen.

In de tijd dan van de eerste Knipscheer bestond er weinig of geen confectie. Het ellengoed werd met een grote schaar van de rollen geknipt en zo'n ellenhandelaar hing een grote schaar als uithangbord aan zijn huis. De eigenaar kreeg al gauw door die grote schaar de naam Knipschaar of, zoals ze in Brabant zeiden, „Knipscheer” toegevoegd.

De familie Knipscheer heeft zelfs een oud wapen, waarop eveneens een schaar voorkomt.

Ik vermeld deze waarheid, onthuld door de oude familiepapieren maar even, omdat ik voor zo'n onderzoek altijd mijn petje afneem. Meer dan eens heb ik geïnformeerd naar de herkomst van m'n eigen familie. Maar ik weet alleen slechts de plaats waar m'n grootvader is geboren en de rest van het voorgeslacht houdt zich verborgen in de nevelen van de vorige eeuw. Om terug te pluizen tot 1520, toen de Watergeuzen er nog niet eens waren, vind ik knap.

De jaren hierna loopt het niet meer zo goed met de zaak. Alleen oude vaste klanten komen nog, maar deze woonwijk stompt af en van buiten af komen er geen nieuwe klanten meer bij. Dus Maarten besluit er mee te stoppen. Het 100-jarig bestaan, wat zijn vader zo graag had gewild, is er dus niet van gekomen. In 1974 verhuist de familie naar Papendrecht en neemt Maarten een administratieve functie aan bij “De Hoop”. Later verhuizen ze naar Barendrecht.

Op 3 september 1992 huwt dochter Elisabeth met Robi Nederlof. In de jaren daarna, 1993, 1995 en 1997, worden er respectievelijk een zoon en twee dochter geboren; Tristan, Chloë en Diana.

In het gezin van **Ton en Clara** worden in de jaren 1965 en 1970 in Schiedam een tweetal kinderen geboren. (1008 en 1009) Clara is inmiddels op 68-jarige leeftijd overleden.

Van **Henk**, eens in 1968 in het bestuur van onze Genealogische Vereniging, later naar Tilburg verhuisd, is verder niets meer vernomen.

In het gezin van Herman en Yvonne worden in Puttershoek twee kinderen geboren; Linda (1020), geboren op 23 augustus 1972 en **Marco (1021)**, geboren op 29 maart 1975.

Yvonne is geboren in Curacao en is daar opgegroeid tot haar 17^e jaar. Linda is Drs, wanneer zij 28 jaar is en Marco studeert in 2000 comm. economie in Rotterdam.

.....

300 Arnold Oswald Knipscheer & Margrieta Groeneweg

De kapperswinkel van KNIP-SCHEER in Hoek van Holland zit weer vol en daarom kan hij er weer even tussenuit glippen. Zijn vader en z'n twee grote broers hebben het er maar druk mee op deze zaterdagmiddag. Het werkvolk, dat aan het nieuwe water aan het werk is moet zich mooi maken voor de zondag. Het wordt nu zo stil bij het water. Heerlijk om daar langs de kant te zitten en wachten of er nog grote schepen binnen komen. Arnold is verzot op deze vernieuwde waterweg. Hij kan er geen genoeg van krijgen en ziet zich in gedachten al de ankers opdraaien en de trossen naar binnen halen. De grote rookwolken uit de schoorsteen betekenen, dat het vuur onder de ketel weer nieuwe kolen heeft gekregen en dat men zich klaar maakt voor vertrek. De meester op school heeft wel eens laten zien met een stoommachientje hoe het water in het keteltje gaat koken als je er een kaarsvlammetje onder zet en hoe je dan een wieltje met de stoomkracht kan laten draaien. Ook fluiten kan ie. "En zo'n waterketel zit nu ook in zo'n groot schip", heeft de meester verteld, "en ook in een locomotief", vervolgt hij om het allemaal nog wat interessanter te maken. En altijd weer moet Arnold aan dat kleine keteltje van de meester denken als een schip met een daverend geluid stoom afblaast. Het blijft een wonder, zo'n groot schip van ijzer op stoomkracht.....onbegrijpelijk. En dan op dat grote water. Als je helemaal daar naar het einde gaat dan kan je de kust niet meer zien en duurt het heel lang voor dat je weer bij een land komt. "En dat is Engeland", leerden ze op school. "Maar daar zullen we later in de hogere klassen wel wat meer over vertellen"

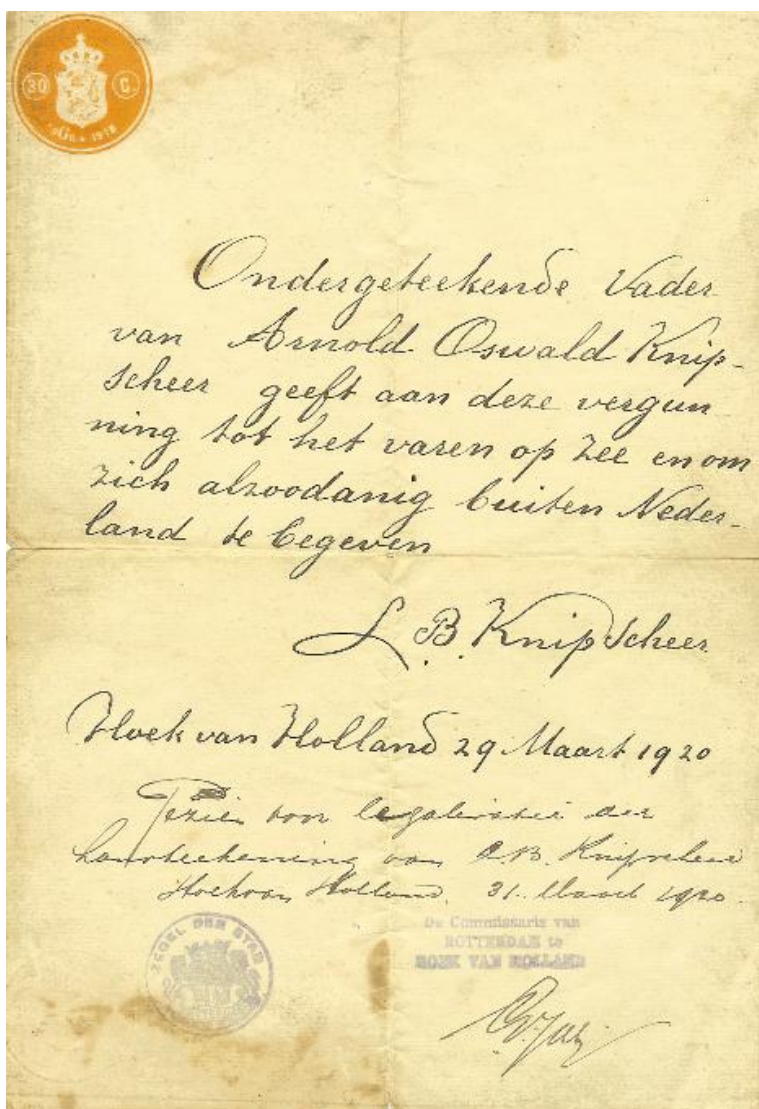

Direct na de lagere school geeft Arnold al de wens te kennen om te gaan varen. Ten eerste ben je als 13-jarige jongen nog te jong en ten tweede heeft zijn vader (Louis Bernard - 205) ernstige bezwaren. Hij moet toch wat gaan doen, want in de kapperszaak van zijn vader, dat was niet naar zijn zin. Zo trekt hij dan in april 1915 naar Naaldwijk om daar intern in de tuinderij te gaan werken. Aanvankelijk heeft hij het best naar zijn zin. Het is oorlog en in de tuinderij is het druk.

De weekenden komt hij naar huis en dan slentert hij toch altijd weer bij de haven. Het varen is voor hem niet meer weg te denken. Eind 1917 krijgt hij toch genoeg van de tuinderij en komt hij naar huis. Zolang het oorlog is kan hij toch niet gaan varen en zo werkt hij dan hier en dan daar. Maar als dan de oorlog voorbij is, geeft hij weer de wens te kennen om te gaan varen en nu geeft zijn vader hem toestemming. Hij komt in februari 1919 in dienst bij de sleepdienst van L. Smit & Co in Rotterdam als leerling stoker tot eind febr. 1920. Dan eindelijk op 29 maart 1920 geeft zijn vader hem bij akte toestemming om te gaan varen op de grote vaart.

Hij maakt een reis naar Zuid Amerika. Dat is hem toch niet zo goed bevallen, want als hij drie maanden later terug komt, gaat hij toch maar weer zo snel als het kan terug naar de havens van Rotterdam, naar de sleepdienst. Op 16 augustus 1920 treedt hij weer in dienst bij L.Smit & Co. Dit dienstverband wordt onderbroken door een half jaar dienstplicht bij de marine in Den Helder. Op 27 augustus 1923 wordt hij bij L.

Smit & Co eervol ontslagen als stoker i.v.m. het stilleggen van verschillende van hun sleepboten. Het is dan moeilijk weer aan het werk te komen, maar hij vindt dit weer bij Wilton's Machinefabriek en Scheepswerf. Maar ook hier volgt ontslag op 24 april 1924 i.v.m. vermindering van werkzaamheden. In die tijd leert hij Margrieta kennen, waarmee hij op 3 december 1924 in het huwelijk treedt in alle armoede die er in deze tijd bestaat. Zij huren een bovenverdieping in het westen van Rotterdam, in de Zoutziederstraat. In die tijd doet hij wat werkzaamheden in het bedrijf van R. Kleys in Hillegerberg, tot hij weer de kans krijgt in de sleepvaart. Met zijn opgedane ervaring op het gebied van de stoomkracht komt hij nu op 15 februari 1925 in dienst bij de sleepvaartmaatschappij 'De Volharding', te beginnen als stoker, maar tevens als leerling machinist. Als de vrouw van zijn broer Johan al heel jong komt te overlijden, zoekt Johan veel contact met zijn broer en schoonzus in de Zoutziederstraat.

Ook zijn kinderen Louis en Adriana worden daar veel opgevangen. Bij mooi weer is het heerlijk om zich in deze woonwijk op het dak te begeven. Van l. naar r. zien we hier Johan, Margrieta en Arnold. Na nog een korte tijd in Rotterdam gewoond te hebben vertrekken zij naar Schiedam. Arnold is nu in z'n element. De komende jaren zijn voor hem en zijn vrouw de mooiste jaren. Een reisje naar het buitenland (België) en bezoek aan familie in Apeldoorn zijn de uitstapjes in die tijd.

Maar, een crisistijd breekt aan. Op 1 juli 1933 volgt ontslag wegens overcomplete, overigens met een prima ontslagbrief. Deze brief is dan ook de reden, dat Arnold weer als één der eersten aan bod komt om weer in dienst van de 'Volharding' terug te komen. In die tijd wordt in dit gezin de eerste zoon geboren op 23 augustus 1933; **Louis Bernard, (421)** vernoemd naar zijn vader. Korte tijd hierna verhuist het gezinnetje in Schiedam naar de Marconistraat. Hier volgen nog enige rustige jaren, maar de spanningen nemen toe tot het moment dat we voor de tweede wereldoorlog staan. Arnold zit dagelijks te luisteren naar de

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
STOOMSLEEPDIENST „VOLHARDING”
BOOMPJES 113
Telefoonnummer: 2560 (2 lijnen) Telegram Adres: „ENERGIE-ROTTERDAM”

2560

Rotterdam, 1933

ONTSLAGBRIEF

NAAM: A.O. KNIPSCHER
BETREKKING: MACHTUIST
IN DIENST GEZET VAN 16 Februari 1926 TOT 1 Juli 1933
SLEEPBOOT: "VOLHARDING 14"
MACHINE: DIAGONAAL COMPOUND STERK: 210 I.P.K.
BEWAANHEID: GOED
GEDRAG: GOED
YVER: GOED

ROTTERDAM, 1 JULI 1933.
p. proc. Naamlooze Venneeschap
Stoomsleepdienst „VOLHARDING”
M. J. J. J. J.

buitenlandse zenders op zijn pas aangeschafte nieuwste radio. Eind 1939 volgt mobilisatie van het Nederlandse leger. Ook Arnold wordt opgeroepen als dienstplichtig militair. Op 19 februari 1940 meldt Arnold zich echter vrijwillig bij het korps Vaartuigendienst van

het vrijwillige landstormkorps. Na onze overgave aan Duitsland moet de burgermaatschappij weer gewoon doorgaan. Hem wordt groot verlof verleend, maar dat wordt wat moeilijk in Rotterdam. Aanvankelijk zou hij bij de "Volharding" weer kunnen terugkomen, maar er volgt direct weer ontslag per 29 juni 1940, dit omdat het bedrijf bijna geheel is komen stil te liggen.

Als verlengstuk van het "Korps Vaartuigendienst" blijft hij nu als vrijwilliger "werker" bij de "Opbouwdienst" in Driebergen. Ook dit duurt niet lang. Ontslag volgt op 9 oktober 1940.

De NV 'Onafhankelijke sleepdienst v.h. de Volharding' staat ook nu weer klaar voor Arnold. Dit bedrijf is nu, om zich staande te houden, genoodzaakt om voor de vijand te werken en zo wordt Arnold met boot en bemanning naar Amsterdam getransporteerd om daar zijn werk voort te zetten.

Dat gaat een tijdje goed. Arnold komt ieder weekend naar huis en hij krijgt zelfs en enkele keer een paar dagen vakantie. Maar daar komt verandering in. Hij blijft steeds langer weg, krijgt zoals hij schrijft opdrachten naar Antwerpen. Op 26 augustus, op de verjaardag van zijn vrouw Gré, schrijft hij haar nog daarover en belooft haar volgende week als hij hopelijk in Dordrecht ligt, nog even naar huis te komen. Zijn laatste regel in deze brief is "Dan zal ik je de rest wel vertellen". In Amsterdam is hij inmiddels in contact gekomen met een ondergrondse verzetsbeweging om de bezetters op alle mogelijke en onmogelijke manieren schade te berokkenen en om joden en andere verdrukten te helpen. Via een cafébedrijf waar Arnold veel te vinden is worden Joden doorgesluisd naar onderduik adressen. Dit was Gré ook al bekend en zij heeft zelf al een keer met zoon Louis een bezoekje aan dat café gebracht. Maar Gré wist niet alles. In die tijd was ze ook weer in verwachting en op 30 november 1942 wordt een tweede zoon geboren; **Arnold Oswald (421/1)** In de Amsterdamse havens weet Arnold precies waar Duits materiaal is te vinden en opslagtanks voor het Duitse transport. Er worden afspraken gemaakt om het materiaal onklaar te maken en de tanks te laten leeglopen. Het noodlot slaat echter toe.....verraad !!

Eén deelnemer in de groep was van Duitse afkomst en is doorgeslagen. Hij heeft de hele groep verraden. Op 11 februari 1943, één dag voor z'n verjaardag, wordt de hele groep gearresteerd en opgesloten in het Huis van Bewaring aan de Weteringschans.

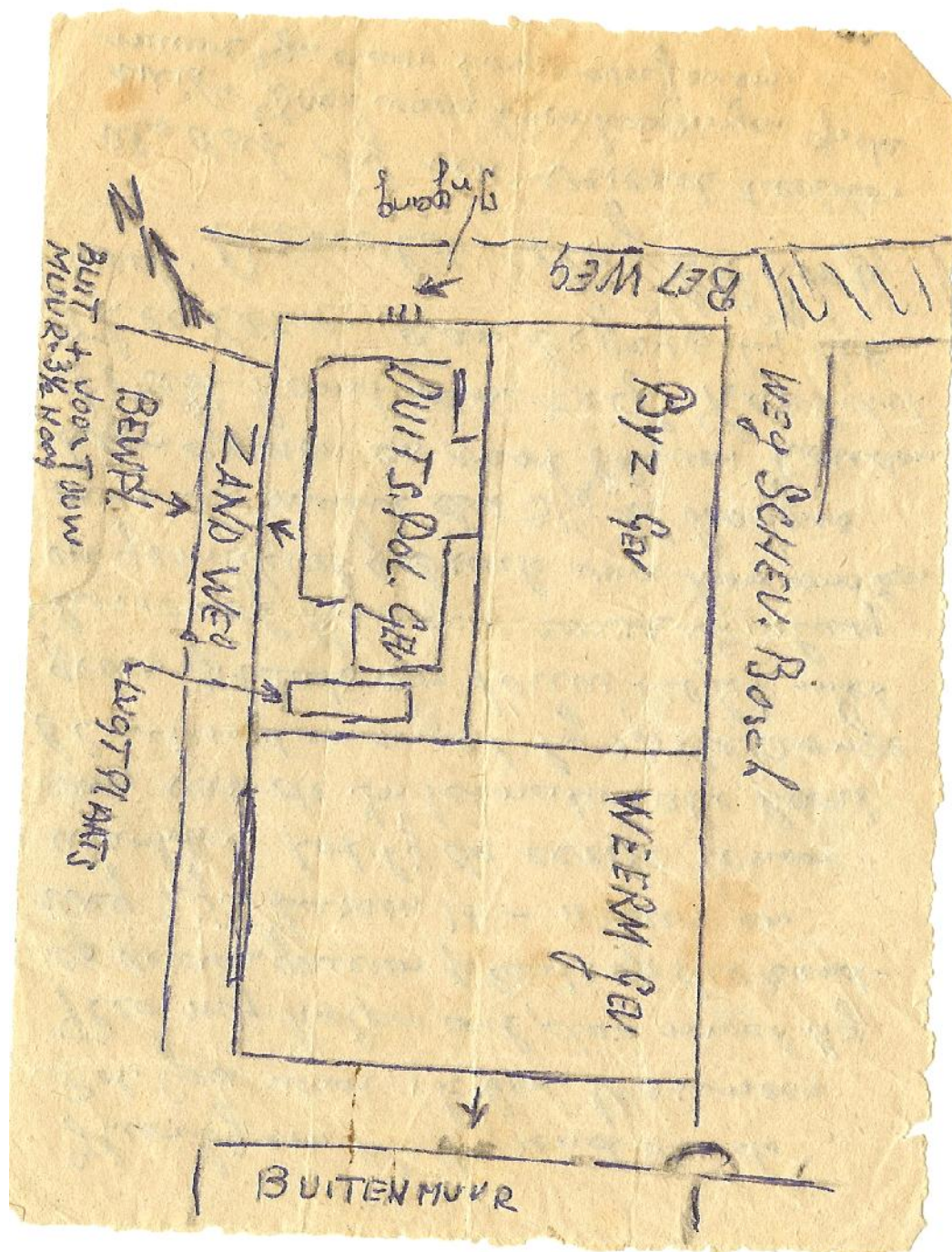
Tijdens één van de hoorzittingen hoort hij de eis tegen zich uitspreken: "de doodstraf". Zijn advocaat is geregeld door een buurman in Schiedam, waar het gezin van Arnold woonachtig is. Deze buurman heeft goede connecties met Duitse topfiguren. Hij is nl. directeur van een accufabriek in Vlaardingen. Een advocaat weliswaar van de N.S.B., heeft al eerder te kennen gegeven, dat hij ondanks zijn moeite niets voor hem kan doen. Tijdens één van de hoorzittingen verlaat hij als laatste de bewuste kamer van het Huis van Bewaring, terwijl hij "bewust" het raam heeft open gezet. Er zijn blijkbaar geen woorden voor nodig geweest – of misschien wel – om te kennen te geven: "maak hier gebruik van!" . Langs een regenpijp kan Arnold zich twee etages naar beneden laten glijden. Op dit zelfde moment wordt zijn vrouw thuis door de buurman aangeraden om met de kinderen met spoed het huis te verlaten!

De fout die Arnold helaas maakt, is, dat hij als eerste het bekende cafeetje bezoekt, welk werd gebruikt als doorgang voor het veilig stellen van joden. Hij gaat daar heen om zich om te kleden, niet wetende dat dit café inmiddels ook al was verraden. Diezelfde avond nog wordt hij daar weer opgepakt.

Hierbij een plattegrond van de
 Pol. Gev. waar ik ben. Wanneer
 Theo mij helpen wil, dan moet hij
 op de aangewezen plaats op die rand-
 weg zijn tussen 10 - 11 uur en
 wachten tot hij de eerste kenen
 van van de Internationale hoort
 buiten dan moet hij op de aange-
 geven plaats een touw liefst met
 lusson of knopen waar ik vlieg
 en gemakkel gebruik van kan maken
 over de muur die 3 1/2 M hoog is
 heen gooien en vast blijven houden
 de rest komt van zelf. Laat dit
 Theo lezen dan begrijp hij het
 wel. Arnold. dag Ik hoop
 als dat hij een vriend redder
 wil. Daar waar teverhoogen op de
 muur zijn dan touw over gooien.

In april wordt hij naar Scheveningen overgeplaatst. In cel 599, welke hij moet delen met drie celgenoten, is het wachten op de definitieve uitspraak. Hij mag daar bezoek ontvangen en er mogen levensmiddelen worden aangeboden, voor zover er nog wat was. Een briefwisseling kan nauwelijks omdat alles wordt gecensureerd.

Maar omdat er regelmatig vuil ondergoed mee naar huis komt, ontstaat er een briefwisseling via kleine

opgerolde briefjes in de zoom van de onderbroeken. Er zijn enkele vrienden en familieleden, die het plan smeden om hem te bevrijden. Eén van deze briefjes ziet u hier.

Ook neef Herman (404) is bij dit plan betrokken. Het plan wordt gesmeed. Van een tweetal hekken kan het gaaswerk worden doorgeknipt. Er wordt een fiets geregeld, waarmee hij op de vlucht kan gaan. Enkele keren is men ter plaatse geweest tot er op een moment wordt ontdekt, dat er tussen de twee hekken honden zijn losgelaten. Mogelijk is er iets uitgelekt. Men probeert nog met giftige worst de honden uit te sluiten, maar de honden eten dat niet op. Het wordt te moeilijk om bij die betreffende muur te komen, zodat ook dit vluchtplan mislukt.

Op de dag dat het vonnis wordt voltrokken, krijgt hij de gelegenheid een laatste brief aan zijn vrouw, kinderen en familie te schrijven:

10-11-1943 (300)

11
Lieve Grië
Schreevingen

Wees sterk wanneer zij het hoort, maar het vonnis word volhouden. Leef verder voor onze kinderen waarvoor ik altijd geleefd heb. en groet alle van mij en vraag wanneer ik hun wat mag hebben aangedaan of zij het vergeven willen zoo als ik een ieder vergeef die mij wat aangedaan hebben. bewaar dit leeft voor onze kinderen meer kan ik niet zeggen.

Wees niet bang voor mij (el) voor mij is het niet zoo swaar ik begrijp dat het voor jou zwaarder is.

Een Wij zijn alle heidelijke menschen, begrijp aldat voor een ieder onze tijd eenmaal komen moet, hoofdzaak is of men er toe bereid is. Grië- Louis- Arnoldy. Broeders en zuster en Vader wees sterk en troost elkander t. G.

Van je tot het laatst liefhebberde
Arnold.

540.

Deze foto van Gré met haar twee kinderen laat zij op 19 juni 1943 speciaal maken voor bij Arnold in zijn cel.

Tijdens het schrijven van zijn brief zal hij zeker deze foto naast zich hebben gehad.

Op 10 november 1943 wordt het vonnis voltrokken.

Hij wordt in het crematorium Westerveld gecremeerd. De as wordt naar Duitsland meegenomen.

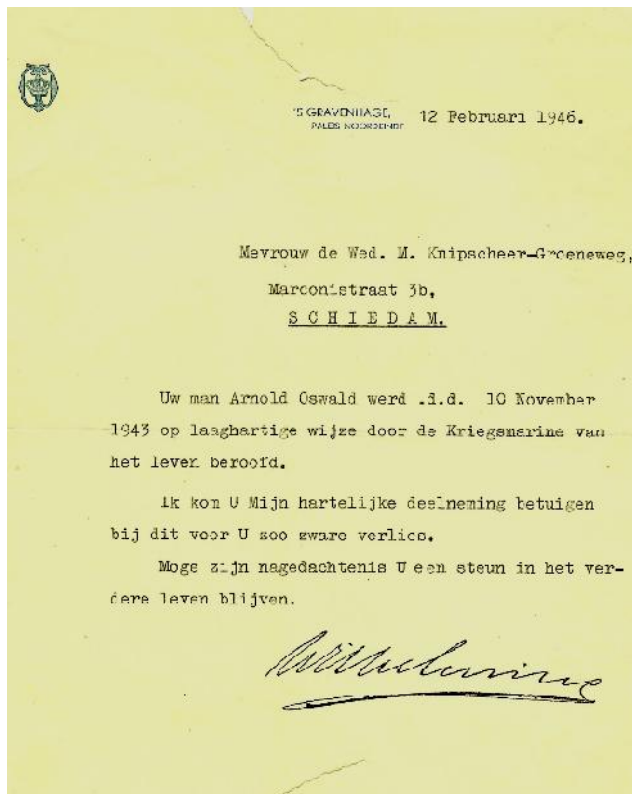
Deze brief wordt eerst enkele weken later ontvangen. De laatste weken heeft hij doorgebracht in dodencel 601 van de Scheveningse Gevangenis, later het Oranjehotel, welke cel nog steeds als monument is behouden.

Deze cel is nog steeds ingericht zoals in de oorlog het geval was. Er is een krib aanwezig en een originele Kübelton. Ook zijn er enige gebruiksvoorwerpen zoals een blikken kroes en houten bestek. In de muren zijn teksten te lezen die de gevangenen er in gekrast hebben.

Tijdens de bezetting zijn 215 mensen vanuit het Oranjehotel naar de Waalsdorpervlakte gevoerd en gefusilleerd. Of ook Arnold naar deze vlakte is gebracht is niet bekend.

Eerst in januari 1946 komt van het Ned. Rode Kruis het bericht, dat Arnold Oswald Knipscheer in het crematorium Westerveld is gecremeerd en dat de as door Duitse militairen is meegenomen en waarschijnlijk verstrooid. Op 12 februari 1946, zijn geboortedag, ontvangt Gré een deelname betuiging van Koningin Wilhelmina:

Eerst in 1958 worden de stoffelijke resten in Keulen teruggevonden. De oorlogsgravenstichting zorgt er voor dat op 31 maart 1958 een plaats, met steen aangeduid, wordt verzorgd op het Ereveld te Loenen (Veluwe) onder nr. 141B.

421 Louis Bernard Knipscheer & Agatha Maria van der Plas

Louis wordt geboren in Schiedam. Het is crisistijd. Zijn vader is als stoker bij een sleepbootmaatschappij regelmatig werkloos. Op deze foto is hij 9 maanden oud. Op 6-jarige leeftijd maakt hij de bezetting door de Duitsers mee en zo het begin van de tweede wereldoorlog. Als hij 9 jaar is wordt zijn vader in Amsterdam door de Duitsers opgepakt i.v.m. sabotage handelingen tegen het Duitse regiem. Als zijn vader wordt veroordeeld tot de doodstraf, mag Louis nog een keer mee op bezoek in de strafgevangenis in Scheveningen. Hij is inmiddels 10 jaar geworden als hij zijn vader, gefusilleerd op 10 november 1943, moet verliezen. Kort voor zijn bezoek schreef zijn vader hem nog een briefje:

Alle beste Louis (10/11)

Ik hoop dat je het nog goed maakt, en goed je moeder helpt.

Je moet pappa eens schrijven of je op school goed je voorbeeld doet, en hoe of je het kleine broertje vind, kan je al met hem gaan wandelen.

Louis, pappa zou graag willen als dat je altijd tegen ieder eerlijk was, maar vooral tegen mamma, en nooit tegen haar vader.

Je moet maar eens vragen of je mij mag bezoeken.

Oeg maar tegen mamma dat zijn mijn postregelvernameling verkopen moet, dan heeft hij weer een paar centen om eenige tijd te eten.

Hij je nog veel huiswerk mee en hoeveel keer ga je per dag naar school?

Louis leer maar veel dan kan je later goed voor mamma zorgen als pappa het niet meer kan doen.

Waar ben je met je vakantie geweest, zeker bij Baer Petersz. Vertelt pappa eens hoe of je het daar heeft gehad.

Nu Louis meekken mag je wel weer eens met mamma mede mij bezoeken zeg mamma maar gedag en doe alle de groete, en wies zelf hartelijk gegroet van je liefhebber de Vader. Dag Louis. Dag!!!

In die tijd is er geen scholing omdat de scholen door de Duitsers worden gebruikt. Soms kan er van een nood locatie gebruik gemaakt worden. Sterk ondervoed en achter met scholing laat zijn moeder hem na de oorlog aan een kinderuitzending naar Engeland deelnemen.

Vanaf medio december 1945 tot medio april 1946 verblijft hij resp. 2 maanden in een kamp in Pontefract waar voornamelijk de Engelse taal wordt bijgebracht, maar ook andere scholing, en daarna bij pleegouders in West Kirby (nabij Liverpool).

Na het middelbaar onderwijs treedt Louis op zijn 17e jaar voor het eerst in loondienst bij de scheepswerf GUSTO als jongste bediende op de postkamer. Voor een boekhoudkundige opleiding neemt hij privé les. Binnen een jaar beslist hij voor het verzekeringsvak te kiezen en start hij bij de HAV Bank in Schiedam.

Onderbroken door zijn militaire diensttijd is hij in dit vak gebleven. Eerst administratief en later in de buitendienst.

Bij de HAV Bank leert hij Agaath kennen. Op 20 april 1957 laat hij zich RK dopen tijdens de paaswake in de Frankelandkerk te Schiedam, welke kerk inmiddels is afgebroken. Op 15 augustus 1959 huwen zij en vestigen zich in een nieuwbouwwijk in Hoogvliet. Om hiervoor in aanmerking te komen moest men gehuwd zijn en daarom lieten zij zich reeds op 29 april 1959 wettelijk aan elkaar verbinden.

De verbindingen met Hoogvliet zijn in die tijd nog niet geweldig. Louis werkt nu in Rotterdam bij de 'Stad Rotterdam Levensverzekering-maatschappij' en Agaath bij een GULF-vestiging in Schiedam zodat iedere dag vroeg met de bromfiets op de pont via Vlaardingen naar Schiedam cq Rotterdam en 's-avonds die zelfde route weer terug.

Op 8 november 1961 wordt hun eerste zoon geboren; **Johannes Clemens (1030)**. En nog geen twee jaar later hun tweede zoon op 12 september 1963; **Bernard Clemens (1031)**.

Met een tweetal verzekeringsdiploma's op zak is het doel van Louis om toch eens in de buitendienst van het verzekeringsbedrijf te komen, maar men vindt hem nog steeds te jong ondanks de binnendienst ervaring. Na lang zoeken krijgt hij eindelijk in 1964 de mogelijkheid om als inspekteur/controleur in dienst te komen bij "'t Hooge Huys" in Alkmaar in de regio's Den Haag en Rotterdam. Het behelst voornamelijk controles in boekhoudingen van loondienstagenten en het vervangen van openstaande agentschappen. Dat is 'hard voor weinig' zoals dat in die tijd wordt uitgedrukt. Het is niet precies wat Louis wil, maar achteraf gezien een tijd waarin veel ervaring wordt opgedaan welke hem later van veel nut zal zijn. 's-Morgens 8.15 uur melden in Den Haag en 's-avonds meestal pas na 24.00 uur thuis. Een tijd van disciplines, welke hij dan ook maar 3 ½ jaar volhoudt.

Hoogvliet wordt flink volgebouwd, maar men heeft toen nog geen rekening gehouden met de luchtverontreiniging van de daar aanwezige chemische industrie. Het gevolg is dan ook; veel zieke kinderen waaronder ook de kinderen van Agaath en Louis. Zoon Hans wordt daardoor getroffen door een hersenvliesontsteking. Gelukkig weer hersteld zonder nadelige gevolgen, maar het gezin is daarna wel op advies van de kinderartsen in 1965 verhuisd naar een gezondere wijk in Rotterdam, nl de nieuwe wijk Alexanderpolder, geheel aan de oostzijde van de stad.. Deze wijk ligt achter het Kralingse bos en daardoor een gezonde frisse wijk.

Na nog een jaar in de buitendienst bij een levensverzekeringmaatschappij te hebben gewerkt krijgt Louis in 1969 de kans om beter werk te krijgen, nl in de buitendienst van Ned.Lloyd, later Delta Lloyd verzekeringen. Hier wordt hij na een perfecte opleiding schadeverzekeringinspecteur en later na voortgezette opleidingen komt hij in de technische buitendienst. Bij elkaar heeft hij het hier 25 jaar volgehouden tot het moment dat hij op 60-jarige leeftijd de gelegenheid krijgt om met vervroegd pensioen te gaan.

Vanwege het werkgebied "Zuid-Hollandse eilanden" verhuist het gezin in 1972 naar Zuid-Beijerland, alwaar een huis wordt gekocht. Hier breken de betere tijden aan.

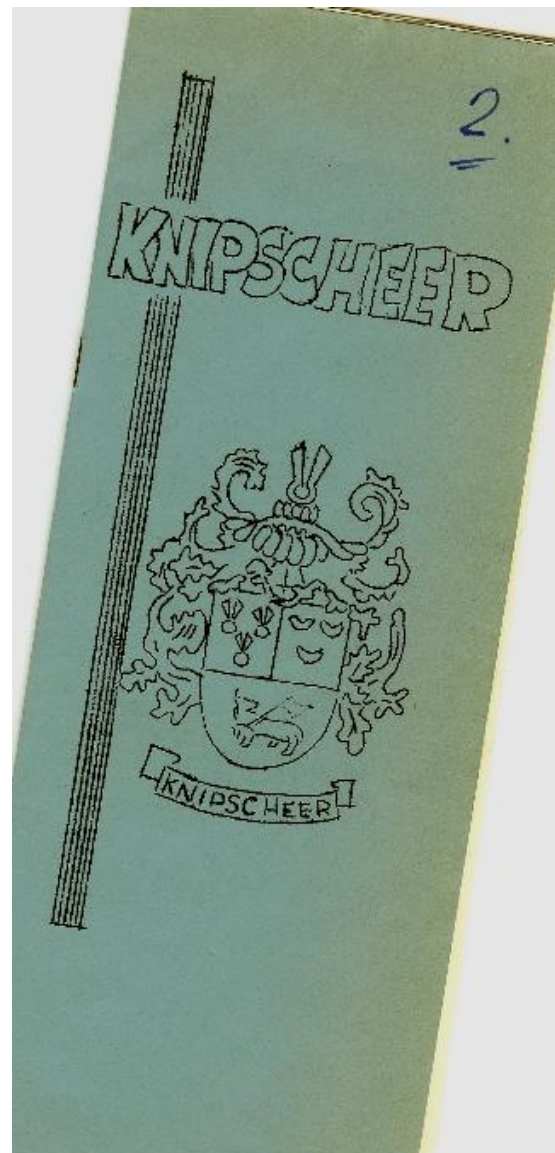
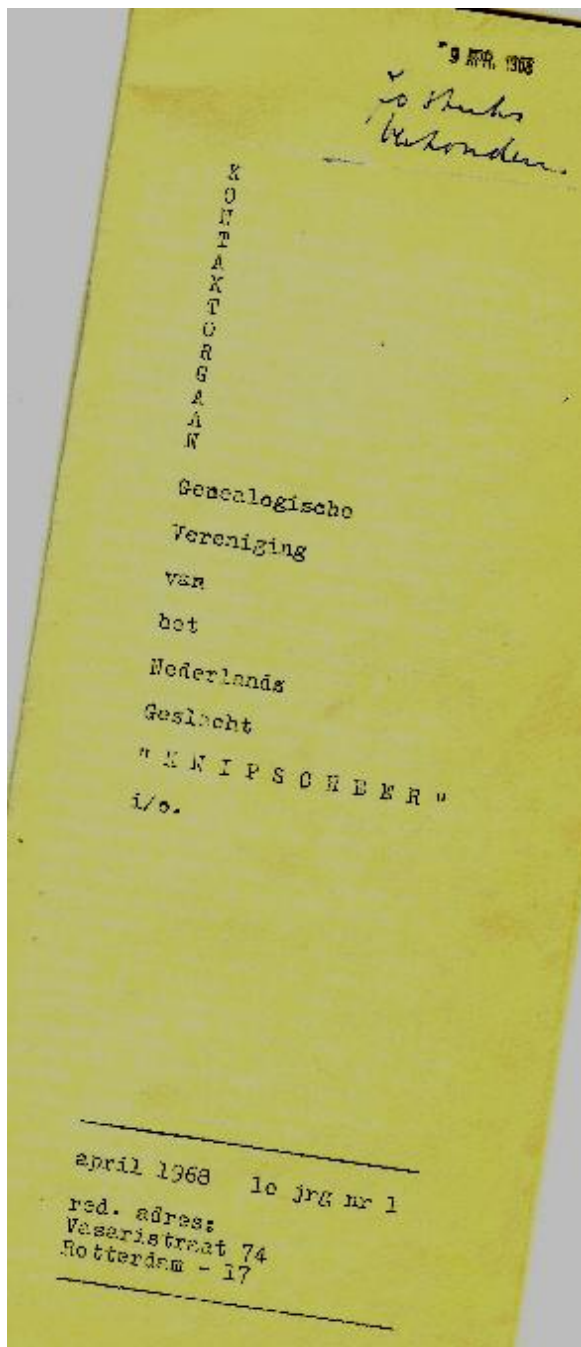
Nog in de Alexanderpolder (in 1967) krijgt Louis het bekende groene boekje met stamboom van 1939 in handen. Dat gebeurt door een ontmoeting tijdens het bezoek bij de verjaardag van zijn tante Leun. Zij is de tweede vrouw van zijn oom Herman (294) (†1960) in Den Haag. Op deze verjaardag ontmoet hij voor het eerst zijn neef Gerrit (304)(†1997), een volle neef van zijn oom Herman.

Gerrit is de zoon van Cornelis Philippus (208)(†1963), de begrafenisondernemer uit Apeldoorn.

Na het overlijden van diens vader in 1963 heeft hij wat oude documenten meegenomen waaronder de stamboom en het daarbij behorende groene boekje met alle namen van de stamboom. Tijdens deze ontmoeting belooft hij Louis hem deze stukken ter inzage te sturen. Dit wordt de basis waarmee alles weer zal worden geactiveerd. Louis is direct begonnen met het benaderen van zoveel mogelijk bekende familieleden Knipscheren. Van één hunner, Henk (420/1), zoon van Johannes (299) (†1982) de v.m. kapper in Hoek van Holland, krijgt hij al direct alle medewerking. Henk heeft grootse plannen om dit samen te gaan trachten uit te voeren. Eén van deze plannen is om de wens van kapelaan Knipscheer te realiseren. Louis begint met een geheel nieuw namensysteem op te zetten, waarin aanvullingen kunnen worden genoteerd. Samen proberen ze zoveel mogelijk adressen te verzamelen en gaan op zoek waar de toenmalige kapelaan thans woonachtig is. Hij wordt gevonden als pastoor in Lamswaarde, waar Louis op 10 sept. 1967 op bezoek

gaat. De pastoor is heel enthousiast met deze nieuwe ontwikkelingen en belooft alles wat in zijn archief aanwezig is beschikbaar te zullen stellen zodat daarmee verder aan het werk kan worden gegaan. Voor Louis een reden des te meer om zo zijn wens eens in vervulling te laten gaan. Ook neef Gerrit krijgen ze enthousiast om weer mee te werken aan een heroprlichting van de Knipscheervereniging. Een jaar na die verjaardag van zijn tante Leun, op 22 september 1967, hebben zij met z'n drieën een eerste "commissie"-vergadering. Een commissie van heroprlichting. De belangrijkste beslissingen zijn: het verzenden van een mailing om contacten en aanvullingen op onze stamboom te krijgen en het zoeken onder onze naamgenoten naar belangstellenden voor een bestuursvorming. Het wordt een uitgebreide mailing van 3 kantjes A4 met daarachter een antwoordformulier. Er komen al direct interessante reacties en nieuwe adressen. In totaal worden er uiteindelijk 68 circulaire verzonden, waaruit 24 leden en 7 afschrijvingen. Van deze 24 leden storten direct een 17-tal hun vrijwillige bijdrage, dat varieert van fl. 2,50 tot fl. 25,-. Ook zijn ze weer twee aankomende bestuursleden rijker, zodat er op 24 februari 1968 een tweede vergadering kan worden belegd. Daarbij aanwezig de nieuwelingen; mej. Th.Knipscheer (Phil) uit Tilburg en O.J. Knipscheer uit Rijnsburg. Ook de pastoor wordt uitgenodigd, maar deze is verhinderd. Er volgt al weer snel een derde commissievergadering. Een eerste contactorgaan wordt uitgegeven, vanwege de kosten zeer simpel van opzet, en er wordt een datum gepland voor een Knipscheerbijeenkomst. Na het eerste contactorgaan wordt een half jaar daarna een tweede uitgegeven, nu verzorgd door de zoon van de voorzitter, Rob Knipscheer, die de redactie op zich neemt.

Een verrassing volgt. De toenmalige secretaris A.H.Th. Knipscheer (331) reageert. Het blijkt dat hij de enige van het eerste bestuur is, die nog in leven is en heeft het adres van zijn dochter Marijke in Wageningen gekregen. Hij zal Louis alles toesturen wat hij nog in zijn bezit heeft en verheugt zich te vernemen welke plannen er zijn. Natuurlijk wordt hij direct lid. In een volgende commissievergadering, waarbij ook de pastoor aanwezig is, wordt een definitieve datum vastgesteld om o.a. tot heroprichting over te gaan. Deze wordt vastgesteld op zaterdag, 18 januari 1969, op 3 dagen na; 30 jaar na de dag van oprichting. Aan deze dag zullen we grote bekendheid geven, aldus voorzitter Gerrit en de pastoor doet er nog een schepje bovenop. Hij biedt aan; iedere bezoeker een Knipscheertheelepeltje te schenken. Dan volgt weer een verrassing; een brief van Max Knipscher (395/24) uit Krefeld. Hij kreeg het adres van Mw. Rooker-Knipscheer (432) in Bussum.

Ook hij is zeer verrast dat er weer activiteiten worden ontwikkeld in de Knipscheer geschiedenis. De uitnodiging voor deze familiedag ligt bij ongeveer 90 naamgenoten in de bus:

HAAGSE COURANT
20-1-1969

KNIPSCHER'EN VERENIGEN ZICH
*Onderzoek naar oude
Nederlandse familienaam*
(Van een onzer verslaggevers)

De leden van de Knipscheer-familie willen alles van hun geslacht weten. Zaterdag hebben zij in restaurant De Kroon in Den Haag de genealogische vereniging heropgericht, die in 1940 in verband met de oorlog werd ontbonden. Doel: het samenstellen van een stamboom.

De familienaam Knipscheer — ontleend aan de schaar waarmee de lakenwever de scheersdraden doorknipte — stamt uit de jaren rond het einde van de vijftiende en het begin van de zestiende eeuw.

Een oproep tot het opnieuw oprichten van de vereniging bleek een groot succes. De vereniging telt direct al ongeveer vijftig leden uit het hele land en het bestuur verwacht, dat zich nog velen zullen aanmelden.

Behalve het samenstellen van een stamboom wil men de banden tussen alle Knipscheeren in binnen- en buitenland versterken door het organiseren van familiedagen en het

samenstellen van een familie-historie-album.

Er zijn al veel feiten uit de familiegeschiedenis bekend. Zoals bij voorbeeld, dat vele Nederlandse kerkorgels zijn gebouwd door Hermanus Knipscheer (1772—1833). In Rotterdam bestaat een voetbalclub, waarvan alle spelers de naam Knipscheer dragen.

De bakermat van de familie Knipscheer ligt in Den Hout (Noord-Brabant). In de omgeving van die plaats bestaat nog een Knipscheer-polder.

Voorzitter van de Knipscheervereniging is de heer G. Knipscheer in Den Haag, secretaris de heer L. B. Knipscheer, Vasariastraat 74 in Rotterdam.

In diverse dagbladen worden aankondigingen geplaatst.

Een zeer geslaagde familiedag. Vele reacties en nieuwe adressen, waarvan ook nieuwe leden. Ook de journalisten van verschillende dagbladen staan op de stoep, zowel bij de voorzitter als bij de secretaris:

„WAT HAAL JE JE in je hoofd,” zei mevrouw Knipscheer toen haar man in oktober 1967 besloot tot het voortzetten van de familie-traditie wat met één mooi woord heet: Genealogische vereniging Nederlands Geslacht Knipscheer. En wat de heer L. B. Knipscheer zich in zijn hoofd haalde zit nu in zijn tas of liever gezegd, het puilt eruit. „Je weet wel waar je aan begint, maar niet waar je eindigt,” zegt de heer Knipscheer, die een stuk papier uitrolt (net een rol behang) volbeschreven met namen, kruisjes, lijnen en nummers.

Zelf is de heer Knipscheer nummer 421 en als hij over de andere leden van de familie spreekt, noemt hij ook uitsluitend nummers. Toen hij met nog een familielid in 1967 begon was het enige wat hij had het in 1905 verschenen boekje „Geschiedenis van het Noord-Brabantse Ge-

TER PLAATSE

..TON SCHUURMANS..

slacht Knipscheer of Knipscheer” samengesteld door Constant Johan Laurent Knipscheer en een later geschreven boekje „De vier Nederlandse Knipscheerfamilies” (1937). Daarnaast nog een verslag van de oprichtingsvergadering van de vereniging op 15 januari 1939 in de „Dietsche Teveerne”. De vereniging ging echter na de oorlog ter ziele.

*Knipscheer nummer 421
heeft óók 'n ronde neus*

Dit artikel staat op 11 februari 1969 in het Rotterdamsch Nieuwsblad.

In 1970 volgt een volgende familiedag op 25 april in Den Hout en staan de journalisten weer voor de deur:

HAAGSE COURANT
23-4-1970

De Knipscheren willen ook een Forsyte Sage

HAAGSCHE COURANT

OPGERICHT 7 APRIL 1883

Wie wel eens met zijn familie overhoop ligt mag best weten dat het ook anders kan. Kijk maar naar de Knipscheren.

Deze verwanten verenigen zich zaterdag in het Brabantse Den Hout teneinde daar nieuwe luister bij te zetten aan de onderlinge gebondenheid.

Wie een onverbiddelijk halt wil toeroepen aan de wrange communicatiestoornissen met neven, nichten en tante Amalia moet zich de Knipscheren maar eens als voorbeeld stellen. Er valt veel te winnen.

Familiedag met 180 bloedverwanten

● Het familiewa, 000

We moeten, om na te gaan hoe de Knipscheren erin slagen de familie-rijen gesloten te houden, eerst maar eens een blik werpen op het programma van de familiedag, opgesteld door de secretaris van de Genealogische Vereniging van het Nederlands Geslacht Knipscheer, de heer L. Knipscheer.

We lezen o.m.: „De sfeer dient Den Houts en/of Brabants te zijn. De ontvangst 's morgens tussen 10.30 en 11.00 uur is dan ook in een eenvoudig boerencafé naast de dorpskerk. Daar er in Den Hout nog zeer vele Knipscheren wonen, die allen de uitnodigende vlag zullen doen uitsteken, wordt een ieder de gelegenheid gegeven een rondwandeling door Den Hout te maken en hun naamgenoten aldaar te gaan bezoeken.

Om 12.00 uur vindt er een voetbalwedstrijd plaats. Een 11-tal van Brabantse Knipscheren zal spelen tegen een elftal van Knipscheren van boven de grote rivieren. Beide elftallen hebben gedeeltelijk ieder voor zich wel meer in Knipscheer-verband gespeeld. 's Middags gaat men naar Made, alwaar om 14.00 uur een koffietafel zal worden gebruikt, waarna de gehele middag en voor de liefhebbers ook nog 's avonds over Genealogie kan worden gediscussieerd”.

VERKLARING

We bevinden ons ten huize van de schrijver van deze woorden, na

pluizer van de stamboom der Knipscheren, organisator van de familiedag waarop 180 naamgenoten worden verwacht, heroprichter en secretaris van de vereniging van het Nederlands geslacht Knipscheer en redacteur van het Knipscheer-nieuws, de heer L. Knipscheer.

Hij deelt ons allereerst op uitvoerige wijze mee op welke wijze het bestaan van Knipscheer-vereniging en -dagen verklaard kan worden, een relaas waarin de hoofdrol is toebedeeld aan een eenvoudige Zeeuwse pastoor, Knipscheer geheten, die genoemd de vereniging in 1935 oprichtte, in 1938 een Knipscheer-dag in Duitsland bijwoonde en zich tenslotte blijvende roem verwierf met de ontdekking dat bepaalde delen van de Knipscheer-stamboom aan elkaar te koppelen waren.

De heer L. Knipscheer staart even peinzend voor zich uit. „Er was”, zegt hij, „na 1948 niemand meer die het werk van mijnheer pastoor wilde voortzetten. De zaak verwaterde”. Die duistere periode eindigde in 1965. In dat jaar kreeg L. Knipscheer op de verjaardag van een tante Knipscheer een door mijnheer pastoor geschreven boekje over de fami-

lie in handen. „Ik was ineens helemaal gefascineerd.

Iemand die een vereniging van Knipscheren had opgericht. Dat werk mocht natuurlijk niet verdwijnen”.

Knipscheer toog onmiddellijk aan de slag, kreeg na talloze naspeuringen mijnheer pastoor te pakken in Lamswaarde, dook in diens archief, nam na lezing van de telefoongidsen contact op met alle daarin vermelde Knipscheren en mocht na jarenlang gezwogd te hebben tenslotte vorig jaar op de eerste familiedag 75 bloedverwanten verwelkomen.

Inmiddels is het succes sterk stijgende. De heer Knipscheer: „Er zijn deze keer al 180 inschrijvingen. Mijn bedoeling is om de anderhalf jaar zo'n werkelijk onvergetelijke dag te organiseren.

door
Ary
Jassies

Over anderhalf jaar wil ik mijn verwerking van de stamboom, een werkelijk groots karwei, gereed hebben. Mijn bedoeling is om er een soort geschiedenisboekje van te maken. Niet alleen namen, maar ook verhaaltjes over de Knipscheren. Een soort Forsyte Sage dus”.

STAMVADER

Het stamboom-karwei valt deze vriendelijke Rotterdamse verzekeringsinspecteur overigens niet te benijden.

De problemen zijn talloos en duister. „Bijvoorbeeld”, zegt hij, „nu hebben we drie Knipscheer-takken, maar de drie stamvaders zijn nog niet aan elkaar te koppelen. Ik vermoed wel dat er twee afstammen van de Brabantse, maar ik weet het niet zeker. Het kan net zo goed zijn dat de stamvader in Duitsland zit.

Gelukkig komt zaterdag ook een archivaris uit Duitsland, die alles heeft overgenomen van Max Knipscheer, die de grote man in Duitsland is geweest”.

De nabije confrontatie in Den Hout tussen beide speurders (Knipscheer vermeldt nog even dat een van de voorouders van de archivaris ook een Knipscheer is geweest) kan voor allen die de zaak der Knipscheren een warm hart toedragen van historisch belang worden. „Nietwaar”, zegt de Rotterdamse strijder, „we weten immers nog steeds niet precies of de Duitse Knipscheren van ons afstammen of andersom. Dat is natuurlijk erg vervelend want je doet er alles voor. Ik heb allerlei

mensen aangeschreven, ik ben bij een heraldisch genootschap in Den Haag geweest, ik ben naar een museum in Nijmegen gegaan, waar een wapen van een Knipscheer hangt, ik heb daar urenlang boeken doorgebladerd, maar niks hoor, nergens ben ik iets wijzer geworden”.

LEPELTJES

Op dat ogenblik klinkt de verschrikte stem van mevrouw Knipscheer: „Ik heb vergeten de Knipscheer-lepeltjes bij de koffie te leggen. Geeft dat niet?”. „Ach, zo erg is het nou ook weer niet”, glimlacht haar echtgenoot, „maar weet u wat het wel is. Ik hoop heel erg dat iemand later mijn werk zal willen voortzetten. De medewerking van de Knipscheren begint nu wel wat los te komen, maar ik moet er wel enorm aan trekken. Ons tweemaandelijks contact-orgaan moet ik ook helemaal alleen volschrijven. Ik hoor het van iedereen: hoe houdt je het vol?

Wij hadden de moed al lang opgegeven”. Mevrouw Knipscheer: „Van de voorzitter heb ik wel eens gehoord dat hij zich de burgemeester van een afgebrand dorp voelde”.

PLANNEN

We informeren naar de bedoeling van de middag-discussie. „Meestal”, zegt Knipscheer, „begint mijnheer pastoor met een gezellig praatje.

Hij is voorlopig nog niet over de familie uitgepraat. Hij bezit oude rollen, waarop hij altijd wel iets vindt dat hij nog niet eerder bekend heeft gemaakt. Dan vertel ik over alles wat ik nog van plan ben.

Dan is er ook nog een mevrouw Roker-Knipscheer, die op een gordijn van acht meter allerlei Knipscheer-labels heeft genaaid. Dat doek krijgen we te zien en dan wil ook zij nog iets vertellen. Dat kan dus een hele goede middag worden. U moet ook niet vergeten dat we er wel trots op mogen zijn dat nog maar zeer weinig families ons dit kunnen nadoen. Ik geloof ook niet dat er iemand is die doet wat ik doe”.

vervolg Haagse Courant 23.4.1970

FOTOOTJES

De heer Knipscheer vervalt even in gepéins. „Er is”, zegt hij, „wel iemand die een prachtig boekwerk over zijn familie heeft geschreven. Daar heeft hij 20 jaar over gedaan. Schitterend was het”.

Mevrouw Knipscheer: „Dan blijf ik dus nog wel een paar weekendjes alleen zitten. Ik denk wel eens: moet dat nou, al die Knipscheer-business, moet hij zich nou alweer met de stamvaders in plaats van met mij bezighouden”.

De heer Knipscheer glimlacht haar geruststellend toe. „Ik heb”, zegt hij, „aan iedereen verzocht om een fotootje mee te nemen. Dan kan ik die bij de verhaaltjes plaatsen in het boek. Natuurlijk heb ik al heel wat leuke verhaaltjes verzameld. Ik heb hier bijv. een krant uit 1947. Daarin staat een bericht over de 10.000ste passagier op de luchtlijn Amsterdam-New York. Dat was een 10-jarig meisje Knipscheer. Ik vind het zo ontzettend leuk om zoiets tegen te komen. Voor mij is dat geschiedenis. Het past natuurlijk ook schitterend in het boek, dat onze Forsyte Sage gaat worden”.

De Knipscheer Sage.

Tijdens deze tweede Knipscheerbijeenkomst in Den Hout wordt er gevoetbald, (Zuid tegen Noord); er is een wandeling langs de nog in Den Hout wonende Knipscheren; er wordt Brabants worstenbrood genuttigd tijdens een gezellig zamenzijn en er wordt uiteraard ook nog toegesproken. Deze dag duurt van 10.00 uur tot omstreeks 18.00 uur, een topdag in de Knipscheergeschiedenis met 160 deelnemers, waaronder 30 kinderen. Een foto van deze deelnemers treft u op onze site.

Tijdens de inloop op deze dag zo tussen 10 en half 11 is ook de pers aanwezig vertegenwoordigd door een journaliste van het nieuwsblad 'Het Zuiden' alsmede een ploeg van de NCRV-radio.

's-Middags na de lunch zijn er nog een aantal sprekers waaronder de voorzitter, die aan het overlijden van Max Knipscher uit Krefeld op 10 december 1969 memoreert. Via een bandopname laat hij diens laatste groet horen aan de Nederlandse naamgenoten. De pastoor zorgt nog voor een kleine historische bijdrage en tot besluit heeft Louis nog wat cijfermateriaal over datgene wat sinds de heroprichting is bereikt.

Inmiddels hebben we nu een adressenbestand van 123 Knipscheer naamdragers.

De kinderen worden die dag vakkundig in een kleuterschool door een tweetal leidsters opgevangen en bezig gehouden met leuke spelletjes.

Na deze dag komt er steeds meer actie in de vereniging.

Het Knipscheer orgaan heet voortaan: "Knipscheer Informatie" en wordt gesponsord.

KNIPSCHER INFORMATIE

Redactie: Vinkenstraat 14 - Rotterdam 14
Kantoren: Lamostraat 7 - Delft

NR. 9.

knipscheer assurantiebezorgers

Wij verzekeren alle risico's in de
omroep- en handel sectoren

**brand/leven
transport/varia**

kantoren

Bureau: Dr. Catslaan 2b
tel. 02153 - 34 89
Delft: Lamostraat 7
tel. 01730 - 3 20 56

De lepeltjes zijn een succes en worden bij bosjes nabesteld. Dan kan er nog heel wat meer met het wapen worden gedaan, te beginnen met briefpapier, daarna handdoeken, t-shirts en andere sport-artikelen, wandplaten. Er komen lidmaatschapkaartjes en visitekaartjes met wapen en enveloppen.

Een heel belangrijk contact dat wij nu krijgen, is dat met Hans Heubes. Na het overlijden van Max Knipscher heeft hij grip op zijn totale archief. Hans is een kleinzoon van Maria Hubertina Theresia Knipschaar (283/3) en werkt al sinds 1966 samen met Max. Voordat het gehele archief van Max naar het Rijksarchief in Keulen gaat, wil hij het werk van Max afronden in boekvorm. Omdat Max alleen de gehele Duitse schipperstak bezit en het Hans met onze gegevens nu bekend wordt, dat de bakermat uiteindelijk in Nederland ligt, wil hij de afronding compleet maken met alle gegevens uit ons archief. Hierdoor ontstaat er een vrij lange correspondentietijd tussen hem en Louis vanwege het uitwisselen van elkaars gegevens. Er zijn ook wel eens tegenslagen: b.v. onze stencilmachine loopt op zijn laatste benen. De "Knipscheer Informaties" worden steeds slechter te lezen. Ook onze naamgenoot in Canada, Huybrecht C.G.Knipscheer (436), zoon van de v.m. voorzitter in 1939, reageert, dat de kwaliteit van de info's sterk achteruit gaat. Hij stelt voor een fonds te creëren voor een nieuwe stencilmachine. Hij stort daarin direct zelf een bedrag van fl 250,--. In dit fonds druppelt nu gestadig wat extra geld binnen, maar er moet uiteindelijk toch nog verenigingsgeld bij voor een nieuwe machine van fl. 701,10. Ook krijgen we in 1972 te kampen met verlies van bestuursleden. H.J. uit Rotterdam, inmiddels verhuisd naar Hoogvliet en O.J. uit Rijnsburg kunnen vanwege te drukke werkzaamheden geen steun meer geven aan het bestuur. Het penningmeesterschap gaat dan ook over naar de voorzitter. Er is ook ledenverlies. Juist in die tijd dat er een aantal naamgenoten te boek staat van 160, blijken er slechts 51 lid te zijn. Ook een plan om een Knipscheerdag te organiseren in Culemborg, de bakermat van onze schippers, gaat niet door, mede in verband met onze zwakke financiële positie. Dat zit Louis even niet mee, terwijl hij zelf ook druk met zijn werk is en midden in een verhuizing zit naar Zuid Beijerland.

Nadat Louis in de Alexanderpolder tevens ook medeoprichter was van een tafeltennisvereniging, gaat hij in Zuid-Beijerland met enkele mede importbewoners over tot de oprichting van een tennisvereniging. Sinds de middelbare school heeft hij nl. regelmatig bestuursfuncties bekleed in sportverenigingen, beginnende in Schiedam in de korfbalvereniging 'Succes'. En in iedere vereniging verzorgde hij meestal ook het maandblad. Soms zelfs als een enkel zelfstandig redactielid.

Tennissen heeft hij helaas nooit gekund, alleen theoretisch. Vanaf zijn 35e jaar heeft hij al artrose problemen, beginnende in de knieën.

In deze Zuid Beijerland-tijd beleeft de Knipscheer-Vereniging het hoogtepunt, Louis heeft inmiddels contacten kunnen leggen met naamgenoten in Duitsland en zo wordt uiteindelijk toch een Knipscherendag georganiseerd (april 1973), waarbij ook een delegatie van de Duitse tak aanwezig is.

Er is nu gekozen voor Dordrecht. Op de vele wateren in en rond Dordrecht hebben vele Knipscheren gevaren en hebben zelfs in de koopmanshuizen aan de kades gewoond. Er wordt spontaan gereageerd met meldingen tot ongeveer 150 deelnemers. Er gaat een persbericht naar diverse dagbladen met als hoofd:

DORDRECHT KRIJGT "KNIPSCHEER" –INVASIE

“Op Hemelvaartdag zullen ca 150 a 200 Knipscheren uit alle delen van het land, en zelfs uit het buitenland, met het m.s. IJsselhaven van rederij Tieleman vanuit Rotterdam om ongeveer 12.00 uur aan het Groothoofd in Dordrecht aanmeren.enz.”

Het worden er 143, groot en klein. Aanwezig zijn ook een 17-tal Duitse naamgenoten uit Düsseldorf en Mülheim alsmede Hans Heubes, archivaris van o.a. de Duitse Knipscheer genealogie en schrijver van het boek "Knipscheer-Knipschaar, 400 Jahre niederrheinisch-holländische Schiffer"

In Dordrecht aangekomen vertreedt men zich in de voetstappen van onze voorvaderen. Veel werk was er toen nog om uit te zoeken waar al die Knipscheren bleven, die Ary, de laatste Dortse Knipscheer, langs de Rijn dropte, tot ver in het Ruhrgebied. Na een heerlijke lunch aan boord worden er weer veel Knipscheer artikelen verkocht. Van Duitse zijde worden wij vol bewondering toegesproken en wenst men ons veel succes met onze vooruitgang.

Deze dag, 31 mei 1973, is tot op heden één van de twee meest bezochte Knipscheermeetings. Maar hoe kan er ineens een terugval komen terwijl men eigenlijk geen 5 jaar meer wenst te wachten tot een volgende Knipscheerdag. Het ledental loopt terug. De contacten worden slechter. Het blijkt, dat men de “Knipscheer-informatie” minder interessant is gaan vinden en dat deze door velen niet meer wordt gelezen. In de bestuursvergadering van 5 januari 1974 wordt dan ook besloten dit tweemaandelijks blad, dat toch wel wat kost, op te heffen en het melden van bijzonderheden te beperken tot een enkelvoudig stencildrukwerk.

Ook wordt gedacht aan het toezenden van een uitgebreide familiegeschiedenis in delen, te verzamelen in een multomap, zodat men in de toekomst een complete genealogie in de map zal hebben zitten. Helaas is hiervoor te weinig respons. Reden daarvoor is ook omdat juist op dat moment het boek van Hans Heubes is uitgekomen voor de prijs van 40 DM.

Er vallen weer bestuursfuncties uit. De voorzitter verhuist in die tijd naar 's-Heerenberg. Ook zelf zit Louis moeilijk met zijn werk. Sinds zijn verhuizing naar Zuid Beijerland is er in zijn werk veel veranderd, andere functie met bijscholing, groter werkgebied en automatisering. Een tijdje thuis door spanningen in het werk. Het blijft bij een rondschrijven twee maal per jaar. In januari 1976 blijkt, dat het een jaar geleden is dat er een bericht naar de naamgenoten is uitgegaan. Dat verplicht voorzitter Ger Knipscheer tot het schrijven van een noodkreet. “Het is moeilijk om iemand te vinden, die het werk van Louis kan overnemen met alle losse gegevens, welke nog moeten worden verwerkt”, aldus Ger. Hij heeft inmiddels door te trachten enkele bezoeken af te leggen, ondervonden dat er weinig belangstelling en welwillendheid meer is onder vele naamgenoten. “Louis en ik zien het niet meer zitten”, schrijft hij, “zien jullie nog enig licht in het voortbestaan van de vereniging?” Hij besluit dan ook om de activiteiten voor de vereniging voorlopig te staken. De girorekening laat hij open voor eventuele toekomstige nieuwe bestuursleden. Louis zal informatie blijven vergaren en zo mogelijk blijven verwerken. Dit duurt tot hij met vervroegd pensioen gaat in december 1993.

Nadat de kinderen het huis hebben verlaten is het echtpaar weer verhuisd naar Rotterdam (1986). Na zijn pensionering wonen zij zelfs weer in een deel van de Alexanderpolder, Prinsenland, en trekken zij met een caravan Europa door. Ook komt er dan weer tijd om opnieuw een poging te doen om de Knipscheer-Vereniging te activeren.

In de zomer van 1997 komt Louis bij zijn achterneef Henk in Rijnsburg, zoon van O.J. Knipscheer, penningmeester in het begin na de heroprichting van onze vereniging.

Hij geeft hem de steun om weer tot actie te komen, te meer omdat hij weet, dat Louis al weer een paar jaar bezig is de genealogie op orde te krijgen en is begonnen met het samenstellen van een totaal nieuw register met namen en een nieuwe stamboom, dit alles nu met behulp van een computer. Ze maken samen een namenlijst en kunnen eind december 1997 aan 160 adressen deze kerstwens sturen:

Dit geeft een geweldige reactie, ook uit Duitsland en zelfs uit Amerika. Nog in december meldt Madeleine zich als bestuurslid. Zij doet veel organisatiewerk en biedt haar ruimte in de kerk aan, naast welke kerk zij woont, om daar een eerste Knipscheer bijeenkomst te houden. De belofte om in februari weer met een eerste Knipscheerkrant te komen kunnen ze zelfs waar maken. Het wordt een uitgave in A4-formaat, dat zij tot mei 2001 zo houden, daarna gaan zij over op het bekende A5 boekje.

Genealogische vereniging
van het Nederlands Geslacht
‘ KNIPSCHER ’

Opricht 15 januari 1939

..... Zo ontvangt u vanaf volgend jaar weer de Knipscheer-krant

..... om weer ons een impuls te geven aan de verenigingsactiviteiten.

Wij hebben uw adres, maar hoe niet van al uw Knipscheer familieleden.

Wilt u ons helpen onze adressenlijst compleet te krijgen?

In 1999 weer een Knipscheerdag ??
60 jaar na de oprichting ?

Wie organiseert er mee

Wel vormen er een nieuw bestuur

..... en welke jongere generatie neemt i.z. het archief over ?

Kijkt u naar de volgende Knipscheer-krant in februari 1998.

Er is veel nieuws !!

Voedlog nog steeds uw archief met foto's:

L. B. Knipscheer (121)
41a van Yperenplein 195
2065 JK Rotterdam
tel 010-3021002

Het ziet er allemaal al gelijk wat professioneler uit en dat komt ook goed over bij de lezers, gezien hun reacties. Langzamerhand komt er een correspondentiestroom op gang, waarbij vele aanvullingen en correcties voor onze nieuw opgezette namenregister en stamboom. De computer is natuurlijk nu een prachtig middel om e.e.a. definitief op te slaan.

Inmiddels heeft Louis zo'n 225 Knipscheer adressen verzameld, aan wie hij iedereen een vragenlijst stuurt. Ook hierop komt weer reactie. Iedereen, die informatie levert over zijn familie voor het aanvullen van de stamboom, belooft Louis een deelstamboom te zenden van de tak waaruit zij zijn voortgekomen. Dat heeft veel informatie opgeleverd en Louis veel werk bezorgd.

Als er dan eindelijk in het begin van 2000 weer een voorzitter is gevonden, dan is het bestuur weer met de belangrijkste plaatsen bezet. Ron Knipscheer meldt zich als voorzitter. Als kort hierop nog twee leden belangstelling tonen, dan wordt het tijd voor weer een eerste officiële bestuursvergadering. In deze vergadering wordt o.m.

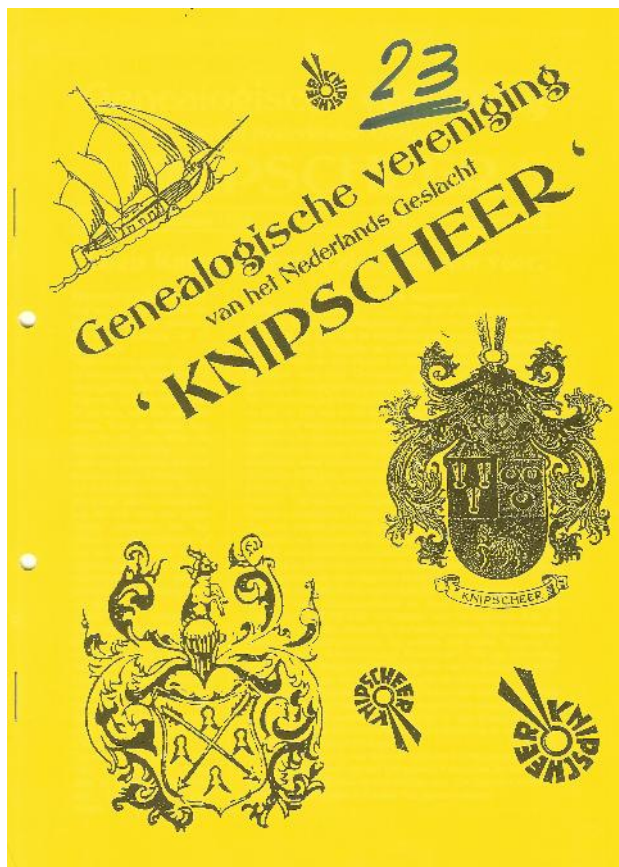
besloten, dat er nu dan ook maar weer een Knipscheer bijeenkomst moet komen, waarin dit bestuur moet worden bevestigd. Er wordt ook besloten om, zoals ook in 1968 besloten werd, er geen officiële vereniging met statuten van te maken. Dus geen rechtspersoon. Het kan ook zonder. Er wordt besloten tot het organiseren van een familiedag, zoals eerder door Madeleine voorgesteld, in haar kerk (niet meer als zodanig in gebruik) in Utrecht op 28 oktober 2000.

Deze dagen worden nu jaarlijks herhaald onder de naam "meetings". Vanaf dat moment wil Louis de wens van de pastoor uitvoeren: Het opzetten van een boekwerk waarin een zo uitgebreid mogelijke geschiedenis van het Knipscheergeslacht. Het zal een 10-jarenplan worden.

Uiteindelijk wordt ons bestuur in 2004 definitief versterkt tot 5 personen. De broer van Louis, Arnold meldt zich als bestuurslid en wil de P.R. voor zijn rekening nemen. Hij is een zeer welkome medewerker in ons bestuur. Hij opent een site waarop hij het gehele Knipscheer bestand van Louis overneemt.

We bevinden ons inmiddels in het jaar 2009. Het bestuur organiseert een speciale Knipscheermeeting i.v.m. het 70-jarig bestaan van de vereniging

Het wordt een bijzondere dag: een "Knipscherendag". Niet zomaar een meeting dus. Hotel "Mitland" in Utrecht, waar deze meeting wordt gehouden is voor iedereen goed bereikbaar.

Het hotel is gelegen aan een rustig park en biedt een prachtig uitzicht op de oude vesting "Fort de Bilt". Deze dag wordt speciaal door het bestuur aangeboden. Tijdens ontvangst met koffie en gebak worden er enkele oude filmpjes vertoond van bijeenkomsten uit de 70er jaren.

Het programma voor deze dag liegt er niet om; twee uur lang een 6-tal bowlingbanen tot onze beschikking, een wandeling naar Fort de Bilt, een borreluurtje en daarna steengrillen.

Tijdens de opening door de voorzitter wordt Louis onverwacht in het zonnetje gezet. Voor hem is het nu vanaf de heropricting in 1969 40 jaar geleden dat hij het secretariaat en het archief tot zijn beschikking kreeg. Naast alle correspondentie, vooral in het begin, is er door hem veel werk verzet met het opzetten en bijwerken van een geheel nieuw systeem als vervolg op het groene en blauwe boekje van wijlen pastoor C.J. Knipscheer. Voor zover de informatie tot op de dag van vandaag (maart 2010) regelmatig binnen komt, is de stamboom en ook de informatie op de website compleet te noemen en met name voor internetgebruikers, inzichtelijk.

Louis wordt dan ook benoemd tot erelid van de Genealogische Vereniging en ontvangt naast de daarbij behorende versierselen ook een oorkonde.

Naast al dit werk voor de Genealogische Vereniging heeft Louis vele bestuurlijke functies elders op zich genomen. Als hij met Agaath besluit Zuid Beijerland te verlaten, komen zij in Rotterdam in een koopflat langs de Maasboulevard te wonen. Hij komt dan in een Vereniging van Eigenaren terecht, waar hij al snel tot de conclusie komt, dat het bedrijf dat de administratie voert op vele fronten met dubbele pen schrijft. Hij meldt zich als kascontroleur en ontdekt vele onvolkomenheden en een flink kastekort. Hij stelt de vergadering voor om de administratie in eigen beheer te nemen. Met zijn boekhoudkundige kennis, alsmede de kennis opgedaan in de technische buitendienst van Delta Lloyd als schaderegelaar kan hij, zo meldt hij de vergadering, een administratie van 100 appartementen en 42 garages aan. Met een aantal eigenaren wordt een hechte beheerscommissie opgericht, nieuwe relaties worden aangetrokken; in plaats van een schoonmaakbedrijf, wordt een huismeester in dienst genomen en zo wordt een nieuwe begroting gemaakt, waarop Louis in 1988 met een grote meerderheid tot administrateur wordt benoemd.

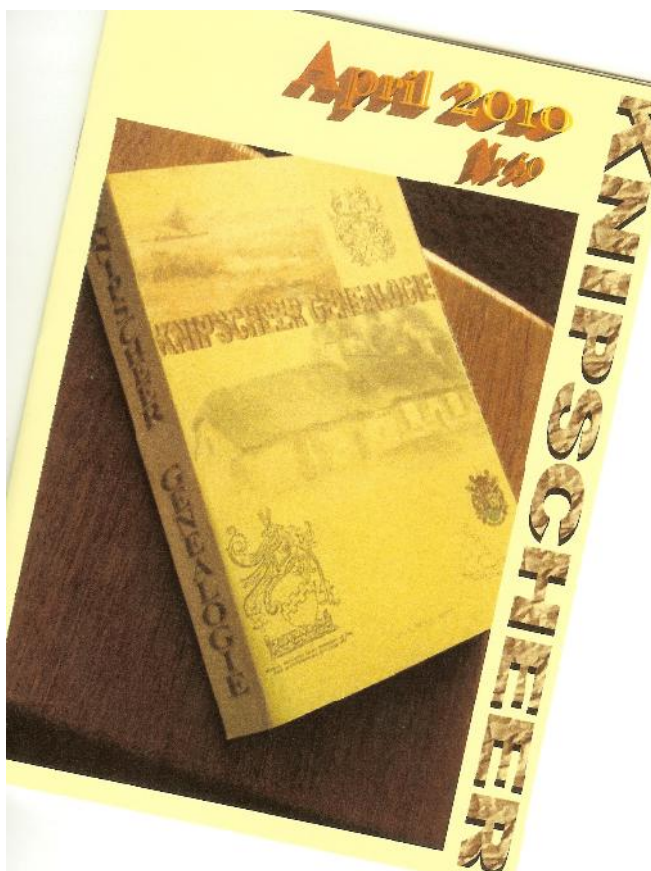
Deze functie heeft hij tot 2002 uitgevoerd en dat terwijl hij nog tot 1 januari 1994 in dienst was bij Delta Lloyd. Zelfs als zij in 1995 weer verhuizen naar de Alexanderpolder, blijft hij deze functie nog uitvoeren. Zij komen daar in een nieuwbouw huurappartement, waar behoefte is aan een bewonersvereniging. Wederom organiseert Louis aldaar met inmiddels voldoende bestuurlijke ervaring de oprichting van een bewonersvereniging. Tevens verzorgt hij nog enkele jaren de boekhouding van een winkelbedrijf in luxe huishoudelijke artikelen.

Als zij uiteindelijk in 2003 weer verhuizen naar een levensloopbestendig appartement in het centrum van Rotterdam, wederom langs de Maas, richt hij nogmaals met een aantal bewoners een bewonersvereniging op. Na 4 jaar is er door uittredingen van bestuursleden niet voldoende kracht meer en gaat de vereniging ter ziele. Agaath en Louis hebben zich inmiddels als vrijwilligers gemeld voor het zorggedeelte in dit wooncomplex van Humanitas. Sinds die tijd zijn zij samen regelmatig met vele activiteiten in de dagopvang van dit complex te vinden. En dit alles nog steeds naast de werkzaamheden voor de Genealogische Vereniging, maar ook nog met de hobby's, zoals schilderen, films maken van diverse activiteiten en nog steeds op pad met de caravan.

Dit alles, zolang de gezondheid van een 77-jarige en 70-jarige het toelaat. (2010)

In dat jaar komt het boek "KNIPSCHER GENEALOGIE" zo goed als klaar. Het wordt in de "Knipscheer contacten", uitgave nr. 50 van april 2010, uitvoerig bekend gemaakt met nog eens de aandacht op het:

"Waarom zo'n standaardwerk?"

Waarom het schrijven van een geschiedenisboek over onze naamgenoten? We hebben er wel eens meer over geschreven, maar we willen u op voorhand toch nog eens een stukje geschiedenis geven. Geen geschiedenis van de Knipscheren, maar meer over het ontstaan van de belangstelling naar onze afkomst en de onderzoeken, die daarvoor zijn gedaan. Ruim een eeuw is die belangstelling er nu al en zijn er tot op de dag van vandaag nog steeds onderzoeken. Hoe lang houden we dit nog vol? Dit boek zal daarom bij vele naamgenoten een ereplaats moeten krijgen in de boekenkast.

Constant Johan Laurent Knipscheer (384), geb. 20.04.1852 was in Nederland de eerste Knipscheer, die meer van zijn familiegeschiedenis wilde weten. Hij werd in Alkmaar geboren en overleed in 1918 in 's-Gravenhage. Hij wist van zijn afkomst uit het Brabantse en gaf A.F. van Beurden, landmeter van het kadaaster en 1^e secretaris

van het Prov. Gen. "Limburg", opdracht tot het samenstellen van een stamboom en het schrijven van een korte geschiedenis van het geslacht Knipscheer.

Van Beurden deed voornamelijk onderzoek in het Noord Brabantse geslacht en verzamelde de gegevens in een eigen uitgave in 1905, gedrukt door de “Nieuwe Drukkerij Leo Reijnders” in Roermond, onder de titel:

“Geschiedenis van het Noord-Brabantsche Geslacht KNIPSCHEER of KNIPSCHEER”

De gegevens hierin waren echter niet compleet. Constant heeft voornamelijk zijn eigen aftakking uitgewerkt. De afstamming naar Rotterdam werd niet behandeld en ook de in Den Hout wonende tak werd veronachtzaamd. Hij noemt zelfs een verkeerde Petrus (197) als stamvader van de Den Houtse tak. Een jaar later werd, ook in opdracht van Constant, een boekje uitgegeven over het geslacht van zijn moeder, het oud adellijke Luiker geslacht “De Loen de Kemexhe”, speciaal in verband met de families “Van Sanen” en “Koorn”. Constant kwam uit een vooraanstaande familie en dat wist hij. Zowel zijn overgrootvader als zijn vader studeerde medicijnen en werden respectievelijk “heelmeester” en “doctor”. Zijn vader was ‘Inspecteur der Registratie en Domeinen’ in Roosendaal en hij zelf werd cavalerieofficier. De naam Knipscheer vond hij lelijk en daarom nam hij krachtens K.B. de naam van zijn moeder bij die van zijn vader. Zijn familienaam luidde dus ‘Knipscheer-Koorn’. Hij noemde zich verder: ‘Seigneur de Groot Schermer, Schermerhoorn & Westmijsen’. Hij maakte veel geld met olies, woonde enige tijd in San Francisco en daarna nog even in Parijs.

Toen Cornelius Jozef Knipscheer, geb. 17.08.1906 (478) in Den Hout, dit boekje later (in 1925) in handen kreeg, was dit voor hem aanleiding om het werk van v. Beurden te perfectioneren en af te maken. Al in zijn studietijd maakte hij ruimte voor onderzoek in zijn Brabantse tak, maar daarmee ontdekte hij ook de Noord-Nederlandse schipperstak en nog een tweetal andere takken, die nog niet waren aan te sluiten.

Hij deed zijn onderzoeken door het bezoeken van diverse gemeente- en rijksarchieven in ’s-Hertogenbosch, Arnhem, Nijmegen, Dordrecht, Rotterdam, Amsterdam en Utrecht.

Hij bezocht ook andere naamgenoten, die hem aan veel informatie konden helpen, nl. Ds.Fr.S. Knipscheer, predikant in Zalt Bommel en Veldprediker, later wonende in Bloemendaal. En ook Dr. H.M.Knipscheer, apotheker in Amsterdam. Deze laatste vond in 1927 een Duitse dienstbode Anna Knipscheer in De Bilt en via haar kwam men met de Duitse tak in contact en wel bij Max Knipscher in Krefeld. Gedrieën hadden zij in die jaren een regelmatig contact met hem, evenals met zijn rechterhand; Wilhelm Knippscheer in Mülheim. Het contact met Max blijkt later van zeer veel betekenis te zijn voor informatie over onze schipperstak.

Max had in zijn onderzoeken naar de Nieder Rheinisch-Hollandische Schiffer de ondersteuning van Hans Heubes, die naast het onderzoeken in zijn eigen familiestam Heubes, aan nog een 7-tal onderzoeken deed, w.o. die van de Knipscheren Rijnschippers. Zijn grootmoeder was nl. Maria Hubertine Thérèse Knipschaar, die huwde met Peter Joseph Friedrich Ritsenhoff. Dochter Thérèse huwde met Jean Heubes, waaruit Hans Heubes werd geboren.

In die tijd was Genealogie in het zogenaamde Derde Rijk erg populair en werd het door het Nationaal Socialisme erg gepropagandeerd. Er ontstond bij Max dan ook een prachtig archief van een Duits-Nederlandse Knipscheertak. In Duitsland kwam men ook als eerste tot het organiseren van een familiedag: “Sippentag Knipscheer in Mülheim” op 18 september 1938. Max Knipscheer en Hans Heubes waren hier aanwezig, maar ook kapelaan C.J. Knipscheer, die een lezing gaf over zijn onderzoektocht in Nederland.

Onderzoeker Ds F.S. Knipscheer heeft al in begin twintiger jaren een verzameling gemaakt van kerkelijke archivalia, welke gegevens later werden verwerkt in een door hem opgerichte NV, IKA (Indiceren van Kerkelijke Archivalia). Deze gegevens gingen later naar het Bureau voor Historische Demografie en zijn uiteindelijk opgenomen bij het CBG (Centraal Bureau voor Genealogie) in Den Haag.

Het onderzoekteam werd in de loop der jaren versterkt door de twee gebroeders A.W. en A.H.Th. Knipscheer, wonende in resp. Baarn en Soest, en tevens nog bijgestaan door kolonel J.M. Knipscheer uit Den Haag.

A.H.Th. nam al direct de correspondentie voor zijn rekening en de kolonel ging op zoek naar zijn eigen afkomst. Bleek, dat hij de zoon was van Martinus, een hotellier in Bommel. Deze tak kon maar niet aan de schipperstak worden gekoppeld.

Zo was er ook nog een Gereformeerde tak, welke werd onderzocht door C.Ph.Knipscheer in Apeldoorn en diens achterneef in Hoek van Holland; J.H. Knipscheer. Ook deze tak was nog niet aan te sluiten aan de schipperstak.

Zo ontstond een stamboom van 4 Knipscheer families opgetekend door Corn. J. Knipscheer (kapelaan), welke stamboom werd gepresenteerd op een 7 meter lange rol tijdens een in 1939 georganiseerde eerste Knipscheer bijeenkomst in Nederland, gehouden op 15 januari in Utrecht.

In deze bijeenkomst werd tevens officieel de

“Genealogische Vereniging Knipscheer”

opgericht. A.W. Knipscheer werd gekozen als voorzitter, Kolonel J.M. Knipscheer als tweede voorzitter, A.H.Th. Knipscheer als secretaris, Corn.J. Knipscheer als tweede secretaris, tevens archivaris en Dr. H.M. Knipscheer als penningmeester. Ds. F.S. Knipscheer, inmiddels als emiraat verhuisd naar Bloemendaal, werd benoemd tot erevoorzitter.

Het lidmaatschap bedroeg *fl* 1,- per jaar. Tijdens deze vergadering werden toespraken gehouden door alle onderzoekers, zo ook door de toenmalige kapelaan, die de meest uitgebreide lezing hield over al het werk wat er door een ieder tot op de dag van vandaag is verricht met een blik in de toekomst.

Op 25 augustus 1939 werd in Hilversum nog een dag georganiseerd, waaraan ook alle gereformeerde naamgenoten konden deelnemen.

Uit een brief van Dr. H.M. Knipscheer (20.07.1939), gericht aan de secretaris, bleek dat er plannen waren gesmeed voor een fonds ten bate van behoeftige Knipscheren en daarmee te komen tot het opzetten van een Knipscheer tehuis. Ook zou er een fonds moeten komen ter aanmoediging van historische studiën. Van dit alles is echter nooit ook maar iets terecht gekomen.

Kort daarop brak de tweede wereldoorlog uit en daardoor werden de meeste activiteiten binnen deze kort geleden opgerichte vereniging gestaakt.

De secretaris A.H.Th. deed in juli 1940 nog een laatste poging om middels een rondschrĳven al gemaakte kosten dekkend te krijgen, door te vragen om doorbetaling van contributie.

Door de predikant, de kapelaan en de apotheker werden de onderzoekingen nog, voor zover mogelijk, voortgezet tot medio 1942, in welke periode ook nog contacten waren met Max Knipscher in Krefeld. Helaas waren dat voorlopig de laatste contacten binnen onze vereniging.

Wel heeft kapelaan C.J. in 1939 een verzamelwerkje uitgegeven van al zijn onderzoekingen met daarbij een wat handzamere getekende stamboom. (Het bekende groene boekje)

Het bleef heel lang stil na de oorlog.

Kapelaan, later pastoor Knipscheer, zat echter niet stil, maar ging door met zijn zoektocht. Ook in Duitsland bleven de activiteiten uit, maar Max Knipscher en Hans Heubes gingen ook door met hun onderzoekingen. Behalve, dat er een correspondentiecontact ontstond tussen de dochter van de apotheker H.M. Knipscheer en Max, was er verder geen contact meer tussen Nederland en Duitsland.

De dochter van de apotheker, Mw. Rooker-Knipscheer, was schilderes en zeer geïnteresseerd in de orgelbouwers Knipscheer. Ook zocht zij contact met de familie in Den Hout en maakte daar zelfs een tekening van de oude Knipscheerboerderij. Pastoor Knipscheer maakte nog promotie door de ontdekking, dat de gereformeerde tak aangesloten kon worden aan de schipperstak.

Daarna bleef het weer lang stil.

Gerrit Knipscheer (304), wonende in Den Haag, had al een tijdje het groene boekje met stamboom van de pastoor zijn bezit, gekregen van zijn vader C.Ph. Knipscheer in Apeldoorn.

Tijdens een verjaardag bezoek in september 1966 aan een gemeenschappelijke tante met zijn achterneef Louis B. Knipscheer (421) uit Rotterdam, kwam dit boekje ter sprake, evenals het bestaan van een, weliswaar niet meer een actief zijnde, Genealogische Vereniging. Dit kreeg direct de interesse van Louis. Na bestudering van dit boekje met stamboom vatte hij het plan om de onderzoekingen van de pastoor voort te zetten. In het jaar daarop heeft hij met een aantal naamgenoten een voorlopig nieuw bestuur gevormd met de bedoeling weer nieuw leven in de vereniging te blazen. Hij zocht contact met Pastoor C.J. Knipscheer, intussen gevestigd in Lamswaarde (Zeeuws Vlaanderen) en vernam van zijn vroegere activiteiten. In de jaren na de oorlog voornamelijk in zijn eigen Brabantse tak en iedere verjaardag was voor hem een Brabantse familiedag.

In 1968 is Louis begonnen met het opstellen van een informatieblad waarmee hij met een bepaalde regelmaat alle bekende Knipscheren heeft benaderd. Hij bezorgde de lezers veel informatie over de Knipscheer geschiedenis, welke informatie hij inmiddels van de pastoor had meegekregen. En er kwam ook reactie zodat er besloten werd met het voorlopige bestuur, bestaande uit Gerrit als voorzitter, Louis als secretaris en O.J. Knipscheer uit Rijnsburg als penningmeester, om de vereniging weer te activeren. Rob, zoon van Gerrit, zou de eerstvolgende Knipscheerkrantjes verzorgen, later overgenomen door Evert van der Boom, echtgenoot van Adriana Knipscheer. Later werd ook het secretariaat overgenomen door Mej. Th. Knipscheer in Tilburg en Louis kreeg het archief van de pastoor in zijn bezit en werd hierdoor de archivaris. De pastoor bleef alleen onderzoeker samen met Henk Knipscheer in Rotterdam. Zo was er in korte tijd toch weer een bestuur bij elkaar van 7 personen.

Er werd al snel een Knipscheerdag georganiseerd in Den Haag op 18 januari 1969 en hier werd de Genealogische Vereniging Knipscheer weer heropgericht en het bestuur bevestigd.

Door dit 7-koppige bestuur werden er al weer heel snel plannen gemaakt. Er moest weer een Knipscheerdag komen. Vele meldden zich als lid. Er werden lidmaatschapkaarten gedrukt. Er werd veel nieuwe informatie ingewonnen door schriftelijke contacten met vele Knipscheren. Zoveel zelfs, dat e.e.a. niet zo snel kon worden verwerkt. Louis kreeg inmiddels contact met de oud secretaris A.H.Th. Knipscheer, evenals met de dochter van de oud-penningmeester; Mw. Rie Rooker Knipscheer. Zo ook met zoon Huybrecht van de oud-voorzitter A.W. Knipscheer, die inmiddels naar Canada was geëmigreerd. Voorzitter Ger Knipscheer bracht nog een bezoek aan Max Knipscher in Krefeld kort voor diens overlijden in 1969.

Om de Knipscheren te activeren, werden er lepeltjes met wapen gemaakt, evenals handdoeken met wapen, T-shirts met wapen, Knipscheerwapens om in te lijsten en er kwam briefpapier met wapen (het Noord Brabantse Knipscheerwapen), waarop een ieder zijn eigen drukwerk kon laten zetten.

En een volgende Knipscheerdag kwam er in april 1970 in Den Hout. Vele werkten mee aan deze organisatie. Het werd een prachtige dag. Er werd deze keer niet te veel over genealogie gesproken. Pastoor Knipscheer had de organisatie in Den Hout op zich genomen. Na de ontvangst met koffie en gebak maakten we een wandeling door Den Hout, waar iedere Knipscheer de vlag had uitgehangen ter uitnodiging om het huis en/of de stee te bezichtigen.

Hier woonden ook de stamvaders van de Brabantse tak en dat doet je dan toch wel wat.

Samen met het bestuur heeft de pastoor een voetbalwedstrijd georganiseerd tussen de Noord Nederlandse Knipscheren en de Brabantse naamgenoten. In Made werd een Brabantse koffietafel genuttigd en was er nog gelegenheid om het een en ander met elkaar uit te wisselen. Een zeer geslaagde dag. Zo moesten er meer komen, besloten we deze dag. En de volgende kwam er ook. Door krantenartikelen en een televisie-uitzending in het programma "Waar of niet waar" werd er wat meer bekendheid gegeven aan ons bestaan.

Na de dood van Max Knipscher zocht Hans Heubes contact met Louis Knipscheer vanwege een ontbrekend deel in zijn toekomstig boekwerk over de schipperstak Knipscheer.

Vele malen kwam hij naar Nederland om onderzoek te verrichten in onze archieven en omgeving waar schippers hun thuishaven hadden. Hij maakte ook onze volgende Knipscheerdag mee en met hem ook vele Duitse naamgenoten uit de schipperstak o.a. uit Mülheim, Düsseldorf en Hattingen a.d. Ruhr. Verzamelden wij ons in 1970 op de bakermat van de Brabantse Knipscheren. In april 1973 (Hemelvaartdag) gingen wij in Rotterdam aan boord van een passagiersschip om in Dordrecht weer aan wal te gaan en daar in de voetsporen te treden van de voorvaderen van deze tak. O.a. Teunis en Jan Knipscheer kochten daar in 1662 en 1671 het burgerrecht. Zij waren schippers van Culemborg. Daarna waren er regelmatig Knipscheren in Dordrecht.

Na een wandeling langs de havens en de koopmanshuizen gingen we weer aan boord en maakten onze rondvaart af onder het nuttigen van een lunch en met enkele toespraken. Door de voorzitter werden 17 Duitse naamgenoten hartelijk begroet en Karl Knipscheer uit Mülheim liet in zijn toespraak nog eens duidelijk blijken, dat het goed was om weer een Duits-Nederlands Knipscheercontact te hebben. Er werden verder die dag goede contacten gelegd en afspraken gemaakt voor toekomstige samenwerking. Even na 5 uur meerden we weer in Rotterdam af en ieder ging voldaan naar huis. Later in 1973 kwam het boekwerk van Hans Heubes uit:

“Knipscheer-Knipschaar 400 Jahre Niederrheinisch-Hollandische Schiffer”

Er is door Hans Heubes nog gezocht naar contacten met de Brabantse tak, maar dat bleef alleen bij suggesties. Pastoor Knipscheer vond het een kwalijke zaak, dat hij de Brabanders min af meer heeft verwaarloosd. Deze gedachte is wel begrijpelijk, maar natuurlijk niet terecht. Hans Heubes heeft geen aansluiting kunnen vinden en dus behoort de Brabantse Knipscheertak niet in zijn Schipperstak. Zou het doel van zijn boekwerk dus voorbij gaan.

Zijn boek is vrij uitgebreid, maar niet gemakkelijk leesbaar en met nog vele fouten. In sommige situaties zijn vermoedens te gemakkelijk als echtheid vermeld.

Pastoor Knipscheer heeft ter verduidelijking voor ons een overzicht laten drukken aan de hand van het Heubesboek en heeft daarbij enkele verbeteringen aangebracht met nog wat bekende laatste gegevens. Daarbij geeft hij een duidelijke vermelding, dat er geen enkel bloedverwantschap bestaat met de naamgenoten in Noord Brabant. Hij laat echter wel enkele belangrijke delen weg, nl. de gehele orgelbouwertak en een groot deel van de nakomelingen van de Nederlandse schipperstak. Hij heeft in dit overzicht duidelijk gestuurd in de richting van dat deel, waarin de huidige secretarisarchivaris, Louis Bernard Knipscheer, zichtbaar is. (Uitgave jan. 1977.)

Sinds de laatste Knipscheerdag valt het bestuur min of meer wat uit elkaar en daardoor gaat dit ten koste van de activiteiten binnen de vereniging. Veel werk blijft er nu liggen mede vanwege de drukke beroepswerkzaamheden van de huidige archivaris. Reden voor de pastoor om, vanwege zijn blijvende grote liefhebberij, in februari 1977 nog eenmaal actief te worden. Inmiddels 70 jaar geworden, met vele Knipscheren gevierd in Lamswaarde, levert hij tot slot van zijn activiteiten, in augustus 1978 een verbeterde uitgave van alleen de Noord Brabantse familie Knipscheer. Hij betreurt het dat de vereniging in een rustperiode zit, maar meldt in zijn laatste uitgave, dat het bestuur van de Knipscheer vereniging enorm veel heeft gedaan en dat zij nog grote plannen hadden, maar dat het vinden van medewerking de laatste tijd niet altijd is meegevallen.

Het is 1997 en we zijn bijna 25 jaar verder na de laatste Knipscheerdag. Het archief ligt nog steeds bij archivaris Louis Knipscheer. Hij is inmiddels met vervroegd pensioen gekomen en heeft zich tot taak gesteld om alle gegevens vanaf de uitgave in 1905, samen met de aanvullingen in 1939 en de jaren daarna, incl. de Heubes uitgave, evenals de allerlaatste informatie van pastoor Knipscheer en uiteraard alle thans in bezit zijnde informatie welke de laatste jaren is binnengekomen, samen te bundelen en in één geschiedenisboek te verwerken onder de naam “Knipscheer Genealogie”.

Het moet nu niet een boekwerk worden met alleen namen, zoals het groene boekje van 1939, maar het moet een levensgeschiedenis worden van al de Knipscheren, die toch een taak op onze aardbol hebben gehad en het nodige hebben meegemaakt.

Het is nu min of meer duidelijk, dat er bij ons in Nederland twee onafhankelijke takken Knipscheer zijn, maar iedereen zal ervaren dat er nog vele vraagtekens in zitten. Echter, je weet maar nooit waar we nog eens verborgen gegevens tegen komen. Een nieuwe generatie heeft zich inmiddels gevormd en het moet toch mogelijk zijn met zo een brede onderlinië in de stamboom, dat hieruit een activiteitencommissie moet zijn te vormen, die weer leven blaast in de Genealogische Vereniging Knipscheer, zoals we dat hebben gedaan in de zestiger jaren.

Reden, om samen met neef Henk Knipscheer in Rijnsburg, waarmee Louis nog regelmatig contact had (Henk is de zoon van de penningmeester uit de vorige periode), een adressenlijst samen te stellen van zoveel mogelijk bekende Knipscheren, zowel in Nederland als in Duitsland.

In december 1997 werd aan alle bekende Knipscheren een kerstwens gezonden met tevens de mededeling, dat er vanaf volgend jaar weer een Knipscheer informatieblad zal verschijnen en tevens daarbij een verzoek om medewerking.

Naar aanleiding van deze kerstwens is die activiteitencommissie er inderdaad gekomen. Uit de reacties werd er samen met Madeleine Knipscheer uit Utrecht en Ronald Knipscheer uit Hilversum voorlopig een viertallig bestuur gevormd. In maart 1998 kwam er weer een vervolg op de “Knipscheer Informatie”, dan wel in een nieuw jasje gestoken. Er kwam weer veel informatie binnen en binnen het voorlopige bestuur werden ideeën uitgewisseld. Hierdoor kwamen we op het plan een jaarlijks familietreffen te organiseren met steeds een ander gastechtpaar; een Knipscheerfamilie die de vereniging een soort van open huis kon bieden. Madeleine zou de organisatie op haar nemen en stelde voor te starten met een bijeenkomst in haar Maria Minor Kerk in Utrecht.

En zo kwam er weer een eerste meeting op 10 december 2001, met tevens een bezoek aan een orgelmuseum (Van Speeldoos tot Pierement). Jaarlijks kwamen er nu meetings:

Op 5 oktober 2002 bij melkveehouder Piet Knipscheer in Lepelstraat met tevens een bezoek aan de wijnmakerij “Blauwehandhoeve”. Op 6 september 2003 bezochten we het Knipscheerorgel in Noordwijk. Daarna gingen we met Henk Knipscheer met de bus naar de bloemenveiling in Rijnsburg en daarna naar een tweetal kwekerijen.

In 2004 werd het bestuur uitgebreid met de broer van Louis: Arnold Knipscheer, als P.R. medewerker. Van de komende meetings verzorgde hij dvd's, waarop een samenvatting van film en foto's. Maar nog belangrijker, Arnold opende een website, voor iedereen toegankelijk.

Op 28 augustus 2004 bezochten we de renpaardenfokkerij “Renka Stables” van Jan Knipscheer in Biddinghuizen, een buurman boomkweker en als afsluiting het akkerbouwbedrijf van Marco Knipscheer. Vanaf 2005 werd het steeds moeilijker een Knipscheerfamiliebedrijf te vinden, zodat we moesten overgaan op andere activiteiten. Op 9 oktober 2005 toch weer een meeting, gedeeltelijk gesponsord door Knipscheer Assurantiën in Oud Beijerland. Eén van de best bezochte meetings met 71 deelnemers, georganiseerd in Rotterdam. We bezochten de euromast en maakten een prachtige rondvaart door de havens van Rotterdam.

Het is 9 september 2006, als er weer een volgende meeting is. Deze meeting stond in het teken van de 100ste geboortedag van wijlen pastoor Cornelius Knipscheer (17 augustus) en werd dan ook gedeeltelijk georganiseerd door onze Brabantse naamgenoten, m.n. door de fam. Verhoef op wiens boerderij we konden deelnemen aan een boerengolfpartij en een boerenpicknick.

Op 29 september 2007 gaan we weer naar Utrecht, waar we via een rondvaart door de Utrechtse grachten het spoorwegmuseum bezoeken. Dan slaan we een jaartje over om in 2009 een jubileum meeting te organiseren. Wederom in Utrecht. Op 16 mei 2009 komen we bij elkaar in Hotel “Mitland”, ruim 70 jaar na de oprichting van onze Genealogische Vereniging en 40 jaar na de heroprichting in 1969. Het is dan ook daarom, dat het bestuur heeft gemeend om archivaris Louis Knipscheer tot erelid te benoemen.

Een volgende meeting 2010 staat al weer in de planning en zo hopen we nog lang door te gaan.

Wat eens de wens was van Constant Johan Laurent Knipscheer aan het einde van de 19^e eeuw – **en dat is ruim 100 jaar geleden** – evenals de wensen van Cornelius Knipscheer, welke hij uitte in de vergaderingen van 1939; **“het eenmaal komen tot en familiegeschiedenis van het geslacht Knipscheer, en alles wat uit hun onderzoekingen is voortgekomen”**, dat mogen wij beslist niet meer verwaarlozen en zullen wij in de 21^e eeuw dienen voort te zetten.

Het is om die reden, dat ik, Louis Knipscheer (421) in 1999 ben begonnen met het schrijven van een samenvatting van alles wat ons in het archief bekend is. Het is geen literair werkstuk, ik ben geen “schrijver”, maar ik heb een verzameling gegevens uit het archief gebundeld tot een familiegeschiedenis, waarbij ik de personages heb neergezet in de tijd waarin zij leefden, welke tijd niet altijd even gemakkelijke is geweest.

Regelmatig worden er nog aanvullingen en verbeteringen in ons archief en op onze site aangebracht, wat niet allemaal meer in deze geschiedenis kon worden verwerkt, daarom zal een dergelijk boekwerk ook nooit geheel compleet worden. Het zal dan ook de taak worden voor een volgende generatie naamgenoten om een verbeterde uitgave te creëren of een supplement toe te voegen. Met onze huidige middelen is een herdruk in de toekomst gemakkelijk te verwezenlijken.

De bedoeling was om in het boek lossen uitvouwbare deelstambomen mee te laten inbinden, maar dat is helaas technisch niet mogelijk.

In twee delen is het boek thans ook op A4 gebundeld in een tweetal ringbanden, met daarin wel uitvouwbare deelstambomen. Deze delen blijven in het archief en zullen t.z.t. worden opgenomen in het archief van het Centraal Bureau voor Genealogie (CBG) in Den Haag, zoals het gehele archief daar eens zal worden opgeslagen. Tenzij er iemand van onze jongere generatie dit archief in beheer wil nemen en ook het onderzoekwerk wil voortzetten.

Hiermee heeft Louis (421) aan de opdracht van zijn voorgangers en zeker ook aan zijn eigen initiatief om tot een dergelijk boekwerk te komen, voldaan. Hij zal uiteraard, zo lang hij dat nog kan volbrengen, het archief bijgewerkt houden en alle nieuwe informatie een apart kenmerk geven, zodat zijn opvolger(s) alles wat gedurende de afgelopen 100 jaar is vergaard, kan worden beheerd, zoals hun voorgangers dit hebben gedaan.

421/1 Arnold Oswald Knipscheer & 1^e Michelle van Dun, 2e Thelma van Frederikslust

Arnold is de tweede zoon uit het huwelijk van Arnold (300) en Margrieta. Hij is nog geen jaar, als hij zijn vader verliest. Die wordt op 10 november 1943 gefusilleerd. Hij heeft zijn vader dus niet gekend en groeit samen met zijn 9 jaar oudere broer Louis (421) op in een één-ouder gezin waarvan moeder tot aan haar overlijden toe, lijdt aan onverwerkte emoties door onder meer het gemis van haar echtgenoot. Op 16-jarige leeftijd verlaat hij de middelbare school en is gaan werken als “jongste bediende” op het kantoor van de Coöperatieve Inkoop Vereniging REO in Schiedam. Zijn levensjaren tussen de 14 en 20 jaar zijn niet zijn gemakkelijkste. Als laatst overgebleven kind wonend bij z'n moeder, Louis heeft inmiddels het ouderlijk huis verlaten, moet hij toezien hoe zijn moeder lijdt aan een ongeneeslijke ziekte waaraan zij uiteindelijk op 18 november 1960 overlijdt.

Arnold is op dat moment nog geen 18 jaar oud. Echter met steun van zijn broer, vrienden, en niet op de laatste plaats de maatschappelijke en financiële ondersteuning van de "Stichting 40-45" ontwikkelt hij zich, na het overlijden van zijn moeder, door deze jaren heen tot zelfstandigheid.

De in die jaren nog bestaande militaire dienstplicht schenkt hem uiteindelijk het "zicht" op zijn potentiële maatschappelijke en sociale vaardigheden. Na het volbrengen van zijn militaire dienstplicht, welke hij voornamelijk in Suriname heeft gediend, werkt Arnold nog enkele jaren als administratief medewerker bij een scheepvaartkantoor in Rotterdam. In die tijd huwt hij met Michelle en wonen zij samen in Schiedam. Daar wordt op 23 juli 1966 een dochter geboren, Rhea Marlène Janine (1032).

Een belangrijk keerpunt in zijn leven komt nu. Hij besluit om te gaan werken bij het Gevangeniswezen. Hij begint in 1967, als bewaarder (P.I.W-er) in het Huis van Bewaring aan de Noordsingel in Rotterdam en wordt na 3 jaar aangesteld als groepsleider in de Gevangenis "Nieuw Vosseveld" in Vught. Nog in Schiedam wordt op 3 juli 1970 een tweede dochter geboren; Diona Helène Selène (1033). In verband met zijn nieuwe werkkring in Vught verhuist de familie naar Hedel in de Gelderse Betuwe. Tijdens het uitvoeren van deze nieuwe functie ontwikkelt Arnold zich in de loop der jaren, onder meer door het volgen van parttime HBO opleidingen. Het gevolg daarvan blijft niet uit. Hij werkt zich op tot directeur van de in Vught gebouwde Extra Beveiligde Inrichting, de EBI. Dat is Nederlands best bewaakte gevangenis.

In de zeventiger en tachtiger jaren is hij naast zijn ambtelijke functie, actief als kaderlid voor de Abva-Kabo als belangenbehartiger voor de werknemers binnen het Gevangeniswezen. Na zijn scheiding met Michelle in maart 1988, leert hij in 1991 Thelma kennen. Als zij officieel gaan samenwonen in 1994; vestigen zij zich in een koopappartement in Tilburg. Vier jaar later, t.w. in oktober 1998 verhuizen zij naar Capelle a.d. IJssel. Arnold zal zich dan

opofferen om van daar uit naar Vught heen en weer te reizen. Nadat hij eind 2002 (hij is dan 60 jaar) als directeur van de EBI-Gevangenis in Vught met pensioen gaat, treedt hij vanaf begin 2004 toe tot het bestuur van de Genealogische Vereniging Knipscheer. Een zeer ontspannen taak tegenover datgene hij achter laat. Naast zijn directe inbreng tijdens de bestuursvergaderingen houdt hij zich als bestuurslid voornamelijk bezig met de productie en onderhoud van de Familie-Website. Het feit dat de Knipscheer Vereniging nu ook online op het Internet te bezoeken is mag dan ook dankzij de initiatieven van Arnold, vermeld worden. Daarnaast is het sinds de toetreding van hem tot het bestuur langzamerhand traditie geworden dat hij tijdens de jaarlijkse "Familie Meeting Dagen" video opnamen maakt, die hij daarna bewerkt (met tekst en muziek) tot een compacte terugblik van die dag op DVD of VHS-band.

Het blijkt dat, gelet op de afname van deze producten, dit initiatief door de deelnemers zeer gewaardeerd wordt. Naast de vele interesses die Arnold heeft, blijkt zijn grote passie te weten "Opera", als een rode draad door zijn leven te lopen. Sinds 1958 tot begin 90er jaren is hij als (amateur) zanger actief achtereenvolgens bij: Het Rotterdams Opera Koor / Haagsche Volksopera / Opera Bommelerwaard en Opera, Operette en Musical Gezelschap "De Meierij" te Rosmalen. Al op 16 jarige leeftijd is hij als tenor verbonden aan het Rotterdams Opera Koor.

Tijdens de Zestig en Zeventiger jaren volgt hij resp. een zangopleiding bij: Willem Ravelly (Den Haag), Diny Erkens (Rotterdam) en Coen Ruivenkamp (Den Haag). Zijn bijdragen tot koorzang worden meer en meer afgewisseld door solistische optredens. Bij laatst genoemde heeft hij optredens tijdens integrale uitvoeringen van diverse opera's waaronder: La Forza del Destino, Ernani, Nabucco, Cavalleria Rusticana, Il Tabarro en I Lombardi. Tevens is hij actief op het concertpodium in Nederland en Duitsland. Als hij, in zijn toen nog militaire dienstplicht, zich vrijwillig voor een jaar naar Suriname laat zenden, gaan gitaar en muziek mee om aldaar zijn dienstmaatjes te laten meegenieten van opera-, napolitaanse- en operette melodien. Hij schroomt echter ook onze muziek van Hollandse bodem niet. Want ook het "Geef mij maar Amsterdam" e.d. laat hij menigmaal horen. In 1980 is hij initiatiefnemer en oprichter van "De Opera Bommelerwaard" in Zaltbommel. Hij vervult in die tijd gastrollen o.m. in de opera Nabucco. Vanaf maart 1987 maakt hij deel uit van OOMG "De Meierij" in Rosmalen. Hij vervult daar, naast vele concert optredens, diverse rollen zoals o.a. Mottel Kamzoil in "Fiddler on the Roof" en Remus in "Treemonisha".

Begin 90er jaren komt er een eind aan zijn zangers loopbaan. Gezien zijn drukke werkzaamheden bij het Gevangeniswezen, is hij niet meer in staat om zijn ambtelijke functie te combineren met het optreden als zanger. Overigens desgevraagd, geeft hij aan geen spijt te hebben van deze beslissing. Uiteindelijk kijkt hij terug op een mooie muzikaal actieve periode in een groot deel van zijn leven en is de keuze om zich 100% in te zetten voor zijn justitiële loopbaan minstens zo uitdagend en interessant. Zijn inzet thans voor onze Genealogische Vereniging is ook minstens deze 100%. Dagelijks is hij in zijn werkkamer achter zijn computer te vinden om onze site bij te werken en te verbeteren, ideeën te opperen en het maken van videofilms met het logo: "AOK-Productions".

Arnold met zijn broer Louis

Dochter Rhea, geboren in Schiedam (Kethel-Tuindorp) verhuist op 4jarige leeftijd met haar ouders mee naar Hedel. Hier groeit zij op waarna zij uiteindelijk verkiest om in 's-Hertogenbosch een zelfstandig bestaan op te bouwen. Rhea heeft zich eerst later RK laten dopen, maar daarna is ze ook geïnteresseerd geraakt in de leer van het boeddhisme.

Op de middelbare school blijkt dat zij over een heldere sopraan stem beschikt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zij reeds op 18-jarige leeftijd haar eerste zanglessen krijgt van de Brabantse sopraan Thea Vermeulen-Peek. Een paar jaar later vervolgt zij haar zangstudie bij Cora Canne-Meijer aan het conservatorium van Amsterdam, waar zij tevens les krijgt van Tom Sol. Recentelijk wordt zij gecoacht door de tenor Henk Kooijmans. Haar repertoire is omvangrijk. Zij zingt graag opera; van Purcell tot Puccini, en liederen, van Bach tot Brèl. Het liefst is zij bezig met muziek en theater en zij zingt dan ook in verschillende opera- en musicalproducties, zoals in I Lombardi, Nabucco, Treemonisha, Anatevka en Call me Madam. Verder treedt zij regelmatig op in concerten, waarbij zij onder andere heeft gezongen met Marco Bakker en Ernst-Daniël Smid. Behalve zangeres is Rhea een enthousiaste lerares. Met haar heldere, stapsgewijze uitleg inspireert zij beginnende en gevorderde zangers en laat zij haar leerlingen ervaren dat het mogelijk is om met minder moeite gemakkelijker en klankvoller te zingen. Dit jaar (2010) kreeg zij een kans in een optreden in het programma van Ernst Daniël Smid; "Una Voce Particolare". (Zie de uitvoerige krantenknipsels)

In Den Bosch leert zij Upendra kennen, uit welke samenleving een tweetal kinderen worden geboren.

- 1 Rahul Leonard * 11.03.1995 te 's-Hertogenbosch
- 2 Karuna Margrieta * 12.11.1999 te 's-Hertogenbosch

	ACTUEEL Bossche Rhea Knipscheer schittert in Una Voce Particolare 5		DIVERS Een pagina vol nieuws voor ouderen 14	 's-Hertogenbosch 9 pagina's gemeentelijk nieuws 19 t/m 27
DE KRANT OP ZONDAG		3 OKTOBER 2010 · JAARGANG 53 · NR. 39		
<h1>Bossche Omroep</h1>				

"Zingen hoort bij mij"

's-HERTOGENBOSCH - Op vrijdag 9 oktober is op Nederland 2 een aflevering te zien van het NCRV-programma 'Una Voce Particolare'. Dit programma neemt kijkers mee naar dramatische en ontroerende operen en musicalverhalen. Iedere aflevering staat één opera of musical centraal en zingen amateurzangers en zangeressen prachtige aria's en songs uit dit verhaal. Op vrijdag 9 oktober staat de opera 'Un Ballo in Maschera' centraal. De Bossche Rhea Knipscheer is deze avond één van de kandidaten en toont haar bijzondere talent aan het publiek. "Ik had het niet willen missen!"

Door Astrid Berkhout

De liefde voor zingen en opera ontstond bij Rhea Knipscheer al op jonge leeftijd. "Ik vond het op de kleuterschool al leuk om te zingen. Toen ik net op de basisschool zat, wilde ik zangeres worden, net zoals Mieke en Corry Konings. Op mijn tiende vertelde mijn vader, die opera's verzamelde, mij het verhaal van de opera La Bohème en liet hij me de muziek horen. Dat maakte zoveel indruk op me.

Vanaf dat moment wilde ik operazangeres worden." Haar ouders vonden het echter beter dat ze een vak leerde, liefst door een studie aan de universiteit. Peter van Korlaar, een docent op haar school (het Jeroen Bosch College), bracht daar verandering in door haar een rol te geven in een uitvoering op school. "Een andere docent hoorde me zingen en is toen naar mijn ouders toe gegaan. Hij heeft hen overtuigd me op zangles te doen. Hij regelde zelfs een afspraak voor me met de Brabantse sopraan Thea Vermeulen-Peek. Van haar kreeg ik mijn eerste zanglessen. Inmiddels zijn mijn ouders overigens apetrots op mij!" Muziek en theater vormen een rode draad in het leven van Rhea, zowel beroepsmatig als privé. Ze werkt voor de BBS Wijktheaters in 's-Hertogenbosch, waar ze haar enthousiasme voor muziek en theater kan overbrengen op jong en oud. Daarnaast geeft ze zangles aan beginnende en gevorderde zangers.

Voorrecht

Rhea heeft in verschillende opera- en musicalproducties gespeeld. Ze treedt bovendien geregeld op tijdens concerten. Wat spreekt haar zo aan in het zingen? "Zingen geeft mij een fijn gevoel. Als de stem goed zit, krijg ik energie van het zingen. Toen mijn kinderen net geboren waren, heb ik zes jaar niet gezongen. Ik merkte toen echt dat er iets belangrijks ontbrak aan mijn leven. Toen ik weer begon met zingen, voelde ik me veel beter. Het zingen hoort gewoon bij me. Er

zijn zoveel prachtige melodieën geschreven met zulke mooie teksten. De rillingen lopen over je rug bij een goede uitvoering ervan. Opera is muziek en theater in één. Als zanger ben je dan tevens acteur. Zo'n compleet theaterstuk ondergaan is nog intenser dan alleen een concert. De muziek komt dan ook nog eens tot leven door spel, kleding en decor. Vollediger kan haast niet. Het is heerlijk om er naar te kijken en te luisteren. En 'het is een voorrecht om het zelf te mogen doen!' Rhea heeft wel geleerd haar perfectionisme enigszins los te laten tijdens het zingen. "De uitdrukking van de tekst, het gevoel en de techniek van het zingen... ik wil het allemaal het liefst 100% goed doen. Maar dat kan natuurlijk niet altijd. Het heeft even geduurd voordat ik besefte dat 80 of 90% ook goed genoeg is."

Mooi moment

Waarom deed Rhea mee aan 'Una Voce Particolare'? "Ik wilde graag weten hoe mijn zang beoordeeld wordt door mensen die daar professioneel mee bezig zijn. Bovendien zou ik er mogen zingen met een fantastisch orkest. Dat wilde ik heel graag meemaken!" Hoe is de deelname haar uitein-

delijk befallen? "Het was geweldig! Er waren bijna 300 aanmeldingen. Al die mensen hebben auditie gedaan en slechts 35 daarvan mochten door naar een TV opname. Ik was ongelooflijk zenuwachtig tijdens de auditie maar ik mocht door. De jury was onder de indruk van mijn stem. Ik mocht helaas niet zelf kiezen wat ik op TV wilde zingen. Ik moest een aria instuderen die ik niet kende, uit 'Un Ballo in Maschera' van Giuseppe Verdi. Het team van Una Voce heeft me gelukkig heel goed begeleid bij het instuderen. De opnamedag was bijzonder om mee te maken. Het was zo'n mooi moment toen ik van de trap het podium op liep. Er waren zoveel bekenden speciaal voor mij naar het theater in Zutphen gekomen, het was alsof ik gewoon thuis was!" Wat hoopt Rhea dat het optreden voor haar gaat betekenen? "De meeste mensen kennen mij niet als zangeres. Mijn optreden in Una Voce Particolare kan daar verandering in brengen. Ik hoop dat mijn optreden in de smaak valt en dat ik vaker ergens kan zingen. Ik hoop ook dat mensen via mijn website laten weten wat ze er van vonden!" Wilt u meer weten over Rhea Knipscheer, neem dan een kijkje op www.rheaknipscheer.nl.

Dochter Diona is nog maar een paar maanden oud als zij vanuit Schiedam mee verhuist met haar ouders naar Hedel. Na het afronden van haar middelbare school begint zij aan een serie opleidingen in de gezondheidszorg.

Zo heeft ze achtereenvolgens licenties behaald als verpleegkundige A en B, uiteindelijk gevolgd door het diploma anesthesieassistent.

Na geruime tijd in diverse ziekenhuizen als zodanig gewerkt te hebben waaronder onder meer het Erasmus MC in Rotterdam, wordt zij per begin januari 2008 aangesteld als ambulanceverpleegkundige in de regio Breda.

Naast haar werk, is Diona actief in de muziek. Al vele jaren is zij de leading vocaliste van de band: "Zuster Knipscheer" Daarnaast levert zij meerdere bijdragen als "backingvocal" bij verschillende muziekbands waaronder de Arnhemse pop/rockband van Elles Springs

In de muziek heeft zij Martin leren kennen en uit deze samenleving is een dochter bekend:

Lucy Louise * 29.05.2009

1030 Johannes Clemens Knipscheer & Marjoleine Thomassen

Hans wordt op 8 november 1961 in Schiedam geboren, maar zijn ouders, Agaath en Louis (421) wonen op dat moment in Hoogvliet. Door de vrij heftige luchtverontreiniging in die streek nabij het Europoortgebied heeft Hans veel last van oorontsteking met het gevolg dat dit uitloopt op een hersenvliesontsteking waar hij wonder boven wonder zonder gevolgen weer van geneest. Hij is namelijk niet de enige uit Hoogvliet en niet iedereen komt er zo goed door heen. Op aanraden en advies van de specialisten verhuist het gezin in 1965 naar de oostkant van Rotterdam in de Alexanderpolder, een geheel nieuwe wijk ver van de industrie. Na enkele jaren in Rotterdam gewoond te hebben verhuist hij weer met zijn ouders, nu naar Zuid Beijerland, dit in verband met de werkzaamheden van zijn vader.. Hij is dan 11 jaar. Na de lagere school volgt hij in Oud Beijerland het middelbaar onderwijs.

Al snel heeft hij interesse in het verzekeringsvak. Maar eerst zal hij de militaire dienstplicht moeten vervullen.

Na zijn dienstitijd gaat hij in loondienst bij een Assurantiekantoor in Rotterdam, waar hij na enkele jaren een aandeel in het bedrijf krijgt.

In die tijd leert hij Marjoleine kennen.

Zij gaan al snel samen-

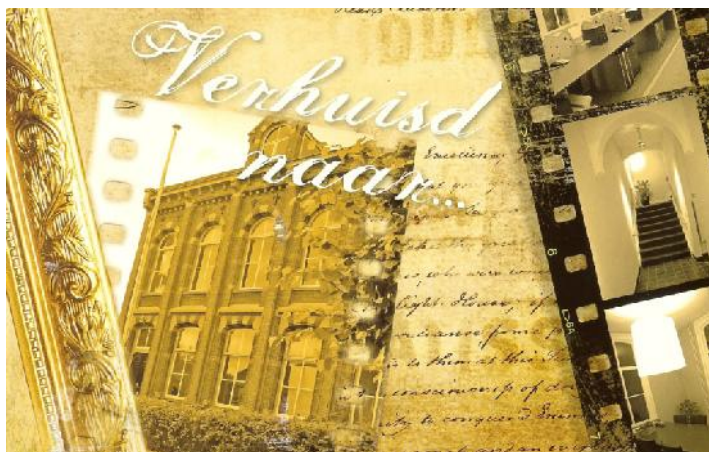
wonen in een appartementje in het centrum van Rotterdam en huwen daar op 1 juni 1989. De huwelijksplechtigheid wordt echter voltrokken in het kasteel Haarzuilen.

Kort daarna verhuist het echtpaar naar Oud Beijerland en daar wordt, op 23 augustus 1990, de verjaardag van zijn vader, een dochter geboren; Kirsten (1100).

In maart 1992 besluit Hans, inmiddels mede-eigenaar in het assurantiebedrijf, zijn aandeel in het bedrijf mee te nemen en voor zichzelf verder te gaan. In dat zelfde jaar, op 14 oktober, wordt in dit gezin een zoon geboren; **Joachim Thomas (1101)**. Zij zullen hem Jochem noemen.

Door overnames groeit zijn bedrijf gestadig. Zij verhuizen binnen de gemeente Oud Beijerland naar een grotere behuizing waar hij voor zich in een daarvoor aangepaste garage meer kantoorruimte verwerft. Als hij na een paar jaar weer in ruimtegebrek komt, koopt hij een kantoorruimte nabij het centrum van het dorp. Ook verwerft hij steeds meer kennis van zaken op een vrij breed gebied, hetgeen steeds weer uitbreiding tot gevolg heeft. Zelfs gaat hij er weer toe over tot het aangaan van een compagnonschap. Ditmaal met een tweetal collega's, de Koning en Kros, die samen ook al een

kantoor runnen. Gedrieën gaan zij verder onder de naam Kros, Knipscheer en de Koning (3xK). Ook nu weer uitbreiding. Een even groot bedrijf in Barendrecht wordt overgenomen en in Oud Beijerland wordt het v.m. gebouw van het Kantongerecht (monumentaal) gekocht waar het bedrijf thans is gevestigd (2010).

1031 Bernard Clemens Knipscheer & 1^e Anneke van 't Schip, 2^e Arita Hilhorst

Ben wordt in Hoogvliet geboren, als tweede zoon van Agaath en Louis (421). Al snel verhuist het gezin naar Rotterdam in verband met de luchtverontreiniging door de chemische industrie, waardoor er veel kinderen ziek worden. Na enkele jaren, op 9 jarige leeftijd, vertrekt hij met zijn ouders en oudere broertje naar Zuid Beijerland. Na de lagere school in dit dorp volgt hij zijn middelbaar onderwijs in Oud Beijerland en hij weet al heel snel, dat hij geneeskunde zal gaan studeren.

Het inloten echter zit niet mee. Eerst de vierde keer wordt hij ingeloot. Hij moet deze jaren invullen door hier en daar wat werk te doen. Zijn eerste ervaring met de medische wereld is bij de eigen huisarts, weliswaar een administratief klusje. Ook hij moet zijn militaire diensttijd vervullen en daar komt hij zowaar bij de geneeskundige troepen. Ook daar doet hij de nodige eerste ervaring op en zwaait af als 1^e luitenant. Tijdens zijn opleiding verricht hij al veel assistentie in het brandwonden ziekenhuis in Beverwijk. Hij doet zelfs al een proefproject met een nieuw zalfje voor verbetering van het lidtekenweefsel. In zijn studententijd woont hij voornamelijk in Amsterdam, waar hij ook Anneke leert kennen met wie hij al snel gaat samenwonen. Ook Anneke studeert medicijnen. Als de bul binnen is, werkt hij enkele jaren als assistent-chirurg in het Slotervaart-ziekenhuis, maar steeds weer wordt hij uitgeloot voor een vaste opleidingsplaats in Beverwijk. Als Anneke in verwachting is van hun eerste kindje treden ze in het huwelijk, waarna op 1 oktober 1994 een zoon wordt geboren: **Ruben Bernard (1102)** en een jaar later op 8 december 1995 een dochter; Maike Maria (1103).

Uiteindelijk krijgt hij een kans in het VU-ziekenhuis als assistent Uroloog, waarna hij definitief wordt ingeloot voor deze opleiding. Deze opleiding volgt hij vervolgens in Arnhem, Den Bosch en Utrecht als afsluiting. In die tijd is zijn huwelijk met Anneke ontbonden en heeft hij Arita leren kennen, ook medicijnen studerende. Na een korte tijd in Den Bosch gewoond te hebben, verhuizen ze naar Utrecht in verband met zijn overplaatsing. Daar treden zij op 15 november 2001 in het huwelijk, waarna op 14 april 2002 hun zoon wordt geboren; **Tom Bernard (1114)**. Inmiddels is hij in Utrecht afgestudeerd en heeft besloten daar niet te blijven. Vanaf 2002 werkt hij dan ook als Uroloog in het Medisch Centrum Radboud in Nijmegen. Gespecialiseerd met Laparoscopie is hij daar Hoofd minimale invasieve urologie en laparoscopie. Zij vestigen zich in Groesbeek.

Vanwege zijn bekendheid op congressen, in het buitenland, televisie uitzendingen e.d. wordt hij gevraagd om in het Scheperziekenhuis in Emmen een eigen OK laparoscopie op te zetten. Dat heeft hij aangenomen en zo zijn zij wederom verhuisd, nu naar Coevorden.

Daar wordt op 10 mei 2007 een tweede zoon geboren; **Jelte Bernard Jan (1116)**.

Zou nu, na ruim 500 jaar na schipper Teunis uit Culemborg de trek naar het water nog steeds in ons bloed zitten? Heel lang waren er schippers, later andere beroepen op het water. Meerdere naamgenoten in deze schipperstak verblijven nog steeds op het water, al is het maar als vertier. Vader Bernard is zelfs naast zijn professie ook nog eens zijlinstructeur geworden. Hoe zal het zijn kinderen vergaan, de jongsten in deze schipperstak. Zij worden nu al met het water vertrouwd gemaakt.

Ruben, Tom en Jelte Knipscheer

205 Louis Bernard Knipscheer & Maria Antonia Magdalena Weber

293 **Arnolda Margaretha** (I,11)(VI480/296HH)(LK)(Dv205)
G * 09.08.1883 te Scheveningen Geref.
 + 16.10.1928 te Rotterdam
 oo 19.02.1904 te 's-Gravenzande
 Arie Bergwerff,
 * 06.08.1881 te Rozenburg
 + 31.10.1952 te Rotterdam

Er zijn 10 kinderen bekend.

1. Marius Anton Leendert (1912-1980)
2. Arie (1905-1925)
3. Louis Bernard (1908-?)
4. Frederik Louis (1909-1973)
5. Leendert (1913-1915)
6. Lena Arnolda (1916-1919)
7. Hermanus (1917-1919)
8. Arnolda Margaretha (1918-?)
9. Leendert Pieter (1920-?)
10. Arie (1928-?)

294 **Hermanus** (I,11)(VI481/296HH)(Zv205)
G Gevangenbewaarder
 * 16.12.1884 te Scheveningen Geref.
 + 12.01.1960 te Deventer
 oo1 16.02.1916
 Mathia Christina Goossen
 * 06.08.1892 Geref.
 + ?
 oo2 23.02.1944 te Den Haag
 Leuntje Reijerse
 * 27.09.1894 te Goes Geref.
 + 01.11.1971 te Den Haag

Er zijn geen kinderen.

295 **Hendrik Johannes** (I,11)(VI482/297HH)(LK)(Zv205)
G Schrijver, later havencontroleur.
 * 16.12.1884 te Scheveningen Geref.
 + 10.06.1964 te Schiedam
 oo 30.09.1908 te Rotterdam
 Maria Magdalena Wilhelmina van Zanten
 * 08.05.1885 te Rotterdam Geref.
 + 26.12.1971 te Amsterdam

Er zijn 11 kinderen bekend. (398 t/m 408)

398 **Louis Bernard** (I/12)(VII307/297HH)(Zv295)(LK)
G * 24.01.1909 te Hoek v. Holland Geref.
 + 1982 te Schiedam
 oo 27.08.1934 te Rotterdam
 Johanna Geertruida Wuijster
 * 25.02.1911 te Rotterdam RK
 + 18.06.1984 te Schiedam

Er zijn 2 zonen bekend. (482 en 482/1)

482 **Hendrik Johannes** (I/13)(VIII453/297HH)(Zv398)
G Verkoopmanager bij V&D
 * 21.06.1935 te Schiedam RK
 + 14.11.2005 te Rotterdam
 oo 14.04.1964
 J.H. Manifarges
 Kapster, later verkoopster
 * 25.08.1937 te Rotterdam

Er zijn 2 kinderen bekend. (980 en 981)

980 **Johnny (John)** (Zv482)(LK)
G filiaalleider
 * 13.11.1967 te Rotterdam
 oo 20.06.1997 te Gouda
 Sigrid Agnieta Haasnoot
 Apothekers assistente
 * 22.09.1972 te Nieuwerkerk a.d. IJssel NH

Er is 1 zoon bekend (1251).

1251 **Kjeld** (Zv980)(LK)
G * 18.03.2001 te Rotterdam

981 **Rudy (Ruud)** (Zv482)(LK)
G Verkoopmanager/later lid managementteam FC Feijenoord
 * 13.11.1967 te Rotterdam
 oo 20.08.1993 te Rotterdam
 Sharon Sieber
 Verkoopster
 * 11.09.1968 te Rotterdam

Er is 1 dochter bekend. (1250)

1250 **Ruby** (Dv981)(LK)
G * 10.02.1996 te Rotterdam

482/1 **John** (Zv398)(LK)
G * in 1947
 + jong overleden door ongeval in huis in 1952.

- 399 **Leendert Cornelis** (I/12)(VII308/297HH)(Zv295)
G * 02.03.1910 te Rotterdam Geref.
+ 27.02.1911 te Rotterdam
- 400 **Maria Antonia Magdalena** (I/12)(VII308/297HH)(Dv295)(LK)
G * 21.09.1911 te Rotterdam Geref.
+ ?
oo1 15.07.1936 te Schiedam
Pieter de Jager
* 17.02.1906 te Schiedam
o/o ?
oo2 ? te Schiedam
Wim Wessels
*
+ 02.11.1970
- 401 **Cornelia** (I/12)(VII310/297HH)(Dv295)(LK)
G * 31.01.1914 te Rotterdam Geref.
+ 21.11.1996 te Schiedam
oo 02.09.1937 te Schiedam
Arie Kornelis den Besten
* 22.05.1914
+ 13.01.1984
- Zij kregen 9 kinderen:
1	Jan Hendrik	*	27.10.1938
	ongetrouwd, woont in Schiedam		
2	Hendrik Johannes	*	16.11.1939
	oo J. Nootenboom, woont in Medemblik		
	2 kinderen bekend:		
	Wilhelmina C.	*	07.03.1962
	Bianca	*	18.07.1967
3	Arie Kornelis	*	29.07.1942
	oo M.v. Vlaanderen, woont in Oss		
	1 kind bekend:		
	Robert K.	*	25.04.1967
4	Maria Magdalena Wilhelmina	*	12.11.1943
	oo W.v.d. Tweel, woont in Amsterdam		
	2 kinderen bekend		
	Hendrik J.	*	29.03.1965
	Willem J.	*	22.04.1968
5	Adrianus Louis	*	28.02.1945
	oo S. Vroege, woont in Medemblik		
	3 kinderen bekend:		
	Ronald (de Best)	*	13.05.1974
	Michel R.W.	*	24.08.1974
	Mario V.D.	*	07.08.1981
6	Arnold Oswald	*	18.09.1948
	oo R. Vos, woont in Hellevoetsluis		
	2 kinderen bekend:		
	Edward	*	24.12.1967
	Wendy	*	07.05.1971

7 Clasina Maria * 01.12.1949
 oo N. Schot, woont in Zoetermeer
 2 kinderen bekend:
 Jean Pierre * 25.03.1969
 Debora L.R. * 09.05.1973
 8 Johnny * 06.07.1953
 ongehuwd, woont in Schiedam
 9 Leonardus Andreas * 14.09.1955
 oo A. de Bot, woont te Schiedam

402 **Hendrik Johannes** (I/12)(VII311/297HH)(Zv295)(LK)

G Weger, later kapper
 * 09.03.1915 te Rotterdam Geref.
 + 04.05.1994 te Amsterdam
 oo1 ?
 oo2 ?

Er zijn 2 kinderen bekend: dochter uit 1e huw., (645)
 en een zoon uit 2e huw. (646)

645 **NN** (Dv402)(LK)
G

646 **Hendrik Johannes Bartus (Henk)** (Zv402)(LK)
G * 13.09.1958 te Amsterdam

oo 31.05.1989
 Maria Theresia Bogers (Mary)
 * 21.12.1953

Tenminste 1 dochter bekend (1034)

1034 **Yvette** (Dv646)(LK)
G * ?

oo ?
 NN Langereis

Er is 1 dochter bekend: Jaimy Malissa * 9-1-2007

403 **Leendert Hermanus** (I/12)(VII312/298HH)(Zv295)

G * 15.09.1916 te Rotterdam Geref.
 + ?

Er zijn geen kinderen bekend.

404 **Hermanus** (I/12)(VII313/298HH)(Zv295)(LK)

G * 14.04.1919 te Schiedam Geref.
 + 09.2000 te Gouda
 oo 06.08.1952
 Jannie Hensen
 * ?

Er zijn geen kinderen bekend.

405	Oswald Johannes (Joh)	(I/12)(VII314/298HH)(Zv295)(LK)
G	Bakker, later verzekeringsagent	
	* 06.05.1922 te Schiedam	Geref.
	+ 29.01.1998 te Rijnsburg	
	oo 10.01.1951 te Rijnsburg	
	Teuna van Egmond	
	* 20.11.1924 te Rijnsburg	Geref.
	Er zijn 3 kinderen bekend (650-652)	
650	Maria Magdalena Wilhelmina (Marieke)	(Dv405)(LK)
G	* 06.02.1953	Geref.
	oo 30.07.1975 te Rijnsburg	
	Arie (Aad) Wassenaar	
	* 17.01.1952 te	Geref.
	Zij hebben 2 kinderen:	
	Theresia Wassenaar (Tanja)	* 09.06.1977
	Petronella Johanna Wassenaar(Petra)	* 14.10.1979
651	Gerrit Willem (Gertwim)	(Zv405)(LK)
G	Politie-beambte	
	* 03.09.1958 te Rijnsburg	Geref.
	oo 11.12.1987 te Rijnsburg	
	Sjoukje van der Gugten	
	* 06.01.1965 te Rijnsburg	Geref.
	Er zijn 2 kinderen bekend. (1104-1105)	
1104	Saskia	(Dv651) (LK)
G	* 13.08.1991 te Leiden	Geref.
1105	Willem Leendert Johannes(Johan)	(Zv651)(LK)
G	* 16.05.1994 te Rijnsburg	Geref.
652	Hendrik Johannes (Henk)	(Zv405)(LK)
G	Groothandelaar in bloemen	
	* 25.09.1963 te Rijnsburg	Geref.
	Oo 15.06.1984 te Rijnsburg	
	Maartje van der Gugten	
	* 21.08.1963 te Rijnsburg	Geref.
	Er zijn 2 kinderen bekend. (1108 en 1109)	
1108	Hendrika Johanna (Ilse)	(Dv652)(LK)
G	* 11.10.1989 te Rijnsburg	Geref.
1109	Johannes Willem Leendert (Leon)	(Zv652)(LK)
G	* 22.08.1992 te Rijnsburg	Geref.

406 **Arnold Philippus Cornelis** (I/12)(VII315/298HH)(Zv295)(LK)
G * 15.01.1924 te Schiedam Geref.

+ 27.10.2004 te Hoogvliet

oo ?

Lenie van Woerkom

* ?

Er zijn 2 kinderen bekend. (653 en 654)

653 **Ronald** (Zv406)(LK)

G * 20.02.1963 te Hoogvliet

oo ?

?

Er is 1 zoon bekend (1128)

1128 **Ivan** (Zv653)(LK)

G Verder niets bekend.

654 **Linda** (Dv406)(LK)

G * 05.02.1966 te Hoogvliet

oo ?

Peter Verhoeven

Er zijn twee kinderen bekend.

1. Bas

2. Ramon

407 **Arie Marinus** (I/12)(VII316/298HH)(Zv295)(LK)

G * 30.08.1925 te Schiedam Geref.

+ 05.03.2008 te Rijnsburg

oo 26.11.1953 te Rijnsburg

Cornelia van Egmond (Nel)

* 08.10.1928 te Rijnsburg Geref.

Er is 1 dochter bekend. (655)

655 **Adriana** (Diana) (Dv407)(LK)

G * 11.03.1962 te Schiedam

oo 17.03.1983 te Schiedam

Jacob Benjamin Donkers (Ben)

Verpleger

* 05.06.1960 te Schiedam

Er zijn 3 kinderen bekend:

1. Bart * 25.11.1984 te Schiedam

2. Arne * 21.04.1987 te Schiedam

3. Lars * 13.06.1989 te Rijnsburg

- 408 **Matthia Christina (Martha)** (I/12)(VII317/298HH)(Dv295)(LK)
G * 05.03.1928 te Schiedam Geref.
 oo1 ?
 Cornelis Wouter Dorsman
 * 1927
 + 05.1981
 ss2 ?
 Er zijn 3 kinderen bekend.
 Ria, Henk en Matthia
- 296 **Johanna** (I,11)(VI483/298HH)(LK)(Dv205)
G * 16.12.1886 te 's-Gravenzande Geref.
 + ?
 oo 25.08.1911 te 's-Gravenzande
 Marinus van der Velden
 Schilder/Begrafenisondernemer
 * 11.01.1885 te 's-Gravenzande Geref.
 + 26.07.1969 te Deventer
- 296/1 **Louis Bernard** (Zv205)(LK)
G * 1889 in Hoek van Holland Geref.
 + 24.11.1908 in Rotterdam
 Op 19-jarige leeftijd verdronken in de Maashaven te Rotterdam.
- 297 **Maria Antonia Margaretha** (I,11)(VI484/298HH)(LK)(Dv205)
G * 05.12.1891 te 's-Gravenzande Geref.
 + in 1996 te Rotterdam
 oo 08.08.1917 te Rotterdam
 Willem Adrianus Druive
 * ? in R'dam Kralingen
- 297/1 **NN** (K v 205)(LK)
G * 26.12.1893 te 's-Gravenzande
 doodgeboren kind.
- 298 **Philippus Cornelis (Cor)** (I,11)(VI485/298HH)(Zv205)(LK)
G * 23.04.1895 te Hoek van Holland Geref.
 + 26.08.1977 te Rotterdam
 oo1 13.02.1918 te Rotterdam
 Maria van As
 + 30.03.1924 te Rotterdam
 oo2 27.05.1925 te Rotterdam
 Wilhelmina Weiss (Mien)
 * 04.07.1899 te Rotterdam
 + 04.03.1983 te Rotterdam

Er zijn 2 kinderen uit het eerste huwelijk en 6 kinderen uit het tweede huwelijk bekend
 (409 t/m 415/1)

409 **Johannes** (I/12)(VII318/298HH)(LK)(Zv298)
G Electricien
 * 08.12.1920 te Rotterdam
 + .11.1976 te Rhoon
 oo ?
 Elizabeth Vermaas
 * 01.02.1920 te ?
 + 31.07.1993 te Rhoon
 Er zijn 2 dochters bekend. (957 en 958)

957 **Marian** (Dv409)(LK)
G Leerkracht spec. Onderwijs

* 16.09.1956 te Rhoon
 *d 10.12.1989 te ? Evgl.

958 **Louise** (Dv409)(LK)
G * 07.04.1959 te Rhoon

410 **Maria Antonia M.** (I/12)(VII319/298HH)(Dv298)(LK)
G * 23.10.1919 te Rotterdam
 oo ?
 Uiterwijk Winkel
 *

411 **Wilhelmina (Wil)** (I/12)(VII320/298HH)(LK)(Dv298)
G * 18.08.1927 te Rotterdam
 oo 19.03.1947 te Rotterdam
 Hendrik Verlaan
 * 23.03.1924 te Rotterdam
 + 21.07.1990 te Rotterdam

Zij kregen 2 dochters:

1. Johanna Adriana Wilhelmina * 25.02.1948
2. Wilhelmine Hendrika * 26.04.1950

412 **Louis Bernard (Loe)** (I/12)(VII321/298HH)(LK)(Zv298)
G * 03.08.1929 te Schiedam
 oo ?
 G. de Vos (Ger)
 *

Er zijn 2 dochters bekend. (955 en 956).

955 **Yvonne Beatrix** (Dv412)(LK)
G * 11.01.1952 te

956 **Kyra** (Dv412)(LK)
G * 21.08.1960 te

413 **Antoon August (Ton)** (I/12)(VII322/299HH)(LK)(Zv298)
G * 20.12.1930 te Rotterdam
 + 08.08.2000 te Tholen
 oo ?
 A. Smaal (Ann)
 * *

Er zijn 2 kinderen bekend. (960 en 961)

960 **Antoon** Ton) (Zv413)(LK)
G * 1959
 oo ?
 Judith

* ?
 Er zijn 2 kinderen bekend. (1110 en 1111)

1110 **Irene** (Dv960)(LK)
G

1111 **Tessa** (Dv960)(LK)
G

961 **Peter** (Zv413)(LK)
G * 1962
 oo ?
 Els

* ?
 Er zijn 2 kinderen bekend. (1112 en 1113)

1112 **Rob** (Zv961)(LK)
G
 Verder niets bekend.

1113 **Loes** (Dv961)(LK)
G
 Verder niets bekend.

414 **Philippus Cornelis** (I/12)(VII466/299HH)(LK)(Zv298)
G * 03.05.1933 te Rotterdam
 oo ? te Rotterdam
 Maria Christina Godschalk
 * ? te ?
 + 23.11.1980 te ?
 o/o ?

Er zijn twee kinderen bekend (962 en 963)

1000 **Johannes Hendrik (Joop)** (VIII674/299HH)(LK)(Zv416)
G * 18.04.1947 te Hoek van Holland Geref.

oo 23.09.1970
 Annie Bostelaar (An)
 *

Er zijn 2 kinderen bekend (1230-1231)

1230 **Pouliena Magdalena (Poulien)** (Dv1000)(LK)
G Onderwijzeres Basisschool
 * 13.03.1972 te Brielle
 oo ?
 Dolf Meijer
 o/o 2009

Er zijn twee kinderen bekend:

1. Kim Meijer * 11-06-2002
2. Mart Meijer * 11-03-2004

1231 **Bernhard Andries (Ben)** (Zv1000)(LK)
G * 18.12.1974 te Brielle
 (partner Freeke?)

1001 **Arend** (VIII675/299HH)(LK)(Zv416)
G * 18.06.1948 te Hoek van Holland Geref.

oo 15.08.1974 te Hoek van Holland
 Ans van der Wel
 *

Er is 3 dochters bekend. (1233/35)

1233 **Bianca Eliza** (Dv1001)(LK)
G * 14.09.1976 te Hoek van Holland
 (partner Martijn?)

1234 **Sonja** (Dv1001)(LK)
G * ?
 (Partner Gert?)

1235 **Anita** (Dv1001)(LK)
G * ?

1002 **Louis Bernard** (VIII676/299HH)(LK)(Zv416)
G Personeelsfunctionaris STENALINE

* 14.12.1950 te Hoek van Holland NH
 oo 26.04.1974 te Hoek van Holland
 Gerrina Joanna van der Caaij(Ger)
 Administratief medewerkster
 * 17.06.1955 NH

Er is 1 zoon bekend (1236)

1236 **Barry Louis Johannes** (Zv1002)(LK)
G * 18.08.1975 te Delft
 oo 17.09.1999 te Hoek van Holland
 A.H. Reijtenbach (Sandra)
 * ? te ?

Er zijn twee kinderen bekend (1360 en 1361)

1360 **Carmen Louise Eugenie** (Dv1236)(LK)
G * 21.07.2004 te Rotterdam

1361 **Rafaël Johannes Jacob** (Zv1236)(LK)
G * 13.10.2008 te Delft

1003 **Cornelis (Cor)** (VIII677/299HH)(LK)(Zv416)
G * 30.09.1952 te Hoek van Holland
 oo 31.07.1975 te Hoek van Holland
 Helene Johanna Nieuwhof
 *

Er zijn 3 kinderen bekend (1237-1239)

1237 **Natasja** (Dv1003)(LK)
G * ?
 (partner Allen?)

1238 **Sebastiaan** (Zv1003)(LK)
G * ?

1239 **Irene** (Dv1003)(LK)
G * ?

1004 **Leni (Heleen)** (VIII678/299HH)(LK)(Dv416)
G * 07.04.1955 te Hoek van Holland

oo ? te ?
 Siem Visser (Siep)
 * ? te ?

Zij hebben 2 kinderen:

1.: Erik * ? Mirjam
 2.: Sylvia* ? Jeroen

417 **Adriana** (I/12)(VII479/300HH)(LK)(Dv299)
G * 16.12.1921 te Hoek van Holland Geref.
 + 24.02.2010 te Hoogvliet
 oo 15.04.1943
 Evert v.d. Boom
 * 31.05.1919 te 's-Gravenzande Geref.

- 418 **Johannes Hendrik (Joop)** (I,12)(VII480/300HH)(Zv299)(LK)
G Boekhouder
 * 25.05.1931 te Hoek van Holland Geref.
 oo 20.09.1956 te Rotterdam
 Annie Vinke
 * 20.09.1930 te Rotterdam Geref.
 2 kinderen zijn bekend (1005 en 1006)
- 1005 **Willem** (VIII679/300HH)(Zv418)(LK)
G * 23.01.1960 te Rotterdam Geref.
- 1006 **Marcel Johan** (VIII680/300HH)(Zv418)(LK)
G * 14.07.1965 te Rotterdam Geref.
- 419 **Maarten** (I,12)(VII481/300HH)(LK)(Zv299)(LK)
G Kapper
 * 27.02.1934 te Hoek van Holland Geref.
 oo 10.01.1961 te Rotterdam
 Johanna Petronella Schelle (Joke)
 * 21.07.1936 te Rotterdam RK
 1 dochter is bekend (1007)
- 1007 **Elisabeth** (VIII681/300HH)(Dv419)(LK)
G * 24.11.1961 te Rotterdam Geref.
 oo 03.09.1992 te ?
 Robi Nederlof
 * 16.06.1960 te Papendrecht
 Er zijn 3 kinderen bekend:
1. Tristan (z) * 29.06.1993 te Zwijndrecht
 2. Chloë (d) * 22.08.1995 te Zwijndrecht
 3. Diana (d) * 04.12.1997 te Zwijndrecht
- 420 **Antonius** (I,12)(VII482/300HH)(Zv299)(LK)
G Chauffeur
 * 27.07.1936 te Hoek van Holland Geref.
 oo 07.02.1962 te Schiedam
 Clara E. Hermans
 * 10.05.1936 te Schiedam RK
 + 26.05.2004 te Schiedam
 Er zijn 2 kinderen bekend (1008/9).

1008 **Antonius** (VIII682/300HH)(Zv420)
G * 05.11.1965 te Schiedam

Verder niets bekend.

1009 **R.** (Kv420)(LK)
G * 07.08.1970 te Schiedam

Verder niets bekend.

420/1 **Hendrik Jacobus** (Henk) (VII483/301HH)(Zv299)(LK)
G * 09.03.1941 te Hoek van Holland Geref.

oo 27.07.1965
 Rita Alders

* 23.04.? RK

Geen kinderen bekend

420/2 **Herman** (VII484/301HH)(Zv299)(LK)
G Hoofd Logistiek Delta Ziekenhuis Poortugaal
 * 20.09.1945 te Rotterdam Geref.

oo 12.11.1971 te Hilversum
 Yvonne Ita Boelhouters

* 13.05.1940 te Curacao Geref.

Er zijn 2 kinderen bekend (1020/21)

1020 **Linda** (VIII683/301HH)(Dv420/2)(LK)
G Drs
 * 23.08.1972 te Puttershoek Geref.

Verder niets bekend.

1021 **Marco** (Dv420/2)(LK)
G * 29.03.1975 te Puttershoek Geref.

Verder niets bekend.

300 **Arnold Oswald** (I,11)(VI487/301HH)(Zv205)(LK)
G Sleepbootmachinist

* 12.02.1901 te Hoek van Holland Geref.

+ 10.11.1943 te Scheveningen

oo 03.12.1924 te Rotterdam

 Margrieta Groeneweg

● 26.08.1902 te Rotterdam

+ 18.11.1960 te Schiedam

Er zijn twee kinderen bekend (421 en 421/1)

421 **Louis Bernard** (I/12)(VII485/301HH)(Zv300)(LK)
G Verzekeringinspekteur/schaderegelaar.
 in VUT: Administrateur-bestuurder VvE.
**Secretaris-Archivaris Genealogische Vereniging
 Knipscheer vanaf 1968.**

* 23.08.1933 te Schiedam
 *d 20.04.1957 RK
 oo 29.04.1959 te Schiedam (15.08.1959 kerkelijk)
 Agatha Maria van der Plas
 * 02.04.1939 te Schiedam RK

Er zijn 2 kinderen bekend (1030 en 1031)

1030 **Johannes Clemens** (Hans) (VIII666/301HH)(LK)(Zv421)
G Eigenaar Assurantiekantoor
 * 08.11.1961 te Schiedam RK
 oo 01.06.1989 te Haarzuilen
 Marjoleine Thomassen
 * 24.05.1964 te Rotterdam NH

Er zijn 2 kinderen bekend (1100 en 1101)

1100 **Kirsten** (Dv1030)(LK)
G * 23.08.1990 te Oud Beijerland

1101 **Joachim Thomas (Jochem)** (Zv1030)(LK)
G * 14.10.1992 te Oud Beijerland

1031 **Bernard Clemens** (Ben) (VIII667/301HH)(LK)(Zv421)
G arts/uroloog
 * 12.09.1963 te Hoogvliet RK
 oo 26.07.1994 te Amsterdam
 Anneke van 't Schip
 * 20.10.1962 te Amsterdam
 o/o 01.05.1999 te Amsterdam
 ss 25.03.1999 te Nijmegen
 oo 15.11.2001 te Utrecht
 Arita Hilhorst NH
 huisarts
 * 03.09.1973 te Borculo

Er zijn 4 kinderen bekend. (1102,1103,1114 en 1116)

1102 G	Ruben Bernard * 01.10.1994 te Amsterdam	(Zv1031)(LK)
1103 G	Maike Maria * 08.12.1995 te Amsterdam	(Dv1031) (LK)
1114 G	Tom Bernard * 14.04.2002 te Utrecht	(Zv1031)(LK)
1116 G	Jelte Bernard Jan * 10.05.2007 te Coevorden	(Zv1031)(LK)

421/1
G **Arnold Oswald** (VII486/302HH)(LK)(Zv300)
P.I.W.er/Groepsleider,
later Directeur Huis van Bewaring/Gevangenis/EBI Vught
Bestuurslid van de Genealogische Vereniging Knipscheer.
* 30-11-1942 te Schiedam
oo 28-04-1965 te Schiedam
Michelle van Dun
* 13-02-1943
o/o 04-03-1988
ss 23-08-1991
Thelma Irene van Frederikslust
* 03.10.1947

Er zijn 2 kinderen bekend. (1032 en 1033)

1032 G	Rhea Marlène Janine * 23.07.1966 te Schiedam	(VIII672/302HH)(Dv421/1)(LK)
	*d 10.1993	RK
	ss ?	
	Upendra Jinatissa Gandolahage	
	* 12.10.1956 te Colombo in Ceylon	Boeddhist
	s/s ?	

Er zijn 2 kinderen bekend:

- 1 Rahul Leonard * 11.03.1995 te 's-Hertogenbosch
- 2 Karuna Margrieta * 12.11.1999 te 's-Hertogenbosch

1033 **Diona Helène Selène** (VIII673/302HH)(Dv421/1)
G * 03.07.1970 te Schiedam

s/s ?
 Martin de Boer
* 29.05.1971 te ?

Er is 1 kind bekend:

Lucy Louise * 29.05.2009

300/1 **Dorothea Frederika** (LK) (Dv205)
G * 09.1904 in Hoek van Holland Geref.
+ 05.04.1907 in Hoek van Holland

Dit jongste dochtertje van Louis(205) is op 2½ jarige leeftijd verdronken.

.....

Register

Blz.:		Nr.:	Naam:	Geb.jr:
3	Culemborg	0/3 S	Teunis	1500 \pm
		Tot 0/1 S	Cornelis	1520 \pm
6	Culemborg	0/1 S	Cornelis	1520 \pm
		Tot 2 S	Jochum	1578
10	Den Hout	1 NB	Cornelis	1520 \pm
		Tot 19 NB	Cornelis	1600 \pm
13	Culemborg	2 S	Jochum	1578
		Tot 20/0 S	Teunis	1672
		23/2 S	Jacobus	1696
		23/11 S	Adrian	1686
		23/13 S	Wilhelm	1691
		26 S	Herman	1687
		27 S	Johannes	1699
		28 S	Peter	1702
		29 S	Areij	1683
		30 S	Johannes	1686
		31/1 S	Herman	1682
39	Den Hout	19 NB	Cornelis	1600 \pm
		Tot 84 NB	Jan Govert	1708
53	Wesel (D)	20/0 S	Teunis	1672
		Tot 137/13 AA	Frederik	1782
59	Emmerich (D)	23/2 S	Jacobus	1696
		Tot 137/15 B	Jacobus	1776
		122 B	Martin	1777
68	Calcar (D)	23/11 S	Adriaan	1686
		Uitgestorven tak	///-	
75	Rotterdam	23/13 S	Wilhelm	1691
		Uitgestorven tak.....	///-	
88	Nijmegen	26 S	Herman	1687
		Uitgestorven tak.....	///-	
90	Rotterdam	28 S	Peter	1702
		Uitgestorven tak.....	///-	
91	Wanheim(D)	27 S	Johannes	1699
		Tot 164/5 E	Heinrich	1798
		164/6 E	Hermann	1799
		164/13 P	Hermann	1802
		164/16 K	Hermann	1810

Blz.:		Nr.:		Naam:		Geb.jr:
105	Rotterdam	31/1	S	Herman		1682
		Uitgestorven tak.....			///-	
106	Dordrecht	29	S	Areij		1683
		Tot	51	A	Gisbert	1728
111	Rotterdam	30	S	Johannes		1686
		Tot	106	G	Jan	1769
			108	G	Hermanus	1772
			111	G	Jacobus	1777
118	Den Hout	84	NB	Jan Govert		1708
		Tot	261	NB	Jacques Henri	1813
			191	NB	Joannes Peter	1781
127	Keulen (D)	137/13	AA	Frederik		1782
		Uitgestorven tak.....			///-	
136	Gendringen	137/15	B	Jacobus		1776
		Tot	259	B	Martinus	1842
			260/1	B	Jacobus	1852
			260	B	Jan Bart	1854
140	Bemmel	122	B	Martin		1777
		Nog stamhouders aanwezig			>>>>>	
161	Wanheim (D)	164/5	E	Heinrich		1798
		Uitgestorven tak.....			///-	
188	Arnhem>Ruhrgebied	51	A	Gisbert		1728
		Tot	116	A	Gisbert Willem	1788
			120	A	Christiaan	1804
205	Krefeld (D)	164/6	E	Hermann		1799
		Uitgestorven tak.....			///-	
209	Krefeld (D)	164/16	K	Hermann		1810
		Uitgestorven tak.....			///-	
214	Zaandam	106	G	Jan		1769
		Tot	307	G	Jacob Frederik	1865
			310	G	Frederik Samuel	1871
224	Amsterdam	108	G	Hermanus		1772
		Tot	222	G	Coenrad Anthonie	1836
			226	G	Johannes Marinus	1843
241	Amsterdam	111	G	Jacobus		1777
		Tot	204	G	Philippus Cornelis	1858
			205	G	Louis Bernard	1859
			208	G	Cornelis Philippus	1872

Blz.:		Nr.:		Naam:	Geb.jr:
247	Ruhrort (D)/Duisburg	116	A	Gisbert Willem	1788
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
269	Amsterdam	120	A	Christiaan	1804
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
295	Mülheim (D)	164/13	P	Hermann	1802
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
334	Duisburg (D)	137/58	USA	Johann	1811 ±
				Mogelijk nog vele nakomelingen in USA>>>	
346	Den Hout	191	NB	Joannes Pieter	1781
	Tot	476	NB	Antonius	1904
		477	NB	Govert	1905
		478	NB	Cornelius	1906
		479	NB	Joannes	1907
		480	NB	Christianus	1908
354	Gendringen	259	B	Martinus	1842
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
361	Gendringen	260	B	Jan Bart	1854
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
365	Gendringen	260/1	B	Jacobus	1852
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
373	Roosendaal	261	NB	Jacques Henri	1813
				Uitgestorven tak.....	///-
378	Amsterdam	222	G	Coenrad Anthonie	1836
				Uitgestorven tak.....	///-
406	Amsterdam	226	G	Johannes Marinus	1873
				Nog stamhouders in Argentinië	>>>>>
420	Zaanstreek	307	G	Jacobus Frederik	1865
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
427	Amsterdam	310	G	Frederik Samuel	1871
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
437	Den Hout	391	NB	De vijf zonen van Petrus	
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>
474	Arnhem	204	G	Philippus Cornelis	1858
485	Apeldoorn	208	G	Cornelis Philippus	1872
504	Hoek v.Holland	205	G	Louis Bernard	1859
				Nog stamhouders aanwezig	>>>>>

Bronvermeldingen

A.F. van Beurden	(AvB)	Kerkelijke Geschiedenis J.B. Kruger Taxandria Rijksarchief (R.A.) Den Bosch en Oosterhout
C.J. Knipscheer	(CJK)	Eigen onderzoeken Dr. F.A. Brekelmans, G.A. Breda R.A. Den Bosch R.A. Arnhem G.A. Nijmegen G.A. Dordrecht G.A. Amsterdam G.A. Rotterdam G.A. Utrecht
Ds. Fr.S. Knipscheer	(FK)	Diverse Kerkelijke onderzoeken Eigen onderzoeken Onderzoeken in div. R.A en G.A.
Dr. H.M. Knipscheer (Apoth.)	(HK)	Eigen onderzoeken Onderzoeken in G.A. Amsterdam
J.H. Knipscheer (kapper)	(JK)	Eigen onderzoeken
Huybrecht C.G. Knipscheer	(HCGK)	Eigen onderzoeken samen met Max Knipscher, later vanuit Canada. Heeft veel achtergelaten bij het Centraal Bureau voor Genealogie (CBG)
Max Knipscher, Krefeld	(MK)	Eigen onderzoeken
Hans Heubes	(HH)	Informatie van MK en LK. Daarnaast eigen onderzoeken bij diverse instellingen zowel in Duitsland als in Nederland, zoals in zijn boek vermeld.
L.B. Knipscheer	(LK)	Persoonlijke bezoeken bij naamgenoten. Correspondentie met naamgenoten. Informatie bij het CBG. Databanken via Internet. Diverse andere mediabronnen. Geschiedenis van de Lage Landen van Jaap ter Haar
Mw. Rie Rooker-Knipscheer	(RRKnip)	Eigen onderzoeken Onderzoeken naar Knipscheerkerkorgels.
William C. Knipscher (USA)	(WC-USA)	Informatie uit de V.S. (1999)
Barbara Hackett (USA)	(BH-USA)	Informatie uit de V.S. (2010)
Günter Knipscheer (D)	(GüK)	Informatie uit G.A. en Kerk.A. Duisburg (1999)